Psikolojik/Ruhsal Hastalıklar için

Depresyon, ruhsal travma, evham, taşkınlık, çökkünlük, kaygı, şüphe, korku, vesvese, takıntı, büyü, nazar, falcılık, cin, insan, şeytan, karabasan, salgın hastalık, kaza, belâ, musibet...

KORUYUCU ESMA

Süleyman Dama

SÜLEYMAN DAMA

Trabzon'un Çaykara ilçesine bağlı Yeşilalan köyünde dünyaya geldi. On dokuz Mayıs Üniversitesi İlahiyat Fakültesini bitirdi. Kadıköy Anadolu Lisesinde öğretmenliğini sürdüren yazar, Ferşad Vakfı Dergisi'nin de yayın yönetmenliğini yapmaktadır. Yazarlar Okullarda Projesi kapsamında okullarda daha çok eğitim ve gençlerin gönül dünyalarına ilişkin söyleşi, konferans ve panellere katılmaktadır.

Yazarın aldığı ödüller:

"15 Temmuz Milli Duruş ve Direniş" deneme dalında Türkiye birinciliği (Eğitim Bir Sen İstanbul Şubeleri)

"Öğretmenlerin Kaleminden 15 Temmuz" (İl birincilerinin yer aldığı kitap-İstanbul birinciliği - MEB)

"Yabancı düşmanlığı ve buna bağlı olarak şiddet" konulu hutbe yarışması Türkiye ikinciliği

Yazarın yayımlanmış diğer eserleri:

Hedef 2071 (15 Temmuz Romanı)

İnsanlık Sana Hasret SULTANIM (Peygamberimizin Hayatı)

Ey Yâr Gir Kalbime (Kur'an'ın Mahşer Psikolojisi)

Sultan-ı Naz /Aşkın Ötesi (Abdulkadir Geylani-Tasavvufi Roman)

Gülleri Toplayan Genç (Hikâye)

İnancın Gölgesinde AŞK ve İSYAN (28 Şubat'ın Romanı)

Bir Asırlık Hüzün (Tarihi Roman)

İletişim: suleymandama@hotmail.com

İÇİNDEKİLER **Sayfa**

KORUYUCU ESMA'NIN ZİKRİ İLE İLGİLİ AÇIKLAMA

Çaresiz kullarını sonsuz merhametiyle koruyan alemlerin rabbi olan Allah'a hamd olsun.

Yine alemlere rahmet peygamberi olarak gönderilen Hz. Muhammed (s.a.v.)'e salat ve selam olsun.

Öncelikle belirtmek gerekir ki Koruyucu Esma'nın etki alanı depresyon, çökkünlük, taşkınlık, korku, ümitsizlik, kaygı, sosyal fobi, çaresizlik, evham, şüphe, nazar, büyü, fal, cin, şeytan, karabasan, nefsi emmare, haset, kibir gibi

her türlü ruhsal/psikolojik hastalıklar ile beden sağlığı yanında kaza, belâ, musibet, salgın hastalık, doğal afetler şeklindeki illetlerdir.

Koruyucu Esma'nın tesirini daha etkili kılmak için hem ayrı hem grup hem de bütün olarak ne anlama geldiğini bilmemiz gerekir. Kitapta Koruyu Esma her üç anlamda da izah edildiği gibi özellikle ruhsal hastalıkların ortaya çıkış şeklini de anlatmaya çalıştık. Bir bütün olarak Koruyucu Esma hakkında fikir edindikten sonra artık onları zikretmeye geçilir. Nasıl zikredileceğini ise kitabın sonuna bıraktık.

Sonsuzluk ve sınırsızlık anlamları olan Koruyucu Esma'yı tam olarak anlatmak ve anlamak ancak Allah'a mahsustur. Hata ve kusurlarımızdan dolayı Rabbimin mağfiretini dilerim. Rabbim sizleri ve Ümmet-i Muhammed'i korktuklarından emin kılsın.

Süleyman Dama

“Allah, iman edenleri korur. Şu da muhakkak ki Allah, hain ve nankör olan herkesi sevgisinden mahrum

eder.”

(Hac : 38)

GİRİŞ

Koruyucu Esma, Mahiyeti ve Etki Alanı

İlmin kapısı Hz. Ali'den başlayıp silsile yoluyla günümüze kadar gelen Koruyucu Esma'nın mahiyetini belirtmeden önce insanın neden Koruyucu Esma'ya ihtiyaç duyduğunu, buna sebep olan biyolojik ve ruhsal anlamdaki hastalıkların neler olduğunu bilmemiz gerekir.

İnsan, varlıklar içerisinde üstün yaratılışa sahip olmasına rağmen biyolojik ve ruhsal anlamda birçok olaydan etkilenebilen özelliklere sahiptir. *“Hiç kuşkusuz biz insanı zorluklarla mücadele etme gücüyle yarattık.”* (Beled : 4) ayetinde de buyrulduğu gibi güçlü, üstün meziyetlerle donatılmak bütünüyle güçlü olmak anlamında olmadığı gibi kötülüklerden korunmada, bedeni ve ruhsal hastalıklarda insan tek başına mücadeleden de yoksundur.

İnsan mükemmel bir varlık halinde yaratılmıştır. İnsanın bu yaratılışına **fıtrat** diyoruz. Özellikle ruhsal yani psikolojik hastalıkların temelinde yatan gerçek insan fıtratının yine insan tarafından bozulmasıdır. Çünkü fıtrat doğruyu, huzuru, eminliği ve özellikle de ruhsal açıdan sağlıklı bir hayatı ifade eder.

Ruhsal anlamda etkilenme çoğu zaman insanda farklı hastalıklara sebep olabilir. Bu hastalıkları tetikleyen temel unsurlardan bazıları insanın sahip olduğu karakteri, ruhsal yapısı, inancı, kültürü ve sosyal çevresidir. Biyolojik hastalıkların dışında kişilerde korku

sonucu oluşabilen hastalıklar olduğu gibi, cinlerin, şeytanların tasallutu sonucu ortaya çıkanları da bilinen bir gerçektir. Örneğin cinlerin tasallutu kıskançlığın doğurduğu sonuçtur. Yüce Allah, meleklerine Hz. Adem'in önünde secdeye kapanmalarını istediğinde tüm melekler emre itaat ederken Şeytan (İblis) kıskançlığı sonucu kibirlendi ve Hz. Adem'in önünde secdeye kapanmadı ve onun şahsında insanın yaratılışına saygı duymadı. Sonrasında şeytan olarak nitelendirilen varlıkların atası olan İblis ve yolundan gidenler, kibirleri yüzünden oluşan kıskançlıkla tek taraflı olarak insanlara karşı büyüklük savaşına girmişlerdir. Bu savaşta özellikle cinlerin şerli olanları insanlardan karakter bakımından zayıf düşmüş kimseleri, yardımcı olma vaadiyle yine in- sanların kötü emelleri olanları kullanarak etkileri altına alırlar. Sonrasında etkiledikleri insanların, özellikle ruhsal hastalıkla boğuşmalarına sevinirlerken üstünlük savaşını da kazandıklarını iddia ederler. Bilinmeli ki ruhsal hastalıklar biyolojik hastalıkların bir kısmını tetikleyen özellik taşırlar. Örneğin stres, ruhsal bir rahatsızlık iken birçok hastalığa sebep olduğu bilinen bir gerçektir.

Cinlerin ve şeytanların çeşitli şekillerde insan üzerinde oluşturmaya çalıştığı ruhsal hastalıklar gibi insanların da diğer insanlar üzerinde hastalık boyutuna varabilecek etkileri olmaktadır. Ruhsal hastalıkların büyük bir bölümü sihir, büyü, nazar, korku verme, korkulu olma gibi etki alanı güçlü olan yöntemlerin sonucu olmaktadır. Başta basit gibi görünse de kişilerde hastalık farklı mecraya doğru sürüklenebilmektedir. Menfaat, makam, şöhret, kıskançlık, kibir, haset gibi insanın yaratılışına (fıtratına) uymayan özellikler kişilerin ruh dünyasını bozduğu gibi etkilemeye çalıştıkları insanların da değişik sıkıntılara sürüklenmelerini sağlarlar. Bu durumda hem kötü hasletlere sahip olanlar hem de bu insanların şerrine dahil edilenler çeşitli hastalıklara duçar olur. Çoğu zaman da bu tür ruhsal hastalıklar bedene yansır ve ciddi anlamda problemler oluşmaya başlar. Çünkü evrende hiçbir varlık doğrudan maddi ya da ruhsal değildir. Ruh ve kalıp birbirini etkileyen unsurlardır. Gördüğümüz korkunç bir olay karşısında korkar, beden titremeye ve

kalbimiz sızlamaya başlar. Oysaki gördüğümüz bizi ilgilendiren bir olay değildir, ama etkilenen bizim ruh dünyamız ve bedenimizdir.

Koruyucu isimler aşağıda anlatacağımız tüm ruhsal ve buna bağlı olarak ortaya çıkan bedeni hastalıkların tedavisinde mükemmel bir şifa kaynağıdır. İnsanın üstünlüğünün en belirgin özelliği Allah'ın sıfatlarının bir kısmının kullar üzerinde tecellisidir. Bu sıfatlar talep edenler için ruh dünyasına tecelli eder ve bozulan fıtratla gelen her türlü ruhsal hastalığı yok eder, insanı emin kılar. Allah'ın koruyucu isimlerinin kullardaki tecellisi beden ve ruh dünyasında yoğunlaşarak hem kişideki hastalığı tedavi eder hem de başkalarından gelebilecek her türlü zarar verici durumları önler. Yani koruyucu isimler kul için hem bir şifa kaynağı hem de bir tedbirdir. Her bir koruyucu ismin insanda nasıl tecelli edip şifa kaynağına dönüştüğünü ilgili bölümde ele alacağız.

Koruyucu Esma dediğimiz Allah'ın bir kısım sıfatlarının her biri tek olarak zikredilebileceği gibi daha etkili olması açısından oluşturulan gruplar şeklinde de zikredilerek daha etkili bir şifa kaynağına dönüştürülebilir.

Kısaca diyebiliriz ki insan, cin ve şeytan etkileşimleri sonucu ortaya çıkan hastalıklar, yaratılış düzenini bozan varlıkların doğurduğu sonuçtur. Bedeni ve ruhsal bütün hastalıkların şifasını veren Allah, kullarından koruyuculuğunu dua ile talep etmesini ister.

“De ki: "Yarattığı şeylerin kötülüğünden, karanlığı
çöktüğü zaman gecenin kötülüğünden, düğümlere
üfleyenlerin kötülüğünden, haset ettiği zaman hasetçinin kötülüğünden, sabah aydınlığının Rabbine sığınırım." (Felak Sûresi:1-5)

RUHSAL HASTALIKLARIN ORTAYA ÇIKIŞ ŞEKLLERİ

Nefs-i Emmarenin Tetiklediği Ruhsal Hastalıklar

Ruhsal/Psikolojik anlamda iki uçlu bozukluk olarak ifade edilen **taşkınlık** (mani) ve **çökkünlük** (depresyon) aslında insanın kendi nefsi arzularının ya da dışarıdan gelen birçok olumsuz etkinin tesiriyle fıtratın bozulması sonucu ortaya çıkar.

Taşkınlık dönemi dediğimiz hastalık, terbiye edilemeyen nefsi arzuların oluşturduğu aşırı coşkunluk halidir. Bu hastalıkta kibir yani kişinin kendisini olduğundan daha farklı ve büyük göstermesi en önemli etkendir. Zira kibir en büyük hastalıksa şeytan bu hastalığın mimarıdır. Bu hastalık sürecinde kişi kendini olduğundan daha ehemmiyetli göstermeye, herkesin bir bakıma ona muhtaç olduğu izlenimini vermeye çalışır. Her şeyin üstesinden geleceğine, üstün bir enerjiye sahip olduğuna inanır. Eylem ve sözleri buna göre olur. Bu durum toplum tarafından yadırganır, kişi soyutlanır ve yalnızlığa itilir. Olanca şiddetiyle kötülüğü

emreden nefis insanın durumunu daha da kötüleştirir. Nefis kendini büyüklükle kanıtlamanın yollarını arar ve sonuçta ruhsal bunalım büyür. Özellikle şeytanın kibir olup insanın damarlarında dolaşması insan için tam bir yıkımdır.

Kendini aşırı coşkulu duyguların ortaya çıkardığı eylemlerle kanıtlayamayıp soyutlanan ve yalnızlığa itilen insan bu kez içe kapanarak çökkünlük (depresyon) dönemine girer. Taşkınlık ruh haliyle bozulan fıtrat başka bir bozulmanın etkisine girer. Kişi taşkınlık hastalığını doğru yolla tedavi etmesi gerekirken başka bir hastalığı şifa kaynağı görmesi insanın taşıyabileceği bir yük değildir. Şeytani vesveseler, korku, endişe gibi virislerin araya girmesiyle insanda huzursuzluk, kendine güvensizlik, suçluluk duygusu, değersizlik gibi özellikler görünmeye başlar. Sonuçta kendini değersiz, çözüm yolları konusunda çaresiz ve ümitsiz gören insana, şeytanın telkini intihar etmesi olur.

İnsanın yaşadığı birçok olumsuz olay ya da stres; taşkınlık ve çökkünlük hastalıklarının ortaya çıkmasına zemin hazırlar. Nefsin istek ve arzularına uyup hastalığa fırsat veren insan, fıtratını bozarak kendi kazdığı çukura düşer. Ancak Allah, kullarına acıyandır, onlara dilediklerinde yardım edendir.

***

Şeytanın insan nefsine pompaladığı vesvese sonucu oluşan bir hastalık da **kaygı (yaygın anksiyete) bozukluğudur.**

Kaygı bozukluğu kişinin günlük hayatını olumsuz etkileyen sürekli, aşırı durumla uygun olmayan bir endişe durumu halidir. Bir bakıma insanın dünyayı kendisine dar etmesidir. Rızık endişesi, gelecek ve var olanı kaybetme korkusu, sınav kaygısı gibi vesveseye dayalı durumlar insanın ruhsal anlamda çöküşünü hazırlar. Kaygı bozukluğu her ne kadar ruhsal bir hastalık olsa da oluşan stres nedeniyle kişide yorgunluk, başağrısı, kas ağrıları ve buna bağlı oluşan diğer hastalıklar, mide bulantısı, titreme gibi bedensel hastalıklar baş gösterir.

Bütün ruhsal hastalıklarda olduğu gibi kaygı bozukluğunun nedeni yaratılışa uygun bir inanç ve davranış biçimi oluşturulmamasıdır. Örneğin; Allah, rızkı dilediğine genişletip dilediği için de kısıtlayacağını ifade ederken, insanın buna kayıtsız kalıp sabretmemesi doğal olarak bu kaygıyı beraberinde getirir. Kişi, çıkmazını kendi doğru olmayan yöntemlerle çözme yoluna baş vururken aslından çözümden uzaklaşmaya başlar. Mesela, sabır göstermek dinin bir tavsiyesidir ve sonucu daima güzel olup aksi ise hüsrandır.

***

"Andolsun ki sizi biraz korku ve açlıkla, bir de mallar, canlar ve ürünlerden eksilterek deneriz. Sabredenleri müjdele." (Bakara: 155) ayetindeki buyruğun işaret ettiği anlam, hayatın bir imtihan yeri olduğu, bunu böyle görmeyip hayatı hiç ölmeyecekmiş gibi sanıp buna göre içselleştirmek kişinin ruh dünyasında ağır sonuçlar doğurur.

Takıntı (obsesif) bozukluk kişinin zihin ve ruh dünyasına girmesine engel olamadığı, kendi çabasıyla uzaklaştıramadığı inanç, fikir, düşünce, duygu ve dürtülerdir. Buna neden olan temel etkenler evham, kaygı ve gereksiz takıntılardır. Hayatı olduğundan daha uzun vadeli görmek, gönlü sağlam bir dayanağa (Allah'a ve tavsiyelerine) dayandırmamak hastalığın ilk tetikleyici unsurlarıdır. Nefsin kendini her şeyin üzerinde görmesi ve şeytanın kalbe dokundurduğu vesvese ile oluşan kuşku bu hastalığın ayrı bir tetikleyicisidir.

Kuşku obsesif rahatsızlığının yapı taşlarından biridir. Günlük hayatımızın bir parçası haline gelen kuşku bir şeyin yapılıp yapılmadığı endişesiyle ortaya çıkar. Evden çıktıktan sonra suyun açık bırakıldığı, camların kapatılmadığı, gaz vanasının açık kaldığı evhamları gibi sonuçları doğurur. İnsanın başkalarından zarar göreceği kuşkusuyla oluşturduğu davranış biçimleri ise kişiye en çok zarar veren ruhsal hastalıklardandır.

Bozulmamış bir dinin ilkelerine inandığı halde iman ya da

ibadetlerinde kuşku duyup bunalıma girenlerin varlığı da muhakkaktır. Şeytan gerek insan nefsine vesvese vermesi gerekse diğer insanları devreye sokmasıyla kişileri inanç konusunda kuşkuya düşürür. Şüphe ve sonrasında gelebilecek inkâr, aslında fıtratın tamamıyla bozulması anlamına gelir ki bu durum ruhsal hastalıkların başlamasını sağlar.

Bunlardan başka sayma, biriktirme, saklama, uğur, uğursuzluk, renkler gibi kuşku oluşturan etkenler de vardır ve takıntı halini aldığında ciddi bir hastalık haline dönüşmektedir. Çünkü her batıl inanç insanı gerçekliğin dışına iter.

İnsan, girdiği kuşku hastalığından kurtulmak için birtakım çarelere baş vurur. Buna Psikoloji dilinde kompulsiyon denir. Kompulsiyon, obsesyonların neden olduğu yoğun sıkıntı ve huzursuzluğu azaltmak, hatta ortadan kaldırmak, bozulan zihin ve ruh dünyasını onarmak üzere yapılan ruhsal ve zihinsel tedavi eylemleridir. Elbetteki ruhsal hastalıkların en iyi tedavi yöntemi yaratılışa uygun tedavi yöntemleridir. Koruyucu isimler bu anlamda emsalsiz şifa kaynaklarıdır.

***

Allah dileseydi her insanı bağımsız olarak ayrı ayrı gezegenlerde tek başına yaratabilirdi. Ancak insanın imtihanında sosyalleşme de vardır. Yaratılışı da buna göredir. Yine Allah kendisinden başka kimseden korkulmaması gerektiğini bildirir. Üstünlüğü ise imandaki olgunluğa bağlamıştır. Bu inanca sırt çevirmek, zihinden uzak tutmak insanı sosyal çevreden uzaklaştırır. Kuşku oluşturur ve korkutur. Kişinin eylem ve sözlerinden dolayı başkaları ya da toplum tarafından yargılanacağı, mahcup veya rezil olacağı kaygısıyla iç dünyasında sıkıntı oluşmaya başlar. Bu hastalığı adı ise **sosyal fobi**dir. İnsanın kendine güveninin kaybolmasını el- betteki tek bir nedene bağlayamayız. Bilgi eksikliği, konum,

Süleyman Dama Koruyucu Esma maddi durum, inanç zaafiyeti de oluşan bu hastalığa örnek olarak eklenebilir.

Sonuçta güvensizlikle gelen hastalık öyle bir hal alır ki Psikoloji dilinde toplum içinde kendini çıplak görüp mahcup olan insanın haline dönüşür. Şüphesiz ki Allah'ın sıfatları ile sınırlı ve vasıtalı olarak tecelliye mazhar olan insan talep etmesiyle sıfatlar iyileştirme sürecine başlar. Bilinmeli ki koruyucu isimler, insandan kaygıları yok edip yerine güven ve cesareti tesis eden tedavi unsurlardır aynı zamanda.

***

İnsan bir melek olarak yaratılsaydı korkuya sebep olacak **ruhsal travma**ya neden olacak olayları yaşamazdı. Ancak korkuya neden olacak olaylar insan var oldukça yaşanacaktır. İnsan için asıl mesele bundan sonra başlar. O da korkuyu nasıl ve niçin önleyeceğidir. İnanan bir insan için cevabı bilinen bir gerçektir.

Kişiyi aşırı derecede korkutan, dehşet içinde bırakan, çaresizlik ve ümitsizlik yaratan, çoğu kez olağan dışı ve beklenmedik olayların yol açtığı etkilere **ruhsal travma** denir. Ruhsal travma kişinin yaşadığı toplum, yer, kültür ve inanç durumuna göre farklılık gösterir. Her insan travmaya neden olabilecek olayları yaşayabilir. Ancak kişilerin etkilenme durumları da farklıdır. Hayatı bir imtihan yeri görüp, yaratıcıya sığınan insan ile bu durumu reddedip aciz varlıklara sığınan insanların hastalığı yenme olasılığı aynı değildir.

Bilinmeli ki her bir hastalık için koruyucu bir isim bulunurken ona destek olacak başka koruyucu isimler de vardır. Bu isimler ruha sirayetle kişiyi korkulardan emin kılar.

De ki: "Cinlerden ve insanlardan; insanların kalplerine vesvese veren sinsi vesvesecinin kötülüğünden, insanların Rabbine, insanların Melik'ine, insanların İlah'ına sığınırım."
(Nâs: 1-6)

Cinlerin Etkisiyle Ortaya Çıkan Ruhsal Hastalıklar

Cinlerden şerli olanlarının insanlar üzerinde bıraktığı olumsuz tabloyu ortaya koymadan önce cinlerin yapısı, karakterleri ve inanç durumlarını ortaya koymak gerekir. Biyolojik ve ruhsal hastalıkların tedavi yönteminde bu durum bilinmelidir. Hastalık tanısı konulmadan uygulanacak her tedavi hastalığı daha da depreş- tirecektir. Her şeyden önce bilinmesi gereken şey cinlerin de insanlar gibi "Ben cinleri ve insanları, ancak bana kulluk etsinler diye yarattım." (Zâriyât: 56) ayeti gereğince Allah'a kulluk için yaratıldığıdır. İnsanlar gibi akılları, iradeleri, düşünme yetileri ve Allah'a karşı sorumlulukları vardır. Yapıları itibarıyla aramızda, ama farklı bir boyutta yaşamlarını sürdürürler. Şehitlik mertebesine ulaşan birisinin yaşadığı yüksek hayatı fark etmediğimiz gibi cinlerin de varlığını fark edemeyiz. Ancak onların varlığını gerek Kur'an'daki delillerden gerekse tecrübelerimizden biliriz. Cinler, çok hızlı hareket edebilen varlıklar olması nedeniyle insanların birbirlerine anlattığı ya da geçmişte yaşanan ve kendilerinin şahit olduğu pek çok olaya vukufiyetleri olabilir. Bu varlıkların şerlileri, geçmişe yönelik bilgi sahibi olma özelliklerini insanların

Süleyman Dama Koruyucu Esma aleyhinde kullanmaları sonucunda ruhsal anlamda hastalıkların oluşmasına sebep olabilmektedirler.

Cin Suresi'nde cinlerin durumu açıklanırken insanın da nelerden ve ne kadar korkması gerektiği, korkusunun yerli olup olmadığı, onlarla nasıl mücadele edileceği şöyle bildirilmiştir:

“(Resûlüm!) De ki: Cinlerden bir topluluğun (benim okuduğum Kur'an'ı) dinleyip de şöyle söyledikleri bana vahyolunmuş- tur: Gerçekten biz, doğru yola ileten hârikulâde güzel bir Kur'an dinledik de ona iman ettik. (Artık) kimseyi Rabbimize asla ortak koşmayacağız.”

“Hakikat şu ki Rabbimizin şânı çok yücedir. O ne eş ne de çocuk edinmiştir.”

“Doğrusu bizim beyinsiz olanımız (İblis veya azgın cinler), Allah hakkında pek aşırı yalanlar uyduruyormuş.”

“Halbuki biz gerek insanlar gerekse cinler Allah hakkında asla yalan söylemezler, sanmıştık.”

“Şu da gerçek ki insanlardan bazı kimseler, cinlerden bazı kimselere sığınırlardı da onların taşkınlıklarını (istilâlarını) arttırırlardı.”

“Onlar da sizin sandığınız gibi, Allah'ın hiç kimseyi tekrar diriltmeyeceğini sanmışlardı.”

“Doğrusu biz (cinler), göğü yokladık, fakat onu sert bekçilerle, alev huzmeleriyle doldurulmuş bulduk.”

“Halbuki, (daha önce) biz onun bazı kısımlarında (haber) dinlemek için oturacak yerler (bulup) oturuyorduk, fakat şimdi kim dinlemek isterse, kendisini gözetleyen bir alev huzmesi buluyor.”

“Bilmiyoruz, yeryüzündekilere kötülük mü murat edildi, yoksa Rableri onlara bir hayır mı diledi?”

“Gerçekten biz, -kimimiz sâlih kişiler, kimimiz ise bunlardan aşağıda olmak üzere- türlü türlü yollar tutmuştuk.”

“(Artık) şu gerçeği şüphesiz anladık ki biz yeryüzünde bulunsak da Allah'ı âciz bırakamayacağız, başka yere kaçmakla da elinden kurtulamayacağız.”

“Doğrusu biz, o hidayeti (Kur'an'ı) işitince ona iman ettik. Kim Rabbine iman ederse, artık ne bir (ecrinin) eksikliğe uğratıl- masından ne de haksızlık edilmesinden korkar.” (Cin Suresi: 1-13)

Yukarıdaki surede tıpkı insanlarda olduğu gibi bir kısmı hak yolda diğer bir kısmı ise batıl yolda olan iki cin grubundan bahsedilmektedir. Cinler, surenin beşinci ayeti olan *“Halbuki biz gerek insanlar gerekse cinler Allah hakkında asla yalan söylemezler, sanmıştık.”* ayetinde belirtildiği gibi Allah'a ve O'na giden yol ile batılı ifade eden inkâr ve yasaklar konusunda yalan söyleyebildiklerini itiraf etmektedirler. Anlaşılmaktadır ki cinlerin insanlara musallatında her şey hak adına uydurulan yalanlarla başlamaktadır. Yalan, başlı başına bir hastalıktır. Hastalıksa bir başkasına bulaşabilen bir özellik taşır.

Cinler ve insanlar arasındaki etkileşimi ifade eden en belirgin ayet ise aynı surenin 6. ayetinde geçmektedir. Bu ayette insanlardan bir kısmının bazı konularda, cinlerin bazılarına sığınarak yardım ya da menfaat talep ettikleri görülmektedir. Bu durum iki şekilde gerçekleşir: Birincisinde insan, cinlerden talep ettiği menfaati doğrudan kendisi için ister. İkincisinde ise talep edilen şey kişinin başkasına zarar vermek için cinlere sığınmasıdır. Bu iki durum cinlerin şerlileri olanlarının insanlara karşı üstünlük sağlama konusunda isteyip elde edemeyeceği altın bir fırsattır. Bir bakıma üstünlük savaşında insan, kendini cinlerin şerlilerine sunmaktadır. Bu durum cinleri kibre taşırken olay, insan için ruhsal rahatsızlığa dönüşmeye başlar. İnsanlardan bir kısmının cinlere sığınması, onlardan yardım talep etmesi basit bir istek, iletişim ve etkileşim değildir. Cinlerin ve insanların farklı fıtratları nedeniyle her ayrı

varlıkların kendi aralarındaki iletişimleri ile farklı iki varlık arasındaki iletişimleri aynı sonucu doğurmaz. Bu etkileşimde öğrendiğimiz kadarıyla insan için olumsuz bir sonuç ortaya çıkmaktadır. Bu sonuç altıncı ayetin sonunda açıklanmaktadır. Cinlerin ifadesine göre, insanların cinlere sığınması sonrasında cinlerin onlara musallat olduğundan bahisle *"böylelikle onların istilasını artırıyorlardı"* demektedirler. İstilâ sadece bir yeri zorla ele geçirmek, işgal etmek anlamında olmayıp bir hastalık olarak ruhu ve bedeni kaplama, onları sarıp kuşatma, bürüme ve bir virüs gibi yayılma anlamlarını da taşır. Denilebilir ki insanlardan bir kısmının sığındığı cinler bir virüs gibi ruhu ve bedeni sarmakta, etkisi altına almaktadır. Virüs sinsice yayılarak insanı azap içine sürüklemeye başlar.

Hz. Peygamberimizin risaletinden önce cinler, meleklerin yazdıklarını, aralarında konuştuklarını, hatta yeryüzüne indirdiklerini dinleme özelliğine sahiptiler. Yakalandıkları amansız yalan hastalığı nedeniyle duyduklarını yeryüzünde kendilerine sığınanlara yalan katarak değiştirip söylerlerdi. Ancak aynı surenin 8. ve 9. ayetlerinden de anlaşılacağı gibi Hz. Peygamberimizin vahye muhatap olmasıyla cinler için bu yol kapanmıştır. Bilgi edinme yolunun kapanması onların insanlardan bir kısmını tasallutları altına almaya çalışmasını engellememiştir. İnsan, merak eden bir varlıktır. Geleceğini, geçmişte kendisinin bilmediği ancak ilgi duyduğu bazı şeyleri merak edip bilmek ister. Yine insan bilir ki cinler bu alanda en etkili varlıklardır. Geçmişe ait bilgi konusunda insanlardan daha ileridedirler. Bu nedenle insanlar kısıtlı da olsa onlarla iletişime geçmek, onlardan yardım talep etmek ister. Ancak bu talebin bir bedeli vardır. Allah böyle bir iletişimin bedelsiz olmayacağını murat etmiştir. Bu iletişimin bedeli ise korku, korku ile gelen hayali varlıklar, hatta düşman edinme, ruhun daralması, sıkıntı, kıskançlık, haset, inançta zafiyet, tedirginlik, ürkme, endişe duyma, yalnız olma isteği gibi bedeni ve ruhsal hastalıklardır.

İnsan, geleceği ile ilgili bilgiyi, işinin hayırlı ya da olup olmayacağını, kendisi ve diğer insanlarla olan bazı durumlarını sorar ve

onları öğrenmeye çalışır. Bir bakıma iradesini onlara teslim eder. Cinlerin, aracı insanlarla yardım talep eden kimseler için huy edindiği yalan haberleri bildirir. Bu haberler bazen gelecek için olabileceği gibi bazen de geçmişe yöneliktir. Sığınan kişi kendisine verilen bilgilerle ya umutlanır ya da yeise düşer. Günlerce, yıllarca inandığı yalanın hayata geçmesini diler. Hastalık işte bu aşamadan sonra depreşir. İnandığı yalan haberle yeni planlar yapar, hayal kurar. Bazen dünyalar kurar bazen de yıkar. Ancak sürekli bir beklenti içerisindedir. Bir türlü gelmeyen istek kendini ümitsizliğe doğru sürükler. Ancak geri dönüşü olmaz. Çünkü yalan habere öyle sarılmış ki başka çözüm yolu olmadığına inanır. Hastalık derinleşir ve tedaviye ihtiyaç duyulduğu zamana geçilir.

Cinlerin şerlilerinin çok sevdiği durumlardan birisi de ruh çağırma seanslarıdır. Cinler, insanları tasallutu altına alma, onlarla eğlenme, onlara karşı övünme amacını güderler. Bu durum onlar için hem bir görev hem de oyun ve eğlencedir. Cinler, insanları bire bir taklit etme yeteneğine sahiptirler. Bazen duyulan tanıdık bir ses aslında onların taklit ettikleri sestir. Böyle bir vaka daha çok tenha ve karanlık yerlerde olur. Bu nedenledir ki Allah, insanları gecenin şerrinden korunmaları konusunda kendisine sığınmalarını ister. *"De ki: Yarattığı şeylerin şerrinden, karanlığı çöktüğü zaman gecenin şerrinden, düğümlere üfürüp büyü yapan üfürükçülerin şerrinden ve kıskandığı vakit kıskanç kişinin şerrinden sabahın Rabbine sığınırım!"* (Felak: 1-5) ayetleri ifade etmek istediğimiz konumuzun özeti durumundadır.

Sesin karanlıkta ve tenha ortamlarda cinler tarafından taklit edilmesi kişinin başka bir mecraya sürüklenmesi içindir. İnsanı toplumdan uzaklaştırmak, kuytu ve tenha yerlere götürüp korku salmak, ardından da tasallut altına almaktır. Ruh çağırma seanslarında duyulan ses ise ölen bir insanın sesi değil, onu taklit edebilen cinlerin sesidir. Bu ses kişinin hafızasından silinmez ve uygun

Süleyman Dama Koruyucu Esma ortamlarda zihninizde tekrar canlanır. Özellikle tenha ve karanlık zamanlarda gaibden duyduğunuz sesin, ölmüş bir insanın sesi olduğuna inandığınızda, cinler amacına ulaşmış demektir. İnsanlar ölümden ve ölen kişinin hem yüzünden hem de sesinden korkarlar. Korku anı ise cinlerin insanları tasallutu altına alacağı en önemli andır. Birçok hayal ve evham zihinde belirmeye başlar. Ruhsal anlamda çöküntü devreye girer. Elbette ki bu durum Allah'ın izin verdiği ölçüde gerçekleşir. Kul talep eder ve Allah buna karşılık hayrı da şerri de yaratır.

Cinlerin en şerlisi olan şeytanın özellikle Allah'tan aldığı izinle insanlara doğrudan müdahale edememekle birlikte vesvese yoluyla zihin ve kalp dünyasını bulandırdığı bilinen bir gerçektir. İnsanlar, şeytanın vesvesesinden bilgi sahibi oldukları halde bu vesileyle bazen yanlış düşüncelere kapılmaktadırlar. Özellikle ibadetlerin kabulünde bu durum daha çok ortaya çıkmaktadır. Kabul edilip edilmediği, samimiyetten ya da gösterişten uzak uzak olup olmadığı gibi endişelerle boğuşurlar. Bunun ileri derecede olanı bir hastalıktır ve kişi tedavi yoluna baş vurmalıdır. Koruyucu Esma vesvese ile gelen her türlü hastalığı yok eder. Bilinmeli ki vesvesenin bulaştığı iyi niyetle yapılan ibadetler elbetteki Allah katında kabuldür. Çünkü kişini ibadetine, ibadetinin kabul olması samimiyetiyle başlar. Gelen vesvese şeytandan olup insan isteğinin dışında bir durumdur. Ancak bütünüyle yok edilmesi için bildirilen çözüm yollarına baş vurulmalıdır.

Çinlerin şerlilerinden gelen bir başka hastalık ise karabasandır. Şeytanın ya da cinlerin şerlilerinin önce insan zihnine bir hayal olarak sonra da vücuda sirayetle bedenin kasılmasına vesile olurlar. Koruyucu Esma bu anlamda mükemmel bir koruyuculuk özelliği taşır. Ruh ve beden için adeta bir zırh konumundadır.

. .Andolsun onlar, bunu (sihir) satın alan kimsenin âhiretten nasibi olmadığını çok iyi biliyorlardı. Karşılığında kendilerini sattıkları şey ne kötüdür, bir bilselerdi!” (Bakara: 102)

Sihrin Anlamı ve Sebep Olduğu Hastalıklar

Sihir, sözlükte “sebebi ve kaynağı gizli durum, büyü, gözbağcılık” gibi anlamlara gelen Arapça bir kelimedir. Terim olarak tabiat üstü güçlerle birlikte cin ve şeytanlarla ilişki kurmak veya kendilerinde gizli güçler bulunduğuna inanılan bazı tabii nesneleri kullanmak suretiyle faydalı, koruma gayeli ya da zararı başkaları için bazı sonuçlar elde etmek gayesiyle yapılan işleri ifade eder. Sihir veya büyünün esas gayesi bitkileri, hayvanları, insanları, cinleri, şeytanları, doğal olayları, farklı farklı güçleri, nesneleri kullanarak veya kontrol ederek birine iyilik ya da kötülük etmek suretiyle maddî veya manevi bir menfaat ve başarı sağlamaktır.

Sihir ya da büyü insanlık tarihi sürecince çeşitlilik göstererek var olmuştur. İslam öncesi Cahiliye döneminde de sihir oldukça yaygındı. Cincilik, kehanet, fal okları atmak, yıldızlara bakmak, küçük kareler çizip içlerine harf veya sayı yazmak, düğüm atmak ve üflemek gibi sihir çeşitleri uygulanmaktaydı. İnsanlar da büyü yapan kimselerden daima korkmuş ve onlara korkuları gereği saygı duymuşlardır.

Fahreddin er-Râzî, sihir kavramı içine giren bütün uygulamaları sekiz madde altında toplamıştır. Bunlar:

Keldânîlerin sihri: Yıldızperestliğin hâkim olduğu, dünyanın yıldızlar tarafından yönetildiğine inanılan bu kültürde, tılsım da denilen bu

sihir çeşidinin gök cisimlerinin yardımıyla yapıldığına inanılırdı.

Güçlü ruh (nefis) sahiplerinin sihri: Bazıları, insanın ruhu uygun biçimde eğitilirse gizli şeyleri görecek düzeyde duyu, algı ve irade gücünün geliştirilebileceğini, bu sayede başkalarınca imkânsız gibi düşünülen birçok bilgi edinebileceğini, işler başarabileceğini söylerler.

Yerdeki ruhlardan yardım alınarak gerçekleştirilen sihir: İnsan ruhunun bu ruhlarla veya cinlerle bağlantı kurması suretiyle yapıldığına inanılan sihirdir.

El çabukluğu ve algı yanıltmaları şeklindeki sihir: Hokkabazlık, gözbağcılık gibi uygulamalar bunun örneğidir.

Bazı teknik cihazlarla sergilenen sihir: Maharetli bir aleti kullanarak bununla ilk defa sergilenen görüntüler (ses çıkaran heykeller, ışık gösterileri gibi), işin mahiyetini bilmeyen insanlarca olağan üstü sanılır.

İlâçlar yardımıyla yapılan sihir: Sporcunun doping yapmak suretiyle normal gücünün üstünde performans göstermesi gibi.

Kalbi bağlayarak yapılan sihir: Sihirbazın, şarlatanlık yaparak, ism-i azamı bildiğine, bununla istediğini yapabileceğine muhatabını inandırmak suretiyle onu etki altına alıp dilediğini yaptırmasıdır.

Kovucukla, insanları birbirine düşürmek için yapılan sihir: Râzî, bunun insanlar arasında yaygın olduğunu belirtir.

İbn Haldûn, Mukaddimesinin “Sihir ve Tılsım İlimleri” başlıklı bölümünde bazı insanların, ruhun (nefis) kuvveti veya şeytânî güçlerin yardımıyla varlıkları etkileyerek, yıldızların ru- haniyetini celbederek, bu sayede varlıklar üzerinde tasarrufta bulunabileceklerini, nitekim kâhinlerin “şeytani güçler yardımıyla

Süleyman Dama Koruyucu Esma bir takım gayba ait bilgileri bilme özelliğine sahip olduklarını düşünmektedir.

Ehl-i sünnet çizgisindeki müfessirler de özellikle Felâk suresinin 4. ayetine, bazı hadis veya haberlere dayanarak genellikle sihirde kısmî bir gerçeklik payı bulunduğu kanaatindedirler.

Bununla birlikte a) hakiki olanının hayalî olanından ayırt edilememesi, b) böyle bir ayırıma imkân veren objektif ölçüler bulunmaması, c) dolayısıyla kontrol edilemez olması, d) Allah'ın kurduğu tabii düzeni değiştirmeyi amaçlaması, e) insanların bilimsel gerçeklere (meselâ bilimsel tedavi yöntemlerine) güvensizlik duymalarına yol açması, f) kişilerin zaaflarını, dertlerini, korkularını veya ümitlerini sömürmeye ve onları aldatmaya elverişli olması gibi sakıncaları sebebiyle büyücülerin veya sihirbazların birçok gizli şeyi bilebildiği, tabiat üstü işler başarabildiği şeklindeki yaygın inançlar, birkaç istisna dışında bütün kaynaklarda İslâm'a aykırı görülmüş; sihri mubah saymanın, haramı helâl saymak anlamına geleceği, bu sebeple de Müslümanın dinden çıkmasına sebep olacağı kanaatine varılmıştır.

İslam bilginlerinin yorumlarına bakıldığında sihir ya da büyü hakkında genel anlamda şu söylenebilir: Maddi unsurlara yüklenen anlamlar veya bunlara bağlı olarak çeşitli şekillerde sağlanan alışılagelmişin dışındaki uygulamalarla insanları etkilemenin ruhen mümkün olmadığı sadece zihni meşgul ettiği söylenebilir. Ancak yine yorumlardan anlaşılmaktadır ki cinlerin ve şeytanların ortak edildiği bu tür uygulamaların az da olsa değişik şekillerde insanlar üzerinde tesir ettiği anlaşılmaktadır. Bu tesir şüphesiz ki insanın bizzat kendi iradesiyle gerçekleştiği bir gerçektir. Talep eden insandır. Vesvese veya tesir şeklini bilmediğimiz etki ise cin ya da şeytanlardandır. Mahiyeti ne olursa olsun Allah büyücülerin şerrinden her konuda korunma konusunda kendisine sığınılmasını istemektedir.

Sihir ya da büyü gerçekleşme durumuna bakılmaksızın hem yapan hem yaptıran hem de muhatap olan için ruhsal hastalıklara kapı açar. Zira putlara tapınmaya inanan insana göre gaipten haber verdiğini iddia eden insanlara inanma daha çoktur. Bu inanış şeytanın ve nefsin türlü vesveseleriyle ruha sirayet eder. Evham, kuşku, kaygı gibi ruhsal hastalıklar devreye girerek kişinin depresyona maruz kalmasını sağlar.

Ey iman edenler! (Aklı örten) içki (ve benzeri şeyler),
kumar, dikili taşlar ve fal okları ancak, şeytan işi birer pisliktir. Onlardan kaçının ki kurtuluşa eresiniz. (Mâide : 90)

Falcılık, Gaybın Bilgisi, Fıtrat, Depresyon ve Küresel Hastalıklar

Dünyamızın birçok kere yaşadığı yayılmacı küresel hastalıklar fiziksel ve tıbbi bir özellik taşmasına rağmen ruhsal, duygusal ve dini birçok meseleyi de beraberinde getirmiştir. Bu nedenle gaybın bilgisi, fıtrat, depresyon ve sosyal fobi kavramları öncelikle bu anlamda irdelenmesi gereken kavramlardır.

Kısaca gayb; insanın akıl ve idrakinden mahrum bırakıldığı bilgi ile birlikte, eşyanın insanca bilinemeyen hakikatidir. Gayb; geçmişi, hali ve geleceği ifade edebileceği gibi varlık aleminde müşahede edilenin dışında insanca ulaşılması mümkün olmayan sonsuz ve sınırsız hakikatlerin sırrını ifade eder. Allah ile kul arasındaki sonsuz ve sınırsız ayrımı ifade eden gayb; mutlak gaybın (Allah'ın) bilgisi, vahyin ulaştırdığı gaybın (peygamber) bilgisi ve veli kullara ilham edilen kısmi gaybın bilgisi şeklinde kısımlara ayrılabilir. Gayb bilgisinin mutlak sahibi sadece Allah'tır. Yani insanca gayb olarak nitelendirilen, Allah için gayb değildir. O her şeyi yarattığı gibi yarattığına da hakikati yükleyendir, dolayısıyla da bilendir.

Fıtrat; Allah'ın tüm varlık alemindeki yaratılış kanunudur. İnsan için inanma duygusu da fıtratın bir gereğidir. Fıtrat; huzura ulaştıran inancı, mükemmel biyolojik yaratılışı, olgunlaştıran ruhsal ve toplumsal olguyu da ifade eder. Gaybın bilinmemesi fıtratın bir gereğidir.

Depresyon ve ruhsal/psikolojik anlamdaki tüm hastalıklar aslında insanın kendi nefsi arzularının ya da dışarıdan gelen birçok olumsuz etkinin tesiriyle fıtratın bozulması sonucu ortaya çıkan durumlardır. Yine kişinin fıtratını bozmasıyla eylem ve sözlerinden dolayı başkaları ya da toplum tarafından yargılanacağı, mahcup veya rezil olacağı kaygısıyla iç dünyasında sıkıntı oluşmaya başlaması ile oluşan hastalığa da sosyal fobi denir.

Salgın hastalıklarla insanlığın yaşadığı çöküntü ister istemez ölümü akla getirmektedir. Aslında herkes, hastalıksız hayatında bir gün öleceğini bilmesine rağmen ruhsal ve sosyal bir çöküntü yaşamaz. Bunun nedeni gaybın bilgisi olarak kabul ettiğimiz ölüm tarihini bilmememizdir. Zira insan uzak da olsa ölüm tarihini bilmesi onun hayattan kopmasını gerektirir. Salgın hastalıklarda insanlığın yaşadığı korku, ölüm tarihinin yakın hissedilmesi hadisesidir. Bu durum insan hayatını olumsuz etkilemektedir. Buna "Gülleri Toplayan Genç" adlı kitabımın önsözünde yer verdiğim bir örneği buraya almak isterim. G. K adlı bir öğrencim 2005 yılında yatsı namazını kılarken önünde yakaza haliyle beliren ve ölüm tarihi olarak "2023" yazılan mezar taşını görmüştü. "2023 yılında öleceksem okumamın bir anlamı yoktur" diyerek depresyona girip okulu bırakma noktasına gelmişti. Bu durum bize şunu göstermektedir ki Allah'ın bildirdiği dışında gaybı bilmek insanın fıtratına aykırı olup lehinde değildir. Fal da bir bakıma gaipten haber vermek garipliğidir. Gaybın bilgisinden olan ölüm tarihinin bilinmesi ya da günümüzde olduğu gibi yakın olarak hissedilmesi üç sonuçla ifade edilebilir. **Birincisi,** inanan insanın kendisini ölüme hazırlamasına yönelik imani, ameli ve ahlaki her türlü emir ve yasaklara riayetidir. Bu durum şer olarak görülen bir hadiseyi hayra dönüştürmek demektir. **İkincisi** ise kişinin inkarda ısrar ederek, yakın hissedip korktuğu ölümden dolayı ruhsal bozukluğa doğru yol almasıdır. Bir bakıma hayat kendileri için azaba dönüşür, hayatı anlamsız kıldıkları için de kendilerini boşlukta hissederler. **Üçüncü**

sonuç da kendilerini iman dairesi içinde görüp ilgili hiçbir ameli gerçekleştirmeyenlerin ve bu niyette olmayanların kalplerine doğan mahşer korkusudur. Bunlarda ölüm korkusunun asıl nedeni dünya hayatının süsünden daha çok yararlanma hevesidir. Bu nedenle mahşer hayatını zihinlerinden silmeye çalışırlar. Mahşeri düşünmek nefse ağır gelen bir haldir ve dünyayı oyun ve eğlence olarak görmekten ayrılır.

Özellikle ölüm korkusuyla gelen son iki sonuç; insanların, tedavi yöntemlerinin dışında başka yollara başvurmalarının ve yaratılış diye nitelendirdiğimiz fıtratlarının bozulması sonucudur. Bu tür insanlar, toplumun bütününden şüpheyle kendilerini tamamen soyutlar. Zihinlerinde onlarca şüphe uyanır. Toplum kendileri için adeta sosyal fobi halini alır. Korku ve endişe baş gösterir. Ölüm korkusu ve endişesi kişinin ruh hali olur. Aslında ölümü düşünmek ve yakın hissetmek inanan insan için bir otokontrol görevi ifa ederken, diğerleri için gerçeklerden uzaklaşmak ve azaba sürüklenmek demektir. Zira fıtratın aslı, inançta doğru yol üzerinde olmanın adıdır. Doğru yol üzerinde olanın da ölümden korkusu sadece yeterince kul olamamanın sıkıntısı olabilir. Tohum fıtratı, yetiştirilmesi ameli, meyvesi ise huzuru (mutmain olmayı) ifade eder. Öyleyse yaşanan küresel hastalıklardan dolayı tedbir almak inancımızın bir gereği olduğu gibi yaşanan korkuyu da doğru zemine taşımak gerekir.

Bilinmeli ki kulun böyle bir korku halini gerçek anlamda aşması, tıbbi tedbirlerle birlikte ancak Allah'a dayanıp güvenmesiy- ledir. Kur'an'da bu *durum "Bu, Allah'ın, inananların yardımcısı olmasından dolayıdır. Kâfirlere gelince, onların yardımcıları yoktur."* (Muhammed, 11) şeklinde beyan edilir.

Geleceği öğrenmek, yapılması düşünülen bir işin sonuçları hakkında fikir sahibi olma amacı güdülüp, sihirli özelliklere sahip olduğuna inanılan bazı objeler vasıtasıyla mantıksal bir temeli ol- mayan yöntemler kullanarak kehanette bulunma sanatıdır.

Falcılar, şerrinden korunmamız gereken kimselerdir. Zira ke- hanette bulunan bir falcıya inanmak "Allah'tan başka gaybı kimse bilemez" akidesine inanmamak anlamına gelir.

Kendi iradesini falcılara teslim eden bir insan verilen kötü haberle sürekli huzursuz, endişeli ve insanlara karşı vesveseli olmaya başlar. Verilen haberin oluş şeklini, kimlerin olaya ortak olduğunu, kendisi ve ilişkili kimseler üzerindeki etkisini düşünme- sürecine girer. Olayı büyütür ve sonucunda ruhsal bunalıma girmeye başlar. Verilen haber güzel de olsa, kişi onun bir an önce gerçekleşmesini bekler. Umduğu olmayınca da umutsuzluğa kapılır, dengesi bozulur. Gaybı bilmemek aslında insanın lehine olan bir durumdur. Ölüm vakti uzak olsa da tarihini bilen bir insan hayata tutunmayı bırakır. Kendini boşlukta hisseder ve yalnız olmaya yönelir. Bu durum onu bunalıma sürükler. Dolayısıyla falcıların gaibden verdiği haberlere inanmak insanın lehine değil, tam tersi onu felakete sürükleyen bir hastalıktır. Bir de fala ve falcılara inanmanın şirkin bir çeşidi olduğunu unutmamak lazım. Allah'a dayanıp güvenmeyen bir insanın falcılardan veya büyücülerden lehine birtakım şeyler istemesi, kişiyi Allah'tan uzaklaştırır. Şirk içinde olan bir insan dua etse de onun bu duası kabul görmez. Çünkü kişi şirk içindedir. Yani falcılık ve büyücülük manevi anlamda da yıkıma neden olmaktadır. Kabul edilmeyen bir dua insanda farklı duygular oluşturmaya başlar. Farklı duygular inançsızlığa kadar götürebilir ki bu durum bir insan için en büyük kayıp ve hastalıktır.
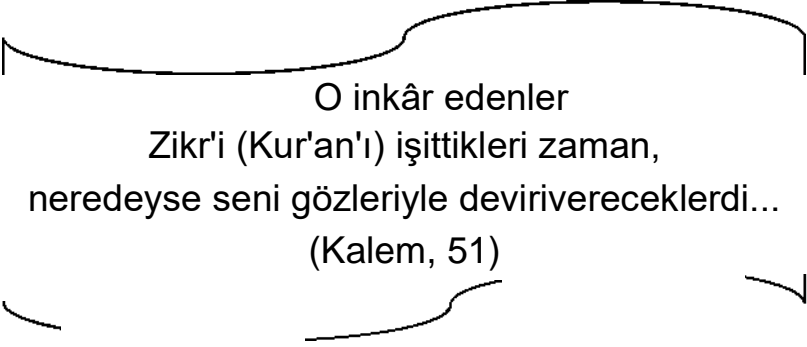
Nazar Nedir? İnsan Üzerindeki Etkileri

Hayranlık ve aşırı beğenme esnasında biraz da kıskançlığın etkisi ile gözlerden yayılan ışınların meydana getirdiği ve genelde bakılan nesnelerin bozulması, kırılması ya da eğer insansa sağlının bozulması şeklinde tezahür eden olaylar, halk arasında nazarla açıklanmaktadır.

Nazar etkisinin ve gözden yayılan ışınların doz ve oranının insanların kızgın, sinirli, heyecanlı ve kıskançlık anlarında daha da arttığı ve tahrip gücünün yükseldiğini tahmin etmekteyiz. Bu güç, renkli gözlü insanlarda diğer göz renklerine sahip insanlara nazaran daha artmakta ve tehlikeli olmaktadır.

Biyoenerji ile nazar arasındaki bağ

Nöroloji Uzmanı Dr. Mehmet Yavuz biyoenerji ile nazar arasındaki bağı şöyle açıklamaktadır:

"Biyoenerji ile çeşitli hastalıkların tedavi edildiğini ya da edilmeye çalışıldığını hepimiz bilmekteyiz. Biyoenerji gerçeğini artık yavaş yavaş modern tıpta kabul etmeye başlamıştır. Şurası bir gerçek ki vücuttan henüz ne olduğunu anlayamadığımız bir enerji yayılmaktadır. O halde neden gözden de elektromanyetik, 31

ultraviyole, kızılötesi ya da morötesi gibi ışınlar yayılmasın? Bu olgudan hareketle bugün nazarı reddeden bilim adamlarının daha ihtiyatlı ve toleranslı davranmaları gerektiği inancındayım.

Bazı insanların çok beğendikleri insanlara veya eşyalara bakışlarıyla ve sözleriyle zarar verdikleri tarih boyunca görülmüş bir gerçektir. Siz de kendi hayatınızda, aniden bardağınızın kırıldığına, vazonuzun veya aynanızın çatladığına, yeni aldığınız ve üzerine titrediğiniz bir eşyanın birden bozulduğuna şahit olmuşsunuzdur. Kendinizi çok sıhhatli ve zinde hissettiğiniz bir anınızda birdenbire halsizleşip, sebepsiz bir yere hastalandığınız olmuştur.

Tüm bu olayların sebebini tıbbi olarak açıklayamadığımız nazar etkisinden kaynaklandığı düşünülmektedir.

Her şeye rağmen gerek kültürel olarak gerekse dini bir inanç olarak dünyanın hemen hemen her yerinde milyonlarca insan nazarı tanımakta ve ona inanmaktadır. Nazarın mahiyetinin bilinmemesi, onu inkâr etmeyi gerektirmez. Nitekim mahiyeti henüz anlaşılmamış nice olaylar vardır."

Modern tıpta nazar nasıl değerlendiriliyor? Dünyada nasıl karşılanıyor?

Her şeye rağmen modern tıp ve bilim adamları nazarı kabul etmekten henüz uzaktırlar. Ama bildiğimiz bir şey var ki; Tao- izm'e sırtını dayamış Geleneksel Çin Tıbbı Teorisi vücutta içerisinde Chi denen hayatî gücün dolaştığı, her biri belli iç organlara tekabül eden enerji etik kanalların varlığı fikrinden hareketle son derecede karmaşık ve kendi içerisinde tutarlı bir "tıp metodolojisi ve epistemolojisi" kurmuştur ve buna dayanarak uygulanan akupunktur ve benzeri tedavilerin belli durumlarda işe yaradığı batıda da kabul görmeye başlamıştır. Modern tıp, uzun süre alternatif tıbbın akupunktur söylemine karşı çıkmış ve kabul etmek

istememiştir. Bu yüzden metodolojik olarak nazar ve nazar etkisinin,

belki de ilerde kabul görmesi mümkün olabilecektir.

Nitekim alternatif Çin tıbbı teorisine göre vücutta içerisinde Chi denen hayatî gücünün dolaştığı her biri belli iç organlara tekabül eden enerjetik kanallarla ulaşarak bu gücün bünyeyi sağlam ve dinç tuttuğu iddia edilmektedir. Ancak Chi adı verilen hayat gücü, hiçbir zaman somut olarak ortaya konamamıştır. Nazar kavramı da tam olarak ortaya konmasa da modern tıbbın ileride kabul edeceği bir kavramdır.

Koruyucu esmanın nazar üzerindeki yok edici etkisi bilinen bir gerçektir. Günümüzde nazara o kadar kesin inanç vardır ki hemen hemen her insan, üzerinde oluşan olumsuzlukları nazara bağlar. Bunun için de kendince ya da geçmişten beri gelen bazı batıl inançlarla nazarı gidermeye çalışır. Nazarın fazlalığına inanan insan bu yükün altından bazen kalkamaz, başkalarına sorumluluk yükler. Ruhu daraldığı gibi fiziksel yıkımlar da kişiyi derinden etkiler. Zamanla kişi her olumsuzluğu nazara bağlayarak onun faillerini aramaya başlar. Bu durum yeni düşmanlar edinmeye neden olur. Kişinin ruh dünyası gittikçe bozulur.

Koruyucu esma hem nazara muhatap olma durumunu etkisizleştirir hem de nazar endişesiyle oluşan korku, ehvam ve düşmanlıkları ortadan kaldırır.

Koruyucu Esma, Hastalık ve Doğal Afetler

Bilinen biyolojik ve ruhsal hastalıklar genel itibarıyla bizzat insanın kendi elleriyle yaptıkları ve canı acıtan sonuçlardır. Kuşkusuz ki bütün hastalıkların dayandığı bir sebep vardır. Hastalıklar bazen bir imtihan vesilesi kılınırken bazen de doğal bir yaşamın sonucu olarak karşımıza çıkar. Hastalığın oluş sebeplerini yaratan Allah aynı zamanda şifa kaynaklarını da yaratmıştır. Kula düşen bu vesilelere sarılmasıdır. Hastalığını faydaya dönüştürecek yollara başvurmasıdır. Koruyucu Esma bu anlamda devreye girerek kulun, hastalığını şifaya, sevaba hatta kurbiyet makamına dönüştürür. Özellikle ruhsal hastalıklara neden olacak sebeplerin ortadan kaldırılmasına vesile olur.

Ruhsal bir anlam ifade eden ölüm korkusuna da değinmek gerekir. Ölüm korkusu bazı kimseler için hastalık boyutuna ulaşır. Özellikle ölüm korkusuyla gelen hastalık, insanların tedavi yöntemlerinin dışında başka yollara başvurmalarının ve yaratılış diye nitelendirdiğimiz fıtratlarının bozulması sonucudur. Bu tür insanlar, toplumun bütününden şüpheyle kendilerini tamamen soyutlar. Zihinlerinde onlarca şüphe uyanır. Toplum kendileri için adeta

Süleyman Dama Koruyucu Esma sosyal fobi halini alır. Korku ve endişe baş gösterir. Ölüm korkusu ve endişesi kişinin ruh hali olur. Aslında ölümü düşünmek ve yakın hissetmek inanan insan için bir otokontrol görevi ifa ederken, bir kısım insan için gerçeklerden uzaklaşmak ve azaba sürüklenmek demektir. Zira fıtratın aslı, inançta doğru yol üzerinde olmanın adıdır. Doğru yol üzerinde olanın da ölümden korkusu sadece yeterince kul olamamanın sıkıntısı olabilir. Tohum fıtratı, yetiştirilmesi ameli, meyvesi ise huzuru (mutmain olmayı) ifade eder. Öyleyse yaşanan hastalıktan dolayı tedbir almak inancımızın bir gereği olduğu gibi yaşanan korkuyu da doğru zemine taşımak gerekir.

Bilinmeli ki kulun böyle bir korku halini gerçek anlamda aşması, tıbbi tedbirlerle birlikte ancak Allah'a dayanıp güvenmesiy- ledir. *"Bu, Allah'ın, inananların yardımcısı olmasından dolayıdır. Kâfirlere gelince, onların yardımcıları yoktur."* (Muhammed, 11)

Doğal afetler de tıpkı hastalık gibi insanın korunması gereken hem maddi hem de ruhsal yönden zararı oldukça fazla olan yıkımlardır. Koruyucu esmayla Allah'a a sığınan insan doğal afetlerden en az zararı görecek şekilde etkilenir. Allah bu sayede kendisine sığınan kuluna tedbir ve tevekkül bilincini yerleştirir.

BÜTÜN OLARAK KORUYUCU ESMA

2. GRUP KORUYUCU ESMA

YÂ VEKÎL

3. GRUP KORUYUCU ESMA

ياجليل → YÂ CELÎL

ياجبار → YÂ CEBBÂR

ياقابض → YÂ KABÎZ

ياقهار → YÂ KAHHÂR

ياضار → YÂ DÂR

يامميت → YÂ MÜMÎT

4. GRUP KORUYUCU ESMA

ياهادي → YÂ HÂDÎ

↓

ياكافي → YÂ KÂFÎ

↓

ياشافي → YÂ ŞÂFÎ

↓

يامومن → YÂ MÜ'MİN

↓

يامهيمن → YÂ MÜHEYMİN

5. GRUP KORUYUCU ESMA

ياجليل → YÂ CELÎL

↓

ياقادر → YÂ KÂDİR

↓

ياقهر → YÂ KAHHİR

↓

ياقوي → YÂ KAVÎ

↓

يامتين → YÂ METÎN

6.GRUP KORUYUCU ESMA
ياسريغ
YÂ SERÎĞ
ياشديد
YÂ ŞEDÎD
يامذل
YÂ MUZİL
يامنتقيم
YÂ MUNTEKÎM

سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّنَا وَرَبُّ الْمَلاَئِكَةِ وَالرُّوحِ

Allâhü Teâlâ bütün noksan sıfatlardan münezzeh ve mukaddestir. Meleklerin ve Rûh'un (Cebrâil'in) Rabbidir.

Meleklerin sırlar dolusu Allah'ı teşbihidir.

Koruyucu Esma olarak bilinen Allah'ın isim ve sıfatlarının bir bütün olarak ne anlama geldiğini son bölüme bırakarak önce birinci grup olan Allah'ın isim ve sıfatlarını çağrılış şekliyle belirtikten sonra tek tek ve grup olarak izah edelim.

1. GRUP KORUYUCU ESMA'NIN ANLAM VE TECELLİLERİ

YÂ FAÂL

Allah'ın evrendeki her şeye müdahil olduğu, evrendeki her bir işleyişi bilip idare ettiği; cinlerin, insanların ve ruhani varlıkların birbirleriyle olan ilişkilerini bilip ilşkilerini irade kapsamında sürdürmelerini sağlayan sıfatıdır.

يامانع

YÂ MÂNİ'

Allah'ın gerek insan ve cinlerden ve gerekse diğer varlıklardan gelebilecek her türlü belâ, musibet ve eylemlerden dilediğini engelleyen; bazı şeylerin meydana gelmesine müsaade etmeyen

YÂ NÂFÎ'

يانافع

ismi şerifidir.

Allah 'ın, kulları ve diğer varlıklar için faydalı, hayır ve menfaat verici şeyler yaratan, dilediğine her türlü nimeti karşılıksız sunan, dilediği kadar faydalandıran demektir

YÂ DÂFÎ'

Allah'ın, kendi mutlak iradesi ve kulun dilemesiyle tüm varlıklardan düşmanları, yine bu varlıklardan gelebilecek zararları uzaklaştıran, zararlı şeyleri ve varlıkların hayrına olmayacak tüm engelleri def eden İsm-i Şerifi'dir.

YÂ SELÂM

Allah'ın canlı ya da cansız; insan, cin ve meleklerce görünen ya da görünmeyen tüm varlıklardan emin olması yanında insan, cin ve şeytanların şer diyebileceğimiz her türlü maddi, ruhsal tehlike ve kötülüklerinden yarattığı varlıklarını koruması, onları emin kılmasıdır.

/YÂ FAÂL

Faâl İsm-i Şerif'i ile kul, Rabbinin her şeye müdahil olduğunu, evrendeki her bir işleyişi bilip idare ettiğini; cinlerin, insanların ve ruhani varlıkların birbirleriyle olan ilişkilerini irade kapsamında sürdürdüğünü bilir.

“Göklerde ve yerde bulunan herkes O'ndan ister. O, her an yaratma halindedir.” (Rahmân, 29)

Faâl Sıfatına Genel Bir Bakış: Mutlak Hükümranlık

Her şeyin tek ve mutlak sahibi olan Allah her yönüyle kâinata hükmetmektedir. Kâinat dediğimizde yaratılan tüm mevcudat akla gelmelidir. Ezel ve ebed aralığında maddi ve manevi mahiyet taşıyan ve bunların arasındaki tüm varlıkları da içine alan mevcudat aleminin tamamına ve Rabbimizin bütün sıfatlarının tecelli ettiği sonsuz geniş alana **kâinat** denilebilir. Varlıklar aleminde mevcut olan her ne varsa bunlar kâinat kapsamı içerisinde yer alır.

Kainattaki varlıklar; manevi varlıklar, maddi varlıklar, ara varlık olarak tasnif edilebilir. Hayal ettiğimiz varlıklar; rüyasal varlıklar; ses, gölge ve buna benzer varlıklar da ara varlık kapsamı içerisindedir. Bunların yaratılması, nizama sokulması, işlerlik kazanması, kusursuz olması, sonra yok edilmesi ve daha birçok ahval Allah'ın tasarrufundadır. Burada öyle hikmetler söz konusudur ki insan aklı mutlak hakimiyetin sırlarını, sınırlarını anlamakta, idrak etmekte ve tahayyül etmekte aciz kalmaktadır. İnsan bir an için sonsuz deryalara dalabilse ve yaratılanları müşahede edebilse ve bunu yapabilmek için uçsuz bucaksız ilim alanına uzanabilse yine de önüne yeni sonsuz adet kapı açılır. Açılan bu kapılardan daha nice sonsuz kapı açılır ve bu böylesine zincirleme devam eder. Yani kainattaki her şeyde, her varlıkta iç içe alemler şeklinde veya daha da başka şekillerde fıtratın sınırsız hikmetleri mutlak gerçeklik olarak tezahür etmektedir. En zerre olan bir varlıktan veya fıtratın en basit safhalarından yola çıksak

dahi yine de idrak sınırlarımız fıtratı anlamaya asla yeterli olmaz.

Her özellik ve her sıfatta sınırsız olan yüce Allah sonsuzluk gibi dar bir alanı dahi kuşatmıştır. Çünkü o, nice sonsuz alanlardan nice sınırsız alanlara hükmetmektedir. Allah kelimeler, tarifler, anlamlar ve kavramlar üstüdür. O sonsuzlukla sınırlanan değildir, her şeyde sınırsız olandır. O, her şeyin sahibi, hükmedeni, var edeni ve yok edenidir. Nasıl dilerse o şekilde kuvvet ve kudretini sınırsız olarak icra edendir. Dilediğine seviye tayin eder, dilediğine sınırsız hikmetinden ve sıfatlarından kısmen ve muayyen ölçüde tezahür ettirir. Allah zamanı an olarak sonsuz küçük bir aralıkla dilimleyendir. Bu küçük dilimlerden günler, aylar, yıllar, ömürler tayin edendir. Zamanı durdurabilir, akışını değiştirebilir, varlık aleminden dahi bağımsız hale getirebilir. Allah, maddi alemi muayyen büyüklüklerde ve muayyen küçüklüklerde şekillendirendir. Aynı zamanda maddeyi sonsuz küçük parçacıklara kadar dahi bölendir. Onları birbiri üzerine bina eder veya sıra sıra terkip edendir. Birbirine geçişenli nice alemler yaratandır. En küçük zerrede dahi nice sonsuz uzaylar meydana getirendir. Manevi varlıkları da mekansız ve kütlesiz olarak dizayn eden O'dur. Tüm mevcudatı dilediği gibi biçimlendiren ve onu faaliyete geçiren yüce yaratanımızdır.

Allah, kâinatın her bir elemanına görev verendir. Her şeyi birbirine bağımlı hale getiren O'dur. Maddeden manaya, manadan maddeye geçişi sağlayan O'dur. Manevi varlıkları manalandıran, manadan manevi varlıklara geçiş sağlayan O'dur. Varlık sınırlarını tayin eden ve yokluk sınırlarını belirleyen yine O'dur. Her şeye "ol" dediğinde dilediği gibi olduran ve olmayana "ol" diyerek her şeyi yaratan O'dur. Var olanı yok edebildiği gibi dilediğinde yeniden diriltendir. O, öyle bir ilahtır ki her şeyi birbirinden farklı yaratmıştır. Dilediğine dilediği kadar mühlet tayin etmiştir. Onun

ortağı yoktur. Her şeyin tek sahibi olduğundan tek hüküm de O'nundur.

Allah tüm eylemlerden, düşüncelerden, kalplerde olanlardan, zihindekilerden, akıldan geçenlerden haberdar olandır. Gizliyi açık eden O'dur. Ona her şey aşikardır. Geleceği tayin edendir. Geçmişi haber eden O'dur. İradeleri, tercihleri bilen, niyetleri okuyan Yüce Allah'tır. İnsana, insandan ve her şeye her şeyden daha yakın olan sadece O'dur. O kader ve kaza için küll-i iradeye sahiptir. Her varlığın her halini ve halden hale dönüşümünü, doğuşunu, batışını, doğumunu, ölümünü, çevrimlerde oluşunu, yapısal değişimlere maruz kalışını, fiziksel farklılıklara dönüşümünü, renklere kavuşmasını, aydınlık ve karanlık olmasını, fıtrat ekseninde tekâmül etmesini, büyümesini, küçülmesini, kısalmasını, uzamasını tayin eden hep yüce Allah'tır. Onun merhameti ve cömertliği olmasa sınırsız sayıdaki varlıklardan hiçbir eser kalmaz.

Allah, tüm hal ve hareketleri kumanda eder. O, her varlılığa muayyen bir hareket yapma fonksyonu yüklemiştir. Bu hareketlerin hepsine bir amaç ve bir görev tayin etmiştir. Bu hareketlerin hepsini, en iyi, en harikulade ve en evrensel hareket tarzları olarak yaratmıştır. Bu hareketleri nice hikmetlerle ve sırlarla dizayn etmiştir. Kainattaki küçüklü büyüklü her maddi varlığın her hareketini; aklın, zekanın, duyuların ve kalbin idrak sınırlarını zorlayan bir düzeyde yaratmıştır. Kayma, dönme ve yuvarlanma yani sarmal ya da helezonik hareketler eksenindeki olağan hareketlerin dışında iç içe hareketler, hızlanma, yavaşlama, yön ve eksen değiştirme, kütle değiştirme, dönüşüme uğrama, fiziksel ve yapısal reaksiyonlara maruz kalma, halden hale değişim ve başkalaşım gibi nice değişik hareket varyasyonları ilahi mutlak düzenin ne kadar da baş döndürücü olduğunu ortaya koyar. Düzgün veya la- miner olan, türbülans gibi düzgün olmayan, değişken ivmeli, değişken sürtünmeli, değişken hızda öteleme yapan, birim zamanda değişken yol alan, en karmaşık ve çok boyutlu hareket şekilleri de

elbette ki ilahi mutlak düzenin bir gereğidir. Her bir varlık belli bir yörünge etrafında ve belli bir yönde hareket ederken bazı gezegenlerin ters yönde hareket yapması da tüm hayretlerimizi zirvelere çıkarmaktadır. Bütün bu hareketlerin tamamına ve bileşkesine evrensel çok boyutlu hareketler olarak bakarsak eğer, mutlak iradenin nasıl bir sınırsız irade olduğunu anlamış oluruz.

Nerede bir şekil, biçim, form ve suret varsa orada da elbette ki O'nun sanatı vardır. O'nun sanatının özelliği her şeyin kusursuz yaratılması, eksiksiz olması, kıymet belirtmesi, önem arzetmesi, fayda sağlaması, gerekli olması, güzel, estetik ve narin durması, latif haz vermesi, zarif kılınması, fonksiyonel olması, mükemmel donatılması, harika ufuk açması, hayranlık uyandırması, gözleri kamaştırması, hayalleri süslemesi, duyularımıza ve hislerimize etki etmesi, akla ve kalbe hitap etmesidir. Şekil, biçim, form ve suret olarak en mükemmel ve en güzel yaratılış söz konusudur. Bu nedenle ilahi mutlak sanat, ulaşılmaz, erişilmez, anlaşılması zor, gizemler ve hikmetlerle dolu üstün bir sanattır. Mutlak sanat, tüm tasarımları kapsayan, her bir varlığı görevine göre dizayn eden ve onları en güzel biçim ve şekle sokan, hiçbir kusur ve eksik olmaksızın Esma'nın tüm tecellilerinin icra edildiği bir sanattır. Bu öyle bir sanattır ki kâinatın her bir zerresinde ne bir fazlalık ne bir eksiklik ne bir çirkinlik ne bir uyumsuzluk ne bir aykırılık ne bir fenalık ne bir başıbozukluk ne bir keyfilik ne bir sorumsuzluk ne bir tembellik ne bir rehavet ne bir aksaklık ne bir arıza ne bir yorgunluk ve ne de bir sakatlık görülebilir. Yani her şey mükemmel ötesidir, harikalar ötesidir. Eksiksiz ve kusursuzdur. Her şey tekamülün son noktasıdır.

Gök kubbeye, yıldızlara, yıldız kümelerine, kayan yıldızlara, gezegenlere, galaksilere, kara deliklere, kuasarlara, Güneş'e, Ay'a, Samanyolu'na, uzayı dolduran elektromanyetik alanlara ve daha nice varlığı uzayda tutan, onları yörüngelerine oturtan ve onlara uçsuz bucaksız sınırlar tayin eden yüce Rabbimizdir. Hücrelere, genlere, insan ana modeline, atomlara, kuarklara, atom altı kuantum alemlerine, sonsuz küçük parçacıklara ve bunların içerisindeki sonsuz

uzaylara da hükmeden O'dur. Hükmünü icra ederken asla yorulmaz, her şey O'na boyun eğmiştir, her şey sadece O'nun dilemesine bağlıdır.

Sonsuz sayıdaki varlıkların hepsinin hareket halinde olması, bunların enerjilerinin karşılanması, kuvvetlerinin dengelenmesi, görevlerinin tanımlanması ve programlanması, hiçbir varlığın başka bir varlığın görev alanına müdahale etmemesi, tüm hareketlerin nizam içerisinde olması, bunların evrensel mahiyette dizayn edilmesi ve neticede her şeyin mutlak denge içerisinde bulunması ancak Rabbimizin güç ve kudreti ile mümkündür. Onun izni olmadan zerreler dahi yerinden kıpırdayamaz. Kimse bir nefes almaz. Bir damla yağmur yağmaz. Rüzgarlar esmez. Karanlıklardan aydınlığa çıkılmaz, aydınlık olandan karanlığa varılmaz. Nehirler deryalara ulaşmaz. Gönüller sevenlerine kavuşmaz. Geceler ve gündüzler meydana gelmez. Çiçekler açmaz. Yapraklar kımıldamaz. Güneşin ışıkları, Ayı'n ziyası kimselere ulaşmaz. Bahar, yaz, güz ve kış gelmez. Ekin yetişmez, bitkiler büyümez, hayvanat alemi yaşamaz. Hiçbir yerde tek bir ses dahi duyulmaz. Tek bir nimet dahi bulunmaz. Her şey O'nun iznine tabidir.

Rabbimizin bize tek olan ve doğru olan Hak yolu göstermesi, eşyayı öğretmesi, kâinatı tanıtması ve insanın hizmetine sunması en büyük bir lütuftur. Bize verdiği kabiliyetlerle az da olsa Rab- bimizi tanıyor ve biliyor olmamız ne büyük bir nimettir. Ne büyük bir onurdur. Her şeyin mutlak hâkimi, sınırsız güç ve kudretin sahibine sonsuz kereler hamdolsun...

Allah, Faâl İsm-i Şerifi'nin tecellisi gereği yukarıda bahsedildiği gibi evrende, eşsiz bir faaliyeti ve buna bağlı olarak hareketliliği devreye sokmuştur. İster nesneler arasında olsun ister insan, cin ve diğer varlıklar arasında olsun aralarındaki etkileşim mükemmel bir yaratılışın sonucudur. Bu koruyucu ismin gereği, Allah'ın ortaya koyduğu düzene sadık kalındığında hiçbir varlıkta olumsuzluğa rastlanmaz. Bunu şöyle ifade etmek mümkündür.

İradesi olmayan ve Allah'ı tesbihle kendilerine biçilen görevi harfiyen yerine getiren Ay, Güneş, yıldız, dağlar, denizler gibi varlıklar asla uyum yasaları dışına çıkmazlar. Bu nedenle de evrende bu anlamda bir bozukluktan ve olumsuzluktan söz edilemez. Ancak durum iradeli varlıklar için aynı değildir. Onlar, Allah'ın kendileri için istediği faaliyet alanına istenilenin dışında müdahale ettiği için düzen bozulurken bu düzenin anlamı olan insanın beden ve ruh sağlığı da bozulmaktadır. Yani insanın özellikle ruh dünyasının bozulmasının temel nedeni ona reva görülen faaliyet alanını değiştirmeye kalkmasıdır. İnsanların, cinlerin doğru kullanmadıkları zihinsel, düşünsel ve ruhsal faaliyet alanından sonra ruhsal hastalıklar olarak bilinen sihir-büyü, kıskançlık, cin tasallutu, haset ve onların doğurduğu nazar ile diğer ruhsal hastalıklar ortaya çıkar.

Faâl İsm-i Şerif'i ile kul, özellikle Rabbinden kendi ve kendisinin ilişkili olduğu diğer varlıklar arasındaki faaliyetlerin doğru zemine oturması için istekte bulunur. Yani Faâl ismi şerifini zikirle kul, Allah'tan her bir varlığın kendi faaliyet alanı içinde kalmasını, kendisine müdahale etmemesini diler. Böyle bir dileyiş zaten Allah'ın istediği bir dileyiştir. “Yok mu benden af dileyen af edeyim, rızık isteyen rızık vereyim, şifa isteyen şifa vereyim.” diye buyuran Allah, insanın kendi faaliyet alanına müdahil olup ruhsal dengesini bozan birileri için de devreye girer. Bu durum aslında yaşanan veya yaşanacak olan olumsuzluğa veya olumsuz durumu olumlu hale dönüştürmeye ilk adımdır. Yani kul, kula güvenmeyip Allah'ın olaylara müdahil olmasını ister, Allah da bu çağrıya Faâl İsm-i Şerifi gereği cevap verir. Allah, insanın gerek kendi iradesiyle gerekse dışarıdan kaynaklanan nedenlerle oluşan depresyon, çökkünlük, kaygı, ümitsizlik gibi hastalıkların faaliyet alanlarını durdurarak kulunu koruma altına alır.

/ YÂ MÂNİ'

Allah'ın gerek insan ve cinlerden ve gerekse diğer varlıklardan gelebilecek eylemlerden olan korku, ümitsizlik, yalnızlık hissi, endişe, nazar, fitne, kıskançlık gibi her türlü belâ, musibet ve hastalıklardan dilediğini engelleyen; bazı şeylerin meydana gelmesine müsaade etmeyen ismi şerifidir.
Kendisine dayanıp güvenenleri insan, cin ve ruhanilerin şerrinden gelebilecek her türlü hastalıkları engellerken kendisine hiçbir gücün engel olmayacağı anlamındadır.

“Allah'ın insanlara açacağı herhangi bir rahmeti tutup hapseden olamaz. O'nun tuttuğunu O'ndan sonra salıverecek de yoktur. O, üstündür, hikmet sahibidir. (Fâtır Sûresi:2) ayeti Mânî' ism-i şerifin kullar üzerindeki tezahürüdür.

İradeli birer varlık olan insanların ve cinlerin bir kısmı, edindikleri kötü huylar nedeniyle başkalarına zarar vermeyi ya da başkasının fayda temin etmesini engellemeyi murat ederler. Bu durum ruhsal bir hastalık olduğu gibi hem kişinin kendisi hem de fazlasıyla başkaları zarar görür. İnsanların bir kısmı bazen zararı veya kendisine gelebileceğini düşündüğü kötülüğü ya da elde edebilecekken başkalarının araya girmesiyle edinemeyeceği bir faydayı tek başına savuşturamaz, çünkü insan zayıf yaratılmıştır. Böyle bir yaratılış elbette ki insan için bazı yönleriyle hayırlıdır. Başkasına ihtiyaç duymayan insan merhametten de uzak olur. Güçlü olması durumunda da Allah korusun kibre kapılması çok daha fazla imkân dahilindedir.

İnsan korktuğu kötülüklerden, bedeni ve ruhsal hastalıklardan korunmayı ister. Böyle bir istek yemek yeme ihtiyacı gibi gereklidir. Kul, Mânî' İsm-i Şerifi'yle mustarip olduğu kötü fiil tasarruflardan kurtulmayı, kötülüklere engel olunmasını, hatta kendi lehine çevrilmesini, kötü niyetli iradelerin iyiye evirilme- sini, takdir

edilmemişse frenlenmesini her an faaliyette olan Yüce Allah'tan zikir ya da dua haliyle diler.

Yüce Allah kendisine Mânî' İsm-i Şerifi ile müracaat edip en az iki talepte bulunan kuluna cevap verir.

İlkiyle kul, kendisini güçlü kılacak, gelecek tehlikelere engel olabilecek ikramlara, Mânî' İsm-i Şerif'in ikramı olacak manevi olgunluğa ve onunla gelecek güç ve kuvvete, zorluklara karşı koyabilecek dermana sahip olmasını diler. Allah, kendisine halisane müracaat eden kulunu geri çevirmez. Halisane niyetle gelen duaya Allah, kulunun lehine gelişecek şekilde er ya da geç cevap verir. Her ne kadar Mânî' İsm-i Şerif'i genellikle şerre engel olma olarak bilinse de Allah varlıklar arasındaki dengeyi yine insanlar vasıtasıyla sağlamayı murat eder. Bu nedenle kötülüklerden ve kem gözlerden korunmak için kulunu güçlü kılar. Maddeden ve manen güçlü olan kişi böylelikle korunmuş olur. Nasıl ki Allah güçlü olup hiçbir varlığın kendisine zerre kadar zarar vermesi düşünülemezse, manen güçlendirilen insana da zarar, kul bazında en aza iner.

İkincisi ise kul, korunmak istediği şerden, gelebilecek musibetlerden, korku salacak hallerden, etki edecek nazar ve büyüden, depresyona sevk edecek durumlardan, korku ve endişelerden, kaygılardan doğrudan doğruya Allah'ın Mânî' İsm-i Şerifi'ne sığınarak engel olmasını diler. Allah da kulunun yürüyerek yaptığı çağrıya koşarak cevap verir. Gerek bizzat doğrudan kendisi gerek melekleri gerekse de insanların kalbine yerleştirdiği merhamet duygusuyla yardımda bulunur. Hafaza melekleri ise Mânî' İsm-i Şerifi'n kullara bu anlamda en yakın olan melekleridir. Kulun zikrindeki Mânî' İsm-i Şerifi, onlar için daha güçlü bir silah haline

Süleyman Dama Koruyucu Esma gelir. Korunması emredilen kişi bu vesileyle kendini sağlam bir koruyucuya bırakır.

Mânî' İsm-i Şerifi, kişileri sadece dış düşmanlardan ve kötülüklerden değil, aynı zamanda kişinin en büyük düşmanı olan nefsinden korumayı da esas alır. Zira nefis olanca şiddetiyle kötülüğü emreder. Kulun nefsin esaretinden Allah'a bu anlamdaki şerri ortadan kaldıracak isimlerle yönelir. Aksi takdirde ne kadar da dış düşmanlardan korunsanız da nefis sizi onlara düşman eder, onlar da bu sayede size düşman olup şerri üzerinizde görmek isterler. Yani nefsi, Allah'ın Mânî' İsm-i Şerifi ile şerre karşı koruyucu kalkan haline getirmek gerekir.

Mânî' İsm-i Şerifi, bir bakıma talep eden kulun lehine şer ile kötülük arasında geçit vermez bir perde gibidir. Kişi manevi ikramla hem güçlenerek şerre engel olmuş hem de şer bizzat engellenmiş olur. Bu bölümü Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.v)'in şu anlamlı duasıyla bitirelim.

“Ey Allah'ım! Senin verdiklerine mâni (engel) olacak, mâni olduklarını verecek kimse yoktur.”

/YÂ NÂFÎ'

Nâfî'; Allah'ın, kulları ve diğer varlıklar için faydalı, hayır ve menfaat verici şeyler yaratan, dilediğine her türlü nimeti karşılıksız sunan, dilediği kadar faydalandıran demektir. Her hayır kabul edilenin mutlak var edicisi, evrendeki her şeyi fayda temeli üzerine yaratan anlamındadır.

Mevcudat içerisinde hiçbir varlık yoktur ki yaratılışında başka bir varlığa ister ihtiyari olsun ister irade dışı olsun faydası olmasın. Allah Nâfî' İsm-i Şerif'i hürmetine insanların ve diğer varlıkların ihtiyaç duyduğu her fayda verici duygu ve oluşumu bu varlıklara farklı farklı yüklemiştir. Allah'ın iradesi dışında hareket edemeyen varlıklar, O'nu tesbih etmekle birlikte kendilerinin dışındaki tüm varlıklara katkı sağlarlar. Taşlar Allah'ı zikirle korkularından yuvarlanırken öte yandan diğer varlıklar için bir yaşam malzemesi olurlar. Güneş, Ay, yıldızlar, hayvanlar, bitkiler gibi her bir varlık kendilerine yüklenen sorumluluklarıyla diğer varlıklara yardımcıdırlar, onların hayat damarlarına can verirler. Evrende var olan varlıklara, özellikle insana fayda odaklı bir düzen getirilmiştir. Evrenin tümünde bildiğimiz ve de bilmediğimiz nice faydalı işleyiş vardır. Bu faydalar hem gözle görülebilen unsurları hem de gayba ve gözle görülemeyen merhamet, adalet, acıma, bağışlama, güven, barış gibi duyguları içerir. Ruhsal anlamda da kalbin mutmain olmasına yönelik nice faydalar vardır. Allah'ı anma doğru bir işleyişte daima ruhu tatminde fayda sağlayan bir işleyiştir.

Evrende mevcut olan faydaya yönelik düzende elbette ki insanların ve cinlerin iradeleriyle zarara dönüşeni de vardır. İşte kul burada aleyhine işlemeye başlayan bu eşsiz fayda düzeninin

Süleyman Dama Koruyucu Esma yeniden lehine dönmesini talep eder. Bu faydaya dönüş üç şekilde gerçekleşir.

İlkinde kul, Allah'tan yine O'nun Nâfî' İsm-i Şerifi ile nefsinin emrettiği şerrin hayra-faydaya döndürmesini, kendi nefsinin esaretinden kurtulup kalbinin mutmain olmasını diler. Allah da samimi çağrıya cevabı Nâfî' İsm-i Şerifi hürmetine kulun lehine olacak şekilde verir.

İkincisinde ise kul, Allah'tan gerek insan gerek cin ve gerekse şeytanlardan gelebilecek ya da isabet etmiş olan şerrin faydaya dönüşmesini diler. Allah da bu çağrıya ayrıca iki şekilde cevap verir.

a) Şerre müptela olan kişinin kalbini huzurlu kılarak, kendisine şerri dokunduranlara merhamet ve bağışlayıcılıkla karşılık vermesi üzerine şerrin temsilcilerinde çözülme olmasıdır. Yani kalbin yumuşayıp şerri terk etmesi ve dost olmasıdır. Allah bunun örneğini biz kullarına şöyle bildirir: *"İyilikle kötülük bir olmaz. Sen (kötülüğü) en güzel bir şekilde önle. O zaman seninle arasında düşmanlık bulunan kimse, sanki candan bir dost olur."* (Fussilet: 34)

b) Şerrin temsilcilerinin kötülüğünü Allah kendisine sığınan kulun lehine dönüştürür. Kişi başkası için düşündüğü bir kötülükten dolayı Allah yeni kapılar açabilir. *"... olur ki siz bir şeyi hoşlanmazsınız halbuki hakkınızda o bir hayırdır ve olur ki bir şeyi severseniz halbuki hakkınızda o bir şerdir siz bilmezken Allah bilir.* (Bakara: 216) ayeti de bu konuya örnek verilebilir.

Üçüncüsü de cin, insan ve şeytanların haricinde gelen bir afet, musibet, hastalık gibi sıkıntı verici durumların hayra yani faydaya dönüşmesidir. Kul bunu kendisi için işin içinden çıkılmaz bir hastalık ya da sıkıntı olarak görebilir. Ancak geleceği bilen yalnızca Allah'tır. Belki de hastalığa duçar olan birinin hastalığı

ya günahlarına kefaret olur ya da onun için bir imtihan vesilesi olarak ibadete dönüşür veya sağlıklı olması durumunda işleyeceği bir cinayet, pişmanlığın fayda vermeyeceği bir kötülüğü işlemesini engelleyerek kulun hayra yönelmesine, Allah'tan bilip durumunu kurbiyete dönüştürmesine vesile olur.

Allah'ın Nâfî' İsm-i Şerif'inin iradeli varlıklar için tecelli etmesi, ancak kulun mutlak surette belirtilen şekliyle Allah'tan talep etmesiyle gerçekleşir. Allah dilerse her şeyi kulunun faydasına dönüştürebilir, ancak Allah evrendeki işleyişte vesileyi esas kılmıştır. Nasıl ki yağmur için buluta ihtiyaç varsa murat edilen bir şey için de Allah'a niyazda bulunmak esastır.

Bu vesileyle Nâfî' İsm-i Şerif'i ile Allah'a sığınan bir kul, uğradığı hastalık ve belalardan O'nun Şâfî İsm-i Şerif'inin manasına mazhar olur. Uğradığı maddi ve manevi zararları Allah, kulunun lehine çevirir. İnsanın şikayetleri ortadan kalkar, şükre dönüşür. Dar ve sıkıntılı olan kalp İslam'a, dolayısıyla huzura açılır. Başkalarının kendisine yardım yolu açılır, şifası kolaylaşır ve hızlanır. Yokluk varlığa dönüşür. Anlamsız hayat anlamlı hal almaya başlar. Kişi marifet sahibi olur ki o da insanın asıl sermayesidir.

ط / YÂ DÂFÎ

Allah'ın, kendi mutlak iradesi ve kulun dilemesiyle tüm varlıklardan düşmanları, yine bu varlıklardan gelebilecek zararları uzaklaştıran, zararlı şeyleri ve varlıkların hayrına olmayacak tüm engelleri def eden İsm-i Şerif'idir.

"...Onlar (sana) tuzak kurarlarken Allah da (onlara) tuzak kuruyordu. Çünkü Allah tuzak kuranların en iyisidir."(Enfâl, 30)

Başkalarının ilgisini, kıskançlık boyutunda çekecek kadar bir nimete kavuşmak daima tehlikeleri beraberinde getirir. Bu durum sadece malla ilgili bir durum olmayıp manevi yönden de böyledir. Özellikle tasavvufta kalbin sır alemine açılmaya başlandığı nefs-i mulhime makamı insanın manevi yükselişini ifade eden güzel bir makam olduğu gibi iniş için de bir o kadar tehlikeli bir makamdır. Şeytanın manevi alanda en çok vesvese verip insanın bütünüyle kaybettiği bir alan olma özelliği taşır. Kul bu manevi yolculuğunda vesilelere sarılmak zorundadır. Kişi kazandığı maddi ve manevi faydaya her türlü saldırının ancak veli kullarının onunla Rabbine sığındığı Dâfî İsm-i Şerif'i ile engel olunmasını ister. Dâfî İsm-i Şerif'in mübalağasız en önemli tecellisi kulları üzerindedir. Çünkü Allah'a sığınan kul, sığınmasıyla bunu hak etmektedir. *"(Resûlüm!) De ki: (Kulluk ve) yalvarmanız olmasa, Rab- bim size ne diye değer versin? ..."* (Furkân: 77) diye buyuran Allah, duayı insanın üstünlüğü için vesile kılmıştır. Anlaşılan o ki yalvararak ve dua ederek insan, Allah katında önemli bir meziyet kazanır.

Dâfî İsm-i Şerif'i ile kul, Rabbinden isterken, O'da kendisine sığınan kulunu koruma altına alır. Kem gözlerden gelecek yıkıcı tehlikeyi bertaraf eder. Nefsin heva ve hevesinden doğabilecek

Süleyman Dama Koruyucu Esma kötülüklerin önüne engel koyar. İnsanı bunalıma sürükleyen yalnızlık, endişe, kaygı, korku, şüphe, evham gibi duygulardan kurtarıp selamete eriştirir.

Mânî' İsm-i Şerif'i Sünnetullah'a yani evrendeki eşsiz düzene bağlı tecelli ederken aynı zamanda Allah'ın Kahhâr İsm-i Şerif'inin tezahürü devreye girer. Allah kendisine sığınan kuluna gerek insan gerek cin gerekse de şeytanlardan isabet edecek şer- leri Dâfî İsm-i Şerif'i ile yok eder. Bir bakıma şerre lanet- öfke duyulur. Böylece kul sığındığı şeyden emin olur.

/ YÂ SELÂM

Allah'ın canlı ya da cansız; insan, cin ve meleklerce görünen ya da görünmeyen tüm varlıklardan emin olması yanında; insan, cin ve şeytanların şer diyebileceğimiz her türlü maddi, ruhsal tehlike ve kötülüklerinden yarattığı varlıklarını koruması, onları emin kılmasıdır.

"Kendisine kavuştukları gün, Allah'ın onlara iltifatı, «selâm» dır. Allah onlara çok değerli mükâfat hazırlamıştır."(Ahzâb, 44)

Allah'ın Selâm İsm-i Şerif'inin koruyuculuğunu iki anlamında ele alacağız.

İlki Allah'ın canlı ya da cansız; insan, cin ve meleklerce görünen ya da görünmeyen tüm varlıklardan emin olmasıdır. Hiçbir varlık Allah'ın eminliğini (güvende olmasını) engelleyecek kudret ve iradede değildir. Kaldı ki Allah için böyle bir şey de düşünülemez. Aynı zamanda varlık alemi de O'nun Selâm İsm-i Şerif'i gereği emin kılınmıştır. Yaratılan varlık alemi genel anlamda emindir. Hiç kimse uykusundan uyandığında farklı bir evren görmez. Kıyametin kopuşu hariç herkes evrendeki düzenden emindir. Kendisini bu anlamda güvende hisseder. Yani Allah zatı itibarıyla her şeyden emin olduğu gibi yarattığı varlıkların eminliğini de sağlamaktadır.

İkincisi ise insan, cin ve şeytanların şer diyebileceğimiz her türlü maddi, ruhsal tehlike ve kötülüklerinden yarattığı varlıklarını koruması, onları emin kılmasıdır.

Kendilerine irade yüklenen insan, cin ve şeytanların müdahalesiyle cüzi olarak yeryüzünde eminliğin bozulduğu muhakkaktır. Bu bozukluk hem tabiat olaylarıyla hem de insanlar arası

Süleyman Dama Koruyucu Esma ilişkilerde kendini gösterir. Eğer Allah'ın Selâm İsm-i Şerif'i insan ve cinler üzerinde tezahür etmemiş olsaydı bu varlıklar hiçbir zaman emniyette olamazlardı. İnsanlar sürekli, nereden geleceği belli olmayan çeşitli korkular içinde olacaklardı. Sosyal fobi hastalığına dönüşecek bu durum insanı toplumdan soyutlayarak yan- lızlaştırır. Özellikle bu aşamada cin, şeytan ve nefis devreye girerek başka insanları öcü ya da zarar verici varlıklar göstermesi ile hastalık başka mecralara kayar. Huzursuzluk hem beden hem de ruh dünyasına yansır. İnsan herkesten korkup saldırganlaşır. Hatta ailesinden bile korkarak onlara karşı agresif olur.

Asıl mesele Allah'ın koruyucu bir ismi olarak kulun bu ismin tezahürünü üzerinde hissedebilme iradesini gösterebilmesidir. Kul, Allah'ın emniyetli kıldığı yeryüzünde, eminliği birkaç şekilde talep edip gereğini yaparsa korktuklarından emin olabilir.

Kulun nefsin tüm kötülüklerinden emin olabilmesi için Allah'ın Selâm İsm-i Şerif'ine sığınır. Nefis olanca şiddetiyle kötülüğü emreder demiştik. Nefsin kötülüğü kendini hem dünya ilişkilerinde hem de Allah'a ulaşma basamaklarında (makamlarında) gösterir. Başkalarına zarar verecek bir nefsin şerrinden kul, Allah'ın Selâm İsm-i Şerif'i ile kendini emin kılar. Kişinin, Allah'ı anması onun için kalbinin huzurda, güvende olması demektir. Kul için asıl eminlik tövbe, zühd, uzlet (Allah ile baş başa kalmak), kanaat (eldekiyle yetinmek), şükür, tevekkül (elinden geldiğini yaptıktan sonra işleri ve sonuçları Allah'a bırakmak, kaygılanmamak), daimî zikir hali, Hakk'a teveccüh (her hususta Allah'a yönelmek), sabır, murakabe (daima Allah'ın kendisinin yanında olduğunu, kendisini gözetlediği varsaymak), rıza (Allah'tan razı olmak) şeklinde olur. Kul bütün bunlardan sonra her alanda güvendedir. Dünyanın sıkıntı ve meşakkatleri bile kendisi için eminliğe giden yolda haz halini alır.

İnsanların dünya hayatında en çok istedikleri şey; insanların, cinlerin ve şeytanların şerrinden emin olmaktır. Kendini güvende

hissetmesidir. Allah her bir oluşumu başka bir olaya müsebbip kılmıştır. Bu nedenle kulun yeryüzündeki eminliği Allah'ın kullarına korunmak için vesile kıldığı Selâm İsm-i Şerif'ine sarılmasıyladır. Onunla yardım diler. Allah da kulunun emin olmak istediği şeylerden onu korur, güvende kılar. Bu eminlik hem insanların hem cinlerin hem de şeytanların şerrinden korunmak içindir. Özellikle Allah, Peygamberimizin gelmesiyle birlikte cinlerin semadan gayba dair haberleri çalıp yalan karıştırarak zihinleri bulandırmasına ve ruhun dengesini bozmasına engel olup, insanları emin kılmıştır. Yine de kulun bu konuda dikkatli olması, Allah'a Selâm İsm-i Şerif'i ile sığınması gerekmektedir. İnsanların birbirleri ile olan ilişkilerinde daima eminliği bozan durumlar olur. Şeytanlar vesvese vermek suretiyle iki taraf arasında kin ve düşmanlığı sokarak eminliği, huzur içinde olmayı bozar. İşte kul, burada Rab- bine sığınarak hem kendisinden hem de başkalarından gelebilecek huzursuzluğun ortadan kalkıp selamete dönüşmesi için Allah'tan dua ile diler. Allah da selamete giden kapıları açar, şerrin kapılarını da kapatır.

Kul için diğer bir eminlik her türlü hastalık, salgın, afet, belâ ve musibetlerden korunmasıdır. Eğer bunlar bir imtihan vesilesi ise Allah, kulunun sabrı sonucunda onu felaha erdirir. Kul özellikle bunu Selam İsm-i Şerif'i ile dilemelidir. Çünkü *Allah "An- dolsun ki sizi biraz korku ve açlık; mallardan, canlardan ve ürünlerden biraz azaltma (fakirlik) ile deneriz. (Ey Peygamber!) Sabredenleri müjdele!"* (Bakara : 155) buyurarak gelebilecek olumsuzlukların aslında kulun sabretmesiyle hayra, eminliğe dönüşeceğini bize bildirir.

Hastalık, salgın, belâ, afet ve musibetler için asıl tehlikeli olan ve kulun çok dikkat etmesi gereken şudur: Eğer belâ ve musibetler kula bir ceza olarak ise o kulun vay haline! Geçmiş bazı milletlerin başlarına gelen bu tür musibetler onlar için ebedi azabın habercisiydi. Yani küfür ve şirk içinde olan bir milletin Allah tarafından cezalandırıldığıydı. Hele de kendini Müslüman bilen biri için şirke girme ihtimali daima vardır. Bu anlamda bir belâ ve musibetle karşı

karşıya kalan kul, hemen tövbe edip Allah'ın Selâm İsm-i Şerif'i ile yardımda bulunmalıdır. Yoksa durumu içler acısı olur. İşte Selam İsm-i Şerif'i ile kul yukarıda belirtilen tüm şerlerden kurtulup bu ismin genel anlamı olan eminliğe ulaşır. Her türlü korku, kaygı, ümitsizlik, nazar, büyü, kıskançlık, haset gibi hastalıklardan korunur. Her şeye rağmen gelen hastalığa sabretmesiyle kaybeden olmayarak imtihanı kazananalar makamına ulaşır.

1. GRUP KORUYUCU ESMA'NIN GRUP HALİNDEKİ ANLAM VE TECELLİLERİ
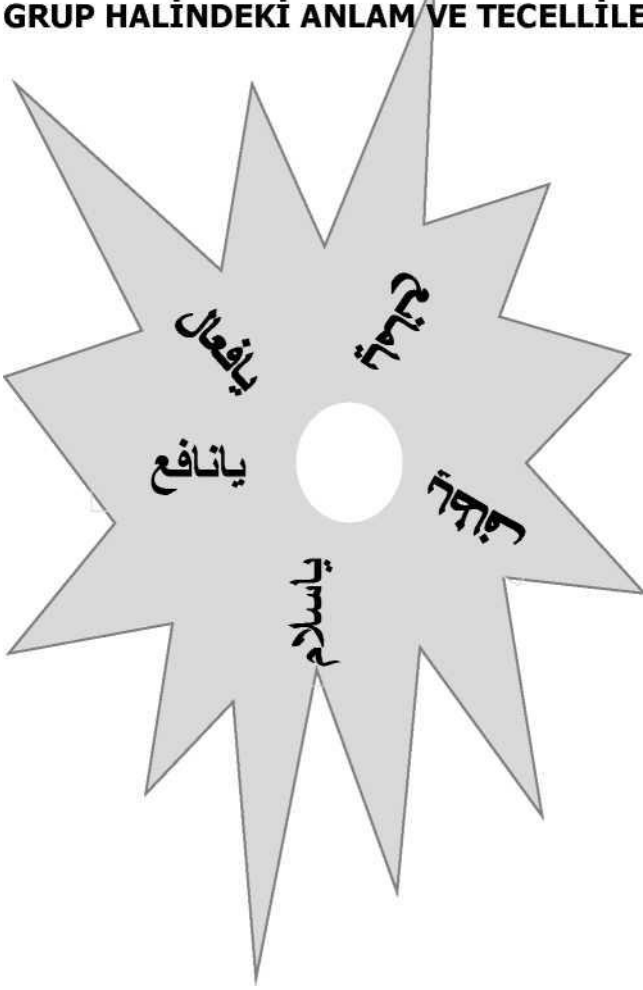
Unutulmamalı ki "Koruyucu Esma" diye bildiğimiz Allah'ın isim ve sıfatları O'na has olup sonsuzluk ifade etmesi yanında sınırlı ve vasıtalı da olsa bir kısmının yaratılan varlıklarda da bulunduğu muhakkaktır. Bu sıfatlar doğrudan varlıklar üzerinde tecelli etmesi müşahede edilirken bazen de kulun talebiyle fazlasıyla tezahür eder. Yukarıda beşli olarak sıraladığımız Koruyucu Esma, bu talebin kullar üzerinde ilave olarak tesir etmesidir. Sıralanışının elbette ki

bir anlamı vardır. Bir insanı düşünelim. Baş, kol, bacak, gövde gibi unsurlardan meydana gelerek bütünü oluşturur. Herbir unsur başka unsurları içinde barındırır. Başımızı bir grup kabul edersek göz, kulak, burun, ağız gibi unsurlar da onun var olmasının olmazsa olmazlarıdır. Ayrıca her bir unsurun farklı işlev ve görevleri vardır. Sonuçta insan tüm ana parça ve unsurlarıyla ekmel halini alır. Koruyucu Esma olarak bildiğimiz Allah'ın isim ve sıfatları misalde ki gibi algılanmalıdır.

Yâ Faâl İsm-i Şerifi ile Allah'a yönelen kul, yaşanan veya yaşanacak olan olumsuzluğa veya olumsuz durumu olumlu hale dönüştürmeye çalıştığı ilk adımdır. Yani kul, kula güvenmeyip Allah'ın olaylara müdahil olmasını ister, Allah da bu çağrıya cevap verir. Faal olmayan yani hareket halinde bulunmayan her şeyin etki alanı oldukça azdır. Bu nedenle kul her türlü hastalık, salgın, belâ, afet, musibet; insan, cin ve şeytan şerrinden korunmak için Allah'ın Faâl İsm-i Şerif'i ile işe başlar. Koruyucu Esma'da bu isim anahtar konumundadır. Anahtar olmadan kapı açılmaz.

Faâl İsm-i Şerifi ile kapıyı açan kul, Allah'ın Mânî' İsm-i Şerifi ile dilekte bulunmaya başlar. Çünkü girilen alan hem hayrın hem de şerrin alanıdır. Aralarında sadece açık bir kapı vardır. Kapı aynı zamanda istenildiğinde bir kalkan görevi yapmaktadır. Kalkan burada Allah'ın Mânî' İsm-i Şerifi'dir. Kişi korktuğu varlıklardan ve onlardan gelebilecek şerlerden engel olmasını Allah'tan murat eder. Allah da Faâl İsm-i Şerifi gereği harekete geçerek yaşanması beklenen şerre Mâni' İsm-i Şerifi ile engel olur. Kulun içtenliğine göre bu sıfat tezahür eder. Güçlü bir kalkan şeklinde şerre engel olur.

Mânî' İsm-i Şerifi ile şerre engel olunmasını isteyen kul bu kez Allah'tan şerrin faydaya dönüştürmesini talep eder. Bir sonraki oda Nâfî' İsm-i Şerifi'n tam tecelligahıdır. Kulun, bulunduğu şerli ortamdan geçebilmesi ancak ortamın hayra yani faydaya dönüşmesiyle olur. Her yeri tehlikeli olan ortamın uygun hale

getirilmesi gerekir ki kul sonraki aşamaya geçebilsin. Sonraki ortam faydanın kul için tezahür ettiği ortamdır.

Şerli alandan fayda dolu alana geçerken açılan kapıdan tekrar şerrin girmemesi gerekir ki kulun duası amacına ulaşsın. Allah da samimi yönelişe cevap verir. Şerri ve şerrin temsilcilerini -ki bunun içinde nefsin şerri de vardır- Nâfî' İsm-i Şerifi hürmetine def eder. Bir bakıma elinin tersiyle uzaklaştırılır. Artık kul sığındığı bu sıfatla bezenmeye yani kendisine gelebilecek ya da gelmiş olan şerrin kötülüğünden kurtulmaya başlar.

Şer ve hayır ortamının bulunduğu ortak alandan sonrasında gelen fayda alanına her an müdahale etme ihtimali vardır. Bu ihtimal Allah'ın iradesiyle değil, kulun Rabbini unutup şerri davet edecek şeyleri yapmasıyla gerçekleşir. "İnsan hayrı istediği kadar şerri de ister. İnsan pek acelecidir!" (İsrâ : 11) ayeti bu gerçeği açıklar niteliktedir. Her işlenen şer kalkan halinde olan kapının yeniden aralanmasına sebep olur. Onun için sağlam bir ortama ihtiyaç vardır.

Kul bulunduğu fayda (Nâfî') tecelli ortamından geri dönüşü olmayacak emin bir ortamı diler. Çünkü kul her an şerre dala-bileceğini düşünerek kendisine güvenmeyip Rabbine sığınır. Allah da Selâm İsm-i Şerif'ini dileyen kulu için Faâl İsm-i Şerifi ile tecelli ettirerek kuluna emin bir ortam sunar. Kul artık kendi nefsinden, insan, cin ve şeytan şerrinden başka bir imtihan vesilesi olmayıp azap özelliği taşıyan hastalık, belâ, afet ve musibetlerden korunup emin yani güvenilir bir ortamın içine girer. Kul, kendisini huzursuzluğa iten korku, endişe, evham, saldırganlık, kibirlilik gibi kötü düşünce ve duygulardan arınmış olur. Kalp sükünete erer.

2. GRUP KORUYUCU ESMA'NIN ANLAM VE TECELLİLERİ

.JIJMAJ

YÂ SETTÂR

Allah 'ın, sonsuz merhamet sıfatı gereği kulunun tüm kusur, ayıp ve günahlarını bağışlayarak örten, bu anlamda kulunu koruyan, emniyet altına alan sıfatıdır.

YÂ RAKÎB

Allah, bütün varlıkları düşünce, söz ve fiil bakımından bilen, gözeten ve koruyan, sonra da bütün işleri denetleyendir.

YÂ MUCÎB

Gerek dua gerekse yalvarışla O'na yönelene fazlasıyla, bazen de kulun iradesi dışında kulunun lehine icabet eden İsm-i Şerifi'dir.

YÂ HAFÎZ

Kainattaki her faaliyeti ve yapılan bütün işleri tafsilâtıyla tutan, her şeyi belli vaktine kadar âfât ve belâlardan saklıyan...

YÂ VEKÎL

Allah'ın, kullarının kendisine ilmi, kudreti, iradesi, işitmesi, görmesi gibi sıfatları nedeniyle güvenip dileyenlerin meşru her türlü işlerini hayırlı neticeye ulaştıran İsm-i Şerifi'dir.

2. GRUP KORUYUCU ESMA'DAN ÖNCE KULUN ÇARESİZLİĞİ ÜZERİNE GENEL BİR BAKIŞ

Umutların tükenmesi, yapılacak başka bir şeyin kalmadığının hissedilmesi, müspet olan çözümlerin gerçekleşmemesi, olumsuz durumlara karşı bir çıkış yolunun görünmemesi, insanı zora sokan

durumlar karşısında etkinliğinin kaybolması, pasif olma durumu ile durağan hale gelinmesi gibi olumsuz birçok duygunun tek tek ya da bütün olarak birleşik olma haline çaresizlik diyebiliriz.

Çaresizlik, öyle bir duygudur ki içerisinde üzüntü, umutsuzluk, başarısızlık, endişe, dalgınlık, ilgisizlik, yalnızlık, takatsizlik, yorgunluk, kendini boşlukta hissetme, tükenmişlik, karamsarlık ve tutunacak bir dal arayışı vardır. Bazen de bunların birleşik halinden daha kötü olanı söz konusu olur. Yaşama sevincinin yara alması ve moral değerlerinin tükenme noktasına gelmesi çaresizliğin sonucudur. Bütün bunlar insan iradesiyle gerçekleşse de onun elinde olmayan ve bireyi çaresiz kılan dış etkenler de vardır. Yani çaresizlik öyle bir duygudur ki sabrın insanda zirve yapmasını gerektirir. Diyebiliriz ki insanın elinde olmayan bazı dış etkenler dışında, çaresizlik, umutsuzluk gibi insanı yiyip bitiren duygular yine insanın iradesi sonucudur.

Psikoloji ilmini dikkate aldığımızda kronikleşmiş sayılan çaresizliklere "öğrenilmiş çaresizlik" denmektedir. Öğrenilmiş çaresizlikte her şeyin başarısız kılınmasının zannedilmesi, başarı şansının yok sayılması, iradenin ve mücadelenin bir fayda sağlamayacağı düşüncesi gibi duyguların oluşturduğu bir ruh hali mevcuttur. Öğrenilmiş çaresizlik içinde olan bir insan her ne yapılırsa yapılsın sonucun kendisi için menfi olacağı düşüncesine hakimdir. Yani kişi için umutsuzluğa sabitlenmiş ve kilitlenmiş bir durum söz konusudur.

İnsan için çaresizlik, karamsarlık ve umutların tüketmesi sanki her şeyin bittiği manasına geldiği sanılmaktadır. Oysaki insanın varoluşundan ebediyete kadar intikal edecek hayatına baktığımızda çok küçük bir zaman aralığı için, yani hemen hemen anlık bir değer taşıyan zamanda bu çaresizliklere takılıp kalması büyük bir zayıflık ve bir zafiyet durumu olarak ortaya çıkmaktadır.

Çaresizliklerin hayatımızın bir parçası olması elbette ki onlara teslim olmamızı gerektirmez. Bazen çaresiz zannettiklerimizin de çaresi olduğunu bilmemiz gerekir. Çaresizliğe neden olanlara çözüm

aramak için insan olarak yapmamız gerekenleri mutlak surette yapmalıyız. Mesela, işimizi en doğru öğrenmek ve en iyi şekilde yapmak, düşmanlara karşı savaşmak, rızık peşine koşmak, ekonomik olarak ayağını yorganına göre uzatmak, her türlü israftan kaçınmak, olumsuzluklara karşı net tavır koymak, yarınları da düşünerek hareket etmek, algılarla ve fitnelerle mücadele etmek, yalanları bertaraf etmek, gönüllerdeki yaraları kaşımamak, aklın ve duyguların kölesi olmamak, sır saklamayı da sırları paylaşmayı da doğru zemine oturtmak, meşru olmayan her şeyden kaçmak, davranışlarımızdaki akıl ve kalb dengesini kurmak, her sorunumuzu en güvenilir olanlarla paylaşabilmek, gerektiğinde hicret etmek, arada bir tebdili mekan yapmak yani yer değiştirmek, duruma göre iş değiştirmek, içerisinde bulunduğumuz zamanı ve ahvali değerlendirerek hareket etmek, tahammül etmeyi ve sabretmeyi hem öğrenmek ve hem de uygulamak, hile ve yanlış olanlarla mücadele etmek, özgüven içerisinde bulunmak, inatlardan ve gereksiz ısrarlardan kaçınmak, kıskançlıklardan ve hasetliklerden kurtulmak, her zaman kolay olandan başlamak, özentilerden uzak durmak, görüntülere kanmamak, her ne olursa olsun keyfi bağımlılıklardan kaçınmak, saplantı olabilecek her ne varsa hepsinden bir an önce kurtulmak, her ne kadar kötü alışkanlık varsa bir an önce onlardan arınmak, içerisinde bulunduğumuz ahvali kabullenmekten başlayarak ileriye doğru bakmak, bölüşmeyi ve paylaşmayı alışkanlık haline getirmek, moral ve motivasyon değerlerini korumak, her an için yeni umutlar peşinde olmak ve en nihayetinde çaresizlikleri bir hastalık olmaktan çıkarmak ve daha nice olumsuzlukları terk etmek, olumlu olanları yaşayarak hayata tutunmalıyız.

Her şeyden önce bilmemiz gereken en temel anlayış, Allah'ın insanlara taşıyamayacağı bir yükü vermediğini bilmemizdir. Dünya hayatını değerlendirirken insanın tüm var oluş ve yaşayış sürecini yani Kalu Bela'dan ebediyete kadar sürecek olan zamanları dikkate almalıyız.

/ YÂ SETTÂR

Settâr, Allah'ın sınırsız ve sonsuz Rahîm sıfatı gereği kulunun tüm kusur, ayıp ve günahlarını ba ğışlayarak örten, bu anlamda kulunu koruyan, emniyet altına alan sıfatıdır.

İnsan ruhsal ve maddi anlamda bir bütünlük ifade eden varlıktır. Kul eksik, samimi olmayan ya da kabulü mümkün olmayan durumlarla yani ruhi ve bedeni bütünlüğüne aykırı, fıtratına uymayan donanımlarla Allah'a yönelmesi sünnetullaha aykırıdır. Günah işleyerek ve bunları da alenen yaparak pişmanlık duymadan Allah'tan bir şey dilemek hem samimiyetsizlik hem de edep dışı bir davranıştır.

Yüce Allah Rahîm sıfatı gereği mümin kuluna karşı çok merhametlidir. O kul ki hata yapsa da sığınması durumunda Allah, onun hata ve ayıplarını gizler, ortaya çıkmasına mâni olur. Kulunu bu vesileyle koruma altına alır.

Allah'ın Settâr sıfatını Koruyucu Esma anlamında ele aldığımızda bunu iki şekilde izah etmek mümkündür.

1. Allah, merhameti gereği güçsüz gördüğü kulunu Settâr sıfatı ile koruma altına alır. Bu da iki şekilde olur.

Birincisi ahirete taalluk eden koruma ki Allah, orada mümin kulunun, kendi katında utanılacak bir durum olan kusur, ayıp ve günahlarının üzerini örtmesidir. Böyle bir koruma mümin için dünya ve içindekilerden daha hayırlıdır.

İkincisi ise kulunun dünyada insanlar nezdindeki ayıp ve kusurlarını örtmesi, onların görülmesini engellemesidir.

2. Allah, kulunun kusur ve ayıplarının örtülmesini yine kulunun istemesiyle örter, ortadan kaldırır. Zira maddi ve manevi saldılara en çok maruz kalan kimse günah ve hatalarla ruhunu zayıflatan kimselerdir. Güçlü birine saldırı zayıf olana göre azdır. Bu vesileyle hata ve ayıpları örtmekle Allah, kulunu güçlü kılmaktadır. Onu saldırılara maruz kalmayacak şekilde koruyucu bir güç haline

getirmektedir. *“Kalpler ancak Alah'ı anmakla huzur bulur”* ayeti gereği kulun güçlü bir bakıma Allah ile iç içe olmasıyla mümkündür. Aynı zamanda kulun Settâr sıfatıyla Allah'tan dilemesi ona saldırıda bulunacakların saldırganlık melekelerini yok etmesiyle de gerçekleşir. Kulun buradaki talebinde başkalarının kusur ve ayıplarını görmelerinin engellenmesi isteği de vardır. Böylelikle kul hem ahiret hayatı için koruma altına alınır hem de Allah'ın, kulunu ruhen güçlü kılması, zırha büründürmesi ve dışarıdan gelecek saldırıya karşı heybetli görünmesi sağlanır.

Anlaşılan o ki Koruyucu Esma anlamında Settâr sıfatı kul için hem dünya hem de ahiret hayatı için dünyayı koruyan ozon tabakası gibidir. Settâr sıfatıyla kendisini koruma altına almaya çalışan kul bu grup halkanın ilkini tamamlar. Ancak korumanın gerçek anlamını bulması için halkayı oluşturan diğer isim ve sıfatlara müraccat esastır ve gereklidir.

/ YÂ RAKÎB

Allah, bütün varlıkları düşünce, söz ve fiil bakımından bilen, gözeten ve koruyan, sonra da bütün işleri denetleyendir.

Şimdi Allah'ın kullar üzerinde tecelli eden Rakîb İsm-i Şe- rif'ini çaresizlik, umutsuzluk, tükenmişlik kapsamında ele alalım.

Kalplerde ve zihinlerde geçen hiçbir şey Allah'ın bilgisi dışında değildir. O açığa vurulanı da vurulmayıp saklananı da en ayrıntısına kadar bilendir. Kâinatta hiç kimse kendi irade ve gücüyle emin değildir. Güçsüz ve çaresiz olan varlıkların emniyette olması Allah'ın gözetip korumasıyla gerçekleşir. Yoksa insan, cin ve şeytanlar böyle güçlü iradeye sahip olsalardı kimseye yaşama hakkı vermez, sonrasında emniyet ve sukün olmazdı.

Allah; insan, cin ve şeytana irade ve güç vermekle birlikte bunu sınırlı tutmuş, gerektiğinde müdahale edecek şekilde denetime tabi tutmuştur. Kulun insan, cin ve şeytan şerrinden korunmada aciz kaldığı durumlarda Allah, yine kulunun talebiyle karşılık verir. Bu karşılık birkaç şekilde gerçekleşir.

İlki, kul bizzat kendi aciz durumunu Rabbine sunarak O'ndan yardım talep etmesiyle başlar. Kendisini güçlü kılmasını, her an Allah'ı görüyormuş gibi güç ve kuvvete sahip olmasını diler. Allah'ın, insanın yanında olduğu duygusu kişiyi her yönüyle güçlü kılar. Ruhun ve iradenin güçlenmesi gelebilecek maddi ve ruhsal tehlikelerden kişiyi uzak tutar.

İkincisi, kul kendi nefsine karşı Allah'ın gözetimine ve denetimi altına girmesini ister. Çünkü nefis doğacak olan öfke, intikam, kıskançlık, büyüklük, haset gibi durumlardan sonra devreye girecek, kişiye tahmin edilemeyecek zararlar verecektir. Çünkü *“Nefis olanca şiddetiyle kötülüğü emreder.”* Yani kul kendi

Süleyman Dama Koruyucu Esma nefsinin şerrinden Rakîb İsm-i Şerifi ile Rabbine sığınır. Samimi sığınma manada kabul görür. Bu durum sadece dünyevi ilşkilerde değil, kulun Allah'a vasıl olma yolunda da kendini fazlasıyla gösterir. Çünkü nefsin ve şeytanın kul için en istenmeyeceği durum Allah'a vasıl olma durumudur. İlahi yolculuk makamlarının aşılmasında Allah'ın gözetim ve denetimi olmadan mesafe almak mümkün değildir. Kulun yapması gereken bunu ısrarla istemesidir.

Üçüncüsü ise Rakîb İsm-i Şerifi ie korunma talep eden kulu için Allah'ın, kişiye zarar verecek insan, cin ve şeytanların her türlü hile ve düşmanlıklarını bilip onlara engel olmasıdır. Her alanda olduğu gibi düşmanlıkta da serbest bırakılan iradeye bu çağrıyla Allah bir bakıma “dur” der. Söz ve fiille gelebilecek her türlü saldırılar için Rakîb İsm-i Şerifi tampon görevi üstlenir. Bir bakıma kainattaki herbir varlığın teslimiyeti hayata geçer. Zira kâinatta herbir varlık bu sıfatın tecellisiyle denetime tabi turtulur. Kul kendisinin gözetlendiğini bilince de hem kendisi korunmuş hem de başkaına zarar vermekten kaçınmış olur.

YÂ MUCÎB

Allah'ın, dua eden kullarının duasını yine kula olan merhameti nedeniyle işitip kabul eden ve bu duaya icabet eden bazen de kulun duası olmaksızın dua etmiş gibi icabetle kulunun üzerine tecelli eden İsm-i Şerifi'dir.

“Rabbiniz şöyle dedi: “Bana dua edin, duânıza cevap vereyim” (Mü'min, 60)

El Mucîb İsm-i Şerif'i ile kul aslında kendisinin bile bilemediği her türlü hastalık, darlık, sıkıntı ve belalardan Allah'a sığınır. Bu sıfat Allah'ın merhamet sıfatının gereği olarak tecelli eder. Bu tecelli kulun talebiyle olabileceği gibi Allah'ın kulunu sevmesiyle de istenmeden de gerçekleşebilir.

Şüphe yok ki Allah'a icabet eden kul için Rabbinin kendisine icabet etmesi, icabet etmeyen kullara göre çok daha kuvvetlidir. İnsan öncelikle kulluk görevini yerine getirmek suretiyle Allah'ın ona icabeti için dua etme hakkına sahip olur. Başka bir ifadeyle Allah'ın kendisine icabet etmesinde dua için yüzü tutar. Kabul olma ihtimali Allah'a icabet etmeyen insana göre daha güçlüdür. Kulun Allah'a en yakın olduğu an O'na yöneldiği andır. İşte kul önce Allah'a yönelmeyi, icabeti dileyerek harekete geçer. El Mu- cib İsm-i Şerifi bir bakıma kulu hem dünya hem de ahiretin her türlü kötülüklerinden koruyacak bir yönelişe götürür. Bu yöneliş emir ve yasaklara riayettir. Kul bundan sonra dua için hazır hale gelir. Hazır olan kul neyin şerrinden korkuyorsa onun için Allah'a sığınır, O'ndan kötülüklerin kaldırılmasını ister. Allah böyle bir kulun duasına icabet ederek kulunu koruma altına alır. Kulun istekleri bazen kendisi için hayır olmayabilir. Kul gaybı bilmediğinden istediği şeyin kendisi için hayırlı mı yoksa şer mi olduğunu kestiremez. Kendisi için kötülük olabilecek bir şeyi de isteyebilir. İşte Allah bu ism-i şerifi ile kulun bu

durumuna mâni olur. Yani icabet etmemekle aslında kuluna icabet etmiş olmaktadır, kulunu korumaktadır.

El Mucîb İsm-i Şerifi ile Allah'a icabete fiillerinde eksik olanlar da icabet edebilir. Ancak buna karşılık verilip verilmeyeceği sadece Allah'ın takdirindedir. Dilerse icabet eder, dilerse etmez. Her ne olursa olsun Allah'tan başka sığınılacak varlık yoktur. Her türlü eksiğe rağmen dua etmek suretiyle Allah'ın bize icabet edeceği yönelişe dönmeyi sağlamaktır.

Allah, El Mucîb İsm-i Şerifi gereği bazen de kendisine icabet edip duada bulunmayan kuluna icabet ederek onu doğru yol üzere tuttuğu gibi kötülüklerden de korur. Aynı şekilde Rabbine yönelişinde eksik olanları da bu eksikliklerini giderme yönünde bu ismi şerifi ile tecelli eder. Kul da gerçek anlamda icabet edilmesi için olgunlaşır.

Elbetteki El Mucîb İsm-i Şerifi ilahi yolda veli kullarında tecellisi farklıdır. Veli kulun razı olması noktasına kadar tezahür eder. (Allah şöyle der:) *"Ey huzur içinde olan nefis! Sen O'ndan razı, O da senden razı olarak Rabbine dön! (İyi) kullarımın arasına gir. Cennetime gir."* *(Fecr: 27-30)* ayetinde buyrulduğu gibi Allah veli kulları üzerinde Mucîb İsm-i Şerifi ile tecelli ederek onları selamete ulaştırır.

/ YÂ HAFÎZ

Hafız İsm-i Celil'i, insan için görülen ve görülmeyen alemde gizli ya da açık olup biten her şeyi Allah'ın görüp insanı ve diğer varlıkları korumasıdır.

"Rabbin her şeyi gözetip koruyandır" (Sebe, 21)

Kul bazen kendisi ya da başkaları ile ilgili ruhsal ve maddi hastalıkları, bildiği ya da bilemeyeceği tehlikeleri, yıkımları, kem gözleri, ihanetleri göremez. Bir kısmını görse bile acziyeti dolayısıyla çoğu zaman bunlardan korunamaz. İnsanın gerek aciz kaldığı gerekse de iradesi dışında göremediklerini görecek Hakk'ın gözüne ihtiyacı vardır. Daha önce vurguladığımız gibi varlık aleminde her şey sünnetullaha (adetullaha) uygun gelişir. Bedendeki bir hastalıktan sonra doktorun muayenesine ve onun bildirdiği tedavi yöntemlerine ihtiyaç duyduğumuz gibi var olan ya da gelecek olan maddi ve ruhsal hastalıklar için Allah'ın Hafîz İsm-i Ce- lili'ne ihtiyaç duyarız. Aslında doktorlar bir nebze olsun maddi ve ruhsal hastalıklar konusunda Allah'ın yeryüzündeki gözü ve koruyucuları gibidirler. Bir farkla ki onların sarıldığı tüm tedavi yöntemlerinin temeli Allah'ın yaratma kanununa bağlıdır. İnsanların sarılıp tükettiği vesilelerden sonra tedavi edilemeyen her türlü hastalıkta kul, Allah'ı yine O'nun Hafîz İsm-i Celili ile yardıma çağırır. Allah da kulunun korunması durumundaki samimiyetine göre cevap verir.

Hafîz İsm-i Celil'in kulda tecellisi için kulun azami gayreti gerekir. Bunun için yapması gereken birkaç husus vardır:

1. Kul özellikle ruhsal hastalıkları için Allah'tan korunmayı içtenlikle dilemesi gerekir.

2. İnsan görüp koruyucu olarak yegâne varlığın Allah olduğu- nunun bilincinde olmalıdır.
3. Kul, Allah'ın yarattığı tüm vesilelere sarılmalıdır.

4. Koruyucu Esma'nın grup ve sıralamasına titizlikle riayet etmelidir.

Bundan sonra Allah, kuluna Hafîz İsm-i Celili ile şöyle tecelli eder:

1. Kulunun kalbini her türlü korkudan emin kılar.
2. Kulun kendisine gelebilecek tehlikeleri bir bakıma kalbine ilham eder.
3. Başkasının kalbine Hafîz İsmi Şerifi ile tecelli ederek ondan doğacak olan her türlü belayı defeder.
4. Zarar vermek isteyenlerden “koruyan” anlamındaki Hafiz İsm-i Şerifi ile zarar verme yolunu kesmek, vaz geçirmek, aklını başka yerlere meylettirmek, güç yetiremez duruma getirmek, kalbe acıma duygusu vermek, korku salmak gibi duygu ve eylemlerin oluşumunu sağlar.

YÂ VEKÎL

Allah'ın, kullarının kendisine ilmi, kudreti, iradesi, işitmesi, görmesi gibi sıfatları nedeniyle güvenip dileyenlerin meşru her türlü işlerini hayırlı neticeye ulaştıran İsm-i Şe- rifi'dir.

"*O, doğunun da batının da Rabbidir. O'ndan başka hiçbir ilâh yoktur. Öyle ise O'nu vekil edin" (Müzemmil, 9)*

Yüce Allah'ın el-Vekîl İsm-i Şerifi, kulları içinde peygamberlerden sonra en çok veli kullarında tecelli eder. İnsanların veli ve ilmiyle amil olan alimlere teveccühleri, bunlara tecelli eden Vekîl İsm-i Şerifin kendilerini de kapsayacağı düşüncesindendir. Koruyucu Esma anlamında Vekîl İsm-i Şerifi, veli kullarda o atmosferden beslenip olgunlaşan meyve ağacı gibi iken ekseri insanlar için sunulan bir meyve gibidir. Ondan istifade eder, beslenir, zinde kalır. Başkasına yararı ancak zinde kalmasıyla olur. Veli kullar hem vekildir hem de vekalet edendir.

Kul daima sığınma ihtiyacı hisseden bir varlıktır. Sığınması ise çoğu zaman şerlerinden korktuğu varlıklar içindir. Sığındığı varlık olan Allah'tan kendisine vekil olmasını, onu selamete çıkarmasını ister. Eğer bir işe koyulmuşsa o işin sekteye uğramaması için de Allah'a sığınır. Bir bakıma şerrinden korktuğu varlıklara “Bu işin sahibi Allah'tır.” der. İçten ve samimi bir vekil ediniş şüphesiz daha güçlü bir karşılık görür. Çünkü Allah, kulunun kendisine yaklaşmasından çok daha fazla yaklaşır. O merhametlilerin ve acıyanların hatta tüm sıfatların kıyaslanamayacak kadar sınırsız sahibidir.

"O, doğunun da batının da Rabbidir. O'ndan başka hiçbir ilâh yoktur. Öyle ise O'nu vekil edin" (Müzemmil: 9) ayetinin insanda tecellisi ancak kulun Allah'ı vekil olarak güçlü bir şekilde istemesiyle olur.

İnsanların en temel endişesi hayatını doğru zeminde sürdürecek engellerle karşılaşmasıdır. Allah'ın sunduğu nimetlerden mahrum bırakılma korkusudur. Yüce Allah kendisini Vekîl İsm-i Şerifi ile çağırıp yardım talep eden insan için engelleyici tüm kapıları aralar, kulunun buradan selametle içeri girip insanlığa sunulan rızkın ve her türlü nimetin kuluna ait olanının verilmesini üstlenir.

"Rızkına kefil olsa bir bende gam yemezsin lâyık mı gam yemek ya kefilin Huda iken" ifadesi bu gerçeği ne güzel açıklamaktadır.

Yine Vekil İsm-i Şerifi hürmetine Allah, kulunun kazandığı her türlü nimeti manen de koruma altına alır. Kıskançlık, çekememmezlik, hainlik, kem gözler gibi kötü haslet sahiplerinin kalplerini yumuşatır, böylece kulunu korumuş olur.

2. GRUP KORUYUCU ESMA'NIN GRUP HALİNDEKİ ANLAM VE TECELLİLERİ
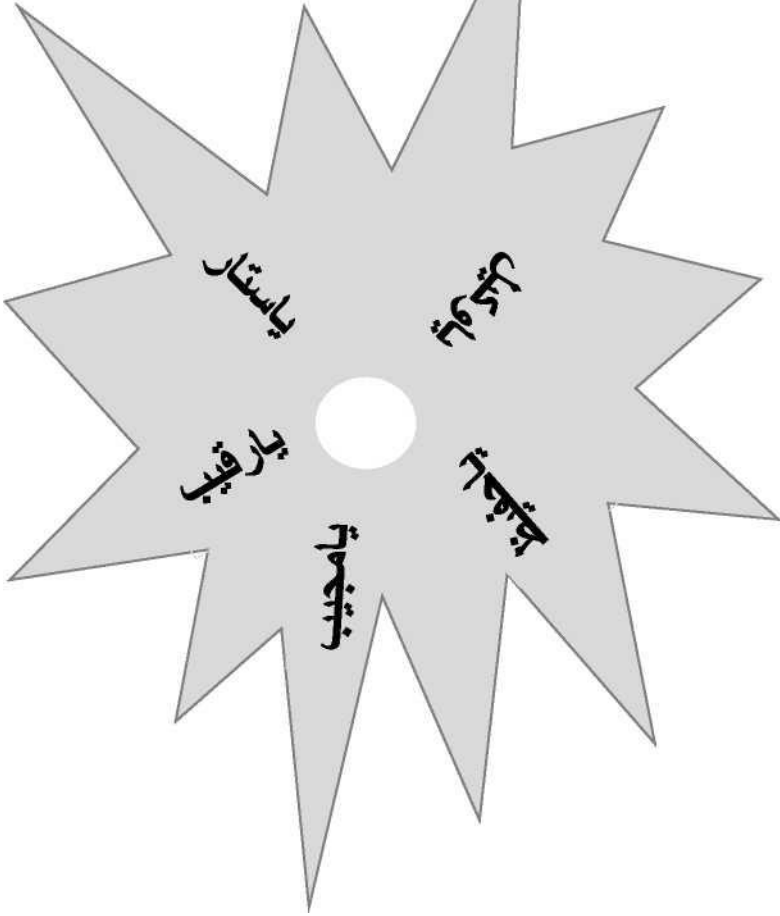
Allah, hiçbir yere sığmadığını ancak mümin kulunun kalbine sığdığını beyan buyurur. Mümin ise dinde takva sahibi kimsedir. Yani mümin kalbi tatmin olup, temiz kılınandır. İşte Allah böyle bir kalbe girerek sıfatlarının kulunda tecellisini mümkün kılar. Settâr İsm-i Şerifi bir bakıma kalpte aydınlığı engelleyip karanlık oluşturan perdeyi aralar.

Settâr İsm-i Şerifi ile kul aslında Rabbinden kalbinde çokça yer alan kusur ve ayıpların üstünü örtmesini diler. Zira Allah ayıp ve kusurlarla dolu bir kalbe girip tecelli etmez. İkinci grup esmada kul Rabbinden kusur ve ayıplarının örtmesini, sonrasında da kalbine girmesini ister. Settâr İsm-i Şerifi ile ayıp ve kusurları örtülen kalbe yerleşen Allah artık kalbi güçlü ve emin kılar. Kalbin hükmettiği ruh ve beden artık zırha bürünmüştür. Hem kendi nefsinden hem de dışarıdan gelebilecek her türlü ruhi hastalıklardan korunmaya başlar.

Kul, Settâr İsm-i Şerifi ile aydınlığı engelleyen perdeleri ortadan kaldırınca bu kez insanın kendi hisleri ve gayretiyle göremeyeceği ruhsal hastalıkları hem de çevresindeki gizli, şeytani unsurları görebilecek güçlü bir göze ihtiyaç duyar. O göz öylesine güçlüdür ki bakışları hem diriltir hem de öldürür. O göz de Allah'ın Rakîb İsm-i Şerifidir.

İnsan çaresiz bir varlıktır. O, cüzi iradesiyle tek başına kendisine yönelen ruhi ve bedeni hastalıkları bertaraf edemez. Kulun Settâr İsm-i Şerifi ile kalbine davet ettiği Allah, artık insan için gören, girdiği kalbin ruhunu ve bedenindeki her türlü hastalık ve saldırıları görüp kulunu koruyan ve düşmanlara karşı da gereğini yapan Rakîb İsm-i Şerifi'nin tecellisini sağlar. Kul

Süleyman Dama Koruyucu Esma ***biraz daha emniyettedir. Ancak korumanın tam manasıyla gerçekleşmesi için silsilenin tamamlanması gerekir.***

Kul gören ve onunla koruyan göz olarak kabul ettiği Rabbinden Faâl İsm-i Şerifi gereği cin, insan ve şeytanlardan gelebilecek nazar, büyü, sihir gibi hastalıklardan korunması için yaptığı duaya icabet etmesini diler. Perdeler Settâr İsm-i Şerifi ile aralanmış, her türlü sinsi ruhsal hastalıklar ortaya çıkmıştır. Devreye adeta güçlü aydınlatıcısı ile her şeyi gören göz olan Allah'ın Rakîb İsm-i Şerifi tecelli etmiştir.

Allah'ın Mucîb İsm-i Şerifinin zikriyle kulda öylesine bir tecelli oluşur ki etraf adeta o tecelli ile yankılanır. Kulun yalvara yalvara duasına bu tecelli gereği melekler de iştirak eder. Kulun dilemesiyle Allah'ın kaldırdığı perdeden sonra insan, kendisi için gördüğü tüm **tehliklerin bertaraf edilmesini ister. Kulun kalbi tatmin olunca** ***icabet gerçekleşmiş demektir.***

Kulun isteğine kalbini mutmain ederek icabet eden Allah, bu kez yine kulunun korunma isteğine cevaben Hafîz İsm-i Şerifi ile tecelli eder. Hafız İsm-i Şerifi öylesine koruyucu bir silahtır ki görülen ve görülmeyen, bilinen ve bilinmeyen, gelen ve gelecek her türlü arizi ve dahili hastalıkları yok eder. Onlar yerine dirilişi gerçekleştirir. Hem de insan nefsinin sinsi ve anlaşılmaz hastalıklarının çekim kuvveti olşturduğu dış ruhsal hastalık ve düşmanlıklarının arasını da bozar. Böylece Allah, kulunu Hafîz İsm-i Şerifi ile muhafaza altına alır.

Bu grup Koruyucu Esma'nın tam anlamıyla koruyuculuk anlamına ulaşabilmesi onun güvenli birine teslim edilmesiyle tamamlanır. Nefsin ve çevre düşmanlarının öldürülüp yok olması yeni nefsi ve çevresel hastalıkların gelmeyeceği anlamına gelmez. Kul kendini sonsuz anlamda kusur ve ayıpları örtüp etrafın görünmesi için aydınlatan, sonra da güçlü gözlerle gözetip koruyan, ardından da kulun güçlü davetiyle korumaya geçen

Allah, yine kuluna Vekîl İsm-i Şerifi ile güçlü kalkan olur. Allah'ı Vekîl edinen insan artık gelebilecek tehlikelere karşı Rab- bine güvenerek kendini emniyet altına alır.

3. GRUP KORUYUCU ESMA'NIN ANLAM VE TECELLİLLERİ

YÂ CELÎL

l

Allah'ın celâlet ve celâdet sâhibi olmasıdır. Azîm ve mertebesi yüksek olandır.

jL^

YÂ CEBBÂR

L

İstediğini mutlak yapan, dilediğine muktedir olan. Büyüklük, azamet ve kudret sahibi.

YÂ KABÎZ

Allah rızkı daraltan; canlıların ruhlarını alıp hayatlarına son verendir.

YÂ KAHHÂR

YÂ DÂR

1

Allah, isyanları sebebiyle dilediği kimseleri başarısız kılmakla zarar veren, kullarından dilediklerini de imtihan için bazı şeylerden mahrum bırakandır.

Her şeye, her istediğini yapabilecek şekilde hâkim ve galip olan, helakını murat ettiğini dilediği helak edendir.

Ölümü yaratan, varlıkları dünya hayatından berzaha (kabir hayatına) ulaştıran, oradan da ahiret hayatına intikal ettirerek öldürendir.

9» 9»

YÂ MÜMÎT

Zaruri Bir Açıklama

Önceki İsm-i Şeriflerde daha çok kişinin iç dünyası ile ona gelebilecek zararların telafisinin sağlanması işlenmiştir. 3. Grup Koruyucu Esma ise şiddetli koruyuculuk özelliğine sahip olup düşmanı yok edicidir.

YÂ CELÎL

Allah'ın celâlet ve celâdet sâhibi olmasıdır. Azîm ve mertebesi yüksek olandır.

"Ancak azamet ve ikram sahibi Rabbinin zâtı bâki kalacaktır." (Rahmân, 27)

Allah celildir. Azizdir, meliktir, kuddüstur. Zatı ve sıfatlarıyla kemal mertebesindedir. Noksan sıfatlardan beri olup her sıfatıyla mükemmeldir.

Celîl İsm-i Şerifi'nin kullar üzerindeki etkisi farklıdır. İlki, bu İsm-i Şerifin tecelli etmesiyle arif/hikmet sahibi kullar kendilerini kaybederek aşkın sırrına erişirler. İkincisi ise Allah'ın cemal sıfatıyla neşelenen kimselerdir ki bunlara da muhib/seven denir.

Celal sıfatı dünya ve ahirette Allah'ın hükmünün devam etmesidir:

Dünya hayatında insanların iç dünyalarında (batınında) Celîl İsm-i Şerifi'nin tecellisi şöyle gerçekleşir: Bazı kimseler başkalarına kötülük yapma anlamında zarar verici özellikleri hayal eder, zihninde canlandırır. Ancak Allah "Celîl" İsm-i Şerifi gereği o hayal edilip zihinde canlandırılan şeyin ortaya çıkmasına mâni olur. Aynı zamanda Celîl İsm-i Şerifi'ni zikreden kulun iç dünyasına zaralı şeylere karşı bir perde oluşur.

Ahiret hayatında Celîl İsm-i Şerifi'nin tecellisi de kulun cennette hayal ettiği şeyin olmasını istemesi ve onun olmasıdır. Ancak unutulmamalıdır ki insanın dünya hayatında iken istediği şeyler ahiret hayatındaki istekleri aynı olmaz. Dünya hayatında çok arzulanan şey belki de orada hayal bile edilmeyecektir.

Celîl İsm-i Şerifi ile talepte bulunan kul diğer Koruyucu Esman'ın da kapılarını aralar. İnsanda oluşan bedensel ve ruhsal

Süleyman Dama Koruyucu Esma hastalıklar için zikredilen Celîl İsm-i Şerifi aynı zamanda Şafî' İsm-i Şerifi'nin de tecellisini sağlamış olur. Çünkü azamet ve ululukta çok yüce olan Allah, Celîl İsm-i Şerifi'ni başka sıfatlarının devreye girmesine vesile kılmıştır.

Celîl İsm-i Şerifi'nin koruyuculuk anlamındaki bir başka- başka özelliği de eğer kul takva sahibi ise bu sıfattan marifet/bilge derecesinde etkilenir, korunmuş olur. Celîl İsm-i Şerifi'ni zikreden maruf/bilinen ise bu durumda kul asalet derecesinde celal sahibi olarak maddi ve manevi yönden korunmaya alınır.

Celîl İsm-i Şerifini çokça zikreden kul, kendini noksanlıklardan kurtarıp sevgi, saygı, hürmet, itibar, güç, heybet, manevi haz-olgunluk, korunma ve güzel ahlak sahibi olarak ebedi hayatını cennet olarak korumuş olur.

/ YÂ CEBBÂR

Allah, istediğini mutlak yapan, dilediği kimse üzerine muktedir olan, büyüklük, azamet ve kudret sahibi olandır.

“Muhakkak ki senin Rabbin, dilediği şeyi yapandır” (Hud,107)

Koruyucu Esma anlamında “Cebbâr” İsm-i Şerifi ile Allah'a yönelen insan bilir ki O ister hayrı temsil etsin ister şerri tüm insan ve cin taifesine azamet ve kudretiyle hükümranlık kurup istediğini yaptırandır.

Cebbâr İsm-i Şerifi ile Allah'tan yardım dileyen kul, öncelikle bu ismin tecellisini kendi nefsinde görmeye başlar. Kulun en büyük düşmanı kendi nefsidir. Bu nedenle kişinin kendi nefsinden gelecek olan her türlü kötülüğe karşı Rabbinin “hükümranlık kurup istediğini yaptıran” anlamındaki isminin tecellisine ulaşır. Böylece güç kazanan kul, her türlü vesvese, şüphe, korku, ümitsizlik, kıskançlık, kibir, dışlanma korkusu, nefsi ve şeytani düşüncelerden, sihir, büyü gibi kötülüklerden Cebbâr İsm-i Şerifi'nin kalkan olmasıyla korunmaya alınır. Kötü düşünce ve duygulara karşı korunan kul, kendini hakka bırakır. Peygamber Efendimiz de “*Cebbâr olan yerleri ve gökleri kudreti ile tutan ve onları yayıp genişletendir*” dedikten sonra ashabına dönerek *“Ben de cebbârım, cebbarlar nerede? Azametliler, izzet sahipleri nerede?”* hadisiyle Cebbâr İsm-i Şerifin tecellisine mazhar olan kulun düşmanına karşı güç ve kuvvet kazandığını ifade etmektedir.

Nefis, kötülüğüyle Cebbâr İsm-i Şerifi gereği dürülen bir yıldız gibi kara deliğe doğru çekilip yok olur. Kara delikle yutulan yıldız sonrasında başka bir boyutta yeni bir sisteme geçtiği gibi kul da hayrı temsil eden yeni bir başlangıca döner. Şehavetin

Süleyman Dama Koruyucu Esma istekleri olan haram, mekruh ve müfsitlerden korunmuş olarak yeni bir kalkan oluşturur.

Cebbâr İsm-i Şerifi ile yardım talep eden kul, artık başkasının iltifatına, beğenmesine, takdir etmesine muhtaç duymaktan kurtulur. Bu tür beklentiler içinde olmaz. Böylece kişi cin ve insan şerrine karşı vakar (olgun) ve kalıcı bir şahsiyet özelliği kazanmış olur. Kul, kalkan özelliği olan bu sıfatla bezenir. Kişi öyle vakar içinde olur ki insanlar arasında dolaşan kötü düşünce ve hisler ona asla tesir etmez. Ulaştığı yüksek konumdan bu sıfatla korunarak düşüş göstermez. Cebbâr İsm-i Şerifi cin, insan ve şaytanın vesveseleri olan büyü, sihir gibi şerlere kalkan olur.

/YA KÂBİZ

Allah dilediğine rızkı daraltan, dilediği zamanda canlıların ruhlarını alıp hayatlarına son verendir.

"Allah kullarından dilediğine rızkı genişletir de kısar da. Şüphesiz Allah her şeyi bilendir" (Ankebut, 62)

Allah, Kâbız İsm-i Şerifi ile yardım dileyen kulunu karşılıksız bırakmaz. İnsan, cin ve şeytandan gelebilecek sihir, büyü, nazar gibi kötülüklere karşı bunların kalplerini bilgisizlik ve düşmanlıkları nedeniyle daraltıp yabancılaştırır. Sonrasında ise kulunun kalbini ilim ve marifet yoluyla genişletir.

Kâbız İsm-i Şerifi'nin tecellisini talep eden kul, bununla şerrin dürülmesini, ardından hayrın genişleyip yayılmasını dilemiş olur. Kendisi için hayrı genişleyip yayılan kulda bu kez Allah'ın Kerîm ve Hafîz sıfatları tecelli eder ki bununla kul, sadakayla Allah'a borç vermiş olur. Bu hal kullarca da bilinip takip edilebilen haldir.

Kul, Koruyucu Esma olarak Kâbız İsm-i Şerifi'nin, kendisinde batını yönden tecelli etmesini ister. Ancak kul, Kâbiz İsm-i Şerifi'nin nasıl ve neden ortaya çıktığının sebebini bilemez. Batını yönü kabz edilmiş olan kul, bu durumu sükunetle karşılayıp lehine tecelli edecek sonucu beklemelidir. Eğer kul kabz halini sükunetle karşılarsa bir bakıma büzülmüş olan kalbe insani, cinni ve şeytani hile, tuzak ve vesveseler etki etmez. Kâbız İsm-i Şerifi her türlü saldırıya karşı tampon görevi üstlenmiş olur. Kul hakka yönelerek güç kazanır.

Allah'tan Kâbız İsm-i Şerifin tecellisini talep eden kul, ardından da amellerinde tasarruf gücünü kabz etmeye başlar. Allah'ın

Süleyman Dama Koruyucu Esma bu isminin tecellisi devam eder. İlim ve amellerin kabzı ile son bulur.

Kul ilim ve amelde bu kez Kâbız İsm-i Şerifi ile korunmuş olur. Çünkü ilim hem hayrın güzelliklerini ve onları edinme yollarını hem de şerri ve onun hileli yollarını bilmeyi gerektirir. Aynı zamanda güzel amelle ilim anlam kazanır ve insan, fıtratına uygun bir hale gelir.

Her şeye, her istediğini yapabilecek şekilde hâkim ve

/ **YÂ KAHHÂR**

galip olan, helâkını murat ettiğini dilediği gibi helâk edendir.

"De ki: Her şeyi yaratan Allah'tır. O birdir, karşı konulmaz güce sahiptir" (Ra'd,16)

Allah'ın Kahhâr İsm-i Şerifi'nin kulda ve ona zararı murat eden diğer varlıklar üzerindeki tecellisi birkaç şekilde olur.

Birincisi; insan, cin ve şeytan taifesinin Allah'a olan isyanı sebebiyle onları dilediği gibi dilediği zamanda helâk etmesiyle tecelli etmesidir.

İkincisi; istemedikleri halde Allah'ın veli ve dilediği diğer kulları için zulmedenleri zamanı geldiğinde Kahhâr İsm-i Şerifi gereği helâk etmesidir.

Üçüncüsü; zulüm ve haksızlığa uğrayan, cin, şeytan ve insanların şerrinden korkup Allah'a sığınanlar için Kahhâr İsm-i Şerifi'nin tecellisi gerçekleşir ki Allah'ın, zulmedenleri ve şerri dileyenleri helâk etmesidir.

Dördüncüsü ise Kahhâr İsm-i Şerifi'nin tecellisiyle baş edilemeyen nefsi emmareyi dileyen kul için kendisine boyun eğmesini sağlamasıdır. Kul, olanca şiddetiyle kötülüğü emreden nefsi emareden kurtulup nefsi levvameye yükselir ki bu durumda Kahhâr İsm-i Şerifi daha etkili koruyucu bir kalkan olur. Cin, insan ve şeytanlar hile ve tuzaklarını tesis etmeye yönelmekten Kahhâr İsm-i Şerifi'nin kulda tecellisiyle çekinir, O'nun helâkın- dan korkar.

Hz. Süleyman Peygamber ve veli kullardan biri olan Abdulkadir Geylâni kendileri lehine tecelli eden Kahhâr İsm-i Şerifi gereği

hem kendileri hem de birçok insan için koruyuculuk elbisesine bürünen örneklerdir.

Kahhâr İsm-i Şerifi kulun kendi nefsini helâkla hayra yönelmesi yanında ona yapılan her türlü zulüm, büyü, nazar gibi cinni, insani ve şeytani kötülüklere karşı helak ediciliği ile tecelli eder, böylece kul korunur. Kendisinden ya da başkalarından kaynaklanan evham, şüphe, ümitsizlik, korku, endişe gibi hasletlerden sıyrılır. Bunalımı son bulur. Çevresine düşman gözüyle bakmaktan kurtulur.

/YA DÂRR

Allah, isyanları sebebiyle dilediği kimseleri başarısız kılmakla zarar veren, kullarından dilediklerini de imtihan için bazı şeylerden mahrum bırakandır.

“Eğer Rahman bana zarar vermek dilese, ne onların şefaati bana bir yarar sağlayabilir ne de beni kurtarabilirler.”(Yasin, 23)

Hayrı da şerri de yaratan Yüce Allah'tır. Kulun Allah'ın Dârr İsm-i Şerifi'ninin koruyuculuğuna sığınmadan önce hayrı ve şerri Allah'ın yarattığına iman etmesi gerekir. Hayır ya da şer gibi fiillerin kul tarafından yaratıldığının iddia edilmesi ilahlık anlamını taşır ki bu durumda Dârr İsm-i Şerifi'nin tecellisi insanda zarara dönüşür. Cin, şeytan ve insanların insana doğrudan vereceği bir zararı olamaz. Böyle bir iman, kulu “Hayrı da şerri de yaratan Allah'tır.” akidesine ters düşürür. Nefsin şerre meyilli olması ve onu talebi ile Allah, bu varlıkları sebep kılarak şerri yaratır. Yani kul, Dârr İsm-i Şerifi'nden koruyuculuk anlamında istifadesi onun bu ismi doğru anlamasıyla mümkündür. Zira Allah, hak etmediği halde hiçbir kuluna zulmetmez.

İster hayır ister şer olsun her şeyin yaratıcısı öncesizliğinde sınır olmayan Allah'tır. Bu durum ilah olmanın gereğidir. Zira insan dünya zemininde sonludur, yok olmaya mahkmdur. Onun asıl hayrı, hakkı dilemesiyle ahiret yurdudur.

Dâr İsm-i Şerifi ile Allah'a sığınan kul kendisi için büyü, sihir, nazar gibi ruhsal hastalıkları ifade eden şerri u insanların bu şerrini Allah, kulu için hayra çevirir. Onlara zarar vererek başkalarına şerlerinin dokunmasına perde olur. Kalplerini daraltarak başka şeylerle uğraşmalarına mâni olup kendisine sığınan kulunu korumuş olur.

Kul kendisine isabet eden şerrin Allah'tan olduğunu Dârr İsm-i

Şerif zikri ile dile getirir. Allah da onun kalbini sükünete erdirerek imtihan için kısılan birçok nimete karşı sabırlı davranır, kalbi geniş olur.

Sonuş olarak Dârr İsm-i Şerifi, onu koruyucu isim olarak zik-reden kul için bir hayırdır. Hayrın tecellisi ise kulun kalbinin Dârr İsm-i Şerifi ile olan muhabbet bağının güçlülüğüne göre değişir.

/YA MÜMÎT

Ölümü yaratan, varlıkları dünya hayatından berzaha (kabir hayatına) ulaştıran, oradan da ahiret hayatına intikal ettirerek öldürendir.

"Geceyi gündüze katar, gündüzü de geceye katarsın. Ölüden diriyi çıkarır, diriden de ölüyü çıkarırsın. Dilediğine de sayısız rızık verirsin" (Âli İmran, 27)

İnsanın ölümü demek ruhun ölümü olmayıp, cismin ölümü demektir. Zira ruh sadece mekan değiştirmektedir ve biz bu hikmete ölüm diyoruz. İnsan dünya hayatının imtihanını ruhun hükmettiği bedenle gerçekleştirir. Dünya hayatının bitmesiyle dünyevi özellik taşıyan beden, aslı olan toprağa dönüşür.

Ölümün aslı ise ruhun isyanla ölmesidir. Yani Allah'ın feyz ve sıfatlarının kendisinde tecelli etmediği kimsede var olan haldir. Haktan uzak, batıl yolda olan birisi Allah katında ölü gibidir. Ölü olan birisine Allah'ın feyz ve sıfatlarının tecellisi gerekmez.

Allah'ın Mümît İsm-i Şerifi ile kul daima Muhyî yani diri ve canlı olmayı diler. Diri ve canlılık, kulu hak yola taşır, onu o yolda güçlü kılar. Allah'ın diğer sıfatları kendisinde tecelli ile güçlü ve kuvvetli olur. Ona artık batıl ve batıl yolla gelebilecek her türlü bela, musibert ve ruhsal hastalıklar tesir etmez. Ölü insan gibi olmaktan çıkarak işlerlik kazanır. Unutulmamalı ki diri olan aslana yırtıcı kuşlar konmaz, ölü olana konar. Bunun gibi kul, Allah'ın Mümît sıfatıyla yine O'nun Muhyî sıfatını talep ederek diri hale gelip her türlü maddi ya da ruhsal hastalıklara mani olmuş olur. Yine kul kendisini gerçek anlamda ölüme götürecek nefsindeki gazap, şehvet gibi günah kaynaklarını öldürecek yol olan Allah'ın Mümît İsm-i Şerifi'ni zikrederek her türlü kötülükten arınır.

3. GRUP KORUYUCU ESMA'NIN GRUP HALİNDEKİ ANLAM VE TECEELLİLERİ
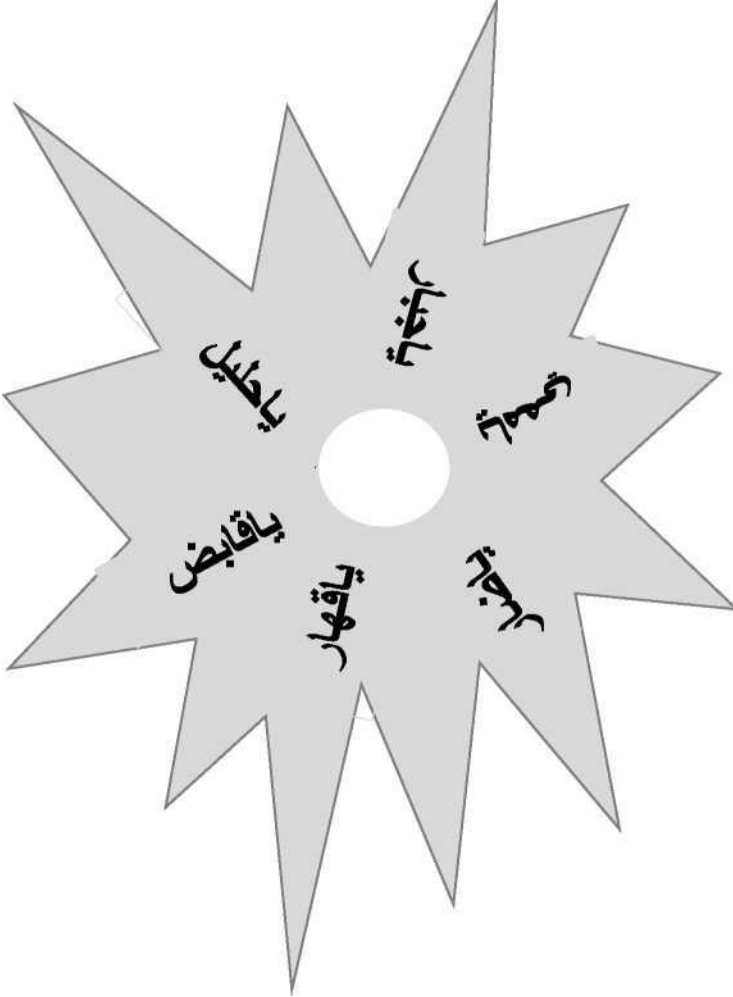
Üçüncü grup Koruyucu Esma, Allah'ın diğer sıfatlarının bir kısmının da tecellisine sebep olan "Celîl" İsm-i Şerifi ile başlar. Zira Celîl İsm-i Şerifi Allah'ın sıfatlarında azamette eşi ve benzeri olmayan sağlam bir kale kapısı gibidir. Celîl İsm-i Şerifi'ni zikirle kul diğer sıfatların tecellisine mazhar olmak üzere güçlü kale kapısını aralar. Açılan kapıdan diğer ism-i şeriflerin tecelli etmeye başlamasıyla kulun sevgi ve muhabbeti artarak aşkın sırrına ermeye başlar. Kul hem kendi nefsinden hem de dışarıdan gelebilecek her türlü kötülüğe karşı Celîl İsm-i Şerif'i ile sağlam bir kalkan oluşturacağı koruyucu sıfatları görmeye başlar. İnsan, cin, nefis ve şeytanlardan gelebilecek bedeni ve ruhsal hastalıklara karşı savaşmak üzere sağlam bir kalkanın ve keskin bir kılıcı edineceğini bilerek güçlü olmaya başlar.

Cebbâr İsm-i Şerifi ile Allah, kulunu cin, insan, nefis ve şeytanın tüm hile ve vesveselerine karşı açılan Celîl İsm-i Şerifi'n kapısından gücü ve amacı nispetince talepte bulunur. Kul zikrettikçe, Allah da onu hem nefsine hem de dışarıdan gelebilecek tehlikelere karşı mücadele edeceği silahlarla donatır. Silahlanmış olarak güçlü görünen kul dışarıdan gelebilecek saldırılara bir şekilde engel olmuş olur.

Cebbâr İsm-i Şerifi ile manevi anlamda silahlanan insan bu kez Kâbiz İsm-i Şerifi ile başka bir aşamaya geçer. Manevi yönden donanıma sahip olmasına rağmen Allah'ın Kâbiz İsm-i Şerifi ins, cin ve şeytanlardan olan düşmanlarının kalbini daraltıp, edecekleri düşmanlıkta onları bilgisiz kılar. Bir bakıma nasıl saldıracaklarına dair bir bilgiye sahip olamazlar. Böylece kul Kâbiz İsm-i Şerifi ile saldırılardan korunmuş olur.

Kâbiz İsm-i Şerifi ile Allah, kulunu bazen kabzeder, ona darlık verir. Kulun, kabz halini sabır ve sükunetle karşılamasıyla hayır kapılarının kendisine açılacağını bilmesi gerekir. Bu durum onu

ibadette ve güzel ahlakta güçlü kılarak korunanlar safında yer almasına neden olur.

Cebbâr İsm-i Şerifi'nden sonra kul üçüncü grup Koruyucu Esma ile koruyuculuğuna Kahhâr İsm-i Şerifi ile devam eder. Önceki koruyucu esma ile güçlü kılınan kul bu kez Kahhâr İsmi Şerifi'ni zikirle bir kaç şekilde korunmaya başlar. Önceki esma ile savaş meydanındaki düşmanlarını zayıf kılan Allah bu kez onları kul talep etmese de özellikle isyanları sebebiyle kuluna saldırmadan ya bütünüyle helâk eder ya da kısmi zarar verir.

Cebbâr İsm-i Şerifi ile kalkan ve kılıçla desteklenen insan Kahhâr İsm-i Şerifi'ni zikirle saldırıya geçer. Bu saldırı Allah'ın dilemesiyle cin, insan, nefis ve şeytan taifesinden gelebilecekleri helâk eder veya saldıramayacakları hale getirir. Büyü, sihir, nazar, depresyon, stres gibi insanı ruhsal anlamda zora sokan hasletleri yok eder. Aynı zamanda kul, nefsini Kahhâr İsm-i Şerifi'nin manevi kılıcıyla kendine boyun eğdirir. Böylelikle nefsin kötü emelleri boşa çıkmış olur.

Dârr İsm-i Şerifiyle kul bilir ki Allah, hayır ya da şer her şeyin yaratıcısıdır. Bu isimle kul her "şeyin yaratıcısı Allah'tır" diyerek kul olduğu bilinciyle nefsini şirkten korumuş olur. Zira kul fiil yaratamaz ancak onun olmasını diler. Dârr İsm-i Şerifi ile rabbine sığınan kulunu Allah, zarar vermek isteyenlerin şerrini hayra dönüştürerek yardımcı olur.

Ruhsal anlamdaki bu savaşta son darbe kulun, Allah'ın Mümît İsm-i Şerifi'ni çokça zikretmesiyle vurulur. Kul hem kendi nefsinden gelebilecek türlü kötülüklere karşı Mümît İsmi Şerifi ile yardım talep ettiğinde Allah bu sıfatının gereği olarak kulunun nefsini yeni bir diriliş için öldürür. Ardından Muhyî sıfatı tecelli ederek kul bir bakıma yeniden dirilir. Ruhi yönden dirilik ve canlılık kazanır. Dirilik kazanan ruh başka sıfatların da tecellisine açık hale gelir. Allah'ın sıfatlarının tecellisi ile bir bakıma dirilen insan her anlamda güçlü olarak korunmuş olur.

Unutulmamalı ki Koruyucu Esmayı grup halinde izah ederken

daha iyi anlaşılsın diye ayrı ayrı, etki ve iletişimleriyle açıklamaktayız. Oysaki grup olsun, bütün olsun tüm esma aynı anda tecelli edebileceği gibi kulun talep ettiği sıraya göre de tecelli edebilir. En doğrusunu bilen Allah'tır.

4. GRUP KORUYUCU ESMA'NIN ANLAM VE TECELLİLLERİ

YÂ HÂDÎ

Yüce Allah dilediği insanları hidayetle İslam'a ulaştıran, dilediği kullarını da doğru yol üzere sabit kılan ve hayra yöneltendir.

YÂ KÂFÎ

Allah yarattığı tüm varlıkların ihtiyaçlarını zahmetsizce karşılayan, onlara her türlü nimeti veren, kullarına kifayet edendir.

YÂ ŞÂFÎ

Allah yarattığı tüm varlıkların ihtiyaçlarını zahmetsizce karşılayan, onlara her türlü nimeti veren, kullarına kifayet edendir.

YÂ MÜ'MİN

Allah yarattığı tüm varlıkları korkularından emin kılarak güven içinde yaşamalarını sağlayan, kullarına verdiği sözde sadık kalan, kalplere iman nurunu yerleştirerek onları mümin kılan, eman ve emniyet sahibi olandır.

YÂ MÜHEYMİN

Allah kendisine güvenilen, başkalarını korku ve endişeden koruyup gözeten, güvenlerini sağlayandır.

YA HÂDÎ

♦*

-e- Yüce Allah dilediği insanları hidayetle İslam'a ulaştıran, dilediği kullarını da doğru yol üzere sabit kılan ve hayra yöneltendir.

“Hidâyet bulanlara gelince Allah (c.c.) onların hidayetlerini artırmış ve onlara takvalarını vermiştir” (Muhammed, 17)

İnsanın, yaratılış (fıtrat)ına uygun hareket etmediği sürece gerek psikolik gerekse de fiziksel ya da biyolojik nedenlerden dolayı farklı şekillerde tezahür eden hastalıklara maruz kalması mümkündür. Şüphesiz ki insanı belli bir fıtrat üzere yaratan Allah, kullarının fıtratlarını bozmaları halinde musallat olacakları hastalıkların tedavilerini de bildirmiştir. Elbetteki kul öncelikle tıp alanındaki bilinen tedavi yöntemlerine baş vurmalıdır. Aynı anda da bütün hastalıkların şifasının kaynağı olan Allah'a dönüp yine O'nun koruyucu sıfatlarıyla hastalığına çare aramalıdır.

Şüphesiz ki İslamla müşerref olmak kul için en büyük nimettir. Çünkü gerçek bir Müslüman için İslam, tam bir sağlık reçetesidir. İslam sunduğu ilkeleriyle maddi ve manevi tüm hastalıkların önünde bir engeldir. Haramlardan kaçınma, salih amel sahibi olma maddi ve manevi temizliğin, dolayısıyla sıhhat ve afiyetin ifadesidir.

Kul hidayet üzere olma isteğini Hâdî İsm-i Şerifi ile diler. Bundan maksat kulun kendisini sırat-ı müstakimden uzaklaştıracak yollara sapmasından Allah'a sığınmasıdır. Zira doğru yoldan sapma kişinin kendisine zulmüdür. Bunalımlara sürüklenmesidir. Kul Hâdî İsm-i Şerifi ile Allah'a sığınıp gelecek hidayetle nefsin kötülüklerinden, vesveselerinden, hastalığa dönüştürecek hayallerden korunmuş olur. Bunun yanında kul, Allah'ın hidayetini dilemekle başkalarından kendisinin aleyhinde olacak haset, iftira, dedikodu gibi insanı aşağılayacak şerlerden korunmayı talep etmiş olur. Allah,

kuluna gelebilecek çirkin hasletler için kötü haslet sahiplerinin kalbini yumuşatarak İslam'a yani iyiliğe dönüştürür. Allah, insanların şerrini, kalplerini yumuşatarak hidayetle hayra çevirirken, diğer tarafta ise kendisine Hâdî İsm-i Şerifi ile yönelen kulana yardım etmiş olur.

Hâdî İsm-i Şerifi'ni çokça zikrin tecellisi, kişinin maiyetinde ve çevresinde bulunan insanların sevgi ve muhabbetini kazanması şeklinde de tecelli eder. Bu tecellinin getirdiği sevgi ve muhabbet talep eden kulana itaat şeklinde döner. Sevgi ve sonrasında gelen itaat her türlü bedensel ve ruhsal saldırıları önler.

Hâdî İsm-i Şerifi diğer taraftan kulunun üzerine, işlerinde kolaylık ve başarı elde etme şeklinde de tecelli eder. İşleri kolaylaşan ve işlerinde başarılı olanlar ruhen rahatlamış olarak dinç ve zinde kalırlar.

/ YA KÂFÎ

Allah, yarattığı tüm varlıkların ihtiyaçlarını zahmetsizce karşılayan, onlara her türlü nimeti veren, kullarına kifayet edendir.

Allah sizin düşmanlarınızı çok daha iyi bilir. Allah dost olarak yeter. Allah yardımcı olarak da yeter. (Nisâ, 45)

İnsan tek başına yaşamını sürdürebilecek bir yapı ile yaratılmamıştır. O, varlık alemi içerisinde sosyal bir varlık olarak en çok dikkat çekendir. Birçok psikolojik, (ruhsal) hastalıkların temelinde, kişinin toplum ilşikilerinden koparak yalnızlığa itilmesiyle gerçekleştiği bilinen bir vakadır. Özellikle bireyin yardım konusunda insanlardan umudunu kestiği zamanlarda, yalnız kalıp ardından gelebilecek her türlü rahatsızlığın üstesinden gelmesi zorlaşır.

İnanan insanlar olarak şunu biliriz ki yalnız kalan insanın dostu Allah değilse şeytanın, cin ve insanların şerlileri onunla beraber olmaya başlar. Türlü vesvese ve evhamlarla bir bakıma onun aklını çelerek farklı mecralara sürüklerler. İşte kulunu bilen Allah, yalnızlığın da doğurduğu hastalıklara karşı ona Kâfî İsm-i Şerifi ile tecelli ederek şifa kaynağı olur. Bu şifa kaynağı kulunun ruhunda adeta bir albeni, çekim merkezi oluşturur. Ruha tesir eden pis kokuların yerini insanları celbeden hoş kokular almaya başlar. Bununla birlikte Allah, toplumdan uzaklaşmakta olan hasta birey için ona derman olabilecek insanların sıcaklığını kalbine ilka eder. Kâfî İsm-i Şerifi'nin merhamet olarak insanların üzerine tecelli etmesiyle hasta olan kula merhametle yönelmeleri sağlanır. Kâfî İsm-i Şerifi, Allah'ın birçok sıfatının tecelli etmesine sebep olduğu gibi Şâfî İsm-i Şerifi'nin de tecellisine imkan sağlar.

İnsan için en büyük destekçi, dayanak ve dost şüphesiz ki Allah'tır. Kul her türlü hastalıkların şifasının kaynağı olan Allah'a

sığınmakla hastalığının tedavisini doğru bir zemine oturtur. Psikolik hastalıkların tedavisinde şüphesiz ki ister hasta olan bireyin ister onunla ilişkili olan herkesin iç dünyalarında yaşananları bilen Allah, kendine yönelen kulunun kalbini gerçek bir dost olarak rahatlatır. ***"Allah sizin düşmanlarınızı çok daha iyi bilir. Allah dost olarak yeter. Allah yardımcı olarak da yeter."*** (Nisâ : 45) ayeti bu gerçeği çok net bir şekilde açıklamaktadır. İçtenlikle, yal- vara yalvara Kâfî İsm-i Şerifi ile O'na sığınan kulunu Allah boş çevirmez, onu yalnız bırakmaz ve hastalıktan kurtararak emin kılar. Kul aslına yani fıtratının asli özelliklerine döner.

/ YA ŞÂFÎ

Allah, hasta olan kullarına her türlü şifanın kaynağı ve yaratıcısı olarak şifayı veren, şifalandırandır.

"Hastalandığımda da O bana şifa verir." (Şuarâ, 80)

Her ne kadar daha çok psikolojik olarak adlandırdığımız ruhsal hastalıkların giderilmesi için şifa bulma anlamında konuyu işlerken unutulmamalı ki Koruyucu Esma tüm bedeni ve ruhsal hastalıkların yanında her türlü salgın, afet, musibet ve beladan korunmak içindir.

Bedensel (tıbbi) hastalık dışında büyük bir kitlenin taşkınlık (mani) ve çökkünlük (depresyon) yaşadığı bir gerçektir. Kaygıyı ifade eden anksiyete ve toplumdan kaçışın anlamı olan sosyal fobi gibi birçok psikolojik hastalıklar vardır. Evham, panik bozukluklarının yanında nefsin arzu ve istekleri, şeytanın vesveseleri ve insana telkin ettiği evham, cinlerin psikolojik hastalıkları vesile bilip bireyleri korkutmaya çalışması birer hastalık olarak düşünüldüğünde insanın Şâfî İsm-i Şerifi'ne ne kadar ihtiyaç duyduğu ortaya çıkar.

"Hastalandığımda da O bana şifa verir." (Şuarâ, 80) ayetine iman ettiğimize ve yukarıda bir kısmı sıralanan hastalıkların varlığı da söz konusu olduğuna göre, kulun üzerine tecelli etmesini isteyeceği şifa kaynağı, Allah'ın sıfatlarından biri olan Şâfî İsm-i Şerifi'dir. Çeşitli nedenlere dayalı olarak fıtratı bozulan insanın yaratılış özelliklerinin tümünün yaratıcısı, bilicisi ve şifa vericisi olarak Allah'a yönelmesi gerekir. Bunun anlamı şudur. Kul, fıtratının gereği olan şeylerden kaçmakla kendini bu hastalıkların içine bırakır. Kurtulmanın çaresi de şühhesiz ki yaratılış

Süleyman Dama Koruyucu Esma kanununa yeniden dönmektir. *"Ey insanlar! İşte size Rabbinizden bir öğüt, kalplere bir şifâ ve inananlar için yol gösterici bir rehber ve rahmet (olan Kur'an) geldi.* (Yûnus, 57) buyurulurken kalbi hastalıkların tedavilerinin giderilmesinin de yolu gösterilmiş olmaktadır.

İşte kul, Şâfî İsm-i Şerifi ile bu yolu talep eder. Zira Peygamberimiz aleyhisselam hiçbir hastalığı ayrı tutmaksızın yaptığı dua bizler için Şâfî İsm-i Şerifi'ne sığınmanın ne kadar önemli olduğunu gösterir. O, hastaların iyileşmesi için şöyle dua etmiştir: *"Ey insanların rabbi olan Allah'ım! Bu ızdırabımı gider. Şifayı veren sensin. Senden başka kimse şifa veremez. Sen hiç hastalık bırakmayacak bir şifa ver bana."*

Peygamberimiz aleyhisselam kendi heva ve hevesinden konuşmadığına göre ona bu duayı bildiren Allah'tır. Demekki Allah, kullarının şifa bulmalarını dilemektedir. Kula düşen görev ise bir bakıma yukarıdaki duanın anlamı olan Şâfî İsm-i Şerifin tecellisini zikirle istemesidir. Kulun asıl yapması gereken ise ister tıbbi olsun ister ruhsal olsun hastalık gelmeden önce Şâfî İsm-i Şerifi'ni çokça zikirle hastalıktan korunmalıdır.

Allah, yarattığı tüm varlıkları korkularından emin

/ YA MÜ'MÎN

kılarak güven içinde yaşamalarını sağlayan, kullarına verdiği sözde sadık kalan, kalplere iman nurunu yerleştirerek onları mümin kılan, eman ve emniyet sahibi olandır.

"O, kendisinden başka hiçbir ilah bulunmayan Allah'tır. O, mülkün gerçek sahibi, kutsal (her türlü eksiklikten uzak), barış ve esenliğin kaynağı, güvenlik veren, gözetip koruyan, mutlak güç sahibi, düzeltip ıslah eden ve dilediğini yaptıran ve büyüklükte eşsiz olan Allah'tır. Allah, onların ortak koştuklarından uzaktır." (Haşr, 23)

Haram ve helâle riayet etmemekle gelen yanlış beslenme ya da hastalıklı ortam içinde bulunmaktan kaçınmayıp tıbbi hastalıklara maruz kalan insan vahye dayalı olarak bildirileni tasdik edip doğrulamadıkça ruhsal hastalıklardan da kaçınamaz. Zira Allah, hakikati tam anlasın diye insana yine insanlar arasından seçip görevlendirdiği peygamberlerle bildirir. İnsan, ona bildirileni doğrulayıp içselleştirdikten sonra hayatına uygular ki mümin yani korktuğu her şeyden emin olsun, felaha (kurtuluşa) kavuşsun.

Bilinen bir gerçek ki bugünkü ruhsal hastalıkların temelinde korku ile birlikte gelen endişe, evham, kaygı, panik atak, sosyal- fobi, depresyon, haset, kibir, kıskançlık gibi hususlar vardır. Olanca şiddetiyle kötülüğü emreden olarak bilinen nefsi emmare için bir bakıma şeytanın tuzakları olan bu hastalıklardan korunmanın yolu, öncelikle geriye dönüp vahiyle bildirilen hayatın nasıl yaşandığıdır.

Kul, Mü'mîn İsm-i Şerifi ile öncelikle ruhsal hastalıklara karşı bir kalkan olan doğrunun kalpte tasdikini yani özümsen- mesini talep eder. Bu taleple Mü'mîn İsm-i Şerifi kulunun ruhunda tecelli eder. Bu

sıfatla güçlü kılınan ruh korku sonucu ya da ister insan, ister cin, isterse nefis ve onu harekete geçiren şeytan olsun başkalarından gelebilecek her türlü saldırıya karşılık vererek korunmuş olur. Aynı zamanda bu sıfat şerrin geleceği yöne doğru öldürücü bir silah olarak tecelli eder.

Şüphesiz ki kul, hastalığına mukabil ya da şerrinden emin olmadıkları için korktuklarından korunmak ve dilediği eminliğe ulaşmak için uygun Allah'ın sıfatlarının tecellisini diler. Bunu yaparken kul, Allah'ın samimi duaya kulunun hayrına olacak şekilde dilediği zamanda cevap vereceğinden asla şüpheye düşmemesi gerektiğini bilmelidir. Allah'ın Mü'mîn sıfatını kalbiyle doğrulayan insan *"Allah, iman edip salih ameller işleyenlerin dualarına karşılık verir; lütfundan onlara fazlasını da verir. Kafirler için ise çetin bir azap vardır."* (Şûrâ: 26) ayetine layıkıyla iman eder ki bu durumda kişi tüm korkularından emin olur.

/ YA MÜHEYMİN

Allah kendisine güvenilen, başkalarını korku ve endişeden koruyup gözeten, güvenlerini sağlayandır.

"O, kendisinden başka hiçbir ilah bulunmayan Allah'tır. O, mülkün gerçek sahibi, kutsal (her türlü eksiklikten uzak), barış ve esenliğin kaynağı, güvenlik veren, gözetip koruyan, mutlak güç sahibi, düzeltip ıslah eden ve dilediğini yaptıran ve büyüklükte eşsiz olan Allah'tır. Allah, onların ortak koştuklarından uzaktır." (Haşr: 23)

Müheymin İsm-i Şerifi'nin insanlar hatta tüm varlıklar üzerindeki etkisi şüphesiz ki Allah'ın ilim, kudret ve fiilinin kemal mertebesinde bulunmasından dolayıdır.

Gazzalî, Müheymin İsm-i Şerifi'nin kul üzerindeki tecellisini şöyle anlatır: "Müheymin İsm-i Şerifi ile kişi iç gözlem yoluyla gönül hayatının sırlarına vakıf olur. Bununla birlikte kendi gidişinin doğruluk üzerinde seyretmesini sağlayabildiği ve buna süreklilik kazandırdığı takdirde kalbine hakim olma durumuna ulaşır. Eğer kalbinin derinliklerine ulaşır ve ona hakimiyetinin sınırları genişlerse ve bu sayede Allah'ın bazı kullarını istikamet halinde tuttuğu gibi kendi de istikamet üzerinde olmayı başarırsa Müheymin isminin tecellilerine daha çok mazhar olabilir..."

Kalbi hastalıkların tedavisi öncelikle kalbe hakim olmakla yani onun nasıl sağlıklı kılınacağını bilmekle olur. Kalbin sağlığı onun huzurlu olması anlamındadır. Kalbin huzuru ise Allah'ın anılması yani sevgisi ve kul olmanın gereğini yerine getirmekledir. Birçok hastalığın müsebbibi olan kalbi duyguların kuvvet kazanması *"Onlar, inananlar ve kalpleri Allah'ı anmakla huzura kavuşanlardır. Biliniz ki, kalpler ancak Allah'ı anmakla huzur bulur."* (Ra'd: 28) ayetine sağlam bir imanla başlar. Manevi doyuma ulaşamayan kalp daima

bunalımı ifade eden birçok hastalığa davetiye çıkarır.

Kalbin huzurlu olmasının bir anlamı da ulaştığı sezgi gücü ile daima uyanık olmasıdır. Bu da insanların çokça şikayetçi olduğu unutkanlık ve onun doğurduğu ruhsal hastalıkların önlenmesi demektir. Allah'ın Müheymin İsm-i Şerifi kalbi uyanık ve sükünde tutan tecellisidir.

Allah'ın, biz kullar üzerinde emirlerini yerine getirmek, yasaklarından sakınmak ve O'nun rızasına uygun fillerde bulunmak hakları olduğu gibi kulun da Allah üzerinde hakkı vardır. Ancak kulun Allah üzerindeki hakkı Allah'ın dilemesiyledir. Bu hak ise Allah'ın kullarını ödüllendirmesidir. Çünkü Allah ***"...Rab- biniz kendi üzerine rahmeti (merhameti) yazmıştır**."* (Enam: 54) buyurarak bu hakkı teslim etmiştir. Allah'ın gereğini yaptıktan sonra bizleri her türlü kötülüklereden koruması bizler için bir ödüldür.

Korku, endişe, darlık, sıkıntı, bunalım gibi hastalıkları yenmenin yolu kalbi duyguları doğru zemine oturtmakla mümkündür. Yoksa geçici tedavilerin yeniden depreşme ihtimali yüksektir. Bu şu demektir ki Müheymin İsm-i Şerifi mutlak surette kulun üzerinde tecellisi gerekir ki bu da onu zikretmekle olur.

4. GRUP KORUYUCU ESMA'NIN GRUP HALİNDEKİ ANLAM VE TECELLİLERİ
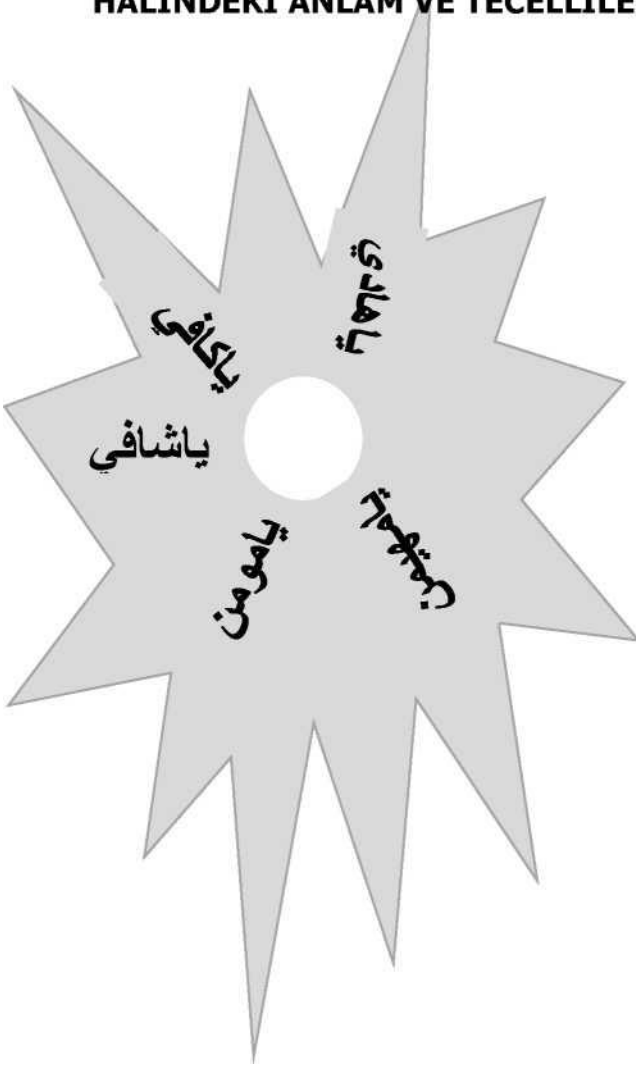
Açıklandığı şekliyle 3. grup Koruyucu Esma daha çok kötülükleri ve kötülük sahiplerini yok edici özellikler taşımaktaydı. 4. grup esma ise daha ziyade kalbi ve duyguların ıslahına yönelik özellik içermektedir.

Kul, Hâdî İsm-i Şerifi ile hem kendinin hem de şerrinden korktuğu kimselerin kalbinin İslam'a yani doğru yol üzere açılmasını diler. Kalplerin hidayet bulması şehre ulaşan yollar olan hayat damarlarıdır. Hidayet şehri olan kalbe giriş Hâdî İsm-i Şerifi ile açılan hayat damarı yollarından girilir. Ancak kalp şehrinin kendi içinde boğuştuğu onlarca dert ve sıkıntısı vardır. Kulun bu kalp şehrinin sıkıntılarını giderecek işleri tek başına gerçekleştiremez. Kalp şehrinin yapısını en iyi bilen Allah'tır. Kul, Kâfî İsm-i Şerifi ile Allah'ı çağrılarak kalp şehrininin onarımı için yardım diler. Kul, kalbi onarımlar konusunda O'na teslim olur.

Kalp şehrinin bütün sıkıntı ve hastalıklarını bilen Allah, bu kez kalp şehrinin aksayan yönlerini; ruhsal ve bedeni tıbbi hastalıklara sürükleyecek depresyon, şüphe, evham, korku, cin musallatı, nefis ve şeytan şerri, karabasan gibi tehlikeleri önleyecek şifa kaynaklarını devreye sokar. Çünkü ruhsal ve bedenen iyileşemeyen bir bir kul sağlıklı işlere yönelmesi imkansızdır.

Kalp şehrinin bütün hastalıkları, dert ve sıkıntıları giderilince artık kalp şehri eminliğe bir adım daha yaklaşılmış olur. Bu eminliği sağlayacak eminlik veren sıfatına haiz birisinin olması gerekir. Bu eminliğe çokça Allah'ın Hâdî, Kâfî ve Şâfî İsm-i Şeriflerinin zikredilmesinden sonra ulaşılır. Kalp şehrinin eminliği kulun Mü'mîn İsm-i Şerifini zikir yani talebi ile gerçekleşir. Allah, kulunu dilemese de şerden emin kılabilir, ancak sünnetullaha uygun olan kulun talebidir.

Kalp şehrinin kötülüklerden arındırılıp ıslah edilmesinden sonra onun yeniden tahrip edilmesinin önlenmesi için her daim gözetlenip korunma altına alınması gerekir. Bu da kulun isteğiyle çokça Müheymin İsm-i Şerifin zikriyle olur. Allah Müheymin İsm-i Şerifi gereği hem isteyen kulunun kalbini hem de kulunun şerrinden korktuğu insan, cin, nefis ve şeytanın durumunu da gözetler.

5. GRUP KORUYUCU ESMA'NIN ANLAM VE TECELLİLERİ

1
j^lâl
d
1

YÂ CELÎL

Allah'ın celâlet ve celâdet sâhibi olmasıdır. Ululuk ve büyüklükte sınırsız olup mertebesi yüksek olandır.

YÂ KÂDİR

Allah sonsuz, sınırsız güç ve kudret sahibi olan, her istediğini sınırsız güç ve kudretiyle ve dilediği gibi yapandır.

YÂ KAHHİR

Allah, zalimi dilediği zamanda dilediği gibi helak edendir.

YÂ KAVÎ

Allah'ın güç ve kuvvet bakımından sınırsız ve sonsuz olması, güç ve kuvvetinde azalma olmamasıdır.

□Mi

YÂ METÎN

Allah zatında, sıfatlarında ve tüm fillerinde sağlamlıkta sınırsız olan, metanet sahibi ve kendisine güvende engel olmayandır.

ج

/ YÂ CELÎL

Allah'ın celâlet ve celâdet sâhibi olmasıdır. Azîm ve mertebesi yüksek olandır.

"Büyüklük ve ikram sahibi Rabbinin adı yücelerden yücedir." (Rahman, 78)

Celîl İsm-i Şerifinin koruyuculuk anlamındaki açıklanması 3. grup Koruyucu Esma'da yapılmıştır. Yine de farklı birkaç hususa değinmekte fayda vardır.

Savaşlar, patlamalar, yangın, deprem, sel, kaza gibi insanı aşırı derecede korkutan, kişileri çaresizlik içinde bırakan olayların yol açtığı ruhsal travmalardan sonra insanların bir kısmının bunalıma girdiği hatta aşırı stres nedeniyle başka birçok ruhsal hastalığı davet ettiği bir gerçektir. Bundan başka sağlam bir inanç ve güçlü bir dayanağa sahip olamayanlar zaman zaman kendilerini güçsüz, kederli, zayıf, mutsuz hissedebilirler. Yine hayatının amacını doğru zemine oturtamayanlar her alanda ciddi kaygılar taşırlar. Aklını meşgul edip atamadığı olaylar zihni ve kalbi tahribata yol açabilir. Sihir, nazar, falcılık gibi takıntılara saplanabilirler. Nefs-i emarenin tahakkümü altına girebilirler.

Bütün bunları ruhsal sorunlar olarak kabul ettikten sonra denilebilir ki ciddi anlamda kişilik promlemi oluşmuştur. Yeniden güven ve itibar her şeyi yerli yerine oturtabilir.

Celîl İsm-i Şerifi'ni çokça zikreden kul, kendi nefsini ruhsal hastalıklardan kurtarıp sevgi, saygı, hürmet, itibar, güç, heybet, manevi haz-olgunluk, korunma ve güzel ahlak sahibi olarak yeni bir kişilik oluşturur.

jAî /YÂ KÂDİR

Allah, sonsuz, sınırsız güç ve kudret sahibi olan, her istediğini sınırsız güç ve kudretiyle ve dilediği gibi yapandır.

"Allah, size üstünüzden veya ayaklarınızın altından bir azap göndermeye, yahut sizi birbirinize katıştırıp bazınıza diğerlerinin acısını taddırmaya da kadirdir, bak, onlar anlasınlar diye, âyetleri nasıl açıklıyoruz" (En'am, 65)

İnsan bazı özellikleriyle Allah'ın bir kısım sıfatlarını sınırlı ve vasıtalı olarak taşıyan varlıktır. Bu sıfatların insan üzerindeki tecellisi ya da etkisi kulun o sıfata olan ilgisi ve ve ona duyduğu ihtiyaca göre anlam kazanır.

İnsanın özellikle ruhsal anlamda güçlü olup bilinen tüm ruhsal hastalıklarından korunması ancak yaratılışla gelen sıfatların doğru kullanılmasıyla olur. Örneğin; Allah, *“...Onlardan (kafirlerden) korkmayın, benden korkun.”* buyururken kendisinden başka varlıklardan gelecek korkuların insan fıtratını bozacağını bildirmektedir. Doğru ve sağlam bir iman insanı güçlü kılar. Endişe, bıkkınlık, stres, toplumdan uzaklaşmak, içe kapanıklık, kıskançlık, haset, iftira vb. her türlü şeytani ve nefsi durumların bir kısmı korkunun sonucudur. Oysaki güçlü olan insan korkuyu ve beraberinde getireceği her türlü ruhsal hastalığı aşan insan demektir.

Kul öncelikle hastalığının nedenlerini ve buna çözüm olacak yaratılıştan getirdiği ilahi kaynaklı özelliklerini harekete geçirmesi gerekir. Kulu güçlü kılacak sıfatlardan biri de Allah'ın Kâdir İsm-i Şerifi'dir. İnsanların şerlileri, cinlerin kötü olanları, nefs-i emmare ve şeytan ruhen güçsüz insanlarla uğraşmayı daha çok tercih ederler. Zira Kâdir İsm-i Şerifi ile güçlü, heybetli, celalli ve

Süleyman Dama Koruyucu Esma zinde ruhla bezenen insana, Allah dilemedikçe hiçbir varlık zarar veremez, onun ruh dünyasını bozamaz.

Kâdir İsm-i Şerifi'ni zikirle kul, zayıf düştüğü birçok konuda muktedir hale gelir. Öncesinde kendisine zor gelen şeylerin üste-sinden gelmeye başladığını görür. Hatta yaşadığı darlık ve sıkıntıların anlamsız olduğunu kavramaya başalar.

Bununla birlikte kul, Kâdir İsm-i Şerifi ile ruhunu nefsine karşı güçlendirerek onu kendine boyun eğdirir.

Kul, kendini güçlü kılmakla her şeyin normale döndüğünü sanmaz. Zira bazen güçlü olmak büyüklenmeye, adaletsizliğe ve zulme yol açabilir. İşte kul burada Kâdir İsm-i Şerifi ile sahip olduğu gücünü başkaları için zulüm aracı olarak kullanmamayı diler. Allah da kulunu bu sıfatı ile dengede tutar. Zira kul ruhi ve bedeni, dünyevi ve uhrevi olarak dengede olursa insan olma vasfını yitirmez, mutlu ve huzurlu, korktuklarından emin olur.

ق / **YÂ KAHHİR**

Allah, zalimi dilediği zamanda dilediği gibi helâk edendir.

"Yeryüzü kendine has bir sarsıntıya uğratıldığı, içindekileri dışarıya çıkarıp attığı ve insan, "Ona ne oluyor?" dediği zaman," (Zilzâl Sûresi,1-3)

Çaresizlik, zulme uğrama, irade yetersizliği, güç kaybı gibi hem ruhsal hem de bedensel aksaklıklar insanı yorduğu gibi kahreder de. İnsan yapmak veya engellemek istediği şeylerde başarılı olamayınca yırtınır, kahrolur. Şeytan ve nefis kişiyi, onu kahreden olaylara karşı kışkırtır, intikam duygusunu kalbine ilka eder. İnsan bu durumda kendi zihninde ve kalbinde büyük bir savaş verir. Bu savaşı insanın kazanması olmazsa olmazlardandır. Yoksa insan böyle bir savaşın içinde sadece kaybeden olur.

Kul hem kendisini kahreden olay ve kişiler hem de nefsinin ve şeytanın irad ettiği intikam duygusunun ortadan kaldırılması için Allah'ın Kahhâr İsm-i Şerifi'ne sığınır. İçten gelen bu sığınmaya Allah *"Kullarım, beni senden sorarlarsa, (bilsinler ki), gerçekten ben (onlara çok) yakınım. Bana dua edince, dua edenin duasına cevap veririm. O halde, doğru yolu bulmaları için benim davetime uysunlar, bana iman etsinler." (Bakara, 186)* ayetinde beyan buyurduğu üzere kulun sığınmasına icabet eder.

Allah'ın Kahhâr İsm-i Şerifi birkaç şekilde tecelli ederek sığınan kul faydaya dönüşür.

İlki kulun kalbine sükûnet vererek onu her türlü evham, vesvese, intikam alma hissi gibi kötü düşüncelerden rahatlığa kavuşturur. Kulun meselelere daha sakin bakmasını sağlar.

İkincisi ise kula dünyanın bir imtihan yeri olduğunun bilincini verir. Zira kul, hakkını alabileceği gerçek bir adalet sarayının (ahiretn)

varlığını bilerek rahatlar, içini kemirmekten vazgeçer.

Üçüncüsü; Kahhâr İsm-i Şerifi'nin tecellisi ile kul hakka yönelir. Hakka yönelmek kalbin tatmin olmasını sağlar. Kahhâr İsmi Şerifi'nin tecelli ettiği kalbe düşmanın girmesi zorlaşır. Kalp su- künet içinde olur.

Dördümcüsü ise Allah, Kahhâr İsm-i Şerifi'ni kulun sığınmasına karşılık helak için başkalarında tecelli eder. Haksızlık yapan ya da şerrinden korkulan kimsenin kalbi daralır, gerektiğinde eyleme geçmeden önce Allah onun hem ruhsal hem de bedenen zarar görmesini sağlayarak eyleminden geri bırakır. Böylece Kahhâr İsm-i Şerifi ile Allah'a sığınan kul insan, cin, şeytan ve nefsin şerrinden korunmuş olur.

Allah'ın güç ve kuvvet bakımından sınırsız ve

/ YA KAVÎ

▲✱
sonsuz olması, güç ve kuvvetinde azalma olmamasıdır.

"Şüphesiz Allah çok güçlüdür, üstündür" (Hadid, 25)

Ruhsal çöküntüden korunarak ruh kuvvetlendirilir. Nefsin süfli duygusallığı kaldırılarak kişi birçok hastalıkla baş edebilecek bir güce kavuşturulur. Toplum içinde güçlü görünmesi sağlanır. Endişe ve kaygıların yersiz olduğu noktasına getirilir.

Kul Kavî İsm-i Şerifi'ni zikirle kendi heva ve heveslerine karşı galip gelir. Ona zarar vermeyi düşünen cin, insan ve şeytan zayıflatılarak şerlerinden korunur. Bu durum Allah'ın Kavî İsm-i Şerifi'nin zayıfla güçlü olanı birleştirmesiyle tecelli etmesi anlamına da gelir. Zira düşmanın zayıflığı ile hastalıkla boğuşan kulun rahatsızlığı aynı sıfatın tecellisiyle kulun lehine kuvvet olarak dönüşür.

Kavî İsm-i Şerifi, Hz. Adem'ın Kâbe'yi ilk tavafında yöneldiği bir sığınaktı. Çünkü o, Allah'ın kudret ve gücü ile tüm zorlukları, üzerine tecelli edecek bu sıfatla aşabileceğine iman etmişti.

Cebrail aleyhisselam, Hz. Adem'e Kâbe'yi tavaf etmenin rükünlerini öğreterek şöyle demişti*: "Biz melekler, sen yaratılmadan binlerce yıl önce Kâbe'yi bu şekilde tevaf ederdik."*

Hz. Adem'in *"Tavaf ederken ne okurdunuz?"* sorusuna Cebrail aleyhisselam *"Subhanellahi ve'lhamdü lillahi ve lailahe illal- lahu vellahu ekber. (Allah'ı noksan sıfatlardan tenzih ederim ki hamd O'na mahsustur. Kendisinden başka ilah yoktur ve Allah en büyüktür.) derdik"* diye cevap vermişti.

Hz. Âdem bunun üzerine *"Vela havle vela kuvvete illa bil- lahi'l-aliyyi'l azîm" (Güç ve kuvvet, yüceliği ve kuvveti sınırsız olan yalnızca Allah'ın yardımıyladır.)* kısmını eklemişti.

Sonrasında ise Hz. Âdem, kul için her şeyin üstesinden gelebileceği güç ve kuvveti elde etti.

Bu sıfat Hz. Adem'e tecelli ettiği gibi diğer kullarına da tecelli eder. Nazar, büyü, evham gibi gerek insani gerekse cinni ve şeytani her türlü şerre karşı kul güçlü kılınarak şerrin tesiri engellenir. Ayrıca kul kendi acziyetini bu sıfatla bilerek nefsini güçsüz kılar. Nefisten arınan kul şerden de arınmış olur.

/ YA METÎN

Allah zatında, sıfatlarında ve tüm fillerinde sağlamlıkta sınırsız olan, metanet sahibi ve kendisine güvende engel olmayandır.

"Şüphesiz Allah rızık verendir, güçlüdür, çok kuvvetlidir." (Zariyat, 58)

İnsan hem ruhen hem de fiziksel anlamda yaratılış itibariyle zayıftır. Hem kendi nefsinin hem de dışarıdan gelebilecek ruhi ve fiziksel olaylar karşısında çoğu zaman yenik düşer, durumlar karşısında zayıf kalır. İnsanı ruhsal anlamda bunalıma sokan onun bu zayıf yaratılışıdır. Özellikle şeytan ve cinlerin şerli olanları insanın bu zayıflığından faydalanmayı dener.

Metin İsmi Şerifi'ni çokça zikreden kul, daha çok ruhsal anlamda güçlü olmayı talep eder. Metîn İsm-i Şerifi ile hem ruhsal hem de fiziki anlamda Allah'ın güç ve kuvvetin kendisinde tecelli etmesini diler. Sıfatının tecelli ettiği kimse tüm olumsuzluklara karşı direnç kazanır. İradesi çelikten bir iradeye dönüşür. Zayıflığının verdiği kararsızlık karşısında güçlü iradesiyle doğru kararlar verir. Çünkü insanın kararlarının daha da kötüleştiği dönem ruhsal çöküntü yaşadığı dönemdir. Olaylara ve hastalıklara karşı dirayetli olur. Moral bozukluğu, dış baskı, endişe ve şüphelerden kendi adına daha çok emin olur.

Metîn İsm-i Şerifi'nin kuldaki tecellisi en çok nefsin zayıflatılması ve ona karşı güç kazanılması için talep edilir. Zira birçok peygamber gibi Eyüp Peygamber de nefsinin kendisini düşürdüğü acizlikten sonra durumunu Allah'a şöyle bildirmiştir: *"Lâ ilâhe illâ ente sübhâneke innî küntü ninezzalimîn / Senden başka ilah yoktur. Sen her türlü noksanlıklardan, eşi-ortağı olmaktan uzaksın. Şüphesiz ki ben kendime zulmedenlerden oldum." (Enbiya:87)*

Metîn İsm-i Şerifi kulun hem ruhunda hem de bedeninde oluşan nefsi ve dış kökenli hastalıklara karşı tecelli ederken aynı anda iki fayda sağlar. Birincisi hastalığı ortadan kaldırır, diğeri hastalığın yol açtığı yarayı tedavi eder.

Denilebir ki Metîn İsm-i Şerifi kulun iradesini güçlendiren, nefsini zayıflatan ve buna mukabil ruhu güçlü kılan sıfattır.

5. GRUP KORUYUCU ESMA'NIN GRUP HALDEKİ ANLAM VE TECELLİLERİ
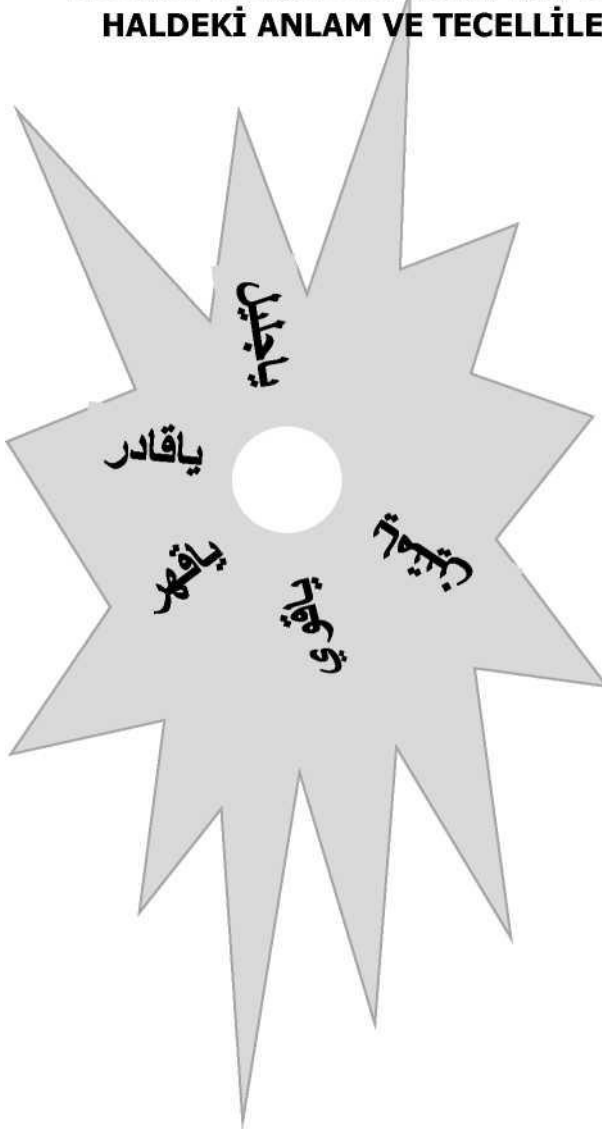
Bu bölümde Allah'ın Celîl İsm-i Şerifi, kulun bütün hayatını kuşatan dost, düşman, nefis, hayır, şer gibi her oluşumu adeta ışıklandırıp ayan beyan ortaya çıkaran ve diğer grup sıfatlarının da tecellisine vesile olan sıfattır. Kulun Celîl İsm-i Şe- rifi'ni zikretmesi

demek etrafını saran düşmanlıkları ve güzellikleri gün yüzüne çıkarması demektir. Kul bu sıfatla, müdahale edemese de dost ve düşmanını tanır ve bilir. Bir başka ifade ile Celîl İsm-i Şerifi iyi beslenen ağaç gövdesi gibidir. Dal, yaprak ve meyvelerin oluşması buna bağlıdır.

Celîl İsm-i Şerifi ile özellikle düşmanını tanıyan insan, zayıf ruh ve beden yapısıyla ona karşı koyamaz. Zayıflık doğuştan verilen fıtratın bozulması demektir. İnsan kendisi için ayan beyan edilen düşmanlarına karşı fıtratını yeniden Allah'ın Kâdir İsmi Şerifi'ni çokça zikredilmesiyle onarmaya başlar. Gövdesi sağlamlaşan ağaç, dal budak salmaya ve nihayetinde sağlam, kocaman bir konuma dönüşür. Evcil hayvanlar (dost gibi görünen kimseler) ile yabani hayvanlar (kulca bilinmeyen düşman kimseler) bu vesileyle istedikleri gibi zarar veremezler. Kul aynı zamanda gelebilecek afetlere karşı da sağlam ağaç gibi tedbirli konuma gelir.

Sağlam bir gövdeye sahip olsa da meyve veren ağaç taşlanmaya daima müsaittir. Kahhâr İsm-i Şerifi bir bakıma ağacı koruyan sahibi gibidir. Beden ve ruhtan oluşan ağacın gövdesi Celîl, dal, budak ve meyvesi Metîn, kalbi ise Kahhâr İsm-i Şe- rifi'dir. Güçlü kalp tüm bedenin doğru çalışmasını sağlayan ana organlardan biridir. Kahhâr İsm-i Şerifi aynı zamanda yaklaşılmasın diye ağacın düşmana karşı yaydığı meyvesinin ekşi kokusu iken, dostlarını etrafına davet için güzel koku yayan gül gibidir.

Kavî ve Metîn İsm-i Şerifleri ile adeta silahlandırılan kul, etrafında ve kendi bünyesindeki her türlü kötü durumlardan hakkıyla korunmuş olur.

6. GRUP KORUYUCU ESMA'NIN ANLAM VE TECELLİLERİ

YÂ SERÎĞ

Varlıkları dilediği zamanda dilediği kadar kısa sürede mükemmel şekilde yaratan ve mahşerde insanların hesabını ça-

buk görendir.

•• ••

YÂ ŞEDÎD

l

Bir şeyi sonlandırmada şiddetli olan, cezalandırması kuvvetli olup, yakalaması ve azabı çetin olandır.

Jj^lj

YÂ MUZİL

1

Allah'ın dilediği kimseleri yaptıklarına karşılık zillete düşürüp aşağılık eden, süründüren hem kendi katında hem de insanlar nezdine hakir duruma düşüren sıfatıdır.

YÂ MUNTEKÎM

Zalimleri, zorbaları, suçluları ve azgınları yaptıklarından dolayı cezalandıran, insanları kötülüklerden sakındıran ve sakınmalarını sağlayan, hallerini düzelten, zulme uğrayanın hakkını zalimden alan, günahkarlarla mühlet vermekle birlikte ceza ile tehdit edendir.

Varlıkları dilediği zamanda dilediği kadar kısa sürede mükemmel şekilde yaratan ve mahşerde insanların hesabını çabuk görendir.

"Allah herkese kazandığının karşılığını vermek için (onları diriltecektir.) Kuşkusuz Allah, hesabı çabuk görendir." (İbrâhîm, 51)

İnsanın gerek kendi yaptıkları gerekse dışarıdan gelen müdahalelerle çoğu zaman yaratılışındaki mükemmel fıtratı bozulabilir. Ancak tıpkı bedeni rahatsızlıkların tedavisi mümkün olduğu gibi ruhsal bozuklukların tedavisi de mümkündür. Allah'ın, "şifa arayınız" diye buyurması sadece bedensel hastalıklar için değildir. Şifanın kapsamı ister bedensel olsun ister ruhsal olsun hepsini kapsar.

Serîğ İsm-i Şerifi ile kul ister bedensel ister ruhsal hastalıklar olsun bir an önce şifaya dönüşmeleri için talepte bulunur. Serîğ İsm-i Şerifin tecellisi veya sirayeti ile bozulan fıtrat bir bakıma kısa zamanda onarılarak aslına döner. Aslına dönen kul, diğer koruyucu isimlerin de etkisiyle hem şifa bulur hem huzur içinde olur hem de gelecek her türlü kötülüklerden korunmuş olur.

İnsanları bunalıma sürükleyen en önemli etkenlerden biri de şüphesiz ki iman zaafiyeti ile ekonomik güçlükler karşısında bunalıma düşmektir. İnsan girdiği bunalımdan kurtulmak için bazen fıtratına uygun olmayan işlere dalarak durumunu daha da kötüleştirir. Kul, Allah'ın Serîğ İsm-i Şerifi ile rızkının öne alınmasını ve birçok nimete kavuşmasını talep eder. Kulun samimi duasına cevap gecikmez. Allah, söz konusu ismi ile kuluna sirayet ederek onu bu derdinden koruyarak bunalımına son verir. İnsanın nimetlerden mahrum olma endişesini nimette devamlılığını sağlayarak kulunu muhafaza eder.

İnsanı bunalıma sürükleyen diğer bir husus ise zorluklarla mücadeleden yılıp yenik düşmesidir. Bu durum aslında insanın gerek kendisine gerek ailesine gerekse de topluma karşı davranışlarına yansır. Zorluklar karşısında yenik düşen fert, birey ya da topluma karşı göstereceği davranış olumsuz olacağı için kendisine gösterilecek tepki de olumsuz olacaktır. Özellikle nefsin ve şeytanın olumsuz tepki

vermeyi güzel göstermesi insan için ruhsal anlamda tam bir yıkım olur. Serîğ İsm-i Şerifi ile Allah bu yıkıma dur diyerek kuluna olumsuz olaylar karşısında dayanma gücü verir. İnsan, cin ve şeytandan gelebilecek olumsuzluklara karşı onu güçlü kılar.

Kısaca Serîğ İsm-i Şerifi ile kul, zamandan tasarruf ederek bozulan fıtratının en kısa zamanda iyileşmesini ve olumsuzluklar karşısında dayanma gücüne sahip olmasını sağlar. Çünkü Serîğ İsm-i Şerifi, fıtrata en kısa zamanda en iyi sirayet eden sıfatlardandır.

/ YÂ ŞEDÎD

Bir şeyi sonlandırmada şiddetli olan, cezalandırması kuvvetli olup, yakalaması ve azabı çetin olandır.

"Biliniz ki Allah'ın cezalandırması çetindir ve yine Allah'ın bağışlaması ve esirgemesi sınırsızdır." (Mâide, 98)

İnsanın en büyük zafiyetlerinden biri de onun aciz bir varlık olmasıdır. Olaylar karşısında bazen nefsi kabaran insan tek başına kaldığında acziyetinin farkına varır. Yaşadığı bunalımlarla tek başına mücadele edemeyeceğini anlar. Üstelik bunalımda olan insana dışarıdan saldırılar daha da artar. Kişi korunmasız hale gelir. Bunu fırsat bilen nefis, şeytan ve cinler bile vesvese ile kulu daha da aciz hale getirirler. Kulu saldırganlaştırarak kendine zarar vermesine neden olurlar. Kul saldırganlaştıkça hem kendi gücünden kaybederken hem de saldıranları daha da güçlü hale getirir. Çünkü zayıf olanın galip gelme şansı yoktur. Zayıf düşen kul sonrasındaki her pazarlığa bir bakıma razı olur. Bu durum kendi lehine olmayacağı için bunalım daha da artarak devam eder.

İnsana cüzi olarak tecelli eden Allah'ın bazı sıfatları ile kul darda olduğu konuda Allah'tan ilgili sıfatın tecellisinin daha çok tecellisini ister.

Olaylar karşısında zayıf düşerek bunalıma giren kul her şeyden önce ruhen güçlenmesi gerekir. Nice insanlar vardır ki bedenen zayıf oldukları halde diğer insanların onlarda bir heybet gördüğünü biliyoruz. Şedîd İsm-i Şerifi ile kul, bedeni zayıf olsa da ruhen güçlü bir heybete ulaşır. Güçlü bir ruh heybetine ulaşmanın bir sırrı da nefsin küçültülmesiyle olur. Şedîd İsm-i Şerifi nefse, şeytana, cinlere, nazar edene, fesata, kindara, hasımlara karşı kulunu şahap topları ile donatır gibi silahlandırır. Kişiyi şer ve kötülüklerle zarar vermek isteyenlere karşı manen güçlü kılar. Güçlü kılınan kul artık insanların veya diğer zarar verici varlıkların her türlü vesvese, nazar, büyü,

kıskançlık gibi kötü düşencele- rin ürünlerinden kendini emin görür. Yanında Allah'ın gücünü hisseden kul başka varlıklardan gereksiz yere korkup kendini yiyip tüketmez. Olumsuzlukların akışına kapılmadan hayata tutunur.

Allah'ın Şedîd İsm-i Şerifini çokça zikreden kul hem kendini güçle donatır hem de onun bunalıma ya da kötülüğe sürüklenmesine neden olan varlıkların zayıflamasını sağlamış olur. Bir bakıma Şedîd İsm-i Şerifi hem kulunu güçlü kılan hem de dileyen kulu için düşmanın gücünü kırandır.

Güçlü bir irade ve güçlü bir ruh hali sağlıklı insanın temel iki şartıdır.

/ YÂ MUZİL

Allah'ın dilediği kimseleri yaptıklarına karşılık zillete düşürüp aşağılık eden, süründüren hem kendi katında hem de insanlar nezdine hakir duruma düşüren sıfatıdır.

"(Resûlüm!) De ki: Mülkün gerçek sahibi olan Allah'ım! Sen mülkü dilediğine verirsin ve mülkü dilediğinden geri alırsın. Dilediğini yüceltir, dilediğini de alçaltırsın. Her türlü iyilik senin elindedir. Gerçekten sen her şeye kadirsin." (Âl-i İmrân, 26)

Allah'ın, Kur'an'da buyurduğu gibi kulun başına gelen her türlü musibet yani ruhsal ve bedeni hastalıklar, kaza, bela ve afetler kendi elleriyle yaptıkları yüzündendir. Bu da defalarca bahsettiğimiz gibi kişinin yaratılış dediğimiz fıtratını bozmasıyladır. İnsan öce düştüğü her türlü hastalık, bunalım ve kötülüklerin nedenini kendi iç dünyasında aramakla tedavi yoluna baş vurmalıdır.

İnsanı hakir, aşağılık ve süründüren kılan duygu ve eylemlerden bir kısmı olan açgözlük, tamah, israf, kıskançlık, haset, kibir, kanaatsızlık, cehalet, haramlara meyil, bencillik, iki yüzlülük, yalan, iftira, dedikodu gibi kötü hasletlerdir. Olanca şiddetiyle kötülüğü emreden nefis, içinde olduğu ruh ve bedeni şeytanın ve şey- tanlaşmış insanların vesvese ve telkinleriyle yukarıda zikredilen hasletlerle bezenmesini sağlar. Sürekli vesvese telkiniyle kişi bu hasletlerle eyleme geçer. İnsanı aşağılayan, hakir duruma düşüren bu eylemlerle kişi toplum nezdinde de aşağılanmaya başlar. İç dünyada büyük bir savaş oluşur. Sonuçta iç dünyada oluşan bu savaş sadece kişinin kendisiyle kalmaz, cepheyi genişleterek ailesini ve toplumun bir kısmını da içine alır. Aciz varlık olan insan kendini terbiye yerine başkalarını suçlayarak rahatlayacağını umup çıkılmaz bir yola girer. Bunun farkına da varmaz.

Kul farkına varmayıp sorumluluğu başkasına yükleyerek Allah'tan sorunun bu kez Muzîl İsm-i Şerifi ile giderilmesini ister. Kulun yaşadığı hastalık ya da bunalımın sebebini bilen Allah, kul öyle düşünmese de onu Muzîl İsm-i Şerifi ile tedavi eder. Kendinden kaynaklanan hastalık nedenlerini ortadan kaldırır.

Kulun kendi nefsinde var olup onu aşağılık kılan hasletler aynı zamanda dışarıdan gelebilecek aşağılanma eylemlerine zemin hazırlar. Onları hızlandırır. Allah, hastalığının farkına var- masa da kulunu bu durumdan kurtarır.

Kişinin kendi nefsinden kaynaklanan hor ve aşağılık olma durumu ve bu nedenle bozulan ruh dünyası bazen başka sebeplerle de bozulabilir. İnsan sosyal bir varlıktır. Yukarıda, insanı aşağılık kılan hasletler başka insanlarda da olabilir. Kul hak etmediği halde diğer insanların eylemleri nedeniyle aşağılık duruma düşebilir. İftiraya uğrayabilir, dedikoduyla prestiji düşürülebilir, yalanla kandırılabilir, riya ile ahmaklaştırılır...Kulunun durumunu bilen Allah yine kulunun dilemesiyle başkalarından gelecek bu zararları onların nefislerinde gerçekleştirir. Hak ettikleri aşağılanmayı yaşarlar. Elbette dünya zeminindeki aşağılanma ile mahşerdeki aşağılanma aynı şiddette değildir. Kul için en büyük aşağılanma mahşerdeki aşağılanmadır. Bu nedenle kişi dünyevi aşağılanmadan daha çok mahşerin korkunç aşağılanmasından Allah'a sığınmalıdır. Gerçek şu ki Allah'a hakkıyla sığınan insan her şeyden emin olur.

/ YÂ MUNTEKÎM

Zalimleri, zorbaları, suçluları ve azgınları yaptıklarından dolayı cezalandıran, insanları kötülüklerden sakındıran ve sakınmalarını sağlayan, hallerini düzelten, zulme uğrayanın hakkını zalimden alan, günahkârlara mühlet vermekle birlikte ceza ile tehdit edendir.

"Kendisine Rabbinin âyetleri hatırlatıldıktan sonra onlardan yüz çevirenden daha zalim kim olabilir! Muhakkak ki biz, günahkârlara, lâyık oldukları cezayı veririz." (Secde, 22)

İnsanın bir başka insan için düşündüğü ya da yaptığı bir kötülük aynı zamanda Allah'a karşı yapılan bir kötülüktür. Allah kötü düşünce ve eylemleri yasaklarken, bütünüyle insanları korumak için yapmamıştır. Bu bir emirdir ve kişi Allah'a karşı sorumludur. Bu nedenle başkasına karşı işlenen bir kötülük aynı zamanda Allah katında da bir karşılığı vardır. Bu karşılığın biri de Allah'ın o kimselerden hak ettikleri intikamı almasıdır. Allah intikam alırken hem kendisi hem de haksızlığa maruz kalan kulu için bunu yapmaktadır.

Kişi her şeyden önce Allah'tan "Muntakîm İsm-i Şerifi ile nefsini tutsak kılarak, onun başını ezerek kendini emin kılmalıdır. Sonra da dışarıdan gelebilecek her türlü korku, vesvese, akıl tutulması, endişe, içe kapanıklık, büyü sihir, karabasan gibi tehlikeli hasletlerin sahiplerinden korunmak için Allah'tan talepte bulunur. Allah da kulunu, acziyetine sebep olan dış etkenlerin sahiplerine karşı hem kendi hem de kulu için intikam alır. Onları etkisiz hale getirerek mazlumu korur. Gerek insan ve gerekse cinlerden, insanları zor duruma sokacak eylemleri nedeniyle Allah iç dünyalarını huzursuz kılar. Azabı andıran meşguliyetleri dışında başka insanlarla uğraşamayacak duruma getirilirler.

“Alma mazlumun ahını çıkar aheste aheste” denilirken aslında insanlar bilmeden Allah'ın “Muntakîm” İsm-i Şerifi'ne sığındıklarını görmekteyiz. Şüphesiz ki Allah O'na yönelenleri asla mahcup etmez. Yeter ki kul samimi olsun ve O'na yönelsin.

6. GRUP KORUYUCU ESMA'NIN GRUP HALİNDEKİ ANLAM VE TECELLİLERİ
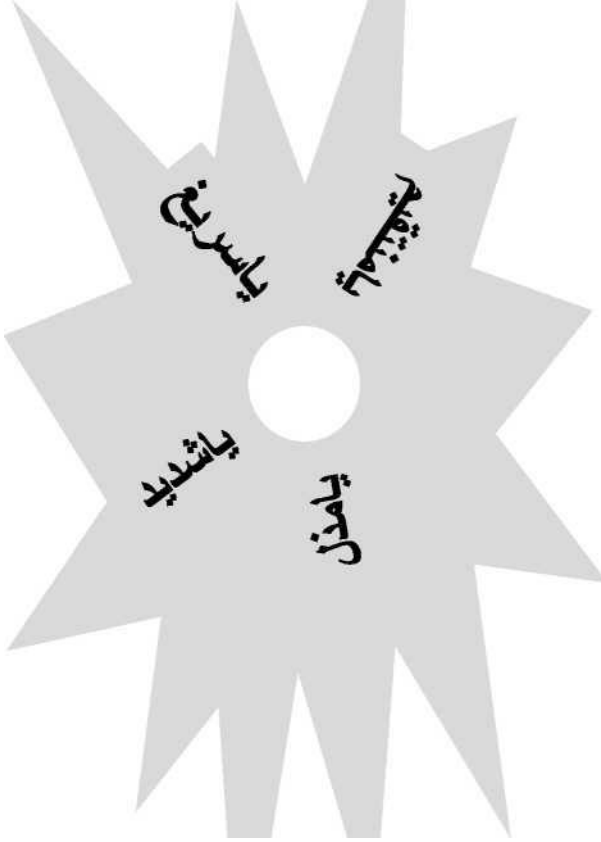
Bu grubun en önemli özelliği yaşadığımız ruhsal bunalım ile her türlü salgın hastalık, afet, musibet gibi sıkıntıların aceleyle giderilmesinin istenildiği alandır. Kul, Allah'ın Seriğ İsm-i Şerifi ile aceleyle bu alana girilmesinin kapısını aralar.

Bu alana girildikten sonra kul, Allah'tan zalimlerin zorbaların haksızlık yapanların, kötülük işleyenlerin, büyü ve nazar edenlerin hasabının sorulmasını ister. Allah da aciz ve çaresiz kulu için onları

cezalandırır, yaptıklarına pişman ettirir. Her ne kadar kul başkalarının cezalandırılmasından hoşnutluk duyup rahatlarsa da asıl cezalandırılması gerekenin kendi nefsi olduğunun bilincine vardığı alandır bu alan.

Kul hem kendi nesfinin ıslahı hem de dışarıdan gelebilecek her türlü ruhsal, bedensel hastalıklar ile afet, kaza, bela, musibet gibi arazlardan ulvi olan ruhu adına Allah'tan intikam almasını isteyip, isteğine cevap almasıyla huzurlu bir ortama çıkmış olur. Dert ve sıkıntılar anlamsız kalır. Ruh tutsaklıktan kurtularak özgürleşir.

Unutulmamalı ki Koruyucu Esma'nın etkisi hastalıklardan ne kadar kurtulmak isteğimize bağlıdır.

7. GRUP KORUYUCU ESMA'NIN ANLAM VE TECELLİLERİ

—► **BÂKÎ**

Varlığının sonu olmayan ve ileriye dönük sınırsız olandır.

JJIIJ

YÂ EVVEL

Varlığının başlangıcı olmayan, geriye doğru sınırsız olandır.

YÂ ÂHIR

Varlığının sonu bulunmayan demektir.

jAl&J **YÂ ZÂHİR**

Allah'ın varlığının aşikâr olması, kendini bütün varlık üzerinde hissetmesi

YÂ BÂTIN

Allah aşilkar olduğu gibi gizlidir de. O, her şeyin iç yüzüne ve sırlarına vâkıf olandır.

/ YÂ BÂKÎ

Allah, varlığının sonu ve sınırı olmayan olmayandır. Varlığı zaman ve sınırla tanımlanamaz.

İnsan yaratılış itibarıyla sonsuzluğa özlem duyan bir varlıktır. Ruhsal anlamda girift ve estetik yapısı vardır. Dar kalıplara sığmayan bir özellik taşır. İnsan kalbinin, içinde sonsuzluğu saklayabileceği maddeden küçük, ancak manen uçsuz bucaksız yolculuk yapan bir anlamı vardır. Yüce Allah'ın "Hiçbir yere sığmam, ancak mümin kulumun kalbine sığarım." Buyurması kalbin sonsuzluk özlemiyle yaratılmasının gerçeğini ortaya koyar. Kalbin tatmini, huzuru da ancak böyle bir yaratılışla mümkündür.

Bilinen bir gerçek ki kulun ruhsal/psikolojik hastalıklarının tamamı ile bedensel hastalıkların bir kısmı kalbidir. Bu nedenle insan, kalbini dar bir hücreye değil, uçsuz bucaksız aleme dönüştürmekdikçe huzurlu olamayacaktır.

Kalbin daralması stresi, vesveseyi, korkuyu, paniği, endişeyi, kıskançlığı, intikam duygusunu vb. illetleri hırçınlaştırır, onu saldırgan hale getirir. Oysaki Allah'ın sıfatlarını zikrederek bu vesileyle kalbi geniş tutulan kimse için ifade edilen illetler okyanusta bir damla pislik gibidir, ona asla bir zararı olmaz.

Kulun, kalbini sonsuzluğa açacağı anahtar şüphesiz ki Allah'ın Bâkî İsm-i Şerifi'dir. Bu sıfatla ebedilik kazanacak insan kalıp sıkıştığı kısa zamanlı dar hücresinden sıyrılır. Kalp bir bakıma hayat veren berrak suya, güneşe, rayiha yayan verimli toprağa ve temiz havaya kavuşur. Huzur veren renkleri görür, her şeyi aslıyla yaşar. Kalp, dar hücreden sonsuzluk iklimine geçtiğinde tüm korkular hazza dönüşür. Çünkü korkulara vesile olacak

Süleyman Dama Koruyucu Esma tüm illetler Bâkî İsm-i Şerifi'n sonsuzluk ikliminde yok olup gider.

Bâkî İsm-i Şerifi sıkışan kalbin nefesle dolmasıdır. Fanus içinde oksijensiz kalan ateşe hava sunup yanmasını sağlamak gibidir.

Bâkî İsm-i Şerifi ile fanustan, bedenin dar kalıbından sıyrılan kul, artık sonsuzluk ikliminde sonsuzluk hazzı ile emin durumdadır. Ruhsal hastalıkların isminin dahi zikredilmediği yerdir orası. Nasıl ki hastalığın olmadığı yerde doktorun, binaların yapılmadığı yerde de mühendisin aranmaması gibi kul, bu atmosferde Allah'tan gayrisine ihtiyaç duymaz.
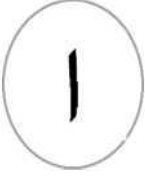
JJ'IÎ / YÂ EVVEL

Varlığının başlangıcı olmayan, geriye doğru sınırsız olandır.

Sonradan yaratılan her varlık, Yaratan karşısında mutlak, diğer varlıklara karşı nisbi acizlik gösterir. Ancak ezeli olan yani öcesi sınırsız olan ve her şeyde evvel olan Allah acizlikten münezzehtir.

Kul, kendi acziyetini Allah'ın Evvel İsm-i Şerifini zikirle ortaya koyar. Bu yakarış, kulu evvel ve ebed çizgisine taşır. Evvel ve ebed çizgisi mana aleminde doğru istikametin anlamıdır. Bu doğru çizgiden başkası ruhsal hastalıkların, kötülüklerin, korku ve endişelerin, cinlerin ve insanların şerlilelerinin, nefsi emarenin, şeytanların ve daha nice ruhsal hastalıklara yol açan illetlerin kol gezdiği yerdir. Kul evvel ve ebed çizgisinden sapmakla birçok ruhsal hastalıkların ağına düşmüş olur.

Evvel İsm-i Şerifi ile kul, ezel bilgisi ile geleceği bilen Allah'ın, kaderi kendisi için hayra dönüştürmesine vesile olur. Allah dilemesi dışında yapılmayan bir duadan dolayı kul selamete eriştirilmez. Bu nedenle kul, Allah'ın Evvel sıfatına sığınarak ezelde bilinen bir kötülüğü hayra çevirmesini temin etmiş olur. Evvel sıfatına sığınmayan bir kulun insan, cin, şeytan ve nefsin kötülkle- rine karşı savaşı kaybetmesi yüksek bir ihtimaldir.

Kısacası kul, Evvel ismi Şerifi ile ezelde, kötülük sahiplerinin verceği zararın yazıldığı Levh-i Mahfuz'da kaderini Allah, yine ezel bilgisiyle hayra dönüştürür. Kul bu şekilde ezel ve ebed çizgisinde kalarak korunmuş olur.

/ YÂ ÂHIR

Allah ilmiyle her şeyi kuşatandır. Bütün mahlükat yok olduktan sonra da O, var olacak tek varlıktır.

"O'nun zatı dışında her şey helak olucudur. Hüküm de ancak O'na aittir. Siz ancak O'na döndürüleceksiniz." (Kasas, 88)

İnsan maddi alemin son bulacağı gerçeğine ahiretin varlığıyla kesin bir inançla iman etmedikçe hayatını doğru bir zemine oturtamaz. Çünkü insan fıtratı dünyanın sonlu ve ahiret hayatının kesin olup sonsuza değin var olacağı inancıyla şekillenmiştir. İşte kul, zaman olarak gerçek varlığını Allah'ın Âhir İsm-i Şerifi'nin tecellisiyle bilir. Her an mutlak irade ile dünya hayatının sonlandırılacağını, acziyetini ve var oluş hikmetini anlar. Bir bakıma insan kim olduğunu öğrenir. Hz. Ali'nin "Kendini bilen Rabbini bilir" sözü aslında Allah'ın bizler için oluşturduğu dünya ve ahireti de bilme anlamına gelir. Rabbini bilen de "*Ey huzura eren nefis! Rabbin senden, sen Rabbinden razı olduğun halde cennetime gir, salih kullarımın arasına katıl."* ayetinin tecellisine mazhar olur. Yukarıdaki ayet *"Kalpler ancak Allah'ı anmakla huzur bulur"* ayetinin tefsiridir. Kul için hastalık, depresyon, korku, endişe, kaygı, ümitsizlik gibi ruhsal kötülüklerle birlikte insan, cin, şeytan, karabasan, büyü, nazar ve nefisten kaynaklı tüm ruhsal hastalıkların ilacı kalbin huzura erdirecek inanç ve fiile yönelmektir.

Ruhsal hastalıkların büyük bir kısmının müsebbibi yine insanın kendisidir. Bu nedenle kişi olayları, olumsuzlukları, insanların davranışlarını, onların düşüncelerini, ilişkilerini sorgulayıp onlara büyük anlamlar yüklerken, sonrasında düşeceği durumdan ancak her şeyin sonlu olduğu, yalnızca Allah'ın dilediği dışında ebediliğin olmadığı fikri ile donanması sonucu huzura ve kurtuluşa erer. Bir an

önce başkaları müdahale etmediği sürece dünya hayatının sonsuz olduğunu var sayalım. Ancak güven duymadığımız insan tarafından öldürülme endişemiz kişiyi çöküntüye uğratır. Oysaki dünya hayatının sonlu olduğunu ve ahiret hayatının ebedi olduğunu bilen kimse için bu durum bir çökkünlük oluşturmaz. İşte Âhir İsm-i Şerifi ile insan çökkünlükten kurtulup hazzı yaşamaya çalışır. İnsan, bunalıma düşmemek için önce *"Dünya bir oyun ve eğlenceden ibarettir."* buyruğuna kesin iman etmelidir. Allah'ın izin ve dilemesiyle gerisi çorap söküğü gibi gelecektir.

jfcli L / YÂ ZAHİR

/ YÂ BÂTIN

Allah'ın, Zahir ve Batın İsm-i Şeriflerinin kullar üzerindeki tecellisi beden ve ruh olarak ilk yaratılışta gerçekleşmiştir. *“Andolsun biz insanı, (pişmiş) kuru bir çamurdan, şekillenmiş kara balçıktan yarattık.”* (Hicr, 26) ayeti, Allah'ın insan üzerindeki zahir, *“Ona şekil verdiğim ve ona ruhumdan üflediğim zaman, siz hemen onun için secdeye kapanın!”* (Hicr, 29) ayeti de batın olarak tecellisine işaret eder. Yaratılışla gelen her iki tecelli korunup gereği yapılmadığı takdirde denge, özellikle nefsin tercihi olan beden tecellisine yönelir. Bir bakıma korumasız duruma düşen kalbe her türlü insani, şeytani ve cinni tehlikeler girmeye başlar. Kalp her türlü kötülüklere, korkulara, vesveselere, kaygılara, ümitsizliklere açık olur. Nazar, büyü, sihir, karabasan gibi kişiyi bunalıma sürükleyen şeytani fiiller için uygun bir zemin oluşur.

Akıl onaylamasa da nefis ile beden arasında, ilk bakışta nefse hoş gelse de sonrasında ruhsal hastalıklara sebep olan büyük bir çekim kuvveti vardır. Cüzi olarak zahir ve batın sıfatlarına sahip olan insan her iki özelliğini birbirini destekleyecek güç haline dönüştürmedikçe hayatını huzurlu hale getiremez. Zahir ve batın arasındaki dengenin sağlanıp kalbin huzur bulmasının bir başka yolu da Allah'ın Zahir ve Batın sıfatlarını Koruyucu Esma anlamında çokça zikredilmesiyledir. Bu durumda hem beden hem de ruh huzur ikliminin her zerresini hissetmeye başlar. Bu iki sıfatın Koruyucu Esma anlamında zikredilmesi, insana sirayeti bedeni ve ruhu birbirine kenetler. Ruhu ve bedeni yoğurup sıkarak darbelere karşı sert kılar. Yoğurdun süzdürülmesi gibi bu iki sıfatla ruh ve beden süzülerek kötü olanı ayırıp katı hale dönüşür. Ancak

Süleyman Dama Koruyucu Esma buradaki katılığın anlamı latiflik, estetiklik ve huzur iklimi anlamındadır.

Kul, Allah'ın Zahir ve Batın sıfatlarının tecellisiyle görünüşte olgun ve mükemmel, iç dünyasıyla da latif, aşkın/derinliği olan bir varlık haliyle huzurlu olur.

Huzursuzluğun, depresyonun, korkunun, ümitsizliğin, endişenin, evhamın, çaresizliğin, taşkınlığın, çökkünlüğün, agresifli- ğin, vesvesenin, karabasanın, büyünün, cinlerin, nefsin temel sebebi insanın yaratılış dediğimiz fıtratının yine insan tarafından bozulmasıyladır. Ancak hiçbir şey çözümsüz değildir. Koruyucu Esma bu anlamda mükemmel bir şifa kaynağı ve imar edicidir.

7. GRUP KORUYUCU ESMA'NIN GRUP HALİNDEKİ ANLAM VE TECELLİLERİ

Bâkî İsm-i Şerifi sonsuzluk özlemini gideren ve ruhu adeta kuşun kafesten salıverilmesi gibi onu hür aleme uçuran tecellisiyle bu grubun ilk basamağını oluşturur. Aslında insan çoğu zaman kendi nefsinin tutsağıdır. Ondan sıyrılmakla özgürlüğüne kavuşur, kendisini tanır ve bilir. Bâkî İsm-i Şerifi tutsaklıktan kurtarma özelliğiyle kulda tecelli eder. Ona doyumsuz bir alan açar. Kul için bu alan gökyüzünün derinlikleri gibidir. Derinliklere inildikçe yeni bir haz ve yeni bir heyecan duyulur.

Bâkî sıfatından sonra gelen Evvel ve Âhir sıfatları kul için yeryüzünü güneşin zararlı ışınlarından koruyan ozon tabakası gibidirler. Mana aleminin sonsuzluk ikliminde gezinen ruha dokunabilecek her türlü zarara karşı mükemmel koruyucudurlar.

Her şeye rağmen insan irade sahibi bir varlıktır. Nefsine uyup yanlış yollara sapabilir, koruyucu ve yol gösterici önderlerin rehberlerliğini terk edebilir. Sonsuzluk ikliminde yüzse bile insan, durumunu unutmamak, yaratılan her varlığın mutlak iradeye karşı aciz olduğunu bilmek durumundadır. Evvel ve Âhir İsm-i Şerifleri insana bu durumunu hatırlatan ve her an tetikte olmasını fısıldayan sıfatlardır.

Kul için Koruyucu Esma anlamında son noktaya gelinir. Sıkı, kenetlenmiş ruh ve beden için Zâhir ve Bâtın sıfatlarının kula tecellisi, yine Allah'ın izni ve dilemesiyle koruyuculuk tedbirleri bütünüyle alınmış olur. Kul artık korktuklarından emindir. Huzur ikliminde olur. Hem beden ve ruh sağlığına hem de dünya ve ahiret saadetine ulaşır.

Sonucunda kul, Allah'ın yardımı olmaksızın kendi iradesiyle ulaşamayacağı bir makama ulaşır. O da "Ey huzura kavuşmuş insan! Sen O'ndan hoşnut, O da senden hoşnut olarak Rabbine dön.

(Seçkin) kullarım arasına katıl ve cennetime gir!” *(Fecr, 27-30)* ***ayetlerinin sırlarına muhatap olmak ve ulaşmaktır.***

BÜTÜN OLARAK KORUYUCU ESMA'NIN ANLAMI

Koruyucu Esma'nın her bir İsm-i Şerifi adeta bir motorun aksamları gibidir. Motorun her bir aksamı gibi Koruyucu Esma da insan için birbirini tamamlayan mükemmel bir oluşumdur. Nasıl ki motor tüm aksamlarıyla işlev görüyorsa Koruyucu Esma'da da tüm İsm-i Şerifler bütünü tamamlar. Allah dileseydi tek bir İsm-i Şerifi ile kullarını koruyabilirdi, ancak O, sünnetullahı gereği insan fıtratına uygun olanı yaptı.

Evren ve içindeki her bir varlığın oluşumu, bügün bilinen ve Allah'ın bize sunduğu ilmi gerçeklerle oluşuyorsa, Allah'tan koruyuculuk isteyen insan için de durum böyledir. Yani kişi koruyuculuk anlamında sonuca ulaşabilmesi için açıklamaya çalıştığımız yolu takip etmeli ve tüm vesilelere sarılmalıdır. Bütünden kopan her parça bilinmeli ki bütüne etki eder. Bu da insanın her türlü kaza, bela, musibet, salgın hastalık, depresyon, vesvese, evham, kaygı, ümitsizlik, karabasan, büyü, nazar gibi kötülüklerden korunmasında istediği sonucu alamamasına neden olur.

Biz her nekadar tedbir alsak da bazen elimizde olmayan nedenlerle birçok hastalık ve musibetlere maruz kalabiliriz. İşte Koruyucu Esma adeta bunlara “dur” der, bozulan insan ruh ve beden yapısını onararak olgunlaştırır, huzurlu kılar ve ekmel derecesine ulaştırır.

Rabbim, Ümmet-i Muhammed'i korktuklarından emin, umduklarına nail eylesin.

**“Bu, Allah'ın, inananların yardımcısı olmasından dolayıdır. Kâfirlere gelince,
onların yardımcıları yoktur.”
(Muhammed : 11)**

KORUYUCU ESMA NASIL ÇEKİLİR?

Koruyucu Esma'ya başlamadan önce bir Fatiha ve üç İhlas okunur. Sevabı Hz. Peygamberimizden başlamak üzere ahirete göç etmiş tüm mümin kulların ruhlarına bağışlanır.

Sonra niyet edilir ki şöyle:

Ya Rabbi! Her türlü ruhsal ve bedeni hastalıklardan, salgınlardan; kaza, belâ, musibet ve afetlerden; insan, cin, şeytan ve nefsin her türlü kötülüklerinden; nazardan, büyüyüden, karabasandan ve ruhani varlıkların şerrinden; akıl tutulmasından, vesveseden, evhamdan, şüphe ve unutkanlıktan; ümitsizlikten, yeise düşmekten, çaresizlikten, kaygıdan, endişeden ve her türlü korkudan; kibirden, cehaletten, kötü yollara düşmekten ve hasetçinin şerrinden; fıtratımı bozan enva-i çeşit oyun ve tuzaklardan korunmak için ve hasseten senin rızan için Koruyucu Esma'yı çekmeye niyet ettim.

Sonra Koruyucu Esma'nın zikrine başlanır, şöyleki:

(Bir grup Koruyucu Esma'yı sırayla okumak bir okumadır.) 11,

33 ya da 100'er kere;

juâu (YÂ FAÂL)

I

îMı (YÂ MÂNİ')

(YÂ NÂFÎ')

(YÂ DÂFÎ')

(YÂ SELÂM)

(Sayı tamamlanınca "Allah Celle Celâlühu" denir)

(YÂ SETTÂR)

(YÂ RAKÎB)

(YÂ MUCÎB)

(YÂ HAFÎZ)

(YÂ VEKÎL)

(Sayı tamamlanınca "Allah Celle Celâlühu" denir)

(Sayı tamamlanınca “Allah Celle Celâlühu” denir)

(jJlA U **(YÂ HÂDÎ)**

«âlsi^ l **(YÂ KÂFÎ)**

(YÂ ŞÂFÎ)

l

ÛAJA* l **(YÂ MÜ'MİN)**

<>îA **(YÂ MÜHEYMİN)**

(Sayı tamamlanınca “Allah Celle Celâlühu” denir)

(YÂ CELÎL)

(YÂ KÂDİR)

(YÂ KAHHİR)

(YÂ KAVÎ)

(YÂ METÎN)

(Sayı tamamlanınca “Allah Celle Celâlühu” denir)

(YÂ SERÎĞ)

(YÂ ŞEDÎD)

(YÂ MUZİL)

(YÂ MUNTEKÎM)

(Sayı tamamlanınca “Allah Celle Celâlühu” denir)

l **(YÂ BÂKÎ)**

JJIIİ

1 **(YÂ EVVEL)**

1 **(YÂ ÂHİR)**

1 **(YA ZÂHİR)**

(YÂ BÂTIN)

(Sayı tamamlanınca “Allah Celle Celâlühu” denir)

Koruyucu Esma zikri tamamlanınca tekrar bir Fatiha, üç İh- las, Felâk ve Nas sureleri okunarak korunmak istenen her şey için dua edilir.

KİTAP

Bu eserim için sekiz yıl uğraş verdim. Maksadım herkesin hakikati bilmesi ve öğrenmesi. Cenabı Hakkın emrinde birleşmesi cehalet karanlığından kurtulması ve gerçeği öğrenmesi.

Bu maksatla bu yola başvurdum. Gerçeği bilmek ve doğruyu anlatmak Hakk'ın emridir ve tasavvuf da Hakk'ın emrine dayanır. Velilerimiz, erenlerimiz bunu meydana getirmek için her devirde bizlere miras bırakmışlar.

Bu mirasın devamı için insanlara düşen bir insani görevdir. Bu görevi yerine getirmek, yine insana düşer. Bu kitabı okuyan öğrendiğini ve bilgisini başkalarına anlatan sevap kazanır.

Fukara Hıdır ÇETİN

GİRİŞ

Bu dünya iki kapılı bir handır. Gelen gider, devri daimdir. Kimseye kalmaz. İyilik edersen iyilikten yana olursan Hakkı bulunsun. Eğer kötülükten yana olursan kötülük yaparsan şeytanı bulursun.

Şeytan ile Rahman arasındaki seçim insanın elindedir ve insana bağlıdır. Yüz Suhuf, dört büyük kitap. Yüz yirmi dört bin peygamber, hesabını bilemediğimiz veliler, evliyalar ve mümin alimler cümlesi Adem'in devrinden beri devri daim olarak gelip gittiler.

Bizdeki bu ruh veya (can) o da ameline göre kahi insan, kahi hayvan kılığına girerek gelip gitmişiz. O peygamberler, evliyalar, enbiyalar, veliler bize doğru yolu göstermek için bile bile canını ve canlarını feda ederek serlerini HKK yolunda seve seve verdiler. Her çağda ve her devirde gayret ettiler.

İnsan olan nasibini alır Hakka kul oldu Hakkı kendi özünde buldu.

İnsanı mahlukat, nasibini alamadı. Hırsına, tamahına, nefsine yenilerek Haktan gelen dört büyük kitaptan, yüz suhuftan, peygamberlerden, evliyalardan, enbiya velilerden bir şey alamadı.

Dünyasını, ahiretini, mahşerini harap eyledi. Sanki üç beş günlük bu fani dünya ona ebedi kalırmış gibi hareket ederek, dünyanın zevkine dalarak, Hakk'ın emrini dinlemedi, kul hakkına saygı göstermedi. Dünyaya bakıp ibret alamadı.

Anamızdan çıplak olarak dünyaya geldik. Bir iki parça beze sarıldık. Ölünce yine üç beş metre beze sarılıp gideriz. İnsanoğlu bunu gözüyle gördüğü halde yine aklı ermedi. Beş günlük dünyada ettiğinden geri kalmadı. Gelip gidenlerden ibret almadın. Bir mürşidi kamilden ders almadın. Malın, mülkün bu dünyada kaldığından ibret almadı. Ele çalıştığını, kendi kazancını yine ele bırakacağını bilemedi. Evlat ve mal; servet insan için bir engeldir. Ahiret ve mahşer günü için bir ateştir bunu bilemedi.

Eyvah gelenin başına. Eyvah gidenin başına dünyasını, ahiretini zindan eyledi. Mahşerini harap eyledi bu gidişle kendisine büyük bir kötülük yaptı. Bunun farkına varmadı. Gaflete, delalete daldı gitti. Başına ne geleceğini bilemedi. Ne boş emek çektiğinin farkında olmadı.

YA HAKK MÜMİNLERE YARDIM EYLE

Hakk'tan geldik Hakk'a gideriz

Hakk'tır vatanımız, yolumuz

Hakk'a varmayan yolu neyleriz

Hakk Muhammed Ali'ye çıkar yolumuz.

Biz bizi han eyledik hana kervan gerek

Biz biri kervan eyledik kervana yol gerek

Biz bizi yol eyledik yola yolcu gerek

Yolumuz Hakk Muhammed Ali Güruhu Naciye varsa gerek

Fukara HIDIR

BAŞKÖYLÜ HASAN EFENDİ

1966'da Elazığ Keban Barajı'nda çalışıyordum izin alıp köye geldim. Tahminen Ağustos ayında idi. Ailece Düzgün Baba'ya gittik. Kurbanla gittik bir gece kaldık ve köye döndük. O gece rüyamda HASAN Efendi'yi gördüm.

Rüyamda amcam Ferhak Yüksel ile beraberiz. Köyümüzde dut ağacının yanında Hasan Efendi'yi gördük. Elini öptük. "Ya efendi bizim de bu yola niyetimiz var" dedim. O, büyük zat rüyamda bana "bıyıklarını kesme gel beni gör" dedi. Uyandım.

Tekrar Keban Barajı'na işime gittim. 1967'de şiddetli bir kış oldu. Baraja yirmi gün ara verdiler. Eve geldim.

Bizim köyde Kalferat diye bir ziyaret vardı. Kalferat'a gittim. Üç gün kaldım. Ardından eve geldim bir gün sonra Erzincan'a gittim. Erzincan'a vardığımda bir kahveye giderek orada bir yaşlı zata sordum.

"Tercanlı Hasan Efendi isminde bir dede var. Bu zatı nasıl bulurum?" dedim. O zat bana dedi ki "İstasyon Caddesi'nde Kumaş Saz Evi diye bir yer var. Oranın sahibi Başköylü Hasan Efendi'nin taliplerindendir. Onlar sana yardım ederler, yol gösterirler."

Kahveden çıktım İstasyon Caddesi'ne gittim. Etrafa bakarken Kumaş Saz Evi diye bir levha gördüm ve içeri girdim. Üç kişi oturuyordu. Selam verdim ve sordum. "Başköylü Hasan Efendiyi görmek isterim. Nasıl görebilirim" diye sordum. Aralarından biri "Kış günü yollar kapalıdır. Gitmek zordur" dedi. "Siz bana tarif edin, kısmetse gider bulurum" dedim.

Dedi ki "Trene binersin Mercan'da inersin. Oradan Çayırlı'ya gidersin. Oradan yaya altı saat yol yürürsün. Kıştır, yollar kapalıdır" dedi.

Dükkandan çıktım. Tren istasyonuna vardım Mercan'a bir bilet aldım. Trene bindim. Gece saat dokuzda veya onda Mercan durağında indim.

O gece bir otelde kaldım. Sabahleyin bir taksi ile Çayırlı'ya vardım. Yine bir kahveye girdim. Yaşlı bir adama sordum. "Başköy veya Başköy'e yakın köylerden kimse var mıdır buralarda?" o zat, "Başköylü Hasan Efendi'nin oğlu buradadır" dedi. Bir çay söyledi. Çayımı içerken Ağa dede içeri girdi bizi tanıştırdı. Hemen yola düştük. Havada çok ağır bir sis vardı.

Önümüzde incecik bir iz ardı. Hiçbir şey görünyüordu. Derenin içinden ilerleyerek bir köye çıktık. O gece bir evde misafir kaldık. Ev sahibiyle Ağa dede arasında bir konuşma geçti. Ağa dede, “Lazlarla neden kavga ettiniz?” diye sordu. Ev sahibi: “Biz Hızır gününde kurbanlarımızı kestik dağıttık. Bir komşumuz hayvanlarını çeşmeye götürmüş su vermek için. Onlar camiden çıkıp dövmüşler. Biz haber aldık gittik. Yirmi beş kişi idik. Onlar seksen kişi idiler. Bizim kanımız ile kurban kanı birbirine karıştı” dedi.

Sabahleyin yola devam ettik. Gülebağdı diye bir köye vardık. O günlerde Cemal dede bir zat rahmetlik olmuştu. Onların başsağlığından sonra yolumuza deam ettik. Öğleden sonra saat üçte Başköy’e vardık.

O yüce zatı görünce bayağı şaşırdım. Rüyamda gördüğüm gibiydi. Mürşidim Hasan Efendi’yi görünce kendimi tutamadım ağlamaya başladım. O yüce zat dedi ki “Evladım ağlama biz kırk yıl hizmet ettik ne yaptık siz ne yapabilirsiniz.”

Bazı şeyler sordum. Sultanım, Amerika ve Rusya aya gitmek için çalışıyorlar. Gerçekten bunlar aya giderler mi? CEVAP: “Evladım, biz ayın keşfini yaptık gittik ve geldik. Onlar da giderler keşfini yaparlar ama kuru topraktan başka bir şey anlamazlar.”

Bu konuşmamız 1967’de ikinci ayın ilk haftasında oldu. 1969’un sekizinci ayının yirmi dört ve yirmi beşinde aya indiler peş peşe ve bugüne kadar kuru topraktan başka bir şey yok diyorlar.

İkinci sorum. Dedim ki 1963’te dünyada bir değişiklik olacaktı, neden olmadı. CEVAP, dedi ki “1963’te batın erenleri toplandılar. Biz bir kısmımız dedik ki, haklı ile haksızı birbirinden ayıralım. Haksız, haklıya hakaret ediyor dedik. Boynuzlu keçi, boynuzu olmayan keçiye hakaret ediyor dedik. Bir kısım erenler de dediler ki, haklı da bizim haksız da bizimdir. Yüz yıl bunları bir seviyeye getirelim. Yüz yıl sonra hallederiz. Bir kısım erenler buna karşı çıktık. Dedik ki bu haksız haklıyı rahat bırakmaz. Bu itiraz üzerine Erenler Ulu Divan Meclisi kuruldu. Oy kullandık. Oy sonunda haklının tarafını tutanların oyu az çıktı. Haksızın tarafını tutanların oyu çok çıktı.

Biz de davayı Ulu Divan’a verdik. Şimdi dava Ulu Divan’da mahkemede devam ediyor. Sonuç belli değildir.”

Üçüncü sorum: “Sultanım elime bir kağıt verdiler. Kağıdın başlığında Öz Hüseyin Örnekçi diye yazılıdır. Kağıdın bir kısmı kırmızı yazıyla, bir kısmı yeşil yazılıdır. Bunun anlamı nedir?”

CEVAP, dedi ki “Kerbela olayı gibi bir olayı başımıza getirmeyi isterler. Amma biz kendimizi ispat etmişiz. Bunu başaramazlar. “

O yüce zat, bu olayların olacağını o zaman söyledi. Ondan sonra birkaç sene sonra Elazığ, Malatya, Çorum, Erzincan, Maraş, Sivas olayları oldu. Cenabı Hakk bu olayları bir daha halkımıza göstermesin. Hallah hallah diyelim.

Birçok öğüt ve nasihat etti bize. Dedi ki “Doğru yoldan ayrılmayın ki öldükten sonra yine insan olarak dünyaya gelesiniz. Eğer kötülük yaparsanız öldükten sonra hayvan kılığına girerek geri gelirseniz zarar edersiniz. Ondan sonra Başköy’e gidip gelmem devam ediyor. Türbesinde hizmet ediyorum. Himmeti üzerimizde hazır olsun. İkrarından sevenleri ayırmasın. Kendi hizmetine bağışlasın. Kusurumuz varsa affeylesin. Ehlibeyt’in duasına bağışlasın. Hallah Hallah diyelim.

BAŞIMDAN GEÇEN OLAYLAR

Bizim köyde bir ziyaret var. İsmine Soru Baba diyorlar. Lokmamı ve niyazımı alıp Soru Baba’ya gittim. Mevsim onuncu ay idi. Hava yağışlıydı. Orada müthiş orman var. Epey odun topladım gece yakmak için. Orada iki kurt gördüm ormanın içinde boşluk var.

Biri o boşlukta yatardı biri de ormanın içinde gezerek meşenin içinde birşeyler arıyordu kedilerine. Çağırdım dedim “Burada ne var köylerin ismini saydım.”

Dizik, Hızrak, Dest, Gerise gidin belki bir şeyler bulursunuz yersiniz. O anda ormanın içine kaçtılar. Akşam oldu yağmur yağmaya başladı. Ateşi yaktım. Açıktayım çok susamışım. Yakında bir çeşme var gidip bir su almak istedim. Baktım çeşme kurumuş. Geri dönerken bir taşın altında ayının yerini gördüm. Ormanda ayının elması bir meyve türü vardır. Onlardan bir şeyler vardı yerime geldim. Karanlık çöktü. Bir saat kadar gece gitmişti. Ateş yanıyordu. İki yüz metre ileride bir ulu ağaç vardı. O ağacın altında kurtlar ulumaya başladılar.

Yarım saat sonra yakınımda dolaşmaya başladılar. Gece karanlık ve yağışlı olduğu için görmüyorum, ayak sesleri geliyor.

Bir iki ateş közü onlara doğru atmaya başladım. Hava yağışlı olduğu için yangın olmaz. Sabahleyin çevreme baktım. Ormanın, meşenin içini didik didik aramışlar. Sabahleyin Düzgün Baba'ya gittim. Orası da ziyarettir. Orada bir hafta kaldım sonra eve döndüm.

1973 veya 1974 Tunceli Mazgirt Kazası'nda Kırklar Dağı diye bir ziyaret var. Arkadaşlarla anlaştık gitmeye karar verdik. Sabah olunca arkadaşlarım benden on dakika önce arabayla hareket etmiş. Sekiz kilometre Kutudere'ye kadar yaya yürüdüm. Bir kamyon geldi onunla Pah Köprüsü'ne geldim. Ordan Kırklar Dağı'na yürüyerek gittim. Karanlık çöktü. Onuncu aydır. Hava yağışlı, duman çökmüş, müthiş bir orman var. Gece önüme bir yol göründü. Yola devam ettim. Neticede karanlık bir yerde çıktım. Elle sağı, solu kontrol ettim. Mağaranın içindeyim. Hava gayet soğuk. O gece orada kaldım. Geceleyin bir kurt sürüsünün sesi, ulumaları geldi.

Tahminen beş yüz metre uzakta idi. Bir ara uyudum. Rüyamda bir binaya girdim. Subay elbisesi üzerinde önünde bir defter benden önce giden arkadaşlarımın adını yazdı. Sonra benim adımı yazdı. Uyandım biraz korku var. Tekrar uyudum. Baktım yanıma bir aslan geldi. Uyandım. Kendi kendime bize bir bekçi geldi dedim.

Sevindim. O gece mağarada kaldım. Sabahleyin kalktım gece geldiğim yolu bulamadım. Aşağı başka yoldan indim. Kırklar Dağı'na çıktım. Bir duman çıkmış geri döndüm eve geldim.

Bir gün de Erzincan'da Ağır Göl diye bir ziyaret vardır. Önce Büklü Dedelere gittim yedi gün kaldım. Sonra Ağır Göl'e gittim. Sarıkaya denen bir köye yetişmeden bir uçuruma rast geldim. Epey zorluk çekerek köye yetiştim. Yarım saat kadar dinlendim. Yoluma devam ettim. Akşamüzeri Ağır Göl'e vardım. O gece orada kaldım. Sabahleyin Yukarı Çamur Dere'den bir öküz getirdiler kurban kestiler. Pişirip yediler. Bizim payımızı verdiler. Bir battaniye verdiler ve gittiler. Epey gidince traktör römorku çekemedi bırakıp gittiler. Yine o gece kaldım. Sabahleyin yola devam ettim. Temmuz'un on beşidir. Hava

yağışlıydı bir duman çöktü. Kendi kendime dedim “Gidip Gazi Baba’yı ziyaret edeyim oradan sonra Başköy’e giderim.”

Keşiş Dağı üç bin metreyi aşıyor. Eski karın üstüne yenisi yağıyor. Duman çöktü yolu şaşırdım. Birçok yerde karın üstünde yürüyorum. Üç, dört saat yol yürüdüm. Yedi Göller diye bir ziyarete vardım. Mum yaktım. Bir şeyler yedim. Şiddetli bir yağmura tutuldum. Dağ yüksek olduğu için sığınacak yer bulamadım. Yürümeye devam ettim. Yine Gazi Baba’yı ziyarete gitmeyi düşündüm. Dağa bir dolu vurdu dağ bembeyaz oldu. Önüme bir dere geldi üç saat yol vermedi. Sel coşmuş. Sel durdu, su azaldı. Sudan karşıya geçtim. İkinci dereyi geçtim. Akşam üzere Gazi Baba’yı ziyaret ettim. Bir saat kadar temizlik yaptım. Sonra Kavaklık isminde bir köye gittim. O gece misafir kaldım. İkinci gün Başköy’e gittim. Buna benzer nice olaylarla karşılaştık.

BAZI HOCALARLA KONUŞMALAR

1977’de Diyarbakır Devlet Su İşlerine girdim. Birçok hoca ve müftülerle karşılaştım. Dini konular üzerine konuştuk. Kur’an ve hadise dayandığı zaman senin yolunun varlığını kabul ediyor, sen Kur’an ve hadisten kendini ispat etmesen seni kabul etmiyorlar.

Bir gün Diyarbakır’da Balıkçılar Çarşısı’na gittim. Bir dükkâna uğradım bir şeyler aldım. Dükkân sahibi nereli olduğu sordu. Ben de Tuncelili olduğumu söyledim. Dedi ki “Ben hocayım görevimden ayrıldım. Şimdi bu dükkânı açtım ekmek paramı kazanıyorum.

Dedim ki “Hocam neden bu görevi bıraktın. Dine hizmet, doğruyu, hakikati söylemek kadar büyük sevap yoktur.” Cevap, “Ben günde beş sefer Allah’a, Kuran’ına, peygambere iftira ediyordum.”

Dedim ki “Neden bu iftiralara yapıyordun bana anlatır mısın?”

Dedi ki “Diyanet’ten bir tamim geliyor müftülüğe. Müftülük onu camilere dağıtıyor. Sabah namazında deyin ki Allah böyle buyurmuş şunu böyle yapın diyor. Onu cemaate aynen söylerim. Kendi kendime düşünürüm araştırırım böyle bir şey Allah emredemez. Öğle namazında gelen tamimde Kuran’da böyle buyurur diye yazılıdır. O cemaate öyle anlatırım. Gelir Kuran’a bakarım Allah böyle bir emri Kuran’da böyle bir şey söylememiş. Kendi kendime diyordum

sabahleyin namazda Allah'a iftira ettim, öğle namazında Kuran'a iftira ettim. İkindi namazı geliyor. Bize verilen tamimde buyurur Hazreti Peygamber hadisidir. Peygamber hadisinde böyle böyle buyurur. O cemaate ikindi namazında anlatırım araştırım. Öyle bir hadis peygambere dayanmıyor. İkindi zamanında peygambere iftira ettim namazda diyordum. Bunun üzerine sekiz yıl düşündüm sonunda istifa ettim ve ayrıldım. Şimdi bu dükkânda çalışıyorum" dedi.

Soru, "Hocam, Kuran'da beş vakit namazın olmadığı ve camilerin Kuran'da yasak olduğu ilk caminin Halife Ömer zamanında yapıldığını, dört rekât öğle namazının Halife Osman zamanında yapıldığını, Hazreti Muhammed zamanında beş vakit namazın olmadığı tarihlerde yazılıdır. Sen şimdi gidip camide beş vakit namaz kılar mısın?"

CEVAP, "Allah gözüyle hiç gitmem. Kul gözüyle ara sıra giderim. Çevrem bana beynamaz demesin diye."

Yine bir gün Diyarbakır'da Ulu Cami diye bir cami var. Hristiyanlık zamanında kilesi olarak kullanılmış sonra camiye çevrilmiş. O camide Şafi ve Hanefi yerleri ayrıdır. Şafilerin tarafından gittim ve Hikmet Hoca isminde bir hoca vardı. Birkaç kişi de Kuran kursuna gelmişlerdi. "Hocam zamanınız varsa biraz konuşalım" dedim. Cuma günüdür. O anda başka biri içeri girdi. "Hoca bizim cami vaazımızdır" dedi.

SORU: "Hocam, Kuran'da camilerin yasak olduğunu beş vakit namazın Hazreti Muhammed'den sonra çıktığını bu konu üzerinden hayli tartıştık." Vaiz dedi ki "Hocam Aleviler hakikati söylerler. Biz hakikati söylemiyoruz." Hocaya dedim ki "Hocam ilk teravih namazı Halife Ömer, dört rekât öğle namazı Halife Osman zamanında çıktığını neden söylemiyorsunuz. Bir gün hakikatler ortaya gelirse Hakk'ın huzurunda ne cevap verirsiniz" deyince Hoca, "Gel de cemaate sen anlat bakalım. Nasıl anlatırsın." Dedim ki "Hocam, senin oturduğun minber peygamber minberidir. Doğruyu söylemiyorsan o minberde oturma. O anda Ezan okundu." Hoca dedi ki "Vaazımız beş vakit namaz üzerinedir gel de dinle." Ben de dedim ki "Vaazımız hakikati söylerse gelirim. Vaiz (hoca) "Hakikati söylemek kolay değildir." Biz onlardan ayrıldık onlar namaza gittiler.

Yine Diyarbakır'da çalışırken Abdulgafur isminde bir hoca vardı. Tanıştık, konuştuk. Hoca "Türkiye'de bir müddet din üzerine tahsil gördüm medreselerde. Sonra Arabistan'a gittim. Orada on beş yıl gece gündüz dini eğitim gördüm. Şimdi hacılar ve umreye gidenlerin işiyle uğraşıyorum."

Soru: "Bu kadar tahsil gördün neden dini göreve devam etmedin."

Cevap: "Camilerde Allah'ın emrini söylemiyordum. Kulun adaletini söylüyordum. Birkaç sene hocalık ettim. Sonra ayrıldım" dedi.

Bir gün bana bir soru sordu. Elini gösterdi "Bu elin manası nedir?" dedi. Ben de "o elin manası, yer su iken, gök duman iken, dünya yok iken, deryanın ortasında Kubbei Rahman var idi. Hazreti Muhammed, Hazreti Ali, Hazreti Fatıma, Hazreti Hasan, Hazreti Hüseyin kubbenin içinde idiler. Bunlar birbirine ikrar verdiler. İkrar perdesi üzerine dünya kuruldu. Bunların emri ile melekler yaratıldı. Adem ile Havva bunların emri ile yaratıldı. Peygamber soyu, nuru bunlardan gele gele Nuh Peygambere geldi. Nuh'tan devam ederek gele gele İbrahim Peygamber'e geldi. İbrahim'den devam ederek İshak, Yakup, Yusuf, Davut, Süleyman gele gele Musa ve İsa'ya, son olarak Muhammed Ali diye geldiler. Nur Muhammed Ali'den ikiye ayrıldı. Muhammed'in nuru Abdultalib'e geçti. Ali'nin nuru Ebu Talip'e geçti. İkisinin nuru Fatıma Ana'da birleşti. İmamı Hasan İmamı Hüseyin'den devam ederek on iki imamdan devam etti. Ali ismi dini kitaplarda peçei Ali aba geçer. Kuran'da birçok ayette Ehlibeyt diye geçer dedim. Şöyle bir cevap verdi: "Allah'a Kasam ederim ki bu dünya onların emriyle var olmuş. Onların emriyle yok olacak. Hocam biz Aleviler olarak bunu biliriz. Dünya onların emriyle var olmuş onların emriyle yok olacak. Siz bildiğiniz halde niye söylemiyorsunuz?"

Hoca dedi ki: "Siz haklısınız biz söylemiyoruz."

Soru: "Hocam, Kuran'ı Kerim'de beş vakit namaz yoktu. Hazreti Muhammed döneminde böyle bir namaz kılınmamış. Camiler Kuran'da yasaktır. Peygamberden sonra ilk camiyi icat eden Halife Ömer'dir. İlk teravih namazı icat eden Ömer'dir. Peygamber zamanında Muharrem Orucu farzdı. Peygamberden sonra bu orucu Emeviler kaldırdılar. Yerine Ramazan Orucunu getirdiler. Mahşer günü bu hakikat ortaya ve meydana gelirse o gün siz ne cevap

verirsiniz. Cenabı Hakk'ın huzurunda nasıl bir cevap verirsiniz. Müftüler, hocalar gelir ondan bilgi alırlardı.

Cevap. Hoca dedi ki, "Mahşer günü bizim derdimize derman yoktur. Biz hakikati bile bile inkâr ediyoruz. Allah'a Kasam ederim ki bu dediklerinin hepsi doğudur."

Soru: "Hocam, Hazreti Peygamber zamanında dinimiz İslam dini idi. Peygamberimiz Hazreti Muhammed idi. Kitabımız Kuran'ı Kerim idi. Alevi, Sünni diye bir şey yoktu. Hazreti Muhammed dünyasını değişince biz Aleviler Hazreti Ali ve evladına tabi olduk. Onların peşinden gittik. Sünni kardeşlerimiz de Ebubekir, Ömer, Osman, Muaviye peşinden gitti. Onlara tabi oldunuz. Bu her iki taraf Hakk'ın divanında huzuru muhakeme olsalar davaya kim kazanır?

Cevap: "Hazreti Ali ve evladı davayı kazanır. Ömer, Osman, Bekir, Muaviye bu davayı kaybeder." O anda on tane hoca ve cemaat vardı. Bunlar da dinliyorlardı.

Soru: "Hocam, bu davada haklı kim haksız kimdir?"

Cevap: "Bu davada haklı Hazreti Ali evladıdır. Haksız Ebubekir, Ömer, Osman, Muaviye'dir."

Soru: "Hocam, Allah ve Resulullah için doğruyu söyleyin, siz haklının peşinden mi yoksa haksızın peşinden mi gittiniz?"

Cevap: Hoca ayağa kalktı başka bir hoca, "Allah'a kasam ederim ki biz haksızların peşinden gittik" dediler. O zaman dedim ki "Elli iki tane İslam devleti vardır. Bir buçuk milyar nüfusu vardır. Bakın hiçbir devlette huzur var mıdır?" "Haklısın" dediler.

O hocanın yazıhanesindeyiz. Beş altı hoca birkaç kişi de daha vardı. Dini meseleler üzerine konuşuyorlar. Dedim ki "Bir şeyler sormak isterim müsaadeniz olursa." "Buyur, sorabilirsin" dediler.

Soru: "Hocam, Halife Ebubekir, Ömer, Osman Hazreti Peygamberin cenazesini terk etmiş diyorlar. Bu olay doğru mudur yoksa yalan mıdır?"

Cevap: "Bu olay doğrudur. Ebubekir, Ömer, Osman peygamberin cenazesini terk ettiler" dedi.

Dedim ki bunlar yirmi üç yıl peygamberin meclisinde oturdular, sohbetini dinlediler. Neden icap etti de cenazeyi terk ettiler?

Cevap, hoca cevap verdi: "Halifeliği Hazreti Ali'ye vermesinler diye cenazeyi terk ettiler."

Soru, dedim ki "Hazreti Peygamber sağ iken kendi yerine kimin halife olacağını söylemedi mi?"

Cevap verdi: "Peygamber, benim yerime Ali halifedir buyurdu. Peygamber vefat edince işi zora çevirdiler. Halifeliği Hazreti Ali'ye vermediler. Tarih yazar. İki ve üç kişinin şahitliği geçerlidir. Amma yüz bine yakın halkın huzurunda biat eden Ebubekir, Ömer, Osman caydılar. Ve hem de yüz bine yakın olanların şahitliğini kabul etmediler. Ve Ali'nin hakkını vermediler."

O hocalara şunu sordum dedim ki, "İslam tarihi, mezhepler tarihi. İslam din bilgisi kitabı, sureti Nebi bu benzer bir çok kaynaklarda yazılıdır. İlk Teravih Namazı Halife Ömer zamanında kılınmış. Dört rekat öğle namazı Halife Osman zamanında kılınmıştır. Gerçekten bu kaynaklar doğru mudur yoksa yalan mıdır? Allah için doğru söyleyin."

Cevap. İçinde en yaşlı hoca dedi ki "doğrudur. İlk Teravih Namazını icat eden Halife Ömer'dir. Dört rekât öğle namazını icat eden Halife Osman'dır. Bu kaynaklar doğru söylüyor. Peyder pey beş vakit namaz meydana geldi. Hazreti Peygamber zamanında beş vakit namaz yoktu."

Soru: "O zaman halka neden Hazreti Muhammet Miraç Gecesi beş vakit namazı getirmiş diyorsunuz. Bu sözü nereden çıkarıyorsunuz?"

Cevap. Hoca dedi ki "Beş vakit namazın Miraç Gecesi geldiğine dair ne bir ayet var ne de bir hadis. Bunun aslı yoktur." Sekize yakın hoca vardı bu sözü hepsi kabul etti. Dedim, "Doğruyu söylediniz Allah sizden razı olsun."

Bir gün Suudi Arabistan'da din eğitimi gören hoca Abdulgaffur vefat etmişti. Taziyesine gittik. Orada dört hoca ve cemaat vardı. Epey kalabalıktı. Ölen hocanın abisi bize kendini tanıttı.

"Ben, Abdulgaffur'un abisiyim. Senin onunla muhabbetin, sohbetin vardı. Sen nerelisin?" dedi. Dedim ki, "Ben Tunceliliyim." "Alevi misin?" "Evet,

Aleviyim” dedim. Dedi ki, “Alevilerin peygamberi Hazreti Muhammed’dir. Bizim de peygamberimiz Hazreti Muhammed’dir. Alevilerin kitabı Kuran’ı Kerim’dir. Bizim kitabımız da Kuran’ı Kerim’dir. Dinimiz, kitabımız birdir. Peygamberimiz birdir. Siz de camiye gelip bizimle namaz kılarsanız Ramazan Orucu’nu tutarsanız bizim farkımız yoktur.” Cevap verdim. “Hocam, biz Aleviler, Hazreti Muhammed, Hazreti Ali ne şekilde ibadet etmişlerse, Kuran’ı Kerim’de ne şekilde ibadet edin diye buyurmuşsa biz de o şekilde ibaret ederiz. Kuran’ı Kerim’de şöyle buyurur. İsra Suresi ayet 78,79’da Ya Resulum akşam karanlık çökünce, sabah şafak sökene kadar her kim ki bana ibadet ederse, gece ve gündüz meleklerim şahitlik eder. Geceleri uykudan kalkıp bana ibadet edenler makamı Mahmuda (erenlere) ulaşırlar. Yine Kuran’ı Kerim An Em Süresi 92. Ayeti Ya Resulum, Kuran’a ve ahirete iman edenlere de ki ibadetinizi gizli yapın. Yine Nebe Suresi ayet 9,10,11’de biz gündüzü çalışmak için kıldık. Geçin için çalışın. Gece, uykunuzu alın, ibadet edin buyurmuş. Seksen kadar ayet vardır. Siz de bana bir ayet gösterin Kuran’da git camide beş vakit namaz kıl, eğer böyle bir ayet varsa o zaman biz Aleviler Allah’a karşı, Kuran’a karşı, peygambere karşı büyük suç işlemişiz. Allah için doğruyu söyleyin” dedim.

O cemaatte bir hoca vardı. Dedi “salattır.” Dedim ki “Salatın anlamı Allah’a ibadet edin diyor. Salatta ne şekil var ne de zaman var. şekil abdest bir şekildir. El bağlama, eli kulağa götürmek, diz çökmek, kalkmak, sağa, sola selam vermek bunlar bir şekildir. Sabah namazı, öğle namazı, ikindi namazı, akşam namazı, yatsı namazı bunlar da zamandır. Beş vakit namazın salatla yakından uzaktan hiçbir alakası yoktur.”

Diyarbakır’da Ofis Camisi hocası şunu söyledi. O hocaya dedi ki “bu adam Allah için doğru söyleyin” dedi. “Sen, Allah için doğru konuşmasın ben de senin gibi hocayım. Kuran okurum. Cemaatle camide namaz kılarım.” Döndü bana dedi ki “Sen, Allah için bana cevap verin dedin ben de sana Allah için cevap vereyim.”

“Kuran’da beş vakit namaz hakkında gidin camide beş vakit namaz kılın diye bir ayet yoktur. Beş vakit namaz Kuran’da yoktur” dedi. O anda ben “Camide Tövbe Suresi 107, 108, 109. Ayetlerinde yasaktır. İlk camiyi Halife Ömer icat etmiş. Muttuş camileri Muaviye (88888888) yaymış” diyecektim. O anda dediler ki “Bu meseleyi konuşmayalım.” 16. SAYFA

Yine Diyarbakır'da Sivas'ta müftülük yapmış bir emekli Müftü ve Ofis Camisi hocası ile dini konular üzerine konuştuk. "Siz Aleviler neden namaz kılmıyorsunuz" diye bir kelime kullandı. Ben de hocaya dedim ki "Hocam, Kuran'da beş vakit namaz yoktur. Hazreti Muhammed böyle bir namaz kılmamış." Hoca, "Vardır" dedi. Ben de hocaya dedim ki "Hocam, bir veya iki sene önce bir hocanın taziyesinde konuştuğumuzda Allah için doğruyu söyleyin sen demedin mi Kuran'da beş vakit namaz yoktur" dedim.

Hoca ses etmedi. Müftü hocaya, "Gerçeği inkâr etmeyelim. Alevilik İslam dininin temel taşıdır. Ve Kuran'ın gerçeğidir" dedi. Yine hocanın birine sordum, "Beş vakit namaz farz mıdır?" Hoca, "Beş vakit namaz ne farz ne de sünnettir. Hadistir. Farz olan Allah tarafından gelen emirdir, sünnet olan peygamberin hadisi veya yaptığıdır. Birçok hadis peygamberden sonra çıkmış. Amma peygambere dayanmıyor. Aslı yoktur. Bu gibi yalan hadisler İslamiyet'e büyük zarar vermiştir. Bu gibi hadisler kabul edilemez" dedi.

BURSA'DA BAZI HOCALARLA KONUŞMAM

1998'de emekli oldum. Bursa'ya yerleştim. Fethiye Ata Evler Mahallesi'ne yerleştik. Ara sıra mahallede bir kahveye giderdim. Kahve ile cami yan yana idi. O kahvede çay içilirdi, kâğıt, başka oyunlar yoktu.

Hoca ezan okurken herkes camiye gider, namazını kılardı. Bir müddet sonra aramızda bazı dini konuşmalar oldu. Konuştuk. Caminin hocasını çağırdılar. Namaz hakkında bazı ayetler üzerine konuştuk. Hocaya dedim ki, "Sorduğum ayetlere doğru cevap vermezsen peygamber şefaatinden mahrum kalasın. Narı cehennem mahşere kadar mekânın olsun."

Hocaya ne sorduysam yanlış cevap verdi. Ayetlerle konuştum. Yaşlı bir adam elindeki bastonuyla üstüme geldi. Elazığlı bir arkadaş Sabri isminde, sofu ihtiyara kızdı. Dedi ki, "Bu adam ayet ve Kuran ile konuşuyor. Hoca cevap veremiyor. Akıllı ol." İhtiyar adam durdu. Hoca ayrıldı, gitti.

Yine aynı kahvedeyiz bazı arkadaşlar bize dediler "Siz İmam Ali'yi çok seviyorsunuz. Hazreti Muhammed'i az seviyorsunuz." Ben de dedim ki "Biz Hazreti Muhammed'i severiz İmam Ali'yi de severiz. Bakara Suresi ikiyüz elli

beşinci ayetinde buyurur O Aliyul Azim'dir. Ondan izinsiz kimse şefaat edemez." Hemen cami hocasına haber gönderdiler. "Kuran'ı al gel." Hoca Kuran'ı getirdi. Dediler "Bu adam diyor ki Kuran'da böyle bir ayet var." Hoca Bakara Suresi ikiyüz elli beşinci ayeti açtı okudu. Dedi ki, "Böyle bir kelime yoktur."

Sordum, "Hocam sen bize Türkçesine göre mi cevap verdin yoksa Arapçasına mı?" Dedi ki, "Ben Türkçesine göre cevap verdim." Dedim ki, "Hocam Türkçesinde yazmıyor. Arapçasında bu kelime yazılıdır. Bu cemaatin vebali senin boynunda olsun mu?" deyince Kuran'ı alıp gitti.

Bursa'da Çorumlu sünni bir arkadaşla Bağlarbaşı Mahallesi'ne gittik. Oturduk, konuştuk. Cami hocasını çağırdılar. Hoca geldi bizi görünce oturmadı. "Ben din hakkında konuşmam" dedi. Gitti. İkinci cami hocasını çağırdılar. Hoca geldi konuştuk iki saat kadar. Hocaya dedim ki, "Hakikati söylemiyorsunuz." Hoca dedi ki "Bizi suçlamayın." Ağladı. Dedi ki, "Ehli Beyt'e çok büyük zulüm yapılmıştır. Bu inkâr edilmez" dedi. Konuşmamız son buldu.

Yine Fethiye Mahallesi'nde bazı arkadaşlar sordular. Cami ile kahve bitişikti. Hoca ezan okuyunca herkes camiye gidip namaz kılardı sonra yine kahveye gelip otururlardı. Bir gün beş altı kişi namazdan çıktılar. Gelip masama oturdular. "Senden bir şeyler soracağız gücenmezsen." Ben de "sorun bilirsem size cevap veririm bilemezsem ne diyeyim."

Soru: "Sen Hazreti Muhammed'i peygamber olarak kabul eder misin?"

Cevap: "Hazreti Muhammed bizim peygamberimizdir."

Soru: "Sen Kuran'ı Kerim'i kitap olarak kabul ediyor musun?"

Cevap: "Kuran'ı Kerim bizim kitabımızdır."

Soru: "Hoca ezan okuyor biz namaza gidiyoruz. Sen camiye gelip namaz kılmıyorsun?"

Cevap: "Sizin gittiğiniz o cami, Kuran'ı Kerim'in Tevbe Suresi yüz yedi yüz sekiz, yüz dokuzuncu ayetlerinde yasaktır. Hazreti Peygamber zamanında böyle bir namaz kılınmamış. Hazreti Peygamberden sonra ilk camiyi icat eden Halife Ömer zamanıdır. İlk Teravih Namazı Halife Ömer tarafından icat edilmiş. Dört rekat öğle namazı Halife Osman zamanında kılınmış. Abbasi Halifeliği

döneminde beş vakit namaz dört mezhep son şeklini almıştır. Ve karar verilmiş. Hazreti Peygamber zamanında Muharrem Ayında on gün Muharrem Orucu tutulurdu. Ramazan Orucu'nu Hazreti Peygamberden sonra Emeviler icat ettiler. Muharrem Orucu'nu terk ettiler" dedim. Kimse cevap vermedi.

Fethiye Mahallesi'nde aynı kahveye devamlı giderdim. Yine aynı kahveye gittim. Konuşuyorlar. Selam verdim yanlarına oturdum. Bize "Merhaba" dediler.

Elazığlı bir arkadaş dedi ki, "Hocam bizim sana bahsettiğimiz arkadaş budur." Hoca diyanet müfettişi olarak Bursa'da görev yapmış. Bursa, kazalar dahil müftüler, hocalar onun denetiminde imiş. Şimdi emekli olmuş.

Soru: "Sen Arapça bilir misin?" "Yok" dedim. "Eski yazıyı bilir misin?"

Cevap: "Eski yazı bilmiyorum."

Beni azarlamaya başladı hoca. "Bir daha duymayayım ki sen din hakkında bir tek kelime konuşasın" dedi.

Cevap verdim. "Hocam biz Aleviyiz. Şeriattan haberdarız. Tarikattan haberdarız. Marifetten haberdarız. Hakikatten haberdarız. Sırrı hakikatten haberdarız. Ne söylemiş isem onun üzerine konuşalım bu cemaat bizi dinlesin."

Hoca dedi ki, "Ben bu cemaatin içinde konuşamam. Seni bir gün evime davet edeceğim. Evde baş başa konuşacağız."

Hocaya dedim ki, "Seyit Nesimi Hazretleri buyurmuş, "Ey Nesimi, Can Nesimi, hak ayanındadır. Cahilin vebali ulema boynundadır" bu cemaat, ulema, alim olarak seni biliyor. Bu fukarayı cahil olarak görüyor. Bir alim olarak bunu sana çok gördüm. Alim adam kimseye karşı konuşmasın demesi lazım gelmez. Biz konuşalım bu cemaat bizi dinlesin."

Hoca yine "Ben bu cemaatin içinde konuşmam. Seni bir gün evime davet ederim, konuşuruz" sözünü tekrarladı.

Meğer yanında iki tane hoca varmış. O hocalar dediler ki, "Hocam, herkesin konuşma hakkı vardır." Bize "haklısın" dediler. Ondan sonra samimi olduk. Meğer bizim hallede oturuyormuş. Birkaç kere cemevine davet ettim. Gelmedi. Her karşılaştığımız zaman "Cemevine buyrun, bir çayımızı için" diyordum. "Ben cemevine gelmem" diyordu. Belki ayda iki veya üç sefer teklif

ettimse de kabul etmedi. Tahminen on sefer oldu. Bir gün cemevine giderken karşılaştık. Bana dedi ki, “Seninle biraz konuşalım.” Ben de “Olur hocam. İstersen cemevine gidelim” dedim. Yine gelmedi. Gittik yakında bir kahveye oturduk. Kahve minibüs durağıydı. Sakindi. Oturduk. Hoca soru sormaya başladı. İki saat sohbetimiz devam etti. Dedi ki “Bana 12 imamın ismini say.” Dedi ki “Siz Aleviler neden Fatıma Anayı seversiniz. Hatice Anayı sevmiyorsunuz? Neden?”

Cevap verdim. “Hocam, Fatıma Ana, Hatice Anamızın kızıdır. Kızı sevilir annesi sevilmez mi? Hatice Anamıza Hatice-i Kibriye diye hitap ederiz. Ama biz Ayşe’yi sevmeyiz” dedim. Hoca güldü dedi ki “Ayşe Ana olamaz çünkü evladı yoktur.” “hocam siz diyorsunuz Ayşe Anamız şunu rivayet etmiş. Bunu rivayet etmiş dersiniz. Biz Aleviler onun hiçbir sözünü kabul etmeyiz ve sevmiyoruz” dedim. Hoca dedi ki, “Siz bu bilgileri nerden öğreniyorsunuz?” Cevap verdim: “Biz bu bilgileri Hazreti Muhammed buyurur; ben ilmin şehriyim Hazreti Ali o şehrin kapısıdır. Bu bilgiler Hazreti Muhammed’e, Hazreti Ali’den bize kalmıştır. İmam-ı Cafer-i Sadık, 12 İmamlardan bize kalmış. Tasavvuf ilmi görmüş erenlerden, velilerden bize kalmış” dedim. Hoca sordu: “Sen Kuran-ı Kerim okuyor musun?” dedim ki “Evet hocam. Elimde üç tane Kuran-ı Kerim var. biri İstanbul müftüsünün meali, biri de 1936’da basılmış eski yazıdan yeni yazıya çevrilmiş. Öteki de Alevi dedelerinin mealidir.”

Hoca dedi ki; “Alevi dedelerinin tefsiri olan Kuran-ı Kerimi al evime gel.” Ben de eve gittim. O binada Doğubeyazıtlı bir arkadaşla karşılaştım. Biz hoca ile kahvede konuşurken o yanımızda idi. İkimiz hocanın evine gittik. Hoca bize kapıyı açtı. İçeri girdik. Kuran-ı Kerimi elimden aldı. On dakika kadar bazı yerlerine baktı ve şu kelimeyi kullandı: “Alevi dedelerinin meali ile bizim mealimiz arasında bir fark yoktur.” Dedim ki “Hocam, Alevi dedeleri Kuran-ın arka sayfasında şöyle yazmışlar. Biz diyanetin mealine göre tefsir ettik. Bizim tefsirimiz yanlıştır. Diyanetin tefsiri de yanlıştır. Diyanet gelsin Ehlibeyt’in tefsirine göre tefsir edelim ki Kuran düzelsin.” Hoca sesini çıkarmadı.

Hoca dedi ki, “Siz cemevine niye gidiyorsunuz?” Cevap verdim: “Hocam, bizim cemevimiz Kuran-ı Kerim’de iki ayette vardır. Bakara Suresi 58. Ayette Araf Suresi 161. Ayette şöyle diyor: “Bazı kullarım vardır. Bir kapıda secde ederek girerler, Allah’a dua ederek günahın affını dilerler, helal nimetlerden

yerler” dedim. Hoca, Kuran-ı Kerim Bakara Suresi 58. Ayetine baktı. Bir daldı başını salladı. “Gerçekten vardır” dedi. “Hocam, Bakara Suresi 255. Ayeti, Hac Suresi 62. Ayeti, Sebe Suresi 23. Ayeti, Lokman Suresi 30. Ayeti bu ayetler Hazreti Ali’yi o kadar yüceltiyorlar ki öyle bir yücelik kimseye verilmemiştir. Siz diyanet veya ilahiyat fakülteleri olsun Kuran-ı Kerim’de bu ayetleri çevirme yaparken Arapçasında Ali kelimesi geçiyor. Türkçe ’ye çevirince Ali kelimesini niye yazmıyorsunuz. Bunun sebebi nedir? Bunu açıklar mısın?” Hoca dedi ki, “Bu ayetler Hazreti Ali hakkındadır. Diyanet buna müsaade vermiyor. Türkçesine çevirince Ali kelimesini yazmayın diyor.”

Hocaya sordum, “Hocam, Allah-u Teâla Cebrail tarafından gönderdiği ayeti Diyanet neden halktan gizli tutuyor. Sebebi nedir?” Hoca cevap verdi: “Bu ayetler Diyanetin işine gelmediği için müsaade vermiyor.”

Hocaya tekrar sordum: “Kuran-ı Kerim’de surelerin başında Elif, Lam, Mim kelimeleri geçer. Bunların manası nedir? Bize açıklar mısın?”

Hoca, “Bunların manası Allah’tan başka kimse veremez” dedi. Dedim ki “Hocam, Allah’tan başka manası verilmeyen bir şeyi Allah Kuran’da beyan edemez. Cenab-ı Hakkın bütün surları Hazreti Muhammed, Hazreti Ali’de mevcuttur. Hazreti Muhammed buyurmuş: “Ben ilmin şehriyim Ali de o şehrin kapısıdır. Tasavvuf ilmini gören velilerimiz Allah’ın sırrına varmış olanlar diyorlar ki Elif Allah’tır. Lam Ali’dir. Mim, Muhammed’dir. Dünya ve ahiret bu üç isim üzerine kurulmuştur. İlmi ledin, ilmi hikmet, ilmi Cavidan. Tasavvufta bu ilimler Allah’ın gizli sırrıdır. Bunu böyle beyan etmişler” dedim. Hoca dedi ki; “Biz bu tahsili görmedik. Bunlar tasavvufa dayanır.” Hocaya sordum; “Hocam, Kuran-ı Kerim’de Kalem Suresi 1. Ayetinde, Nun ve kademin yazdıkları hakkı için Nunun anlamı nedir, Kalemin anlamı nedir?” Hoca cevap verdi: “Bunlara ancak tasavvuf ilmi gören veliler cevap verebilir. Biz bunları bilmeyiz.” Ben de dedim ki “Hocam, tasavvuf ilmin gören erenlerimiz diyorlar ki Nun, cennette Fatıma Anamızın ismidir. Kalem Hazreti Ali’nin cennetteki ismidir.” Hoca, “Olabilir. Biz bunları bilmeyiz” dedi. Ondan önce hocayı belki on defa cemevine davet ettim ama gelmedi. Konuşmamızdan sonra başka hocaları da alarak cemevine gelip çayını içerdi. Konuşurduk. Ehlibeyti methederdi.

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

DÜNYANIN KURULUŞU

İlim iki yoldan araştırma yapar. Biri Zahiri, biri Batınidir. Batini ilim ilmi ledün, ilmi hikmet, ilmi Cavindandır. Bu ilimler batini ilimlerdir. İlmi ledün yer ilmidir. İlmi Hikmet gök ilmidir. İlmi Cavidan Cenab-ı Hakkın bütün gizli sırları ilmi Cavidan'da mevcuttur. İlmi Cavidan tahsilini gören velilerimiz ve evliyalarımız Başköylü Hasan Efendi Hazretleri şöyle buyuruyorlar: "Şu kainat sonsuz bir boşluktu ve zifiri karanlıktı. Bu evrende rahmet deryası vardı. Rahmet deryası Fatıma Anadır. Hazreti Muhammed, Hazreti Ali, Hazreti Hasan, Hazreti Hüseyin bu deryada mevcut idiler. Bu derya yani rahmet deryasında birbirine ikrar verdiler ve kainatın sonsuz boşluğunun orta merkezine bir ak perde gerildi. İlk olarak Cebrail yaratıldı. Ve o perdeye kondu. Ve kendisine gaipten bir nida geldi. "Ya Cebrail sen kimsin ben kimim?" dedi. Cebrail, "Sen sensin, ben de benim" dedi. O anda perdenin üstü derya deniz oldu. Cebrail uçmak zorunda kaldı. Ve uçtu Hakkın emriyle deryanın ortasında kubbe-i rahman meydana geldi. Rahmet deryasından bir yol açıldı. Deryanın ortasında olan kubbe-i rahmana geldiler. Cebrail havada dolaşırken kubbe-i görüp kondu. Ve kendisine gaipten bir nida geldi: "ya Cebrail kubbeden in, kapıyı aç, içeri gir. İçeride bir nur var. o nura secde kıl." Cebrail kubbeden indi ve içeri girdi. Bir nur gördü. Secde kıldı. O Nur'dan bir seda geldi. "Ya Cebrail sana gelen nida Hak Teala'dan geliyor. Yanlış cevap verdin. Deme ki sen sensin ben benim. De ki sen yaratıcı Allah'sın ben de yaratılan mahlukum. De ki kurtuluşa eresin." Cebrail bu hitabı alınca kubbeden çıkıp yine kubbeye kondu. Tekrar Cebrail'e nida geldi. "Ya Cebrail, sen kimsin, ben kimi." Cebrail, "Sen yaratıcı Allah'sın ben de yaratılan mahlukum" dedi. O anda bir seda geldi. "Pirin ve üstadına rahmetler olsun" dedi. İmam-ı Caferi Sadık Buyruğu'nda bu kubbeden bahseder. Hazreti Musa'ya mukaddes kitap Tevrat'ın yaradılış veya Takvim bölümün birinci bab ayet 6'da buyurur: "Dünya yok iken deryanın ortasında beyaz bir kubbe Hakkın emriyle var oldu."

İmam-ı Cafer-i Sadık Buyruğu'nda "Hazreti Ali pir oldu. Cebrail Talip oldu. Muhammed rehber oldu" buyurur. Başköylü Seyit Haç Hasan Efendi kitabı olan Hakkın Emri Rızası kitabında "hakkın gizli sırrına göre kubbeyi rahmanda bu yol kuruldu. Hazreti Ali pir oldu, Hazreti Muhammed rehber oldu. Hazreti Fatıma mürşit oldu. Kubbe musahip oldu. Kubbe Hazreti Hatice'dir. Alevi yolu kubbede kuruldu. O gün Alevilik yolu, pir, rehber, mürşit, musahip ve talip yolu kuruldu.

Kubbedeki nur, Hazreti Muhammed, Hazreti Ali, Hazreti Fatıma, Hazreti Hasan, Hazreti Hüseyin efendilerimizin nuru idi. Deryanın üzerinde ikinci bir perde hasıl oldu. Bu perdeye Kandil-i Kudret ismi verildi. Kandil-i Kudret dünya demektir. Kandil-İ Kudret'in suları çekildi. Bugünkü dünyamız meydana geldi. Hazreti Muhammed, Hazreti Ali, Hazreti Fatıma, Hazreti Hasan, Hazreti Hüseyin Kubbe-i Rahman'la beraber dünyanın cennetine vardılar. İlk önce melekler yaratıldı. Melekler, Muhammed, Ali, Elbiyet yol erkânı üzerine Allah'a secde ederlerdi. Kuran-ı Kerim Bakara suresi ayet 30'da buyurur: "Ben yeryüzüne bir halife yaratacağım. Ey melekler siz ona secde edin." Melekler, "Biz sana secde ederiz, yeteriz. Sizin bahsettiğiniz Adem halifeden her türlü kan, katil, ondan zuhur eder" dediler. Allah-ı Teâla buyurdu: "Benim bildiğimi siz bilemezsiniz." Hazreti Musa'nın Tevrat kitabında Adem'in yaratılışı hakkında şöyle buyurur: Yaratılış veya Takvim bölümü birinci bab ayet 25, üçüncü bab ayet 1,2,3,4 ve 24. Kendi suretimde bir halife yaratacağım. Gökteki kuşlara, deryadaki balıklara, yerdeki hayvanlara hakim olsun." Kuran-ı Kerim birçok ayetinde bahseder.

Adem'i dört nesneden yarattı. Toprak, su, hava, ateşten yarattı. Adem ve Havva'yı yarattı. Havva'yı Adem'in sol kaburgasından yarattı gerçeğe uygun değildir. Biri erkek biri dişi olarak yaratılmış. Allah-u Teala "Ey melekler, ben Adem'deyim, Adem'e secde edin" diye buyurdu. Bütün melekler Adem'e secde ettiler. Çünkü Hakk'ın nuru mekanı Adem'de idi. Şeytan secde etmedi, kibirlendi; kendini Adem'den üstün gördü.

"Adem'i balçıktan yarattı beni ateşten yarattı" diye bu olayı Kuran-ı Kerim Bakara Suresi 34. Ayette beyan eder. Şeytan Adem'e secde etmeyince cennetten kovuldu ve lanetlik oldu. Hakkın emrini kırdı.

Adem ile Havva'ya cennette yer verildi. Adem bir gün cennette gezerken Kubbe-i Rahman-ı gördü ve kapıyı çaldı. İçerden bir seda (ses) geldi: "Ya Adem, kapının üzerindeki yazıyı oku." Adem baktı: "Hak lailahe Muhammeden Resullullah." Yine kapı açılmadı. İçerdeki ses, "dur ben okuyayım" dedi. İçerideki ses: "Hakk la illahe illallah Muhammeden Resulullah Aliyıl Veliyullah Mürşidi Kamilüllah Fatımayı Tuzerah" deyince kapı açıldı. Taht üzerinde oturan bir hatun gördü. Adem içeri girmek istedi. Tahtta oturan hatun: "Ya Adem, sen buranın malı değilsin, buraya giremezsin."

Adem sordu: “Başında taç nedir?” Fatıma Ana: “Atam (babam) Muhammed.”

“Kulağındaki küpeler nedir?” “Evlatlarım Hasan, Hüseyin’dir.”

“Belindeki kemer nedir?” “İmam-ı Ali’dir” dedi.

Rivayete göre gözler ve kollar ki varlık taliptir. Cümle Ervahı Nur Fatıma Ana’da mevcuttu.

Ve kapı kapandı. Cebrail Adem’le Havva’ya yol gösterdi. Bakara Suresi ayet 35’te “Ey Adem Havva bu ağaca dokunmayın bu ağaçtan yerseniz büyük bir azap bulur ve müstahak olursunuz” buyurur.

Hazreti Musa’nın Tevrat kitabında yaratılış bölümünde “iyi, kötü ağacından yemeyin” diye geçer. Kuran-ı Kerim Bakara Suresi ayet 36’da şöyle beyan eder, “Şeytan, Adem ve Havva’yı aldatarak, biz de onları cennetten dünyaya sürgün ettik.” Kuran-ı Kerim’in birçok ayetinde bu sürgün olayından bahseder.

Allah’ın gizli sırrına ermiş, ilmi ledün, ilmi hikmet, ilmi cavidan, tasavvuf ilmini gören, Hakk ile Hakk olmuş, Hakkı kendi özünde ispat etmiş Başköylü Seyit Hasan Efendi “Hakk’ın Emri Rızası” kitabında bu konuyu şöyle anlatır:

“Buğday cennette ekili idi. Şeytan Adem’e secde etmeyince cennetten lanetlik olup kovuldu. Dünyaya sürgün oldu. Adem’e düşman ve kin nefret etmeye başladı. Cennetin kapısında bir delik var idi. Şeytanın boynunda lanet halkası bir yılan oldu şeytanı içine aldı o delikten içeri girdi.

Tarlanın başında bir ağaç vardı. Onun üstüne çıktı. Buğday olmuştu. Havva tarlanın başına geldi. Şeytan Havva’ya seslendi: “Ondan ye” dedi. Havva da yedi. Şeytan oradan ayrıldı. O anda Adem geldi Havva’nın yanına. Havva, “Ya Adem, bu buğdaydan yedim” dedi. Adem, “Ya Havva Hakkın emri yoktu neden yedin” dedi. Havva ısrar etti. “Bana ne olursa sana da olsun” dedi. Şeytan Havva’ya yedirdi buğdayı Havva da Adem’e yedirdi. Nefisleri uyandı. Birbirleriyle cinsel ilişkide bulundular. O ana kadar aralarında böyle bir cinsel ilişkide bulunmamışlardı. Cenabı Hak Adem’i tövbe kapasında Havva’yı da Kezab kapısından dünyaya sürgün etti. Her birini başka başka yerlere attı. Ve ağlayarak dua ederek birbirini aradılar. Nice yıllar dolaştılar ve neticede, Adem

dua ederek, “Ben ve evlatlarım senin emrinden çıkmayız.” Allah-u Teala Adem ve Havva’yı affetti ve birleştirdi Muharrem ayında. Adem ile Havva bir araya gelince çocukları olmaya başladı. Her doğumda bir kız bir oğlan oluyordu.

Havva, kendisine benlik getirerek kendini Adem’den üstün gördü. Adem, “Ya Havva, kendini neden üstün görüyorsun?” Havva, “Ben çocuk doğuruyorum. Bende böyle bir marifet var” dedi. Adem, “Ya Havva, ben olmasam senden çocuk olmaz” dedi. Havva inat edince Adem, “Ya Havva, sen bir küpe, ben de bir küpe nefesimizi üfleyelim. Allah’a dua edelim. Kırk gün bekleyelim marifet kimde ise belli olur” dedi.

Adem bir küpe Havva bir küpe nefesini üflediler. Kırk gün bekleriz dediler. Küplerin ağzını sıkıca bağladılar.

Havva, dayanamadı otuz dokuzuncu gün küpleri yokladı. Önce kendi küpünün ağzını açtı, küpün içinde çıyan, akrep, yılan, zehirli böcekler çıkınca Havva küpü devirdi; kaçtı. Sonra Adem’in küpünün ağzını açtı. Baktı Adem’in küpünün içinde nurtopu gibi bir bebek yeşil suyun içinde doğmak üzere. Havva gördü küpü şiddetli bir şekilde çarptı.

Adem ile Havva kırkıncı gün küpleri yoklamaya gittiler. Havva’nın küpünü boş buldular. Adem’in küpüne baktılar. Nur topu gibi bir bebek buldular. Eve getirdiler ismini Sit koydular.

Hazreti Musa’nın Tevrat Kitabında yaratılış bölümünün dördüncü bab Ayet 25’tea Sit’ten bahseder. Hakk’ın sırrına ermiş Seyit Hasan Efendi “Hakkın Emri Rızası” kitabında şöyle bir kayıt var. “Dini kitaplarda Sit diye geçer. Sırrı alemde Naci diye geçer. Cennete ismi Naci diye geçer.

Havva bir gün baktı bir hatun eve geldi. Havva şaşırdı. “Ya Hatun, sen kimsin” dedi. Hatun, “Ben cennette hurilerin başıydım. Adım Naciye’dir. Ben Adem’e hizmet için geldim” buyurdu. Hazreti Ali’nin sırrı alemde adı Naci diye geçer. Zahiri alemde, dini kitaplarda Sit Aleyselam diye geçer. Fatma Anamızın ismi Naciye diye geçer.

Naciye Anamızın nurdan geldi. Naci sırdan geldi. İmam-ı Caferi Sadık Buyruğu’nda Güruhu Naci diye geçer. Mevlana Divan-ı Kebir kitabında şöyle bir

kayıt var. “Adem’e verilen nur Ali’nin nuruydu. Adem’den Sit’e geçti. Sit Ali kendidir.”

Havva, Naciye Anayı görünce telaşa kapıldı. O anda Adem tarlada çift sürerdi. Havva Adem’in yanına gitti. Havva Adem’e naz ederek “Ya Adem, benden başka kadına el sürmeyeceğine yemin eder misin?” dedi. Adem, “Cebrail kardeşim Hakk’ın huzurunda şahit olsun Havva senden başka kadına elim değmesin” diye yemin etti. Adem eve dönünce nur topu gibi bir hatun gördü ve sordu, “Seni cennette Kubbe-i Rahman’da gördüm.”

Peygamber nesli, veliler nesli, evliya nesli, Güruhu Naciye’den gelir. Havva ile Adem’in evladına yol erkan göstermek için geldiler. SİT (NACİ) gelerek, Nuh peygambere geldi. Nuh’tan devam ederek İbrahim peygambere geldi. İbrahim’den iki kola ayrıldı.

İbrahim’in iki karısı vardı. Sara ve Hacer. Sara’dan İsak, Hacer’den İsmail kolu oldu. Peygamberlik Sara kolunda devam etti. İsak, Yakup, Yusuf, gele gele Davut, Süleyman devam ederek Musa’ya gelince Musa’ya gelen Tevrat kitabında Hazreti Ali’nin ismi Eli diye geçer. Tevrat kitabında on iki oymak mukaddestir. Yakup peygamberin on iki oğludur. Musa’dan devam ederek peygamber soyu gele gele Hazreti İsa’ya geldi. Hazreti İsa’ya gelen İncil-i Şerif’te Hazreti Ali’nin ismi İLYA diye geçer. İncil-i Şerif’te on iki havari mukaddestir. İncil-i Şerif, Yuhanna’nın vahiy 6. Babın dördüncü ayet, “ve başka bir at, bir al at çıktı. Ve onun üzerine binmiş rusat verildi. Ve kendisine büyük bir kılıç verildi.”

İncil-i Şerif Markos 9. Babın 12.’ci ayette yazar: “O da onlara dedi: Gerçi İlya önce gelip her şeyi yerine kor ve çok şeyleri çekip diye insan hakkında nasıl yazılmıştır. Fakat ben size derim hem İlya geldi hem kendi hakkında yazılmış olduğu gibi her istediğini ona yaptılar.”

Açıklama: “Al at Dündül’dür. Büyük kılıç Zülfikar’dır. İLYA Hazreti Ali’dir. İbrahim’den gelen iki kola ayrıldı. İsak ve İsmail. Sara kolu İsak’tır. Hacer kolu İsmail’dir. Ve İsmail kolu gele gele iki kola ayrıldı. Kuresi Haşimi, biri de Kuresi Ümeye.”

Bu iki kafile arasında zaman zaman ihtilaf ve kavga vardı. Hazreti Muhammed Haşimilerden peygamber olarak geldi. Hazreti İsa’dan 570 yıl sonra Hazreti Muhammed yegamber olarak geldi. Kuran-ı Kerim’de Hazreti

Muhammed, Hazreti Ali, Hazreti Fatıma, Hazreti Hasan, Hazreti Hüseyin isimleri Ehlibeyt diye geçer.

Kuran-ı Kerim Ahzap Suresi Ayet 33'te "Ya Resulum senin ehlibeytini tertemiz yarattım. Her türlü kötülüklerden temiz olarak yarattım."

Kuran-ı Kerim Hud Suresi 73. Ayette///// "Allah'ın rahmeti, bereketi Ehlibeytin üzerine olsun. Ey melekler, ey müminler sakın şüphede kalmayın."

Yine Kuran-ı Kerim Şura Süresi Ayet 23'te "Şeriat şartım olarak senin ehlibeytini sevmekten başka bir şey istemem. Her kim ki bu emrimize itaat ederse biz onlara büyük mükafat veririz." Hazreti Muhammed'in soy kütüğü gide gide Hazreti İsmail'den Hazreti İbrahim'e dayanır. Hazreti Muhammed, Hazreti Ali soyu Haşimilerden Hazreti Muhammed, Abdultalip'in oğludur. Hazreti Ali Ebu Talib'in oğludur. İkisi amca çocuklarıdır.

Yine Kuran-ı Kerim Ali İmran Suresi 33,34 ayetinde "Bütün peygamberler tek dinde ve birbirinde gelme" buyurur. Bu peygamberler soyu SİT Aleyhiselam'dan gelerek onuncu göbekte Nuh Peygambere gelir. Nuh'tan devam ederek gele gele elli ikinci göbekte Hazreti İbrahim'e gelir.

İbrahim Peygamber'den iki kola ayrılır. İsak ve İsmail. Tevrat Kitabı'nda İSAK kolu Yakup, Yusuf gele gele Davut, Süleyman gele gele Musa peygambere gelir. Gele gele Hazreti İsa Peygambere gelir.

Hazreti Davut Peygamberin soyu gide gide İbrahim'e dayanır. Hazreti Musa'ya gelen Tevrat Kitabı Mısır'dan çıkış 6. Bab ayet 14'de Musa'nın soyu gide gide 17. Göbekte Hazreti İbrahim Peygambere dayanır.

Hazreti İbrahim Peygamberin soy kütüğü Tevrat Kitabında yaratılış 11. Bab ayet 10-32 kadar gide gide Nuh Peygambere dayanır. Nuh Peygamberin soyu Tevrat Kitabında yaratılış bölümünde ayet 1'den 32'ye kadar gide gide SİT Peygambere dayanır.

SİT Hazreti Ali'nin kendidir. Cennetteki sırrı alemdeki ismi Naci'dir. Dini kitaptaki ismi SİT diye geçer.

Seyit Başköylü Hasan Efendi Hakkın Emri, Rızası kitabında söyle bir kayıt vardır: “Gözle görülen bu dünya fani dünyasıdır. Fani dünyanın ismi Kandil-i Kudret’tir ve zülümattır.

Bu fani dünyanın içinde görünmeyen bir dünya vardır. Bu dünyaya Rahmet Nür Deryası denir ve baki dünyası denir. Evliyalar, veliler, nebiler her iki dünyadan haberdarlar ve görebilirler.”

Tevrat, İncil, Kuran, Zebur. Bu dört kitap Ehlibeytin yüce varlığından bahseder. Yüz sühüf dört kitabın sırrı esrarı Ehlibeytte mevcuttur. Allah’ın ayrı ayrı dini mezhebi yoktur. Din denen şey Allah’ın emri, kanunudur. Bütün peygamberler Hakk’ın emrini insanlara tebliğ etmek için görevli gelmişler. Emir birdir.

Allah ile Hakk’ın arasında ikrar vardır. Birbirlerine ikrar vermişlerdir. İmanları şahitleridir. Hakk ile Allah birleşip bir olmuşlardı. Dünyanın sonunda Hakk divanı kurulacak. Hakk kendi malını alacak ve diğerlerine karışmayacak. Diğerleri kıyamet kuyusuna akıp gider.

Cenab-ı Hakk’ın malları cennet kalıplarıyla Hakk’ın emriyle dünyaya gelenlerdir. Emir ile gelenler cennette tam bin yıl kaldılar. Hakk’ın emrinden çıkmadılar ve buğday yemedir, emir ile dünyaya geldiler.

Hakk’ın emriyle nikahları kılındı. Ve muratlarına nail oldular. Bunlardan doğanlara da helal zülal ismi verilmiştir. Emirle gelenler her daim verdikleri ikrara sadık kalmışlar.

Bunlar Ali ile Fatıma’nın ehlibeyt evlatlarıdır. Dünya, melek, Adem, Havva yok iken bu zatlar var idi. Bunlar Hakk’ın varlığı bunlarda mevcut idi. Şura Suresi ayet 13’te yazılıdır; “Biz Nuh’u, İbrahim’i, Musa’yı, İsa’yı, cümlenizi tek din üzerine gönderdik. Sevgiden ve ibadetten ayrılık olmasın.” Bakara Suresi ayet 136, “Deyiniz ki biz Allah bize inen Kuran’a, İbrahim, İsmail, İshak, Yakup ve oğullarına indirilen Musa’ya gelen Tevrat, İsa’ya inen İncil, bütün peygamberler verilen mucize kitaplarına iman ettik.” Mümin dini tebliğ etmek için gelmişlerdir. Bütün peygamberler bir nesilden gelme Kuran’da beyan olmuş. **(BAŞKÖYLÜ HASAN EFENDİ kitabında Hakk Emri Rızası Yurt Yayınevi ANKARA)**

NACİYE FIRKASI

Dünyadaki insanlık alemi iki nesilden gelir. Bunlardan biri Naci, biri de Naciye. İmam-ı Ali'nin cennetteki ismi Naci'dir. Fatıma Anamızın cennetteki ismi Naciye'dir. Biz Aleviler bunlara Güruhu Naci deriz.

Biri de Adem ile Havva'dan gelir.

Seyit Başköylü Hasan Efendi, Hakk'ın Emri Rızası adındaki kitabında, ilmi lüdün, ilmi hikmet, ilmi cavidana göre, Yani Allah'ın gizli sırlarına göre Naci ile Naciye'nin yaratılış ve Ehlibeyt nesli.

ATEŞİ (NUR)

HAVASI (SIR)

SUYU (ABU HAYAT)

TOPRAĞI (YAR VE DOST)

Rızayla bağlanan vücut: Nurla, sırla, Varla, Yarla gelen vücut yok olmaz.

Adem ile Havva'nın yaratılışı. Toprak, su, hava, ateşten yaratıldılar.

Naci ile Naciye, Rahmet deryasının malıdır. Rahmet deryasından, Kubbe-i Rahman'a geldiler. Kubbe-i Rahman'da bu yolu kurdular. Hazreti Ali pir oldu, Hazreti Muhammed rehber oldu, Hazreti Fatıma Mürşid oldu, Kubbe Musaip oldu. Alevilik yolu o gün kuruldu kubbede.

Kubbe Hatice'dir. Hazreti Musa'nın Tevrat kitabında yaratılış bölümü birinci bab ayet 6'da "Dünya yok iken beyaz bir kubbe deryanın ortasında var idi." İmam-ı Caferi Sadık Buyruğu bu Kubbe-i Rahman'dan bahseder.

İkinci perde deryanıın üzerinde açıldı. Buna Kandil-i Kudret ismi verildi. Kandilin suları çekildi dünyamız meydana geldi. Kandil-i Kudret fani dünyanın bir ismidir.

Dünya kurulunca Kubbe-i Rahman'la dünyanın cennetine vardılar. Rivayete göre Cebrail Kubbede bu Ehlibeyte secde etmiştir. Ve Adem cennette dolaşırken kubbeyi görür. Kapıyı açmak ister. Kapı açılmaz ve içeriden bir ses, "Ya Adem, kapının üstündeki yazıyı oku" der. Adem bakar, "Hakk lailahe illal Muhammed'en Resullah" diye yazılıdır.

Kapı yine açılmaz. İçerideki ses, “Sen buranın malı değilsin. Bu kapı sana açılmaz. Dur ben okuyayım. Anahtarı bendedir.

Hakk lailahe illallah Muhammed’en Resulullah Aliyul Veliyullah Mürşüdi Kamilullah Fadimayi Tuzerah” deyince kapı açılır. Adem bakar, tahtın üstünde bir hatun oturur. Adem içeri girmek ister. Hatun, “Ya Adem, sen buranın malı değilsin. Buraya giremezsin.” Adem sorar, “Başındaki taç nedir?” Hatun, “Atam Muhammed Mustafa’dır.” “Kulaklarındaki küpeler nedir?” “Evlatlarım Hasan, Hüseyin evlatlarımdır.” “Belindeki kemer nedir?” “Hazreti Ali’dir” der kapı kapanır.

Rahmet deryasından Kubbe-i Rahman’a geldiler. Ehbiyet yolunu kurdular. Yani Alevi yolunu kurdular. Ondan sonra dünya kuruldu.

Melekler yaratıldılar. Melekler, Muhammed Ali yolu erkanı üzerine Cenabı Hakka, Allah’a secde ederlerdi. Nice yıllar sonra Adem ve Havva yaratıldılar. Naci ile Naciye yolu ikrar iman yoludur. Bunlar Rahmet deryasının malıdır. Kubbe-i Rahman malıdır. Bunları defteri Ak defter malıdır.

Bunlar cennetten Hakk’ın emre ile dünyaya geldiler. Bunlar Hakk’ın emri ile buğday yediler. Ali Naci, Fatıma Naciye’dir. Adem’in devrinden Hazreti Muhammed’e kadar Güruhu Naciye diye gelmişler. Güruhu Naciye ismini almışlar.

Kuran-ı Kerim’de Ehlibeyt ismini almışlar. Ve Ehlibeyt diye geçer. Kuran-ı Kerim Kalem Suresi Ayet 1, “NUN ve kalemin yazdıkların Hakkı için, NUN cennette Fatıma Anamızın ismidir. Kalem Hazreti Ali’nin ismidir. Hazreti Muhammed buyurur: “Benim neslim Güruhu Naciye’den gelmedir.”

Şu alemde dört varlık mukaddestir. İnsanların içinde Güruhu Naciye, yani Hazreti Ali ve Hazreti Fatıma’nın nesli, havada uçan hayvanların içinde Turna, denizde yaşayan hayvanların içinden Alabalık, karada yaşayanların içinden koyun.

Bunlar dünyada yaşayan varlıkların içinde en üstünüdür. Fatma Anamız cennetten gelince koyun, turna, alabalık beraberinde getirmiş dünyaya.

Naciye soyu SİT ve Naciye peygamber soyu gelerek SİT'ten gele gele Nuh Peygambere, Nuh'tan gele gele Hazreti İbrahim Peygambere, İbrahim'den devam iki kola ayrıldı. İsak kolu, İsmail kolu.

İSAK kolu, Yakup, Yusuf gele gele Davut, Süleyman gele gele Musa gele gele İsa'ya geldi.

İsmail kolu gele gele Abdu Manaf ve iki kola ayrıldı. Kureyşi Haşimi, Kureyşi Ümeye. Kureyşi Haşimi gelerek Hazreti Muhammed ve Hazreti Ali'ye gelir.

Naci ile Naciye Hakk'ın emriyle geldi dünyaya. Adem ile Havva şeytana uyarak cennetten sürgün olarak dünyaya geldiler. SİT Hava Ana'dan doğamdı. Sırdan gelerek Adem'e oğul oldu. Havva'ya sormalı SİT senden doğdu mu? Bunları sormalı.

Naciye'nin (Fatıma'nın) emrini tutmayan, dersini okumayan, sözünü dinlemeyen, rahmetten uzak olup talip olamaz. Pir kapısı Ali kapısıdır. Fatıma kapısı talip kapısıdır.

Talip ve evlat cümlesi Fatıma'dan doğmadır. Fatıma da taliptir. Naciye Ana Hakk'ın emriyle geldi Havva'ya esir oldu. Havva, Naciye'ye zulüm etti. Havva'nın evladı, Naciye'nin evladına zulüm etti. Adem'in devrinden bu yana kadar bu zulüm devam ediyor. Güruhu Naciye nesli peygamber olarak geldiler. Adem İle Havva'ya ve evladına yol göstermek için amma bunları bir türlü yola getiremediler. Bunlar putlardan vazgeçmediler.

İki yol var Naciye yolu biri de Havva yolu. İki de göze vardır. Naciye gözesi, Havva gözesi. Bu gözelerden biri tatlı, biri acı. Tatlı göze Naciye gözesidir. Cennetten Hakk'ın emriyle geldi onun için tatlıdır.

Havva'nın gözesi acıdır. Sebebi şeytan Havva'yı aldattı. Havva, sürgün olarak cennetten kovuldu. Onun için acıdır.

Naci ile Naciye yolu nur yoludur, ikrar, iman yoludur. Herkesin eşleri Fatıma Ana gibi olursa Fatıma'nın derecesine kavuşur, piri pak olur.

Ana yol Fadime'dir ve şefaatkanidir. Fadimasız yol zülümattır. Hakk'ın kendisi de Naciye Ana'ya evlattır.

Naciye Ana Hakk'ın rahmet deryası olduğu için Hakk'ın öz varlığından ayrılmadı. O varlık dünya yok iken var idi. Ervah-ı Nur idi, kainatın içinde sır idi. Bu sır nice bin kere Fatıma (Naciye) olarak devri daim olarak gelip gitmiştir.

Bu devr-i daim Hakk'ın emri rızası üzerine elip gitmiştir ve olmuştur. Kainatın nuru olan Naci ile Naciye ay Ali nurudur, güneş Fatıma nurudur. Ayla güneş olmazsa dünya karanlıkta kalır.

Mürşidim Hakk'ın emrine ermiş Başköylü Hasan Efendi Hakk'In Emri Rızası kitabında buyurmuş: "Cenab-ı Hakk'In gizli sırları Naciye Ana'da mevcuttur. Naciye Ana, şefaatkanidir. Naciye Fatıma'dır."

Ehlibeyt Naci ile Naciye'den gelen Hazreti Muhammed, Hazreti Ali, Hazreti Hasan, Hazreti Hüseyin, Hazreti Fatıma bunlara Kuran'da ehlibeyt diye geçer.

Kuran-ı Kerim Azap Suresi ayet 33, "Ya resulüm senin Ehlibeytini tertemiz olarak yarattım." Yine Kuran-ı Kerim Hut Suresi ayet 73, "Allah'ın rahmeti Ehlibeytin üzerine olsun. Ey melekler, ey müminler sakın buna şüphede kalmayın." Kuran-ın bir çok ayetlerinde geçer. Dini kitaplarda Peçe-i Aliaba diye geçer. Cümle peygamberler Ali ile Fatıma anamızın neslinden gelmişler. Yüz Suhuf, dört kitap Ehlibeytin yolu, erkanı üzerine gelmiş. Bu kainat onların emriyle var olmuş. Onların emriyle yok olacak. Emirle gelenler Naci ile Naciye'dir. Hakk'ın emri rızasını kazanmışlar. Hakikat Naci ile Naciye'dir. Naciye'nin cennet bir ismi Nun'dur. Naci'nin cennette bir ismi Elif'tir. Elif ile Nun birleşti, **En Naciye ismi ile dünyaya gelmişler. Allah'ın emri ile Adem ile Havva şeytana yuarak, şeytanın sözünü dinleyerek cennet dünyaya sürgün olarak geldiler. Bunların yolu kuru vızıltıların yoludur. Naci ile Naciye yolu bal yapanların yoludur. Hakta da bunlardan mevcuttur. Hakk'ın gizli hazineleri bunların varlığıdır. Bu varlık rahmet deryasıdır. SİT ise Naciye'nin koynundadır ve ŞİT'in öğretmeni doğru ders veriyor. Öğretmeni Fatıma Anadır. Hakk'ın varlığında haşa hata bulunmaz. Naci ile Naciye baki dünyasının malıdır. Havva ile Adem fani dünyanın malıdır. Fani dünya Adem ile Havva'nın dünyasıdır. Fani dünya yok olur. Baki dünyası meydana çıkar. Kuran'da Nun Vel Kalem 68 sure olan Kalem Suresi'nde yazılıdır. Kalem, Elif'tir.

Cennette Adem bir kubbenin önüne eldi. Adem'e bir nida geldi: "Kapın üzerindeki yazıyı oku. Kapı o zaman açılır." Adem yazıyı okudu: "la ilahe illallah Muhammed'en Resulullah." Ancak kapı açılmadı. Bu kez içeriden bir nida geldi: "Ya Adem, sen bu kubbenin anahtarı değilsin" diyerek anahtarı içeriden okudu: "La ilahe illallah Muhameden resullullah, Aliyul veliyullah, Fatımayı mürşidi kamülüllah" deyince kapı açıldı. Adem içeri girmek istedi ise giremedi. Sadece kapıdan baktığında tahtta bir sultanın oturduğunu gördü. Adem sordu: "Başındaki taç nedir?" "Atam Muhammed'dir. "Belindeki kemer nedir?" "Ali'dir. Kulağımdaki küpelerim Hasan'la Hüseyin'dir. Yanında olanlar ervahi nurdur ve kol taliptir" dedikten sonra Adem'e "Sen buranın malı değilsin. Var git geldiğin yeri bul" dedi. Adem de kubbede gördüğünün ve duyduğunun doğru olduğunu söylemezse yalandır. Kubbe Muhammed'in karısı Hadice'dir. Anahtarı Muhammed'dir. Tahtta oturan Fatıma'dır. Fatıma da Hatice'den doğmuş kızıdır. Muhammed kızını Ali'ye vermiştir. Rahmet deryası kubbe-i rahman cennet cümle eravihi nur olanlar Muhammed, Ali, Hasan, Hüseyin, kol, talip hepsi de Fatıma'da mevcuttur. Cümlesinin ispatı Fatıma'dır ve Fatıma dünyanın sonunda gelecektir. Fatıma nur deryasının kapısıdır. Rahmet deryasında Fatıma'da mevcut olan ervahi nur olanlar dünyada kendilerini Hakk'ın emri ile ispat ettikten sonra tekrar talip ve kol yolu ile Fatıma kapısından nur dünyasına gideceklerdir. Kapıdan girenler doğrudur. Gitmeyenler yalandır. İnsanlar eğer kendilerini dünyada tastik ve ispat etmezlerse yalandırlar. Dünya insanların ispatıdır. Velilerin, nebilerin, evliyaların, gerçek erenlerin Allah'ın ispatıdır. Dünyada tastik ispat olmayanlar yalandır. Tastik ve ispat olanlar doğrudur. Doğru olan insandır. Yalan ise mahlukattır. Ölüler dirilmez fanidir, baki değildir.

İnsan sözüne özünü alçağa indirmeli yani türap etmeli. Nefse kötü demeli ve kesinlikle uymamalı, emirsiz, kanunsuz olanları kötü görmeli, söyleyeceği sözü iyi düşünüp (kürede pişirip) öyle söylemeli. Çirkin sözler söylememeli çünkü çirkin sözler insanlara düşmandır ve yalandır. Hakk'ın emri ile söylenen söz dosttur. Ve rızadan gelen sözdür.

Güler yüzlü, tatlı sözlü, doğru özlü ve doğru yüzlü olunmalıdır. Çünkü güler yüz, tatlı söz ve doğru öz aynen temiz, güzel, bekar kız gibidir. Kim sevmez ki. Namusa sadık, vicdana sahip olanlar Hakk'ı kendilerinde görüp Hakk'ın emrinden dışarı çıkmayanlar, aslını, neslini, nesebini Hak bilip rızadan

çıkmayanlar kendilerini dünyada tastik etmiş, insanlığını ispat etmişlerdir. Bunu yapabilenler daima doğrudurlar. Tastik ve ispat etmeyenler de yalan yanlıştırlar.

Her iki tarafın ispatı baştadır. Havva Anaya cennette Tavz melek vahiy götürerek yalanla Havva'yı kandırmıştır. Bu nedenle yalan Havva Ana'da ispat olmuştur. Hakk'ın emriyle gelen vahiy Naciye Ana'ya gelmiştir. Çünkü Naciye'nin kubbeden ve cennetten dünyaya emirle geldiği ispat olmuştur. Bu yol memurların yoludur. Bu yollardan biri zulümet yoludur, biri de nur yoludur. Selamet yoludur. Selamet kubbe yoludur. Ancak kubbe yolunu kaldırdılar yerine cennet, cehennem yolunu kurdular. Bu sebepten doğru yanlışa tabi olduğu gibi yanlışta yalancı esir olmuştur. Yalanın yolu da zulumet, kıyamet yoludur. Bu iki yol birbirinden ayrıdır. Ve bu yollardan gelenler de birbirinden ayrıdır. Dünyanın sonunda ulu divan kurulduğunda bunları birbirinden ayırır ve herkes kendi dünyalarına varır.

Kaynak: Başköylü Hasan Efendi (Hakkın Emri, Rızası)

ADEM İLE HAVVA

Hakk Teala dünyayı yaratınca önce melekleri yarattı. Melekler Cenab-ı Hakka Ehlibeytin yol erkanı üzerine yani Muhammed, Ali yolu üzerine Allah'a sedce eterlerdi.

Allah'u Teala meleklere şöyle hitap etti: "Ey melekler, ben yeryüzüne bir halife yaratacağım ona secde edin."

Bu emir Bakara Suresi üzerine yani ayet 30'da Kuran'da yazılı. "Ey melekler, ben yeryüzüne bir halife yaratacağım ona secde edin" buyurdu. Melekler, "Biz sana secde ederiz yeteriz, senin yaratacağın insan oğlu fesatlık, kan, katil, kötülük yapan birini mi yaratırsın."

Allah-u Teala, "Benim bildiğimi siz bilemezsiniz" buyurdu. Hazreti Musa'nın Tevrat kitabının yaratılış bölümü birinci BAB ayet 25'te yazar: "Ey melekler, kendi suretimde bir halife yaratacağım. Yeryüzünde havada uçan kuşlara, denizde yaşayan balıklara, karada yaşayan bütün mahlukatlara hakim olsun" buyurur.

Adem, kandil-i kudret malıdır. Zulumat deryasının malıdır. Kandil-i kudret dünya demektir.

Adem ile Havva'nın kalıbı, toprak, su, hava, ateşten kalıbını tuttu ve kendi nurundan nur verdi, ruh verdi. Adem cana geldi. Allah emir etti, "Ey melekler" Adem'e secde kıldılar. Şeytan secde etmedi.

Kuran-ı Kerim Araf Suresi ayet 12, Allah-u Teala iblise "ben secde et diye emir etmişken seni emrime uymaktan men eden sebep neydi?" İblis, "Ben ondan hayırlıyım. Beni ateşten onu çamurdan halk ettin" dedi.

Kuran-ı Kerim Bakara Suresi Ayet 35, Adem'le Havva'yı cennete yerleştirdi ve "Cennet meyvelerinden yiyin için amma bu ağaca dokunmayın. Bu ağaçtan yerseniz Hakk'ın emri yoktur. Büyük bir azaba müstahak olursunuz."

Bakara Suresi Ayet 36, "Şeytan Adem ile Havva'yı aldattı buğdayı yedirdi. Nefisleri uyandı cinsel ilişkide bulundular. Emirsiz buğday yediler. Allah-u Teala cennetten sürgün etti."

Açıklama: "Bu dünya sürgünlerin dünyasıdır. Adem, Havva, Şeytan cennette Hakk'ın emrini kırdılar. Fani dünyaya sürgün geldiler."

Dünyada iki yol vardır. Biri Naci ile Naciye yoludur. Bu yol ikrar, iman yoludur. Ak deftere tabidir.

Diğer yol Adem ile Havva yoludur. Bunların yolu hayır ile şer yoludur. Kara deftere tabidir. Kara defter Adem ile Havva'nın defteridir. Hayır Adem'den şer Havva'dan geldi. Bunların yolu şer yoludur.

Bu yol zulumat deryasının yoludur. Kandil-i Kudret yoludur. Bunlar fani dünyanın malıdır. Fani dünya nice kere dolmuş ve boşalmış tufanlarla, afetlerle.

Adem ile Havva'nın birbirine bağlılığı yoktur şeytan sonların arasında olduğu için. Adem ile Havva her ne kadar bir topraktan yoğrulmuşsa da Havva'nın toprağı, suyu serttir. Ateşi yakıcıdır. Adem'e uygun değildir.

Adem'in toprağı, suyu, rüzgarı çok şiddetli değildir. Onun için hayır Adem'den, şer Havva'dan meydana gelmiştir. Adem ile Havva'nın nesli, zürriyeti daima puta tapmışlardır.

Naci ile Naciye soyundan gelen peygamberler soyu ve nesli Adem ve Havva'nın soyundan zulüm görmüşler. Kimisini ateşe atmışlar, kimisini öldürmüşler, kimisini çarmıha germişler, kimisini şehirden şehre sürmüşler.

Naci ile Naciye soyundan gelen peygamberler, nebiler Adem ile Havva nesline yol göstermişlerse de bunlarla başa çıkamamışlar kendi eliyle yaptıkları putlara tapmışlar.

Adem ile Havva zulumat deyasının malıdır. Zulumüt deryasından Kandil-i Kudrete geldiler. (Kandil-i Kudret dünya demektir) Kandilin suları çekilince kalıbını, toprak, su, hava, ateşten alınca cennete girdiler. Cennette Allah'ın emrini tutmadılar, şeytana, nefse uydular. İkrarından rücu ettiler. İnkara kalktılar. Cennetten sürgün olarak dünyaya geldiler.

Emri tutmadıkları için Kalemi ser eliyle yazılan yazı Allah'ın emriyle taktire yazılan yazı, kötülüğe, fena fiillere, bet muameleye, yaramazlık, gammazlık, zina, yalan, isnat, vurucu, kırıcı, yıkıcı fısku fücur. Adem ile Havva'nın neslinden geldi.

Başta düşmanlık Adem oğlu Habil ile Kabil'de zuhur etti. Emirsiz, kanunsuz olanlar, bunlardan doğmuş. İnsanoğlunda ilk kurban Habil'dir. İlk katil Kabil'dir. Kabil Hakk'5ın emrini dinlemedi bir kız yüzünden kardeşini öldürdü.

O zaman Hakk'ın emriyle dünyaya lanet yağdı. Kan, katil, kin, bunca kötülükler Adem ile Havva soyundan gelmiştir. Havva Ana gözesi acıdır. Çünkü şeytanın sözüne inandı. Havva'nın başında tacı vardı şeytan cennette aldattı başındaki tacı aldı. Havva dünyaya taçsız geldi. Onun için Havva'nın evladı dünyaya taçsız geldiler.

Cenabı-ı Allah Adem'e secde etmeyen Tavus'un boynuna yalan, lanet halkasını taktı ve divanından sürgün etti. Bu nedenle de sürgün olan Tavus, Adem'e düşman oldu.

Cenab-ı Allah Adem ile Havva'yı cennete gönderdi ve cennetin kapasında bir de yılan deliğini bıraktı. Tavus melekte dolu olan kin ve nefret oraya geldi. Boynundaki lanet halkası yılan oldu.

Tavus, yılan olarak o delikten girdi böylece. Cennette buğday tarlasının başında bir ağaç vardı. Tavus, ağacın başına çıktı oturdu. Bu arada Havva, tarlanın başına geldi. Tavus, Havva'yı yılanla kandırdı ve Havva buğdayı yedi. Adem geldi Havva Adem'i inandırarak buğday yedirdi.

Ve böylece cennetten Hakk'tan emirsiz buğday yediler, nefisleri uyandı birbirleriyle cinsel ilişkide bulundular. O zamana kadar aralarında böyle bir ilişki yoktu.

Bu sebepten Cenab-ı Allah bunları Tavus gibi dünyaya sürgün etti. Adem çok ağladı, yalvardı ve tövbe etti. "Ben ve benden doğan evlatlarım emirden dışarı çıkmayacağız" ikrar etmiştir. Allah Adem'in verdiği sözü ve ikrarı kabul ederek Adem'i dünyaya halife etmiştir.

Havva, şeytana uyarak Adem'in sözünü tutmuyordu ve şeytan Havva'ya aşikardı. Onun için bunların nesli daima Hakk'In emrine karşı gelerek bu dünyanın ve insanoğlunun başında bunca tufan, afat, felaket, kasırga, savaşlar, insanoğlunun başından eksik olmaz. Devri kıyamete kadar devam eder.

Bu haksızlıklar Adem'in devrinden, Adem ile Havva'dan doğarak meydana gelmiştir. Naci ile Naciye Allah'ın birinci dostudur. Allah bunları Adem ile Havva esir etti. Adem ile Havva zulumat yoludur, bunlar zulumat, nar yoluyla Kandil-i Kudrete geldiler. Orada cümle ruhlar bunlarda mevcut idi. On sekiz bin alem yetmiş iki (72) milletin ruhları Kandil-i Kudrette mevcut idi.

Bu ruhlar dünyaya gelerek dünya kalıplarına girdiler. Dünyadan cennete gittiler. On sekiz bin alemde dünya kalıplarıyla dünyada mevcut oldular. Adem dersini Havva Ana'dan alıyor. Adem Havva'nın koynundadır, hocası yalan ders veriyor.

ANNE BABA AİLE EVLAT

Genç bir evladımız veya kızımız evlenme çağına kadar çok doğru ve dürüst olmalıdır. Çünkü o genç evladımız kendisindeki olan o varlığını evleneceği hanıma saklamalı. O kız evladımız da kendine sahip çıkarak o varlığını evleneceği erkeğe saklamalı.

Bu gençlerimiz evlenme çağına gelince, birbirini beğenirlerse anaların ve babaların rızaları olursa oğlanın babası üç, beş kişi alır kızın babasının evine giderek "Bey kardeşim, Hakk'ın emriyle kızınızı oğlumuza istemeye geldik" der.

Her iki taraf rıza gösterirlerse nikah kılınır. Allah'ın emriyle kılınan nikahta her iki tarafın analarına ve babalarına sorulur: "Evladınızın helal sütten, helal mayadan geldiğine Hakk'ın huzurunda yemin eder misiniz?" yemin ederlerse bu

sefer de komşulardan sorulur: "Ey komşular, bu gençlerin anaları, babalarını nasıl bilirsiniz? Anaları süttür, babaları mayadır. Bu gençlerin, helal mayadan, helal sütten geldiğine pir ve cemaat huzurunda yemin eder misiniz?" komşular; "Yemin ederiz" derler ise o zaman gençlere sorulur. "Ölünceye kadar birbirinize sadık, nikahınıza sadık kalacağınıza yemin eder misiniz?" o gençler de yemin ederlerse o nikah kıyılır.

Eğer nikah kıyılanlarda hile vardır denilirse pir o nikahı kıyamaz ve nikah haramdır.

Helal olan nikahı kıyan pir kız ile oğlana Hakk'ın emrini bildirerek sorar: "Her ikiniz bir can, bir vücut olacaksınız. Eviniz, kazancınız, evladınız, sözünüz, iziniz, yolunuz. Yatağınız bir olacak. Birbirinize hıyanet, hile, yalan, yanlış, ayrımcılık yapmayacaksınız. Zina etmeyeceksiniz. Nikahınıza sadık kalacaksınız. Birbirinize kızıp küfretmeyeceksiniz. Ananız, babanız, kayın babanız, kaynananız, kardeşleriniz, herkesle iyi geçineceğinize, bütün bunları yapacağınıza dair söz verirseniz, eğer söz vermezseniz bunları yapacağınıza dair Hakk'ın divanında yüzünüz kara, yeriniz nahri cehennemdir.

Kız ve oğlan bunları yapacaklarına dair söz verirlerse pir nikahlarını kılar. Kıyılan nikah iyilerin nikahıdır. Bu nikahtan doğanlar da helal, zülel olanlar hayırlı evlattır. İnsanlar bunlardan hiçbir zaman zarar görmez. Çünkü bunlar Hakk'ın evlatlarıdır. Hakk'ın emrinde doğmuşlar ve haktırlar.

Hakk'ın emrinde doğanlar: Hakk'ı kendinde mevcut görürler ve hazır görürler. Ve daima Hakk'tan korkarlar ve kötülük yapmazlar. Görevlerine sadakatla bağlı olup Hakk'tan ayrılmazlar. Kötülük yapamazlar. Doğruluktan ayrılmazlar. Hakk'ın emriyle doğan çocuk, evlat Hakk ile bir doğan ve annesini, babasını Hak bilir.

Anne ve baba evlat için Hakk'tır. Ve Hakk emri, rızasında olan evlatların kalbinde bir noktadadır. Kalpte olan bu nokta anayı, babayı haklayan Hakk noktasıdır. Ve Hakk noktası ananın, babanın kalbinde olduğu için Hakkı evlatlarına tanıtan, tanıttıran.

Hakk'ın emrini ve rızasını bildiren, bildirten anneler, babalardır. Hakk'ı evlatlarına tanıtıp bildirdiği için ananın ve babanın sevgisi cümleden ziyadedir. Kayınbabanın ve kaynananın emrinde olmayan gelinler hem kendine hem

kocasına hem de o eve ve hem de Hakk'a düşmandır. Böylesi gelinler o evin birliğini bozarlar. Bir kapıyı iki kapı ederler. Evlatlarını da anaya, babaya düşman ederler. Eğer bir kapı iki kapı olursa Hakk'ta iki olması gerekir. Hakkk iki olmaz. İki Hakk olduğunda bunlardan biri Tavus (Şeytan)'dır. Bir Hakk'tır. İki Tavus'tur. Hakk birlikte ispat olur. Şeytan ikilikte ispat olur. Kocasının emrini tutan gelin de helal, züleldir. Hakk'ın emrini tutmuştur, Hakk onda mevcuttur.

Ananın, babanın emrinde olmayan gelin ve bir evlat olsun Tavus (Şeytan)'ın emrinde olduklarını kanıtlamış olurlar ve haramdırlar. Böyleleri şeytan nefsinin kullarıdır. Hakk ile alakası olmayan evlatlardır. Yerleri de narı cehennemdir. Cennet: ana, baba, kapı komşu, akraba topluluklarla doğan ve sevgiyle bağlı olan evlatlardır.

Hakk'ın emriyle karı koca olanlar ve nikahlarına sadık, namuslu, vicdanlı, edepli, hayalı olanlardır. İşte gerçek cennet bunlarındır. Bunlara ikrar, iman şahittir. Söylendiği gibi cennette huri yoktur. Herkesin herkes hurisini kendisiyle beraber götürür.

Cennette 72 tane huri verilir diyen yalancılar milleti yoldan, izden ve Hakk'ın emrinden çıkaranlardır. Milleti kendileri gibi azgın etmişlerdir. Cennete gidip de gelen var mı? Hangi kitapta varsa yerini göstersinler. Kuran ve İncil, Tevrat Hakk'tan gelen kitaplardır. Azgınlar, bu kitapları kendilerine göre uydurmuşlar ve durmadan milleti kandırıyorlar.

Cümle Ademoğulları da böyledir. Azgınların sözlerine inanmış ve yoldan çıkmıştır. Gelen kitaplara bir bakın doğru yalan meydana çıkar.

İnsanların evi hem kendisine cennettir ve hem de karısı kendisine huridir. İnsanlar cenneti, cehennemi kendi evinde kazanır. Karı koca arasında da eğrilik ve kötülük olmamalı, dillerinde küfür, günah olmamalı, sözleri, izleri bir olmalı. Hakk'ın yüzünü ve cemalini görebilsinler ve böylece cennetini bulsunlar.

Hakk'ın cemalini görmek isteyenler aynada kendi yüzlerine baksınlar. Hakk'ın cemali ve yüzü aynı sizin yüzünüze ve cemalinize benzer. Arada hiç fark yoktur. Cenab-ı Hak insanı kendi nurundan yaratmış.

Hakk insanlarda mevcuttu. İnsanlar Hakk'ı kendilerinde mevcut gördüklerinden dolayı insanalar benzediğini de ispat etmiştir. Bu nedenle insan

(insan-ı kamil) Hakk'tır. Hakk'ın emrini tutmayanlar, Hakk'ın rızasında olmayanlar nahaktır. Bir Hakk vardır, bir de Nahakk vardır. Haklı haksız var, hayır şer vardır ve ikrar iman vardır.

İkrar, iman yolundan gelenler Hakk'ın emrini tutup rızasında bulunanlardır. Hayır, şer yolundan gelenler ise Hakk'ın emrini tutmayan ve rızasında bulunmayanlardır.

Bunlar mahlukattır. Hayvanlar gibi birbirine karışanlardır. Nikahını bozanlardır. Ağızlarından küfür çıkaranlardır. Günah işleyenlerdir. Düşkün, kanlı ocağını kuranlardır. Erkek evladı var iken iki üç karısı olanlardır. Hiçbir kabahati yok iken karısını boşayanlardır. Birbirine yalan, iftira, zina edenlerdir. Hakk emrinde ve rızasında olmayanlardır. Hayvanlardır. İnsan değildir. Böylelerinin sıfatı insan olsa da kendileri mahlukattır.

Doğum kapısı Hakk kapısı değil midir? Şimdiye kadar gelen bütün peygamberler, evliyalar, enbiyalar, gerçek Hakk erenleri, ermişleri, uluları, veliler doğum kapısından doğarak gelmediler mi?

Anne ve baba üzerine kılınan nikah ile bir can bir vücut olurlar. Bunların malı, kazancı, karı, evi ve yatağı birdir. Baba mayadır, anne süttür. Hakk'ın emriyle birbiriyle evlenip bir can bir vücut olurlar. Baba, mayayı süte katınca süt mayalanır. Kırk günde maya tutar. Kırk birinci gün insan vücudunu alır.

Çocuk annenin karnında gün be gün büyümeye başlar. Eğer anne ve baba nikahına sadıksa, birbirini aldatmazsa, helal lokma yemişler ise, kadın helal kocasından başka zina etmemişse, koca da kendi helal karısından başka kadınlarla zina etmemiş ise o evlat helal mayadan, baba belinden ana rahmine düşmüşse o evlat helal mayadan, helal sütten gelmiş olup anaya, babaya, insanlığa faydalı bir insan olarak kimseye zararı olmaz. İnsanlık alemi için iyi bir toplum yetişir, iyi bir aile. İyi bir topluluk, iyi bir nesil yetişir. İnsanlık alemi huzur içinde yaşar, rahat eder. Afetlerden, tufanlardan, kazalardan, felaketler, depremler, kasırgalar, salgın hastalıklar ve savaşlar azalır ve yok olur.

Amma o anne, o baba haram yemişlerse, sözü, özü, yolu bir olmazsa, aralarında kavga, dövüş, küfür olursa, konu komşuyla kavgalı olursa, hali, haramı birbirine katıp yerlerse, doğru çalışmazlarsa, kazancı haramsa, kadın helal kocasından başka bir erkekle zina ederse, Hakk'ın emri olan nikahını

bozarsa, Cenab-ı Hak huzurunda yüzünü kara ederse insanların içerisinde kendini rezil ederse, derdine derman bulunmaz yeri narı cehennemdir.

Erkek helal hanımından başka kadınlarla zina ederse, Hakk'ın emri karı koca arasında kılınan nikahı bozarsa, Cenab-ı Hakk'ın huzurunda yüzünü kara ederse, insanların içerisinde kendini rezil rüsva ederse o erkeğin yeri narı cehennemdir.

Baba belinden ana rahmine düşen maya, süt ve maya haramdır. Doğan o evlat, anaya, babaya faydalı olmaz. Çünkü haram mayadan, haram sütten, haram kazançtan, zinadan meydana gelmiş. İnsanlık alemine zarar verir, kötülük yapar ve kötü bir nesil yetişir.

Afetler, tufanlar, kavgalar, zinalar, haksızlıklar, depremler, kasırgalar, savaşlar, hastalıklar, kaza ve belalar insanlık aleminin başından eksiz olmaz, milletin hali perişan olur.

Anne ve baba hayırlı bir evlat yetiştirirlerse Hakk'ın cemalini görmüş ve evladına doğru yolu göstermiş ise; onlar ve evlatları cennetliktir.

Anne ve baba evladına doğru yolu göstermişse her türlü kötülükten geri almamış ise, o evladını cehennem ateşine atmış ise, onlar cehennemliktir. Her anne ve baba Cenab-ı Hakk'ın huzurunda evlatlarından mesuldür.

Anne ve babanın emekleri bu yoldadır. Genelde çocuklara annenin emeği babadan daha çoktur. Çocuk önce anneyi tanımalı sonra da babayı. Anne ve babanın çocuklar üzerinde hizmet ve emekleri çok olduğundan bu emek ve hizmetler evlatların üzerinde bir borçtur.

Evlatlar da bu borçlarını ödemek için ölünceye kadar anneye, babaya hürmet ve hizmet etmeleri, emrinde hazır ve nazır olmalılar. Bir evlat anaya, babaya hürmet ederse onları incitmezse, onlara hizmet ederse, anne ve babanın duasını alırsa o evlat cennetliktir. Bir gelin de kayın baba ve kaynanaya hizmet ederse, hürmet ederse o gelin onların duasını alırsa cennetliktir.

O evlatlar ve gelin anaya, babaya ve kayın babaya ve kaynanaya hürmet ve hizmet ederlerse, onlar da kendi çocuklarında ve gelinlerinde aynı hürmeti bulabilirler.

Onlar nasıl annelerine, babalarına hürmet ve hizmet etmişlerse, aynı hizmeti, hürmeti kendi evlatlarında bulurlar. Eğeler evlatlar anayı, babayı incitmişlerse, onlara hürmet, hizmet etmemişlerse, hakaret etmişlerse, onların bedduasını almışlarsa cehennemliktirler. Cenab-ı Hakk'ı incitmiş olurlar. Ve onların evlatları da onları incitirler, onlara hürmet ve hizmet etmezler. Onlara karşı gelirlerse aynı kötülüğü evlatlarından görürler.

Anne ve baba evlatlarına Hakk'ın emri, rızasın bildirmeye, öğretmeye mecburdur. Evlatlarını her fena fiilden, kötü hallerden, kötü alışkanlıklardan bed muamelelerden geri almalı. Cenneti ve cehennemi bildirerek her türlü fısku fücurlardan alarak yanlış, yaramazlardan, kaza ve belalardan geri alarak kurtarmalıdır.

Evlatlarına cehennemin şiddetini anlatıp, çeşitli nasihat ve öğütlerle evlatlarını iyi ve doğru bir şekilde terbiye eden ve doğru yola sevk eden anneler ve babalar Hakk'ın emir, rızasında olanlardır.

Böylece Hakk'ın emrini tutmuşlar, rızasını kabul etmişler. Hakk'ın emri, rızasında olmayanlar da evlatlarını her bir kötü hallere, fena fiillere, yanlış ve yaramazlıklara, bet muamelelere sevk edenlerdir. Böyle olanlar evlatlarının düşmanıdır. Kendilerini ve evlatlarını cehenneme gönderiyorlar. İki çeşit sevgi vardır. Hakk sevgisi, karı koca arasında sevgidir. Bu sevgi karı koca arasında Hakk'ın emriyle kılınan nikah Hakk sevgisidir. Diğer bir sevgi şeytan sevgisidir. Bu sevgi mahlukat sevgisidir, zina yapanların sevgisidir.

Karı koca arasındaki sevgi Hakk'ın sevgisidir. Hakk onlarda mevcuttur. Sevilen sevgide her iki tarafın da nikahlarına sadık, doğruluk üzerine, namuslu, vicdanlı, edepli ve hayalı olmaları lazımdır. Aralarında kesinlikle haram, zina olmamalı. Aralarında haram, zina olduğunda sevgileri hayvanların mahlukat sevgisi olur. Hakk'ın emrini de bozmuş olurlar. Bozulan emir Hakk'ın emriyle kılınan nikahtır. Bunlar Allah'a düşmandır. Bunlar şeytanın kuludur. Şeytan nefs insanları yoldan çıkaran, yolsuz, namussuz, vicdansız eden her türlü kötülüğü işleten, azgınlaştıran şeytani nefstir.

Nefsine uyan edepsiz, hayasız olan, karı koca hangisi olursa olsun edeplerini başkasının önünde açarlarsa, nikahları bozulur ve yüzü kara olur. Bu derde derman yoktur. Çünkü nikah sahibi nikahından vazgeçmiyor, vazgeçerse Hakk'ı inkar etmiş olurlar.

İmam-ı Caferi Sadık Buyruğu'nda buyurur: "Bir erkek kendi nikahlı, helal hanımından başka kadınlarla görüşürse, uçkurunu çözer ise, zina yapar ise Allah'ın laneti onun üzerinedir. Bir kadın da kendi helal beyinden başka kötü yola giderse, zina ederse, uçkurunu harama çözerse, Allah'ın laneti o kadının üzerine olsun."

Kuran-ı Kerim İsra Suresi ayet 32, "Zinaya yaklaşmayın, zina hayasızlıktır, çirkin büyük suçtur."

Kuran-ı Kerim Mümin Suresi ayet 5, "Mümin erkek, mümin kadın ırzını korurlar."

Furkan Suresi ayet 74, "Onlar ki Ya Rab, bize hayırlı eş ver, hayırlı evlat ver ki gözümüz aydın olsun."

Kıyamet Suresi ayet 36, "İnsan başıboş bırakılacağını zannetmesin. Nice meleklerim görevlidir onlarla."

Açıklama: Her insanın yanında melekler vardır. O melekler insanın hayrını, şerini yazarlar. Amel defterine yazarlar. İnsan olan o meleklerin gözünün önünde zina yapar mı, hırsızlık yapar mı, kötülük yapar mı, yalan söyler mi, hile yapar mı?

Kaf Suresi ayet 16: "Biz insanı yarattık. Şah damarınızdan daha size yakınız."

Açıklama: İnsan olarak bu ayetlere göre Allah bize şah damarından daha yakınım diyorsa ve biz Allah'ın huzurunda nasıl kötülük yaparız, kul hakkı yeriz, zina yaparız. Nice kötülükler vardır. Evli olduğu halde biz çirkin, kötü muamelede bulunuruz.

Nezihat Suresi ayet 37,41, "Her kim bu dünyada zevkini tercih etmiş ise; şehvetine düşkün olmuş ise cehennemliktir. Her kim Allah'tan korkup kendini şehvetten uzak durmuşsa cennetliktir."

Bakara Suresi ayet 223, “Nikahlı karınız size haleldir. Her kim karısıyla görüşürse, hayırlı evlat yetiştirir ise onu cennetle müjdeleyin.”

Enam Suresi ayet 151, “Anaya, babaya hürmet edin. Zina büyük suçtur işlemeyin, kısasa sebep olmayın.”

Açıklama: kısasa sebep olmayın anlamı. Anamıza, babamıza hürmet edersek bizim evlatlarımız bize hürmet eder. Biz anamıza, babamıza karşı saygısızlık edersek, karşı gelirsek, bizim evlatlarımız da bize aynı kötülüğü yaparlar. Biz başkasını karısına ve kızına kötü gözle bakarsak, başkası da bizim karımıza ve kızımıza kötü gözle bakar. Kısasa kısas anlamı budur.

Meryem Suresi ayet 59, “Nebilerden sonra kötü bir nesil dünyaya geldi. İbadeti terk etti, şehvete düştün oldular ve azgın oldular. Cezasını çekerler.”

Mümin Suresi ayet 5, “Onlar ki ırzlarını korurlar mümin erkekler, mümin kadınlar namusuna sadıklar bunlar cennetliklerdir. Münafık kadınlar, münafık erkekler, şehvetine düşkün, ırzına sahip olmazlar. Bunlar cehennemliktir. En büyük ibadet perhize girip nefsini öldürmektir.”

Açıklama: Perhiz, az yemeli, az içmeli. Marifet kapısı üçüncü makamı perhiz olmaktır. Yani az yiyin, nefsinizi öldürün, şehvete düşkün olmayın.

Perhizden üç mana çıkar. Az yiyin, muhannete muhtaç olmayın. İki az yiyin az için sağlıklı ve sağlam bir vücut taşıyın. Üç az yiyin az için şehvete düşkün olmayın.

Allah’ın dostları, velileri, evliyaları, mümin kulları az yemişler, az içmişler, muhannete muhtaç olmamışlar.

Az yemişler sağlıklı bir vücut ve sağlam vücut taşımışlar.

Az yemişler, az içmişler, şehvete düşkün olmamışlar. Bir gün doktor yüzünü görmemişler. Bir insan çok yerse kendi vücudunu kendi eliyle hasta eder.

Bir insan çok yerse, çok içerse muhannete muhtaç olur. Kendini mağdur eder. Üç türlü yemek yiyeceğine iki türlü ye, iki türlü yemek yiyeceğine, bir türlü ye. Çok yiyeceğine az ye ki sağlıklı bir vücut taşıyasın.

Bir insan çok yer, çok içerse şehvetine düşkün olur, kötü yola düşer. İnsanların içerisinde rezil rüsva olur. Hakk'ın huzurunda yüzü kara olur, derdine derman bulunmaz.

Kuran-ı Kerim Mucadile Suresi ayet 7, "Göklerde ve yerlerde ne varsa hepsini Allah görür. İki kişi bir araya agelse üçüncü benim. Üç kişi bir araya agelse dördüncü benim. Dört kişi bir araya gelse beşinci benim. Cenab-ı Allah her şeyi görendir."

Açıklama: Ey insanoğlu, mademki Allah her şeyi görendir ve insana yakınsa, melekleri, kullarıyla görevlidir. Yerin, göğün direği olan, karı koca arasında kılınan nikah Hakk'ın emri ile o nikahı meleklerin gözleri önünde, zina edersin, hırsızlık edersin, Allah seni görür bunca günahı işlersin. O melekler bizimle beraberler. Bizden bir dakika dahi ölünceye kadar ayrılmazlar. Hayrı ve şeri yazarlar. Kendimizi insanların içinde rezil, Allah'ın huzurunda yüzümüz kara olur, derdimize derman bulunmaz.

Tövbe Suresi ayet 68, "Allah erkek münafıklara da kadın münafıklara da kendileri için sonsuza dek kalıcı olmak üzere cehennem vaad etti. Bu onlara yeter. Rahmetinden kovdu. Onlara bitip tükenmeyen bir azap vardır."

Kardeş kardeşin hanımına bacı gözüyle bakmalı. Kadın olarak ırzını, namusunu başkasına payımal eder mi? Başkası bizim namusumuza kötü gözle baksa bizim zorumuza giderse, biz de başkasının namusuna bakmamalıyız.

Birisi bizim hakkımızı yerse bizim zorumuza giderse, biz de başkasının hakkını yememeliyiz. Birisi bizim hakkımızda kötü konuşursa bizim zorumuza giderse, biz de başkasının hakkında konuşmamalıyız.

Hacı Bektaş-ı Veli buyurmuş, "Sizin nefsinize ağır geleni siz de başkasına yapmayın."

Hazreti Musa Tevrat kitabında buyurur Leviler bab 18 Ayet 14, "Amcanızın karısıyla görüşüp yaklaşmayın."

Ayet 16, "Kardeşinin karısıyla cinsel ilişki kurma, o senin kardeşin, namusundur."

Ayet 20, “komşunun namusudur. Kötü gözle bakmayın, ilişki kurmayacaksın. Çünkü kendini kirletmek büyük günahtır.”

Hazreti İsa’ya gelen İncil korintililer 6. BAB ayet 18, “Fuhuştan kaçının. İnsanın işlediği bütün öbür günahlar bedenin dışındadır ama fuhuş yapan kendi bedenine karşı günah işler.”

Ayet 19, “Bedeninizde bir kutsal ruh vardır. Tapınak olduğunu bilmiyorsunuz. Tanrı’yı bedeninizde yüceltin.”

BAB 7 Ayet 2, “Her erkek karısıyla, her kadın kocasıyla yaşasın.” Ayet 3, “Her erkek karısının, her kadın kocasının hakkını versin.” Ayet 4, “kadının bedeni kendisine ait değil kocasına aittir. Erkeğin bedeni karısına aittir.”

Başköylü Hasan Efendi buyurur, “Karı, koca birbirine hile etmesinler. Karı, koca ceset ile can gibidirler.”

Açıklama: ceset, vücuttur, can ruhtur. Ruh bedeni terk edince ceset hareketsiz kalır. Ne konuşur, ne çalışır ne gezer. Toprağa vermekten başka çare kalmaz. Ve toprağa verilir. Hazreti Ali’ye sormuşlar: “ Ne yapmalıyız ki muhannete muhtaç olmayalım?” Hazreti Ali buyurur: “Az yiyin, az için ki siz muhannete muhtaç olmayasınız.”

Edep, haya, vicdan ve namusa bağlıdır. Vicdan, namus, ikrar imana bağlıdır. İkrar, iman yol erkana bağlıdır. Yol, erkan Hakk’ın emrine bağlıdır. Hakk’ın emri rıza yoludur, Hakk da kendi emrine bağlıdır.

BAŞKÖYLÜ HASAN EFENDİ HAKK EMRİ RIZASI KİTABINDAN ALINMIŞTIR.

KIRKLARIN CEMİ

Cem Evi, erkek, kadın bir araya gelerek toplanıp birlikte yaptıkları ibadet yerine denir. Cem evinin ismine Kırklar Cemi denir. Kırklar Ceminde cümlenin başı pirdir ve cümlesi bir başa bağladır. Cemin amiri de memuru da o başın emrindedir. Ve bu baş kırkların başıdır. Kırkların başı kendiliğinden baş olamaz. Dört kapıyı (şeriat, tarikat, marifet, hakikat) tamam ettikten sonra asker olur.

Düşman cephesinde dostun, düşmanın kim olduğunu tanıyıp bilmeli. İçerdeki düşmanı da içeriden çıkarmalı. Nefsini kendine bende edip kul etmelidir. Vücudunu hükmüne aldıktan sonra da içerdeki düşmanın kim

olduğunu tanımalı ve tanıyıp, bildikten sonra talip olur. Mürşitten doğmuş olan taliptir.

Güneş doğmayınca aydınlık olmaz. Mürşitten doğmayınca insan talip olamaz. Mürşit, Fatıma'dır, pir Ali'dir. Rehber Muhammed'dir. Musaip Hadice'dir. Bu dörtlerden doğmayınca talip olunmaz. Bu dörtler de talipten doğmayınca ne mürşit ne de pir, ne rehber ne musaip olabilirler. Bunlar birbirinde olmayınca ve doğmayınca yol olamaz. Yol cümlenin atasıdır. Yol, taliptir, talip de yoldur ve yol Hakk'ın emri rızasıdır.

Hakk da yola taliptir. Cümle Aleviler de taliptir. Talip rıza kapısıdır ve rıza kapısı kırkların kapısıdır. Hakk'ın emri rızasında olmayan, vücudunu hükmüne almayan, nefsini kendine kul etmeyen her kim olursa olsun kırklar kapısından içeri giremez. Mürşit, pir, rehber, musaip, talip, kırkların başı her kim olursa olsun rızasız hiçbir cem kapısından içeriye giremez. O cem, kanun ve adalet üzerinedir.

Hakk'ın emrini ve rızasını tutmayanlar, kanun onları düşman olarak bildiğinden dolayı içeriye girmeye yolları yoktur. Emirsiz, kanunsuz, vicdansız olanlar cem evine giremezler.

Cemin kapıcıları vardır. Kapıcıları kanlıyı, kinliyi, yalancıyı, fesatçıyı, olmazı, yanlışı, yaramazı, zina edenleri, kötü yolda olanları, kuduranları cemden içeriye almıyorlar.

Kırkların cemi, evlerde toplanarak yapılan gece ibadetine denir. Cem evi de ibadethanenin ismidir. Kırkların ceminde toplanan erkek, kadın insanların cümlesi birbirine bacı kardeştir. Bunların burada kalbiz bozuk ve hain olanlar, pirin emriyle o cemden çıkarılır ve bir daha da cem evine gelemez

Karı, koca onlar dahi kırklar ceminde birbirine bacı kardeş gibidirler. Kırklar cemi ancak bacı kardeş sıfatıyla o cem evine toplananları kabul edilir. O cemde nefis diye bir şey yoktur ve cümlesi ölü gibidir. Diri olanlar o cem evinden sürgün edilir. Kırkların cemine lokmasız, niyazsız gidilmez. Herkes lokmasını, niyazıyla ceme gider ve senede bir defa kurbanlar vardır.

O cemde erkek, dişi diye bir şey yoktur. Cümlesi birbirine kardeş, bacıdır. Anne babadır. Sadece cem evinde değil nerede olursa olsun, yaşamın her

alanında kendi eşlerinin dışında olan herkes birbirine bacı kardeş, anne ve babadır. Kendi nikahlı eşleri dışında kalanlar haramdır, bacıdır, kardeştir, anadır, babadır.

Salman'ın emeği çok olduğundan kırklar ceminde. Salman'ın payını ayırmak için yeşil bir el o cemde kaç can varsa birer tane üzüm alıp kırklara verdi.

Kırklara gelen o üzümü o cemde bulunanlara cemde dağıtması için Salman'a verdiler. Salman da gelen üzümleri kırkların lokması niyetiyle canlara dağıttı. Ancak kendisine pay kalmadı. O cemde olanlar lokmalarını yemediler.

Kırkların başı emir verdi, "Salman'a pay kalmadı, Salman'ın payını verin." Pay edilen lokmalar, Salman'a geri verildi. Salman da verilen lokmaları yeniden pay ederek, "Erenler lokmasıdır" diye dağıttı. Salman kendi lokmasını da en sonunda aldı. Böylece lokmalar tamamlandı. Salman en sonda aldığı lokmasını cem evinde bulunanlara göstererek, "İşte payım, lokmamı aldım" dedi. Böylece herkes aldığı lokmasını nus ederek yedi şerbet yaparak içmiş oldu.

Ceme gelen üzüm Salman için gelmiş. Onun için cemlerde Salman'ın lokması verilir. Ve doğrusu budur.

Rakı, şarap içenler de gelen üzümü yeşil bir el ezmiş şerbet etmiş. İçlerinden biri içmiş diğerleri de bade içmiş gibi donmuş şekilde söylüyorlar. Bu nedenle de dem almak, bade içmek kırklar ceminden kalmıştır ve helaldir diyorlar. Ayrıca kırklar üzümü bu şekilde nuş (şerbet) ederek içmişler diyerek cem dem alıp içiyorlar. Bunların yaptıkları da sözleri yanlıştır.

Doğrusu Salman'a gelen üzümdür. O cemde ne üzüm ezilmiş ne de dönülmüş. Bunlar kırklara yapılan isnattır ve yalandır.

Bir sene 52 haftadır. Üç, dört hafta imamların matemi oluyor (Muharrem ayı) Matem ibadettir ve matem ayında sorgu, sual yoktur. Geri kalan 48 haftanın her yedi günde bir kere Cuma geceleri (Perşembe) akşamı lokma, niyaz ile canlar cem evine geliyorlar.

Her cem ibadeti sorgu, sual ve rızalık üzerinedir. Bu nedenle ceme başlamadan önce sorgulama yapılır. Canların sorguları olur. İçlerinde bulunan bütün yanlış, yaramaz, fusku, fücur olanlar cemden dışarı atılırlar.

Yapılan ceme ve cem evine fusku, fucurlu olanları bırakmazlarsa ve içlerindekileri de atarlarsa yapılan ibadet kabul olur. Eğer fusku, fucurlu olanlar atılmazlarsa yapılan ibadet kabul olmuyor ve böylesi yerler, fusku, fücur yeri olur ve ibadethanesi olur. Kırkların başı (cemi yöneten kişi dede, pir, rehber veya mürşit) cemde bulunanları sorgu suale tabi tutuyor. Rızada olmayanların cümlesini muhakeme ediyor. Kırkların başı olan da sorguya tabidir. Başın sorgu sualini de yolun emrinde ve orada olan bulunan talip yapıyor. Eğer rızada değilse onlar da onu cemden dışarı atarlar.

Mürşit olsun, pir olsun, rehber olsun, dede olsun, musaip olsun bunları talip seçer. Talipten seçilmeyen mürşit, pir, rehber, dede ve musaip olamaz. Bunlar nefse tabidir. Ve neşe tabi olanlardan hiçbir şey olamaz.

Cem kapısı Fatıma'nın kapısıdır. O kapıya kul ve talip olanlar girebilir. Başkaları giremez. Kapı Allah, Muhammed ve Ali'nin kapısı değildir. Fatıma kapısıdır. Fatıma'nın kapısı Hakk'ın kapısıdır. Çünkü içeride hakim vardır. Sağı, çürüğü, haklıyı, haksızı birbirinden ayırıyor.

Cem ve cem evi Hakk'ın divanı ve Hakk'ın evidir. Hakk'ın evinde yalancılar, yanlışlar, yaramazlar olmazlar. Her türlü kötü fiil taşıyan giremez. Çünkü her cem evinin kapıcıları, gözcüleri, hizmetçileri var ve on iki hizmet sahipleri mevcuttur.

Cem hakikattir. Hakikat da Fatıma'dır. Şeriat, tarikat, marifet. Allah, Muhammed, Ali'dir. Bunların cem evlerine kırkların cemi diyorlar. Bunların cem evine hiçbir füskü fücür, fesatlıklar giremez. İbadet edilen bazı cem evlerinde affedenler vardır. Af ede ede affedenler Hakk sahiplerinin haklarını iptal ettiler ve böylece Hakk batıl oldu. Batıl da Hakk oldu. Sebebi de doğruya ve doğruluğa meydan vermediklerindendir. Hakk'ın emri rızasında olmadıklarındandır.

Ayrıca kanunsuz ibadetler yapıldığındandır. Kanunsuz ibadetler fasıktır (geçersizdir.) Kanun cezadır. Kanunda af yoktur. Af mukaderata tabidir. Af edenlerin devri tamam olmaktadır şimdi sıra hakikat devrindedir.

Cem evinde olan pirler, Hakk'ın emri rızasında olmayan Hakk'ın emrini tutmayanlar cem evine giremez. Çünkü Hakk o ibadet yapılan cem evinde mevcuttur. Zina edenler, sapık ilişkide bulunanlar, kanlı, kinli, yalancı, fesatçı, hakaret edenler, cevri kuvvet kullananlar, cem evinde olan pirler Hakk'ın

emrinde ve rızasında olmayanlara kanun, adalet üzerine gerekli cezayı verirler. Verilen ceza üzerine bir daha kusur, günah işlemezler. Cem evine füskü, fücura tabi olmayanları alıyorlar.

BAŞKÖYLÜ HASAN EFENDİ HAKK'IN EMRİ RIZASI KİTABINDAN ALINMIŞ

KURAN-I KERİM CEM EVİ HAKKINDA AYETLER

Bakara Suresi ayet 58 buyurur: "Ve iz kulnedhulü hazihilkar yete fekülü minha haysü sitüm reğaden vedhulülbabe sücceden ve kulü hıttatün nağfirleküm hatayaküm ve seneziy dülmushiniyne.)

Türkçesi: "Bir vakit şu şehre girin de nimetlerinden yiyin. Ve şehrin kapısında secdeler ederek girin ve deyin ki senden istediğimiz günahlarımızın affıdır. Ta ki biz de secdenizi, duanızı kabul edelim, günahını affedelim."

Kuran-ı Kerim Araf Suresi ayet 161: (Ve iz kıyle lehümüskünü hazihilkaryete ve kulu minha haysüsitüm ve külü hıttatun vedhulülbade succeden nağfir leküm hatıy atiküm seneziydulmuhsiniyne."

Türkçesi: "O zaman onlara şu şehirlerde yerleşin senden istediğimiz günahımızın affıdır deyin. Deyin ve kapısından secdeler ederek girin. Biz de duanız ve secdenizi kabul ederek günahınızı affedelim. İyilik edenlerin sevabını arttırırız demiştik."

Açıklama: Bu iki ayet cem evin hakkındadır. Şehir insan vücududur. Biz Aleviler her Cuma akşamı lokmamızı alarak cem evinin kapısının eşiğine secdeler yaparak kapıdan içeri gireriz. Biz Alevilerde kapı mukaddestir. Üstü Hazreti Ali'dir. Eşik Fatıma'dır. Sağı, solu İmam Hasan ve İmam Hüseyin'dir. Kapı Hazreti Muhammed'dir. Rivayete göre cem evine gireriz dualarımızı yaparak cemden sonra lokmalarımızı yer dağılırız.

Hazreti Muhammed zamanında Naciye fırkasına tabi olanlar Cuma geceleri Kırklar cemi yapılırdı. Rivayete göre on yedisi hatun yirmi üçü erkek her Cuma gecesi cem tutulurmuş. Bunların cümlesi Hakk'a ermiş kimselermiş.

HAZRETİ MUHAMMED VE MİHRACI

İmam-ı Caferi Sadık Buyruğu'nda buyurur: "Hazreti Muhammed Cebrail Aleyhiselamla mihraca çıkarken, rivayete göre üçüncü katta bir aslan çıkar. Yol

vermez. Cebrail, “Ya Muhammed, aslan senden nişan ister” der. Hazreti Muhammed hatem yüzüğünü parmağından çıkararak aslanın ağzına atar. Aslan yol verir. Süreti muntaya varınca Cebrail, “Bundan yukarı bize izin yok.”

Belindeki kuşağı çıkarır, Hazreti Peygamberin beline bağlar. Hazreti Peygamber nice hicaptan geçer önüne yeşil bir perde çıkar. O anda “Ya resulüm, sen sefa geldin” der. Bu ses, Hazreti Ali’nin sesine benzerdi. Hazreti Muhammed bu durumda sustu. Tekrar seda geldi: “Ali ile sevgi, muhabbetin çok iyi olduğu için sana Ali’nin sedasıyla hitap ettim.”

Hazreti Muhammed ile Allah arasındaki konuşmada doksan bin kelam geçti ve doksan bin kelam aldı Hazreti Muhammed. Yine perdenin arkasından bir seda geldi, “Ya Muhammed, gel Tarık altına gir. Bizden cevr senden sitem olmasın.” Cenab-ı Hakk’tan bir seda geldi: “Lehevla vela kuvvete illa billa Aliyyül azimillah seyfi illah Zülfikar, ilah billah Ali yül azim. Hakk la ilahe illallah Muhammeden resulullah Aliyyün veliyullah mürşidi kamillüllah nasrimin beseru müminun” dedi. Üç zirav uzunluğunda bir çubuk peygamberin sırtına vuruldu ve omuzları arasına nübüvvet mührü vuruldu. Perde altından bir el geldi. Taham olarak elma, süt, bal geldi. Bu Ali’nin eline benzerdi. Parmağındaki yüzük aslanın ağzına attığı hatem yüzüğüne benzerdi. Süt, insan mayasıdır. Bal ilahi aşktır. Elma katılınca birçok derde devadır.

Hazreti Muhammed dönüşünde yere inince sefai sefa denilen kubbe ilgisini çekti. Gaipten bir seda geldi: “Ya Muhammed, o kubbede bir topluluk var. Onlarla tanış.” Varıp kapıyı çaldı. Kırklar o anda sohbet ederlerdi. Sesi duydular; “Kimsin, hacetin nedir?” dediler.

“Peygamberim açın kapıyı cemalinizi göreyim” dedi. Cevap verdiler: “Aramıza peygamber sığmaz. Peygamberliğini ümmetine eyle.” Hazreti Muhammed bu sözü duyunca geri döndü. Yine bir nida geldi, “Ya Resulum, o meclise gir tanış” dedi. Resul tekrar kapıyı çaldı. İçeriden “Kim o” dedi. “Ben resulüm” dedi. Yine kapı açılmadı. “Resul aramıza sığmaz” dediler. Hazreti Resul yoluna devam etti.

Yine seda geldi: “Dön, onlarla tanış.” Hazreti Resul döndü ve kapıyı çaldı. Yine içeriden bir ses, “Kim o?” Resul, “sırul kayım hadimi fukarayım. Bir yoksulum enne miskini. Fukarayım. Benliğini ve makamını yüceliğini terk edip.”

Kapı açıldı. Kırklar, “Ya Resulullah, mihracın mübarek olsun.” Resulullah, “Bismillah deyip” sağ ayağını atıp içeri girdi. Selam verdi. “Siz kimlersiniz?” “Biz kırklarız” dediler.

“Büyüğünüz kim?” “Büyüğümüz küçüğümüz birdir. Kırkımız bir, birimiz kırk” dediler. O anda kapı çalındı Hazreti Ali içeriye girdi. Peygamber hatem yüzüğünü Hazreti Ali’nin parmağında gördü. Elindeki mührü gördü. Yan yana oturdular. Kırklar sordular, “Ya resul, miraçta ne gördün?” Resulullah, “Hakk’ın sırrı hakikatini gördüm.” Kırklar, “Bize beyan eyle” dediler. Resulullah buyurdu: “Hakk’ın sırrı odur ki kalple tasdik edin, dille beyan edin. Canı gönülden Hakk’a teslim olun.” “Ya Resululllah, beyan eyle biz tutalım” buyurdular.” Hakikat Ali’ye verildi. Varın Ali’yi pir tutun. Ali size beyan eylesin.” Kırklar, “Şeyhsiz, gümanız pirimiz Ali’dir.” Resul, “Birimiz kırk, kırkımız birimiz bunun ispatı nedir?” Kırklar, “birimize neşter vurulsa kırkımızdan da kan gelir, akar” buyurdular.

İmam-ı Ali kolunu uzatarak bir neşter vurdular. İmam-ı Ali’nin kolundan kan geldi. Kırkların cümlesinden birer damla kan geldi. Bir damla kan pencereden geldi. Resul sordu: “Bu kimden geldi?” Kırklar, “Selman-i Farisi’den geldi. Onu da hazır bil bize. Taam getirmeye gitti.” Az sonra Salman içeri girdi. Bir salkım üzüm getirdi peygamberin önüne bıraktı.

“Bunu bize taksim eyle.” İmam-ı ali bu görevi Salman’a verir, Salman lokmayı dağıtır, kendisine pay kalmaz. İmam-ı Ali, “Salman’a pay kalmadı, lokmaları geri Salman’a verin” der. Salman lokmaları geri toplar. Tekrar dağıtır en son da payının gösterir. “Ben de payımı aldım” der. Herkes lokmasını yer. Onun için cemde lokma yenmez belki bazısına pay kalmaz diye.

Diğer bir rivayete göre Salman bir üzüm tanesi getirir peygamberin önüne kor. “Bunu bize taksim eyle” der. Resul, malakta kalır. Cebrail nurdan bir tabak getirir resulün önüne bırakır. Resul onu ezer biraz su katar. Birer yudum içerler. Aşka gelerek dönerler. Peygamberin tacının etrafındaki sarığı yere düşer kırk pare olur. Kırklar her bir parçasını beline bağlarlar. Onun için cemlerde semah dönerken belimize ve başımıza birer parça bağlarız.

Cem ve sema bize Muhammed Ali’den kalmış. Sabaha karşı cem biter, dağılırlar. Sabahleyin mescitte sahabeler toplanırlar Hazreti Peygamber miraç hakkında bilgi verir.

“Ben, miraca çıkınca önüme bir aslan çıkageldi. Bana yol vermedi. Cebrail, “Senden nişan ister” dedi. Ben de hatem yüzüğümü verdim. Sureti muntaya vardık. Cebrail bize, “Bundan öteye gelmem bize müsaade yoktur” dedi. Belindeki kuşağı çıkarıp belime bağladı. Nice hicaptan geçerek önüme bir yeşil perde geldi. Perde arkasında bir seda geldi: “Ya Resulum, sen sefa geldin.” Bu ses Ali’nin sesine benzerdi. Doksan bin kelam geldi. Otuz bini şeriata düştü. Altmış bini tarikat, marifet, hakikate düştü. Şeriat zahir oldu. Tarikat, marifet, hakikat sır oldu. Perdenin altından bir el eldi. Elma, süt, bal, taam geldi. Bal, ilahi aşktır. Süt, insan mayasıdır. Elma da katılınca birçok derde devadır” buyurdu.

İmam-ı Ali, “ya Resulüm, hatem yüzüğün bu mudur?” dedi. Hazreti Resul buyurdu: “Ya Ali, sana erdim sırrına eremedim.”

Adem’in sırrı Serdarı SİT Aleyhiselamdır. Hazreti Muhammed’in sırrı serdarı İmam-ı Ali’dir. Onun için sırrı yazdan denir.

Hazreti Muhammed, “Ya Ali, seccademi getir ser.” İmam-ı Ali, seccadeyi serdi ve hazreti Muhammed, “Ya Allah, ya Cebrail, Ya Muhammed” dedi. “ya Ali, Cebrail bu kuşağı belinden çıkardı benim belime bağladı. Ben de sana inandım senin beline bağlarım. Sen de kime inanırsan onların beline bağla” dedi. İmam Ali, “ya Salman, Kanber, Mihtat” diyerek kendisi ile beraber on yedi kişinin belini bağladı. Bunlara on yedi kemer best denir.

Miraç hakkında Kuran-ı Kerim Necm Suresi 8,9. Ayetlerinde yazar, “Peygamber aleyhiselam asıl kendi suretiyle yakın gelip taalluk etti. Hatta peygamber ile Hakk tealanın yakınlığı iki kavis miktarı belki daha yakın oldu.”

İMAM-I CAFER-İ SADIK BUYRUĞU

ON YEDİ KEMER BESTLER

1. Salmani Faris, Medainde eceliyle vefat etti.

2. Muhammed İbni Ebu Bekir; Mısır Valisi iken isyan neticesinde Muaviye İbni Medi tarafından şehit oldu.

3. Meliki Ejder, Muaviye’nin gönderdiği zehirli bal ile misafir olduğu evin sahibi tarafından şehit edildi.

4. Amar İbni Yaser, Sefayin harbinde Muaviye taraftarları tarafından şehit olmuş.

5. Veysel Karani, Sefain harbinde Muaviye'nin emriyle şehit olmuş.

6. Abu Zeri Gafari, Osman'ın halifeliği zamanında memfesinde yara almış vefat etmiş.

7. Huzeme İbni Haris, Sefayin harbinde şehit oldu.

8. Abdullah İbni Badi Hazas, Şefayin harbinde şehit oldu

9. Abdullah İbni Adil Haris, Şefayin harbinde şehit oldu.

10. Ebul Haysemut Tihani, Sefayin harbinde şehit oldu.

11. Harisi Seybani, Şefayin harbinde şehit oldu.

12. Haşimi Ebu Vakkas, Şefayin harbinde şehit oldu.

13. Muhammed İbni Ebi Hurzefe, İmam-ı ali tarafından Mısır'a memur edilmişti. Şam'da yapılan ihbarla şehit oldu.

14. Kanber Ali Sultan, Hachaci zalim Bağdat'ta şehit etti.

15. Murtevi İbni Vazza, Sefayin'de şehit oldu.

16. Sad İbni Kays-i Hemedani, Sefayin harbinde şehit oldu.

17. Abdullah İbni Abbas, Alim ve fazıl bir zattı. Müvesirlerin piridir. Vefatının nerede ve nasıl olduğu meçhuldür. Allah rahmet eylesin.

On yedi kemeri best cümlesi. Bunlar Hakk'a ermiş kimselerdir. Bunların bir kısmı beşlerde yer alır bir kısmı yedilerde yer alır bir kısmı on ikilerde yer alır, bir kısmı on yedi kemer bestlerde yer alır, bir kısmı kırklarda yer alır.

Bunlar Hazreti Muhammed, İmam-ı Ali tarafından ve emriyle seçilenlerdir. Gerçek mana aleminde bunlar birbirine bağlı olup Hakk'a erenlerdir. Himmetleri üzerimizde olsun.

İmam Ali, Ali üçler, beşler, Yediler, On ikiler, on yedi kemeri bestler, kırklarda yer alır.

Salmani FAris: yedilerde, on yedi kemeri bestler, kırklarda yer alır.

Kanber, İmam Ali'nin yol arkadaşı, on yedi kemeri bestler ve kırklarda yer alır.

Abdullah Bin Abbas, İmam Ali'nin amcası oğlu. On yedi kemeri bestler ve kırklarda yer alır.

BEL BAĞLAMA

On yedi kemeri best, bel bağlama erkanı ikrar vermek, tığ bent bağlamak ve dahi bundan sonra bilmek gerekir ki bel bağlamak, yedi ben (öğüttür) Her öğüdün de bir faydası vardır.

1. Bahil (cimri)liği bağlar, cömertliği açarlar
2. Hırsını bağlarlar, sabrını açarlar,
3. Cahilliğini bağlarlar ilmini açarlar,
4. Şehvetini bağlarlar, lezzetini açarlar,
5. Tokluğunu bağlarlar açlığını açarlar
6. Haramını bağlarlar helalini açarlar,
7. Şeytanını bağlarlar Rahmanını açarlar.

Onun belini öyle Allah için bağlayalar ki ismi marifet ona sabit olsun. İmam-ı Ali, Ebu Talip, "Tanrı yüzünü nurlandırsın" böyle buyurur.

Minyabeste nin sedinde bağlamasında kaç nesne ile açılır ve kaç nesne ile bağlanır. Ehli tarikat olan kimseye bunları bilmez lazım ve mühim ve vaciptir. Pes miy abestenin saddında on iki nesle ile bağlanır. On dört nesne ile açılır. İmdi bağlanan nesne bunlardır.

1. Gözü bağlı gerek: Kendi ayıbından gayrı kimsenin ayıbını görmeye, örtücü ola ve gözü ile gördüğünü eteğiyle örte,
2. Kulağı bağlı gerek: Yaramaz haberlerden gıybet sözünü işitip dinlemeye,
3. Dili bağlı gerek: Üstadı yanında dili olmaya,

4. Eli bağlık gerek: Kimseye el olmaya ver bir nesneyi koymadığı yerden eli uzunluk edip almaya,

5. Gönlü bağlı gerek: Hakk'tan başkasına meyli muhabbet etmeye,

6. Hırsı bağlı gerek: Tamahı galip olmaya,

7. Nefsi bağlı gerek: Nefsine yenilmeye, şehvet elinde biçare zelul (aşağılık) olmaya,

8. Boynu bağlı gerek: Davet olunan yere muhalefet etmeye,

9. Gazabı bağlı gerek: Kimseye dava ve niza (Kavga) etmeye

10. Beli bağlı gerek: (gayret kuşağı ile) Hakk'tan gayrı kimseye ihtiyaç yüzünü göstermeye,

11. Ayağı bağlı gerek: Yaramaz yerlere varmıyara.

12. Sıdk ile bağlı gerek: Yapıştığı yerde mükem (sıkı) dura, itikatı mükem ola.

VAllahu alem malüm oluna ki bundan sonra minyanbestenin bendini açan on dört nesneyi de açıkla.

Ben öğreneyim ki, Talibi hakk olayım, ondan bir feyiz alalar. Tarikat içinde kamil olanlar evliya izini izleyip ve gittiği yolu gözleyip o yol ile serçeşmeye (pınarın kaynağı) bulalar.

1. Sofrası açık gerek: İmam-ı Ali'nin kerametidir ki bir gün birkaç kimseler, İmam-ı Ali Hazretlerinin huzuruna geldiler. "Ya Ali, bize keramet göster görelim" dediler. İmam-ı Ali Kambere buyurdu ki "Ya Kanber sofra getir. Onlar, "Bizim karnımız toktur. Senden başka bir keramet isteriz" dediler. İmam-ı ali bu kez buyurdu ki "ya Kamber, Zülfikarı getir bunlara bir keramet göstereyim" dedi. Bunlar, İmam-ı Ali'nin heybetini görünce anladılar ki keramet sofra salmaktır. Dahi durmadılar her biri dağılıp gittiler. Böylece bilin ki sofra salmak İmam-ı Ali'nin kerametidir.

2. Kapısı açık gerek: Evine gelen konuğu izzet, hürmet ve hizmet eyleye. İmam-ı Ali vasiyet etmiş ki "Ya Ali, konuğunu hoş tut. Biri kişi evine konuk gelse kendi rızkını birlikte getirir. Gittiği zaman o ev sahibinin tüm günahlarını beraberinde götürür."

3. Dili açık gerek: Zikir, teşbih eyleye (Tanrı'yı ana) ve hem tatlı dilli ola kimsenin gönlünü incitmeye.

4. Gönlü açık gerek: Daima güler yüzlü ola kimseye ekşi yüz göstermeye.

5. Hulku açık gerek: Azıcık bir şey için darılıp, öfkelenmeye, hilim (yumuşaklık) suyunu gazap (kızgın) ateşin üzerine döke, sabırlı ola.

6. Lütfü açık gerek: Katına gelen insanın ihtiyacı neyse gücü yettiği kadar yardımcı ola.

7. Keremi açık gerek: Kerem issi (cömert) ola, mürüvvet sahibi ola, kimsenin sözünü red etmeye.

8. Sahası açık gerek: Bu Tarık (Alevilikte) içinde olan kimseye gerektir ki cömert ola, elinden geldiğince cimrilikten uzak dura.

9. Eli açık gerek: O kişi ki Şahı Velayet İmam-ı Ali Hazretleri ibadet halinde iken yüzüğünü parmağından çıkarıp yoksula verdi ve Hakk yoluna öz canını kurban ederim dedi o halde bu Tarıyk (yol, erkan) içinde olan kişinin Hakk yolunda başından, canından geçmesi gerek.

10. Gözü açık gerek: Her baktığı şeye hizmet nazarıyla baka. Hakk'ın hikmetini ve kudretini göre.

11. Kulağı açık gerek: Her işittiği sözü Hakk tarafından gelen nida (ses) bile ve her sözden hisse ala.

12. Alnı açık gerek: Yani doğru olan yol içinde dürüst ola. Dört kapı, kırk makama aykırı bir iş işlemeyerek halk içinde bu yüzden düşmeye, utanmaya.

13. Kademi (ayağı) açık gerek: Davet olunan yerden muhalefet etmeye gide. O daveti icabet göre Hazreti Resulu bir çorbaya çağırsalar giderdi.

14. Yakını açık gerek: Erenler yoluna talip kişi itikatını mükem etmek gerek. Bu da gerçek erenlerin eteğine yapışmaktır. Öyle ise şimdi halifeler (tarikatı seven muhipler) ve pirler bu erkanı (ilkeleri) yerli yerine göreler ve uygularlar ve de şeyhin, mürşidin yerli yerince göreler uygulayanlar ve de mürşidin meşrebini ve soy kütüğünü Şahı Velayet İmam-ı Ali'ye ulaştıralar.

Talip götüren ve eğiten kişiye gerektir ki bu sorularda kamil olgun mürşit olalar, yeri gelince cevap vereler.

Yukarıda beyan olan emirlere cevap verilmese o kimsenin pirliği ve mürebiliği caiz değildir. Şimdi mürebbi ve pir (mürşit) olan ve halife, talip, mühüp yurdunda olan kimselerin bu suallere hiç kusuru olmaya. Çok önemlidir ve hem farzı ayindir, vaciptir.

DÖRT KAPI KIRK MAKAM

ŞERİAT MAKAMI

Kuran-ı Kerim Enam suresi Ayet 59: "Kara, deniz, yaş ve kuru. Kara, hakikat, deniz, mariftir. Yaş, tarikat, kuru, şeriattır geçer. Birinci makam iman etmek: Allah, meleklerine, peygamberlerine, kitaplarına, ölüp dirileceğini inanmak.

İkinci makam: ilim öğrenmek, yani dini bilgileri öğrenmek, yol ve erkan, iyiyi, kötüyü birbirinden ayırmak. Üçüncü makam: ibadet etmek; Allah'a yalvarmak, yakarmak; dua etmek.

Dördüncü makam: helal kazanmak, faizi, haramı yememek. Beşinci makam: nikah kılmak. Yani Allah'ın emriyle evlenip bir eş sahibi olmak.

Altıncı makam: Nikahına bağlı olmak. Ölünceye kadar birbirine sadık olmak. Uçkurunu harama açmamak.

Yedinci makam: sünneti cemaattir. Yani Allah'ın emirlerine bağlı olmak.

Sekizinci makam: Sefkatli olmak, canı gönülden yoluna bağlı olmak.

Dokuzuncu makam: Temizinden yemeli, temizinden giyinmeli, iyiyi, kötüyü birbirine katmayın.

Onuncu makam: Emri mariftir. Yani yaramaz işlerden kaçmak, kötülüklerden uzak durmak.

TARİKAT MAKAMI

Birinci makam: Tövbe kılmak. Yani bir daha günah işlemeyeceğime tövbe derim. Tövbe bir kereye mahsustur.

İkinci makam: Bir mürşidi kamile el verip tabi olmak.

Üçüncü makam: Sacin gidermektir. Tarikata göre giyinmektir.

Dördüncü makam: mücahade giyinmek yani gösterişli giyinmemeli.

Beşinci makam: Hizmetli olmak, mürşide, yola hizmet etmek.

Altıncı makam: korku, kötülüklerden korkma. Allah sevgisini kazanmak.

Yedinci makam: Umut tutmak. Hakk Taala'dan ümit kesilmez.

Sekizinci makam: Hırka, zembil, makas, seccade, ibret, hidayet azizleri verilir.

Dokuzuncu makam: Sahibi makam, sahibi cemiyet, sahibi nasihat, sahibi muhabbet olmaktır.

Onuncu makam: Aşktır ve şevktir. Fakirliktir.

MARİFET MAKAMI

Birinci makam: Edep, haya, vicdanlı olmalı.

İkinci makam: korku, kötülüklerden kötülük yapmamak.

Üçüncü makam: Perhizlik. Yani az yiyin, az için.

Dördüncü makam: Sabır, aza kanaat etmek.

Beşinci makam: Utanmak. Tüm kötülüklerden utanmak.

Altıncı makam: Cömert olmak, cimri olmamak.

Yedinci makam: İlim sahibi olmak.

Sekizinci makam: Miskinlik, yani temiz olmak.

Dokuzuncu makam: Marifetli olmak.

Onuncu makam: Kendi özünü tanımak. Hazreti peygamber, "men arefen rabe. Yani kendini tanıyan Rabbi'ni tanır."

HAKİKAT MAKAMI

Birinci makam: Toprak olmaktır. Alçak gönüllülük.

İkinci makam: Yetmiş iki milleti bir görmek.

Üçüncü makam: Elinden gelen iyiliği yapmalı.

Dördüncü makam: dünya üzerinde cümle nesne ondan emin olmalı.

Beşinci makam: Mulk ışığına yüzün sürüp suyun bulmak, vadet ondadır.

Altınca makam: Sohbet anında hakikati söylemek.

Yedinci makam: Seyir alemde olan varlığı seyretmek.

Sekizinci makam: Sırdır. Sırra varmak.

Dokuzuncu makam: Münacat. Hakk'a kavuşmak.

Onuncu makam: Müşahade calap Tanri ile birleşmek.

DOĞRU YOL

Dünyada iki yol vardır. Doğru yol, Naci ve Naciye yoludur, Naciye ve Naci'dir. Dünyada iyiliklerin ve iyilerin yolu bunlardan ispat olmuş. Bu yol Hakk'ın emri rızasına bağlıdır. Naci Ali'dir. Naciye Fatma'dır. Bunlar Hakk'ın varlığına bağlıdır.

Hakk emriyle gelen Naciye'dir. Naciye ile SİT bir birbirinin emrindedir. Hakk'ın rızasını kazanmışlardır. Hakikat Naciye ile Sit'tir. (Naci) bu nedenle iyiliğin başı Naciye'dir ve hakikat yoludur. Hakikat yolu hem nurdur hem de sırdır.

Naciye nurdur. Sit (Naci) sırdır. Sit'in esas ismi Naci'dir. Zahiri alemde, dini kitaplarda, Sit aleyhiselam diye geçer. Sırrı alemde İmam-ı ali Naci diye geçer.

Fatma Anamızın ismi Naciye'dir. Biz bunlara Güruh-u Naci deriz. SİT veya Naci Hakk'ın emriyle gelip Adem'e oğul oldu adına SİT dediler.

SİT ile Naciye birbirine bağlıydı. Birbirine bağlı olanlar bakidir. Baki dünyası da altı üstüne, üstü de altına bağlıdır. Bağlılardan doğanlar da ikrarla birbirine bağlıdır. İman da şahitleridir.

İnsanın cemali (yüzü) Hakk'ın cemalidir. Doğrular Hakk'ın kuludur. Hakk, Allah'ın emri rızası ile hakim olan bir hakimdir. Tacı, namus, vicdan hakimdir. Vicdan hakimlerin hakimidir ve Hak'tır. Hakk'ın emriyle gelenlere sahiptir. Bunlar eline, beline, diline sahip olanlardır.

Gözleri görmez, kulakları duymaz, ayakları tutmuz ve elleri oynamaz olanlardır. Bunlarda kötü hal, bed muamele, fena fiiller yoktur. İşlekleri, sürekleri, hal ve hareketleri Hakk'ın emri rızasıyladır. Bunlar rahmet deryasından rıza yoluyla gelenlerdir. İnsanlara daima doğru yol gösterip, söz söyleyenlerdir. İnsanları kötülüklerden, kaza, belalardan, her türlü kirden alıp kurtaranlardır.

Bunların kanunu kayım, dünyası da yerinde kayımdır. Dünyaları güneş gibi orta yerde ebedidir ve gecesi, gündüzü yoktur. Hazreti peygamber buyurur bir hadisinde "Ben güzel ahlakı tamamlamak için geldim."

Güzel ahlakı olan doğru yoldadır. Bu yol Hakk'ın emri rızasındadır. Güzel ahlakı olan, yalan söylemez, kimsenin hakkının yemez, zina yapmak, Ahmed'in sözünü Mehmed'e, Mehmed'in sözünü Ahmed'e götürüp getirmez. Füskü, fucurluk yapmaz. Hadice'nin sözünü Fatma'ya, Fatma'nın sözünü Hadice'ye götürüp söylemez. Fesatlık etmek, kimseye iftira etmez, kimseye küfür etmez, kötü söz söylemez. Yalan yere şahitlik etmez, kumar oynamaz, içki içmez, gayet gönlü alçak olur. Benlik, kibirlik etmez, her hangi işte çalışırsa çalışsın doğru çalışır. Kazancına haram katmaz. Çoluk çocuğuna haram lokma yedirmez. Erkek kendi helal karısına, nikahına bağlı kalır. Kadın kendi eşine bağlı kalır. Haramlık etmez. Ölünceye kadar bunlar Güruh-u Naci, Naciye yoluna tabi olup Hakk'ın emri rızasından ayrılmayıp hakikat yoludur. Bu yol ikrar, iman yoludur. Bunların yolu rahmet deryasının malıdır. Kubbe-i Rahman malıdır. Ak defterin malıdır.

Bunlar Hakk'a kul olup yola talip olanlardır. Bunların yolu, rıza yoludur. Hakk'a kul olmuşlar. Bunların evi Rıza-i Hakk evidir. Cenab-ı Hakk bunlarla beraberdir. Bunların kalbi Hakk'ın evidir. Bunları gönlü Hakk mekanıdır. Bunlardan dünyaya gelen nesil insanlık alemine ve anaya, babaya faydalı olur. İnsanlık alemi bunlardan zarar ve kötülük bulamaz. Huzur içinde yaşar. Dünyada kazalar, afetler, tufanlar, savaşlar, belalar, kasırgalar, hastalıklar yok olur. Cenab-ı Hakk iyilerin dostudur ve onların koruyucusudur. Dünyanın neresinde

olursa olsun bütün insanlık alemi bunlara hürmet eder. Onlar Hakk ile beraberdir. Hakk onlar ile beraberdir.

HAKK İNSANDA

Tanrı Teala, cümle sağ gönüllerde tecelli eder. Miracilla maksidde yüzer. Mesela bir odanın duvarlarına ayrı ayrı üstü perdesiz temiz aynalar asılsa bu aynaların asıldığı odanın içinde bir çok kişiyi görürsün. Belki de yüzlerce kişi görülür. Halbuki o eve asılan aynalar arasında dolaşan şahıs yalnız bir kişidir. O bir adamın aksi, o aynaların perdesiz cümlesinde görülür.

İşte Cenab-ı Hakk'ın nuru temiz ve perdesiz olan bin bir gönüle tecelli eder ve ol tecelliyetin kuvvet ve kudretiyle ol perdesi ve temiz gönüller sahibinde mucizat ve keramet zahir olur. Fakat yine Hakk'ın zatı birdir. Şeriki ve benzeri yoktur. Her temiz gönüllerde tecelli eder.

Bu hususta Hazreti Resullullah buyurmuş ki, "Elkalbil mumına beytulalla, Elkalbi muminune hazın etulla, ve Elkalbili muminnıne miratullah." Yani müminin kalbi Allah'ın evidir, müminin gönlü Allah'ın hazinesidir, müminin gönlü Allah'ın hazinesidir.

Ol kalp, Hakk'a karşı temiz ve perdesiz olan hazine, kudretin kuvvetine malik ve sullulah olan ellullahlara ne denilse caizdir. Onlar hakkında Tanrı Teala, Kuran-ı Kerim'de buyurur, Suretul Alanın ayet 14-15 (Kadeflaha mentezakka ve zekeresme rabbini fesallah)

Türkçesi: Küfür ve günahtan pak olanlar kimseler kurtuldu. Onlar kalp lisanıyla Allah'u Teala'ya zikir çekmek duasını devam edenlerdir. Yani zatını, sıfatını bilen ehluli ahtır.

Bektaşiliği'in iç yüzü ikinci cilt sahife kırk ikide yazdığına göre, Hazreti Muhammed buyurur (Ena bisu men mekari mul ahlak) Yani güzel ahlakı tamamlamak için yaratıldım. Ve yine buyurmuştur, "Eddinul muamele) Yani bize ağır ibadetlerden ziyade muamelet ve güzel ahlaka ehemmiyet verilmesi gerek. Zira bir insanın şeriatı muamele ve ahlakı ile ölçülür.

İZAH: Güzel ahlak ile temizlenip duaya girenlerin yani ibadete girenlerin abdesti sahih ve duaları gece de gündüz de kabul olunur.

Asıl gerçek abdest iç abdesttir. Yani bütün kötü ahlaktan içini temizlemektir. Yani benlik, kin, kibir, yalan, zina, küfür, benlik, haram yemek, fesatlık etmek, kul hakkı yemek buna benzer şeytani fiiller insanın içinde olursa o insanın aldığı abdest geçersizdir. Vücudun kirini götürür başka bir yararı olmaz.

Erenler buyurmuşlar, veliler beyan etmişler bu gibi kötü ahlaklar insanda oldukça, ibadeti, abdesti geçersizdir. Bu gibi ahlak sahibi olan secdeye gelse o secdeden ne hayır gelir, duası kabul olmaz; boşunadır.

Bu gibi kötü ahlaktan kendi içini temizlemiş ve içindeki kötü fiilleri yok etmemiş. Müminler su abdestine ihtiyacı yoktur.

Resulullah buyurmuş, "Müminin gönlü Hakk'ın evidir. O ev, doğruluk ve dürüstlük, vicdanlı olmak ve güzel ahlakla temiz olur." İşte Hakk'ın emri rızasına bağlı olanın içi, dışı temizdir. Onun abdesti doğruluk, dürüstlük ve güzel ahlaktan ibarettir. Hakk'ın mekanı insan-ı kamilin kalbindedir.

Veliler buyururlar, bir tencereye mundar nesne koy ağzını sıkıca kapat günde yüz kere dışını yıka, onun kapağını aç o pislik içinde. O tencerenin içinde yemek pişer mi? Pişmez. O halde insan içini temizlemez, kötü fiillerde dışını ne kadar yıkarsa yıkasın ancak kiri gidebilir.

EĞRİ YOL

İki ana yol vardır. Biri Naciye yolu, biri de Havva yoludur. Havva yolu, zulumat deryasının yoludur. Kandil-i Kudret yoludur. Hayır, ser yoludur. Cennetten gelen sürgünlerin yoludur. Bunlar kara defter malıdır. Kara defter hayır, şer defteridir.

Hayır Adem'den geldi, şer Havva'dan geldi. Çünkü şeytan cennette Havva'yı aldatarak buğdayı yedirdi. Havva da Adem'i kandırarak buğdayı yedirdi. Bunların yolu sürgünlerin yoludur. Çünkü Hakk'a verdikleri ikrarı bozdular. Şeytana uydular. Şeytana uydular insani mahlukat oldular. Kötülükten gelen yol Havva'nın yoludur.

Cennette emirsiz buğday yediler. Cinsi ilişkide bulundular. Adem ile Havva'nın birbirine bağlılığı yoktu. Aralarında şeytan vardı.

Kötü ahlak insanı kötülüğe sevk eder. Kötü ahlak sahibi şeytan kuludur. Bunların yolu şeytan yollarıdır. Bunlar yalan söyler, kinli olur, zina ederler, fusku fücür işlerler, Ahmed'in sözünü Mehmed'e, Mehmed'in sözünü Ahmed'e götürür getirirler. Hadice'nin sözünü Fatıma'ya, Fatıma'nın sözünü Hadice'ye götürüp, getirirler. Kumar oynarlar, içki içerler, küfür ederler, onun bunun aleyhinde konuşurlar, kavga dövüş ederler, kul hakkını yerler, benliği, kibirliği taşırlar. Yola, erkana, ere, pire saygıyı, hürmeti bilmezler. Nefsine, hırsına, tamaha esir olurlar. Her türlü şeytan fiilini taşırlar. Hakk yolunu tanımazlar. Bunların evi şeytan evidir. Bunlar şeytan kuludur. Bunların yeri cehennemliktir. İnsanların içinde rezil olurlar. Hakk'ın huzurunda yüzü karadırlar. Yeri naharı cehennemdir. Derdine derman yoktur. Kötülüklerin yüzünden dünyada nice afetler, tufanlarla insanlık alemi gark olmuş ve nice kereler dolmuş ve boşalmış. Hakk'ın divanı kurulsa da mazlum, zalim, haklı, haksız, Hakk, Batıl birbirinden ayrılsa gerek.

Kötülerin yolu zulumat yoludur. Bu yol başı şer sonu şerdir. Eğriler bu dünyaya huzur vermezler ve insanlık alemine daima zararları dokunur. Ve akıbeti kıyamet kuyusuna akıp yok olmaktır. Cenab-ı Hakk kötülerin düşmanıdır. Kıyamet günü af yoktur.

Eğer ki bir hükümet emrini icra etmez ise o hükümeti azgın olur ve millete düşman olur. Bu nedenle de millet de hükümete düşman olur. Allah'ın yaratmış olduğu Adem oğulları birbirine düşman oldular. Sebebi Allah emrini icra ettirmedi, milleti korkutmadı. Kullar da Allah'ın emrini tutmadı. Bu yüzden de kullar birbirine düşman oldular.

Sahipsiz dünya, sahipsiz kullar olur mu? Sahipsiz olan hükümettir, kanundur. Kanunu icra eden hakimdir. Adalettir. Cezadır. Ve af yoktur. Af, şeytan kanunudur. Af, milleti birbirine düşman etmektir, azgınlaştırmaktır. Af, cebri kuvvettir. Kanlı, kenlidir, vurucu, kırıcı, yıkıcı, yakıcıdır. Dünyada olan hükümetler Adem oğullarının hükümetidir ve Allah'ın emriyle yaptıklarını zannediyorlar. Bunların Allah'ın emriyle hiçbir alakaları yoktur.

Allah'ın bir ismi dillerden hiç düşmüyor. Allah'ın ne sıfatta olduğunu görmediklerinden herkes bir şeye benzetmiş Allah diye tapıyorlar. Allah ile kulları arasında olan kabahat kimdedir? Doğru olanlar doğruyu söylesinler. Söz doğruların sözüdür. İkiyüzlülerin sözü yalandır. Ve yalan olduğu için de kabahati

doğrular da sorulmalı. Doğruların sözü Allah'tandır. Çünkü emrini icra etmedi. Her kim olursa olsan ve hangi hükümet olursa olsun kabahatlidir. Dünya kanunsuz, millet sahipsiz olmaz. Milletin sahibi o milletin hükümetidir. Dünyanın sahibi Allah'tır. Eğer dünya kanunsuz olursa, millet de sahipsiz olur. Sahipsiz ne olursa olsun acayip ve gariptir. Sahipsiz olan kullar acayiptir ve kullarına sahiplik etmediğinden dolayı da kanunu işlemedi.

Sahipli hayvanların sahipleri daima hayvanlarına sahiptirler. Ve hayvanlarını sahipsiz bırakırlarsa ya kurt yer ya çalarlar yada kaybolur, gider, telef olur. Sahipsiz her ne olursa olsun sahiplerine zarar, ziyandır. Zararları kendi emirlerine, kanunlarına, kendilerine tutmadığındandır. Tutmadığında ve tutturmadığında emirleri ve kanunları kendilerine davacıdır. Kabahatli olduklarını yaptıkları kanun ispat etmemektedir. Çünkü kanunu icra eden hakimin hükmü olmadığından ve hükümsüz bıraktığından dolayı kabahatlidir. Allah, kendi kanununa diğer hükümetler de kendi kanunlarına mahkum olurlar.

Dosta zarar, düşmana kar veren, iyiliği esir, kötülüğe meydan veren, kızları bozduran, namusu kötülüğe payımal ettiren, evladı ayalını ayak altında ezdiren, çiğnettirenler kazanmış oldukları kazancı kötülüğe verenler, kendi kanunlarına ve adaletlerine mahkumdurlar. Yazdıkları ve yaptıkları kanunlar aşikar, meydandadır. Bir okusunlar kendilerini beraat ettirsinler. Haklarını dava edenler, arayanlar her zaman haklıdır.

Hiçbir kimse tarafından hak sahiplerine engel olup itiraz etmelerine hakları yoktur. İşte kanun, işte meydan, işte ulu divan. İspat etmiş olduğu maya ile süttür. Adem ile Tavus'un mayası ve sütü birdir. Biri zahirde biri de batında, göze görünmüyor. Göze görünen Adem ile Havva'dır. Göze görünmeyen şeytan ile vesveseyi hanestir. Dünyada olan milletleri, insanları birbirine katan, dövüştüren ve boğuşturan bunlardır.

Bunlar da Allah'ın emriyledir ve kendi yaratığıdır. Eğer Allah bunlara dur deseydi durmazlar mıydı? Tabi ki dururlardı. Şimdiye kadar Allah'a karşı duran var mıdır? Yoktur. Bundan olan hikmeti ancak Allah kendisi bilir. Kanun hikmetle bir alakası olmadığı kanun hikmeti kanunsuz olarak görüyor. Yer ile gök arası bir hikmet deryasıdır ve deryanın üzerinde bir yol vardır. İşte bu yol kanun yoludur. Bu yolda ancak Hakk'ın emrinde olanlar gidebilir. Bu Hakk'ın emri ve rızasıyladır. Rıza kanundur, hakimdir ve kanun mizanidir.

Yalanı, doğruyu gösteren kanundur. Hakim de yalanı doğruyu birbirinden ayırıyor ve kanundur, emrindedir. Talip yolu ile kul kapısına kul olanların kapısı Hakk'ın kapısıdır. İkrar ve imanı olanlar Hakk'ın kapısını açarlar. İkrar, terazidir, mizandır. İkrar, anne, babadır ve anne babanın arasındaki mizan imandır. Evlat, annenin, babanın arasındaki mizan, imandır. Yola giden arkadaşların arasındaki mizan imandır. Pir ve talibin arasındaki mizan imandır. Hükümet ile milletin arasındaki mizan imandır. Karı, koca arasındaki mizan imandır. Her kim olursa olsun aralarındaki mizanı imandır ve iman şahittir.

Şahitsiz kimse kendini ispat edemez. Kendini ispat etmek için şahit lazımdır. Bir insanın talip olup olmadığını bilmek için o insanın Hakk ile alışveriş etmesine bakılmalıdır. Talip Hakk ile alışveriş edendir ve daima Hakk'ın divanına doğrulukla gidendir.

Talibin Hakk'ı pirindedir. Pirin de Hakk'ı taliptedir. Ve Hakk bunların arasındadır. Kapı komşuların, anne ve babaların, evlatların, musahiplerin, arkadaşların, hükümetlerin ile milletin arasında ispat olur ve Hakk bunlarda. Doğrulukla, Hakk'la alışveriş eden talip olabilir. Yoksa nahak olur. İki yol vardır. Biri Hakk yolu, biri de nahak yoludur. Biri acayiptir biri de garaiptir. Ve bunların sermayesi geldiği yollarıdır. Biri iyilik biri de kötülük yoludur. Bunların iyiliği, kötülüğü işleğinden, süreğinden belli olur. İşlekleri ve sürekleri iyi ise iyi derler eğer kötü ise kötü derler.

ALEVİLER NEDEN NAMAZ KILMAZLAR?

Aleviler, Hazreti Muhammed, Hazreti Ali nasıl ibadet etmişse ve Kuran-ı Kerim nasıl bir ibadet buyurmuşsa biz Aleviler aynı o emir üzerine ve peygamberimizin yaptığı şekilde ibadet ederiz. İslam dininde iki aşama vardır. Birincisi aşama hazreti peygamberin devri Kuran ve Hazreti peygamberdir.

Kuran-ı Kerim, Hazreti Muhammed nasıl bir ibadet etmişse Kuran'ın emri üzerine öyle ibadet yaparız. Hazreti peygamber buyurmuş, "Ben size iki emanet bırakıyorum. Biri Kuran biri Ehlibeytimdir." Aleviler Kuran ve Ehlibeyt'ten ayrılmadık. Rahmetli Halil Öztoprak Kuran'da Hikmet Tarihte Hakikat beyan etmiş. Miraç hakkında gelen ayetler gece ibadeti İsra suresi 78,79. Ayetinde (Ekiymüsselate lidülükissemsiila gasekilleyli ve Kurane fecri inne Kuranael fecri

kanemeşhuden ve minelleyli feteheccet bihi nafeliten leke asa en yebaseke,rabbüke mekamen mahmuden)

Türkçesi: Farz olan ibadet. Kalk , gün aştıktan gecenin karanlıklarından Kuran okuyarak şafak ağarıncaya kadar ibadet eder isen gece ve gündük melekleri şehadet eder.

Gece vaktinde uyanıp senin için farziyet ve faziletine ziyade olarak gece namazı kıl ta ki Rabbın celle şane seni makamı mahmuda götüre.

Miraç hakkında ikinci süre Necm suresi, 8,9. Ayeti Sümme dane fetedella.

Türkçesi: Peygamber Allah'a öyle yakın oldu ki iki kavis bir mesafe kaldı.

Ali İmran Suresi Ayet 191 (Elleziyne yekürünallahe kıyamen ve kuvden ve ala cunubihim ve yetefekerune fiy halkıssemevati vel'ardı Rabbena mahalakte haza batılen sübhaneke fekine azabennari)

Türkçesi: Aklı kamil sahipleri Allah-u Tealayı oturduğu ve kalktığı ve yattığı yerde daima zikr ederler ve kalbinde düşünüp fikir ederler.

Müzemmil Suresi 1,2 ayeti: "Ya eyyühelmuzzemmülü kumilleyle illa kaliylen)

Türkçesi: Ey kilime bürümüş ey nübüvvet içinde olan nebi gece kalk ibadet et meğer gecelerde az uyuyasın.

Ayet 3 (Nisfehu evinkus minhü kaliylen.)

Türkçesi: Ol ibadet ki gecenin yarısında yahut ondan az noksanla ol üçte biri olur.

Ayet 6, "İnne naşi etelleyhihiye eşeddü vet'en ve akvemükıylen)

Türkçesi: Gece saatinde ibadete kalkmakta eğer ki uyku ve rahatı terkle zahmetler var ise de dil ile kalbi birleştir ibadet et. Kuran okumanın zevki ve ihlasın tamamı ve kamildir.

Ayet 7 (İnne leke fiynnehari sebhan taviylen)

Türkçesi: Gündüzleri uzun uzadıya halkın işleriyle meşgul olursun. Gece ibadete yönelmen evladır.

Nurulbayan bu ayeti şöyle tefsir eder: “Gece ibadete kalkmak daha kuvvetli ve huzuru kalp ile okumaya daha elverişlidir. Gündüzleri iş ve gücünde çalış.”

Nebe Suresi ayet 9,10,11 (ve ceaina nevmeküm sübaten ve cealnelreyle libasen ve cealnennehare measen)

Türkçesi: Uykunuzu bedeninize aram ve rahatınıza kuvvet ve geceyi size, libas kıldık. Yani zülmeti uykunuzu alasınız; ibadet edesiniz. Gündüzleri çalışıp vakti maaş kıldık. Geçim ve kazanç için dolaşırsınız.

SALATIN ANLAMI

Enam Suresi ayet 92, “Velleziyne yuminüne bil ahıreti yüminune bihi ve hümala salatihim yuhafizune.)

Türkçesi: Ya Muhammed, şunlar ki azaptan korktular ahirete ve Kuran’a iman ederler. Din direği olan ibadetlerini saklasınlar.

Tur Suresi ayet 49, “Ve minelheyli fesebbihu ve idbarel nüçümi.)

Türkçesi: Gece ibadeti açık kılma da sakla. Secde ibadeti et yıldızlar batana kadar.

Açıklama: Bu ayete göre geceleyin kalk ibadet et, şafak sökene kadar; yıldızlar batıncaya kadardır.

Araf Suresi ayet 55, “Üdurabbeküm tederruan ve hüfyeten innehulayühıbbülmu te diyne.”

Türkçesi: Tanrınız ululuğuna yalvarma ve inlemeyi, sıren ve batınen ibadet edin çünkü Allah-u Teala dua ile haddini aşanı sevmez.

Araf Suresi ayet 205, “Vezkürrabbeke fiynefsike tedarru an ve hıfyeten ve dünel cehri.)

Türkçesi: Ya Muhammed Allah’ın kalbinde gizli zikret.

İbadetin Hazreti peygamber zamanında gece yapıldığını mezhepler tarihi yazar. İslam tarihini incelersek görülür ki Hazreti Peygamberin ölümünden

sonra ilk Teravih Namazı Halife Ömer zamanında, ilk dört rekat gündüz namazı da Halife Osman zamanında kılınmıştır. (Teberi Tarihi sayfa 15.)

Muaviye ve oğlu Yezid zamanında dini işleri siyasete alet edilmiş hurafatla evladı resule kin duygusuyla doldurmuş, camilerde minberler yaparak Hazreti Ali ve evladına lanetler yağdırılmış olanları sevenleri katletmişler.

Aleviler Kuran-ı Kerim ve Hazreti Muhammed, Hazreti Ali nasıl ibadet etmişse, yüce kitabımız Kuran buyurmuşsa biz Aleviler Kuran'da gece ibadeti beyan olmuşsa biz de o emre göre uyarak aynı şekilde ibadet ederiz.

İslam din bilgisi adındaki kitabın 163. Sayfasında yazar; "Hazreti Ali Keremullah-u Veche ve Fatıma ve Hasan ve Hüseyin hazretlerinin reylerini kabul etmezlerdi." Yani Ehlibeyti resulullahın, peygamber dünyadan göç eyledikten sonra icat edilen beş vakit namaz ihtilaflı karardan başka bir şey değildir. İlk Teravih Namazı Ömer, öğlen namazı Osman zamanında beş vakit namaz Abbasiler zamanında karar verilmiş.

AŞİKARE İBADET RİYAKARLIK

Kuran-ı Kerim açıkta kılınan namazın riya olduğunu yazar.

Maun Suresi ayet 4,5,6,7 (FEveylün lil musalline elleziyne hüm an selatihim sahune, Elleziyne hüm yuravne ve yemneunelmaune.)

Türkçesi: Şiddetli cehennem azabı ol açıktan açığa namaz kılan aynacılar içindir ki ellere Müslümanlık ve sofuluk göstermek için selamet tenha yerleri terk edip namazı aşikare kılarlar. Bunlar sol cemaattir ki namaz deyü bütün işledikleri amel ve ibadetleri Allah için olmayıp dünya menfaatlerini kazanmak için halkın gözüne sofu ve Müslüman görünmeleri içindir.

Zümer Suresi ayet 11,12,13, "Kulininiy ümirtü en abüdallahe muhlisan lehüddiyne ve ümirtü ilen ekûne evvelelmüslimiyne kul inniy ehafu in asaytü rabbiy azabe yevmin aziymin.)

Türkçesi: ya Muhammed de ki, "Ben Allah-ı Teala için dinde pak ve birlikte ibadet etmeye ve Müslümanların evveli olmaya emr olundu. Eğer namazı gösteriş ile, benlik, ikilik ve riya ile Allah'ıma asi olursam ol vakit korkarım ki ol kıyamet gününde bana azabı azim ola.)

Zümer Suresi ayet 14,15, “Kulillaha abüdü muhlisan lehu diyniy fabüdü masi. Tüm min dunihikul, innehalhasiriynellezine hasiru enfüsehüm ve ehlihim yevmelkıkayemeti elazalike hüvel husranülmübiy nü.)

Türkçesi: De ki ben Allah Tealaya karşı dinimi ikilikte ve (riya) Müslümanlara namaz gösterip, sıfat satmaktan kurtarıp Hakk’a halis sırren ibadet ederim. Siz de Allah’tan başka istediğine ibadet edin, de ki dinini tamamen kaybedenler onlar ki cennetten mahrum olup cehenneme girenlerdir.

Müzekki Nüfus kitabının 230. Sayfasında yazar. Hazreti peygamber buyurur: (Kalel mirai yünadi yevmel kıyameti bierbeeti esmae ila ahiri.)

Türkçesi: Gösteriş namazlarını aşikare kılan riya ehline kıyamet günü diyeler ki o gayretlerin ve namaz amellerin hep batıl oldu.

Açıklama: Kuran-ı Kerim ayetlerinde ve dini kitaplarda Hazreti Peygamber hadisinde defalarca desinler için açıkta yapılan ibadetlere riya karışır buyurur.

Müzekke Nüfus kitabının 231. Sayfasında yazar, “İllahi, ibadete minhümül muhlisine.)

Yani amelini ve ibadetinizi halk görürse elbette ki o ibadete el görsün niyeti karışır, riya olur buyurur.

CAMİ VE MESCİD

Hazreti peygamber zamanında yapılan bir cami, Hazreti peygambere gelen ayeti kerime ile yıktırmış ve camilerde namaz (ibadet) edilmesini yasak etmiş.

Kuran-ı Kerim Tövbe Suresi ayet 107’de, “Velleziynettehazü mesciden diraren ve küfren ve tefriyykan benlemmümüniyne ve ırsa den limen hareballahe ve resulehu minkablü velleyehlifunne in eredni illel husna vallahü yeshüde innehüm lekazibüne.)

Türkçesi: Müminlere zarar vermek ve gönüllerindeki saklı duran düşmanlığı kuvvetlendirmek için namaz kılmaya mescit meydana getirdiler. Bunlar Müslüman olmadan önce Hazreti Muhammed ile harp eden münafıklardır. Müminlerin arasını açmayı, onları birbirine düşürmeyi akıllarına koymuşlardır. “Ya Muhammed Müslümanlar seninle birlikte namaz kılsın ve

zikir etsin diye böyle geniş mescit, cami yaptık” derler. Allah-u Teala dahi şahitlik eder ki onlar yeminlerinde yalandırlar.

Tövbe suresi ayet 108, “Lateküm fiyhi ebeden lescidün ussire alettakva minevveliyevmin ehakku en takümü fiyhiridalün yühıbbüne enyete tahheru vallahü yuhıbbül muttahhiriyne.)

Türkçesi: Ya Muhammed, kalkma ve ol mescitlerde ebediyen namaza (salata) durma. Evvelce Tanrı korkusu üzerine yapılan mescidi evvelde Hakk ibadet haklı ve lazım bir ibadettir. Orada rızaullah için kötü ahlaktan hem kendilerini pak etmeyi ve hem de kötü ahlaktan onları sevmeyi bilen bir güruh vardır. Onlar ile ol.

Hazreti peygambere ol mescitlere Müslümanları gitmeyi yasak eden bu ayetin altında yazılı olan emre göre, Cenab-ı Hakk Hazreti Muhammed’e o İslamların yaptıkları mescide gitme buyurduğu peygamber efendimiz ashaptan birkaç kişiye de emredip ol İslamız diyenlerin yaptıkları mescidi yıkıp orasını süprüntülerle doldurdular. (Kenarlı Kuran-ı Kerim Tefsiri Sahifa 203)

Kısası enbiya tarihinde bu vaka hakkında şöyle bir kayıt vardır. Hazreti Muhammed’e ayeti kerime gelince hemen Hazreti Muhammed dahi Melik İbni Dahsan ve İbni Adi ile bir heyet gönderip varıp Müslümanların ol mescitlerini yani camilerini yaktılar.

Aynı hadise üzerine başka bir tarihi vesikada da şudur, Tarihi Taberi 2 cilt kenarında Altı Parmak kitabının 306. Sayfasında bu meseleden bahsedilirken şunlar yazılmaktadır: “Vakti saatle Müslümanız diyenlerin yaptıkları camilerde namaz kılmak için Hazreti Muhammed’e teklif edilmiş idi. Bu teklif üzerine Cebrail Aleyhisselam nazil olup ol camilerin yıkılmasını sana emretti ayeti kerimesni getirince, namaz kılmak için yaptıkları mescidi Hazreti Resulullah farzı Kuran’la yıktırdı. Hazreti Muhammed’den sonra o camiyi Halife Ömer yaptırdı.

Ravzatul Ahbab kitabının 3. Cilt sayfa 103 ve 4. Cilt sayfa 100’de yazıldığına göre muhteşem camileri Muaviye yaptırdı. Buralarda Hazreti İmam-ı Ali’ye ve evlatlarına lanet eden hutbeler okuttu. İmam-ı Ali’ye ve evlatlarını sevenlerin katline fermanlar çıkardı.

Camiler, ayet ile yıkıldıktan sonra ibadetin evlerde yapılması icat etmekte idi. Esasan bu hususta da ayetler vardır.

Kuran'da Yunus Suresi'nin 87 ayeti, "Ve evhayna ila musa ve ehıyni en Tebevve ali kavmiküma bimesre büyüten vecalu büyüteküm kıbleten ve akimusselate ve beşşirilmüminiyne.)

Türkçesi: Ya Muhammed biz Musa ve kardeşine kavimleri için Mısır'da ev alıp yerleşmelerini emrettik. Siz ve kavminiz hanelerinizi kıbleye, duaya dönün. Dua edin, erkan ile eda edin, Ya Musa evlerinde dua ve niyaz eden müminlere dünyada kurtuluş ve ahirette cennet derecelerini müjdele.

İbadetin camide değil evlerde kılınmasının Kuran'da farz kılındığına dair başka bir ayeti kerime. Nur Suresi ayet 36, "Fiybüyütin ezinallahü en türfea ve yüzkere fiyhesmühü yüsebbihu lehu fiyhabilğudüvvi velasali."

Türkçesi: Ya Muhammed, kendi evlerinde ibadet edenlere Tanrı Teala tarafından tanzim olunup sevap derecelerinin yükselmelerine izin verip emreyledi. Onlar öyle güruhtur ki evlerinde Allah-u Tealaya ibadet zikrü teşbih edenlerdir.

Yukarıda bahsi geçen mevzu hakkında Hazreti peygamberin hadisi vardır, "La yukbelül cami illa bü caiil mısr.)

Türkçesi: Sen başka camilere karşı yakın olma. Kalp camiinde Tanrıya yalvar.

İncil'i Şerif Markos ikinci bab ayet 17'de yazar; "Ve öğretip onlara diyordu bütün milletler için benim evime dua evi dinelecek" diye yazılmış değil midir? Fakat sen bize kerem eyle.

Kuran Azab Suresi ayet 34, "Vezkürne ma Yudla fiybüyütikünne min ayetillahi velhikmeh innallahe kane latiyfen habiyren.)

Türkçesi: Zikir ve ibadeti evlerinizde yapın ve evlerinizde okunan Allah'ın ayetlerinden ve hikmetlerinden olan ilahi duaları hatırlayıp evinizde zikir ediniz. Allah her zaman, her vakit menfaatli işleri bilir.

İncil-i Şerif Matta 6. Bab ayet 6, “Fakat, sen dua ettiğin zaman kendi için odana gir ve kapını kapayarak gizlide olan babana yani Allah’ına dua et. Gizlide gören baban sana ödeyecek.”

İncil-i Şerif Luka 20. Bab ayet 47’de, “Onlar dul kadınların evlerini yutarlar ve kul Hakkı yerler. Gösteriş için uzun dualar ederler bunlar daha büyük mahkumiyete uğrayacaklar.”

Yüce kitabımız Kuran-ı Kerim başta olmak üzere Hazreti Musa ve Hazreti İsa, Hazreti Muhammed ve Kuran-ı Kerim mukaddes kitapları incelendiğinde Tevrat, İncil, Kuran bunların hepsinde aşikare yapılan ibadetlerin riya olduğunu yazar. Hazreti Musa’ya, Hazreti İsa’ya, Hazreti Muhammed’e gelen kitaplarda, gerçek kitaplarda ibadetin evlerde yapılması emredilmiştir.

Hazreti Musa’dan sonra havralar yapılmış. Hazreti İsa’dan sonra kiliseler yapılmış. Hazreti Muhammed’den sonra camiler icat olmuş.

Cenab-ı Hakk’ın emrine uymayıp kendi icatlarını Hakk’ın emridir diye insanlar, dinlere, mezheplere bölerek birbirine düşman ederek, insan kanı dökerek, insanlık alemini kendi çıkarı için üç beş günlük dünya saltanı için, doğruyu inkar edip, hem kendini hem de insanlık alemini dünyada ve ahirette ve mahşerde cehennem ateşine atarlar. Bunlara Cenab-ı Hakk’tan büyük bir azap vardır. Doğruyu söylemeyen din alimleri hakkında Allah-u Teala Kuran’da Bakara suresi ayet 159’da buyurur: “Geçeği gizleyen, hakikati inkar eden Allah’ın laneti onların üzerine olsun. Melekler ve müminler onlara lanet ederler. Hazreti Musa, Hazreti İsa’nın, Hazreti Muhammed’in din alimleri bir araya gelseler, Tevrat’ın, İncil’in, Kuran’ın din alimleri bir araya gelseler, Tevrat’ın, İncil’in, Kuran’ın içindeki gerçekleri ortaya koysalar, bütün insanlık alemi Hakk’ın emri rızasında birleşseler veya birleştirseler ellerini vicdanlarına koysalar ne iyi olur.

Cenab-ı Hakk’ın emri birdir, iki olamaz. Bir olan emir Hakk’ın kanunudur. Bu kanun birdir. Hazreti Musa bu kanuna göre dinini yaymış. Hazreti İsa bu kanuna göre dinini yaymış, Hazreti Muhammed bu kanuna göre dinini yaymış. Bu kanun yoludur. Yol da Hakk’ın emri rızasıdır. Ehlibeyt ve Güruhu Naciye yoludur.

Yüz suhuf, dört kitap, Tevrat, Zebur, İncil, Kuran; cümlesi Ehlibeyt yolu, erkanı üzerine gelmiştir. Cümle peygamberlerin hepsi Güruhu Naciye neslinden gelmedir. İmam-ı Ali'nin cennetteki ismi Naci'dir. Fatıma anamızın ismi Naciye'dir. Biz Aleviler bunlara Güruhu Naci deriz. Bunlar Hakk'ın emriyle gelmişler. İmam-ı Ali sırdan gelmiş Fatma Anamız nurdan gelmiş. Adem ile Havva'ya yol ve erkan göstermek için gelmişler. Onların evlatları da Havva ile Adem'in evlatlarına, nesline yol, erkan göstermek için gelmişler.

O derdi aşka düşmiyen kişiye derman neylesin

Hükmü şahı bilmeyen nadana ferman neylesin

Adem kadrini ne bilsin münkürü merdut ezel

Kaplayıptır cismi canın nefsi şeytan neylesin

Aşkı olmayan ne bilsin ilmi adem kandarır

Müşriki bi dinlere ayeti Furkan neylesin

Zahidi efsaneler duymadı aşk esrarını

Surete göründü insan içi hayvan neylesin

Dökme hayvanın önüne sükkarı nimetleri

Hayvana her dem gerektir otu saman neylesin

Arifin gevheri kalemi cahile hoş mu gelir

Kibri nadan olana mektebi irfan neylesin

Hakkı fark etmeyip zahit cenneti didar dediler

Gaflet ile günü geçer kalbi zindan neylesin

Can ilinden cana yetmez vermeyen can dostuna

Görmeyen cenanı canda oldu bi can neylesin

Bilmedi aşık niçin can verdi aşkın yoluna

Her tarafta gördüğü sureti rahman neylesin

Noksani nuş eyleyen Haydar elinden kefseri

Nutkudur abu hayat çeşmeyi hayvan neylesin.

Gerçeği söylemek gerekirse halka yanlış fetvalar vererek onları batıl bir inanışa sevk edenler, indallata mesuldürler. Nitekim Bakar Suresi ayet 159, "İnnelleziyne yektümunema enzelna minelbeyyinatı velhuda min badima beyyannahülinnesi fiyl kitabi ulaike yel anuhum ullahu ve yel anuhumulla inüne.)

Türkçesi: İndirdiğimiz apaçık delileri bildiğimiz dosdoğru yolu insanlara Kuran'da tamamıyla anlattıktan sonra bunu gizleyenlere gelince onlara hem Allah lanet eder hem de peşinden gidenler ve melekler onlara lanet ederler.

İMAM-I ALİ

Asabı Kiram. Bu isim üzerinde çok durmuşlar. Kuran'da Aliyyul Azim diye geçer (Ali Veli) isimleri bizzat Allah'u Teâla'nın ismi şerifi olduğunu büyük mufesryenler kabul etmişler. Kuran'ın tefsir ve tercümelerinde yazmışlar. Tefsiri tıpyan birinci cildinin 94. Sayfasında (Ali ve Veli isminin Cenabı Hakk'ın Kuran'daki 99 ismi arasına yazmışlardır.)

Velilerin veya insani kamilin mertebesi, varlığı cenab-ı Hakk'ın mekanıdır. (Ali, Veli) diye çağırdıkları isim yine ol Kuran'daki Ali yani Allah isminden başka

değildir. Bu Ali ismi şerifi hakkında Kuran'ı Kerim ayetlerinde Sebe Suresi ayet 23 (Velatenfarusefaatu Indehuillalimen ezineyle hu hataiza füzzia an kulubıh üm kalü mazakale rabbüküm kalullhaka ve hüvel Aliyyükebiyru.)

Türkçesi: Allah-u Teala yanında şefaat fayda etmez. Meğer ki, Allah-u Tealal şefaat edene ve şefaat olunana izin vere. Onlar birbirine sefaat ede. Onlar şefaat izin için korku ve rica ile bekleyeler ta ki izin ihsaniyle onların kalplerinde perde gide (yani Hakk'ın zatı kalplerinde tecelli ede) onlar rabbimiz taala müminlere şefaatte izin ve ihsan buyurdu diyeler. Ol Ali büyüktür sonsuzdur. Ondan izinsiz kimse şefaat edemez. (1)

Nisa Suresi ayet 33 son fıkrasında (innelihekane Aliyyen Kebira) Tefsiri Tıp yani yazan mufeşşirani kiram heyeti bu ayeti kerimenin Türkçesi'ni şöyle yazmışlar: "Tanrı Taala Ali'dir, uludur."

Hac Suresi ayet 62'de yazar: (Zalike biennelahe hüvel Hakkü ve enne meyadüne min dunihi hüvelbtillü ve ennellahe hüvel Aliyyulkebir)

Türkçesi: İş bu kemal ve kudret ile vasfı su sebeplerdendir ki ol Allah nefsinde berkimiş kendi zatında vaci bul vücudu. İlikite kalan Allah'tan başkasına ibadet ederler ol ibadet hadu zatında batıldı. Allah'u Teala cemi eşya üzere ol büyük Ali'dir.

Bakara Suresi ayet 255 (Allahu lailahe illalüvel elhayyül kayyu ümü la Tetuzuhu sinetün vela nevmünlehü müfiyssemati mafil ardi men zelleziy yesfehu indehü illa biiznihi yalemü mabeyne eydihim ve ma helfehüm velayuhi tüne biseyin min ilmihi illa bimasae ve sia kursiyyüzüssemaati vevl arde vela ye uduhu hıfzihuma ve hüvel Ali yyül azimün)

Türkçesi: haklı ibadet Allah-u Tealaya'dır. Sağlıkta ebedidir. Ondan başka ibadete layık yoktur.

(1) Kuran'da Ali ismi resimli kamus lügatındaki Hazreti Haydar Kerar'ın ismidir. Ali lügatı Naci'den Esedullah İbni Ebu Talip ismi olduğunu ehli lügat yazıp anlamışlardır. Lügatlara bakılırsa Ali ayetleri Hazreti Ali'nin ismi hasıdır.

Varlığı halkın düşünceleri de kaimdir. Evvel ve ahir ona uyku olmaz. Yerler ve gökler cümlesi onun mülküdür.

Kimdir o kimse ki kıyamette onun yanında bir kimseyi yardımla kurtara. Meğer yine onun emriyle ola. Yerler ve gök ehlinin dünyada önlerinde ve ahirette arkalarında olunabilir. Onun ilminden bir şey mahlukatı ihata etmez. (Yani hakkın bütün ilmini halk anlayamaz) Meğer bildirmesini kendi emir eder. Yer ve gökleri saklamak ona zahmet vermez. Ve ol, Ali-yyul azimdir.

Sevaik Hacer adlı kitapta ve İmam Subutu Hazretleri Cemi Segirinde ve Hazreti Peygamberin hadisinde (Ali yyün Kasimunnari vel cenneti) Yani müminlere cenneti ve kafirlere cehennemi taksim edendir. Ve Ali'dir.

Ve yine Sevaik-ul Hacer aldı kitapta yazar. Hazreti Resulullah mübarek hadisinde buyurur (Ali yyun Finnasi Kemeselü kolhuyulahu ahedün filkuran) Yani Ali'nin kadri Hakk içinde Kuran-ı Azimussanda olan Kulhvallahu ahed ayeti gibidir.

İmam Subuti Hazretleri Camii Sagirinde, Hazreti peygamberin hadisi (Zikrun Aliyyün ibadihi) Yani Ali'yi ziker etmek ibadettir. Yine aynı kitapta Hazreti Muhammed'in hadisi (Ya Ali küsnte ma enbiyai sırren ve küntüme an cehren) Yani Hazreti Ali cümle peygamberle ve evliyalar ile sıren geldi ve benimle aşikare oldu.

İmamı Caferi Sadık Hazretleri Hutbetül beyanında yazar (İnmehükaleena samavati) Yani Ali buyurur ki gökleri kaldıran ve yücelten benim.)

Davut Peygambere gelen Zebur kitabında yazar. İŞAYA bölümü 48 BAB Ayet 12,13, "Ben oyum. İlk benim, son da benim. Evet, yerin temelini elim koydu ve gökleri sağ elim yaydı.)

Açıklama: İmamı Caferi Sadık buyurur. Hazreti Ali diyor ve buyurur gökleri yücelten benim. Ben şimdiki değilim daha evvelkiyim. Davut Peygamberin kitabı ve İmamı Caferi Sadık beyanı aynıdır. Birbirinin benzeridir.

Kuran-ı Kerim Lokman suresi ayet 30, (Zalike biennallahe hüvel Hakk u ve enne ma yed un emin dünihil batılü ve ennellahe hüvel Ali yyül Kebiyr.)

Türkçesi: Ol Allah-u Tealaya mahsustur ki kendisinde berkimiş ve vücudundan vaciptir. Allah-u Tealadan başka onların ibadet ettikleri şeyler batıldır. Ve her sebeplerle her şey üzerine Allah-u Teala ol ulu Ali'dir.

Rahman Suresi ayet 29, “Yeselehü menfiysse mevati vel ardi külle yevmin hüvefiyse nin.)

Türkçesi: Ya Muhammed, onun yerlerde ve göklerde olan maksatlarını sorarlar dedi. O bütün günler değişik bir vefat ve bir son ile bakidir.

Bu ayeti kerime ile anlaşılıyor ki son verilen Haydari Kerar. Yine tekrar tekrar var olan odur. İmamı Ali’dir. Bu cenabı Hakk’ın bir sıfatıdır ki Hazreti Ali Keremullaha Veche. Yani Allah’ın keramet ve sıfatını ona Hakk Teala’nın bağışladığını peygamberimiz ihsan buyurmuştur.

İncil-i Şerif Yakubun’un Mektubu 5. BAB Ayet 17’de buyurur: İLYA bizim gibi bir insandı. Bir dua etti ve yeryüzüne yağmur yağmasın diye hararetle dua etti. Ve yeryüzüne üç yıl altı ay yağmur yağmadı.

Ayet 18: Ve yine dua etti ve gök yağmur verdi ve hasıla oldu.

Açıklama: Bu zatın ismi İncil, Tevrat, Kuran’da asla değişmemiş. Çünkü Kuran’da Ali, Tevrat’ta Ehli, İncil’de İLYA. Bu kadar fark harflerin, milletlerin lehçeye göre değişmesinden ileri gelmiştir.

İncil-i Şerif LUKA 13. BAB ayet 30, “Ve işte sonuncular var ki birinciler olacaklar ve birinciler var ki sonuncular olacaklar.”

Açıklama: Evvelkilerin, sonrakiler olmaması, sonrakilerin evvelkiler olması Hazreti İsa buyurmuş, Hazreti Muhammed’e Hazreti Ali hakkında buyurmuş (Hü vel evelu, Hü vel Ahıra, Hüvel Zahıra, Hüvel Batını) buyurmuş. Yani sırrı evveli de odur ve ahiri de odur, batini de odur, zahiri de odur. Hazreti Ali yani İLYA (ELAN KAMAKAN) buyurmuşlardır: Yani ben şimdiki değilim daha evvelkiyim.

Başköylü Seyit Hasan Efendi Hakk’ın Emri, Rızası kitabında buyurmuş, “Bu cihan sonsuz boşluk iken ve zifiri karanlık iken, rahmet deryasında onlar var idi. Ali, Muhammed, Fatıma, Hasan, Hüseyin hazretleri var idi.”

Şu cihanı alem onların varlığı ve emriyle var olmuş. Onların emriyle yok alacak. Mürşidi kamiller buna şüphe etmezler. Cahiller bunu bilmezler, onların birliği Hakk’ın varlığıdır.

Adem’in sırrı serdarı SİT aleyhiselam’dır. SİT Hazreti Ali’nin kendidir. Yani Naci sırrı alemdeki ismidir. Hazreti Muhammed’in sırrı serdarı Hazreti Alidir.

Sırrı Yezdan denilmiş. Ali'nin yüceliğini anlamak için bir mürşidi kamile tabi olmak ve Hakk'ın varlığına ve sırrına ermeli. Can gözüyle Hakk'ı ve hakikati görmeli, o sırra ermeli ve velilik makamına ulaşmalı.

HAZRETİALİ VELİDİR

Veliler, Cenab-ı Hakk'ın dostudur. Kuran-ı Kerim'de veliler hakkında bir çok ayeti kerime vardır. Maide Suresi ayet 55, (İnnema veliyyükümullahü ve Resuluhu velleziyne amenülleziyne yukıymunessalate ve yütunezzekate ve hum rakıüne.)

Türkçesi: Asıl hakikat veli ve dostunuz, Allah-u Teala'dır. Ona tabi resulü ve müminleridir. Onlar salatı (duasını) yaparlar, farz olan zekat, sadakayı verirler, secde edicilerdir.

Açıklama: Hazreti Ali bir gün dua ederken yanına bir dilenci gelir. "Ya Ali, bana bir sadaka verin" der. Hazreti Ali parmağındaki hatem yüzüğünü çıkarır verir. Bu ayet Hazreti Ali hakkında iner rivayet olunur.

Kuran'a göre veliler, iyiler, müminler, Allah-u Teala bunları kendine dost eder.

Hakk Teala onların varlığında mevcuttur. Veliler, ne dilerse o olur. Bütün varlık onların emrindedir. Veliyi meşhur eden velidir. Veli kimi dilerse onu berhudar eder. Velilerin inayeti olmasa melek olsalar bile defteri kapanır ve kapkaradır.

Kuran şahittir. Her kim ki hakiki dost velisinden ayrıldı, Hakk Teala'dan ayrıldı. Bu tasavvufu Sırr ve hakikat yolu Ademi kamilin layık olduğu kadar Hakk Teala onları dost ve veli tutar. Bu mertebeye ermenin üç şartı var. her üçü de güzel ahlak ve doğruluktur.

GÜZEL AHLAK

Güzel ahlak sahibi bir insan yalan söylemez, haram yemez, kimsenin gıybetini yapmaz, zina etmez, küfür etmez, Ahmed'in sözünü Mehmed'e, Hadice'nin sözünü Fatma'ya getirip götürmez. Helalinden çalışır, helalinden yer, haramı evine sokmaz.

Bütün davranışları Hakk ve halk arasında örnek olur. Hakk'a kul olur yola talip olur. Hazreti peygamber buyuru, "Ben güzel ahlakı tamamlamak için geldim." Güzel ahlak müminleri Hakk'a kavuşturur. İnsan için büyük sermayedir. Hazreti Ali büyük ve güzel ahlaka sahipti. Bu güzel ahlak erenler, veliler, müminlerden bize miras kalmıştır.

Güzel ahlakı olan insan bütün davranışları ile güneş ve ay gibi ışık olur. Hayvanlar dahi ona hürmet eder, saygı duyar. Bu güzel ahlak dört kitapta mevcuttur.

HAZRETİ MUHAMMED'İN İMAMI ALİ HAKKINDAKİ SÖZLERİ

Hazreti peygamber Hazreti Ali hakkında şöyle buyurur (Halil Öztoprak Kuran'da Hikmet Tarihte Hakikat Tam Hüsniye Can Yayınları)

Hazreti Muhammed Hazreti Ali'nin doğumunu şöyle anlatır. "Ben de insanım bana Allah kitap verdi. Ey ashabım, bilin ki Rabbim Teala beni ve Ali'yi bir nurdan yarattı. Biz Adem'den gelip her pak sulpten, sulbe gelerek ana rahminde her asırda babalarımızın belinden, analarımızın rahminde biz Rabbe ibadet ve tanzim eder idik. İşitilir idi. Her babamızda nurlarımız belli ve açık idi."

Sonraları o nur ikiye bölündü yarısı babam Abdullah'a yarısı da amcam Ebu Talib'e düştük ve halkın yanında otururken o nur belli olurdu. Analarımızın rahmine erdiğimiz vakit o nur belli ve zahir olur idi.

Ve hakikat nuru Ali'nin doğacağı gün Rabbin meleği gelip bana haber verdi ve "Ya Resulullah, Rabbimiz sana selam gönderdi. (İLYA)'nın yani Ali'nin doğumu için seni müjdeledi. Şimdi ona Rabbim bir çatal kılıç, kudrette verip senin ahir zaman peygamberi olduğunu açığa çıkararak senin bu halifen ve kardeşin olacak ve senin düşmanlarını yıkıp seni yüksek mertebeye çıkaracak olan zat budur. Ve senin neslin dahi Ali'den gelecek" dedi.

Ey cemaatim, Ali doğar doğmaz anası onu getirip bana verdi ve Ali sağ parmağını kaldırıp benim ahir zaman peygamberi olduğumu bebek halinde iken dile gelip ikrar etti ve bana dedi ki , "Ya Resulullah sana okuyayım mı beni" dedi. Ben de "Oku bakalım" dedim. "Rab, sana yemin kasam olsun ki Hazreti Adem'e nazil olan mukaddes kitabının tayin suhufleri baştan sonuna kadar yazılı olduğu gibi öyle okudu ki eğer SİT, Nuh, İbrahim'e inen suhufları hazır bulunsalardı ve

mukaddes Tevrat, Musa Peygambere gelen kitabı öyle okudu ki eğer Hazreti Musa, Ali'nin doğumunda hazır olsaydı ikrar ederdi ve ondan sonra İncil Şerif'in BAB'larını öyle okudu ki Davut Aleyhisselam'a gelen Zebur kitabını öyle okudu ki bunların hepsi hazır olsalardı kendilerine inen İncil ve Zebur hakkında vahiyi zamanlarında hazır olan Ali Keremullahı Vehce olduğuna ikrar ederler idi. Mukaddeste haber verip okuduktan sonra da benim aklımda olan Kuran'ı öyle okudu ki ve geçmiş olan peygamberler ve iyi ademler hakkında ve mezmurlar okudu ve o halde anasına bebeği teslim ettim. Ali'yi teslim ettim.

Ey Eshamı, Ali'nin imana getirdiği düşmanları olan Yahudilere ve münafıklara uymayın ki onlar Ali'nin bu haline haset ettiler. Ali Keremullahu Vechehu cümle evliyaların önünde ve ahirinden gelendir.

Hazreti Muhammed, Hazreti Ali, Hazreti İsa gibi doğum halindeki kerametini söyleyince hazır olanlardan da Salman, Abuzer ve iman edenlerin cümlesi (Sadaksın) Ya Resulullah diyerek sevinip kalkıp Hazreti Muhammed'e salavat ve selam ettiler. Hazreti Muhammed dahi buyurdu ki "Cennet sizin için yaratıldı ve cehennem de Ali'nin düşmanları için yaratıldı.)

(Can Yayınları Halik Öztoprak Kuran'da Hikmet Tarihte Hakikat)

KURAN'DA ORUÇ

Kuran'da Nisa Suresi ayet 92 (Ve makane limü minin en yektüle mumiynen illa hataen vemerı katele mümidiyetün müsellemetün illa ehlihi illa en yes satdeku feinkane min kavmin adüvvinleküm ve hüve müminun fetahriyru rekabetin mümineh ve in Kan emin kavmin beyneküm ve beynehüm mıysakun fediyetün müselmemetün ila ehliki ve Tahriyrü rekabetin mümine femenlemyecit fesiyamu şehreyni mutelabis aynı tevbeten mihallahi ve kanallahü alimen hakiymen.)

Türkçesi: Herhalde bir Müslümana layık değil ki haksız olarak bir Müslümanı bile bile öldüre. Meğer ki hataen bir ok veya bir silah kazası ola her kim bir ehli imanı bile bile kasten ölümüne sebep olsa bile esir olmuş bir Müslüman kul veya cariyenin azad etmesi üzerine farz olur. Ve bir de ölünün sahiplerine diyet vermesi lazım gelir. Meğer ölünün sahibi aldığı aidatı sadaka olarak ede veya hiç almaya. Eğer ölü size düşman bir kabileden olsa bile mümindir.

Bir Müslüman esiri bay olsa, bayan olsun azat etmesi katil üzerine borç olur. O da idam olmuş boynunu zincirden kurtarıp serbest bıraktıra. İsterse öldürülen aranızda senetlenmiş kabileden olsa bile mirasçılarına diyet lazım gelir.

O kimse ki ya asker veya yoksul olup kul veya cariye veyahut idam azat etmesine vakti ve malı olmaya. Öylesi katillerin her biri ikişer ay veya bir ay oruç tutmaları üzerlerine farz ve borç olur.

Bu oruç borcu, farz emri Müslümanlara adam öldürmemek için Allah-u Teala'nın size farz kıldığı bir katilik nişadır ki siz tövbe edip kimseyi öldürmeyesiniz. Allah-u Teala herşeyi bilir.

Açıklama: Kuran'ı Kerime göre Müslümanların Ramazan ayında inmiş olan Kuran'ı Kerime göre tutulmuş olan orucu Kuranla nazil olan farzı.

Bakara Suresi ayet 185, "Şehru Ramazan nelleziy unzile fiyhil Kurananu huden linnasi ve beyyinnatin minelhudavel Furkanı femen şahide münkümussehre fel yesumhu ve men kane mariydan ev ala seferin feidde tün mineyya min uhare yüriydullahü bikümül yüsre vela yüriydi bikümülüs re ve litukmil uliddete ve litukebbırullahe alama hedaküm ve leallekü m Teskirune.)

Türkçesi: Ramazan ayında eğri ve doğrudan ayırıp doğru yol gösterici Kuran'ın bazı ayetleri indi. Sizlerden her kime ki farz oldu bu aylarda oruç tutsun. Misafir ve hasta olanlar orucunu yediği günler kadar oruç tutacak. Allah'ın kolay gösterdiği budur. Zorluğu istemez bu ahkamı bildirir ki oruç tutasınız. Ve Allah'ı bilesiniz. Ki size yolu gösterdi şükür edesiniz.

Açıklama: Bu ayetteki kelamlar tutulacak olan orucun farzını göstermiş ve asıl orucun aslı yukarıda yazılı Nisa Suresinin 92. Ayetinde yazılı (FESİYAMİNSEREHREYNİ MİTTABİAYNİ) Yani, katilin tabirlerine oruç farz oldu mistakınca oruç tutulmuştur. (VE TEHRİRU RAKABETİN MÜMÜNETİN) fetvasınca idam için Şam'a getirilen Zeynel Abidin'in idam ve zincirden kurtulup Medine'ye gönderilmesi Yezit aleyhinde derya gibi çalkalana, İslam isyanları bu ayeti kerime üzerine bir zaman kapanmış ise de neticede Türk Pehlivanı Aba Müslüm Türk askerlerinin başına geçerek Emevi hükümetini mağlup etmiştir. Kerbela'nın intikamını almış.

MUHARREM ORUCU

Kuran'ı Kerim Araf Suresi ayet 142 yazar "Ve vaadna Musa, Selasiyne leyleten ve etmemnaha biaşrin Fetemememe miykatu rabbihi erbeiyne leyle ve kale Musa, liahıyhi Harunahlüfniye fiy kavmiy ve aslih ve la tettebi Sebiylelmüfsidiyne.)

Türkçesi: Hazreti Musa'ya kırk gece ve otuz gece ikrarlanmasını verdik. Ol otuzu on gece ile tamam ettik ve Hazreti Musa dahi kardeşi Harun'a dedi "Sen yerime vekilsin. Aşiret arasında olan işleri sulh et bu emrimin icrasını yapmayan fesatçılara tabi olma" ve yine Fecir Suresi'nin ayet 1'de buyurur, "VEL FECRİ VE LEYALİN ASRİN VESSEFİ VELVETRİ VELLEYLİ İZA YESRİ HEL FİY ZALİKE KASEMÜN LİZIY HIÇRIN.)

Türkçesi: Ya Muhammed, o Muharrem'in onu sabahı ve akşamı hakkı için ve çift olup duranlara ve dahi on gecelere kasam ki: Akıl sahipleri onlara itibar edip son maksatlarını onunla tetkik ve tahkik icra ederler. Aynı surenin 6. Ayeti (ELEM TERE KEYFE FEALE RABBÜKE BİADİN)

Türkçesi: Bakmaz mısın ki Tanrı Tealaya Muti kabilesi işledi. Ayet 7, "İREME ZATİL İMADI)

Türkçesi: O zatlar direk gibi doğrudur.

Açıklama: Bazıları Kuran'ın emrini inceleyerek Hazreti Musa'ya verilen kırk veya otuz gecenin on gün ve gece ile tamamlandığını Hazreti peygambere bildirip, "Ya Muhammed, bu emrinden çıkan fesatçılara tabi olma" buyurmuştur.

Keza Fecri Suresinin dahi on gün ve geceye yemin eden Cenab-ı Hakk buna oruçla itibar edenlerin Tanrı Tealaya itaat eden bir kabile işlediğine ibuyurduğunua göre Muharrem Orucu'nun da tutulması Kuran emriyle farz buyrulmuştur.

(Hadikeyi Sueda) Ermişlerin Bahçesi adındaki kitapta Hazreti Hüseyin'in doğumunda Cebrail gelip Hazreti peygambere müjdeledi. Beş dakika sonra tekrar Cebrail gelerek "Ya Muhammed, doğan Hüseyin'i mazlumu Ninova desdinde Fırat kenarında zalim ümmetin şehit ederler" dedi. Hazreti

Muhammed ağladı. Hazreti Ali'ye haber verdi. Hazreti Ali ağlayarak, Hazreti Fatıma'ya haber verdi.

Hazreti Fatıma Hazreti Muhammed'e gelerek sordu. Hazreti peygamber de dedi ki "Kızım benden, senden, Ali'den, Hasan'dan sonra satil Fırat desti Ninova'da şehit düşecektir" deyince Hazreti Fatıma ağladı dedi ki "Ya etba mazlum Hüseyin'imin matemini kim tutacak." Hazreti Muhammed'in gözlerinden yaş geldi. Ancak gaipten bir seda çağırdı ki "Ya Fatimatıl Zehra, senin mazlum Hüseyin'in için Hazreti Muhammed'in haş ümmetleri kıyamete kadar yas tutacaklar." Hüseyin'in matemi dünya durdukça tutulacaktır.

Şehih Almus Lem kitabında da Hazreti Muhammed aşurenin on gün orucunu tuttuğu ve köylere çıkıp Hüseyin'e matem diye aşur orucu tuttuğunu yazar.

Ve bir yerinde yazar ki Muharrem Orucu Hazreti Muhammed gününden farz idi. Hazreti Muhammed'in vefatından sonra Ramazan farz oldu. Muharrem'i tutmadılar.

Hakikat orucu alçak gönüllü olup insanlığa hizmet etmektir. Bakara Suresi ayet 183// (Ey iman edenler oruç üzerine farz oldu. İncil ve Tevrat'la evvelki dinlerden farz olduğu gibi hakiki oruç Allah korkusu ile bütün günahlardan sakınıp kötü ahlaklardan arınmak oruçtur."

Açıklama: Hakiki oruç bütün kötülüklerden kendini temizlemektir. Yalandan, zinadan, gıybetten, kinden, kibirden, kul hakkı yemekten ve bütün kötülüklerden kendini temiz tutarsan, fakire, fukaraya yardım edersen, Cenab-ı Hakk'ın nazarında gerçek oruç budur. Her türlü kötülüğü işler isen, haramla orucunu açarsan ve haramla helali birbirine katar yersen, dua ederken alnın secdeye gelirse, oruçtan, o ibadetten ne hayır gelir. (GENİŞ BİLGİ HALİL ÖZTOPRAK CAN YAYINLARI)

HAZRETİ HIZIR İLE MUSA PEYGAMBERİN ARKADAŞLIĞI

Kuran'ı Kerim Kehf Suresi ayet 60, "Hani Musa Aleyhisselam, yiğit, faziletli (müridi Yusa bin Nun bin Efraim Bin Yusufa): Ben mecmau Bareyne (iki denizin birleştiği yere) varıncaya kadar durmayıp gideceğim. Yahut (maksudumu erinceye kadar) çok yıllar geçeceğim demişti. Ayet 61, Vaktaki ikisi iki denizin

birleştiği yere ulaştılar balıklarını unuttular. Balık, denize atılmış bir deliğe doğru yolunu tutmuştu. Ayet 62, Vaktaki mecmau Bahreyni geçtiler. (o gece ve ertesi günü öğleye kadar yol aldılar.) Musa Aleyhisselam fetasını, kuşluk yemeğimizi getir yiyelim dedi. 63: Gördün mü ne oldu? Biz mecmaul Bayreyn'de kayanın yanında barındığımız zaman balığın halini size söylemeyi unuttum. Bunu baha herhalde şeytan unutturdu. Balık (denize atıldı ve) denizde acayip bir yol açarak gitti" dedi.

Ayet 64,: Musa Aleyhisselam: İşte, bizim de aradığımız bu idi (istediğimiz kimseyi bulmaya balık bize yol gösterecekti) dedi. Hemen izleri takip ederek geldikleri yoldan geri döndüler.

Ayet 65: Orada kullarımızdan öyle bir kul buldular ki biz ona tarafımızdan bir rahmet vermiş ve bizden gaybi ilahi ilmini öğretmiştik.

Ayet 66: Musa Aleyhisselam: Sana öğretilen ilimden bana bin ilim öğretmek şartıyla sana arkadaşlık edebilir miyim dedi.

Ayet 67, Hızır Aleyhisselam: Sen benimle bulunmaya sabredesin ya Musa.

Ayet 68: İlminin, iç yüzünü ihata edemediğin bir şeye nasıl sabredebilirsin dedi.

Ayet 69: Musa Aleyhisselam: İnşallah beni senin işlerinde sabırlı bulursun ve işinde sana isyan etmem dedi.

Ayet 70, Hızır Aleyhiselam: O halde şayet tabi olacaksan, sana onun hakikatini bildirinceye kadar bana hiçbir şey sormayacaksın dedi.

Ayet 71: Bunun üzerine ikisi deniz kenarına gittiler. Bir gemiye bindiler. Hızır Aleyhisselam gemiyi deldi. Musa Aleyhisselam ona: içindekileri suda boğmak için mi gemiyi deldin? Gerçekten korkunç pek fana bir şey yaptın dedi. (Halbuki bizden ücret bile istememişlerdi.)

Ayet 72: O ben sana benimle bulunmaya sabredemezsin demedim mi? Dedi.

Ayet 73: Musa Aleyhisselam: Unuttuğum şeyler beni muaza etme ve işimde bana güç bir şey telif etme. Beni affet dedi.

Ayet 74: Oradan kalkıp gittiler. (Karaya çıktılar. Çocuklar oynuyorlardı. (güzel) bir çocuğa rastladılar. O (onu hemen tutup) öldürdü. Musa Aleyhisselam, sen böyle güzel, günahsız bir masumu bir nefsi nasıl öldürürsün. Görülmemiş bir iş yaptın çok kötü dedi.

Ayet 75: o, Ben sana benimle buluşmaya sabredemezsin demedim mi dedi.

Ayet 76: Musa şayet bundan sonra sana bir şey sormam. Beni affet. Artık bana sohbet arkadaşı olma itiraz etmem.

Ayet 77: Oradan kalkıp gittiler. Nihayet bir kasabaya vardılar ve ahalisinden yemek istediler. Fakat kimse onları misafir etmedi. Yemek de vermediler. Orada yıkılmaya mail bir duvar gördüler. O duvarı (eliyle) derhal doğruluverdi.

Musa Aleyhisselam: Bu kasaba halkı bizi misafir etmedi, yiyecek vermedi. Bu iş için bir ücret alırdık dedi.

Ayet 78: Hızır Aleyhisselam: İşte artık bu birbirimizden ayrılmanın vaktidir. Şimdi sana zahiren fena gördüğün için, sabretmediğin şeylerin iç yüzünü haber vereyim dedi.

Ayet 79: o gemi, denizde geçimlerini temin eden bir takım yoksul kimselere aitti. Gemiyi delerek kusurlu yapmak istedim. Zira arkalarında her sağlam gemiyi gasp eden bir hükümdar vardı.

Ayet 80: Öldürdüğüm çocuğun da (Kendisi kafir) ana ve babası mümindi. Onun bunları küfre sürüklemesinden korktuk.

Ayet 81: İstedik ki anaya, babasına Allah bunun yerine daha hayırlı, daha pak ve muttakı merhametli ondan yakını versin.

Ayet 82: Doğrulttuğum duvar ise şehirde Asram ve Sarim adında yetim iki çocuğundu. Altında onlara ait bir define vardı. Ve babaları iyi bir insandı. Bu sebeple rabb'ın cellesanu ikisinin büyüyüp ergenlik çağına gelince burayı yıkıp o defineyi görsünler ve alsınlar. Bu anlara rabbim'den bir rahmet idi. Bunalır kendiliğimden yapmadım. Allah'ın emriyle yaptım. İşte senin sabretmediğin, sorduğun şeylerin iç yüzü budur dedi.

DİĞER BİR HADİSE, HIZIR ORUCU

Rivayete göre hazreti Hasan ve Hazreti Hüseyin hastalanmışlar. Hazreti Ali ve Fatma anamız dua ederler. "Ya Allah çocuklarımız iyileşirse üç gün oruç tutarız" derler. Cennet efendileri İmam'ı Hasan ve İmam'ı Hüseyin efendilerimiz iyileşirler, sağlığına kavuşurlar ve Fatıma Anamız ve Hazreti Ali efendimiz üç gün oruç tutarlar. Birinci gün oruç tutarlar yemek vakti gelir, kapı çalınır bu anda Hazreti Ali kapıya bakar. Gördüğü kişi "Yolcuyuz, açız" der. Hazreti Ali o günkü yemeğini onlara verir. Aç yatarlar.

İkinci gün oruçlu olurlar yemek vakti gelir. Kapı çalınır. Hazreti Ali kapıya bakar kapıdaki kişi, "biz yetimiz, açız. Bize yemek verin" diye söyler. Hazreti Ali o günkü yemeğini onlara verir.

Üçüncü gün oruç tutarlar. Yemek vakti gelir kapı çalınır. Hazreti Ali kapıya bakar. Kapıdaki "Yoksuluz, açız" der. Ve yemeğini onlara verirler. Aç yatarlar bu nedenle.

Kuran-ı Kerim İnsan Suresi ayet 9'da yazar, "Kendileri aç olduğu halde, canı istediği halde, fakire, yetime, yolcuya yemeğini verenler, karşılığında hiçbir şey beklemeden verenler. Rivayete göre Hazreti peygamber Fatıma Anamızın evine gelir, durumu öğrenir. Der ki "Hızır kapınıza üçü gece fakir, yetim, yolcu kılığına girerek geldi." Böylelikle Hızır orucu başlar.

NEVRUZ ORUCU

Biz Aleviler'de Nevruz Bayramı Hazreti Ali'nin dünyaya gelişi ve doğum günü olarak kutlanır. Mart dokuzu diye geçer geleneklerimizde. Eski hesaba göre Mart dokuzu Rumi tarihe göre Mart birden başlar, Mart'ın dokuzuna kadar buna Mart dokuzu derler. Miladi takvime göre Mart 13 lor, Rumi takvime göre mart bir olur. Miladi Takvime göre 13 Mart'tan 21 Mart'a kadar Mart dokuzu denir. Bazı yerlerde hotemal diye geçer.

13 Mart'tan 21 Mart arası bir Cuma gecesi bütün ağaçlar ve canlı Nebahatlar yere secde ederler. Çok insan Mart dokuzunda kimileri üç gün oruç tutardı, kimileri beş gün oruç tutardı. Kimileri dokuz gün oruç tutardı. Üç gün tutanlar Çarşamba, Perşembe, Cuma, beş gün oruç tutanlar, Pazartesi, Salı, Çarşamba, Perşembe, Cuma, kimisi de 13 Mart'tan başlayarak 21 Mart'a kadar

oruç tutardı. Lokma pişirip ziyaretlere giderdi. Kimisi aşura yaparlardı., dua ederlerdi. O günlerde yapılan duaların sevabı çok büyüktür. Dualar kabuldür.

Kuran-ı Kerim Rahman Suresi ayet 6 yazar: "Venneçmü vesseceruyescüdani)

Türkçesi: Nebahatlar ve ağaçlar ona secde ederler.

Eskiden kalbi temiz olanlar ağaçlar yere secde ederken görenler varmış. Dünyada üç tarih var. Miladi tarih, yılbaşı bir Ocak, hicri tarih yılbaşısı bir Muharrem ayı. Rumi tarih yılbaşısı 9 Mart yani Mart ayı 13. Gününe gelir.

İNSAN-I KAMİL

Cenab-ı Hakk Adem'i yaratınca meleklere Adem'e secde edin buyurdular. Hakk, insanı kamilde mevcuttur. Onun için bizim secdemiz insanadır. Hazreti Muhammed buyurur ki "müminin gönlü Allah'ın evidir. Müminin gönlü beytullahtır. Müminin gönlü Allah'ın nazargahıdır."

İnsanların varlığı, makamı meleklerden üstündür ve değerli bir hazinedir.

SAD suresi ayet 72, "FEzasevreytühü ve nefehtüfiyhi minruhiy fekau lehüsacidiy.)

Türkçesi: Adem'in gövdesi tamam olduktan sonra kendi ruhumdan üfürdüm. Hayat bulunca melaikelere buyurdum: Ona karşı yüzleriniz üzere düşüp secde ediniz. Zebur, Tevrat, İncil, Kuran. Dört kitap Hakk Adem'de buyurur.

İnsan mürşidi kamile varmayınca mürşidi kamil derecesine ermeyince o hikmeti anlayamaz. İnsanı kamil yalan söylemez, içki içmez, zina etmez, kin sürmez, haram yemez ve gıybet etmez. Fusku fucurluk etmez, bütün şeytani fillerden uzak durur.

Kanuna ve adalete uygun olanlar Hakk olur ve Hakka ererler. Kamillik derecesine ererler. Hazreti Muhammed buyurur, "Ben güzel ahlakı tamamlamak için geldim."

İnsanı kamilin yolu doğruluk ve güzel ahlaktan geçer. Güzel ahlakın yolu Hakk'ın emridir ve yoludur. Yol kanundur. Hakk'a giden yoldur. Mürşidi

kamillerin yolu ikrar, iman yoludur. İkrar, iman yolu Naci ile Naciye'nin yoludur. Naci Ali'dir. Naciye Fatıma Ana'dır.

Hazreti Muhammed hadisinde buyurur; "tanrıyı görmek isteyenler işte beni ve kendini görsün."

Hazreti Ali, "Ben gördüğüm Hakka sedce kılarım. Ey insan sen kendini küçük bir cisim zannedersin. Lakin büyük alem ulu tanrı sende gizlidir. Allah kafa gözü ile görülmez ancak kalp gözü ile görülür" buyurmuş.

Mansur Helac Enel Hakk demiş. (Ben Tanrıyım)Ben sevgiliyim demiştir.

Arifler insanı kamil azamet ve haberinde demişler ki (NLevanu ma yetenabi vücudehu yenkadir inteha vücudehü maal Aynel mevcudati lehu zaviyayı kalbil Arif maehsen bihi.)

Türkçesi: Yani sol sonsuz şeyleri icat eyleyen kalbi arife olsa idi. Arifani duymaz duymaya arif kalbinin haddi ve nihayeti yoktur.

Kuran'ı Kerim Enfal Suresi ayet 24'de (Ya eyyühelleziyne Amenusteciydu lillahi velirresulü izadeakum lima yuhyiyküm valemu Ennallahe yehulu beynel meri ve kalbihi ve Ennahu ileyhi Tuhserüne.)

Türkçesi: Ey iman edenler Rabiniz Teala ve Resuluna geliniz. O son peygamber sizi hayatı ebediyete davet ettiğinde o davete icabet edip bilin ki Allah insanla kalbi arasında hulul ederek durmuştur. İnsani kamil kalbi huzurunda toplanıp mahşeri görünüz.

Hazreti Muhammed dualarında (YAMUKAİL BUL KULUP) Yani, ey dünyaları çeviren kalpler deyu dua eder idi.

Bu hikmetten sonra sahabelere buyurmuştur ki insani kamil, kalbi Allah'ın nurları arasındadır. Tefsiri Kenar Kuran'ı Kerim bu ayetin manasında yazar ki, "İmanı kamil olanların kalbin ne murat ederse öyle döndürür."

İncil-i Şerif Markos II BAB Ayet 23,24, "Ve size derim bu dağ kalk denize atıl diyecek olur ve yüreğinde şüphe bulunmayıp ve ancak her dediğinin olacağına iman ederseniz kendisine olacaktır. Bunun için size derim dua edip dilediğiniz her şeyi almış olduğunuza iman edin ve size olacaktır."

İncil-i Şerif Markos 9. BAB ayet 23, Vahiy Hazreti İsa buyurmuş: Eğer yapabilirsen iman edene her şey mümkündür. (Cenabı Hakk mekanı insani kamilin gönlündedir. Yerle göğün arasına sığmayan Allah insanı kamilin gönlünde mekan almıştır.”

İncil-i Şerif MATTA 5. BAB ayet 8’de, “Ne mutlu yüreği temiz olanlara. Çünkü onlar Allah’ı görecekler.”

Açıklama: Hakk kendi ismi ile koruyup kötülükten saklanan güzel ahlaklı olanların kalbini temiz tutanlar Allah’ı görür.

Bunun için Türk aşıklarından (Sami Baba)” kenz açılmaz bir gönülde cümleden dur olmadan, padişah konmaz saraya hane mahmur olmadan” der.

Bunu anlatmakta olan İslam klasiklerinden “Parıltı” adındaki kitabın 49. Sayfasında yazar: Hazreti Muhammed’in hadisinde buyurur. Tanrı ile kul arasında nurdan ve zülümattan yetmiş bin perde vardır. Hakk sevicileri bu perdelerin arkasından mahbudu olan ilahi çehreyi görebilmek için o adam sevincinin sayı ve gayreti ile aşinalık arttıkça aşkın nuru ve sevgi şevkinin kuvvetiyle sevinci o perdeleri birden bire aşağı çekerek o mukaddes, ilahi cemalin sabah şafaklarını görür.

Muhibin başkanlığını yıkan maşuk aşıkın yerine geçer. Yine bu kitabın 37. Sayfasında yazar: Bu görüş (RA EYTE RABBİ Fİ AHSENİ, TAKVİM)Yani ben Rabbimi en güzel genç surette gördüm. Ahir peygamberi Muhammed Sallahu Teala Aleyhiselam hazretinin bu şerefli hadisinin de sırrını yukarıdaki ayetleri kerimeler açıklamış oluyor.

Bu mertebeye hakiki Müslümanlar, Fenafillah ve bakıyıh billah yibillah olup seyri ilallaha ermişlerdir.

Bu sırrın secdesine ermeyenler hakkında Kuran’ı Kerim Kalem Suresi ayet 42, “Yevme Yükşefu Anşakin ve Yudevnailessucudi fila yestetıy une.)

Ayet 43, “Hasiaten ebsarühüm terhekümühüm zillihi ve kat kanu yudavne ilessucudi ve hum selimune.)

Türkçesi: hakk ve hakikatın perdesi açılıp secde emri çetinleştiği günde onlar secdeye emir üzere davet edildiğinde onların belleri demir gibi olmalı

secdeye varamayalar. Onların lorlukla hakaret gölgeleri gözlerini kaplaya halbuki onlar sağ ve selamette iken Allah'ın secdesine davet edilip de gelmedikleri için onları pişmanlık perdesi ile Hakk'ı görmekten mahrum kaldılar. Halbuki insanın Hakk'a zamanları secde vaktidir. Secde vaktinde Hakk isteyenlere Hakk Teala onların davetine icabet eder. Ve onlar da Hakk'ın davetine icabet ederler.

Kuran'ı Kerim Bakara Suresi Ayet 186, "VE iza seele ke ibadiy anniy fetnniy kariye uciybü da veteddaa-ı iza dean felyesteciybuliy velyüminü biy le allehüm yerşu düne.)

Türkçesi: Ya Muhammed kullarım beni senden sorduklarında ben onlara yakınım, davetlerine icabet ederim. Beni davet etsinler ki onlar da benim davetime icabet etsinler. Bana erişeler.

İncil-i Şerif Luka, 14. BAB ayet 31, "ve dünyayı kalanlar iffetle kullanmıyorlar gibi olsunlar çünkü bu dünyanın hayatı geçiyor."

Yine İncil-i Şerif Luka 14. BAB ayet 33, "Bunun için sizden her kim varından geçmezse benim şahidim olmaz." İncil-i Şerif 5. BAB Ayet 31,32, "İsa onlara cevap verdi. Dedi sağlam olanlara değil ancak hasta olanlar hekime muhtaçtırlar. Ben sahlileri değil ancak günahkarları tövbeye geldim" buyurmuş.

Kuran-ı Kerim Ali İmran Suresi ayet e92, "Len Tenalulbirre hata Tünfükü mimma Tühibbüne ve ma Tunfiku minseyin Feinnllahe bihi Ali mun.)

Türkçesi: Cennet ve cemalimi görmelere erişemeyesiniz. Şu vakte kadar sevdiğiniz şeylerden sadaka vermez iseniz o sevdiğiniz şeyden her ne ki Allah rızasına sadaka ederseniz. Allah'u Teala onu bilir" buyurur.

(Lakinirr esulu velleziyne amenu meahu cehadu bien valihim ve ulaike hehümülhayrete ve ulaike humim üflihüne.)

Türkçesi: Lakin Allah'ın birliğine ve Muhammed'in peygamberliğine iman getiren güruh malları ve canları ile bu yola cihat ve hayırlar yapan güruhtur.

Kuran'ı Kerim Kehef Suresi ayet 106, "Zalike cezaühüm cehennemü bima keferu vettehazu ayatıy ve rüsuliy hüzüva.)

Türkçesi: O zümredeki ayetlere kafir olup Allah'ın yüzünün görüşmesine inanmazlar. Onların küfürlerinin sebebiyle bütün ibadet amelleri batıl oldu. Kıyamet günü onların günahlarının ağırlığından terazi kalmayacak.

Kuran'ı Kerim Furkan Suresi ayet 21, (Vekaalieziynela yercüne likaena levla ünzüle aleynelmelakeetü ev nera Rabbena le kadihs Tekbure Fiy enfüsihim ve atev ütüvven Kabiyren.)

Türkçesi: Allah'u Teala buyurur, Ya Resulum onlar ki yüzde yüz bizimle görüşmeye ümit etmediler. Dediler ki Muhammed peygamber ise doğru olduğuna niçin bir melek inmedi, veya Allah kendi gelip Muhammed Hakk peygamber oldu diye bize emretmedi. Ya resulüm onlar haddini aşıp şeytan gibi büyüklendiler.

KURAN'DA MUKADDES AYLAR

Maide Suresi ayet 2, "Ey iman edenler Ne Allah'ın işaretlerine ne haram aya (Recep, Zilkade, Zilhicce ve Muharrem aylarına) Ne kurbana ne gerdanlık takılan kurbanlara ne de Rablarından gerek fazlını gerek rızasını arayarak Beyt-i Harama gelenlere sakın saygısızlık etmeyin. İhramdan çıktığınız zaman sizi Mescid-i Haram'dan men ettiler diye bir kavme karşı olan kininiz sizi tecavüze sevk etmesin. Birbirinize iyilik etmek ve yardımlaşmak Allah'tan korkun çünkü Allah'ın azabı şiddetlidir. 30 tane Kuran da araştırma yaptım. Mukaddes aylarin ismini üç tane Kuran da görebildim. Diğer Kuranlarda mukaddes ayların ismi yazmıyor.

HAZRETİ MUHAMMED BUYURUR

Ben kimin velisi isem Ali de onun velisidir.

Ya Ali, Allah Teala beni ve sen bir nurdan yarattı. Beni peygamber seni de imam olarak seçti. Senin imamlığını kim yok sayarsa beni de peygamber bilmiyor demektir.

Ben, Ali, Fatıma, Hasan, Hüseyin kıyamet gününde arşın altında bir kubbeli bina içinde oturacağız.

Ya Ali sen bana Musa'nın kardeşi Harun gibisin. Yakınsın. Musa Tura giderken kavmine kardeşi Harun'u vekil bıraktı. Ben seni vekil bırakıyorum.

Ancak Musa'dan sonra peygamberlik vardı. Benden sonra peygamberlik yoktur. Sen, halife olacaksın.

Ben kimin efendisi isem Ali de onun efendisidir.

Ben hikmet evi isem Ali de o evin kapısıdır.

Terazinin bir gözüne gökler ve yerler yüzü, öteki gözüne Ali'nin imanını koysalar herhalde Ali'nin imanı ağır gelir.

Ya Ali, sen dünyada, ahirette ulu kişisin. Allah her bir kuvveti Ali'ye vermiş.

Hakikat ilminin sahibi Ali'dir. Hakikat topraktır. Topraktaki kuvvet Ali'dir.

Ya Ali, her şeyin sırrına erdim, senin sırrına eremedim.

Adem olmadan evvel yedi sene önce melekler bana ve Ali'ye rahmetle dua ettiler.

Kuran Nelm suresi ayet 16, (Ve varise Selüymanı Davude ve Kaleya eyyhannasi ullimna men tıkattayri.)

Türkçesi: Biz Süleyman Aleyhiselamı Davud'a varis kıldık ve varis oldu. De ki ey insanlar, bize kuşların dili öğretildi ve her şey bize bol bol verildi. Şüphe yok ki bu aşikar bir inayettir.

Açıklama: Hazreti Musa Tur Dağı'nda Allah ile kelam görüşürken kardeşi Harun'u vekil bırakırdı. Hazreti Davut yerine Süleyman'ı vekil bıraktı. Hazreti Süleyman her hayvanın dilinden anlardı. Kuşların dilinden anlardı. Hazreti Muhammed, yerine Ali'yi halife bıraktı. Hazreti Ali'yi imam olarak bıraktı. Ama Ömer, Ebubekir, Osman, Muaviye, Hazreti Muhammed'in sözünü dinlemediler. Cebren hakkını elinden aldılar. Hazreti Muhammed'in hadisini hiçe sayarak büyük kötülük ettiler.

İSLAM KİMLERE DENİR?

İslam, Tanrı'ya teslim olma anlamına gelir. İslam dini renk, ırk, biçim, memleket ve millet, sınıf, meslek, cinsiyet, farkı gözetmeden, bütün halk tabakaları arasında ahlak ve faziletin yayılmasına, herkesin ahlak ve fazilette sarılmasına çalışmış ve muvaffak olmuştur.

İslamların kötülüklerin ve çirkinliklerin her çeşidinden korunmuş olması lazımdır.

Faziletlerle ve güzelliklerle bezenmiş Hakk'ın emri, rızasına teslim olmuş kimselerdir. Zira İslam dini ahlak dinidir. Kuran'ı Kerim'in en önemli hedefi ve gayesi insanlara güzel ahlakı dağıtmaktır. Bundan dolayı Hazreti Muhammed hakkında Kalem suresi ayet 4, "Ve ineke le ola hulukın aziym.)

Türkçesi: Şüphe yok ki resulüm sen pek büyük bir ahlaka sahipsin buyurmuştur. Hazreti Muhammed'e hadisinde ben güzel ahlakı tamamlamak için yaratıldım buyurur.

Bundan dolayıdır ki Cenab-ı Allah, bütün peygamberlerine İslam dinini emretmiştir. Nitekim Ali İmran Suresi ayet 19'da (finne ddine indellahil islamu ve mahtelefellezine utul kitabe illa min badi macaehumul ilmü bağyanbeynehüm ve men yekfur bi ayetılahi fe innelahe seriy ulhisabi.)

Türkçesi: Allah katında din İslamiyet'tir. Kitap verilenler bunu iyice bildikten sonra aralarındaki hasetten dolayı ayrılıklara düştüler. Kim ki Allah'ın ayetlerini inkar ederse bilsin ki Allah hesabı çabuk görür buyurmaktadır.

Adı geçen ayetin hükmüne göre Allah'a ve resulüne iman edip savaşmadan canı gönülden Hazreti Muhammed'e ve Kuran'a iman edenler ve İslam dinini kabul edenler. Bu mümin kullara denir. Müminler ve peygamberler soyu SİT (Naci) ve Naciye (Fatma) Aleyhiselam soyundan gelenlerdir. Bu toplumun nişanesi (eline, beline ve diline) hatım olanlardır. Aslında cümle enbiya, evliya, veliler, peygamberler cümlesi Ali (Naci) Fatıma (Naciye) Sit ve Naciye yani Sit, Ali'dir. Bunların soyundan gelirler. Bunlara Güruhu Naciye denilmiştir.

MÜSLÜMAN KİMLERE DENİR?

Müslüman manası yarı inanmış demektir. Kuran'ı kerim Hucaret Suresi ayet 14, "Kaletil arabu amenna kullem Tuminu ve lakini kulu eslamna ve lamma yedhulli iymanu fiykulu bi kum.)

Türkçesi: Ya Muhammed, Araplar inandık dediler. Deki (Siz inanmadınız ama Müslüman olduk deyin, inanç kalbinize yerleşmedi(buyurmuşlar.

Açıklama: İslam demek canı gönülden peygamberin dinini, kitabını ve peygamberliğini kabul eder. Müslüman ise peygambere karşı durur, biz senin kitabını, dinini, peygamberliğini kabul etmeyiz. Savaşırlar ve yenilince boyunun kılıçtan kurtarmak için diliyle biz Müslüman oldu derler.

Bu ayet Hazreti Muhammed'in düşmanları olan Emevilere samildir. Çünkü onlar İslamiyet'i zahiren kabul ettiler, kalpleriyle kabul etmediler.

Bu toplum hakkında Kuran'ı Kerim Munafık Suresi ayet 1'den 6'ya kadar, "Bu yarı inanmış ve kalbiyle değil diliyle ve kılıç zoruyla inanmışlardır. Gel de beş vakit namaz kılsana cennet ve yetmiş iki huri verilir derler. Din alimleri beyan ediyorlar Kuran'da böyle bir beyan var mıdır? Eğer yoksa bunu nereden çıkarıyorlar? Bu toplumun inanç kaynağı şöyledir. Beş vakit namaz, oruç otuz gün ve çaryarı sevmek.

Hakk Teala Hazretleri buyurur "Benim hükmüm birdir verdiğim emirde değişiklik bulamazsınız. Evvelki peygambere ne gönderdim ise son peygambere de onu gönderdim."

Kuran Azap Suresi ayet 62, "Sünnetallahi fiy llezine halev min kablu ve len tacideliy sannetillhi tebdilen)

Türkçesi: Allah'ın bundan önce gelip gidenler hakkında tatbik ettiği kanun budur. Allah'ın kanununda bir değişiklik bulamazsınız buyurur. Faht Suresi ayet 23'te, "Bu ayetlerin hükmünden anlaşılan ve anlaşılıyor ki önceden gelen geçen peygamberlere İslam dininin ahkamları tebliğ edilmiştir.

Aynı yasalar Hazreti Muhammed tarafından da yerine getirilmiş olduğunu görüyoruz. Bütün peygamberler ibadetlerini gece yaparlardı. Hazreti Muhammed döneminde Aşura orucu tutulurdu. Herkes ibadetini evinde gece yapardı. İslam dinide olan kurallar bunlardı ve bunlardan ibaretti.

Hazreti Muhammed'den sonra Emeviler bu kurallara uymamışlar. İslam inançları dışında bir sürü kaideler ve kurallar meydana getirmişler. İhdas etmiş oldukları ahkamları hiçbir peygamberin kitabında bulamazsınız. Çünkü İslam dini teferruatı kabul etmez. İslam dini sade ve arıdır.

Bakara Suresi ayet 256, “la ikrahe fiyddiyni kad tebbeyye nnarir üsdü minel ğayyı femen yekfur bittağun ve yum in millahı fe kadis tem seke bil ürvetülvuş kale enfusema leha vallahu semiyun alimün.)

Türkçesi: Dinde zorlama yoktur. Gerçekten doğru yolla, eğri yol apaçık meydana çıkmıştır. Putları inkar edip Allah’a inanan kimse kopmak bilmeyen sağlam bir kulpa sarılmış olur. Allah işitici ve bilicidir.

Açıklama: Sağlam kulp Ehlibeyt yoludur. Müminlerin yoludur. Güruhu Naciye yoludur. Hakk Teala cümle mümin, Müslüman olanları doğru yala iletsin. (ŞİNASİ KOÇ KİTABINDAN)

HAZRETİ ALİ

598’de Mekke’de doğu ve Irak Küfe’de 661’de şehit oldu. Ebubekir, Ömer, Osman, Hazreti Ali dördüncü halifedir.

Babası Ebu Talip’tir. Annesi Eset kızı Fatıma’dır. Hazreti Ali Hazreti Muhammed’in amcası oğlu ve damadıdır ve ahiret kardeşidir. Kabe’de doğan ilk bebektir. İslamiyet’i kabul eden ilk erkektir. Hazreti Muhammed’e ilk sohbet ve muhabbet Hazreti Ali’dir. İkisi bir nurdur,. Aynı zamanda Kuran’ın ilk yorumcusudur ve hicretin, İslam tarihinin yorumcusudur ve başlangıcıdır. Ve öneren ve kabul ettiren Hazreti Ali’dir. Kendilerine cennet vaat edilen on kişinin ilkidir.

Hazreti Ali putlara tapmadığı için Keremullahu Veche diye anılır. Küçük yaştan beri Hazreti Muhammed’in yanında kalmıştı. Hazreti Muhammed’i öldürmek isteyen müşrikleri oyalamak için o gece evinde kalmış Hazreti Muhammed’in yatığında yatmış ve Mekke’de kalmış. Hazreti peygamber o gece hicret etmiş Medine’ye. Hazreti Ali peygamberin ev halkını alıp Medine’ye gitmiştir.

Hazreti Ali’nin savaşları, Uhud, Hendek, Hunenyn, Hayber Kalesi Fetek, Yemen seferi, Cemel Vakası, Sıffın bu savaşlarda büyük başarılar kazanmış ve birçok yaralar almıştır. Yemen seferini bizzat kendisi yönetmiş. Hazreti Ali halife olunca Ebu Süfyan oğlu Muaviye, Talha Zubeyr, Hazreti Muhammed’in karısı Ayşe, Hazreti Ali’nin halifeliğini kabul etmediler. Ayşe bunlarla beraber Basra’ya gitmiş ve Hazreti Ali’ye karşı savaş hazırlığını yapmışlar. Cemel savaşı başlamış.

Hazreti Ali, savaşta Ayşe'yi yenmiş. Hazreti Ali'ye bağlı görünen Talha Zubeyr o savaşta gölmüşler. Hazreti Ali bu olaya üzüldü ve Ayşe'yi kırk seçkin kadınla Medine'ye yolladı.

Hazreti Ali 665 yılında Medine'den ayrıldı bir daha Medine'ye dönmedi. Küfe'de kaldı. Muaviye, babası Ebu Süfyan, Annesi Hinde, Hazreti Muhammed'in en büyük düşmanıydı bunlar. Halife Osman'ın öldürülmesi Muaviye için bir bahene oldu. Muaviye'nin annesi Hinde Hazreti Peygamberin amcası Hamza Pehlivan Bedir Savaşı'nda şehit olunca Hinde onun ciğerini çiğ olarak yedi. Kulaklarını gerdanlık olarak boynuna taktı. Bu durumda Hazreti Ali'yi suçladı. Osman'ı bahane edere Hazreti Ali'ye karşı savaş açtı. Halbuki Hazreti Ali, İmamı Hasan'a ve İmamı Hüseyin'e görev vererek Osman'ı koruyun demiştir. Halbuki Osman'ı öldüren Bekir'in oğlu Muhammed, Ömer'in oğlu Abdullah, Osman halife olunca Bekir'in oğlu Mısır Valisi idi. Ömer'in oğlu Abdullah Şam Valisi idi. Osman bunları görevden aldı. Onlar da halkı kışkırttı, ayaklanma oldu. Osman'ı öldürdüler.

Sonuçta savaş Sıffıyn arasında başladı. 657'de savaş başladı. Hazreti Ali savaşı kazanmak üzere iken Amri Bin As'ın önerisiyle Muaviye Kuran ayetlerini mızraklara takarak Kuran'ı alçak amellerine alet ederek, o anda Hazreti Ali savaşı durdurdu ve Kuran'a saygı gösterdi ve savaş durdu. Hakem olayına gidildi. Ebu Musa, Hazreti Ali tarafından seçildi. Muaviye tarafından Amr İbni As seçildi ve hakem oldu.

Her iki taraf Hazreti Ali ve Muaviye, ikisinin halifelikten vazgeçmesini karara bağladılar. Ebu Musa, ben Hazreti Ali'yi halifelikten aldım der. Emri İbni As ben de Muaviye'yi halife ilan ederim dedi.

Bu olay işleri büsbütün çıkmaza soktu. Bir kısım Müslümanlar hakem olayını kabul etmediler. Muaviye hile yaptı diye savaşa devam edelim dediler. Bir rivayette bir kısım Müslümanlar biz Kuran'a karşı savaşmayız. Hazreti Ali canlı Kuran benim der, siz savaşın der. Hangisi doğrudur biz bilemeyiz. Bu kaynaklar hangisi doğrudur Allah bilir.

Hazreti Ali'den bir kısım Müslümanlar ayrıldılar ve bunlara Hariciler dediler. Bunlar Hazreti Ali'ye karşı çıktılar. Hazreti Ali bunlarla Nehrivan'da

savaştı. Neticede onları yendi ve Hazreti Ali Küfe'ye yerleşti. Orada bir mescit yani bina yaptırdı. İslamiyet'i yönetirdi.

Muaviye hile yoluyla adamlarını Küfe'ye yolladı. Kutama dul bir kadın idi. Kocası ve abisi Bedir Savaşı'nda ölmüştü. Hazreti Ali'ye düşmandı. Gidenlerden biri Simri Zulcesan iki arkadaşıyla Kutama'ya misafir oldular. Birkaç gün Hazreti Ali'yi takip ettiler. Kılıçlarını zehirle bilediler. Bir gece sabaha karşı mescidin etrafında saklandılar. Hazreti Ali sabahleyin evden çıkıp mescide giderken mescidin önünde simri lanet arkadan zehirli bir kılıcı başına vurur. Bir rivayete göre kapıdan içeri girer arkadan kılıcı vurur. 661'de kılıç darbesiyle şehit düşer.

Hazreti Ali camide namaz kılarken şehit olmuş sözü yalandır. Hazreti Ali ne camiye gitmiş ne de namaz kılmış. Hazreti Ali, Hazreti Muhammed, Kuran'ın emrine göre hep geceleri, gizli ibadetlerini yapmışlar. Onlarını ibadetini kimse görmemiş.

O devirde peygamberlerin veya halifelerin oturduğu binaya mescit ismi verilmiş. O mescitler İslamiyet hakkında bilgi verirdi. Peygamber güzel bilgi verirdi, gelen ayetler anlatılırdı. Savaşlar için kararlar alınırdı. Valilere emirler verilirdi. Bugünkü meclis binası gibi görevler yapılmıştır gerçek budur.

Cihan var olurken de Ali var idi

Cihan var oldukça Ali var olur

Yer, gök yok iken Ali, Fatıma, Muhammed, Hasan, Hüseyin var idiler. Rahmet deryasında Nur idiler. Kainat var oldukça onların varlığıyla döner. Güneş, ay, yıldızlar onların emriyle döner. Bu sözler Hakk'ın sırrına eren velilerin sözüdür ve lakin cahil bunu anlayamaz.

Hakk'ın dostları demişler, kamil ile cehenneme razıyım, cahil ile cennete varmam. Cahil ile sohbet cehennemi andırır, kamil ile sohbet cenneti andırır.

Cahil düz yolda yolunu şaşırır, kamil aklıyla dağları aşar. Cahil Hakk'a düşman olur, kamil Hakk dostudur.

Her insan insandır ve lakin cahil insan hiç insandır. En büyük zenginlik kemalet ve ilimdir. En kötü fakirlik cahilliktir.

Olgun insan her türlü kötülüğü sabırla her türlü engeli aşar. Sabırsız ve öfkeli insan her türlü belaya, kazaya uğrar ve yok olur.

Varlığını ona buna savurma. Varlık var iken dostun çok olur. Seni soran yeme dostudur, çoktur ve lakin varlık olmayınca o yeme dostu seni sormaz. Senden uzak kalır, seni sormaz, senden kaçar.

Her insan iyiliğe layık olamaz. Bazı insana iyilik edersin karşılığında sonunda kötülük bulursun.

İyiye iyilik edersin iyilik bulursun. Kötüye iyilik edersin kötülük bulursun.

Yalancıyla gezme yalancı olursun. Kimse sana inanmaz. Kumarbazla gezme kumarbaz olursun, yuvan dağılır.

Hilekar, dalavereciyle gezme sözünü, özünü, itibarını kaybedersin. Kötü insan sınıfına girersin itibarın olmaz. Kimseye kuyu kazma, sonra kendin düşersin.

Kimsenin hakkını yeme, başkası senin hakkını yer.

Kimsenin karısına, kızına kötü gözle bakma başkası da senin namusuna kötü gözle bakar.

İyilerle dolaş, iyilerle otur, iyilerle kalk, iyi olursun.

Kötülerle dolaşma kötü olursun. Derecen, merteben yok olur. Yalanıcının, kötünün, fırıldakçıların mumu yatsıya kadar yanar, sonra söner.

Doğrunun mumu sabaha kadar yanar ve doğrudur.

İyilerin dostu Cenab-ı Hakk'tır.

Kötülerin dostu, yardımcısı şeytandır.

Haksızın tarafının tutmayın haksızlık çoğalır ve haksız olursunuz ve cehennemlik olursunuz.

Daima Hakk olana yardım edin, onu tasdikleyin. Hakk Teala size yardım eder.

Mazlumun ahı zalime kalmaz er geç kusar.

Zinadan, haramdan gelen evlattan hayır gelmez.

Kötüden kendinizi koruyun, bunların sözü zehirli oktur. İnsanı yakar, zehirler.

Öfkeye karşı sabrını kullan, cehalete karşı ilmini kullan, kötülüğe karşı iyiliği kullan, senin merteben ve derecen Allah ve kul arasında yücedir.

Eğer öfkeye karşı öfkeni kullanırsan, cehalete karşı cehaleti kullanırsan, kötülüğe karşı kötülüğü kullanırsan merteben ve derecen düşer. Yok olur.

KIBLE

Müslümanlık' ta ibadet mevzuunda kıble meselesi mühim bir yer tutar. Bir çok kimseler ibadet esnasında Kabe'yi kıble sayarlar. Hacer-ul Esved'e dönmeyi Müslümanlığın esas şartlarından biri sayarlar. Müslümanların hacere dönmeyi ibadet etmeleri bir eski adettir.

İbadet esnasına yönelik en mühim nokta bir insanın kendi kalbi veya iç varlığıdır.

Kıble hakkında ise Kuran'ı Kerim emri şöyle der, Bakara Suresi Ayet 115, "Ve lilahil mesrükü velmağribufe eynema Tuvellu fesemme vechullahi innallahe vasi un aliymun.)

Türkçesi: Güneşin doğup, battığı yerlerin cümlesi Tanrı Teala mülküdür. Yönünü hangi tarfa, yüzünü döndürür iseniz orası Allah-u Teala ibadet tarafı orasıdır.

Yine Kuran'ı Kerim Zümmer Suresi ayet 17,18, "Velleziyne etenebu tağüte en ya büdüha ve enabu ilelahi lehümulbusra febessır ibadi. Elleziyne yevtemi un elkavle feyettebiune ahsenehu ulaikelleziyne heda hümülahu ve ulaikehumülülelbabi.)

Türkçesi: Ya Muhammed onlar ki her çeşit tapınan putlardan sakınıp kaçtılar. Şunlar Allah'u Teala'nın ibadeti ve niyazına döndüler. Onlar için ölüm

vakitlerin ve geri dirildiklerinde melekler diliyle onlara cennet müjdesi vardır. Ya Muhammed sözü işitip onun güzelliğine uyan kullarıma müjde eyle. Menzili Maksuda erdiler onlar. Ali kamil sahipleridir.

Allah'a yalvarmak için her tarafa kıbledir. İbadet esnasında Kabe gibi belli bir noktayı ve şehri daimi olarak kıble etmek o nakta veya şehri putlaştırmak gibi bir şey olur. Kuran-ı Kerim Maide Suresi ayet 56, "Vermenyetevellellahe ve resulehu vellezine amenu feinne hızbelleahi hümülğali bune.)

Türkçesi: Kim ki Allah'ı Teala ve resulünü, müminleri, evliya kabul eyler (yani cümlesinin yüzünü evliya bilir) onlar Allah-ı Teala'nın İslam (yani teslim) askeridir. İşte onlar Allah'ın yüzünü ve resulün yüzünü ve evliyaların yüzünü yani müminin ve müminatın yüzünü Hakk'In gözü ile görmüş olan ehli Tevellahdır.

Onlar (Nuri Hak Vechi Adem Est) söylemiş. Başka bir güruhtur ki NİnelIahe cemilu yuhıbbil cemal) Hadisi kutsisinden ders almışlardır. Dost yüzünde yüz çeşit mana okumuşlardır.

Biz Alevilerde kıblemiz Muhammed, Ali'yedir. Bizim kıblemiz, insanı kamildir. Hakk'ın mekanı insanı kamildir.

Bizim secdegahımız insandır. İnsana secde etmek Hakk'ın emridir. Bu nedenle bizim kıblemiz insanı kamildir. Kamil insan Cenab-ı Hakk'ın mekanı insanı kamilin gönlüdür.

İncil-i Şerif Markos II. BAB 25. Ayet, "Ve duaya durduğunuz zaman kimseye karşı bir şeyiniz varsa bağışlayın ki göklerdeki olan babanız da size suçlarınızı bağışlasın."

Aynı BAB'ın 26. Ayeti, "Fakat siz bağışlamazsanız göklerde olan babanız da sizin suçlarınızı bağışlamaz." MATTA, 6,15,18 ve 35. Ayetlerine bak "İncil-i Şerif 'de duaya durduğunuzda birbirinize hakkınızı helal ediniz. Ondan sonra duaya başlayınız."

Kuran'ı Kerim Ali İmran Suresi 134. Ayet, "Elleziyne Yunfikune Fisserrayi vaddarrai vel Kaziminel Gayze Vel Afina Aninnasi.)

Türkçesi: O kimseler ki Allah rızası için sadaka verirler gerek bolluk ve gerek eli dar iken sadaka verirler. Başkasına güçleri yetince affederler. Haklarını helal ederler. Allah-u Teala da o affedenleri sever ve günahlarını affeder.

Açıklama: Biz Aleviler cemde dua ederken birbirimizden rızalık alır duaya, ceme öyle başlarız.

Hazreti İsa ve İncil'de, Hazreti Muhammed Kuran-ı Kerim'de ibadette rızalık ve birbirinize haklarınızı helal edin duyurmuş. Cenab-ı Allah'ın emri birdir.

KURAN'DA BAZI AYETLER

Bakara Suresi Ayet 124, "Ve izibtele İbrahiyme rabbühü bikelimatin feetemmehzınn kale inniy oslükelinasi imama kaleve min zürriyetiy kale la yenalu ahdiyzzalimiyn.)

Türkçesi: Ve hatırlayın ki bir zaman Rabb Teala İbrahim'i imam kılmış. Ey İbrahim seni imam ettim. O imamlar ki insanı Hakk Tealaya eriştirirler.

Kasas Suresi ayet 41, "Ve cealnahüme elmmeten yedüne ilenhari ve yevmelkıyameti la yunsarune.)

Türkçesi: Onlar ki halkı ateşe davet eden imamlar, onlar kıyamet günü azaptan kurtulmayacaklar.

Açıklama: İmamlar iki kısma yarılır. Biri Hazreti Peygamberin neslinden gelen Hazreti Ali'nin zürriyetinden olan on iki imamlardır. Onlar insanlara doğru yolu gösterirler. Hakk'ın emrini getirirler yerine. Onlar insanı Hakk'a kavuştururlar ve cennet yolunu gösterirler. Bu imamlar Hakk Teala'nın gizli sırrına ermişler, doğruyu söylerler.

Diğer imamlar ise; Hakk'ın gizil sırlarını bilmeyip Hazreti Peygamberden sonra halifelerin getirdiği düzene göre Hakk ile batılı birbirine katarak doğruyu inkar ederek insanları cehenneme götürürler.

Bu iki ayetten anlaşılan insanı cennete götüren ve insanı cehenneme götüren imamlar belli oluyor.

Hazreti Ali buyurur ki Kuran'ın iki manası var. iki yüzü var. Biri zahiri biri de batinidir. Alevilerin velileri o gizli sırra ermişler, öğrenmişler. On iki imamlar ve Ehlibeyt sayesinde öğrenmişler hem zahiri hem de batını veliler.

Hazreti Peygamberden sonra başa geçen halifeler Kuran'ın gizli sırrına eremediler.

Başköylü Seyit Hasan Efendi buyurur ki, "Bir insan Kuran'ın dilini bilmezse manasını veremez. (Kuran dili Arapça değildir. İlmi Cavidan'ı öğrenmektir.) yani gizli sırra ermektir. Ermeyince manasını çözemez.

Araf Suresi Ayet 30, "Feriyken heda veferiykakah Hakka aleyni mudaletu inne humuttehazusseyatiyne evliya emin dunillahi ve yehsebune ennetuhum, muhtedune."

Türkçesi: Allah-u Teala bir fırkayı hidayete buyurdu (İmanı kamil kıldı) bir fıraya da delalet Hakk oldu ki bunlar Allah-ı Teala'yı bırakıp şeytanları kendilerine dost edindiler. Doğru yolu bulduklarını zannettiler, eğri yola gittiler.

Açıklama: Hazreti Muhammed'in vefatından sonra İslam alemi ikiye bölündü. Aleviler kesimi, Hazreti Ali, Hazreti Fatıma, Hazreti Hasan, Hazreti Hüseyin ehlibeyti resulüllahın peşinden gittiler.

Bir kısmı da Ebubekir, Ömer, Osman, Muaviye peşinden gittiler. Bunlar ehlibeyte kast ettiler. Resulullaha zehir verdiler.

Hazreti Muhammed buyurur, "Benim ehlibeytime tabi olanlar Nuh'un gemisine benzer, kurtuluşa ererler. Benim ehlibeytim Hakk ile beraberdir. Hakk da ehlibeytimle beraberdir. Benim ehlibeytim Kuran ile beraber, Kuran da ehlibeytimle beraberdir."

Bakara Suresi ayet III, "VE Kalulen yedhulelcennete ila men kane huden ev nesara Tilke emanyyühüm kulhatu burhaneküm in küntüm sadıkıyn."

Türkçesi: Yahudiler dediler ki: Cennete biz gireriz. Bizden başkası giremez. Hristiyanlar dediler ki cennete ancak biz gireriz. Ey resulüm, bu onların gurultusudur.

Bakara Seresi ayet 112, "Bela men esleme vechehu lillahi ve hüve muhsinün felehü ecruhü inde rabihi ve la havfün aleyhim ve la hüm yahzenun."

Türkçesi: Hayır, onların dediği gibi değil. Her kim iyi amelinden mümin olarak Allah'a kendini teslim ederse Rabb'ın katındna mükafat olarak cennet onlarındır.

Enfal Suresi ayet 22, "İnne şehrredde vebbi indallahıssummülbük Mulkziyne la ya kulune."

Türkçesi: Yeryüzünde yürüyen hayvanlar gerçeği kabul etmeyen insanlardır. Hakk'ı gerçeği kabul etmezler. Doğruya itibar etmezler.

Enfal Suresi ayet 55, "İnne, serreddevabbi İndallahille ziyne Keferu fehum la yüminün."

Türkçesi: Yeryüzünde yürüyen canlıların en zehirlisi inkarlarında ısrar eden kafirlerdir. Onlar imana gelmezler.

Açıklama: Her insan ölünce ameli iyi olanlar yani kötülük yapmayan, başkasının namusuna, canına, malına, kötü gözle bakmayan, kul hakkı yemeyen, kimseye kötülük düşünmeyen, helal çalışan, helal kazanan, konu komşuyla kavga, dövüş, iftira etmeyen ve iyi bir amel kazanan insan ölünce Hakk muhakemesinden davası görülür. Cenneti hak etmiş ise o ruhu (can) ana karnında bir bebeğe girer, bir insan olarak geri gelir. Vücut toprağa verilir. İnsan olarak gelince cennetlik olur.

Eğer ki o ölen kişi yalan söylemiş, zina etmiş, hile yapmış, onunla bununla kavga, dövüş, kin, kibir yapmış ise, helali haramı birbirine katmış yemiş ise, fesatlık etmiş ise o insan ölünce vücut veya beden toprağa verilir. Ruhu (can) amel defteriyle ahiret hakimlerinin huzuruna gider. Hakim kaç yıl ceza vermişse bu cehenneme yani bir hayvan yavrusu olarak dünyaya geri gelir. Bu cehennem azabıdır. Vücut, ceset ceza görmez o kötülüğü yapan ruhtur (candır) bunlar cesedi terk edince o cesedi ne gezer, ne konuşur, ne de çalışır. Toprağa verilir. Cezayı çeken ruhtur.

Bir insan hasta olur veya kazaya uğrar inler, bağırır, çağırır, ruh veya (can) o bedeni terk edince beden, cesedi satırla ve bıçakla kessen sesi çıkmaz.

O ruh bir kurda, bir domuza, bir tilkiye, beygire, bir yabani hayvana verilince, karda, kışta, yağmurda, sıfırın altında kırk derecede günlerce aç kalarak ne büyük azap görür.

İyi bir amel kazansa, bir insan olarak gelse ne iyi olur. Cehennem, cennet bu dünyada mevcuttur. Yerin altında böyle bir cennet, cehennem yoktur. Bir hocaya sordum. "Ayeti kerimeye göre ruh devir daimdir. Siz hocalar cennetten bahsedersiniz." Hoca, "Halifeler Ömer, Ebubekir, Osman, Muaviye cennet sözü bunların sözüdür." Hocam, "Mahşer günü hakikat ortaya çıkarsa, bu millet size Hakk'ın huzurunda yakanıza yapışırsa nasıl bir cevap verirsiniz?" Hoca, "Biz de Ebubekir, Ömer, Osman bunların yakasına yapışırız." Onlar mahşere varsalar Hakk'ın huzuruna varsalar, ulu divana varsalar, onlara yer yoktur. Bu dine büyük bir darbe vurdular. Biz şimdi desek ruh devir daimdir derler bu hocanın arkasında namaz kılınmaz. Ahireti inkar ediyor bu millet hakikati bilmiyor binde biri bilmiyor."

Bir gün Hazreti peygambere soruyorlar. "Ahiret nasıldır?" Resulullah buyurur, "Mümin ve iman edenler için bir evden bir eve taşınmaya benzer." Veliler, evliyalar, mürşidi kamiller böyle buyurmuşlar.

Açıklama: İyi, mümin bir insan bir evde anne ve baba dünyaya geliyor. Gayet güzel bir ahlak sahibi bir mümindir. O evde tekrar ölüyor. Ameli iyi olduğu için vücut toprağa verilir. Ruh (can) başka bir evde ana karnında bir bebeğe girer yeniden dünyaya gelir.

Tövbe Suresi ayet 97, "Elarabu essddu Küfren ve nifaken ve ecderu ella yalemü hudude ma en zelella hu ala Resulü hi vallahü aliymün hakiymün."

Türkçesi: Arabilerin küfür, nifakı, zulmü vahşeti çok şiddetlidir.

Açıklama: Arapların bir kısmı Hazreti peygamberim ehlibeytine kast ederek ve haklarını ellerinden alarak Hazreti Ali'yi şehit ettiler. Hazreti Fatıma anamızı şehit ettiler. Hazreti Hasan'a zehir verdiler. Hazreti Hüseyin'i Kerbela'da şehit ettiler. Onun için bu ayet ehlibeyte kast edenleri hedef alıyor.

Rad Suresi ayet 20, "Eleziyne yüfüne biahdillahi velayunkudu nelmiyşaka.)

Türkçesi: Onlar ki Allah-u Tealanın emir ve farzına vefa ederler sadık kalırlar. Verdiği sözden dönmezler.

Rad Suresi ayet 25, “Velleziyne yankudune ahdallahi min badimiysakihi ve yakta ünema emarallhübihi en yüsale ve yüfsüdünefiyi ardı ulaike lehümültanetü velehüm süüddari.”

Türkçesi: Onlar ki söz verdiler sonra sözünden döndüler, Allah’ın akdini bozdular,, emrini kırdılar. Yeryüzünde fitne, fesatlık çıkardılar ve çıkarırlar. Lanet ve cehennem azabı bunlar içindir.

Açıklama: Ehlibeyt, (Hazreti Ali, Hazreti Fatıma, Hazreti Hasan, Hazreti Hüseyin) bunlar Allah-u Teala’ın farzından çıkmadılar. Kainatın sırrı bunlarda mevcuttu. Emeviler, bunlara düşman oldular ve bunları sevenlere zulüm ve iftira ettiler.

Hazreti peygamber bir savaşa giderken Ubeydiye’de bir ayet geliyor. “Ya Resulüm, senin sözünden çıkmayan on kişiyi cennet müjdesiyle müjdele.”

Hazreti Resulullah, Hazreti Ali, Kanber, Selman, Mihdat, Ebubekir, Ömer, Osman on kişiyi seçti. Onlar da “Ölünceye kadar senin sözünden çıkmayız” dediler. Ama Ebubekir, Ömer, Osman verdikleri sözde durmadılar, ahdını bozdular.

Peygamberin ölümünden sonra Ömer, Ebubekir, Osman İslamiyet’in arasına nifak sokarak İslam kanının dökülmesine sebep olmuş. Ehlibeyt hakkı elinden alınmış, İslamiyet Emevi zihniyeti idaresi altında onların nifakı, fesatı altında kan dökülmüş.

Furkan Suresi ayet 30, “Ve Kalerresülü Yarabbi inne kavmitte hazu hazel Kurane Mahcüren.)

Türkçesi: Peygamber, “Ya Rab, kavmim bu Kuran yolunu terk etti.”

Açıklama: Hazreti Muhammed’in vefatından sonra Ehlibeyte düşman olanlar Kuran’ın yolunu terk ederek Ömer, Osman, Ebubekir, Muaviye, nifak tohumunu bunlar ektiler. Ve kendi icatlarını hazreti peygambere ve Kuran’a mal ederek Kuran’dan yüz çevirdiler. Kuran yolunu terk ettiler. İslamiyet’i cehalet karanlığına, bataklığa sürüklediler.

Suara Suresi ayet 214, “Ve enzir asiyretekel akrabiyne.)

Türkçesi: Ya Resulüm, önce pek yakın akrabanı uyar, intizar et. (Sana yardım etsinler.)

Açıklama: Hazreti Muhammed'e bu ayet gelince önce yakınlarını toplayarak "Bana yardım edin. Bana vahiy geldi" der. Herkes susar, cevap vermezler.

Hazreti Ali, çocuk yaşta olduğu halde yerinden kalkar, "Ya Muhammed, sana ben yardım ederim" der. Hazreti Muhammed, "Ya Ali, bana yardım etmen Hakk'ın emridir" buyurur. "Nasıl ki Hazreti Musa'ya kardeşi Harun yardım ettiyse sen de bana yardım edersin" buyurur.

İsra Suresi ayet 37, "VEla temsi fiyl ardı Merehan inneketen tahrikül arda ve len teblugatcibale tüten.)

Türkçesi: Yeryüzünde kibirce yürüme azametle yürüme. Ne kadar gururlansan yeri yaramazsın. Başını yukarı kaldırmakla dağlara erişemezsin.

Nehl Suresi ayet 97, "Men amile salihan min zekerin ve üsna ve hüve mümininfelenehu yiyennehühayaten tayibaten ve leneç ziyennehüm ecrehüm biahseni makanu ya melune."

Türkçesi: Erkek ve kadın bir kimse mümin olduğu halde salih amelin güzelini veririz.

Araf Suresi ayet 26, "Ya beniy ademe kad enzelna aleyküm libasen yuvariyseva tiküm ve riysan ve kibasuttakva zalike min ayatillhi le allehüm yezzek kerune."

Türkçesi: Ey insanoğulları, çirkin yerlerinizi örtecek bir elbise bir de ziynet elbisesi indirdik.

Takva elbisesi indirdik. Bu elbiselerin indirilmesi Allah-u Teala'nın farzı ve rahmetine delalet eder.

Araf Suresi ayet 27, "Ya beniy ademe la yeftinennelkümüssytanü kema ahrece ebeveyküm minelçenneti yenzi u annahüma libasehüma liyüriyehümase sevatihima innehü yeraküm hüve ve kabiylühü min haysüla terevnehüm, inna ce alnessetyına evliya lilleziyne la yümümine."

Türkçesi: Ey Adem oğulları, şeytan, babanızla annemizi (Adem ve Havva'yı) çirkin yerlerini kendilerine göstermek için elbiselerini sıyırarak nasıl cennetten çıkardıysa, sakının sizi de bir minnete düşürmesin. Zira o da onun ordusu da sizi kendisini göremediğiniz yerlerden görürler. Biz mümin olmayanlara şeytanları dost kıldık.

Açıklama: İnsan olan utanır, haya eder. Şeytan askerleri kötü erkek, kötü kadındır. Bunlar şeytanın askerleridir. Açık saçık gezmeyin. Ayıp yerlerinizi kendi helalinden başkasına göstermeyin. İnsan olan örtünür Hakk'ın emriyle. Hayvan olan açık seçik gezer. Açık gezenler kendi eliyle kendini cehennem ateşine atarlar ve yanarlar. Kimi insan hayvan sıfatını taşır, kimi insan insan sıfatını taşır.

Nur Suresi ayet 45, "VEllahu halaka külle dabbetin min main feminhum men yemsiy ala batinihi ve minhum men yemsiy ala batnihi ve minhüm men yemsiy ala erbain yahlukullahu ma yesaru innellahe ala külli seyin kadiyrun."

Türkçesi: Allah-u Teala bütün canlıları sudan yaratmıştır. Kimi karnı üzerinde sürünür kimi iki ayakla yürür, kimi dört ayakla yürür. Allah-u Teala dileğini yaratır. Şüphesiz herşeye kadirdir.

Açıklama: Bütün canlıların mayası birkaç damla sudandır. Baba belinden ana rahmine akar ve hayvanlarda erkek hayvandan dişi hayvana çiftleşince aynı durum meydana gelir. İnsanı ve hayvan mayası sudandır.

Cenabı Hakk, dünyayı yaratmadan önce ruhları yarattı. Ruhlar suya, deryaya sığındılar. Sudan mekan aldılar. Sonra dünya ya kurulunca geldiler. Onun için insan ve hayvan mayası sudandır.

Maide Suresi ayet 35, "Ya eyyühelleziyne amenutte kullahe vebteğü ileyhilvesiylete ve cahidufiy sebiylihi le allküm tüflihune."

Türkçesi: Ey iman edenler, Allah-u Teala'dan korkun. Ona yaklaşmaya vesile arayın. Yolunda cihat edin ki refah bulasınız.

Açıklama: Vesile aramak mürşidi bularak ona tabi olmak, onun gösterdiği yoldan yürümek vesile Kuran ve Ehlibeyt yoludur.

Maide Suresi ayet 62, "Ve tera kesiyren minbüm yusari üne fiyl ismi vel uduani ve eklihim ussuhte lebise ma kanu ya melüne."

Türkçesi: O münafıkların çoğunu görürsün ki küfür ve günahlara zulüm ve tehdit ve rüşvet ve riba (faiz) yemeye koşarlar. Yaptıkları ne çirkin şey. Büyük günah vebali büyüktür.

Enam Suresi ayet 120, “Ve zerü zahirel ismi ve batinehu innelleziyne yeksibünel isme seyuczevne bima kanu yokterifune.”

Türkçesi: Günahın açığını da gizlisini de terk edin. Çünkü günah kazananlar yarın kıyamet gün cezasını çekecekler.

Açıklama: Günahın affı yoktur. Hakim davanın başına oturursa mazlumun hakkını savunur. Zalimden hesap sorar. Kim Hakk divanında hakkından vazgeçer. Kimin namusu payimal olmuş, kimin hakkı elinden alınmış o kişiler asla bunu kabul etmezler.

Enam Suresi ayet 129, “Ve kezalike nuvalliy badazzalimiyne badan bima kanu yaksibune.”

Türkçesi: İşte biz kazandıkları günahlar yüzünden zalimlerden bir kısmını bir kısmına böyle musallat ederiz.

Açıklama: İnsan azınca savaş ve dövüş, kavga Allah bunları birbirine katar, dövüştürür ve boğuşturur.

Araf Suresi ayet 31, “ya beniy Ademe hüzüziyneteküm inde küllü mescidin ve kulu vesrebu ve la tusrifü innehula yuhıbbülmusrifiyne.”

Türkçesi: Ey Ademoğulları, Allah’a ibadet edin. Yiyin, için, giyinin, aşırı israf etmeyin. İsraftan kaçının Allah israf edenleri sevmez.

Yunus Suresi ayet 17, “Femen azlemü mimmeniftera alallahi kaziben ev kezzabe biayetehi innehülayuflihul mecrimune.”

Türkçesi: Allah Teala’ya iftira veya ayetini tekzip ve inkar edenden kim daha zalim olabilir. Muhakkak ki günahkarlar huzur bulamazlar.

Açıklama: Ayetleri inkar eden din alimleri ve değiştiren halifeler ve din alimleri bildikleri halde inkar ederler. Ehlibeyt hakkında gelen ayetleri inkar ederek peygamberin ölümünden sonra Ehlibeyte kast edip hile yoluyla

Ehlibeytin hakkını elinden alarak halifelerin düzenine göre yönetiyorlar. Din alimleri bildikleri halde gerçeği söylemezler.

Yunus Suresi ayet 99, "Velev sae rabükele amene men fiyl arde küllühüm cemiyan efeente Tükrihünnase hata yekunu muminiyne."

Türkçesi: Eğer Rabbın celel şunu dileseydi, yeryüzünde bulunanların hepsi iman ederdi. Yoksa sen Ya Muhammed insanlar iman etsinler diye zorlayıcı değilsin.

Hud Suresi ayet 19, "Elleziyne yasuddune ansebiylillahi ve yebğuneha ivecen ve hüm bil ahıreti hüm kafirüne."

Türkçesi: Onlar ki nasıl ki Allah yolundan, İslam dininden men eder ve onu eğrilikle vasf ederler onlar ahireti inkar edenlerdir.

Açıklama: hazreti Muhammed'in vefatından sonra İslamiyet'i yöneten halifeler Ebubekir, Ömer, Osman, Muaviye, Yezit bunlar İslam dinini değiştirdiler. İnsanları Hakk yolundan çıkarıp eğri yola götürdüler. İslamiyet'in, insanlığın vebalini üzerine alarak gittiler.

Hud Suresi ayet 24, "Mesellüferiykaynikelama vel esemini velbassıyri vessemiyi hel yesteviyani meselen efela Tezekerüne."

Türkçesi: Bu iki fırkanın, kafir ile müminin misali kör ve sağırla gören gibidir ki Allah'ın ayetlerini görmez ve işitmez. Mümin ise bunları gören, işiten ve iman edendir. Bunlar hiç, bir olur mu?

Açıklama: Kör ve sağır olanlar, Ehlibeytin erkanını ve Kuran'ın ve Muhammed'in dinin gerçeğini kabul etmeyenlerdir. Bazı din alimleri de bunların içinde gerçeği bile bile inkar ederler.

Hud Suresi ayet 85, "Veya kavmi evfülmikyale velmiy zane bilkısti vela Tebhasunnasse esyaehüm ve la Ta sev fiylardı mufsidiyne."

Türkçesi: Ve ey kavmim, ölçeği ve tartıyı tam çekin halkın hakkını eksik etmeyin. Yeryüzünde fesatlık ederek fenalık etmeyin.

Hud Suresi ayet 113, “Vela Terkanu illeleziyne zalemu Fetemessekümünnarü ve Maleküm mindunilahi min evliae sümme la Tunsarune.”

Türkçesi: Zalimleri methetmeyin ki size cehennem ateşi dokunur. Sizin Allah Teala’dan gayri bir yardımcınız yoktur. Sonra ondan da yardım göremezsiniz.

Açıklama: Zalim insanların tarafındı tutmayın ve onları methetmeyin. Kim olursa olsun. Hazreti Muhammed’in vefatından sonra Ehlibeyte zulüm yapan halifeler, Hazreti Ali ve evladına hakaret ederek onların hakkını elinden alarak, onların şehit olmasına sebep oldular. Şimdi de onları methediyorlar. Sünniler, Ömer’i, Ebubekir’i, Osmanı’ı, Muaviye’yi . bu ayet bunlar gibilerden bahseder.

Yusuf Suresi ayet 104, “VE ma Tes elühüm aleyhimin ecrin in hüve illa zikrün lilalemiyne.”

Türkçesi: Halbuki sen onlardan buna karşılık bir ücret de istemiyorsun. Bu Kuran’ı alemlere bir öğütten başka bir şey değildir.

Hıcır Suresi ayet 47, “Ve nez ana ma fiy sudurihim min gillin ihvanen ala sürürin metkabiliyne.”

Türkçesi: Biz o cennet ehlinin gönüllerinden kin ve hasedi çıkarmışızdır. Hepsi birbirine kardeş olarak tahtları üzerinde karşı karşıya otururlar.

Açıklama: Cennet ehli Hakk’ın emrinde ayrılmaz. Hakk’ın rızasından çıkmaz ona uyarak bütün şeytanı kötülüklerden uzak durur. Ne mutlu o insana Hakk onlarla beraberdir. İyiler, Hakk’ın dostudur. Dost, dostunu sever. Gerçek dost dostuna yardım eder buna şüphe yok.

Hakk’tan doğduk Hakk’ı doğurduk

Hakk’ı Hakk teknesinde yoğurduk

Bir olduk birden doğduk

(BAŞKÖYLÜ HASAN EFENDİ)

Kaaf Suresi ayet 16, “Ve lekad halaknel insane ve nalemu matüvesvisü bihi nefsühü ve nahnü akrabileyhimin hablilveriydi.”

Türkçesi: Biz insanı yarattık ve kalbine giren vesveseyi biliriz. Biz insana şah damarından yakınız.

Kaaf Suresi ayet 17, “İz yetelakkalmutelakkıyani anilyemiyni ve anişşimali ka ıydün.”

Türkçesi: Biliniz ki insanın sağında, solunda duran iki melek var. bütün amellerini, sözlerini ve hareketlerini tespit ederler ve amel defterine yazarlar.

Açıklama: Allah’ın melekleri insanla beraber ise, Allah şah damarı kadar yakın ise; behey insanoğlu o meleklerin yanında nasıl zina edersin, nasıl yalan söylersin, haram yersin. O meleklerin görevi yapılan iyiliği, kötülüğü, hayrı, şerri, hal ve hareketi amel defterine yazmaktır.

Rahman Suresi ayet 6, “Vennecmu Veşşeceru yeşcudani.”

Türkçesi. Nebatlar ve ağaçlar ona secde ederler. Allah’a.

Açıklama: Mart ayının on üçü ile yirmi biri arasında bir Cuma gecesi bütün ağaçlar ve nebatlar yere secde ederler. Rumi tarih bir Mart ve Dokuz Mart arası yeni yani Miladi Tarih Mart onüç olur. Rumi Tarih Mart bir olur. On üç Mart ve yirmi bir Mart arası oruç tutmak, lokma vermek, geceleri dua etmenin sevabı büyüktür.

Kıyamet Suresi ayet 36,”Eyahsebul insanuen yüdreke südan.”

Türkçesi: İnsan başıboş bırakılacağını zannediyor. Meleklerim onlarla görevlidir.

İnsan Suresi ayet 9, “İnnema nut İmüküm livechillahila nüriydu minküm ceza en ve la süküren.”

Türkçesi: Onlar ki yiyeceklerini fakire, fukaraya verirler kendini aç bırakırlar. Allah’ın sevgisini kazanırlar. Karşılığında bir şey beklemezler.

İnsan Suresi ayet 26, “Ve minelleyli fescüt lehu ve sebbihhü leylen Tavilen.”

Türkçesi: Ve gecenin bir kısmında Allah’a secde et. Gecenin uzun bir kısmında da teşbih dua et.

Nezihat Suresi ayet 37,41, “Her kim ki bu dünya zevkini tercih etmiş, dünyada şehvetine düşkün olmuşsa onun yeri cehennemdir. Her kim Allah’tan korkup, nefsi şehvetten uzak durmuşsa cennetliktir.”

Bakara Suresi ayet 42, “Ve la Telbisülhakka bilbatili ve Tektümülhakka ve en Tüm ta lemüne.”

Türkçesi: Hakk’ı batıla karıştırıp da bile bile Hakk’ı gizlemeyin.

Açıklama: Din alimleri hakikati bile bile inkar ederek Emeviler’in getirdiği düzeni, peygambere, Allah, Kuran’a mal ederek, iftira yaparak büyük bir suç işlediler. Mahşer günü Allah huzurunda millete nasıl bir cevap verirler. Yerleri cehennemdir.

Hars Suresi ayet 4, “Zalike biennehüm şakkullahe ve resulahu ve men yüşakkillahe feinnallahe sediydul ikabi.”

Türkçesi: Onlara bu azabı Allah Teala’ya ve resulüne muhalefet (düşmanlık) etmeleri sebebiyledir. Kim Allah-u Teala’nın emirlerine muhalefet ederse şüphe yok ki onlara büyük bir azap vardır.

Açıklama: Peygamberin vefatından sonra resulullahın cenazesini terk ederek zorla halife oldular. Ebubekir, Ömer, Osman, Muaviye İslam alemini böyle felakete sürdüler. Din alimleri bunu bildiği halde nedense söylemezler.

Nisa Suresi ayet 115, “Ve men yuşakıkırresule minba dima Tebeyene lehulhüda ve yettebi ğayre sebiyliilmu miniyne nüvellahi ma tevella ve nüslihi cehenneme ve saet masıyren.”

Türkçesi: Bir kimse ki doğru yol zahir olduktan sonra peygamberin sözünü dinlemezse insanları doğru yoldan eğri yola götürüşe biz onları cehenneme çeviririz. Ne fena karargahtır.

Açıklama: Hazreti Muhammed’in vefatından sonra Ömer, Ebubekir, Osman, Muaviye halkı Hazreti Ali’nin peşinden çevirip zorla kendi peşlerinden eğri yola götürdüler. Bu ayet onlara delalettir.

Araf Suresi ayet 181, “Ve mimmen halakna ümmetün yehdüne bilhakkı ve bihi ya dilüne.”

Türkçesi: İnsanlardan bir cemaat vardır ki insanları Hakk'a davet eder ve doğru yolu gösterir.

Açıklama: Hazreti Ali, insanları doğru yola götürmüş, Ehlibeyt nesli daima doğru yolu göstermiştir. Buna şüphe yok ki Hakk'ın gizli sırrı Ehlibeytte mevcuttur. Hazreti Muhammed buyurur, "Benim Ehlibeytim Hakk ile beraberdir. Hakk, Ehlibeytimle beraberdir. Benim Ehlibeytim Kuran'la beraberdir. Kuran da Ehlibeytimle beraberdir" buyurur. Bu hadis, peygamberindir. Benim Ehlibeytim mahşer günü Nuh'un gemisine benzer.

Tövbe Suresi ayet 9, "İşterev biayatillahi Semenen kaliylen fessadu an sebiylihi innehüm sae ma kanu ya melüne."

Türkçesi: Onlar ki heveslerine kapılıp insanlara Allah'ın ayetlerini değiştirip az bir paha ile sattılar ve Allah'ın yolundan çevirdiler.

Açıklama: Emeviler döneminde Osman zamanında Ehlibeyt hakkında bazı sureler, ayetler değiştirilip hatalar yapılmıştır.

İsra Suresi ayet 7, "İn ahsentüm lienfüsüküm ve inese Tüm felahafaize cae va dul ahıreti liyesüü vücüheküm veliyedhulülmescide kemadehalühü evvele merretin Ve liyuttebbiru maalevTetbiyren."

Türkçesi: Eğer iyilik ederseniz kendinize etmiş olursunuz. Kötülük ederseniz kendinize, sevabı, günahı sizedir.

Nur Suresi ayet 19, "İnnelleziyne yühıbbüne en Tesiy alfahişetu fiylleziyne amenu lehüm azabün eliymun fiyddüye vel ahereti vallahü yalemu ve entüm la talemüne."

Türkçesi: İnsanlar arasında kötülüğün yayılmasını isteyenler için dünyada, ahirette acı bir azap vardır. Allah onu bilir siz bilemezsiniz.

Açıklama: Hazreti Muhammed'den sonra halifeler İslamiyet arasında kötülüğün yayılmasına sebep oldular ve nice İslam kanı döküldü. Allah bunların yüzünü kara etsin. Derdine derman bulunmaz.

Fusulet Suresi ayet 34, "VE la Testeviylhasenetü ve lesseyyietü idfa billetiy hiye ahsenü feizelleziybeyne keve beynehu adavetün keennehu veliyyün, hamiymun."

Türkçesi: İyilik ile kötülük bir olmaz. Kötülüğü iyilikle, öfkeyi sabırla karşıla. Cehaleti ilimle karşıla, fenalığı af ile karşıla. O zaman derecen artar. Herkes sana dost olur.

Araf Suresi ayet 179, "Ve lekat zerena licehenneme kesiyren, minelcinni velinsi lehüm kulübün la yefkahüne biha ve lehüm azanun la yesme üne biha, ulaike kelen ami belhüm edallü ulaike hümülğafilüne."

Türkçesi: Celalim Hakk için cin ve cinsten birçoğunu biz cehennem için halk ettik. Onların kalpleri vardır fakat onunla hayır ve hidayeti anlamazlar. Gözleri vardır görmezler, kulakları vardır fakat işitmezler. Onlar dört ayaklı hayvanlar gibidir ve belki de onlardan da şaşkın işte gafil olanlar bunlardır.

Nisa Suresi ayet 150, "Onlar ki Allah ile peygamberlerini ayırmak isterler. Allah'a inanıp peygamberlerine inanmak istemezler. Peygamberin bazısına inanır, bazısına inanmayız derler. Böylece imanla küfür arasında kalmak isterler."

Ayet 151, "Bunlar muhakkak kafirdirler. Biz bu kafirler için rüsva edici bir azap hazırladık."

Ayet 152, "Allah'a ve peygamberlerine iman edenlere ve peygamberlerinden birbirinden ayırmayanlara gelince, Allah Azımusan onlara kıyamet günü mükafatlarını verecektir. Allah Gaffuru rahimdir.

Nisa Suresi Ayet 167, "Onlar ki inkarcı olup insanları Allah yolundan çevirdiler, şüphesiz Hakk'tan uzak bir delalete saptılar. Onlar ki inkarcı olup zulüm ettiler. Allah onları affedecek değildir. Onlara büyük azap vardır."

Açıklama: Hazreti Muhammed'in ölümünden sonra başa geçen halifeler Ömer, Ebubekir, Osman, Muaviye bunlar peygamberin sözünü tutmadılar. İslam alemini doğru yoldan çıkardılar, eğri yola saptılar. Bu ayetler bunlar için gelmiştir.

Kuran-ı Kerim Kehef Suresi Ayet 106'da buyurur, "Zalike cezaühüm cehennemü bima keferüvette hazü ayatiy ve rüsülliy hüzüven."

Türkçesi: İşte küfürlerinden ayetlerimi, peygamberlerimi istihza etmeleri yüzünden, onların cezası cehennemdir.

HAZRETİ ALİ'NİN NASİHATLERİ

-Bende gayp ilminin anahtarları vardır ki onları Resulullahtan sonra benden başkası bilemez.

-Benim Süleyman'ın yüzüğünün sahibi, benim cennet ve cehennemi bölen, benim ilk Adem. Benim İlk Nuh, benim Cebbar'ın ayeti benim.

-Allah'ın göklerde ve yerlerdeki hücetti benim, yerleri sarsan yıldırım ve zelzeleleri yapan benim.

-Yaratan Allah'ın halifesi benim, Allah'ın sırrı ve kulları üzerine hüceti olan benim.

-Yağmuru indiren benim, güneşi, ayı ve yıldızları ışıklandıran benim.

-Kıyamet gününün başkanı olan benim. Kıyamet gününü başlatan benim. Allah tarafından itaat vacip kılan benim.

-Hayatta baki olup ölmeyen ve ölsem de hiçbir zaman ölü olmayan benim. Saklı kalan ilahın sırrı benim.

-Önceki kitapların sahibi benim. Allah'ım. Kim bunu inkar ederse o kapıdan cennete girmeyecek.

-Benim Tur dağı, benim sayfalara yazılıp harş olunan kitap, dolup taşan derya benim, benim Beytul Mahmur (yedinci gökte bulunan en yüce yer.)

-Benim Allah'ın ona itaat etmeleri için insanlara çağrıda bulunduğu. Bir kısmı bu çağrıyı inkar ettiler ve hayvanlara dönüştürüldü. Ve bir kısmı ise çağrıya iman ettiler ve buna karşılık da bağışlandı. Ve herkesten daha önce sürüldü.

-Benim cennetin ve cehennemin anahtarları elinde olan, benim Resulullah ile yerde, gökte beraber olan. Benim hiçbir ruh daha harekete geçmeden. Ve hiçbir nefs nefes almadan önce teşbih eden.

-Ey insanlar bilin ki dinin kamil olması ilim talep etmekle ve uygulama iledir.

-İlim hiçbir servetle alınmaz. Onun içindir ki bir cahil ne derecede zengin olursa olsun en fakir bir alimle mukayese olunmaz.

-Cehalet ve gaflet alimin kalbinde olamaz. Fakat alimler zengin cahillerin karşısında ancak ilim sayesinde yükselirler.

-Dostlarına hürmet et. Onlara izzet ve ikram eyle. Kendilerine bir babanın evlada yapacağı muameleyi esirgeme. Ta ki sende olanları dostundan beklemeye hak kazanasın.

-Akıllılarla istişare edilmeyen işlerde doğruya varılmaz.

-Yalancıların başlıca sıfatları şunlardır. Evvela sana diller döker çok şey vaat eder sonra senden vazgeçer. Daha sonra da arkandan senin aleyhine birçok şeyler söyler.

Yüzüne gülenlerden sakın. Şayet bir derde düşersen onlar senden derhal uzaklaşırlar. Başına gelen felaketi bastırmaya çalışmazlar. Bilakis o dert, felaketin ateşini alevlendirmekten zevk alırlar.

-İkiyüzlü insanlardan uzaklaşınız. Zira iyi vaktinizde etrafınızda dönüp dolaşırlar. Kötü vaktinizde derhal sizden kaçarlar.

-İsnat olunan fiilden beri olan bir kimseye iftira etmek, göklerden daha ağırdır.

-Hayatın karşına çıkardığı müşkül hadiselere sabır ve tahammül et. Onları kimseden bilme ve kişiye hiç şiddet ve hiddet gösterme. Bu suretle hareket edersen en büyük zorlukları yenersin. Sende olgun insan derecesine erersin.

-Şiddetli istek mutluluğun en büyük düşmanıdır.

-Fazilet sahibinin kıymetini ancak fazilet sahibi olanlar bilir.

-Akıllı insanlar az konuşur. Çok konuşanlar ahmaktır.

-Hiç kimsenin hatasını yüzüne vurmayınız. O hatayı işleyene hatasını başka birini örnek göstererek anlatınız.

-Her şeye ibretle bakınız ve gördüklerinizden ibret alınız.

-Cihanın bütün varlıkları fanidir. Tıpkı örümcek ağı gibidir. Bir anda var olduğu gibi bir anda yok olabilir.

-Bir hata işlediğiniz vakit, onu itiraftan çekinmeyiniz. Eğer böyle yaparsanız o hatayı görmüş olanların aleyhinize verecekleri hükmün önüne geçebilirsiniz.

-Hikmetin derinliği akıl ile ihraç edilir.

-Fena bir işe başlayacağınız zaman acele etme, belki hayırlı bir düşünce seni o fenalıktan gelecek tehlikeye mani olur.

-Ey insanlar, yalancılardan uzak durun. Çünkü onlarla içli dışlı olmayın, onlarla düşüp kalkmayın. Siz de yalancı olursunuz.

-Öyle bir kimseyi dost tut ki aranıza kardeşlik husula gelsin. Ve senin bulanmadığı yerlerde seni müdafaa etsin. Düşmanlarını pençelesin.

-İyi tedbir doğru edebin vesilesidir.

-İnşaların mahiyeti düşüp kalktığı ve beraber yaşadığı insanlardan anlaşılır.

-Hakk'a kul olan, halka umuttur ve dosttur.

-Hakk iyilerden ispat olur. Şeytan kötülerde ispat olur.

-Hakk'ın mekanı müminin gönlünde olur.

-Sırtını duvara dayama bir gün yıkılır, sırtını kula dayama kul bir gün ölür. Sırtını mala dayama mal bir gün yok olur. Güzel ahlak sahibi ol, vicdan sahibi ol ki yıkılmayasın.

Erenlerin sözü haktır. Hakk'ın emridir. Buna şüphemiz yoktur. Erenlerin, insanı kamillin ve baba ve annenin sözünü tutan insanın sonu hayırlı gelir ve mutlu olur. Baba ve annenin sözünü dinlemeyen insanın sonu berbat ve kötü olur.

MEYDANDA

Kandila Hakk demek hatadır

Anası vesvese şeytan atadır

Secdesi her daim butadır

İkrarsızın aslı meydanda.

Sular çekildi yere indi

İsmi namına Adem dendi

Cennetten sürgün emri verildi

İmansızın geldiği yol meydanda.

Sürgünler zulumatta kaldı

Dara düştü gayet bulandı

Sit ile Naciye'yi elçi saldı

Yolsuzun Ahtu peymanı meydanda.

Allah'ın emrini kırdı kanlı

Yüzü kara kara canlı

İçi yılan devin alnı

Ağusu, zehiri meydanda.

Elçiye oldular haşim

Fırkası oldu iki kısım

Adem okuttu verdi dersin

Koyunun hocası meydanda.

Naci Fırkası Adem'den ayrıldı

Adem oğlu kana sarıldı

Naciye evladı kana boyandı

Zalimin döktüğü kan meydanda.

Fusku fesat Adem’den doğdu

Dünyaya Hakk’ın laneti yağdı

Hasan’ı Havva Naciye anayı kovdu

Aralarındaki düşmanlık meydanda.

ŞEHVET ÜZERİNE KURAN’DA AYETLER

İsra Suresi Ayet 32, “Zinaya yaklaşmayın. Zina hayasızlıktır. Çirkin büyük suçtur.”

Mümin Suresi ayet 5, “Mümin erkekler, mümin kadınlar ki ırzını korurlar.”

Furkan Suresi ayet 74/, “Onlar ki Ya Rab, bize hayırlı zevce ver. Hayırlı evlat ver ki gözümüz aydın olsun.”

Kıyamet Suresi ayet 36, “İnsanlar, başıboş bırakılacaklarını zannetmesinler. Nice meleklerim onlarla görevlidir.”

Açıklama: Kadın olsun, erkek olsun mademki bu melekler bizimle görevlidir. Mademki Cenab-ı Hakk bize şah damarımızdan bize yakındır. O zaman nasıl zina yaparız. Nasıl hırsızlık ederiz. Onun, bunun hakkında konuşuruz. Ona, buna iftira atarız. O melekler, yaptıklarımızı çirkin günahlarımızı bizim amel defterimize yazarlar. Ahirette inkar etmeyiz. İnsanların huzurunda rezil rüsva oluruz. Hakk’ın huzurunda yüzümüz kara olur. Derdimize derman bulunmaz.

Mezihat Suresi ayet 37,41, “Her kim bu dünyada zevkine düşkünse, şehvetine düşkünse onlar ise cehennemliktir. Her kim Allah’tan korkup şehvetten uzak durmuşsa cennetliktir.”

Bakara Suresi ayet 223, “Nikahlı karınız size helaldir. Her kim karısıyla görüşürse hayırlı evlat yetiştirirse onları cennetle müjdeleyin.”

Açıklama: Bazı münafıklar derler ki ben kendi helal hanımımla görüştüm, cenabet oldum.

Bir genç evlenme çağına gelince oğlan tarafı birkaç kişiyi yanına alarak kızın babasına gider ve “Allah’ın emriyle kızınızı istemeye geldik” der. Kız tarafı

kabul ederse, bir nikah kılınınca o nikah iki genci birbirine bağlayan ikrardır. Nikah yerin, göğün direğidir. Allah'ın emriyle birleşirler.

Kadın dediğin yerdir. Erkek dediğin göktür. Gökte yağmur yağmazsa yerde hiçbir şey bitmez. Kadın dediğin tarladır, erkek dediğin tohumdur. Kadın dediğin süttür, erkek dediğin mayadır.

Yağmur yağarsa yer pis olur mu? Tarlaya tohum atılırsa tarla pis olur mu? Yağmur yağmazsa yer kurur, kıtlık olur. Bir şey bitmez. Tarlaya tohum atmazsan mahsul vermez. Süte maya atılmazsa yoğurt, peynir olur mu olmaz. Süt pis olur mu olmaz. Bu misal, erenlerin sözüdür.

Cümle veliler, cümle peygamberler, evliyalar, insanlar ve hayvanlar o kapıdan dünyaya gelmişler. O kapılar, cünüp ve pis olsaydı o kapıdan gelenlerin cümlesi pis olurdu. Hayvanların eti yenmezdi. Cahiller, o kapıyı pis görürler. Allah'ın dostları, peygamberler, veliler, evliyalar o kapı doğum kapısıdır. Hakk kapısıdır. Hakk, insandadır derler. Bakara Suresi 223. Ayetinde "Her kim kendi helal hanımıyla görüşürse onlar ki hayırlı bir evlat yetiştirirse onları cennetle müjdeleyin" buyurmuştur.

Enam Suresi Ayet 151, "Anaya, babaya hürmet edin. Zina büyük suçtur işlemeyin. Kısasa sebep olmayın."

Açıklama: Kısasa sebep olmayın manası şudur. Siz başkasının namusuna kötü gözle bakarsanız başkası da sizin namusunuza kötü gözle bakar. Onun için kısasa sebep olmayın diyor. Bu ayette, siz başkasının hakkını yerseniz başkası da sizin hakkınızı yer.

Meryem Suresi ayet 59, "Nebilerden sonra kötü bir nesil geldi. İbadeti terk ettiler. Şehvete düşkün oldular. Azgın oldular. Cezasını çekecekler."

Nisa Suresi ayet 27, "Sizin tövbenizi kabul eder. Şehvetine düşkünleri ve uyanları ise sizi büyük sapıklığa düşürmenizi isterler. Onlardan sakının."

Tin Suresi ayet 4, "biz insanı en güzel şekilde yarattık. (Üstün)

Tin Suresi ayet 5, "Sonra onu en aşağı kıldık."

Açıklama: En aşağı kılma manası şudur: haram yiyen, zina yapan, kötülük yapan her türlü şeytan filinde yürüyen, kötülük işleyen, kul hakkı yiyenleri mahlukat sıfatına sokar.

Tin Süresi ayet 6, “Allah’a inanıp güzel ve Salih amel işleyenler bunun dışındadır.”

Mümin Suresi ayet 5, “Onlar ki ırzlarını korurlar mümin erkekler, mümin kadınlar namusuna sadıklar bunlar cennetliktir. Münafık kadınlar, münafık erkekler şehvetine düşkün ırzına sahip çıkmazlar bunlar cehennemliktir. En büyük ibadet perhize girip nefsini öldürmektir.”

Açıklama: Perhiz demek az yemek yemektir. Hazreti Ali buyurur, “Az yiyin muhannete muhtaç olmayın.” Dört kapı kırk makam, marifet kapısı üçüncü makamında perhizlik geçer. Perhiz kelimesinden üç mana çıkar. 1, az yiyin muhannete muhtaç olmayın, 2, az yiyin, az için sağlıklı bir vücut taşıyın, 3, az yiyin, nefsinize yenilmeyin. Şehvete düşkün olmayın. Çok yer çok içerseniz nefsin esiri olursunuz. Şehvete düşkün olursunuz. İnsanların arasında rezil olursunuz. Allah’ın huzurunda yüzü kara olursunuz.

Her şeyi birbirine karıştırıp yerseniz kendi elinizle kendi vücudunuzu hasta edersiniz, vücudu öldürürsünüz. Çok yerseniz muhannete muhtaç olursunuz. Üç türlü yemek yiyeceğinize iki türlü yiyin. Veya bir türlü yiyin. Çok yiyeceğinize az yiyin. Veliler, evliyalar, müminler az yemişler, muhannete muhtaç olmamışlar. Nefsini öldürmüşler. Hakk’ın birliğine ermişler.

Azap Suresi ayet 35, “Allah’ın hakikat emrine teslim olan bay ve bayanlar ona iman eden bay ve bayanlar, Hakk ibadetini daima yapan bay ve bayanlar, verdikleri ikrara sadık kalan bay ve bayanlar, düşmanların hırsı ve zulümlerine sabır eden bay ve bayanlar, cemaatinin ve komşularının ve ilgili oldukları kimselerin rızalarını Allah rızası için alıp ibadete giden, herkese alçak bir gönül ile tevazu edenler, uçkurunu zinadan saklayan bay ve bayanlar, vakit gözetmeyen her işten ve her an Allah’ı zikir edip gönülden çıkarmayan bay ve bayanların o büyük günahları yok olur. Mükafatı verilir.”

Bir erkek helal hanımından başka bir hanımla buluşursa, kendi nikahını bozarsa o nikah Hakk’ın huzurunda ondan davacı olur. Hakk’ın huzurunda yüzü karadır. İnsanların içinde rezil rüsva olur.

Bir kadın da eğer kendi beyinden başka bir erkekle buluşursa, o nikahını bozarsa, o nikah, Cenab-ı Hakk'ın huzurunda o kadından davacı olur. Hakk huzurunda yüzü kara olur. İnsanların içinde rezil rüsva olur. Bunların derdine derman bulunmaz.

Mearic Suresi ayet 29, "Onlar ki namuslarını saklayanlar karısından başkasıyla görüşmezler. Karı kocasından başkasıyla görüşmezler, cennetliktirler."

İNCİL'DE BAHİS

ZİNA VE BOŞANMA

Matta 5. BAB ayet 27, "Zina etmeyeceksin dendiğini duydunuz." Ayet 28, "Amma ben size diyorum ki bir kadına şehvetle bakan her adam yüreğinde o kadınla zina etmiş olur." Ayet 29, "Eğer sağ gözün günah işlemene neden olursa onu çıkar at, çünkü vücudunun bir üyesini yok etmesi bütün vücudunun cehenneme atılmasından iyidir." Ayet 30, "Eğer sağ elin günah işlemene neden olursa onu kes at. Çünkü vücudunun bir üyesinin yok olması bütün vücudunun cehenneme gitmesinden daha hayırlıdır."

Ayet 32, "Amma ben size diyorum ki karınızı zina dışında boşamayın."

TEVRAT KİTABI LEVİLİLER

On sekizinci BAB ayet 12, "Halanla cinsel ilişki kurmayacaksın. Çünkü babanın yakın akrabasıdır."

Ayet 14, "Amcanın karısına dokunma çünkü o senin yengendir."

Ayet 15, "Gelininle cinsel ilişki kurmayacaksın çünkü oğlunun karısıdır."

Ayet 16, "Kardeşinin karısıyla cinsel ilişki kurmayacaksın çünkü o kardeşinin namusudur."

Ayet 17, "Bir kadının hem kendisiyle hem kızıyla cinsel ilişki kurmayacaksın bu büyük alçaklıktır."

Ayet 18, "Karın yaşadığı müddetçe onun kız kardeşiyle evlenmeyeceksin. Onunla cinsel ilişki kurmayacaksın."

Ayet 19, “Kadın adet gördüğü için kirlidir, ilişki kurmayın.”

Ayet 20, “Komşunuzun karısıyla cinsel ilişki kurmayın kendinizi kirletmeyin.”

Ayet 22, “Kadınla yatar gibi bir erkekle yatmayacaksın bu iğrençtir.”

Ayet 23, “Bir hayvanla cinsel ilişki kurmayacaksınız. Kendinizi kirletmiş olacaksınız. Kadınlarla cinsel ilişki kurmayın.”

Açıklama: Her dinde herkesin Allah’ın emriyle nikah kıyarak aldığı helal hanımıyla buluşması Hakk’ın emridir.

Bu emre uyan kadın ve erkek cümlesi Hakk’a teslim olmuş, Hakk sevgisini kazanmıştır. Hakk’a kul olmuşlar. İmam-ı Caferi Sadık Buyruğu’nda, “Her kim kendi helal hanımından başka bir kadınla görüşürse veya kadın kendi helal kocasından başka bir erkekle görüşürse Allah’ın laneti bunların üzerinedir.”

Mürşidim Başköylü Hasan Efendi buyurur ki, “Bir kadın veya bir erkek kendi helalinden başkasına edep yerlerini gösterirse Hakk’ın divanında yüzü karadır ve derdine derman bulunmaz. Yüzü karadır divanı Hakk’ta.”

Hazreti İsa’nın İncil’inde buyurur, “Kadının emaneti erkeğin yanındadır. O erkek, kadının emanetine sahip çıkar hıyanet etmemeli. Erkeğin de emaneti kadının yanındadır. O kadın kendi erkeğinin emanetine hıyanetlik yapmamalı. Ölünceye kadar ikisi de mesuldür..

İster erkek olsun ister kadın olsun bir yuva kurarlarsa birbirine hilebazlık etmesinler. Ve birbirine karşı dürüst, doğru olmalı. Her türlü kötülükten uzak kalmalı, birbirine karşı sevgisi Hakk sevgisi olmalı. Şeytan sevgisi olmamalı. Özü, sözü, izi bir olmalı ki o ev cennet evi olmalı. Hakk erenler o eve uğrasınlar. Hayırlı melekler o eve uğrasınlar, ziyaret etsinler. Veliler, evliyalar, hayır melekler doğruları severler. Kazalardan, belalardan, tufanlardan korurlar. Ne mutlu Hakk’ın emrine bağlı olup rızasında gezenlere. Hakk’ ı kendine dost edenlere, düşmanını kendi içinden temizleyenlere ne mutlu.

Düşman Kimdir? Düşman yalandır, zinadır, gıybettir, kindir, nefistir, dedikodudur, iftiradır, hasettir, kibirliliktir, küfürlüktür, dövüşmek, kavga etmek, hırsızlık, hilebazlık etmek bunların cümlesi şeytan fiilleridir. Bunlar her

kimde var ise bunların dünyası zulumattır. Yolu şeytan yolu ve yeri narı cehennemdir. Zulumat yolu cennetten sürgün gelenlerin yoludur.

Evveli şer, ahiri şerdir. Derdine derman bulunmaz. Şeytanın askerleridir. Hakk Teala bizleri ve iyileri bunların şerrinden korusun. Bu münafıklara fırsat vermesin. Müminleri bu gibi münafıkların şerrinden korusun.

İyiler Hakk'ın malıdır. Hakk iyilerle beraberdir. İyiler de Hakk ile beraberdir. İyilerin yolu ikrar, iman yoludur. İyilerin yolu rahmet deryasının yoludur, Kubbe-i Rahman yoludur, cennetten emirle gelenlerin yoludur. Bu yol doğruların yoludur. Bu yolda onların yalanı, zinası, gıybeti, kibiri, fusku fesatı, hilebazlığı, fırıldağı, kavgası, kini, yanlışı, yaramazlığı, şeytani fiilleri taşımazlar. Hakk'ın emri rızasına bağlı kalarak, Hakk'ın mekanını öz varlığında ispat etmişler. Hakk ile Hakk olmuşlar. Onların varlığında Hakk'tan gayri bir şey yoktur. Hakk'ı kendi özünde görenlerdir. Kendini de Hakk'ta görürler. Bunların dini, mezhebi, Hakk'ın varlığıdır. Hakk'ın emridir. İnsanlığa Hakk için hizmet etmekteler. Sermayesi Hakk sermayesidir. Bunlarda ikilik yoktur birlik vardır. Birlikleri Hakk'ın sermayesidir.

Hem alırlar hem de verirler. İlim alırlar ilim verirler. Bu yolun alışverişidir. Bunu yapanlar Hakk'a kul, yola taliptir. Bu nedenle yolu Hakk'a giden yoldur. Bu yola gönül verenlerin dünya varlığında gözü yoktur.

Bu yolda kendini kurtaranlar Hakk'ın emridir, Hakk'ın kuludur. Başındaki tacı namustur. Kalbindeki hakimi vicdandır. Kendisi de Naciye evladıdır. Tabi ki Naciye'nin başındaki taçtır. Naciye Hakk'ın emrini başına taç etti. Rızayı da kalbinde hakim etti. Bu nedenle bu silsilede var idi.

Sadık dost yüze dost kalbi hain olmayanlardır. Karı koca arasındaki mahremiyet kendi aralarında bir sır olarak kalmalıdır. İster kadın olsun ister koca olsun edeplerini başkasının önünde açarlar ise şeytan nefsine uymuşlar. Öyle yar, öyle sadıklık olur mu? Böylesi yarlık ve dostluk olur mu? Bunlar birbirine düşmandır. Hakk'ın emrini bilen sadık bir dost, eğer ki kendi malını, kazancını düşmana verirse düşmanla dost olmuş sayılır. Böyle dost, böyle yar, böyle baba, böyleleri dost değil düşmandır. Düşmana kuvvet vermiş böylelerin terk etmek lazım. Ağza, dile inanmamalı. Çünkü bunlardan daima zarar gelir. İnsanı düşmana esir ederler.

Allah, iyilerin dostu olup olmadığı ancak kötülüğüyle iyiliği ayırmamakla belli olur. Eğer iyiliğe dost ise kötülüğe meydan vermez. Allah kötülüğe rızası olmadığını göre ve gelen memurların da kitaplarında kötülüğe yer verilmiyor. Çünkü iki ikrar arasındaki göz terazinin mizanı vardır. Terazinin mizanı kanundur, hakimi vicdandır. Tacı, namustur bunlardan ayrılmamak lazımdır.

İkrarına sadık olmak. Canı cananı bir olmak, emiri bir, sözü bir yüzü, izi bir olmaktır. İkrarlı olanlar birbirine bacı, kardeştirler. İkrarılı dört can bir gömleğe giriyorlar (Musaip) bir de iki can bir gömleğe irerler bu da kendi evinde Hakk'ın emriyle karı koca gömleğidir. Cümle insanlar birbirine bağlıdır. Her kim olursa olsun bacı kardeştirler kadınlar ve erkekler.

Gelenek ve töreler nedeniyle dul kalan kardeş eşiyle evlenme doğru değildir. Kardeş, kardeşinin yatağına giremez. Girerse kardeş değil düşmandır ve haramzadedir. Kardeş yatağına girenler kendi öz bacısına zina eder gibidir. Yeri narı cehennemdir ve haramdır, zinadır. Böyleleri yırtıcı hayvanlara benzerler.

Sürü sahibi, sürüsüne kurdu çoban etmiş iti de bekçi etmiş kurt sürüye düşman, it de ekmek dostudur. İte ekmek verir ise it ona dost olur ve peşinden gider. Eyvahlar olsun o milletin haline kurt ile itin eline düşmüş. Kurt ile itin elinde olan millet hiç rahat olur mu? Dışı insan içi hayvan olan böylesi insan, millet, hükümet olur mu, yönetici olur mu, çoban olur mu, muhtar olur mu? Bunlar milleti birbirine düşman ederler, kan dökerler.

Yaratıcı, asılları kurt ve it olanları insan sıfatına sokmuştur. İnsan itleri ve kurtları birbirinden ayırmak için bunların işleğine, süreğine, hal ve hareketline, yoluna bakmalıdır.

Vurucu, kırıcı, yıkıcı, cevri kuvvet, kanlı, kinli, fusku fucurlu olanlar bunlar mahlukattır. Vahşi hayvanların aslıdır. Her ne kadar insan görünürse mana aleminde mahlukattır.

HAZRETİ MUHAMMED'İN VEDA HACCI, VEDA HUTBESİ

Hazreti Muhammed, hacca giderken yanında bazı kaynaklar yüz bine yakın sahabe ve halk olduğunu yazar. Hac dönüşünde Kadir Hum denilen bir yerde göçe istirahat molası verilir.

Bu olay, Esdul Gaye kitabının birinci cildinin 308. sayfasında beyan edilmiştir. Birçok komşu devletlerin İslam tarihinde de yazar.

Deve semerlerini yana yana üst üste koyarak üstüne çıkar Hazreti Muhammed. “Ey nas, biliniz ki benim günlerim sayılıdır. Ben Allah tarafından davet edildim. Yani ahirete göçeceğim gün yaklaştı. Size rehber olarak iki emanet bırakırım. Bunların ikisi de katiyen birbirinden ayrılmaz kıyamete kadar. Birlikte bana gelir. Biri Kuran’ı Kerim biri de Ehlibeytimdir” der. Bundan sonra İmam-ı Ali’nin elinden tutarak o yüksek semerin üzerine çıkardı. Sözüne şöyle devam etti: “Ey nas, biliniz ki Allah mevlamdır. Ben de bütün müminlerin mevlasıyım. Ben kimin mevlasıysam Ali de onların mevlasıdır. Benim emmim oğlu ismi Ali’dir. Ve hem de damadımdır. Benden sonra yerime vasim budur. Hem de manevi kardeşimdir.” Ali’nin nesli on iki imamda yaşar. Nitekim Kuran’da Yasin Suresi’nin ikinci ayetii (İnna nahnünuhyiylmefta ve nektübü ma kaddemu ve asarahüm ve külleşeyin ahsaynahü fiy imamın mübüynin.)

Türkçesi: Ya Muhammed, biz ölmüş olanları diriltiriz herkesin ayağının bastığı iz ve yaptıkları nişanları yazarız.

Biz her şeyi açık olarak imamların emrinde zapt etmişiz.” Kuran’ı Kerim’in şu kadar methettiği imamlar hakkında aynı zamanda Hazreti Peygamber buyurdu ki, “Ey nas, ümmetim bunlar size emanettir. İzzetini biliniz. On iki imama asi olanlar bir Müslüman cehennemden kurtulamaz.” Ve yine konuşmasında devamla, “Her kim Allah’ı severse beni de sever. Ve her kim beni severse Ali’yi de sever. Ve her kim Allah’a düşmansa benim de düşmanımdır. Ve her kim benim düşmanımsa Ali’nin düşmanıdır.”

Hazreti peygamber bu sözlerini bitirdikten sonra ellerini havaya kaldırarak şu duayı okudu: “Ya Rabbim, Ali’yi seveni sev, Ali’ye düşman olana düşman ol, Ali’ye yardım edene yardım et, Ali’ye hakaret edene hakaret et.”

Hakk, daima Ali ile beraberdir. Hazreti peygamber devamlı, “Ya Ali, lehmeke lehmi, Dehmeke demi, Cismike cismi, Ruhike Ruhu” buyurdu.

Türkçesi: Yani dedi ki, “Ey Ali, etim etinden, ve kanım kanından, canım canından, tenim teninden buyurur. Ey halk, vasiyetim şudur dinleyin. Hakk Teala buyurdu ki, “Yakında ahirete göçerim ve emmim oğlu Ali vasimdir. Mürşit olanlar ölmez ve yitmez, ebedi cana kavuşur.

Eğer kurtulalım derseniz asi olmayınız. Ali'ye biat eden iman bulur. Gönülden güman edip Ali'nin biatından ayrılmayınız." Ve söze devamla buyurdu ki, "Benim hilafetin hükmü Ali'nindir. Niza eden kişi, ümmetim içinde münafık olur. Ehlibeytime kin tutana din uzaktır. Onun Müslüman olması kifayet etmez. Onlar Allah-u Teala Tecal ile hars eder. Takik vasiyetimi size emanet ettim." "Ve İslam arasında kılıç çekilmeyecek ve birbirinizin başı vurulmayacak. Bir İslam'ın kanı bir İslam'a haramdır" diye üç defa tekrar etti.

Hatap oğlu Ömer dahi "Ya Ali, sen benim ve bütün mümin ve mumintın mevlası oldun" diye İmam-ı Ali'nin elinden tutarak hazreti resulün huzurunda biat etmiştir. İkrar ederek çekildi ve Hazreti Muhammed İmam Ali'ye yapılan biate kanaat ederek oradaki her fert ikametlerine döndüler ve aradan bir gün sonra Hazreti Muhammed hasta oldu ve hasta olduktan sonra da bu biat meselesi ortadan kalktı.

Yemini Hazretlerinin Fazilatnamesi Şahı Velayet adındaki Araf harfleri ile basılmış kitabının 236. Sayfasında şöyle yazar, "Abuzer ve İbni Abbas ve Ceburul Ansar Sahabeyi dediler ki ol vakit Resulü Ekrem hacul vedae gitmek için Cebrail Maide Suresi 67. Ayetini getirir. "ya eyyüherresulu hazretima ünzüle ileykemin rabbike ve inlem tefap) Yani, "Ey Allah'ın resulü Hakk'tan gelen bu emri ümmetine anlatasın. Sakın korkma. Sen, yerine Ali İbni Ebu Talib'i tayin et."

Enfal Suresi ayet 27, "Ya eyyuhelleziyne amenula Tehunullaha verresule ve Tehunu emanatikim ve entum Telamune.)

Türkçesi: Ey iman edenler, bile bile Allah Tela'ya ve resulüne ve aranızdaki emanetlere hıyanetlik etmeyin."

Açıklama: Hazreti Muhammed buyurur: "Ben aranızda iki emanet bırakıyorum. Biri Kuran biri de Ehlibeytimdir." Bu ayete göre Kuran Allah'ın emanetidir, Ehlibeyt peygamberin emanetidir. Ehlibeyte zulüm ettiler. Hakkını elinden aldılar ve şehit ettiler. Kuran'a ilave ettiler. Ehlibeyt hakkında gelen ayetleri Kuran'dan çıkardılar. Bunu yapan Ebubekir, Ömer, Osman ve Muaviye'dir.

Hazreti Muhammed, veda haccından dönünce birkaç gün sonra bir hastalığa tutuldu. Bu hususta Şamlıların bir ayaklanması olmuş. Görünüşte Müslüman olan Şamlıları ıslah etmek için Rebullevel ayın yirmi altısında büyük

bir müfreze ordusu tertip ederek odunun başına komutan olarak daha önce orada şehit olan Zeyit Bin Hariş'in oğlu Husamı tayin etti. Yukarda ismi geçen tarihi vakalardan mahiyetindeki bu orduya er olarak Ebubekir, Hatab oğlu Ömer, Osman İbni Affan, Saat İbni Vakas, Ebuyde ve İslam'ın belli başlı kimseleri dahi nefer olarak katıldılar. Usama askeri bir an evvel hareket etme emrini ikinci kere almış Medine'nin Curuf denilen mevkiine çadır kurup Hazreti Peygamber kendi hastalığına bakmayarak bir emir verdi. "Usama itaat edin" diye nasihat verdiği halde bu iş Ebubekir, Ömer, Osman, diğer arkadaşlarının zoruna giderek "Peygamber bir köleyi yani Usamı'ı üzerimize kumandan tayin etti. Yolsuzdur" diye Hazreti Peygamberin emrine muhalefet ettiler. Hazreti Peygamber hasta haliyle mescide gelip ziyadesiyle gazaba gelerek baş ağrısı çektiği ve ağır hasta olduğu halde Hakk Tealaya hamdu senadan sonra buyurdu ki, "Ey nas, Usama'nın babası Zeyd'e de itiraz etmişlerdi. Nasıl ki o zaman Zeyd kumandanlığa layık ve ehildi oğlu Usam da babası gibi kumandanlığa layık ve bizim için hayırlı kimsedir. Usama'ya itaat etmek bana itaat etmek ve beni hoşnut etmektir" diye Ebubekir, Ömer, Osman ile arkadaşlarına ısrar eylediği halde bunlar peygamberin hastalığından istifade ederek muhalefette bulundular. Ahir zaman peygamberi Hazreti Muhammed'in hastalığından cesaret alarak ikinci defa isyan ettiler ve Usama ordusunun hareketiyle Hazreti Muhammed'in vermiş olduğu vazifesine mani oldular. Bu cesaretlerinin sebebi de İmam Ali'nin kılıç çekmeyip Hazreti Peygamberin vasiyetine uymasıydı. Hazreti peygamberimiz eve dönerek yatağına yattı.

Kuran'ı Kerim Nisa Suresi ayet 115, "Vemen yüsaki kırresüle min Badi matebeyyene lehulhuda ve yettebi ğayre sebiylilmü miniyne nuvellihi mate vellave nüslihi cehennemeve saet mesiyrea.=

Türkçesi: Kendisine İslam yolu gösterildikten sonra peygambere karşı gelenler, müminlerin yolundan başka yola döndüğünden cehenneme sokarız. Cehennem ne fena bir duraktır.

Ve peygamberin muhaliflerine, yani karşı gelenlere Kuran'ı Kerim Hasır Süresi ayet 4'te, "Zalike biennehüm saakkullahe ve resulehu ve men yüşakkıllahe feinnallahe şediyhüli kaab.)

Türkçesi: Azap onlara oldu. Allah ve resulüne muhalefet ettiler. Muhalefetlerinin azabı şiddetlidir.

Açıklama: Bu iki ayetten anlaşılan hükme göre, Hazreti Muhammed'e karşı gelenler, Ebubekir, Ömer, Osman ve bunlara tabi olup peşinden gidenlere Cenab-ı Hakk'tan onlara büyük bir azap vardır.

HAZRETİ MUHAMMED'İN VASİYETİ

Revzatul Ahbap ve Peygamberler Tarihi Hazreti Muhammed'in Tarihi, Hayatı altı eser Altı Pamak kitaplarında yazar. Hazreti Muhammed ağır hasta idi. "Bir kağıt kalem getirin size bir vasiyetname yazayım" dedi. Ömer, Osman, Ebubekir vasiyet yazmasına mani oldular. Ömer, "Peygamberin ateşi yüksektir, sayıklıyor" deyip vasiyeti yazdırmadılar. "Kuran varken ikinci bir vasiyete gerek yok" dediler mani oldular, yazdırmadılar.

Vasiyetin yazılmaması ısrarı ve gürültüsü çoğalınca Hazreti Muhammed Ebubekir, Ömer, Osman ve onlara tabi olanları kovdu. Böylece muhalifler vasiyetnamesine mani oldular. Vasiyeti bazı tarihçiler şöyle yazar: "Hazreti Muhammed buyurdu ki ben aranızdan ayrılıyorum. Size iki emanet bırakıyorum. Biri Kuran'ı Kerim biri de Ehlibeytimdir."

Enfal Suresi ayet 27'de, "Ya eyyuhelieziyne amenula Tehunullahe verrasule ve Tehunu emanatikum ve entüm Talemun.)

Türkçesi: Ey inanmış olanlar, Allah ile peygamberine ve aranızdaki emanetlere bilerek hıyanetlik etmeyiniz.

Açıklama: Hazreti Muhammed'in buyurduğu emanetlerden biri Kuran'ı Kerim biri de Ehlibeytim. Kuran, Allah'ın emanetidir. Peygamberin emaneti ise Ehlibeyttir.

Kuran'ı Kerim Nisa Suresi ayet 14, "Bu gibi muhalifler hakkında (Ve menya sllahe ve Resulehu ve yeteadde hududehu yüdhılhu haren haliden fıyha ve lehu azabun muhiynun.)

Türkçesi: Her kim ki Allah-u Teala resulüne ısrarla isyan ve muhalefetle Hakk'ın hududunu geçerse Hakk Teala onu ebedi olarak ateşe sokar ve onlar için rezil ve rüsva edici azaplar vardır.

Kuran-ı Kerim Enfal Suresi ayet 13, "Zalike biennehum şakkullahe ve resulehu ve men yeşakkıkühale ve resulehu feinnellahe şehidul ikabi.)

Türkçesi: Onlar azabın şiddetlisi onun için oldu ki Allah-u Teala resulünün emrini kırdılar. Kim ki Allah'ın resulünün sözünü red edip tutmadı ona Allah-u Teala'nın azabı şiddetlidir.

Açıklama: Halbuki Hazreti Resulün hiçbir sözü havai değil sözlerin hepsi Kuran'dır. Resulullahı red eden Hakk Teala'yı dahi reddetmiştir.

Kuran'ı Kerim Necm Suresi ayet 3, "Ve ma yentıku anıl heva.)

Türkçesi: "Hazreti Muhammed hiç kendi arzusu ile söz söylemez. Her ne söyledi ise onun sözü Kuran'dır" buyurdu. Kuran'ın emrine karşı Hazreti Muhammed'in ahdı ahir bir peygamber olduğunu semavi dört kitabı olan Musa Peygamberin Tevrat'ı, İsa'nın İncil'i, yukarıdan beri Allah-u Teala'nın dört kitapla methettiği peygamberin emrini kabul etmeyip reddedenler, isyan edip asi oldular. Ebubekir, Ömer, Osman ve taraftarları son zamanlarda peygamberin ölümüne yakın karşı çıktılar.

HAZRETİ MUHAMMED'İN CENAZESİ

Birçok kaynak ve tarih Tam Hüsniye Kitaplarında bu olaydan bahseder. Hazreti Muhammed Usama ordusuna katılmayanlar ve Hazreti Muhammed'in vasiyetine mani olanlar Ebubekir, Ömer, Osman ve taraftarları, Hazreti Muhammed bunlardan dargın olarak ahirete göçtü. Çünkü peygamber vasiyet yazmak isterken onlar mani oldular ve taraftarları münakaşa çıkardı. Peygamber, kızarak bunları kovdu. İkinci gün İmam Ali'nin yanında dünyasını değişti. (KURAN'DA HİKMET TARİHTE HAKİKAT/HALİL ÖZTOPRAK) Ebubekir, Ömer, Osman haberi Ayşe'den aldılar. Ebubekir peygamberin üzerindeki örtüyü kaldırarak, "Ya Resulullah, sen bu dünyada güzelsin, ahirette de güzelsin" dedi. Gelen halka Ömer kılıcını göstererek, "Muhammed öldü" diyerek haykırdı. Halkı korkutup Ebubekir'e biat etmeleri için sağa, sola haykırarak koşturdu. Atatürk tarafından bastırılan ortaokul ikinci sınıf tarih kitaplarında yazılan Ebubekir, Ömer, Osman Hazreti Muhammed'in ölümünde cenazeyi terk ederek, sokaklara düşerek Ebubekir'e biat istiyorlardı. Halkı zorlayarak zorla biat alan Ömer ve arkadaşları, Osman Cariyer kabul edilen kimseler, Hazreti Muhammed'in cenazesine gitmediklerini bütün tarihler ve İslam tarihleri yazar. Ve itifakla kayıt eden tarihçilere bakılırsa bunların Hazreti Muhammed'e düşman olduklarını bildirmişler. Hazreti Muhammed'in son veda haccında İmam Ali'ye biat eden

sözleri hakiki ikrarından dönenler hakkında Kuran'ı Kerim Tövbe Suresi ayet 4, "İllelleziyne Ahedtum minelmüşrikiyne sümmelem yan Kusuküm şeyren ve lemyuzahiru aleyküm ehadan Feetimmnü ileyhim ahdehüm ila müddetihim innallahe yühibbül muttekiyne.)

Türkçesi: Ya Muhammed, ehli şirk münafıklarından sol kimseler ki sizinle ahdu ikrar etmişler idi. Sonlar onlar ikrar eylediği şeylerden aht ve ikrarlarını bozup aşikare olan düşmanlarımızdan bir mise ile sizlere hiç yardım etmediler. Onlara ikrarlarınızdan tamamen duran o gelecek vakte kadar müddet tamam olduktan sonra Allah'tan korkup ikrarlarında duranları Allah-u Teala sever.

Açıklama: Veda haccında Hazreti peygamberin huzurunda İmam Ali'ye biat eden Ömer, Osman, Ebubekir ve taraftarları ikrarından dönenleri cehennem azabıyla yad etmiş ve lanetlemiş ayeti kerime gelmiş.

Veda haccında biatında, ikrarlarında duranları Allah-u Teala sevmiştir.

İkrarı bozanlar hakkında Kuran-ı Kerim Maide Suresi ayet 13, "Rebima nakzihim miysakahümleannahüm ve cealna kulübehüm Kaasiyeh, yuharrifunellekelime anmevahiye nesu hazzan mimma zükkirubih ve latezalu tattaliü ala hainetun min hüm illa kaliylen minhüm fafü anhüm vasfah innallahe yühibbülmuhsiniyne.)

Türkçesi: Hani o verdikleri evvelki ahtı ve biat ikrarlarını bozduklarından ötürü, bozanları rahmetimizden çıkarıp lanet ettik. Gönüllerinde öyle bir pekişti ki Hakk'tan gelen ayetleri batıl ettiler. Onlar bir ulu bahreyi unutup Hazreti Muhammed'den aldıkları hadisleri inkar edip başka söyleyerek sözlerinde durmadıkları için hainliklerinden haberdarız. O ikrar verenlerden meğer az kimseler ihanet etmeye. Ya Muhammed, onlardan vazgeç. Allah, ihsan sahiplerini sever.

Bu ayeti kerime ahkamına hürmet eden İmam Ali Keremullahu Veche Hazreti Muhammed'in dünyadan göçmesinden sonra beyat ikrarından dönenler İmam Ali affedip kılıç çekmedi. Hazreti Muhammed'e zehir verildiği söylenir. Kaynak olarak Fuzuli Divanı, Saadete Ermişler Bahçesi ve Hazreti Ali Divanı birinci ciltte yazmaktadır.

EBUBEKİR'E BİAT

Hazreti Peygamber dünyadan ahirete göçtükten sonra Ömer, Osman, Ebubekir, Ensarın büyüğü Saat Bin Ubeyde'ye biat etme kararını Şakifiye Mahallesi'nde verdiler. Saad, razı olmadı ise de akıbet hep Ashap ve Ensar'ın şiddetli ısrarı ile kabul etti. Fakat Saad'ın oğlu Kahir babasının hilafete razı olduğunu görünce kılıcını çekip babasına, "Ey baba, Ali Bin Ebu Talib'e ne hacetle cevap verirsin? Gadiri Hum'da Allah-u Teala'nın emri ile Resulullah Ali'nin elinden tutup "Onu size halife ve imam eyledim" buyurduktan sonra cümleniz razı olup tebrik ve dua ettiniz. Şimdi ne yüzle Allah'ın hükmüne, Resulullahın emrine muhalefet edersiniz? Peygamber bugün sizin aranızdan gitmiştir. Ey baba, vallahu azim bu muameleden vazgeçmezsen başını bedeninden ayırırım" dedi.

Saad, oğlunun bu sözünden müteessir oldu ve pişman şekilde istifa eyledi. Ve bundan sonra Ensar'dan başkasına telif ederlerken Ömer yerinden kalkıp, "La Teetemiseyfanifi Gumdetin) Yani; "bir kına iki kılıç sığmaz" diyerek derhal kılıç elinde Ebubekir'in üzerine yürüdü. "Çok laf söyleme. Çabuk elini uzat biat edeyim" dedi. O saat, Ömer, Ebubekir'e biat etti. Sonra esabı delaletten yani (azgınlar) birer ikişer gelip yirmiye yakın kişi biat ettiler.

Bundan sonra Ömer elinde kılıç, yer yer gezip bulduğu eshabı cebren ve kahren kılıç zoruyla biate sokardı. Üç gün bu şekilde devam etti. Hazreti Muhammed'in veda haccında birbirinize kılıç çekmeyeceksiniz vasiyetini, İmam Ali hürmet ederek kılıç çekmemiş. Ve Hazreti Muhammed'in ölümünden sonra Ömer yiğitleşip kılıç çekerek sokaklara düşüp halkı kılıç zoru ile Ebu Ubeyde'nin hanesinden olan Ebubekir'in biatına halkı davet ederek, Hazreti Muhammed'in vasiyetini hiçe sayarak bu yapmıştır. Hazreti Muhammed'in emrine uymayan bu kimseler hakkında Kuran'ı Kerim Nisa Suresi ayet 14, "Ve men yasıllahe ve resulehu ve yeteadde hududehu yüdhılhünaren haliden fiyhave lehu azabün mühiynen.)

Türkçesi: Her kim Allah'ın peygamberine her ne suretle olursa olsun asi olup, itaat etmez ise onu cehennem ateşine sokar. Ve cehennemde ebedi kalır. Ve cehennem içinde ona hor edici, acı işkenceler ve cezalar veririz.

Hazreti Muhammed'in veda haccında vasiyetini silmiş olan İslam arasına ibtida, kılıç çekme Ömer Haccul veda sırasında Peygamberler Tarihinde,

Fazilatname kitabında ve Esedul Gaye birinci cildinin 321'de, 307, 318. Sayfalarında ve Tacul Urus'un sekizinci cildinin 238. Sayfalarında yazar.

Veda Haccında Ömer, İmam Ali'ye biat edip "Ya Ali sen benim ve bütün mümin ve muminatın mevlası oldun" deyip İmam Ali'ye Resulullahın huzurunda biat etmiş, biat eylediği halde bu birinci biatını bozarak Hazreti Muhammed'in ölümünden sonra ikinci olarak Ebubekir'e biat edip ikrarından dönmüştür.

Kuran'ı Kerim Ali İmran Suresi ayet 77, "İnnelleziyne yesterune biahdillahi ve eymanihim semenen kaliylenulaike la halakalühen fiyl, ahıreti vela yükellimühümullahü vela yenzurü ileyhim yevmelkıyameti vela yüzekkiyhim ve lehüm azabün eliymün.)

Türkçesi: Tahkik sol kimseler ki peygambere iman getirmekten vefa etmeyin, ikrarlarından dönüp dünyalığa saptılar. O güruha cennet nasibi yoktur.

Kendilerine büyük cehennem azabı vardı. Küfürde inat edenlere cehennem azabı şiddetlidir.

Açıklama: Dünya tarihlerinin var olduğu gerçekler ve Kuran'ı Kerim ayetleri celillerinin meali böyle iken, her gün gazetesinde nurdan ırmaklarından damlaları başlığı altında yazdı: Hazreti Muhammed Mihraca gidince Ebubekir'e altından ve nurdan köşk verilecek. Peygamberler arasında yalnız Ebubekir'e Ya Sıddıkullah benden razı mısın deyu Allah hitap edecek diye Ebubekir'e verilen Miraç makamını Hazreti Muhammed'den daha yüksek ve şerefli gösterildiğini yazar. Akıl, mantığın kabul etmediği yalan ve yanlış beyanlar İslam alemini büyük felaketlere sürüklemiştir.

Bu biat meselesi devam ederken İmam Ali cenaze işiyle meşgul olur. Hazreti Abbas ve Salan, Kamber az bir toplulukla Hazreti Peygamberi defin ederler.

(KAYNAK HALİL ÖZTOPRAK, TAM HÜSNİYE, CAN YAYINLARI)

GADİR HUM GÜNÜ

Ebu Hureyre'den rivayet olunur ki, Gadirhum Günü Zulhicce (Şubat) ayının içinde yani 18'de şu ayet nazil olmuştu. Maide Suresi ayet 67, "Ya

eyyuherresulü belliğ ma ünzile ileyke min rabbike.) Ayeti İmam Ali Velayeti (Vekaleti) hakkında nazil olmuştur.

Maide Suresi ayet 67, "Ya eyyuherresulu belliğma ünzile ileykemin rabbike ve inlemtefal fema bellağte risaletehu, vallahuya sımuke minennasi, inna ilahe la yehdiylkavmelkafiriyne.)

Türkçesi: Ey peygamber, sana Rabb'ından indirilen ayeti tebliğ et. Eğer bunu yapmazsan elçiliğini de yapmamış olursun. Allah seni insanlardan korur. Şüphesiz Allah kafirleri doğru yola iletmenibuyurur.

Keza İbni Merduyeden, senetleriyle, Mesut oğlu Abdullah'tan rivayet ediyor; Resulullahın vaktinde bu ayetin tamamını okurduk.

Maide Suresi ayet 67, "Ya eyluharrasulü belliğ ma ünzile ileyke, min Rabbike inne Ali yyen mevlel müminine ve inlem Tefal fema belağte resale tehu vallahu ya simuke minennasi.)

Türkçesi: Ey peygamber, sana Rabb'inden indirilen ayetleri ve senden sonra Ali'nin müminlerin mevlası olduğumu halka tebliğ et. Eğer bunu yapmazsan elçiliğini de yapmamış olursun.

Bu emir üzerine Hazreti Muhammed halka tebliğ etmekten çekindi. Çünkü ayetin hükmünde İmam Ali'yi kendi yerine halife ve imam tayin etmesi hükmü vardı. Bu yüzden bir ihtilaf zuhur eder diye tereddüt etmekte idi. Bu esnada ayetin son fıkrası geldi. "Korkma, (VAllahu yasimuke minennasi). Korkma ayeti geldi. Allah seni insanlardan korur.

Aynı ayetin devamı (innellahı layeh dil kavmelkafiyrine.)

Türkçesi: Allah, şüphesiz kafirleri doğru yola iletmeni buyurdu. Bu konuda İbni Hacer, Futhulbari (Serhi Sahihi Buhari) Kitabında, Resulü Ekrem söyle buyurdu: (men küntü Mevla fe Ali yyün Mevla) Yani ben kimin mevlası isem Ali de onun mevlasıdır buyurması bunu ispat ediyor.

Yine Tırmızı ve Nisai aynı hadisi şöyle zikrediyorlar. İbni Ukte Velayet Kitabında Gadir Hum yanımın küntü hadisini 125 Tarık (yol) ile rivayet ediyor. Ayrıca bu hadisini nakil eden 120 sahabenin isimlerini açılıyor. Ve yine bu hadisin sıhhati hakkında Cerir oğlu Muhammed Teberi 75 Tarık ile rivayet

etmektedir. Ayni hadis hakkında hazreti Sadık'tan rivayet olunur ki, şuna taacup ederim ki herkes iki şahit ile kendi hakkını alıyor. Ne yazık ki Gadir Hum mahallinde İmam Ali hakkındaki ayeti celile ile hadisi mebeviyeyi dinleyenler en azından on bin kişi şahit, Medine'de mevcut idi. Buna rağmen İmam Ali, Allah ve peygamberi tarafından kendisine verilen hakkını alamadı.

Rivayete göre keza Fahri Razı Tefsiri Kebirinde diyor ki, bu ayetin mahiyeti 67, "Ya eyyuharressulu) ayeti İmam Ali'nin fezaline dair nazil olmuştur. Ve yine aynı tefsirde yazıyor ki, bu ayet indikten sonra orada bulunanlar İmam Ali'yi tebrik ettiler. Hatab oğlu Ömer başta olmakla beraber, Ömer (Behi behileke ya İbni Abu Talip Emirel müminin) Yani "ya Ali, gözün aydın olsun. Sen cümle mümin (erkek) ve müminatın (kadın)'ların mevlası oldun ve amiri oldun" dedi.

Hazreti peygamber burada bulunanlar, burada bulunmayanlara anlatsınlar diye buyurmuştur.

Bu sözler, Ali oğlu Muhammed ve Galip oğlu Bera Abbas'ın oğlundan rivayet ediyorlar. Allah'ın emrine Kuran-ı Kerim'e ve peygamberin hadisine uymayan ve riayet etmeyen bu gibi halifelere itibar olunur mu? Bin dört yüz senedir bu halifelerin getirdiği bu düzen İslam alemini büyük bir bataklığa ve uçuruma, karanlığa, cehalete, felakete sürüklemiştir.

Bakara Suresi 159. Ayetinde buyurur, "Her kim ki bir hakikati bile bile inkar ederse, melekler ve müminler onlara lanet ederler. Allah'ın laneti onların üzerine olsun ki hakikati inkar ederler."

İlahiyatçılar ve diyanet din alimleri bu gerçekleri bildikleri halde bile bile inkar ediyorlar. Bu nasıl alimliktir? Bu nasıl İslamiyet'tir? Hazreti Muhammed ve Kuran'ın emri bu mudur? Müslümanlık Hazreti Muhammed'in ölümünden sonra Emevi halifelerinin getirdiği düzenden başka bir şey değildir. Kuran ve peygamberin hadisini inkar ediyorlar. İslam tarihinin yazdığı gerçekleri inkar ediyorlar. Mahşer günü Arafat meydanında nasıl cevap verirler. Hazreti peygamber buyurur, ahirette hakikati inkar eden din alimlerinin ağızına ateşten bir gem takarlar. Mahşer günü cehennem kapısından içeri din alimleri girerler.

Yine hazreti peygamber buyurur, ahirette bir değirmen vardır. Gerçeği inkar eden din alimlerinin başını öğütür. Bu durumda elimizi vicdanımıza koyalım doğruyu millete söyleyelim ki bu millet hakikati bilsin. Mahşer günü

alimlerin yakasına sarılmasınlar. Cehennem kuyusuna akmasınlar. Biz Aleviler mahşer günü İmam Ali ve evladına, Fatıma Anamıza şöyle dua ederiz: Yarabbi Cenab-ı Hakk rahmetin Ehlibeytin üzerine olsun. Onlar bizi doğru yoldan, Kuran yolundan, peygamber yolundan ayırmadılar. İslam Alevisi olarak bunu söyleriz.

İslam Sünni kardeşlerimiz de halifeler hakkında mahşer günü Ömer, Osman, Ebubekir, Muaviye hakkında ne söylerlerse din alimlerine yemine versinler ve hakikati mahşer günü gelmeden öğrensinler. Onlara tavsiyem budur.

Enbiya Suresi ayet 92, "İnne hazihi ümmetüküm ümmeten vahide ten ve ene rabüküm fa büdune.)

Türkçesi: Kıyamet kopacağı gün o gün müminlerle kafirler birbirinden ayrılır. Müminler cennete kafirler cehenneme girerler.

Açıklama: Hazreti Muhammed buyurur hadisinde mahşer günü İmam Ali kafirleri cehenneme, müminleri cennete taksim edendir. Kuran-ı Kerim'de beyan etmiştir.

Saffat Suresi ayet 28, "Kulu inneküm küntüm Tetunena anılyemiyni.)

Türkçesi: Siz bize doğru yolu öğretmediniz. Bizi cehennem ateşiyle karşı karşıya bıraktınız diyecekler.

Ayet 29, "kalu bellem tekunu müminiyne.)

Türkçesi: Öncüleri de cevap verecekler siz iman etmediniz ki biz sizi aldatalım diyecekler. Peşinden gidenler, Allah'ım bu azabı bize öncülerimiz getirdi, onların azabını kat kat arttır diyecekler.

Ayet 31, "Fehakka Aleyna kavlu Rabbina inna leaizüne.)

Türkçesi: Artık Rabbimiz bize bu azabı verecek biz de sizin gibi cehennem azabına müstahak olduk öncüleri diyecekler onlara.

Saat Suresi ayet 60, 61 buyurur, "Peşinden gidenler din alimlerine diyecekler bugün mahşer günüdür. Hakikat meydana gelmiş siz bize hakikati söylememişsiniz. Bu durumda cehennem ateşiyle karşı karşıyayız. Öncüleri siz

iman edeydiniz, kendinizi kurtaraydınız diyecekler. Peşinden gidenler Allah'ım bunların azabını kat kat arttır. Bu azabı başımıza bu alimler getirdi diyecekler.

Açıklama: Mahşer günü hakikat ortaya gelecek. O zaman herkes doğruyu görür. O gün doğruyu inkar eden din alimlerinin peşinden gidenler, neden bize doğruyu söylemediniz. Onlardan davacı olacaklar. Biz sizin yüzünüzden cehennem ateşine müstahak olduk derler. Öncüleri, biz de sizin gibi cehennem ateşine müstahak olduk derler. Peşinden gidenler Allah'ım bunların azabını kat kat arttır derler; şikayetçi olurlar.

Muhammed Suresi ayet 22, "Ey münafıklar deme ki idareyi ele alırsanız hemen yeryüzünde fesatlık çıkararak ve akrabalık bağlarını parçalarsınız."

Ayet 23, "Onlar öyle kimselerdir ki Allah onlara rahmetinden kovmuş da duygularını almış ve gözlerini kör etmiş."

Ayet 25, "Muhakkak ki kendilerine Hakk din belli olduktan sonra eski küfürlerine dönerler. Eski batıl dinlerine şeytana uyarak giderler."

Açıklama: Hazreti Peygamberin vefatından sonra başa geçen Emevi halifeleri zorla insanları eğri yola çevirdiler. İslam bağlarını koparıp Kuran ve Ehlibeyte düşman oldular. Beş günlük dünyada saltanatı için İslam kanını dökerek ilim yolunu bırakıp zulüm yolunu seçtiler. (Kaynak Tam Hüsniye Kitabı, Can Yayınları)

HAZRETİ MUHAMMED'İN CEVABI

Resulullah zamanında cuhutler peygamberimize bir soru sordular. Peygamber efendimiz şöyle bir cevap vermiştir. Cimsit bir padişah idi ki dünyaya hükmetmişti. Ki şöyle derler ki dünyada ondan güzel kimse o zaman yok idi o zamanda yaratılmamıştı.

Karanlık gecede gittiği yerler yüzünün nurundan aydınlanırdı (sid)Farsça'da aydınlığa ve güneşe derler. Bu sebepten ona Cimsit demişlerdi. Cimsid'in bin yıl yaşamış olduğu rivayet olunmaktadır.

Cimsid'in ömür boyunca hiç hasta olmadığı başının dahi ağrımadığı söylenir. Bundan dolayı cimsid'in gönlüne mağrurluk geldi. Kendisinin ne olduğunu bilmek için tefekküre daldı. Bu anda şeytan Cimsid'in gönlünde yol

buldu. Vesvesesini daha da arttırdı. Cimsid ise kendi kendine, “Eğer ben insanoğlu olmuş olsaydım yaşadığım müddet zarfında bir kez hasta olurdum. Hem de bu kadar yaşamazdım ve bütün cihana hükmetmezdim. Galiba ben yaratılmış değilim” diye düşünceye dalmıştır. Yine Cimsit bir gün kuşluk vaktinde bu düşünceye dalmıştı. İblis pencereden içeri girdi. Cimsid’in karşısına oturdu. Bu açıdan derin tefekküre dalan Cimsid bir ara başını kaldırınca karşısında birini gördü. Cimsid, “Sen kimsin, burada ne arıyorsun?” dedi. İblis, “Ben ferişteyim. Beni sana gökten yolladılar.” Cimsid, “Gökte olan ferişteler benim için ne diyorlar?” İblis, “Ne olaydı siz kendinizi bilseydiniz” dedi. Cimsid, “Ben kimim?” dedi. İblis, “Sen yerin göğün tanrısısın. Bunca mahlukatı ve bunca eşyayı sen yarattın. İşte bu hali sana bildirmek için geldim. Bir an evvel bu cihanın işini düzeltesin ondan sonra seni göğe götüreyim. Oradaki maslahatı dahi öğrenesiniz. Bu alemde cümle gök ehli senin yüzünü görmeye muhtaçtırlar” dedi. Cimsid, “Bu sözleri nasıl söylersiniz. Benim gök tanrısı olduğum neden malumdur?” İblis, “Şundan malumdur ki mahluk olan hiç ferişteyi görebilir mi? İşte beni görebiliyorsun” dedi. İblis, Cimsid’i ikna etmek için şöyle devam etti sözüne, “Siz padişah olduğunuzdan beri hiç hasta oldunuz mu? Bir kez bile başınız ağrımadı ve gönlünüze bir endişe bile gelmedi. Bundan dolayı düşmanlarınız hiçbir zaman size zafer bulamadı. Tanrı olan kişi sizin gibi olur.” İblisin bu sözleri Cİmsid’i tam manasıyla inandırmıştı. Cimsid, öyle ise şimdi nasıl hareket etmeli ve ne gibi tedbir almalıyız?” dedi. İblis, “Emir buyurun bir sahraya bin hayvan yükü kuru odun yığsınlar ve halkı oraya toplasınlar. Sonra o odunlara bir ateş bırakıp yaksınlar. Bu arada tellallar şu emri halka tebliğ etsinler.” Emirler şunlardır: Ahali bugünden itibaren tanrınız Cimsid’i bileceksiniz çünkü o yerin, göğün tanrısı odur. Ona secde edeceksiniz ve taparsınız. Kim ki bu emre uymazsa gördüğünüz şu ateşe atılıp yanacaktır. Her kim ki bu emre uyar, Cimsid’i tanrı olarak tasdik edip taparsa onlara her türlü imkanlar sağlanacaktır. Bu minval üzere hareket ederseniz sizin de haliniz yaman olur.

Şeytan insanoğluna daima musallat olur. Onu yoldan çıkarmaya çalışır, rüyasına girer. Her türlü yolu dener.

Cenab-ı Hakk’ın mükem kulu kolay kolay onun tuzağına düşmez. Onun tuzağına düşen erkek olsun kadın olsun bunlar daima onun kulu olmuşlar ve cehennemlik olmuşlar. Daima insan olarak kendimizi onun şerrinden

korumalıyız ve muhafaza etmeliyiz. İblis, Adem'e secde etmediği için sürgün oldu ve ademoğullarına düşman oldu. Bu düşmanlık kıyamete kadar devam eder. Hakk Teala mümin ve salih kulların onun şerrinden korusun. O büyük bir düşmandır. O düşmanı yenmek için doğru yoldan ayrılmamalıyız. Nefsin her istediğini yememeliyiz. Onu azdırmayalım. Şehvete düşkün olmayalım. Haram yemeyelim. Onu azdırmayalım. Ağzına gem takarak ayar vurarak binmemeliyiz. Peşimizden çekerek götürmeliyiz.

İBADET EDERKEN

Ya Rabb, bize ibadetlerimizin yolunu göster, günahlarımızı affet. Küçük ve büyük günahlarımızı affet, ört. Evlatlarımızı kazadan, beladan koru, doğru yoldan ayırma. Cümle mümin kullarını, görünür, görünmez kaza ve belalardan koru. Muhannete muhtaç eyleme. Zalimlerin şerrinden koru. Bize ve evlatlarımıza hayırlı hanım, hayırlı zevce, hayırlı evlat, rızık ver ki evimiz mutlu olsun ve hanemiz bereketli olsun. Bizi nefsin esiri etme. İnsanların içinde rezil rüsva etme. Allah'ın huzurunda yüzümüzü kara çıkarma.

Dertlerimize eda, hastalarımıza şifa, sıhhat ver. Cin veperi şerrinden koru. Şeytan şerrinden, vesveseden koru. Bizi kötü insan şerrinden, kötü hayvan şerrinden koru. Şeytan yolundan ve onlara tabi etme.

İnsanlık alemini kıtlıktan ve savaştan, tufandan, belalardan koru. Bizleri cümle mümin kullarını cehennem ateşinden koru. Ey Rabbimiz bizden önceki ümmetlere yüklediğin ağır yükü, günahı bize yükleme. Ya Rabbi, kafirlere, zalimlere karşı bize yardım et.

Ya Rabb, din düşmanı, can düşmanı, mal düşmanı, namus düşmanının şerrinden koru. Halla halla.

Kuran-ı Kerim Ali İmran Suresi ayet 8, "Ey Rabbimiz bizleri hidayete erdikten sonra kalplerimizi yanıltma. Bize katında rahmet ihsan eyle. Günahlarımız mağfiret et. Cümlenin muradını veresin.

Ali İmran Suresi ayet 16, "Onlar Hakk Tealaya dua edip derler ki Ey Rabbimiz sana ve resulüne iman ettik. Günahlarımızı affet. Bizi cehennem ateşinden koru, azabından koru.

Araf Suresi ayet 156, “dünyada ahirette de bize iyilik yaz. Dünyada güzel, temiz bir hayat ver. Ahirette cennetini nasip eyle.”

İsra Suresi ayet 80, “De ki ya Rab, beni gireceğim yere sıdk ile girdir ve Sıdk ile çıkar ve bana hakkıyla yardım edici bir kuvvet ver.”

Mümin Suresi ayet 94, “O halde Rabbim beni o zalim olan cemaat içinde bırakma.”

Ayet 97, “De ki Ya Rabb şeytanların vesvesesinden sana sığınırım.”

Ayet 109, “Mümin kullarımdan bir fırka. Ey Ya Rabbimiz sana iman ettik. Bize mağfiret ve rahmet et ki sen rahmet edenlerin en hayırlısısın derler.”

Furkan Suresi ayet 65, “Ey Rabbimiz, cehennem azabını üzerimizden sav. Onun azabı daima helaktır.”

Ayet 74, “Onlar ki Ey Rabbimiz bizlere gözlerimizi aydın edecek zevceler ve evlatlar ihsan et ve bizi iyiliklere rehber kıl derler.”

Suara Suresi ayet 83, “Rabbim, bana hikmet bahs eyle (ilim ve amelde kemal ver) ve beni müminleri ilhak et.”

Ayet 85, “Ve beni naim cennetlerinde varis kıl.”

Ayet 86, “Babamı da mağfiret kıl zira o delalette kalmış.”

Kasas Suresi ayet 21, “Bunun üzerine (Musa Aleyhiselam korkarak ve çekinip gözetleyerek derhal şehirden çıktı. Ya Rabb, beni bu zalim kavimden kurtar” dedi.

Felak Suresi ayet 1,2,5, “De ki yarattığın şeylerin şerrinden, karanlığa çöken gecenin şerrinden, düğümlere üfleyen nefesçilerin şerrinden, hasetçilerin şerrinden sabahın rabbine sığınırım.”

Nas Suresi ayet 1,2,5,6, “De ki gerek cinden, gerek insten olsun insanların kalplerine daima vesvese veren o siniş vesvesenin şerrinden Allah-u Teala’ya ve velilerine, evliyalarına sığınırım.”

Ali İmran Suresi ayet 192, “Ey Rabbimiz şüphe yok ki sen kimi ateşe sokarsan onu rüsva edersin. Nefsine tabi olanların yardımcısı yoktur.”

Ayet 193, “Ya Rabbi, bize mağfiret et. Büyük, küçük günahlarımızı ört. Ruhumuzu müminlerle, iyilik edenlerle birlikte kabz et.”

Ayet 194, “Ey Rabbimiz bize vadettiklerini ihsan buyur. Kıyamet günü bizi rüsva etme. Şüphe yok ki sen vaadinden dönmezsin.”

Hud Suresi ayet 114, “Gündüzün iki tarafında ve gecenin gündüze yakın saatlerinde günahların büyüğünün affı için dua ediniz.”

İNCİL MATTA

6. BAB Ayet 9, “Bunun için siz şöyle dua edin. Göklerdeki Rabbimiz bizi aydın, kutsal kılsın.”

Ayet 11, “Bugün bize gündelik ekmeğimizi ver.”

Ayet 13, “Kötülüğümüze izin verme. Bizi kötü olanlardan (insandan) kurtar. Çünkü kuvvet, güç, yücelik sonsuza dek senindir.”

HAZRETİ DAVUT PEYGAMBERİN ZEBUR KİTABI

MEZMUR 32, 1,Ne mutlu isyanı bağışlanan günahı örtülen insana.

2- Suçu Rab tarafından sayılmayan, ruhunda hile bulunmayan insana ne mutlu.

5- Günahımı açıkladım sana, suçumu gizlemedim. Rabbe isyanımı itiraf edeceğim deyince günahımı, suçumu bağışladı.

6- bu nedenle her sadık kulun ulaşılır olduğun zaman sana dua etsin. Engin sular taşsa bile ona erişmez.

7- Sığınağım sensin. Beni sıkıntıda korur çevremi kurtuluş ilahiyeleriyle kuşatırsın.

10- Kötülerin acısı çoktur. Amma Rabbe güvenenler kötülük etmez, sevinçli olur.

11- Ey doğru insanlar sevinç kaynağınız Rabbe olsun coşun ey yüreği temiz olanlar sevinin.

MEZMUR 33, 14- Oturduğu yerden yer yüzünde yaşayan herkesi gözler.

15- Herkesin yüreğini yaratan, yaptıkları her şeyi tartan odur.

11- Gelin, ey çocuklar dinleyin beni size Rabb korkusunu öğreteceğim.

12- Kim yaşamdan zevk almak iyi günleri görmek istiyorsa,

13- Dilini kötülükten, dudaklarını yalandan uzak tutsun.

14- Kötülükten sakının, iyilik yapın esenliği amaçlayın, ardı sıra gidin.

15- Rabbın gözleri doğru kişilerin üzerindedir. Kulakları onların duasına açıktır.

16- Rabb kötülük yapanlara karşıdır. Onları yeryüzünden siler.

17- Doğrular yalvarır Rabb duyar. Bütün sıkıntılardan kurtarır onları.

18- Rabb gönlü enginlere yakındır. Ruhu ezilenleri kurtarır.

19- Doğrunun dertleri çoktur ama Rabb hepsinden onu kurtarır.

20- Bütün kemiklerini korur hiç biri kırılmaz.

21- Kötü insanın sonu kötülükle biter cezasını çeker. Doğrulardan nefret edenler.

22- Rabb iyi kullarını kurtarır ona sığınanların hiçbiri ceza görmez.

MEZMUR 35, 1-Ya Rab, benimle uğraşanlarla sen uğraş. Benimle savaşanlarla sen savaş.

2- Al küçük kalkanla büyük kalkanı yardımıma koş.

3- Kaldır mızrağını beni kovanlara seni ben kurtarırım de bana.

4- Canıma kast edenler utanıp rezil olsunlar. Utançla geri dönsünler. Bana kötülük düşünen.

5- Rüzgarın sürüklediği saman çöpüne dönsünler. Rabbın meleği kovalasın ardına düşsün.

6- Karanlık ve kaygan olun yolları, Rabbin meleği kovalasın onları.

7- Madem hatam yokken bana gizli ağlar kurdular. Nedensiz çukur kazdılar.

8- Başlarına habersiz felaket gelsin. Kurduğu tuzağa kendileri tutulsunlar, felakete uğrasınlar.

10- Bütün varlığımla şöyle diyeceğim: senin gibisi var mı Ya rab mazlumu zorbanın elinden ve yoksulu soyguncudan kurtaran sensin.

23- Uyan, kalk, savun beni. Uğraş hakkım için Tanrım ve Rabbim.

MEZMUR 1, Ne mutlu o insan ki kötülerin sözü ile yürümez. Günahkarların yolunda durmaz, alaycıların arasında oturmaz.

2- Ancak zevkini Rabbin yasasından alır. Ve gece gündüz onun üzerinde derin derin düşünür.

MEZMUR 7 Ayet 15, Başkası için kuyu kazıyor sonra kendisi düşüyor kazdığı kuyuya.

MEZMUR 10. Ayet 12- Kalk Ya Rab, kaldır ellerini, Ey Tanrı mazlumları unutma.

13- Neden kötü insan seni hor görsün içinden Tanrı hesap sormaz desin?

14- Oysa sen sıkıntı ve acı çekenleri görüyorsun. Yardım etmek için onları izler, çaresizler sana dayanır, öksüzün yardımcısı sensin.

15- Kötünün, haksızın kolunu kır, sormadık hesap kalmasın yaptığı kötülükten.

MEZMUR 12. Ayet 1- Kurtar beni Ya Rab, sadık kulun kalmadı, güvenilir insanlar yok oldu.

2- Herkes birbirine yalan söylüyor, dalkavukluk; ikiyüzlülük ediyor.

5- Şimdi kalkacağım diyor Rab, çünkü mazlumlar eziliyor, yoksullar inliyor. Özledikleri kurtuluşu vereceğim onlara.

MEZMUR 15. Ayet 15- Parasını faize vermez. Suçsuza karşı rüşvet almaz. Böyle yaşayan asla sarsılmayacak.

MEZMUR 15. Ayet 1- Koru beni Ey Tanrı çünkü sana sığınırım.

2- Rabbe dedim ki efendim sensin. Senden öte mutluluk yok senin için

MEZMUR 17. Ayet 7- Ey sana sığınanları kendilerine karşı gelenleri sağ elinle kurtaran sensin. Şaşılacak inayetlerini göster.

8- Koru gözbebeği gibi beni, kanatlarının gölgesinde gizle.

9- Beni sıkıştıran kötülüklerin yüzünden beri kuşatan can düşmanların gizle.

13- Kalk Ya Rab, kes önlerini, eğ başlarını, kılıcınla kurtar canımı kurtar.

15- Ben ise salahla senin yüzünü göreceğim didarından doyacağım.

MEZMUR 22. Ayet 2- Gündüz çağırıyorum Ey Allah'ım fakat cevap vermiyorsun ve geceleyin bana rahatlık yok.

MEZMUR 24 ayet 4- o Adam ki elleri temizdir ve yüreği paktır. Gönlünü yoluna vermiş hile yemin etmemiştir.

MEZMUR 25. Ayet 11- Ya Rab, adın uğruna günahımı bağışla çünkü büyüktür.

16- Bana yüzünü çevir ve bana acı. Çünkü kimsesizim ve hakirim ben.

17- Yüreğimin darlıkları çoğaldı. Sıkıntılarımdan beni çıkar.

18- Düşkünlüğüme ve ezginliğime bak da bütün günahlarımı bağışla.

19- düşmanlarıma bak çünkü onlar çoktur. Ve şiddetli nefretle benden nefret ediyorlar.

20- Canımı koru ve beni azat et. Utanmayayım çünkü sana sığınıyorum.

21- Beni kamillik ve doğruluk korusun çünkü seni bekliyorum.

ZEBUR SÜLEYMAN'IN ÖZDEYİŞLERİ

1. BAB ayet 8- Oğlum babanın sözlerine kulak ver, ananın öğrettiklerinden ayrılma.

9- Çünkü bunlar başın için sevimli bir çelenk, boynun için gerdanlık olacaktır.

18- Başkasına pusu karan kendi kurduğu pusuya düşer, yalnız kendi canıdır tuzağa düşürdüğü.

3.BAB ayet 6- Yaptığın her işte Rabb'ı an o senin yolunu düze çıkarır.

13- Bilgiye erişene aklı kamile ulaşana ne mutlu. O altından gümüşten daha kıymetlidir.

4. BAB ayet 1- Çocuklarım, babanızın uyarılarına kulak verin. Dikkat edin ki anlayışlı olasınız.

5. BAB ayet 3- Zina eden kendinin bal damlar dudaklarından. Ağzı daha yumuşaktır zeytinyağından.

4- Amma sonu pelin otu kadar acı iki ağızlı kılıç kadar keskindir.

5- Ayakları ölüme gider, adımları ölüler diyarına ulaşır.

8- Kötü kadınlardan uzak dur. Yaklaşma , evine varma. Varın yoğun elinden gider.

18- Çeşmen bereketli olsun ve gençken evlendiğin karınla mutlu ol.

20- Oğlum neden ahlaksız bir kadınla coşarsın. Neden başka birinin karısını koynuna alırsın?

21- Rab, insanın tutuğu yolu gözler, attığı her adımı dener.

22- Kötü kişi kendi kendine suçlarını ele verecek. Günahının kemendi kıskıvrak bağlayacak onu.

23- Aşırı ahmaklığı onu yoldan çıkarır. Terbiyeyi umursamadığı gibi ölecek.

6. BAB ayet 6- Ey tembel kişi, git karıncalara bak, onların yaşamından bilgi al, öğren.

7- Başlarında önderleri yada yöneticileri olmadığı halde

8- Yazın erzaklarını biriktirirler, yiyeceklerini toplarlar.

26- Çünkü fahişe yüzünden insan bir lokma ekmeğe muhtaç kalır. Başkasının karısıyla yatmak da kişinin canına mal olur.

27- İnsan koynuna ateş alır da elbisesi yanmaz mı? Böyle ilişkiye giren cezasız kalmaz mı?

14. BAB ayet 1- Akıllı kadın evini yapar. Ahmak kadın evini kendi eliyle yıkar.

5- Doğru şahit yalan söylemez. Fakat yalancı şahit yalan söyler.

8- Basiretli adamın hikmeti kendi yolunu anlatmaktır. Fakat akılsızların yolu sefahati hiledir.

11- Kötülerin evi harap olur fakat doğruların çadırı çiçeklenir.

15- Bom adam her söze inanır. Fakat basiretli adam kendi gidişatına dikkat eder.

16- Hikmetli adamlar korkar ve şerden ayrılır. Fakat akılsız adam kibirlenir ve kendine güvenir.

20- Fakir adamdan komşusu bile nefret eder fakat zengini sevenler çoktur.

21- Komşusunu hor gören suç eder fakat fakirlere acıyan mutlu olur.

15. BAB ayet 1- Yumuşak cevap gazabı yatıştırır, fakat sert söz öfkeyi kışkırtır.

6- Salihin, doğrunun evinde hazine vardır. Fakat kötülerin evinde geliri de zahmet vardır.

8- Kötülerin kurbanı Rabb'e mekruhtur, fakat doğruların duası onun makbulüdür.

29- Rabb, kötülerden uzaktır. Fakat iyilerin duasını işitir.

16. BAB ayet 7- Adamın yolları Rabb'e kabul olunca düşmanlarını bile kendisiyle barıştırır.

16- Hikmeti kazanmak halis altından daha ne kadar iyidir. Evet anlayış kazanmak gümüşten üstün tutulmalı.

24- Hoş sözler gömeç balı cana tatlı gelir ve kemiklere şifadır.

27- Yaramaz adam şer çukuru kazar ve sanki onun dudaklarında yakan ateş vardır.

VAİZ, DAVUD'UN SÖZLERİ

1.BAB ayet 18- Çünkü çok bilgililik çok keder doğurur. Bilgi arttıkça acı artar.

2.BAB ayet 13- Işık karanlıktan iyidir, üstündür. Bilgelik akılsızlıktan üstündür gördüm.

14- Bilge nereye gittiğini bilir. Amma akılsız karanlıkta yürür.

5.BAB ayet 10- Parayı seven paraya doymaz. Zenginliği seven kazancıyla yetinmez. Bu da boştur.

11- Mal çoğaldıkça yiyeni de çoğalır. Sahibine ne yararı vardır seyretmekten başka.

12- Fakir az yesin, çok yesin içi rahat uyur. Ama zenginin malı zengini rahat uyutmaz.

15- Anasının rahminden çıplak çıkar insan. Dünyaya nasıl geldiyse öyle gider. İnsan emeğinden hiçbir şey götüremez elinden.

16- Herhalde nasıl geldiyse öyle gidecek bu kötü bir beladır. Ve yel için emek çekmesinden ne kazanç olur.

18- İşte, iyi ve güzel olduğunu gördüğüm şu ki insan yesin içsin ve kendisine Allah'ın verdiği ömrünün bütün günlerinde iyilik etsin.

6.BAB ayet 7- İnsanın bütün emeği ağzı içindir. Ve yine gözü aç canı doymaz. İyilik yaparsın iyilik bulursun, kötülük yaparsan kötülük bulursun.

7.BAB ayet 2- Yas evine gitmek ziyafet evine gitmekten daha iyidir. Çünkü her adamın sonu odur. Ve yaşayan onu yüreğine koyar.

3- Keder, gülmekten iyidir. Çünkü yüzün mahzun olması ile yürek daha iyi olur.

4- Hikmetli adamın yüreği yas evindedir. Fakat akılsızların yüreği sevinç evindedir.

5- Bir adam için akılsızların türküsünü işitmektense hikmetlinin azarlamasını işitmek iyidir.

9- darılmada ruhun tez olmasın. Çünkü dargınlık akılsızların bağrında barınır.

13- Allah'ın işine bak. Çünkü onun eğrilttiğini kim doğrultabilir.

26- ve kadını ölümden acı buldum. O kadın ki yüreği tuzakla ve ağlar ve elleri zincirleridir. Allah önünde iyi adam ondan kaçıp kurtulur. Fakat suç işleyen ona tutulur.

29- İşte ancak şunu buldum ki Allah insanı doğru yarattı fakat onlar çok düzenler aradılar.

10. BAB ayet 20- İçinden bile krala sövme. Yatak odanda zengine lanet etme. Çünkü gökte uçan kuşlar haber taşır. Kanatlı varlıklar söylediğini aktarır.

İYİLİK YAP DENİZE AT

1- Ekmeğini suya at, çünkü günler sonra onu bulursun.

2- Yedi hatta sekiz kişiye pay ver. Çünkü ülkenin başına ne felaket geleceğini bilemezsiniz. Tohumu sabah ek akşam elin boş durmasın. Çünkü bu mu iyi, şu mu iyi yoksa ikisi de aynı sonucu mu verecek bilemezsin.

8- Evet insan uzun yıllar yaşarsa sevinçle yaşamalı, amma karanlık günleri unutmasın. Çünkü onlar da az değil. Her şey boştur.

GENÇLİĞİNİN DEĞERİNİ BİL

9- Ey delikanlı, gençliğinle sevin. Bırak gençlik günlerinde yüreğin sevinç duysun. Gönlünün isteklerini gözünün gördüklerini izle. Amma bil ki bütün bunlar için Tanrı seni yargılayacaktır.

10- Öyle ise at tasayı yüreğinden uzaklaştır derdi bedeninden. Çünkü gençlik de boştur.

12.BAB ayet 1,2, “Bu yüzden zor günler gelmeden, zevk almıyorum diyeceğin günler yaklaşmadan, güneş, ay, yıldızlar, ışık kararmadan gençlik günlerinde seni yaratana dua et, anımsa.

5- Dahası yüksek yerden sokaktaki tehlikelerden korkacaklar. Badem ağacı çiçek açacak. Çekirge ağırlaşacak, tutku zayıflayacak. Çünkü insan sonsuzluk evine gidecek. Yas tutanlar sokakta dolaşacak.

6- Gümüş tel kopmadan, altın tas kırılmadan, testi çeşmede parçalanmadan, kuyu makarası kırılmadan

7- Toprak geldiği yere dönmeden, ruh onu veren Tanrı'ya dönmeden seni yaratanı anımsa, dua et.

8- Her şey boş diyor vaiz bomboş.

SON SÖZ

Ayet 9- Vaiz yalnız bilge değildi. Bildiklerini halka da öğretiyordu. Hesap etti, araştırdı ve birçok özdeyişini düzene soktu.

13- Her şey duyuldu. Sonucu şu, Tanrı'ya saygı göster, buyruklarını yerine getir. Çünkü her insanın görevi budur.

14- Tanrı her işi her gizli şeyi yargılayacaktır. İster iyi, ister kötü olsun.

SÜLEYMAN'IN ÖZDEYİŞLERİ

16.BAB ayet 20- Öğüde kulak verenler başarıya ulaşır. Rabbe güvenen mutlu olur.

21- Bilge yüreklilere akıllılar denir. Tatlı söz, ikna gücünü arttırır.

32- Sabırlı kişi yiğitten üstündür. Kendini denetleyen de kentleri fethedenden üstündür.

33- İnsan kurra atar amma, her kararı Rab verir.

17.BAB, Huzur içinde kuru bir lokma, kavga ve ziyafet olan evden iyidir.

4- Kötü kişi fesat yüklü dudakları dinler, yalancı da yıkıcı dile kulak verir.

5- Yoksulla alay eden, onu yaratanı hor görür. Felakete sevinen cezasız kalmaz.

13- İyiliğin karşılığın kötülükle ödeyenin evinde kötülük eksik olmaz.

14- Kavganın başı su sızıntısına benzer bir patlamaya yol açmadan çekişmeyi bırak.

15- Kötüyü haklayan da doğruyu mahkum eden de Rabb'ı küstürür.

17- Dost her zaman sever. Kardeş sıkıntılı günde belli olur.

20- Basık yürekli kişi iyilik beklememeli, diliyle aldatan belaya düşer.

21- Akılsız kendisini doğurana derttir. Ahmağın başı sevinç nedir bilemez.

23- Kötü kişi adaleti saptırmak için gizlice rüşvet alır.

27- Bilgili kişi az konuşur. Akıllı kişi sakin ruhlu olur.

28- Çenesini tutup susan kişi, ahmak bile olsa akıllı sayılır.

18. BAB ayet 4- Bilge kişinin ağzından çıkan sözler, derin sular gibidir. Bilgelik pınarı da coşkun bir akar su.

13- Dinlemeden yanıt vermek ahmaktır ve utançtır.

21- Dil ölüme de götürebilir yaşamaya da. Konuşmayı seven dilin meyvesine katlanmak zorundadır.

22- İyi bir eş bulan iyilik bulur. Rabb'ın lütfuna erer.

24- Yıkıma götüren dostlar vardır. Amma öyle dost var ki kardeşten yakındır insana.

YOKSULLARA YARDIM

6.BAB ayet 1- Doğruluğunuzu insanların gözü önünde gösteriş amacıyla sergilemekten kaçının. Yoksa göklerdeki babanızdan ödül alamazsınız.

2- Bu nedenle birisine sadaka verirken bunu kimse bilmesin. Desinler için yapmayın boşuna gider.

3-Siz Sadaka verirken sol eliniz, sağ elinizin ne yaptığını bilmesin.

4-Öyle ki verdiğiniz gizli kalsın. Gizlice yapılanı gören babanız sizi ödüllendirsin.

GÖKSEL HAZİNELER

19. ayet, : Yeryüzünde kendinize hazineler biriktirmeyiniz. Burada güve ve pas onları yiyip bitirir. Hırsızlar çalar.

20- Bunun yerine kendinize gökte hazineler biriktirin. Oradan ne güve ne pas onları yiyip bitirir. Ne de hırsız çalar. (Yani Allah yolunda verin diyor.)

21- Hazineniz nerede ise yüreğiniz de orada olacak.

22- Bedenin ışığı gözdür. Gözün sağlamsa bütün vücut aydınlık olur.

23- Gözünüz bozuksa bütün bedeniniz karanlık olur. Buna göre içindeki ışık karanlıksa ne korkunçtur. Karanlık o göre içindeki ışık karanlıksa ne korkunçtur karanlık o.

Açıklama: Yani gözünüz bozuk ise aç gözlüsünüz. Gözünüz sağlamsa tok gözlüsünüz anlamına gelir. Dünya malına güvenme. Ömrün bir anlık yada boynunu bir arşın bezle sararlar.

24- Hiç kimse iki efendiye kulluk edemez. Ya birinden nefret edip öbürünü sever ya da birine bağlanıp da sizin suçlarınızı bağışlanamaz.

Açıklama: Yani ya Allah'a kulluk edin ya da şeytana kulluk edin. İkisine kulluk olmaz.

KAYGILANMAYIN

Ayet 25- Bu nedenle size şunu söylüyorum. Ne yiyip ne içeriz diye canınız için ne giyeceğiz diye bedeniniz için kaygılanmayın.

26- Gökte uçan kuşlara bakın. Ne eker, ne biçer ne de ambarlarında yiyecek biriktirir. Göksel babanız onları doyurur. Siz onlardan değerli değilsiniz.

27- Hangi biriniz kaygılanmakla ömrünüzü bir anlık uzatabilirsiniz.

33- Siz öncelikle onun egemenliğinin ve doğruluğunun ardından gidin. O zaman size bütün bunlar verilecektir.

34- O halde yarın için kaygılanmayın. Yarının kaygısı yarına olsun. Her günün derdi kendine yeter.

Açıklama: Dünya malı için her an gam çeken insan kendi çıkarına olan nefsine hizmet etmiş olur. Sonuç pişmanlıktır. Amma nafakası için çalışmak lazımdır.

Doğru çalışan Hakk'a kuldur. Eğri çalışan şeytana kuldur. Bu bir gerçektir. Eğrinin evinde bereketi olmaz karnı ve gözü daima açtır.

BAŞKASINI YARGILAMAYIN

7.BAB ayet 1- Başkasını yargılamayın ki sizi de başkası yargılamasın.

2- Çünkü nasıl yargılarsanız hangi ölçekle verirseniz aynı ölçekle alırsınız.

3-Sen neden kardeşinin gözündeki çöpü görürsün de kendi gözündeki merteği fark etmiyorsun.

4.Kendi gözünde mertek var iken kardeşine nasıl izin ver gözündeki çöpü çıkarayım dersin.

5- Seni ikiyüzlü önce kendi gözündeki merteği çıkar o zaman kardeşinin gözündeki çöpü çıkarmak için daha iyi görürsün.

6- Kutsal olanı köpeklere vermeyin. İncilerinizi domuzların önüne atmayın. Yoksa bunları ayaklarıyla çiğnedikten sonra dönüp sizi parçalayacaklar.

Açıklama: Karşıdaki kimselerin hatasını konuşmayın. Sizin de hatanız var. Kendi hatanızı görün. Başkası da sizin hatanızı söyler. Kötülüğe iyilik ederseniz ve yaparsanız sonra döner sana kötülük yapar. Nanköre iyilik yaparsan sonra sana zararı dokunur.

TANRI'DAN DİLEYİN

Ayet 7- Dileyin size verilecek. Arayın bulacaksınız. Kapı kapıyı çalın size açılacaktır.

8- Çünkü her dileyen alır, arayan bulur, kapı çalana açılır.

9- Hanginiz kendisinden ekmek isteyene taş verecek oğluna.

10- Ya da balık isteyene yılan verir.

11- Sizler kötü yürekli olduğunuz halde çocuklarınıza güzel armağanlar vermeyi biliyorsanız göklerdeki babanızı kendisinde dileyenlere güzel armağanlar vereceği daha kesin değil mi?

12- İnsanların size nasıl davranmasını istiyorsanız siz de onlara öyle davranın.

ZENGİNLİK VE SONSUZ YAŞAM

MATTA 19. BAB ayet 19, "Hangi buyrukları diye sordu adam. İsa, şu karşılığı verdi, "Adam öldürmeyeceksin, zina etmeyeceksiniz, çalmayacaksınız. Anne, babana saygı göstereceksin. Komşunu kendin gibi seveceksin."

Ayet 21- İsa ona eğer git varını, yoğunu sat, paranı fakirlere ver gel beni takip et buyurdu.

İMAM ALİ'YE SORULAN SUALLER

Ammar Yaser Şahın huzuruna varıp niyaz eyledi. "Ya Şah, iznin olursa birkaç müşkülatım var arz edeyim" buyurdu.

Şahı velayet eğildi, "Arz eyle ya Ammer."

Ammer, niyaz edip oturdu. "Ya şah, senden sonra müritlerin ve muhiplerin kime Hakk baksınlar?"

Şah buyurdu ki, "On bir evladıma hak bakarlar." Ammar etti ki "On bir evladından sonra kime hak bakalım?" Şah buyurdu, "Evladımın hulafelerine hak bakarlar."

Ammar sordu, "Evladının hulafesi kimdir?" Şah buyurdu, "Evladımın hulafesi gösterdiğin nişaneleri gösteren gerçek müritlerimdir." Ammer sordu, "Şahım evlatlarının gösterdiği nişaneleri gösteren erenlerden

sonra kime hak bakarlar?” Şah buyurdu,”Evlatlarımın hulafesinin erkanı tarikat üzere car darp erkan tıras cerağ sahibi halifelere Hakk bakarlar.” Ammer, “Şahım car, darp, erkan, tıraş, sofra, çerağ sahibi halife bulunmaz ise kime Hakk bakarlar?”

Hazret işah buyurdu: “Erkanı tarikat evlatlarımın hulafesinin menziline oturana Hakk bakarlar.”

Ammer, “Car, darp, erkan, tıraş, sofra, cerağ mevcut iken erkan üzere hulafe menziline Hakk bakarlar mı?” Şah buyurdu: “Ya Ammer, erkanı tarikat üzere er menziline oturan vekildi. Halife asıldır. Vekil asılın yanında hareket etmez ve sövmez. Meğerki halifeye Hakk baksınlar.” Şöyle kim er menziline oturan ere Hakk bakarlar. Halife vekildir ve hulafe asıldır. Hulafe vekildir, evladım hasıldır. Evladım vekildir men hasılım.”

Ammer, “Ya şah, ruhsan eyle fahm edelim.”

Şah buyurdu: “Ay Ammer, er menziline oturanın başı halifeye bağlıdır ve halifenin başı hulafaya bağlıdır. Hulafanın başı evladıma bağlıdır. Evlatlarımın başı bana bağlıdır. Benim başım yola bağlıdır ve yol cümleden yücedir, uludur.”

Amer, “Ya Şah, car, darp, erkan, tarık, sofra, çerağ sahibi bulunmaz ise kime Hakk bakarlar?”

Hazreti şah buyurdu: “Er menziline oturan kara tasa dahi bakarlar.”

Bir gün İmam Ali’ye sorarlar. “Ya Ali, ne yapmalıyız ki muhannete muhtaç olmayalım?” İmam Ali buyurur: “Çok çalışın, savurgan olmayın, aza kanaat edin çoğunu bulamazsınız. Yiyin az yiyin, az için ki siz muhannete muhtaç olmayasınız. Aza kanaat etmeyen çoğunu bulamaz.”

Bir gün Adiy Bin Hatem yemek vakti İmam Ali’nin yanına gelir. Onun yiyeceğine dikkat edince bir kese su, bir miktar kuru arpa ekmeği parçaları ve az bir miktar da tuz görür. Ve sorar, “Ya Emir-Ül Mümin, siz gündüzleri bu kadar zahmet çekersiniz. Geceleri de Tanrı’ya ibadet edersiniz. Vakit geçiriyorsunuz. Yiyeceğinizde bunlar vardır. Bu size kafi gelebilir mi?”

İmam Ali şöyle buyurur: “Lazımdır ki herkes nefsini mümkün mertebe riyazete alıştırsın. (tuğyan) yani azgınlık etmesin diyerek bir şiir okur şöyle: Nefsini az kanaata alışır ve İlah kendi istihkakından fazlasını ister senden.”

İmam Ali’nin yiyeceği oldukça sade ve az miktardadır. Ekseri yediği kabuğunu ayırmadığı arpa ekmeğidir.

İmam Ali ilk üç halife döneminde gece ve gündüz genelde tarlalarda ve bağlarda ve hurma bahçelerinde çalışırdı. Ağaçlara su verirdi ve bahçeleri bellerdi.

İMAM ALİ’NİN SÖZLERİ

Bizim emrimiz güçtür. Güçleştirilmiş çetindir, çetinleştirilmiştir. Gizlidir perde altına alınmıştır. Ona Allah’a yakın bir melek veyahut gönderilmiş bir peygamber veyahut Allah’ın kalbini imanla sınadığı bir müminden başkası tahammül edemez.

Allah-u Teala hiçbir peygamber göndermemiş ki ben onun borcunu ve vaat etiğini yerine getirmiş olmiyim.

Ey insanlar, sorun bana beni kaybetmeden hiç şüphesiz ben, göğün yolları hakkında, yerin yollarından daha çok bilgi sahibiyim.

İlme yaptığı vurgulardan alimi sürekli gözeten, kollayan ve bilgiye teşvik eden özellikleri görülür.

İlim maldan hayırlıdır. İlim seni korur, malı sen korursun. Mal vermekle azalır, ilim öğrenmekle artar. İlim hakimdir, mal makümdür.

İlim sahibi cömert olur, mal sahibi cimri olur.

İlim ruhun gıdasıdır mal ise cesedin gıdasıdır. Mal uzun zaman sürecinde tükenir. İlim uzun zaman sürecinde tükenmez ve eksilmez.

İlim kalbi aydınlatır, mal kalbi katılaştırır.

İlim peygamberlerin mirasıdır mal ise eşkıyanın mirasıdır.

Sözünde insanların dünya malı yerine ilme, bilgiye önem vermeleri ve insanların yararına kullanmaları konusunda sürekli çağrıda bulunur.

İlimden başka her şey azaldıkça değeri yükselir ilim ise çoğaldıkça değeri yükselir tespitleri onun deyimidir.

Allah’a and olsun ki Hayber kapısını cismani kuvvetle değil Rabbani kuvvetle söktüm.

Sorun bana beni, kaybetmeden, ölülerin, belaların ve neseplerin ilmini bilen bir kimseye sormak istemez misiniz? Sorun bana hiç şüphesiz ben, arşın altında sorulduğum her şeyden haber verebilirim.

Sorun bana taneyi yaran ve insanı yaratan Allah’a and olsun ki ben Tevrat’ı, Tevrat ehlinden, İncil’i İncil ehlinden, ve Kuran’ı Kuran ehlinden iyi bilirim.

İmam Ali, ben sırların sırrıyım. Ben harflerin sırrıyım.

Ey insanlar, bilin ki dinin kamil olması ilim talep etmekle olur.

Hazreti Davut Aleyhiselam’a gelen ZEBUR kitabında yazar. Yesaya Bölümü 48. BAB ayet 12,13, “Ben oyum. İlk benim son da benim. Yeryüzünün temelini elimle attım. Gökleri sağ elim gerdi.”

Hazreti Muhammed hadisinde buyurur: “Ali hem evveli hem ahiri, hem zahiri hem batini.”

İmam Caferi Sadık, Hutbetul beyanında yazar: “İnnehu Kaleenna semevati) Yani gökleri kaldıran ve yücelten benim İmam Ali buyurur.”

Dört kitap, ehlibeytin yüceliğini beyan eder.

İMAM ALİ’DEN ÖZLÜ SÖZLER

Ey insanlar, biliniz ki dinin kamil olması ilim talep etmekle ve uygulama ilederi.

Azgınlığın sonu ya rezil olmak yada yok olmaktır.

Gevezelik etmeyenler hiçbir yerde hor görülmezler. Çok söyleyenler ise kendilerini her yerde rezil ederler.

Her şeyin sonunu uzun düşünen ve bir türlü karar vermeyenlerden yiğitlik beklenmez, cesaret beklenmez.

Asıl büyük şeref, iyi terbiye ve fazilettir. Yoksa soylulukta değil.

Sakın cahil kimselerle şaka etme. Onların halleri ve dilleri akrebin kuyruğu gibidir. Derhal senin kalbini zehirleyebilir.

İnsanların kıymeti yaptıkları iyiliklerle ölçülür.

Bir memlekette alim ne kadar çok olursa yoksulluklar ve kötülükler o derecede azalır.

Ecel geldiği zaman ölümü hiçbir kuvvet men edemez. O rüşvetle def olunmaz. Hatta sihirle uzaklaşmaz.

Merhamet ibadetlerin en hayırlısı, gizli sadaka vermek ve inziva köşesinde ibadet etmektir.

Haksızlıklara isyan etmeyenler onlardan gelecek musibete katlanmalıdır.

Nasihat, dünyanın en pahalı hazineleridir. O kadar kıymetli olduğu halde ekseriyet pek ucuz satılır.

İyi işleri görmek ömrün bereketidir.

Yemekte, içmekte aşırı gidenler kendilerinin düşmanıdır.

İnsanları alçaltan üş şeydir. Birincisi hasislik, ikincisi şehvet düşkünlüğü, üçüncüsü bencillik ve kibirliktir.

Kötü huyları terk et. Halkın hürmetine mazhar olursun. Yani halk sana hürmet eder.

Tevazu gösteriniz ki halkın hürmet ve saygısını kazanasınız.

Dinini dünyaya satanların akıbetleri hüsrandır.

Süse ve ziynete heves eden erkektir. Amma mert değildir.

Güzel huy, en kıymetli ganimettir.

Annene, babana hürmet edersen sen de oğlundan hürmet ve saygı beklersin.

Peygamberden sonra (S.A.V.) sonra insanlar üçe ayrıldılar. Bir Allah'tan hidayet üzere olan bir alime yöneldiler. Allah onu ilminin olduğundan başkalarına muhtaç etmedi. İki ilim iddiasında bulunup ilmi olmayan elinde olana mağrur olan cahile yöneldiler. O haldeki dünya onu aldatmıştı ve o da başkalarını aldattı.

Üç Allah'tan hidayete ulaşan doğrulukta, kurtuluşta olan bir alimin ilminden yararlanan insana yöneldiler. Sonra iddia eden helak oldu. İftira eden umutsuz oldu.

Lisanını küfre alıştırma tatlı dilli ol. Yoksa önüne gelene havlayan köpeklere dönersin. Halkı zorla kendinden nefret ettirirsin.

Bir kimse gelip de senden bir şey isterse eğer vermeyeceksen kendisine tatlı dille muamele et. Eğer böyle yaparsan sana karşı olacak bir düşmanı azaltmış olacaksın.

Hayatın nimetlerine nail olduğun zaman sakın fazla sevinme. Zorluk ve sıkıntıyla karşılaştığın vakit te asla üzülme çünkü ikisi de devamlı değil.

Geçimini mertçe kazanmaya çalış. Nefsini alçaklıktan koru ki fakir olsan bile şerefli kalasın.

Layık olmayan kimselere yüz suyun dökme kendini beyhude yere rezil edersin.

Ne kadar tenha bir yerde olursa ol bir fenalık yararken seni hiç kimsenin görmediğine hükmetme. Seni bir gören vardır o da Allah'tır.

Nice kimselere vefa gösterdim. Lakin onlardan hiçbir vefa görmedim. Böyle olunca yine vefalı olmaktan vazgeçemedim.

Zorluklara katlanan kolaylıklarla karşılaşır.

Çalışanlar fenalık düşünmeye vakit bulamaz.

Çalışmayanlar ise kendilerini fenalıktan kurtaramazlar.

Allah'a dayanan hiçbir zaman yıkılmaz.

Anaya, babaya hürmet ve itaat eden Allah'ın razısını kazanmak için yapılan ibadetle beraberdir.

İnsana kıymet veren ve şeref veren yalnız ilimdir.

Eğer bir davada haklı isen hiç korkma. Hakkı müdafaa edenin yardımcısı Allah'tır.

Allah'tan korkmayan kuldan utanmaz.

Kendilerine Allah'a sevdirmiş olanlar muhakkak ki halka da sevdirmiş olurlar.

Dünyada açları doyurmak kadar büyük iyilik yoktur. Bunu yapanlar ahirette mutlaka mükafatını bulur.

İMAM ALİ'NİN HUTBELERİ

BİRİNCİ HUTBE

Ey insanlar, zahitlik az ummaktır. Nimetler elde edilince şükür etmektir. Haramlardan çekinmektir. Olmayacak ümitlerden, erişmeyecek isteklerden vazgeçerseniz, buyururlar. Sizden uzaklaşırsa haramda sabrınıza üst olamaz.

Nimetlere ulaşınca şükür etmeyi unutmayın. Gerçekte Allah size apaydın, apaçık delillerle özür dilemenizi bildirmiştir. Özür dilemeniz aydınlıktır. Bunu duran kitapla anlatmıştır.

İKİNCİ HUTBE

ÜMMET ARASINDA EHİL OLMADIKLARI HALDE HÜKMETMEYE KALKIŞANLAR HAKKINDA

Allah'ın yarattıklarından en fazla sevmediği iki kişidir. Birisi delalete düşmüş, doğru yolda yürümekten vazgeçmiş, gerçek yoldan sapmış, başıboş bir hale gelmiş sonradan uydurulan şeyleri över. Onlarla oyalanır. Halkı da sapıklığa sürükler, yoldan çıkarır. Kendisine uyup azan fitnedir, kendinden öncekilerin yolundan azmıştır. Yaşarken de ölümünden sonra da kendisine uyanları azdırır. Başkalarının suçlarını da yüklenmiş olur. Kendisi de kendi suçuna batmış gitmiştir.

Birisi de bilgisizlikleri nefsinde toplamış kişidir. Bilgisizlerin yollarını azdırır. Yeni çöken, her yeri kaplayan fitne karanlıklarına dalmıştır. Uzlaştırmada kör mü kördür. Bilmeyenler, bilgin adını takarlar ona. Oysa bilgiden haberi bile yoktur.

Geceyi sabahlamıştır da azı daha hayırlı olan şeylerin çoğunu toplamıştır. Sonunda pis kokmuş suyla karnını şişirir, aşağılık şeyleri toplar, yığar define, hazine sanır. İnsanların arasında kendisinden gayrı kişileri şüpheli şeylerden kurtarmayı iş edinerek hüküm vermeye oturur. Kendisine bilinmeyen şeylerden biri sorulsa saçma sapan sözlere başlar. Kesin hükmü verir. Oysaki kendisi şüpheler içindedir de örümcek ağına düşmüş sineğe benzer. Doğru mu hüküm verdim yanlış mı kendisi de bilmezmişse doğru olmasını umar.

Bilgisizdir. Bilgisizler karanlığında sendeler yürür gider. Kör develere benzer ve binmiştir. Haydar sürer. Bir bilgiye diş vurmamıştır. Dişi bir bilgi lokmasını kesmemiştir, çiğnememiştir.

Yelin, ovadaki kuru otları savurur ki kendisine tapsirir şeylerde hüküm vermeye gücü olmadığı gibi kendisine tapsirilen işe de ehil değildir. İnkar ettiği şeyi başkası da bilmez de inkar eder sanır. Kendi vardığı, bulduğu yoldan, yordamdan başka bir yor yordam olmadığına başkanının ayrı birer rey sahibi olmayacağına inanır.

Kendisine karanlık görünen bir şey oldu mu onunla kendisini örter, kimseler bilmediğini bilmesin ister. Onun hükmündeki cevru cefa yüzünden dökülen kanlar, kan ağları, feryat eder miraslar haksızlığından şikayetlenir, inler.

Allah'a şikayet ederim. Bilgisiz yaşayanlardan, sapıklıkta ölenlerden, hakkıyla okunduğu taktirde onların katında kitaptan daha değersiz bir meta yoktur. Ama sözleri söylediği yerlerden alınır anlamı değiştirilse onlarca satışta daha ehvan kar getiren değerde daha üstün olan bir meta yoktur. Onlar iyilikten daha kötü bir şey olamaz. Kötülükten daha iyi bir şey bulunmaz.

BİLGİNLERİN FETVALARDAKİ AYRILIKLARI HAKKINDA

Onlardan birine bir mesele söylenir. Hükümlerden bir hükme bağlanması istenir. Rayınca bir hüküm verir sonra bu mesele olduğu gibi ondan başka birine anlatılır. Onun hükmüne aykırı bir hüküm verir. Sonra bu hüküm verenler

kendilerini hüküm vermeye memnun eden imamın katında toplanırlar. Hükümlerini anlatırlar. O da hepsinin hükmünün doğru olduğuna hükmeder. Peki Allah'ları bir, peygamberi bir, kitapları bir bunların noksan sıfatlarında münezah olan Allah mı birbirine aykırı hüküm vermelerini emretmiştir. Onlara da itaat etmişlerdir bu emre? Yoksa onları bundan nehiy mi etmiştir de isyan eylemişlerdir ona? Yoksa ortak mıdırlar onunla da onlar söyleyecekleri o da razı olacaklardır onlardan. Yoksa noksan sıfatlardan munezah olan Allah, tam bir din indirmiştir de Resulullah-u Aleyhiveselam Alihi onu tebliğ ederken anlatır, ahkamını icra eylerken bir kusur da bir noksanda mı bulunmuştur? Halbuki noksan sıfatlardan munahza olan Allah, "Biz kitapta hiçbir şey eksik bırakmadık" der.

Enam Suresi ayet 38, "Biz sana her şeyi açıklayıp anlatan kitabı indirdik" buyurur.

Nahl Suresi ayet 89, "Kitabın bazı ayetlerinin bazı ayetlerini tastik ettiğini bildirir. Ondan birbirini tutmaz sözler olmadığını beyan eder de o munezah mahbud Allah katından gayri bir yerden gelseydi onda birbirini tutmazdı. Bir çok şeyler bulurlardı" buyurur.

Nisa Suresi ayet 82, "Gerçekten de Kuran'ın dışı güzel mi güzeldir, insanı şaşırtır, iç yüzüyse derin mi derindir, sonuna erişilmez. Künhüne varılmaz, sırlarının sonu bulunmaz. Karanlıklar ondan başka bir şeyle aydınlanamaz."

DÖRDÜNCÜ HUDBE

"Allah'a hamdu sena peygamberine ve soyuna selaveten" sonra gerçekten de rızık gökyüzünden yere yağar. Yağmur katreleri gibi iner. Herkes ayrılan miktarca artıksız, eksiksiz gelir çatar biriniz. Kardeşiniz de ehil, ayal, mal yahut sıhhat, şeref, mevki gibi gökten fazlalık görürse kötü düşüncelere kapılmasın. Ona fitne olmasın. Çünkü Müslüman olan kişi anıldığı zaman aşağılığa düşecek kötü kişiler tarafından söylenip kınanacak, aşağılık şeyi varsa onu gizler, halka göstermez. Kumar oynayana benzer adeta. Kendisini zarardan, ziyandan kurtaracak ilk zarı bekler ki faydalar elde etsin. Borcundan, ziyanından, silkinsin gitsin. Kendisinde hainlik olmayan Müslüman da Allah'tan iki güzel şeyden birini bekler. Ya Allah tarafından çağıranın çağrısını, çünkü Allah katındaki onun için daha da hayırlıdır yahut da Allah'ın vereceği rızkı o, bu

bekleyişin sonucunda ehle, ayale, mala, mülke kavuşur. Dinini soyuna, sopuna da korumuş olur. Gerçekten de mal ve oğullar dünya ekinidir. Dünya kazancıdır. İyi işlerse ahiret kazancıdır. Allah, bazı kişilere ikisini verir.

Allahtan sakının. Çekinmenizi buyurduğu şeylerden çekinin, korkun ondan. Ama özür getirerek değil. Kullukta bulunun. Halk görsün diye, duysun diye değil. Çünkü kim Allah'tan başkası için kulluk eder, iyi işlerse Allah kimin için kulluk ettiyse iyi işler işlediyse ona havale eder o kulu. Bizse Allah'tan şehitlerin duraklarını istemekteyiz. Kutlu kişilerin geçimlerini, yaşayışlarını dilemekteyiz. Peygamberlere yoldaş olmayı niyaz etmekteyiz.

Ey insanlar, hiçbir kimse, isterse mal, mülk olsun soyuna boyuna muhtaç olmaktan musteğni kalamaz. Elleriyle, dilleriyle onu korumalarına, kötülüklerine ondan gidermelerine boş veremez. Soy, boy adamı koruyan en güçlü kişidir. İnsanlar içinde onun perişanlığını en fazla derleyip toplayan onlardır. Ona bir bela gelse çatsa ona en fazla taraftarlık eden onu görüp gözeten onlardır. Allah'ın insanlardan birine verdiği doğru söz, doğru öz başkasına miras olarak bırakacağı maldan hayırlıdır.

Dünya biliniz ki içinizden biri yakınlarından birinin ihtiyacını gördü mü, vermezse malını artırmayacak, verirse eksilmeyecek bir şeyi versin. Onun ihtiyacını gidersin, kim soyunda boyundan el çeker onlara karşı elini yumarsa onlardan bir el çekmiş olur.

Amma kendisi için de onlardan birçok elin çekilmesine sebep olur. Kim soyuna boyuna karşı yumuşak davranır, lütufta, ihsanda bulunursa, soyundan boyundan sevgi bulur, saygı görür. İki güzel şeyden biri Tövbe Suresi ayet 52'de, Ali İmran Suresi ayet 146,147'de, "Allah'tan yargılamak kafirlere üstün olmak için yardım dileyenlere Allah'ın dünya nimetlerini ve ahiretin güzel mükafatını verdiği beyan buyurmaktadır. Bu ayetlerden iktibaslarda bulunmuştur. (Kullukta bulunan halkın görsün diye değil" sözlerinde gösterişin ameli batıl kıldığı bildirilir. Emre uyup çekinen, suç işlemekten sonra uzaklaşır. Uymayan suç işledikten sonra nadim olur. Özür diler. Elbette birincisi daha önemlidir ve makbuldür.

BEŞİNCİ HUTBE, ŞÜPHEYE DAİR

Şüphe, gerçeğe benzediğinden şüphe adını verdiler ama Allah dostlarının ışıklarında tam gerçeği görüş, Hakk'ı buluş vardır. Delilleri doğru yolu gösterir. Allah düşmanlarının çağrılarındaysa sapıklık vardır. Delilleri körlüktür. Ölümden korkma, ondan kurtulamaz, yaşamayı seven yaşamayı elde edemez.

Gerçekten de vefa doğrulukla ikizdir. Ondan daha vefalı bir kalkan da bilmiyorum ben. Dönüp varacağı yeri bilene gadretmez. O öyle günde ve bir günde sabahladı ki bu zamandakiler bu günde yaşayan, vefasızlığı, hainliği iş başarma sanıyorlar. Tedbirde bulunmayı yayıyorlar.

Bilgi sizlerde. Bu çeşit kişileri, iyi iş bilir kişiler biliyorlar. Güzel düzenlen düzüyorlar diyorlar. Ne oldu onlar? Allah, gebertsin onları, aklı fikri olan hileyi düzeni görür, ona giden yolu bulur. Amma onun ardında Allah'ın emrinden nehyinden bir engel vardır. Apaçık gördüğü hileye gücü, kudreti yeterken bırakın onu. Tenezzül etmez ona. Tenezzül eden fırsatını bulup o düzene başvuran kişi din hususunda çekinmesi olmayan kişidir ancak.

ALTINCI HUTBE

Gerçekten fitnelerin meydana çıkışı, dileklere uyulmadandır. Ancak sonradan uydurulan hükümlere kapılmadandır. Ancak mutlak bunlara sarılanlar, Allah'ın dininde olmayanlara katılanlardır.

Batıl gerçekten tam ayrılmasaydı arayanlardan gizli kalmazdı. Gerçekte de batıl oluş şüphesinden tam arınsaydı inatçıların dillerine düşmezdi. Fakat bundan bir avuç alınmıştır. Ondan da bir avuç sonra birbirine karılmıştır. Bu yüzden de şeytan dostlarına saldırır. Onları batıla daldırır. Ancak Allah önceden kimlere güzel bir mazhariyet verdiyse onlar kurtulur.

Allah, rahmet etsin o kişiye ki hükmü duyar, işitir de beller. Tutar doğru yola çağrılır da yaklaşır, o söze uyar. Bir kılavuzun kemirene yapışır, eteğine sarılır da kurtulur gider. Rabbi'nin emrini gözetir, ona karşı suç işlemekten korkar. Özü doğru olarak iyi işlere, kulluklara koyulur. İşi işlerde, kulluklarda bulunur. Azıcık alarak saklananı kazanır. Çekilmesi gereken şeyden kaçınır. Oku atar amacı vurur karşılığını elde eder bulur, dileğine karşı duru. İsteğini yalancı bulur. Sabır kurtuluşuna binerek yapar. Çekinmeyi ölüm günü için hazırlar. Apaçık, besbelli yola atı sürer bembeyaz. Apaydın deliller sarılır gider. Fırsatı ganimet sayar. Acele hazırlanmaya yeğler kulluğu kendisine ezik eder.

BURADAKİ BEYANATTAN SONRA BUYURMUŞ Kİ,

Sanan, sanır ki dünya Ümeye oğullarından ayrılmaz. Hayrını, bereketini onlara sunar. Arı, duru soyunu onlara verir. Bu ümmetten onların ne sopası kalkar ne kılıcı. Böyle sunan, böyle diyen yalan bir zana düşer. Yalan söyler. Bu ancak bir tadımlık baldır ki onlar tadarlar. Sonra onu yutamazlar da birden ağızlarından düşer gider. Kuran'ı Kerim Araf Suresi ayet 179, "Yüzü, şekli insan yüzüdür, insan şeklidir. Kalbi hayvan kalbidir. And olsun ki biz cinlerin ve insanların çoğunu cehennem için yarattık. Onların kalpleri vardır düşünmezler onların gözleri vardır görmezler. Onları kulakları vardır duymazlar. Onlar dört ayaklı hayvanlara benzerler. Hatta daha da sapıktır. Onlardır gaflette kalanların ta kendisidirler."

BU HUDBESİNDE

Bundan sonra gerçekten de noksan sıfatlarda munezah olan Allah zamanında cebir ve zulümde bulunanlar da bir müddet sonra onlara esenlik göstermeden hiçbir vakit karıp geçirmemiş ümmetlerden hiç birini kırılmış kemiğini onlara bir darlık ve sıkıntı çektirmeden onları belaya düşürmeden onarmıştır. Bir hoşluğa, esenliğe yüz çevirdiniz mi bir ağır ve sıkıntılı şeye vardınız döndünüz mü, ibret almanız gerekir.

Her gönül sahibi akıllı değildir. Her kulağı lan duyup işitmez. Her bakan göz görmez. Ne de şaşılacak şey. Şu bölük, bölük halkın dinlerinde delil saydıkları şeylerin birbirine aykırı oluşuna peygamberin izini izlemeyişlerine vasiyetine, yaptığına uymayışlarına nasıl şaşma. Gaybe inanmayışlarına, arınmayışlarına, nasıl şaşmam ben? Şüpheli şeyleri yaparlar, şehvetlere koşarlar, iyi ve hayırlı işler onlarca. Kendi bildikleri işlerdir.

Kötü ve yapılmayacak şeyler de inkar ettikleri şeylerdir. Örtülü, anlaşılmaz şeylerde dayanacakları kendi reyleridir. Sanki onların her biri kendisinin midir da kendince sağlam gördüğü şeylere yapışmıştır. Yanılmaz sebeplere el atmıştır.

BU HUTBESİNDE

Dünyaya zahitlerin, ondan yüz çevirmişlerin gözleriyle bakın. Çünkü and olsun Allah ki dünya pek az bir zamanda kendisinde yurt tutanları yok eder

gider. Ondan emin olarak nimetlenenleri alametlere gark eder. Dünyadan göçen bir daha gelmez geri. Ondan beklenen nedir; sevinç mi keder mi bilinmez. Sevinç hüzünlerle karılmıştır. Erlerin takatları buna dayanmada arıklanmış, zayıflanmıştır. Size hoş gelen şeyler sizi aldatabilir. Bu aldanış elde edeceğiniz iyilikleri azaltmasın.

Allah, rahmet etsin o kişiye ki düşünür de ibret alır. İbret alır da can gözü açılır. Dünyadaki şeyler az bir zamanda yok olur gider. Ahirete ait şeylerse sürer de sürer. Sayıya sığan her şey son bulur. Beklenen her şey gelip çatar. Her gelen şey de yakındır çok sürmez gelir.

BU HUTBEDEN

Bilgin o kişidir ki kadrini, mertebesini bilir. Kadrini, mertebesini bilmeyen kişiye bu bilgisizlik yeter. Allah'ın en hoşlanmadığı kişi kendi başına buyruk kuldur. O kişi doğru yoldan sapar, kılavuzsuz yola girer; yürür gider. Dünyada ekip biçmeye çağrılsa tembellik eder, yorulur. Sanki gittiği iş gerektir gerektir ona da tembel davrandığı gerekmez.

AYNI HUTBEDE

Bir zamandır. O zaman ki adsız, şansız müminden başkası kurtulamaz. O zamanın derdinden bir mecliste bulunsa kimse onu tanımaz. Bulunmasa onu sormaz.

İşte onlardır doğru yolun ışıkları, karanlık yollarda, şüpheli bellerde diydayet alametleri halk içinde fazla söz söyleyip bozgunculuk peşinden gitmezler. Kulların ayıplarını fesetmezler. Allah kendilerine rahmet kapılarını açtığı kullardır onlar. Kötülüğü giderdiği gazabını üstlerinden kaldırdığı kişilerdir onlar.

Ey insanlar, size içi dolu bir kabın baş aşağı edildiği gibi İslam'ın da baş aşağı edileceği zaman gelip çatacaktır. Ey insanlar, gerçekten de Allah size cevr edemez. Bundan korumuştur sizi. Amma sizi sınamaktan da vazgeçemez. O, ulular ulusu (Bunda elbette deliler var biz kulları sınarız elbette) Mümin Suresi ayet 30.

BU HUDBEDE

Ey insanlar, kim kardeşinin dininde bir sağlamlık, tuttuğu yolda gerçeklik olduğunu bilmesi onu öyle tanımışsa insanların onun hakkındaki sözlerini dinlemesi gerek. Çünkü o, ok tutan atar atar ok amacından sapar; söz bazı kere yanlış olur, seni savurur atar.

O sözün batılı yok olur gider. Allah'sa duyar. Ve tanıklık eder. Hakk'la batıl arasında ancak dört parmak vardır. (Bu sözün manası sorulunca parmaklarını bitiştirip kulaklarıyla gözlerinin arasına koyup buyurdular ki) batıl duydum, işittim değindir. Hakk'sa gördüm dediğindir.

BU HUTBEDE

Hayır ve ihsana olmayana ehil bulunmayana bezledenin, o ihsandan nasibi ancak aşağılık kişilerin övgüsü, kötülerin sevgisi, bilgisizlerin sözleridir. Onlara ihsan ettikçe gerçekte eli açık sayılmaz. Hiçbir şey vermemiştir. Allah yolunda nekes sayılır. Allah kime mal, mülk verdiyse önce yakınlarına vermesi, konuklarını doyurması, tutsakların hürriyetine kavuşması, yoksullara, borçlulara ihsan etmesi ve haklarını vermek, kötülüklerden korunmak, sevap elde etmek için dayanıp direnmesi gerekir. Bu huyları elde etmek için dayanır. Allah dilerse dünya ululuklarının yücelerini elde etmektir. Ahiret üstünlüklerine ermektir.

ÖLMEK, DİRİLMEK VE RUH

Bazı insanlar, insan öldükten sonra dirilmez diyorlar. Halbuki vücut veya beden, ceset bunlar kefene sarılır toprağa verilir. Nice yıllar sonra o beden çürür, toprak olur. Ruh, yaşamaya devam eder. Bu ruhlar dünya yok iken yaratılmış. Ruhlar, yaratılınca Cenab-ı Hakk'tan bir nida gelir: "Ey ruhlar (Elestuburebukum) yani ben sizin Rabbinizim." Bu seda ruhlara gelince, bazıları "Belli" dediler. Bazıları "la" dediler. Belli demek, "Evet, sen bizim rabbimizsin" demektir. Bazıları da sessiz kaldılar. İkinci defa yine seda geldi. "Ey ruhlar, ben sizin rabbinizim" dedi. La diyenlerden bazıları "belli" belli diyenlerden bir kısmı da "la" dediler. Susanlardan bazıları "belli" dedi. Bazıları "la" dediler. Mulakatı Hacı Bektaş-ı Veli'ye göre üç sefer tekrarlanmış. Onun için bazı ruhlar üç sefer belli demişler. Bu ruhlar, doğru doğru ruhlardır ve verdiği sözden dönmezler. Bu ruhlar, Hakk'a sadık kalmışlar bazıları dönektirler, bazıları inkarcılar.

Bazıları verdiği sözden caymazlar, bazıları dönektir verdiği sözden cayarlar. Bazıları inkarcılar, inanmazlar. Bu olay ruhların yaratılışından beri gelir. Kalubedan beri Müslüman'ım kelimesi ruhların yaratılışından beri gelir anlamı.

Dünya olmadığı için ruhlar suya sığındılar. Onun için insan olsun, hayvan olsun mayası sudandır. Baba belinden ana rahmine bir damla su akar ve çocuk ana karnında gün be gün büyür ve meydana gelir. Erkek hayvandan dişi hayvana bir damla su düşer hayvan yavrusu doğar.

Bizdeki bu ruh, nice kere gelip gitmiştir.

Kuran'ı Kerim Mümin Suresi ayet 80, "Ve hüvelleziy yuhyiy ve yümiytü ve mehuhtilafülleyili vennehari efela Ta kılune."

Türkçesi: Ve dirilten de öldüren de odur. Gece ve gündüzün birbiri ardınca gelip gitmesi onun emriyledir. Hala aklınızı kullanmayacaksınız.

Hac Suresi ayet 66, " Ve hüvelleziy ah yakü sümme yumiytüküm sümme yuh yiyküm innel insane lekefürün."

Türkçesi: Ol Allah Teala size hayat verdi sordu sonra sizi öldürecek ve yine diriltecektir. İnsanlar gerçekten nankördür.

Enam Suresi ayet 60, "Ve hüvelleziy yete veffaküm billeyli veyalemü macerahtüm binnehari sümme yeb asüküm fiyhiliyukda ecelün müsemmen, sümme ileyhi merciküm sümme yünebbiüküm bima küntüm ta melüne."

Türkçesi: O Allah Teala ki geceleri sizi öldürür (Kendinizden geçirir, uyutur) gündüzleri uyandırır sonra dünyada ömrünüz tamam olunca, ölünce yine diriltir. Dönüşünüz onadır.

Enam Suresi ayet 95, "İnnallahe FAlikulhabbi venne va yuhri cülhayeye minelmeyyiti ve muhriculhmeyyiti minelhayyi, zalikumullahu fenne tu fekune."

Türkçesi: Şüphe yok ki taneleri ve çekirdekleri yararak nebatları ve ağaçları yetiştiren Allah'u Teala'dır. Ölüden diriye o çıkarır, diriden ölüye çıkaran odur.

Açıklama: Gece ölüm, gündüz tekrar dünyaya gelmektir. Ruha ölüm yoktur. Adem'in devrinden beri ruhlar devri daimdir. Nasıl ki bir çekirdeği

toprağa gömersin o yarılır yine bir fidan çıkar. Herhangi ağaç. Cenab-ı Hakk bunları misal gösterir ki insanlar bilsinler.

Enfal Suresi ayet 22, "İnne şerreddevabbi indallahissum mülbükmülleziyne la ya kılune."

Türkçesi: Zira indallah yeryüzünde yürüyen canlıların en şerlisi Hakk'ı işitmeyen ve söylemeyen sağır ve dilsizdir ki Hakk'ı işitmeyen akıl etmezler.

Açıklama: Bu ayetin manası şudur. Kötü insanlar inanmazlar, öğüt verirsin aldırış etmez, nasihat almaz. Sanki sağır her türlü kötülüğü yapar her zaman kötülükten zevk alır. Allah'ın emrine uymaz. Onlar öldükten sonra ruhlarını kötü ve şerli hayvanlara verilir.

O hayvanlar ki sıfırın altında kırk derece karda, fırtınada aç, ormanda, dağlarda yaşarlar. Beden, vücut ceza çekmez. Cezayı çeken ruhtur. Ruh, bedeni terk edince o beden satırla doğransa ne bir ses verir ne de inler. Can bedeni terk etti. Buna ruh deriz. Veliler buna can derler. Vücuda ceset derler. Can bedeni terk etti bedeni de defin edin derler.

Kaf Suresi ayet 43, "İnna nahnu nuhyiy ve numiytu ve ileynelmasiyrü."

Türkçesi: Şüphe yok ki dünyada insanları biz diriltir ve biz öldürürüz. Ve ahirette ceza için ancak dönüşleri bizedir.

Enfal Suresi ayet 55, "İnne Şereddevvabbi indallahilezine Keferu Fehum layuminun."

Türkçesi: Yeryüzünde yürür canlıların en şerlisi inkarında ısrar eden münafıklardır. Onlar imana gelmezler.

Açıklama: Kötü amel işleyen insanlar, yalan, zina eden, haram yiyen, söz gezdiren, iftira eden öldükten sora onların ruhu yılana, akrebe, domuza, kaplumbağaya, tilkiye, kurda herhangi bir mahlukata girer dünyaya geri gelir.

Casıya Suresi ayet 26, "Kulillahu yuhyiyküm sümme yümiytüküm sümme yecme uküm ila yevmilkayetemi la rebye Fiyhi ve lakinne ekserennasılaya le müne."

Türkçesi: De ki Allah sizi diriltir sonra öldürür. Sonra da kıyamet günü hepinizi bir araya toplar. Fakat çoğu insan bilemez bunu.

Açıklama: Ölümden sonra ruh amel defteriyle ahiret hakimlerinin huzuruna gider. Hakimler, o kişiye görevli meleklerin yazdığı amel defterine bakarlar. Ceset ise toprağa gömülür. Hakk mahkemesi hakimleri kişilerin amel defterine göre karar verecekler.

Hakk mahkemesinde nasıl bir cezaya müstahak olmuşsa, kaç yıl ceza verilmişse, eğer cehennemi hak etmişse, herhangi bir hayvan yavrusuna girer bu dünyaya geri gelir. Bu kurt, köpek, domuz, ayı, tilki, kuş ve nice hayvan olabilir.

Şayet cenneti hak etmişse, ameli iyi ise mahkemede cenneti hakk etmişse, o kişinin ruhu ana karında bir bebeğe girer bir insan olarak dünyaya gelir. Yedi türlü cehennem vardır. Sekiz türlü cennet vardır. Hangisini hak etmişse ona o verilir.

Hazreti Davud'a gelen ZEBUR Kitabın'da buyurur. HASEA 6. BAB ayet 1, "Gelin ve Rabbe dönelim. Çünkü o parçaladı ve bizi o iyi edecek. O vurdu ve bizi saracak."

Ayet 2, "İki gün sonra bizi diriltecek. Üçüncü gün de bizi kaldıracak ve önünde yaşayacağız."

Ayet 3, "Bilelim. Rab, bilgisinin ardına düşelim. Onun çıkması tan gibi gerçektir ve bize yağmur gibi yeri sulayan son yağmur gibi gelecektir."

Suara Suresi ayet 81, "Velleziy yümiytüniy sümme yuhyim."

Türkçesi: Ve beni öldürür o. Ve sonra diriltir.

İmanın şartı altı maddeden oluşur. Bir, Allah'a inanmak. İki, meleklerine inanmak. Üç, Allah'ın kitaplarına inanmak. Dört, peygamberlerine inanmak. Beş, ahiret gününe inanmak. Altı, kadere inanmak. Tecellisini alan kazaya ölümden sonra dirilmenin gerçek olduğuna inandım ve iman ettim.

Ali İmran Suresi ayet 27, "Tulicülleyle fiynnehari ve Tulicünnehare fiyleyli ve Tuhricülhayye minelmeyyiti ve Tuhriculmeyite minel hayyi ve Terzukumen Tesau biğayri hısabin."

Türkçesi: Geceyi gündüze, gündüzü geceye ihdal edersin ve ölüden diri, diriden ölüyü çıkarırsın. Dilediğine hesapsız rızık verirsin.

Enam Suresi ayet 96, “Falikul ısbahı ve cealelleyle sekenen veşşemse vel kamere husbanen zalike Takdiyrul aziyzil aliymi.”

Türkçesi: Sabahı gecenin karanlığından yarıp çıkaran odur. Geceyi bir istirahat yeri, güneşi, ayı da birer hesap nişanesi kılmıştır. Bu aziz ve Alim olan Allah’ın taktiridir.

Açıklama: Gece bir ölüm, gündüz dünyaya gelmek misal olarak Cenab-ı Hakk gösteriyor. Ölmek ve ruhun ölümsüz olduğunu dört kitapta beyan ediyor. Yerin dibinde ve altında cennet ve cehennem yoktur. Aramızdadır her şey bu dünyadadır. Ahiret dedikleri velilerin, evliyaların beyanına göre bu dünyadadır. Bu dünyanın içinde bir dünya var ona ahiret demişler.

Tövbe Suresi ayet 116, “İnnallahe lehu mülküssemavati vel ardı yuhyiy ve mümiytü ve malekum mindunillahimin veliyyin ve la nasıyrin.”

Türkçesi: Şüphesiz göklerin, yerin mülkü Allah Teala’nındır. O hem diriltir, hem de öldürür ve sizin ondan gayrı ne bir dost ve ne de bir yardımcınız yoktur.

Yunus Suresi ayet 56, “Hüve yuhyiy ve yümiytü ve ileyhi Türceune.”

Türkçesi: O diriltir ve öldürür. Ve hepiniz ancak ona rücu edeceksiniz.

İncil KORİNTİLER 15. BAB ayet 4, “Mesih öldü, gömüldü. Üçüncü gün ölümden dirildi.”

Ayet 5, “Sonra on ikilere göründü. Daha sonra da beş yüzden çok kişiye göründü.”

Ayet 12, “Eğer Mesih’in ölümden dirildiği duyuluyorsa, nasıl oluyor da aranızdan bazıları ölüler dirilmez diyor.”

Ayet 13, “Ölüler dirilmezse Mesih de dirilmemiştir. Mesih, dirilmişse ölüler dirilir.”

Hazreti peygambere “Ölüm nasıldır” diye sormuşlar. Hazreti peygamber buyurur: “Ölüm müminler için bir evden başka bir eve göçmeye benzer.”

Rum Suresi ayet 17-9, “Yuhrıculhayye minelmeyyiti ve yuhriculmeyyite minelhayyi ve yuhyiyl arda bade mevtiha ve kezalike tuhrecüne.”

Türkçesi: O ölüden diri, diriden ölüyü yaratır. Yumurtadan canlı kuşları ve kuşlardan cansız yumurtayı yaratır. Kurumuş nebatları yağmur yağdırır, yeşertir ve diriltir. Siz de öldükten sonra dirilip çıkarılacaksınız.

Vakıa Suresi ayet 61, “Ala en nübebdile emsaleküm ve nünsieküm fiy mala talemune.”

Türkçesi: Kılıklarınızı değiştirmeye ve bilmeyeceğiniz bir surette sizi yaratmaya da kadiriz.

Açıklama: Allah, insanı ameline göre ölümden sonra o ruhun mahkemesi yapılır. O ruh nasıl bir kılık hak etmişse o kılıkla dünyaya gelir. Cenneti hak etmişse ana karnında bir bebeğe girer doğar, dünyaya gelir. Eğer mahlukat sıfatını hak etmişse bir hayvanın sıfatında cehennemlik olarak gelir dünyaya.

Doğruluktan şaşmayalım ve ayrılmayalım ki insan gelip, insan gidelim. Mürşidim Başköylü Hasan Efendi’nin sözüdür. Sözü Hakk’tır. Buna şüphe yoktur. Adem’in devrinden günümüze kadar devri daim olarak gelip giden bu ruhlar ve canlar da denir. Veliler ruha (can) demişler. Kişinin bedeni önemli olduğu gibi canı da büyük önem taşır.

Çünkü can bedeni terk edince beden toprak malıdır. O nedenle toprağa verilir.

Rivayete göre bir gün, bir pir arkadaşıyla talipleri gezerken, yolda giderken yolun kenarında bir sığır sürüsü varmış. O sürüde bir öküz, insanlara vururmuş. Sahibini dahi vururmuş. Öküz, dede ile arkadaşını görünce onlara doğru bağırarak gider.

Çoban, “Ey yolcular dikkat edin. Öküz size vurmasın. İnsanlara vuruyor kendinize dikkat edin” diye söylüyor. Pirin arkadaşı, “Dedem bak çoban diyor ki yolcular kendinize dikkat edin. O öküz, size vurmasın diye bizi çağırıyor.”

Pir, “Oğlum, merak etme. O bize vuramaz.” Öküz bunlara yetişir ve on metre kala başını yere sürerek pirin ayaklarına yüzünü sürer. Pir öküzün kulağından tutar. Öküz kalkar ve pirin peşinden köye gider. Herkes bu durumu

görünce susar. Köylüler dedeye sorarlar, “Dede, bu öküz köyde her kesi vururdu nasıl olur da sana karışmadı. Peşinden köye geldi?”

Dede cevap verir: “Bu öküzdeki ruh benim bir talibim vardı. Ben onlara giderken bana hizmet ederdi. Bana saygı gösterirdi. O talibim öldü ve ruhu gelip bu öküze girdi. Dünyaya öküz olarak geldi. Ve beni tanıdı. Ayaklarıma kapandı” dedi. “Öküzün sahibi kimdir?” diye sordu. Biri, “Sahibi benim” dedi. Dede, “Öküzü kurban edelim” dedi. Öküzün sahibi dedenin sözünü kırmadı. Tekbir getirerek öküzü kurban ettiler, köye dağıttılar.

Bingöl’de bir dede varmış. Dedeni ismi Pire Hanuku imiş. O köyde ağa varmış. O ağanın azgın bir köpeği varmış. Gündüzleri bağlar, geceleri açarlar. O gün unutmuşlar, bağlamamışlar. Dede köye giderken köpek dedeye doğru gider. Ağa koşar köpeğe yetişemez. Köpek dedenin yanına gider, durur. Ağa, komşular sorar, “Dede sen bu köpeğe ne söyledin sana karışmadı?” Dede, “Bana yaklaşınca yüzüne tükürdüm. Sen o zaman köpek gibi insanlara hakaret ederdin. Öldün yine millete saldırıyorsun.” Ağa sorar, “Bu ne demek?” Dede, “Bu köpekteki ruh senin babanın ruhudur. Baban ölünce ruhu köpeğin sıfatına verildi. Baban, komşulara hakaret ederdi.” O köpek bir daha kimseye karışmamış.

BAŞKÖYLÜ HASAN EFENDİNİN NASİHATLERİ

- Her ne ararsanız doğuştadır. Yaratılışını kapısı anne babadır. Anne, babayı sevmeli, riayet, hürmet etmeli.

- Doğum kapısı Hakk kapısıdır. Bu kapıdan doğup gelenler Hakk’ın varlığını ispat etmişlerdir. Doğumda gelen sevgi Hakk sevgisidir. Sevilen sevgide her iki tarafın birbirine karşı doğru olmasını, nikahına karşı sadık, namuslu, vicdanlı olmaları lazımdır.

- Nefse tabi olanlar, anaya babaya karşı asil olup ana baba sevgisini kaybedenlerdir. Bunlar cehennemliktir. Anne, baya sevgisini kazananlar anne, baba, duasını alanlar cennetliktir.

- Hakk’ın emri ile doğar evlat. Hakk ile bir doğar. Annesini, babasını Hakk bilir.

- İnsan cenneti, cehennemi kendi evinde kazanır. Cennet, cehennem kar, koca arasındadır.

- Cenab-ı Hakk'ın cehennem, cennetini kendinizde görün, Rahmanda, şeytanda, hakta, nehakta cümle mevcudat insandadır.

- Hakk cemalini görmek isteyenler aynada kendi yüzüne baksın. Hakk'ın emri, rızasını tutan insanda kendini ispat eder.

- İnsanın dünyaya gelmesindeki maksat yaşamındaki imtihanı kazanıp insanlığını ispat etmesidir. İnsanlara insanlığı tanıtan dünyadır.

- İnsanlardaki alacalığı anlamak için insanın işleğine, süreğine, gidişatına bakılmalı bunlar iki dilli, ikiyüzlü, karıştırıcı riyakarlar olup en doğru sözleri yalan ve isnattır. Yeminle herkesi kandırırlar.

- İnsanı hayvanı birbirinden ayıran tavır ve davranışında belli olur. Bu da doğruluk üzerine ispat olur.

- Bir insanın saflığından istifade etmek kul hakkı yemekle Hakk'a kul olunur mu?

- Gerek kadın gerek koca edeplerini başkasının önünde açarlarsa bunlardan doğanlar azgın olur.

- Af katiyen yoktur. Hayır ihsanla günahlar af olursa mazlumların hakkı hukuku kayıp olur.

- Cümle insanlar birbirine kardeş bacıdırlar. Birbirine hile, fırıldak, yalan, hilebazlık olmaya.Birbirine karşı özü, sözü doğru olmalıdır.

- Anadan doğma ile insan, insan olamaz. İnsanın özü, sözü, izi bir olmazsa hayvan sayılır. İnsanı hayvan eden kötülüktür.

- İnsana namustan başka yar, vicdandan başka dost yoktur. İnsanın iyisi, kötüsü, namus ve vicdanıyla ispat olunur.

- Karı, koca arasında mahremiyet ile edebi sadece kendi aralarında bir sır olarak kalmalıdır.

- Dost dostun malını, kazancını, namusunu korumak, kollamak boyunun borcudur.

- İkrara sadık olanların canı, cananı bir, özü, sözü yüzü, izi bir birine kardeş ve bacıdır.

- Vurucu, kırıcı, cevri kuvvet, kanlı olanlar kurt oğlu kurttur.

- Vücudu kaybetme, yakma, çürütme ve öldürme. Oluru, olmazı, sağı, çürüğü birbirine katmayın. Vücudunuzu Hakk'ın emrine uydurun. Hakk'ın emri rızasında olan vücut hiçbir zaman çürümez ve ölmez.

- İnsanı şeytandan ve hayvandan ayırmak için de sürek ve işleklerine bakınız. Bunların hal ve hareketi hayvana benzerse hayvandır. Benzemezse insandır.

- İnsana olan secde Hakk'ın emridir. Hakk kendini insanda ispat etmiştir. İnsanın kalbindeki olan noktaya secde edilmiştir. Hakk, kendisi de kendi noktasına secde etmiştir. Onun için talip olanlar birbirine secde niyaz ediyorlar.

- Haksızlığa maruz olup mağlup olanları kanun ile müdafaa edin. Hakk'ı, hukuku sorup arayınız. Hakk, hukuku sorup aramayan zat şah olamaz.

- Hakk'tan daima korkmalı ve bütün kötülüklerden el çekmeli ve kendinizi kurtarmalısınız.

- Fatıma'nın emrini tutmayan, dersini okumayan, sözlerini dinlemeyen rahmetten uzak olup talip olamaz.

- Bir olmayan söz, öz, iz, yüz çürüktür.

- Haksızlık edip ibadete gidenlerin yolu doğrudan doğru cehenneme giden sürgünlerin geldiği yoldur.

- İnsan kimdir? İnsanın sözü, özü, izi, yolu birdir. Bir insan söylediği söze sahip olursa, yalan söylemezse, zina etmezse, daima doğru olanı yaparsa ve haksızlık yapmadan evrensel insan haklarını vicdan hukuku ile koruyorsa fırsat düştüğü zaman istifade gözetmiyorsa kul hakkı yemiyorsa işte o insan Allah'a varmıştır.

- Vicdan terazisinde kendisini tartmayan insan değildir. Mahlukattır.

- Birlik dost ve kardeş evidir. Ayrımcılık, düşmanlık, husumet ikilik evidir.

- Sahipsiz ne olursa olsun azgın olur. Kuran, İncil azgınların eline geçti. Kendilerine göre uydurdular. Kuran'a, İncil'e uymadılar.

- Dövüş, kavga, yalan, zina, fusku fücur, dili küfür olan insanlar ne fenalık etmişse kendilerine etmiştir. Karşısındaki adamın size yaptığı küfür ve fenalığa sabır edin, insan, insanlığını ispat etmiş olur. Sabır etmeyenler küfür etmiş gibi olur.

- İnsan, insanın rahmanıdır. İnsan insanın şeytanıdır. İnsanlar azdı, doğruluktan ayrılıp şeytan yoluna saptılar.

- Allah, hırs, nefs, tamah ile kullarını imtihan eder. Nefsini öldürene ne mutlu.

- Ana yol Fatıma'dır ve şefaatkani Fatıma'dır. Fatıma'sız yol zulumattır. Baba dede yolu zulumata düştü. Yolsuz, kanunsuz oldular. Onlardan şefaat kalmadı.

- İbadet Hakk'ın emri rızasıdır. Doğruluktur. Zira Allah'ın duaya ihtiyacı yoktur. Namusuna, vicdanına sahip olup doğru olanlara bağlıdır.

- Hakk'ın merine tabi olup rızasında gelenler eline, beline, diline sahip olanların gözleri görmez, kulakları duymaz, ayakları tutmaz, elleri oynamaz. Bunlardan kötü hal, bet muamele, fena fiil yoktur. Bu insanların hal ve hareketleri Hakk'ın emri rızasıdır.

- Adem'in dini, mezhebi Allah'ın rızasıdır. Başka din, mezhep yoktur.

- İradesine sahip, hakim olanlar doğru yola bağlı, kul hakkı yemeyen, haksızlık etmeyen, hırsızlık etmeyen, görmediğini gördüm demeyen şeklinde konuşmayan, bu gavur, bu kızılbaş diye insanların arasına ayrımcılık sokmayan, Hakk çalışır, Hakk kazanan, Hakk alıp veren, doğru doğar. Doğrudan doğan Hakk kanun ve adalettir.

- Size son sözüm Allah emrini tutmayana Allah düşmandır. Allah'ın her çeşit kötülüğünüzü affedeceğini sanmayın. Onun için daima Allah'tan korkmalısınız. Sonra sizi de sizden önce gelen dünyalılar gibi yok eder.

- Ben dünyada iki avanağa çok acırım. Biri doğru olan emrimi tutmuyor, gayretimi çekiyor, diğeri de beyhudeye emek veriyor, verendir.

- Nikahtır, yerin göğün direği.

- Namusa, vicdana sahip ol. Namus, vicdan gösterir doğru yol.

- Kimseye kuyu eşme, düşersin. Herkes ettiğini sonunda bulur.

- Cennet dediğiniz kız evlat ayalindir.

- Herkes aslı, nesli ile sorulur.

- Aleviye zulüm ettirene kalmaz. Mazlumların ahı sebeplerden sorulur.

- İşleğine hile katmayın. Artık alıp eksik satmayın.

- Ayrımcılık yapanlar lanettir. Oynaş edenler ittir, kancıktır.

- Hakk emri ikrar, iman yoludur.

- Hakk'ın meri imam Hasan'dadır. Fatıma'dır İmam Hasan'ın özü. Yer gök yok iken bu yol var idi, cümlesi cümleye kardeş, yar idi.

- Sır karı koca arasında gizlidir. Sır insanlara mahsus edep, hayadır.

- Edep, haya açılırsa yüz kara olur. Şeytani nefs arar seni bulur.

- Taliplerin Hakk yolu kardeş bacıdır. Kardeş bacı bilmeyen zehirden acıdır.

- Kapı Fatıma'dır. Fatıma'da açılır. Talip olanlar Fatıma kapısından içeri girerler.

- Şeriat namaz, oruçla değil, Hakk'ın cemaline eğil. İnsan olan Hakk'ı kendisinde bilir.

- İnsan olan açık saçık gezmez. Hakk'ın emriyle örtünür. Hayvan olan açık saçak gezer utanmaz ve utanma bilmez.

- Edep, haya, vicdan namusa bağlıdır. Vicdan namus ikrar imana bağlıdır. İkrar iman yol erkana bağlıdır. Yol erkan Hakk'ın emrine bağlıdır. Hakk da kendi emrine bağlıdır.

HAKİKAT YOLU

Dünyada iki ana yol vardır. Biri Naciye'dir biri de Havva'dır. Dünyada olup biten bütün kötülükler, iyilikler ana yolunda ispat olur. Kötülükle gelen de iyilikle gelen gibidir ve ana yolunda tasdik olur. İnsan her şeyi en başta ana yolunda arayıp bulmalı, ortada, sonunda bulunmaz.

Baştan alıp süze süze kendisini bulduğu anda hakikat aşikare olur. Aşikare olanların bir Havva'dır. Allah'ın verdiği emri bozdu. Adem'i kandırdı ve kendine tabi ettirdi. Bu yüzden sürgün olarak dünyaya geldiler. Bu nedenle kötülüklerin başı Havva'dır.

Hakk'ın emriyle gelen Naciye'dir. Naciye ile Sit birbirinin emrinde Hakk'ın rızasını kazanmışlardır. Hakikat Naciye ile Sit'tir. (Naci.) Bu nedenle iyiliğin başı Naciye'dir. Ve hakikat yoludur. Hakikat yolu hem nurdur hem de sırdır. Naciye nurdur, Sit de sırdır.

Sit'in esas ismi Naci'dir. Naci Hakk'ın emriyle sırdan gelip Adem'e oğul olduğu için adına Sit denilmiştir. Sit ile Naciye birbirine bağlıdır. Bu birbirine bağlı olanlar bakidir. Baki dünyasında altı üstüne üstü de altına bağlıdır. Bağlılardan doğanlar ikrarla birbirine bağlıdır ve imanda şahitleridir. Bunlar Hakk'ı kendilerinde mevcut gördükleri için birbirine secde, niyaz ediyorlar.

Bu nedenle yüz yüze, cemal cemale, karşı karşıya secde, niyaz ediyorlar. Secde erkana, eşyaya, ağaca, taşa ve duvara değildir. Secde insanadır ve cemal cemaledir.

İnsanın yüzü (cemali) Hakk'ın cemalidir. İnsana yapılan secde Hakk'ın cemaline ve vücudunadır.

Bu nedenle birbirine secde niyaz edenler bakidir. Etmeyenler fanidir. Fani dünyanın altı yoktur. Altı narı cehennemdir ve kıyamet kuyusudur. Bağlısı yoktur. Aralarında Tavus (şeytan) vardır ve dünyanın içindedir.

Kaim dünyasına baki, daim dünyasına da fani dünyası derler. Herkesin dünyası kendisiyle biledir. (Bilinir) Baki dünyasından gelenler, kendilerini doğuştan ana yoluyla geldiklerini ispat ediyorlar. Doğuş yolu Hakk'ın yoludur. Doğuşu Hakk bilenler Hakk'ın kendilerinde mevcut olduğunu bildiklerinden dolayı doğuş yolunun sır ve nur yolu olduğunu tasdik etmişler ve tasdikleri de imanlarıdır.

Baba yoluyla gelenler zulumat dünyasında narı nur yoluyla güman ve dumanla kandil-i kudrete geldiler.

Kandilde, derya çekilince yere indiler. Dünyadaki kalıplarını alarak cennete gittiler. Allah'ın emrini tutmadılar. Şeytana, nefsine uyup ikrarlarından inkar oldular ve böylece dünyaya sürgün olarak geldiler.

Emri tutmayanların kalemi şer eliyle mukadderat defterine Allah'ın emriyle taktirle yazılan yazıdır. Bu yazı kötülüklere, fena fiillere, bet muamelelere, yanlışa, yaramazlara, olmazlara, zinaya, yalancılara, her türlü kötülüğe meydan verenlerdir. Bunların günahları itikat ile kurban niyaz ile af edilmiştir. Çünkü Allah Gaffuru Rahimdir. Ve rahmandır. O, günahları affeder. Allah'ın bin bir ismi, bin bir kapısı vardır diye kötü işlerden, süreklerden, bet muamelelerden, fena fiillerden, kötü hallerden, kirli işlerden geri kalmayarak her türlü çirkinlik ve çirkefliklerini bin bir ismine güvenerek pervasızca yapıyorlar.

Çünkü şeytan nefsi bunları böyle kandırmıştır. Korkmayın Allah affedendir diyerek milleti kandırmışlar ve yoldan çıkarmışlardır.

Aşikare, şeytan yoktur. Şeytan içimizdeki nefsi emarelerdir ve yenilen haram gıdalardan kuvvetini almaktadır. Haram gıdalar ise ondan, bundan hile ile vurucu kırıcı cevri kuvvetle ve gasp ederek alıp verilen haram lokmalardan, vücuda yerleşen pis kandır. Şeytan insanların kalbindedir ve insanlar emri kalpten alıyor.

Şeytanın emrine uyanlar, tutanlar şeytanla birdir ve şeytandır. Bu son dünyada daha evvel gelen dünyalılardan olan Ademler de şeytan nefsine uyduklarından dolayı Allah onları yok etmiştir. Şimdi sıra son dünyaya gelmiş insanlardadır. Ancak bu son dünyada Allah'ın emri rızasıyla gelenleri Allah yok edemiyor. Çünkü emrine, kuvveti yetmiyor. Allah'ın kendi emri kendisinden daha kuvvetlidir. Nedeni ise; verilen emir Hakk'tır. Hakk, batıl olamaz, yok olamaz.

Hakk güneş gibi nurdur, sırdır. Emir ise kanundur ve adalettir. Kendi emrini tutmayan, kanununu tutmayanlar kanun düşmanı olur. Kanun, adalet Hakk'tır. Namus, vicdandır, hakimdir. Hakim, sağı, çürüğü birbirinden ayırıp

Hakk'ı meydana getirendir. Haklıyı, haksızı birbirine katan değildir. Katanlar hükümdarlardır. Katmış, karıştırmışlar.

Hakk, Allah'en emri rızası ile hakim olan bir hakimdir. Taci namus vicdanı hakimdir. Vicdan hakimlerin hakimidir ve Hakk'tır. Hakk emriyle gelenlere sahiptir.

Hakk emriyle gelenler devri kaimdir. Ve Adem'den ayrılan insanlardır. Hakk'ın emrine tabi olup rızasında gezenler, eline, diline, beline sahip olanlardır. Bunların hal ve hareketleri Hakk'ın emri rızasıyladır. Bunlar rahmet deryasından rıza yoluyla gelenlerdir.

İnsanlara daima doğru yol gösterip, doğru söz söyleyenlerdir. İnsanları kötülüklerden, kaza belalardan, her türlü kirden alıp kurtaranlardır. Bunların kanunu kaim, dünyaları da yeri de kaimdir.

Dünyaları güneş gibi orta yerde ebedidir ve gecesi, gündüzü yoktur. Cenab-ı Hakk'ın emri rızasında olmayanlar Tavus'a tabidir. Havva'nın bir tarafı Adem, bir taraf da Tavus'tur. Havadan doğanlar Tavus'un vasıtasıyla bir birine düşmandırlar ve birbirine düşman olmuşlardır. Tavus, Adem'e secde etmediğinden dolayı Havva'yı kendine tabi ettirdi. Bu şekilde Adem'i de kandırarak kendisi gibi her ikisini sürgün ettirdi.

Bu şekilde Adem'in evlatlarını da birbirine düşman etmiştir. Tavus, böylece Adem ve Adem evlatlarına olan düşmanlığını ispat ederek amacına ulaşmıştır.

Naciye Hakk'ın emri ile geldiği zaman, Havva da Tavus'u Naciye ve Naciye evlatlarına düşman ettirmiş ise de Naciye ve Naciye evlatları Tavus'a tabi olmadılar ve emrini tutmadılar.

Ancak Tavus, Havva oğullarıyla, Naciye oğullarını birbirine düşman ettirmeyi başarmıştır. Nedeni de bunların aslı, nesli bir olmadığından dolayı birbirine düşman olmuşlardır.

Tavus (şeytan) sürgün olmadan önce Allah'ın sır katibiydi. Her ne kadar sürgün olmuş ise de Allah'ın emriyle Havva oğullarını, Naciye oğullarıyla birbirine katıp karıştırmaktadır. Kızlarını birbirine alıp vermiştir.

Kızlarını zina ettirmek ve Naciye evlatlarını ortadan kaybetmek istemişse de amacına ulaşmamış ve kaybettirememiştir. Nedeni de Naciye ve evlatları emirle geldikleri için emir Naciye veya evlatlarına sahip olmuştur.

Naciye ve evlatlarına olan her zulmü hakaret Allah'tan emirsiz hiçbir şey olamaz. Her şey Allah'ın emriyle olur. Hazreti Muhammed'i emirle gönderdi, resul etti. Ali'ye Zülfikar'ı verdi ve putları kırdı. Putlara tapanları kırdırdı. Allah, her iki tarafa meydan vermiştir. En çok fenalığı Ali'yedir. Nedeni de Tavus'un vasıtasıyla baki dünyasını kayıp ettirmektir.

Zülümat, lanet deryası Tavus Şeytanın mekanıdır. Lanet Tavus'un bir diğer ismidir. Ve Tavus'a tabi olanlar lanet olur. Tavus'a tabi olmayan rahmettir. Rahmet Hakk'ın mekanıdır. Hakk birdir. Bir ismi vardır. Tavus'un çok ismi vardır. Bu isimler şunlardır; Tavus, şeytan, lanet, kalmaz, yaramaz, olmaz, hasut, yalan, yılan, zina, buğuz, adavad, isnat, fusku fücur gibi isimleri vardır. Pek çok isimleri vardır.

Tavus'u gördüm, Tavus'un yüzünde kıl yoktu. Çıplaktı. Gözleri büyük, gözleri ve yüzü kırmızı; kızıldı. Gözü kör değildir. Kör denilmesinin manasının nedeni, Hakk'ın emrini tutmadığı ve insanlara düşman olduğu için Tavus ve Tavus'a tabi olanlara kördür denilmiştir.

Hakk'ı kendilerinde görmeyenler, Hakk'ın emrini tutmayanlar kördür ve Tavus'la farkları yoktur. Buğday, Tavus'un mekanıdır. Tavus'u kalpten çıkarmak için Hakk'ın emrini tutup rızasından dışarı çıkmamak gerekir. Tavus, kalpten çıkınca o kalp Hakk'ın mekanı, durağı olur. Tavus'u kalpten çıkarmayanların mekanı olmaz.

Kalbi, Hakk'ın mekanı yapmak için namus ve vicdana sahip olup, edepli, hayalı olunmalıdır. Eğer edeplerini koca veya karısı birbirinin dışında başkasına açarsa, haya perdesi yırtılır. Yüzleri kara olur.

Edep yeri açıkta kaldığında aynen kurdun koyunun kuyruğunu koparıp götürdüğünde koyunun edebinin açıkta kaldığı gibi olur.

Koyun, Hakk'ın emridir. Edebi örtüktür ve kuyruktur. Buyruk ise kılınan nikahtır ve Hakk'ın emridir. Koyunun kuyruğu gibidir. Kuyruk koptuktan sonra

başka kuyruklar taksalar dahi edep yeri bir kere açıldıktan sonra bir daha örtülmüyor.

Hakk'ın emrini tutanlar koyun gibidir. Hakk'ın emrini tutmayanlar kurt gibidir.

Koyunların, barınağı, sahibi ve çobanı vardır. Kurtların ise çobanı yoktur. Bu nedenle Hakk'ın emrini tutanların mekanları Hakk'ın evidir.

Tutmayanların mekanları şeytandır ve derdine derman yoktur. Namusuna sahip olmayanların edepleri açık, yüzleri de karadır.

Nikah birdir. İki nikah yoktur. Nikah Hakk'ın birliğine bağlıdır ve birlikte iki nikah yoktur.

Abdest ile ibadet nikaha bağlıdır. Abdest de ibadete, nikah da Hakk'ın emrine ve rızasına bağlıdır. Eğer nikah bozulursa, abdest de bozulur ve yaptıkları ibadet de fasık, geçersiz olur. Abdest su ile hu ile alınmaz.

Hakk'ın emri, rızası ile nikah kıyılınca abdesti de aldırıyorlar. Aslında abdest ile nikah birdir.

Nikahı, abdesti bozan şunlardır: en başta yalan, isnat, zina, şeytanlık, tezvirlik, gammazlık, yanlışlık, yaramazlık, olmazlık, hırsızlık, kırıcılık, konu komşuya hakaret etmek, ettirmek, anaya, babaya asi olmak, başkasının hakkını yemek, kötü hal bet muamelede bulunmak, fena fiilde bulunmak gibi. İşte nikahı, abdesti de bozan bunlardır. Bunları yapanlar her ne yolda olursa olsun yaptıkları ibadet fasıktır. Herhangi milletten ve hangi dinden olursa olsun ibadetleri fasıktır.

Her şey namusa, vicdana ve doğruluğa tabidir. Cenab-ı Hakk'ın ibadete ve hayra ihtiyacı yoktur. Sadece her konuda doğru olmalı, Hakk'ın emrini tutup rızasından çıkmamalıdır dışarı. Hangi millet olursa olsun namusuna sahip, vicdanına hakim olmalıdır.

Eğer hakim olmazsa ettikleri ibadetler, verdikleri hayırlar kabul değildir.

Kimin malı, canı, namusu, kanı kime helaldir? Tabi ki helal değildir. Mala, cana, namusa, vicdana düşman olanlara karşı davacıları vardır.

Bu konularda davalarda davası olanların, davasını mahkemede hami görüyor. Ve suçluları beraat ettirmiyor. Eğer ki beraat ettirmiş olursa haksızlık etmiş olur ve o hakim hakimlikten red olur. Hakim de Hakk da birdir. Bunlarda af ve beraat yoktur. Bu nedenle yalancıların sözlerine inanmamalı af ve beraat eden de ettiren de Tavus'tur.

İnsanları doğru yoldan çıkaran, azgınlaştıran ve her bir fusku fücura tabi eden Tavus'tur. Tavus'u kalpten çıkarmak için Hakk'ın emri, Tavusu' kalpten çıkarıyor. Tavus, Hakk'tan korkmuyor, Hakk'ın emrinden korkuyor. Çünkü emir kuvvetlidir ve emir kanundur. Kanun hükümetten kuvvetlidir. Bu nedenle hüküm kanundadır.

Hakk'ın emrine uyarak düşmanı kalpten, evden, köyden, ülkeden çıkarmalı ve düşmana meydan vermemelidir. Kanunu icra etmeyen milletler ve insanlar arasına ayrımcılık sokan ve birbirinden ayıran düşmandır.

Ademi de Adem oğullarını da birbirine düşman eden şeytan nefsidir, Tavus'tur.

Ayrı ayrı millet, ayrı ayrı din, mezhep eden eyleyen Tavus'tur. Bu yüzden kardeşlerin arasına ayrımcılık tefrikat bırakmıştır. Onlar da durmadan birbirini kırıyorlar. Biz cümlemiz Adem oğullarıyız. Cümlemiz kardeşiz. Birbirimize kardeşiz. Yoldaşız diye düşünmüyorlar ki çünkü Tavus gözlerinin önüne perde çekmiş. Bu nedenle de aralarındaki Tavus'u görmüyorlar. Tavus'un yüzünden milletler ve insanlar birbirine düşman olmuş, birbirine türlü türlü zulmü hakaretler ediyorlar.

Dinler, mezhepler yüzünden milletler ve insanlar birbirine düşman olmuşlar ve birbirini kırıyorlar. Adem'in hangi dinden, hangi mezhepten olduğunu bilen var mı? Hayır, bilen yoktur.

Adem'in dini, mezhebi Allah'ın emir ve rızasıdır. Allah'ın emir ve rızası dışında başka din, mezhep yoktur. Din, mezhep Tavus'un icadıdır. Bu şekilde Adem'e secde etmemesi yüzünden aldığı sürgünlük cezasının intikamını Adem ve Ademoğullarından almak içindir.

Allah'tan gelen memurlar, din mezhep bildirmek için gelmemişler. Cenab-ı Hakk'In emir ve rızasını bildirmek için gelmişlerdir. Allah'ın dini, mezhebi

yoktur. Din, mezhep olmuş olsaydı gelen peygamberler millete din, mezhep bildirilerdi. Öyleyse dini, mezhebi ve diğer ayırımcılıkları aradan kaldırın, birbirinize kardeş olduğunuzu dünyaya ve her millete bildirin.

Aranızdaki haksızlıkların, adaletsizliklerin, kanunsuzlukların ve zulmü hareketlerin tümünü kaldırın. Hakk'ın emri rızasına tabi olun. Başka hiçbir çaresi yoktur. Çünkü bu dünyadan daha evvel gelenler, insanlar da böyle sizler gibi birbirine düşman olmuşlar ve zülümata düşmüşlerdi.

Bu nedenle Allah onları yok etmiştir. Ve sizleri de aynı şekilde yok edecektir.

Size son sözüm şudur; Allah emrini tutmayanlara düşmandır. Allah, her çeşit kötülüğünüzü affedecek sanmayın. Bu nedenle Allah'tan korkmalısınız.

Sonra sizi de bu dünyadan daha evvel gelip geçen dünyalılar gibi sizi de yok eder haberiniz olsun. Allah'ı kendinize düşman ettirmeyin. Allah'ın dostluğunu kazanmak için Allah'ın emirne tabi olunuz ki hışmından kurtulasınız. Hakk'ın emri rızası insanın en büyük dostudur.

Dost dosta daima yardım eder ve Hakk'ın emrini tutan dost olur.

İtikat, keramet ve mucizat, şeriat, tarikat, marifet ile gelmiştir. Bu yolda onların işlekleri, sürekleri şer ile hayırdır. Böylesi insanlar insanlığını ispat edemez. Hayır ile şer her ikisi bir arada olursa insanlar yol azgını olur ve insanlar doğru yola gidemezler. Yolu bozan şerdi, hayır da şerri affediyor. Af olmayacak ki yol doğru olsun. Şer atıldığı için şeriat, tarikat, marifet ile gelenler yanlış yola girdiler. Ve doğru yolu bulamadılar. Bunları doğrulatacak olan hakikattir.

Affedilenlerin devri tamam oldu. Devir hakikat devridir. Hakikat dört ile beşi birbirinden ayırıyor. Dört ile beş ruhlardır. Dört olan ruhlar; ağaçların, otların, hayvanların ve Adem'lerin ruhlarıdır.

Beşinci ruh gerçek insan olanların ruhudur. İnsanları ruhu ile gelen hayvanlar vardır ve bunlar, koyun, turna ve alabalıktır. Bunlar diğer hayvanlardan ayrıdır.

Hakikat dört ile beşi birbirinden ayırıyor ayırdıktan mora, insan kalıbında ve vücudunda olanları seçip alıyor. Hakikat kalıbında ve vücudunda olanlar ancak hakikat kapısından içeri girebilirler. Başkaları giremez.

Bir hakikattir ve hakikat de birde ispat olur. "Bir kırkı felan tanımıyor" cümlesi bir için birdir. İki oldu mu aralarına şer girer. Cümlesi bir sözdedir ve sözleri özleri birdir. Bir baştır, iki leştir. Ve leşte başa bağlıdır. Baş leşi kendine bağlaması için kanun lazımdır. Kanunsuz leş daima iki olur. İki ise ayırımcılıktır. Ve bölücülüktür.

Ayrımcılık ve bölücülük tefrikat zulüm ve hakarettir, şerdir. Eğer baş kanunla olursa vücut da kanunlu olur. Kanun ikiyi birleştirir bir yapar. Kanun mizandır, adalet ve hakimdir. Dünyanın hakimi ve kanunun olmadığından başlar, leşler, vücutlar birbirine düşman olmuştur. Çünkü ekseriyet şerre tabidir. Bildiği gibi doldurup boşaltıyor. Başın kanunsuzluğundan sürekleri, işlekleri ve yollar hep şerdir.

Üçlerin devrinden bu yana gelinceye kadar katmış, karıştırmıştır. Ve hala karıştırmaktadır. Üçler şeriat, tarikat, marifettir. Dördüncüsü hakikattir ve hakikat doğrudur. Doğru olan ve doğruluk Hakk'ın emri rızasıyladır. Hakikat kanun ve adalettir ve birdir.

Başı, leşi, vücudu kanunla yoğrulmuş kürede pişip hallolmuştur. Beşlerde diploması vardır. Sağı, solu birdir.

(KAYNAK: BAŞKÖYLÜ HASAN EFENDİ)

ÖLMEDEN ÖNCE ÖLMEK

Ey mümin kardeş, Hakk Teala emreyledi: "Mute kable ente mutu" Yani Ey kullarım, ölmezden evvel ölün, mahşer olmadan hesabınızı görün.

Amma nasıl olmalı dersen, yani sizler hırsınızı, nefsinizi, tamahınızı öldürün ve pir veya mürşidi kamile teslim olmak, eteğini tutmak.

Yani bir muasip tutup onunla Sıratı Mustakim üzere yola gidip malı mala, canı cana katıp birbirine teslim olup yılda bir kez peygamber vekili, Cebrail Hakk vekili, pirin yamacına geçip kabirde, mahşerde olacak sualleri ve pir ona sual ede. Ol talibin fiili her ne ise pire ilan ede, bildire.

Eğer talip günahını saklarsa, sakladığı günah mahşerde yine sual olunur. Eğer talip günahını saklamayıp pir agah olup dünya cifesine tamah edip iyisin derse ol pirin başına ne gelir?

Yalancı kezzap olur burada. Sorulup orada sorulmaya diye kullar, Hazreti Kuran'da ne buyurduysa onu temenni edip işleyeyim pir divanında, Hakk'ın divanında yüzün ak ola diyen talibin dört kapıda kırk makam her ne buyurduysa onunla amel edip kendini ıslah etmek gerek.

Adem, Adem'i yargılayamaz ve ıslah edemez. Rehber, pir aralıkta vasıtadır. Bir pirin yamacına bir talip gelince, pir talibine, "Seni ahirette yargılayayım. Gel günahından geçtim dese" Amma evvel kendi günahını affetti mi, kendinin başına ne geleceğini bilmeden talibin günahından geçtim dese ol pirden çıkar.

Amma pir olan şöyle etmek gerekir ki talibin günahını söyleyip, günahı segahir ise günahına göre cezasını verip mürşidin buyruğundan, her ne lazım gelirse ona göre ıslah edip ol talibe tövbe verip Allah-u Teala af eylemiş ola deyu dua eyleye.

Eğer talibin ettiği günahı Kebair ise onu yüze almayıp meydana komayalar. Ancak onun davasını mahşerde Hakk Teala icra eder. Ancak göreceği günah Segayırdır. Dünya cifesine tamah edip günahı Kebair işleyen talibini meydana alırsa gel günahından geçtim seni yargıladım derse eğer keramete kadem bastıysa ona söz yok. Eğer kendi aklınca derse ol kendi filince yola giden pire Allah-u Teala diye ki ey asi, dünya Tanrısı idin. Seni dünyada Muhammed, Ali sulbundan getirdim. İman etmeyip aklen kendin için yol süresin.

Günahı Kebair işleyen talibin akça için günahından geçip iyi dersin şimdi bu gün başını kurtar dediğin vakit ne cevap verirsin?

Dünyada iki yol vardır. Biri Hakk yolu biri de ne Hakk yoludur. Yani şer yoludur. Hakk yolu, Hakk'ın emrine bağlıdır. Hakk yolunda olanlar ikrar imana bağlıdır.

AF EDENLER AF OLUNUR

İncil'i Şerif MARKOS 2. BAB ayet 25,26'da buyurur: "Duaya durduğunuz zaman kimseye karşı bir şeyiniz varsa bağışlayın ki göklerdeki olan babanız da sizin suçlarınızı bağışlasın. Fakat siz bağışlamazsanız göklerde olan babanız da sizin suçlarınızı bağışlamaz."

MATTA 6. BAB Ayet 15, 18, 35'de buyurur, "Fakat siz bağışlamazsanız insanlara suçlarını Rab Babanız da sizin suçlarınızı bağışlamaz."

BAB 18 Ayet 35, "Eğer her biriniz kardeşine yüreklerinden bağışlamazsanız semavi babanız da size öyle yapar."

Ali İmran Suresi ayet 134, "O kimseler ki Allah rızası için sadaka verirler. Gerek bolluk ve sevinç sıralarında gerekse eli dar iken verirler her türlü hallerinde sadaka verirler ve hırslarını zapt ederler ve hışmına güçleri yettiği halde sabır edip intikam almaya layık olanları af ederlerse Allah-u Teala da af edenleri sever ve günahlarını af eder." Hazreti Muhammed'e inen Kuran-ı Kerim'de de, "Hazreti İsa'nın aynı ibadet şeklinin mevcut olduğu bir hakikattir. Buna şüphe edilmez."

HAZRETİ HÜSEYİN'İN CÖMERTLİĞİ

Hazreti Muhammed'in kızı Hayrünisa Fatımatul Zehra bir gün misafirlerini ağırlayıp taam ederken, oğlu Hazreti Hüseyin İbni Ali Keremullahu Veçhe'ye kölesi bir tas sıcak çorba getirir. Çorbayı verirken ayağı döşemeye dolaşır ve çorba Hazreti Hüseyin'in mübarek başına dökülür.

Çorba döküldüğü zaman Hazreti Hüseyin hışım ile köleye bakar. Köle utanır bir yüzle "Kazmimul gayz" der. Hazreti Hüseyin de "Hırsımı hamzetim zararı yok" der. Köle, "Vel Afina eminnas" der. Hazreti Hüseyin, "Evet, ceddim Muhammed'in sünneti üzerine senin suçunu affettim" buyurunca, köle tekrar, "Vallahü yuhibbul müsinin" ayetini okur. Hazreti Hüseyin "Allah hakkı için seni at ettim ve sana cariyemi de nikah ettim ve malımdan mal verdim" buyurur.

İşte bir sorgu ve hesap sırasında hem af edip hem de azat etmesi. İncil'deki Hazreti İsa'nın af edenler af edilir emridir. Ve Kuran'da olduğu üzere suçu af edenler Allah'ın makbul kulu olup habiblik mertebesini kazanır. Kuran'da nasip olma sırasında sorulur, "Hakkınız var ise bildirin." İşte bu Hakk bağışlaması o sırada olur.

Hazreti Muhammed buyurur, “Muti kalbe Entemut.) Yani ölmeden evvel ölenler, her davasını Hakk’a havale etmiş olduklarından davalarını suçluya bağışlarlar. Onlar bütün varlıklarını bırakanlardır. İşte müminler haklarını birbirine bağışlayıp, birbirinden rıza alarak manevi ruhani nasip alırlar.

Buna tasavvufta (Bakayi Billah) denir. Hazreti İsa İncil’de vahiy 3. BAB ayet 2’de buyurmuş, “Ölmek üzere olan baki şeyleri kuvvetlendir. Çünkü Allah’ın indinde senin işlerini ikmal edilmiş bulamadım.” Bir birlerinden erenler rıza olduktan sonra ibadet başlar.

HAZRETİ HASAN BUYURUR

Biz her şeyi apaçık bir imamda buyurmuşuz ve saymışız. (Yasin Suresi 12. Ayeti) indiğinde Resulullaha sordular ki, “Ey ya Resulullah, Kuran’da inen bu ayet, bu imam, Tevrat, Zebur, İncil veya Kuran mıdır?”Resulullah, “Hayır” dedi. O anda babam (Hazreti Ali) Resulullah’ın huzuruna geldi. Bunun üzerine Resulullah şöyle buyurdu, “İşte Allah’ın her şeyin ilmini içinde saydığı imam şudur. İmam Ali’dir.”

İMAM HÜSEYİN BUYURUR

Biz her şeyi apaçık bir imamda saymışız. (Yasin Suresi ayet 12 indiğinde) Ömer, Osman, Ebubekir meclisten kalkıp Resulullaha sordular: “Ey Resulullah, Kuran’da geçen bu imam, Tevrat, Zebur, İncil, Kuran mıdır?” Resulullah, “Hayır” dedi. O anda baba (Hazreti Ali) Resululllah’ın yanına gelir. Bunun üzerine Resulullah şöyle buyurur: “Allah’ın her şeyin ilmini içinde saydığı imam şudur. İmam Ali’dir.”

KAYNAK: Nebi Ul Medde Şahifa 77

Maani’il Ahbar Kitabı da buyurur

SEYİT NESİMİ

Ey Nesimi, can Nesimi, bil ki Hakk ayanındadır. Cümle mahlukun vebali ulama boynundadır.

Yüce peygamberimiz hadisinde rivayet eder, buyurur, “Ömrünüz vefa ederse, öyle bir zaman göreceksiniz ki vaizleri, hatipleri çok. Alimler ise az olur. Dilenenleri çok verenleri azdır. İlim nefsin esiri olmuştur.”

Fetvalar ilme değil, nefsin arzusuna göre verilir ve söylenir. Hadis: Hazreti peygamber “Ben müminler ile kafirlerin ümmetime kötülük edeceklerinden korkmam. Çünkü mümin Tanrı imanıyla doğru yola gider ve götürür. Kafir de küfrüyle kahreder gider. Fakat ben özü ile sözü bir olmayan münafıkın ümmetime kötülük etmesinden korkarım.”

Münafık iyi sözler söyler, kötü işlerde bulunur. Bir kimse ki İslam toplumunu bir karış kadar ayırmaya kalkışırsa boyundaki İslam bağını koparıp atmıştır.

Hadis: Bir soru sorulduğu zaman, bildiğini gizleyenin ağzına kıyamet günü Allah ateşten gem takar. Beşikten mezara kadar arayın bulun.

Sadakanın en güzeli, bir Müslüman’ın ilim öğrenip başka bir Müslüman kardeşine öğretmesidir. İlim öğrenmek ibadetten üstündür.

Her kim su taşımasını, yangının büyümesini önlerse şehitler mertebesine sevap kazanır.

Yanındaki komşusu aç iken kendisi tok yatıyorsa o, mümin değildir. İnsanın en hayırlısı insanlara yararlı olanıdır.

Hazreti peygamber buyurur, “Anne ve baba evladını dünyanın kazasından, belasından korur. Alimler ise insanı cehennem ateşinden korur. Alimlerin sözü doğruysa o söz velilerin sözüdür. O söz Kuran sözüdür, o söz erenleri ve ermişlerin sözüdür.”

Erenler, veliler, evliyalar bunlar Cenab-ı Hakk’ın dostlarıdır, dereceleri yücedir. Batını aleme hakimdirler bunları özleri Hakk’a dayanır. Varlığı Hakk yoludur. Cenab-ı Hakk’ın yoludur. Güruhu Naciye yoludur. Bu yolun varlığı, ikrar, iman yoludur. İkrar, iman yolu Hakk’ın emri rızasına bağlıdır.

Erenler, veliler, evliyalar ne arzu ederlerse o olur. Rivayete göre Hacılar bir gün hacca giderken bir Bektaşi bunları görünce sorar: “Siz nereye gidersiniz?” Hacılar, “Biz hacca gideriz” derler. Bektaşi, “Allah’a Kasam ederim ki Hazreti İbrahim o Kabe’yi yaptığından bu ana kadar Allah oraya uğramadı. Amma velakin benim kalbimde ve gönlümden hiç ayrılmadı” der.

Yine bir Bektaşi fıkrasında şöyle der. Bir Bektaşi bir köye uğrar bakar ki bir kalabalık geliyor. Bektaşi sorar, “Nereden gelirsiniz efendiler?” Kalabalık, “Yağmur duasına çıktık. Yağmur yağmazsa ekin, ot olmaz; kıtlık gelir” derler.

Bektaşi, “Benim Allah ile aram yok. Bana bir tekne getirin. Bir kova su getirin. Ben hırkamı suya batırayım çepere asayım. Hırkam kurumasın diye hemen yağmur yağar.” Bektaşi’ye bir tekne, bir kova su getirirler ve Bektaşi tekneye suyu boşaltır ve hırkasını suya batırır iyice ıslatır ve çepere asar. Bektaşi, halka, “Benim hırkam kurumasın diye şimdi yağmur yağar.” Aradan az bir zaman sonra güzel bir yağmur yağar.

Allah’ın dostları ne dilerse o murat olur. Bütün varlık onların emrine itaat eder ve lakin onlar ne dilerse o olur. Şu alem velilerine bağlıdır.

(KAYNAK: İMAM CAFERİ SADIK BUYRUĞU/CAN YAYINLARI/ADİL ATALAY)

HAZRETİ MUHAMMED VE HALİFE DÖNEMİ

Hazreti Muhammed’in vefatından sonra geçen Halife Ebubekir, Ömer, Osman ve Muaviye. Bunlar İslam alemini büyük bir karanlığa ve bataklığa sürüklediler.

Bin dört yüz yıldır bu karanlık ve felaket devam ediyor. İslam alemi ve alimleri ve ilahiyatçıları bir araya gelip İslam alemini bu Emevi soyunun getirdiği felaketten kurtarmak için çare amaları ve Kuran’da yapılan hatalarda gerçeği söyleyerek Hakk’ın emrinde ve yüce Ehlibeytin varlığında birleşerek İslam aleminin kurtuluşuna vesile olsunlar.

Eğer ki çıkar ve menfaat dini mağlup eder ise; dine hakim olur ise, insanlık alemi büyük felakete uğrar ve büyük bir karanlığa sürüklenir.

Bu, bir gerçektir. Emevilerin ve Abbasi’lerin ve Osmanlı dönemindeki saltanat ve çıkar menfaat düzeni, batıl zihniyeti halen devam ediyor. Bu düzen bu gidişle biz İslam alemine daha çok zarar verir.

Evladı resule zulüm etme yolunu açan Ebubekir, Ömer, Osman bunlar kalbiyle değil ve diliyle Müslümanlığı kabul ettiler. Kuran-ı Kerim Münafık Suresi ayet 1’den 6’ya kadar bunların ve bunlar gibi düşünenleri anlatır. Bu ayetler Kuran’da mevcuttur. Tarihler buna şahittir.

Bunlar döneminde veya bunlardan sonra meydana gelen hatalar ve yanlışlar yüzünden nice kanlar dökülmüş. Tarihler bunun hesabını vermekten aciz kalmışlar.

Şimdi soruyorum Kuran'da Ehlibeyt hakkında gelen Mubuvvet Suresi ve Velayet Sureleri neredEdir? 1985 tahmini olarak Fas'ta İslam Konferansı yapıldı. Türkiye'den giden heyet o dönemin Diyanet İşleri Başkanı Tayyar Altınkulaç, Süleyman Ateş, Hüseyin Hatemi, Hulusi Nürbakı o zaman toplantıda alınan kararda Kuran'da büyük çapta hatanın olduğu kabul edilmiş ve karar verilmiştir.

Kuran'a ilave yapanlar hakkında lanet olsun kelimesi kullanmışlardır. Bu olay, o toplantıda Mısırlı Reşat isminde bir din alimi şöyle söylüyor: "Hazreti peygamberden sonra Kuran'da ilave vardır. Hadislerde ilave vardır. Biz bu Kuran'daki ilaveleri, hadisteki ilaveleri çıkarmazsak meydana, İslam alemi huzur bulamayız." Bir karar aldılar. O Mısırlı alim, üç sene sonra Mısır'dan kaçtı Amerika'ya. Suudiler orada vurdular.

Hazreti peygamber döneminden sonra Mübüvet Suresi Halife Ebubekir zamanında, Velayet Suresi Halife Osman zamanında Kuran'dan çıkarılmıştır. (Fatıma Anamızın Nüshasında yazılıdır.)

Madem ki Kuran'da ilave yok ise semavi bir kitap ise, 1989'da diyanet tarafından basılan Kuran'ı Kerim Bakara Suresi 54. Ayetinde bir hata yapmışlardır. Basın bunu yazdı. CHP olayı meclise götürdü. O zaman Anavatan Partisi iktidarda idi. Başbakan Yıldırım Akbulut idi. Olay mahkemelik oldu. Diyanetin bir yetkilisi ifade verirken, "Fazla üstümüze gelmeyin. Bu bir basım hatasıdır" dedi. Savcı, hakim, "Kuran basılırken birkaç sefer üst seviyede olan profesörler inceledikten sonra basılır" dediler. Diyanet yetkilisi, "Fazla üstümüze gelmeyin. Bin yıldan fazladır Kuran'a ilave yapılmıştır. Kuran'ın neresinde hata varsa hepsini meydana dökerim" deyince üstünü kapattılar.

Hazreti Muhammed döneminde mevcut bir mezhep yok iken, neden dinin emri diye ve Abbasi hilafeti döneminde 115 yıl sonra ortaya çıktı. Mezheplerin çıkarılması ile çeşitli görüş ve inançlara ayrıldılar. 1987'de Büyük Millet Meclisi'nde neden mezheplere ihtiyaç duyuldu ve yer verildi.

Acaba Kuran'ı Kerim'de hazreti Muhammed'in mezhebini beyan eden bir ayeti kerime var mıdır? Ve neden kurulan bu dört mezhep imamlar, hiç birisi diğerinin mezhebini tasdik etmeyip kabul etmediler?

Neden ve niçin diyerek sormalı. İslam dünyasının ne menfaati oldu? Niçin Allah'ın ve onun elçisi Hazreti Muhammed'in kefilliğini yaptılar? Hani Allah ile kul arasına kimse giremezdi. Bu mezhep salikleri nasıl girebildiler? Bu mezheplerin salikleri ki herkes kendi mezhebini Hakk mezhebi diyerek gösterdiler.

Aralarında bir ihtilaf çıkmasın diyerek de dört mezhebin dördü de Hakk mezhebi dediler.

Mademki dört mezhebin dördü de Hakk mezhebi idiyse, birinci var iken ikincisine, üçüncüsüne ne gerek vardı?

Öyle anlaşılıyor ki bu dört mezhep Müslümanlığın yıkılması için bir koalisyon teşkil etmiştir.

Zira Hazreti Muhammed kime demiştir ki benden sonra dört tane mezhep kurunuz. Böyle demediğine göre bu mezheplerin kurulması sadece Hakk'ın katında bir hiçtir. Ve boştur. Bu mezhepleri kuran, Abbasi Halifesi Mansur, zorla, dayatma ile bunları kurmuştur.

Halife önce Ebu Hanefi'yi çağırır, "Sen, kendi namına bir mezhep kur" der. O zat, "Ben, böyle bir mezhep kuramam. Dine aykırıdır" der. Halife ısrarla, "Kurarsın" der. Ebu Hanife, "Bu mezhep İslamiyet'e zarar verir" der. Halife, "Ceza olarak yüz kırbaç ceza verip zindana atın" der. Zindana atılarak yüz kırbaç vurulur ve ölür. Onun talebesi olan Ebu Yusuf, onun namına Hanefi mezhebini kurar. Sıra Ebu Maliki'ye gelir. Ebu Maliki, Halife Mansur çağırır. "Sen kendi namına bir mezhep kur" der. O da kabul etmez ve ona da bazı vaatlerde bulunur. O da kabul etmez. Ve ona da halife ceza olarak zindana atılmasını emreder. Ve atmış kırbaç ceza verir. Ve ölür. Onun namına bir mezhep kurar.

Ebu Şafii, Ebu Embeliki akıbeti böyle olmuş. Böylece bu ulemaların ölümün nedeniyle halk Abbasi halifelerine karşı isyan ve ayaklanmalarda bulunmuş. Ve beş vakit namaz kararı alınmış ve Nisa Suresi 93. Ayeti Kuran'da

göstererek katil orucu tutturmuş ve başına imamları tayin etmişler. (Bu olayı mezhepler tarihi 9. Sayfasında yazar)

Abbasi Halifesi Ebu Müslümü kendi sarayında şehit edince İmamı Caferi Sadık'a zehir verdikten sonra bu mezhepleri çıkararak kendi saltanatı için bu yola başvurmuş.

Sonra şöyle bir mantık olarak düşünelim. Diyelim ki ihtiyaç ve zaruret vardı. O halde gerçekten Allah ve Hazreti Muhammed'in emir ve içtihatlarını yerine getirecek bir kişiye ihtiyaç duyulacaktı. Hazreti Muhammed'in torunlarından gelen Medine'nin İmamı Hatibi ve Ehlibeytin nuru, yolun özünü hakikati bilen keşfi kerametiyle tanınan ve esas gökten gelen, neden İmamı Caferi Sadık Hazretlerinin mezhep olarak seçmemiş Caferul Mansur Abbasi Halifesi. Soydan gelen aynen Hazreti Muhammed'in amcası Abbas'ın oğullarıdır. Aynı zamanda peygamberle Haşimi Sülalesidir. Kendi amcazadesini seçemedi de yabancıları mezhep olarak gösterdi.

Dünya bilim adamları ayın, denizlerin, yıldızların keşfini yaptı halen biz İslam alemi bin dört yüz elli yıldır şu gerçek dinimizi ve Kuran'ın içindeki hakikati öğrenemedik. Bu din hilebaz, menfaatperest, riyakar, düzenbaz, karanlık amel taşıyan ve Ehlibeyt soyuna düşman olan Emevi soyuna hazret diyen onları metheden karanlık, inkarcı, çıkarcı, düzenbaz din alimlerin elinden bir türlü kurtulamadı.

İslamiyet büyük bir felaket içinde devam ediyor. Bütün din alimleri elini vicdanına koysalar doğruyu anlatsalar dünya üzerindeki dört kitaba bağlı olarak Hakk'ın emrinde birleşseler Cenab-ı Hakk'ın emri birdir, hiçbir peygamber ayrı din, ayrı mezhep getirmemiştir deseler.

Mahşer gününün hesabı ağırdır. Din alimleri mahşer günü bu vebal altından kalkamazlar. Hazreti peygamber buyurur, "Mahşer günü cehennem kapısını başta hakikati inkar eden alimler açar, içeri girerler. Çünkü doğruyu söylemediler. (TAM HÜSNİYE)

HÜSNİYE

Abbasi Halifesi döneminde Harun Reşit zamanında Bağdat'ta zengin bir tüccar vardı. Tüccar, Ehlibeyti sevenlerdendi. Bir gün çarsıda dolaşırken birisi bir kızın elinden tutmuş, "Bu kız, satılıktır" diyor.

Tüccar, beş akçe vererek kızı alıyor, eve getiriyor. Büyütür, evlat eder ve okutur.

Hazreti İmam Caferi Sadık (a.s.)'ın huzurunda hem yaratıcısına karşı kulluk şartlarını öğrenirdi hem de imam hizmet ederdi. Bu tüccar, İmam Caferi Sadık'ın şehadetinden sonra Ehlibeyt düşmanları tarafından zulme uğrayıp, malı mülkü elinden alınır. Hizmetçisinden başka bir şeyi kalmaz.

Hüsniye adıyla tanının hizmetçiyi beş yaşında iken almış, sonra İmam Caferi Sadık Hazretlerinin evine gönderip imamın huzurunda dini bilgileri ve İslami akadı öğrenip tam yirmi yaşında yetişkin bir alim olmasını sağlamıştır.

Bu hizmetçi, güzellikte, kibarlıkta eşsiz ve benzersizdi. Adı Hüsniye idi. Efendisi pek perişandı ve fakir idi. Çünkü Ehlibeyt düşmanları onun varını, yoğunu elinden almışlardı. Hizmetçisi Hüsniye'yi çağırıp durumu açıkladı. Dedi ki, "Ey Hüsniye, ben senin zahmetini çok çektim. Benim evladım sayılırsın. Tanrı'ya şükürler olsun ki artık fazl ve kemale ulaştın. Ben son günlerde fakir oldum. Dünyada rüsva olacağım sanırım. Bu konuda senin fikrin ve düşüncen, tedbirin nedir?"

Hüsniye, cevap olarak dedi ki, "Benim bin canım olsa sana feda etmek boynumun borcudur. Eğer izin verirsen sana söyleyecek sözüm vardır." Efendisi söyle deyince, Hüsniye, "Eğer münasip görülürse beni sattığın zaman Halife Harun Reşid'in yanına götürüp satılmamı söyle. Bu hizmetçinin kıymeti nedir diye sorarsa, üç bin halifelik altındır dersin. Bu hizmetçinin yeteneği nedir diye sorarsa, dersin ki ey zamanın halifesi, zamanımızın bütün bilginleri bir araya gelip bu hizmetçiyle ilmi tartışmalara girseler hepsine üstün gelmesi, bu hizmetçinin hüner ve marifetindendir."

Efendisi, "Ey Hüsniye, ben bunu yapamam. Çünkü Harun-u Reşit, zalim bir halifedir. İlmini, kemalini, fazlını ve güzelliğini anladığı an seni benden zulüm ve zorla alırsa çok üzülürüm. Azap duyarım. Benden ayrılsan çok üzülür. Sabır ve tahammülüm kalmaz" dedi.

Hüsniye, “Asla korkmayasın. Çünkü İslam peygamberi Hazreti Muhammed ve Ehlibeytini sevmemin bereketiyle yaşadığım müddetçe beni senden ayırmaya kimsenin gücü yetmez. Tanrı’ya sığınmalısın. Çünkü Tanrı’nın isteği ne ise o olur” dedi. Efendisi ile Hüsniye arasında uzun uzun konuşmalardan sonra efendisi Harun-u Reşid’in veziri Yahya Bermeki’nin evine varıp durumu açıklayınca Yahya Bermeki hizmetçiyi istedi.

Efendisi, korku, şaşkınlık içinde Hüsniye’yi alıp gitti. Halifenin veziri Yahya Bermeki Hüsniye’nin güzel yüzünü, güzel konuşmasını, edebiyatını görüp işitince hemen gidip halifeye haber verdi. Halife Harun Reşit hizmetçiyi istedi.

Hüsniye, yüzü örtülü halde halifenin huzuruna gelip dua ve övgülerden sonra halifenin hakkında birkaç şiir okudu. Harun Reşit, pek hoşlanıp yüzünden örtüyü kaldırmasını emretti.

HARUN REŞİT SORDU, “HİZMETÇİNİN ADI VE DEĞERİ NEDİR?

Halife, Hüsniye’nin güzelliğini görünce hayran olup derhal hizmetçinin sahibini istedi.

Efendisi dahi gelince halife, “Hizmetçinin adı ve değeri nedir” diye sordu. Efendisi, “Bu hizmetçinin adı Hüsniye, kıymeti ise üç bin halifelik altındır” dedi. Halife, dargın bir hal ile “Bu hizmetçinin marifeti nedir? Ve bu kadar parayı ne münasebetle istersin?” dedi.

“Ey zamanın halifesi eğer ki zamanımızın bilginleri toplansalar, İslami konularda ve ilimde, bu hizmetçiye üstün gelemezler.”

Halife, “Eğer hizmetçin yenilgiye uğrarsa seni öldürürüm hizmetçini de elinden alırım.”

Efendisi dedi, “Ey Halife, eğer hizmetçim bilginleri yenilgiye uğratırsa o zaman emrin ne olur?”

Halife, “Eğer hizmetçi, alimleri yenilgiye uğratırsa üç bin halife altın ve hizmetçini sana veririm.” Hüsniye’nin efendisi biraz düşündü şöyle dedi, “Bana hizmetçimle görüşmek için izin veriniz. Daha sonra durumu siz halifeye arz edeyim.” Halifeden izin alıp olayı Hüsniye’ye anlattı.

Hüsniye, “Efendim, asla üzülmene gerek yok. Çünkü Allah’ın peygamberi Hazreti Muhammed’in Ehlibeytin himmetiyle yenilgiye uğramayız” deyince efendisi gelip halifeye durumu haber verdi. Harun Reşit Halife, Hüsniye’ye, “Sen hangi dinden ve mezheptensin” diye sordu. Hüsniye, “Hazreti Muhammed’in, peygamberin ve onun Ehlibeytinin din ve mezhebindenim.”

Halife Harun Reşit, “İslam peygamberi Hazreti Muhammed’in halifesi ve yardımcısı kimdir?” deyince Hüsniye, “Ey halife, alimleri çağırın ben din ve mezhebime bir diyecekleri olursa o zaman cevabı söylerim” dedi. Halife, bu konuşmadan Hüsniye’nin Ehlibeyt tarikatından olduğunu anlayınca veziri Yahya Bermekkiye, “Bu hizmetçinin bizim tarikattan olmadığı anlaşılıyor. Onu öldürmek gerekir” dedi.

Yahya Bermeki, “Ey Halife, bu hizmetçinin iddiası büyüktür. Alimlere karşı üstün gelmez olursa, onu en şiddetli ceza ile öldürmek gerekiyor. Eğer alimleri yenilgiye uğratırsa o zaman siz halifenin ona ikramlar yapmanız gerekir. Çünkü bir hizmetçi alimlerin tamamına üstün gelirse onu öldürmek haksızlıktır” dedi.

Halife Harun Reşit, Yahya Bermeki’nin bu sözlerinden hoşlanıp hemen Bağdat’taki alimleri istedi. Harun Reşit zamanında bütün alimlerin büyükleri ve başkanları Kadı Ebu Yusuf ve İmamı Şafii her kişini de Bağdat’ta idiler.

Bunların aralarında Ehlibeyt düşmanlığı var idi. Alimlerin hepsi Halife Harun Reşit’İn meclisinde hazır bulundular. Hüsniye de yüzünde örtü olduğu halde bilginlerin karşısına oturdu. Alimler ilk önce Hüsniye’nin mezhebini sordular. Hüsniye, asla korkmadan açıkladı.

Peygamberin Ehlibeytini sevdiğini söyledi. Uzun uzun bilimsel tartışmalar yaptı. Öyle ki alimler ona cevap veremez oldular.

Hüsniye, Kuran’ı Kerim’in ayetleriyle ve peygamberin hadisleriyle öylesi konuşmalar yaptı ki Harun Reşit’in meclisinde olan herkes hayrette kaldı. Mecliste bulunan bilginler, Hüsniye’ye cevap veremez oldular. Halife Harun Reşit sinirlendi.

Basra’da tanınmış, İbrahim Halit adında bir büyük bilgin vardı. Basra’nın Dar-ul EMARE adlı İmam Hatibinde binlerce bilgine ilim ve din öğretiyordu.

Halife Harun Reşit, Basra kadısına yazıp İbrahim Halid'i istedi. Basra hakimi emir gereğince İbrahim Halid'i Bağdat'a gönderdi.

İBRAHİM HALİT KÜRSÜDE

Halifenin meclisi suskunluk içinde idi. Bütün alimler, devlet büyükleri ve etraftan gelmiş bulunan hükümdarların cümlesi (DAR-UL-HİLAFEYE) halifelik köşkünde toplandılar. Basra'dan özel olarak getirilen İbrahim Halit dahi gelip kendine ait hazırlanan mezhep kürsüsüne oturdu.

Halife, İbrahim Halit'e özel karşılama yaptıktan sonra Hüsniye'ye seslendiler.

Hüsniye, halifenin meclisine gelip halife için övgü ve dua ettikten sonra İbrahim Halid'in karşısına oturdu. Halife, Hüsniye'ye dönük bakınca Hüsniye, halifenin maksadını anladım. Hemen İbrahim Halid'e, "Sen misin yüz cilt kitap yazan böylece şöhreti bulan ve Ebu Talip oğlu Ali'ye düşmanlık etmekle kıvanç duyan o İbrahim Halit?" İbrahim Halit, bu sözden hoşlanmayıp dedi, "Ey hizmetçi, sen benimle eğleniyor musun?" Sonra meclise dönerek, "Ben böyle bir hizmetçi parçasıyla ilmi tartışma yapamam. Bunun yaptığı alimleri küçümsemek ve onlara hıyanettir."

Harun Reşit'in veziri Yahya Bermeki gülerek İbrahim Halid'e, "Ey İbrahim, büyüklerimiz ve atalarımız demişler ki (UNZUR İLA MEGALE VELATENZUR İLA MENGALE) Türkçesi: Ne söylediğine bak, kimin söylediğine bakma. Aynı zamanda böyle sözler alimlere yakışmaz.

O anda Hüsniye, "Ey İbrahim, Tanrı'nın izniyle ve yardımıyla seni oturduğun kürsüden pişman edip indireceğim" diyerek tartışmayı başlattı.

İbrahim Halit, Hüsniye'nin Ehlibeyt tarikatını, yolunu ve gidişatını açıkladığını ve ispatlamak istediğini anlayınca, Hüsniye'ye dönüp, "Ey hizmetçi, soru sormak hakkı ilk önce benimdir" dedi

Hüsniye, "Ne kadar istersen sor." İbrahim, tartışma başlayınca seksen kadar soru yöneltti.

Hüsniye, sorulara açık ve net inandırıcı cevaplar verdi.

İbrahim Halit, “İlk halife ve ilk iman eden kişi kimdir? “diye sordu. İbrahim Halit’in Hüsniye’ye yönelttiği sorular üzerine Hüsniye, öyle inandırıcı cevap verdi ki Harun Reşit ve cemaat hem sevindiler hem de Hüsniye’ye karşı sevgileri arttı.

Hüsniye, “İzin olursa ben de bir soru sormak isterim.” İbrahim Halit, “Üç tane soru soracağım. Onlara cevap verebilirsen o zaman kendimi yenilgiye uğramış olarak kabul edeceğim.” Hüsniye, “Sorunuz” dedi.

İbrahim Halit, sinirli halde, “Tanrı’nın peygamberi Hazreti Muhammed’den sonra halife kimdir?” deyince Hüsniye, “Halifelik, ilk iman eden insana aittir” dedi. İbrahim Halit, “İlk iman eden kimdir? Adı nedir?” Hüsniye, “İslam peygamberi Hazreti Muhammed’in damadı, amcası oğlu ve ahiret kardeşi Hazreti Ali’dir” dedi.

Harun Reşit’in bu sözden hoşlanmadığını anlayan İbrahim Halit, cesaret alarak “Ali’nin ilk İslamlığına delilin nedir?” diye sordu.

Hüsniye, “Tanrı’nın elçisi Hazreti Muhammed, insanları İslam’a davet ederken, Ebubekir kırk yaşında idi. Hazreti Ali ise çocuk iken İslam oldu.”

İbrahim Halit, “Çocuğun, imanına, itaatına, günahına, ilerisine, gerisine, sözlerine itibar olunmaz.” Hüsniye, ona karşılık şöyle dedi: “Çocuğun iman ve ibadetine, günahına, kötülüklerine itibar edilmediğine delil getirip ispatlarsam, Hazreti Ali’nin halife, vasi ve imam olduğunu kabul eder misin?”

İbrahim Halit, “Delilin ve hücetin var ise kabul ederim.”

Hüsniye, Hazreti Ali’nin halife, imam ve vasi olması sebebiyle şöyle anlattı: “Hazreti Musa peygamber ile Hızır arkadaş olup beraberce giderken, Hızır ölümü hak eden bir çocuğu öldürdü. Bu münasebetle Kuran’ı Kerim Kef Suresi’nin 74. Ayeti Hızır hakkında nazil olmuştur, “Fentelekahetta iza elkiye Gulamen Fekatellehu.)

Türkçesi: Sonunda bir oğlan çocuğuna rast geldiler. O bunu hemen öldürdü. O çocuğun ölümüne Hazreti Musa (a.s.) razı olmayıp itiraz edince, Hazreti Hızır Musa’ya cevap verdi. “Ve emmel, gulamu FEkane ebevahu mumineyhi fehesiyna enyürhigehuma Tuğyan enenen ve Küfren.”

Türkçesi: Çocuğa gelince onun anası, babası da iman etmiş kimselerdi. Bunun için onların bir azgınlık ve kafirliğe bürünmesinden kuşkulandık da."

"Ey İbrahim, o çocuk ölümü hak etmiş miydi? Veya Hazreti Hızır (a.s.) kendisi zalim miydi? Yüce Tanrı zalim insanı Kuran'da övmez. Oysa Hazır büyük nebilerdendir. Buna cevabın nedir?" ve yine "Ey İbrahim, seni Tanrı'ya yemine veririm. Bu açıklayacağım hadisten haberin var mı? Söylenen bu hadisi duydun mu? Bu mecliste bulunanlar bu hadisi siz duyduysanız siz de söyleyin." İbrahim, "Söyle duyalım" dedi. Hüsniye şöyle dedi: "Ey mucahid Ebu Ömer'den ve Ebu Saidde Hudri'den naklen şöyle anlatırlar: "Biz, Hazreti Muhammed'in (s.a.v.) huzurunda otururken, Selman Ebuzer, Mikdad, Ammar, Yasir, Huzeyfiyi, Yemani hazreti peygamberin huzuruna gelip şöyle dediler:

"Ey Tanrı'nın elçisi, bazı kıskançlıkların amcan oğlu, kardeşin Ali hakkında söyledikleri sözler bizleri pek çok üzüyor." Hazreti peygamber buyurdu: "Kardeşim Ali hakkında ne söylediler?" "Ey Tanrı'nın elçisi, Ali'nin sabukul İslam'ın ilk İslam oluşunda bir faziletinin olmadığını söylüyorlar. Çünkü çocukluk halindeki İslam'a itibar olunmaz diyorlar."

Hazreti peygamber buyurdu: "Ben sizi bu sözün üzüntüsünden kurtarırım. Hepinizin kalbi güneş ışığı gibi nur olur. Beni peygamberliğe seçen yüce Tanrı'ya and olsun ki Ali hakkında bana haber verilerini sizlere haber vereyim. Sizler dahi eski kitaplarda görmüş iseniz, Hazreti İbrahim doğduğu vakit, o zamanın zalim padişahının korkusundan annesi İbrahim'i bir beze sarıp bir ırmak kenarında gizledi. O halde Hazreti İbrahim elini yüzüne ve kafasını sürüp Kelime-i Tevhid'i söyleyerek kendine sarılmış şeyi açıp vücudunu temizlerken annesi görüp korktu. Yukarıdaki olayı Kuran-ı Kerim'in Enam Suresi 75. Ayetinde şöyle anlatır: "Biz İbrahim'e gerçeği nasıl öğrettiysek hidayete ermesi ve kesin ilme erenlerden olması için göklerin ve yerin büyük mülkünü de öylece gösteriyorduk."

Ve İmren oğlu Hazret Musa, (a.s.)'nın olayı da şöyledir. Firavun, Musa'yı öldürmek için binlerce kadının karınlarını yarıp çocuklarını öldürttü. Hazreti Musa (a.s.) doğum halinde annesine dedi, "Beni bir tabuta koyup suya at." Annesi, "Suda boğulmandan korkarım" deyince Musa, "Korkma Tanrı beni korur, sona eriştirir" dedi. Annesi tabuta koyup suya attı. Sonunda sağlıklı halde annesine kavuştu. Bu olayın hakkında ayeti şerife dahi nazil olmuş. Ve yine

Hazreti İsa hakkında Yüce Tanrı Kuran'ı Kerim'de Meryem Suresi'nin 24. Ayetinde şöyle buyurur: "Aşağıdan ona söyle ses geldi. Tasalanma, Rabb'in senin alt yanında bir su meydana çıkardı. Hurma dökülecektir. Kendine doğru hurma ağacını silk üzerine derilmiş taze hurma dökülecektir. Artık ye, iç, gözün kulağın aydın olsun."

Ve Kuran'ı Kerim Meryem Suresi ayet 30, İsa'nın doğumuna işaret ederek gerçekleri şöyle açıklıyor: "İsa dile gelip dedi ki Ben Tanrı'nın kuluyum. O bana kitap verdi. Beni peygamber yaptı."

Hazreti İsa'ya yüce Tanrı daha bebek iken kitap ve Mubuvet peygamberlik makamını keramet buyurmuştur. Sizler dahi bilin ki Ey benim ashabım yüce ve aziz Tanrı beni ve Ali'yi bir nurdan yaratmış. Adem peygamberin sulbundan getirdi. Hatta temiz nesillerden, temiz rahimlere her asırda ve zamanda intikal devir daim edinceye kadar, babalarımızın belinde, analarımızın rahminde Tanrı adına teşbih ve çağrı birliğini talihlerimizi işitirlerdi.

Abdulmuttalip'e erişinceye kadar, her sulpte ve rahimde nurlarımız belli ve açık idi. Sonra o nur ikiye bölündü. Yarısı babam Abdullah'a yarısı da Amcam Ebu Talibin'in sulbune ayrıldı. Babam Abdullah ve Amcam Ebu Talip, insanların yanında oturdukları zaman o nur belli oluyordu. Annelerimizin rahimlerine intikal oluncaya kadar o nur belliydi.

Ali'nin doğum günü dostum Cebrail gelip, "Ey Tanrı'nın elçisi, yüce Tanrı'nın sana selamı vardır. Ali'nin doğumu için sana tefrikte bulunup buyurdu ki "şimdi senin peygamberliğini açıklamanın zamanıdır. Seni, Kardeşin, halifen ve yardımcın ile destekleyip, yüceltip yüksek derecelere ulaştırdım. Neslin Ali'den gelecek yeryüzünde mesken edecekler."

Ey Ashabım, Ali doğar doğmaz annesi bana getirip verdi. Ali de sağ şehadet parmağını kulağına koyup peygamberliğime şehadet etti. Bana dedi ki, "Ey Tanrı'nın elçisi, sana okuyayım mı?" Ben de "Oku bakalım" dedim. Tanrı'nın kudretine ve birliğine and olsun ki Hazreti Adem'e, Hazreti Sit'e, hazreti İdris'e, Hazreti İbrahim'e gönderilen emirleri evvelinden sonuna kadar öylesine okudu ki bu peygamberler hazır olsalardı Ali'nin Suhufleri ne fazla ne de eksik okuduğuna şehadet eder idi.

Sonra Hazreti Musa'ya inen Tevrat'ı okudu. Eğer Hazreti Musa hayatta bulunsaydı, Ali Tevrat'ın inmesinde hazır idi diye şehadet eder idi. Daha sonra İncil ve Zebur'u eksizsiz okudu. Öyle ki okudu eğer Hazreti Davut ve İsa hazır olsaydılar Ali'nin Zebur ve İncil'in inmesinde hazır olduğuna şehadet ederlerdi. En sonunda da ezberinde olan Kuran'ı okudu. Peygamberlere ve yardımcılarına ilahilerine yakışır şekilde konuştu. Bu haldeyken Ali'yi annesine teslim ettim.

Ey Ashabım, Ali hakkında kıskançlıkların ve din düşmanlarının düşünce ve sözlerine değer vermeyiniz. Üzülmeyiniz. Şunu biliniz ki ben bütün peygamberlerin en üstünüyüm. Yardımcı Ali de bütün halife, imamların üstünüdür. Ve İslam peygamberi Hazreti Muhammed bunları buyurunca, Salman, Ubezeri, Gifarii ve öteki sahabelerin hepsi bu haberden dolayı pek sevindiler. Hazreti peygambere salavat getirerek sevindiler. (NEHNÜL FAİZUN) Türkçesi: Saadete ulaştık dediler.

Hazreti Muhammed Peygamber dahi onlara, (VELLAHİ ENTUMUL FAİZUN) Türkçesi: Tanrı'ya and olsun ki sizler doğru yoldasınız ve saadete ulaşanlarsınız. Cennet sizler için yaratılmıştır. Cehennem ise Ali düşmanları için yaratılmıştır. Hüsniye, bu hadisi güzel ve açık bir şekilde beyan edince Halife Harun Reşit, alimlerin pek çoğu ağlamaya ve sızlamaya başladılar. İbrahim Halit ise suskunluk içinde dalıp kaldı. Hüsniye, yine, "Ey zamanın bilginleri İmam Şafii, Ebu Yusuf ve alimler sizleri Tanrı'nın birliğine yemin verdiriyorum doğrusunu söyleyiniz. Anlattığım bu hadis doğru mudur, değil midir? Bu hadisi duydunuz mu?" deyince Alimlerin çoğu, "Bu Hadis, doğrudur. İnkar olunacak bir hadis değildir" dedi.

Hüsniye, "Ey alimler, Ey İbrahim Halit, bizim peygamberimiz Hazreti Muhammed'in bütün peygamberlerden üstün olduğuna inanır mısınız?

Orada bulunan alimler hep birden, "Bütün peygamberlerden üstün olduğu doğrudur" dediler.

Hüsniye, "Yüce ve aziz Tanrı, Kuran-ı Kerim'de Ali İmran Suresi ayet 60'da, Hazreti Ali'yi, Hazreti Muhammed Peygamberin öz nefsi olarak şöyle zikretmiştir. (Kul Tealev nede ebnaena ve ebnaekum ve nisaena ve nisaeküm ve enfüsena ve efuseküm Sümme nebtehilfeneç allanetIlahi alel kazibun.)

Türkçesi: Artık sana ilim geldikten sonra, kim seninle onun hakkında çekişirse deki, “Gelin oğullarımızı, oğullarınızı, kadınlarınızı ve kadınlarımızı getirelim ve kendimizi ve kendinizi çağıralım. Sonra hepimiz bir arada olarak dua niyaz edelim de Tanrı’nın lanetini yalancıların üstüne okuyalım.

“Bu hususta sözünüz var ise söyleyiniz. İspata hazırım” dedi. İbrahim Halit, “Haşa, biz Kuran-ı inkar edemeyiz” dedi. “İslam dininin düşmanı ve ey peygamberin tertemiz ev halkı olan Ehlibeytime karşı düşmanlık yapan İbrahim ve ey insafsız, Mademki Kuran ve hadise inanıyorsun ve Ali’nin nefsini Hazreti Muhammed’in öz nefesi olarak ayetin anlamına dayanarak kabul ediyorsan. O halde Ali’nin ilk İslam ve halifelerin en hayırlısı olduğunu nasıl inkar edersin. Bunların büyük dedeleri Hazreti İbrahim, Hazreti İsa, Hazreti Musa doğumları halinde, konuşup iman getirmişler. Ve yüce Tanrı Hazreti İsa ile hazreti Yahya bebeklik halinde peygamberlik makamına keramet buyurmuştur. Öyleyse hazreti Ali’nin çocukluk halinde İslam’a müşerref olduğunu bu şekilde niçin kabul etmiyorsun. Oysa Tanrı’nın peygamberi Hazreti Muhammed kardeşi ve amcası oğlu hazreti Ali’nin çocukluk halinde İslam’a müşerref olduğunu onun sayesinde ayakta durmuştur. Aynı zamanda hazreti peygamberin öz nefsi olduğunu ve Veli ismiyle zikr edilenin de Hazreti Ali olduğunu biliyorsun. Ve yine şu hadisin Revisi, yazarı sizsiniz. Kitaplarında şöyle yazılmıştır.

Hazreti peygamber buyurdular: Hazreti Ali’nin Hendek Savaşı’nda Hazreti Muhammed Mekke’den Medine’ye hicret ederken Mekke müşrikleri bir ordu hazırlayıp Medine’de Hazreti peygamberi öldürmek için Medine’ye saldırdılar. Medineliler önceden peygamberin emri üzerine Medine etrafından bir hendek kazdılar. Mekke müşrikleri gelince hendeklerin yanında durdular ve Abdu isminde güçlü bir pehlivan vardı. Abdu seslendi, “Ya Muhammed, siz diyorsunuz ki bizde biri savaşta ölürse şehit olur, cennete gider. O halde birkaç kişi gönderin öldürelim. Cennete gönderelim. Eğer gelmezlerse ben gelirsem hepinizi kılıçtan geçireceğim.” Hazreti Muhammed Abdu’ya karşı çıkan olmadı. Hazreti Ali, “ya resul müsaade buyur ben varayım.” Hazreti Muhammed müsaade vermez. Abdu bu sözü üç sefer tekrar eder. Ömer, Osman hiç kimse cesaret edemez. Her üç çağırmada Hazreti Ali müsaade ister. Kimse çıkmayınca Hazreti Muhammed kalkanını ve kılıcını Hazreti Ali’ye verir ve Ali bir sıçrayışta hendeği geçer. Abdu gülerek, “Ya çocuk başka kimse yok mu seni yolladılar.” Hazreti Ali kendini tanıtır, “Bana Ebu Talip oğlu Ali derler.” Abdu, “Ya Ali, biz

Ebu Talib'in ekmeğini yemişiz. Sana kılıç çalmam." Hazreti Ali, "Ya Abdu, sana üç sözüm var. Meğer bana kılıç çalmazsan." Abdu, "Ya Ali söyle, duyayım." Hazreti Ali, "Ya Abdu, bizim dinimiz Hakk'tır. Gel Müslüman ol." Adbu, "Ben sizin dinininiz kabul etmem" der. Hazreti Ali, "Varın gidin. Bizimle savaşmayın" der. Abdu, "Biz savaş için geldik." Hazreti Ali, "Ben yayayım sen atlısın. Bari atından in de savaşalım" der. Abdu, hiddetle atından iner öyle bir kılıç vurur ki kendi atının ön ayaklarını biçer. Sonra Hazreti Ali'ye hiddetle bir kılıç çalar ve Hazreti Ali'nin kalkanı iki kat olur başına gelir ve alnından kan akar. Hazreti Ali bir vuruşta Abdu'yu ikiye böler. Diğerleri Mekke'ye geri döner. Hazreti Muhammed buyurdu: "Hazreti Ali'nin Hendek Savaşı'nda vurduğu kılıcın bir darbesi tüm insanların ve cinlerin, itaat ve ibadetlerine eşittir." Ve yine şu hadisinde yazar, sizin kitaplarınızda şöyle yazılıdır:

"Adem'in ilmini, Nuh'un takvasını, İbrahim hilmini, Musa'nın heybetini, İsa'nın ibadetini görmek isteyen Ebu Talip oğlu Ali'ye baksın." Madem ki Tanrı'nın peygamberi Hazreti Muhammed yukarıdaki hadisiyle bütün kitap sahibi peygamberler ile Hazreti Ali'yi eşit tutmuştur.

Madem ki pek çok peygamberlerde bulunan hikmet ve vasıflar Hazreti Ali'de toplanmış. Ve Mademki sizin yazdığınıza göre Hazreti Ali, Hazreti Muhammed'den sonra kitap peygamberlerden üstündür. Aynı zamanda bütün Müslümanlar ve pek çok hadis Hazreti Ali'nin daha bebeklik çağında, peygamberin halifesi ezbere Zebur'u, Tevrat'i, İncil'i, Kuran-ı bildiğinde birleşmişlerdir. Daha sonra bu hadisinde yine Ali hakkındadır. (ALİYYUNLEM YÜŞRİK BİLLAHİ TERFET AYNİN)

Türkçesi: Ali, Tanrı'ya bir an bile şirkte bulunmamıştır. Ortaklaşmamıştır.

Ebubekir ise kırk yaşında LAT ve Uza adlı putlara karşı ibadet etmeyi terk edip, İslam dinini kabul etmesine rağmen İslam peygamberi Hazreti Muhammed'e çoğu zaman karşı çıkmıştır. Oysa Ebubekir'in derisi, kanı, eti, kemikleri haram ile içki, şarap ile dolmasına rağmen, onun imanına itibar ediyorsun amma Hazreti Muhammed peygamberin tertemiz ev halkı olan Ehlibeytine; Yüce Tanrı Kuran'da onların tertemiz ve suçsuz olduklarına ayet ile saadet etmesine rağmen niçin onların imamına itibar etmiyorsun. Ey İbrahim, Kuran'ın Azap suresi Ayet 33, "Yüce Tanrı, onları böylece tertemiz olarak

anmasına rağmen yine onları kabul etmiyorsun. Ey İbrahim içinde Ehlibeyte karşı düşmanlık taşıyorsun yazıklar olsun sana.”

İbrahim Halit, sanki damar sertliği hastalığına yakalanmış gibi kafasını aşağı eğerek, “Ey Hüsniye, bu konu dursun başka bir konu soracağım” diye konuyu değiştirdi. Ali ile Abbas hakkında sorular yöneltti.

ALİ VE ABBAS HAKKINDA TARTIŞMA

İbrahim Halit, “Abbas ile Ali arasındaki ihtilafa ne dersin? Her birisi İslam peygamberi Hazreti Muhammed’in mirası için birbirlerine düşüp, her birisi şikayetlerini halletmek için Ebubekir’e gittiler. Davaya bakıldığında iki davadan biri Hakk öteki batıldır.

Şimdi söyle bakalım Abbas mı batıldır? İmam Ali mi batıldır? Bu hususta cevabın nedir Ey Hüsniye?”

İbrahim Halit’in bu soruyu sormaktaki amacı “Eğer Abbas haksızdır” derse Harun Reşit, Abbasi Halifesidir. Kesinlikle sinirlenip Hüsniye’nin ölüm fermanın verir” diye düşünmüştü. Ve eğer, “Ali haksızdır” deseydi kendini dinsiz ve batıl, mezhebini batıl etmiş olurdu.

Hüsniye, İbrahim Halit’in hileli sorusuna karşılık şöyle dedi, “Ey İbrahim. Bu soruna Kuran-ı Kerim’den cevap vermek gerekir..”

“Ey İbrahim, Yüce Tanrımız Kuran’ı Kerim’in Hazreti Muhammed’e Sad Suresi 20,22,23 ayetlerinde İslam peygamberine şöyle buyurur, “Sana davacıların haberi geldi mi? Hani onlar duvardan mescide tırmanmışlardı. O zaman Davut’un karşısında durmuşlardı da o bunlardan endişe ediyordu. Korkma dediler. Biz iki davacıyız. Birimiz ötekinin hakkında tecavüz etti. Şimdi sen aramızda adaletle hükmet. Aşırı gitme doğru olanı ortaya çıkar. İçlerinden biri şu cevabı verdi. “Şu kardeşimin onun doksan dokuz dişi koyunu var. Benim ise bir tek dişi koyunum var. Böyle iken onu bana ver dedi. Tartışmada beni yendi” buyurmuştur. Hüsniye, “İş bu ayetteki rakiplerden biri Cebrail ötekisi Mikail hakimleri ise Davut (a.s) idi.”

“Ey İbrahim, siz buyurun bu iki davacıdan hangisi batıldır?” İbrahim, “Cebrail de Mikail de haklı idi. Hazreti Davut (a.s)’un yanıldığını ikaz için gelmişlerdi.”

Hüsniye, şöyle karşılık verdi: “Allah-u Ekber; Abbas ve Ali haklıydılar. Ebubekir’in hatasını düzeltmek için ona şikayette bulundular. Mahkeme esnasında Abbas, “Ben Tanrı’nın peygamberi Hazreti Muhammed’in amcasıyım. Miras benimdir” dedi ve Ali de, “Ben, Tanrı’nın peygamberi Hazreti Muhammed’in amcası oğlu, halifesi ve kardeşiyim. Hatta Hazreti peygamberin göz nuru ve kadınların en hayırlısı Fatıma, benim hatunumdur. Cennet gençlerinin efendisi Hasan, Hüseyin benim evlatlarımdır.

Daha sonra ENFÜSENA VE ENFÜSEKUM dendiğimiz ile kendi ayetiniz hükmü üzere Hazreti peygamberin öz nefsi olarak zikr edilmişim” deyince,

Ebubekir, Abbas’a şöyle dedi: “Tanrı’ya and olsun ki ben İslam peygamberi Hazreti Muhammed’den duydum ki Ali benim yardımcım, halifem ve dinimin yardımcısıdır” buyurmuştu. Hazreti Abbas, Ebubekir’den bunu duyunca, “Öyleyse Ebubekir, madem ki Peygamber (s.a.v.)’den şu sözü işittin. Öyleyse niçin peygamberin ilahi makamında oturup, Ali’nin hakkını hırsızlayarak elinden alarak zay ettin.”

Ebubekir, bu sözü Abbas’tan işitince şöyle dedi: “Ey Abbas, sizin mirası bahane ederek beni ikaz edip düşürmek istediğiniz anlaşıldı.” Daha sonra itiraz ederek toplantıdan dışarı çıkmıştır.

İbrahim Halit, Hüsniye’den bu sözleri işitince “Ben, bu konudan vazgeçtim. Söyle bakalım. Abbas mı üstündür Ali mi?”

Hüsniye dedi, “Ey İbrahim, sen söyle peygamber mi üstündür. Amcası Hamza mı? Sen, niçin kendini Ali ile Abbas’ın arasına sokarsın? Abbas, üstün olursa Ali’nin Abbas gibi amcası olduğu için sevinmesi gerekir. Ali üstün olursa, Abbas’ın Ali gibi kardeşi oğlu olduğu için sevinmesi gerekir.”

Halife Harun Reşit, Hüsniye’nin böyle açık, net, ispatlayıcı ve ikna edici konuşmasına hayran olup yüzünü İbrahim Halit’e çevirerek, “Bu ilim ve fazlın ile sana yazıklar olsun” dedi.

HAZRETİ FATIMA HAKKINDA

Hüsniye şöyle devam etti: “Hazreti Fatıma, hakkında İslam peygamberi şöyle buyurduğu doğru mudur? (FATİMETUN BİDATUN MİNNİ MEN EZAHA FEGENEZANİ VE MEN FEGED EZELLAHE)

Türkçesi: Fatıma, benim vücudumun parçasıdır. Onu inciten beni incitmiş. Beni inciten ise yüce Tanrı'yı incitmiş olur ve sayılır.

İbrahim Halit, "Hadis doğrudur. İnkar olunmaz" dedi.

Hüsniye şöyle dedi: "Ey İbrahim Halit, seni Allah'a yemine veriyorum doğruyu söyle. Ömer, Ebubekir'in fetek hurmalığına Hazreti Fatıma'dan almaları zulüm yoluyla oldu."

İbrahim Halit dedi ki, "Fetek Hurmalığınan Fatıma'dan alınması, Ebubekir'in hazreti peygamberden anlattığı hadise göredir. O hadis şudur, "Biz peygamberlerin, mirası olmaz. Geriye bıraktığımız eşya sadakadır."

Hüsniye dedi, "Ey İbrahim Halit, bilmelisiniz ki hadis revilerinizden Ebu Hudri şöyle anlatır, Kuran-ı Kerim Esra Suresi'nin 26. Ayeti, "VE ETİ ZELKURBA HEGGEHU"

Türkçesi: (Akrabaya, yoksula ve yolda kalmışa hakkını ver) nazil olunca, Hazreti Muhammed peygamber (s.a.v) Hazreti Fatıma'ya "Ey kızım, Yüce Tanrı bilir ki benim Fetek hurmalığımdan başka bir mülke sahip değilim. Onu sana bahşiş ve hediye ediyorum" buyurdu.

Fetek Hurmalığını Hazreti Fatıma'ya verdiği tarihten üç yıl sonra İslam peygamberi dünyadan ayrıldı. Hazreti peygamberin sağlığında kızı Fatıma Fetek Hurmalığına sahip idi. Bir işçi yollayıp mahsülatını toplayıp, toplanan ürün ve mahsul ise Fatıma'ya ulaşırdı.

Hatta bazıları Hazreti Peygamber hayatta iken Fatıma'nın beş yıl Fetek'e sahip olduğunu söylüyorlar.

İslam peygamberi Hazreti Muhammed'in vefatından sonra Ebubekir, Fetek Hurmalığını Hazreti Fatıma'dan almak istedi. Fatıma, "Benim hakkımı nasıl alabilirsin" deyince Ebubekir, Hazreti Fatıma'dan şahit istedi.

Hazreti Fatıma'nın şahitleri peygamberin ev halkından olan Hazreti Ali, Hazreti Hasan, Hazreti Hüseyin ve Hazreti Ali'nin hizmetçisi Kanber idi. Fatma'nın isteği üzerine Hazreti Ali şahitlik etti ise de Ebubekir,

HAZA BALUKE YECURRU İLA NESİHİ

Türkçesi: Ali senin kocandır. Kendi nefsi için fayda elde etmek ister dedi. Biz bu şahitliği kabul etmeyiz. Hasan, Hüseyin ise senin çocuklarındır. Onların da şahitliği kabul olunmaz dedi.

Halbuki ALİ YYÜN MEELHAKK VELHAKKU MEALİYYİN.

Türkçesi: Ali Hakk'la, Hakk Ali ile beraberdir hadisi sizin yanınızda doğru bir hadistir. Durum bu iken, Hazreti Ali gibi Tanrı'nın velisi ve dostu olan insanın şahitliğini kabul etmedi. Aslında Ebubekir'in kendisi de Hazreti Ali'nin şahitliğinin Hakk olduğunu biliyordu. Amma kendi menfaati için onun şahitliğini kabul etmedi.

Biz peygamberler miras bırakmayız hadisi uydurma bir hadistir. Ortaya çıkarmış, Ehlibeyte zulüm etmişler ve peygamberin Ehlibeytine hakaret etmişler. Ve kızı Ayşe ile Ebubekir uydurma hadisi yaratarak onlar da başka hiçbir ashabe böyle bir hadisi duymamışlar. Zorla elinden almışlar.

Durum böyle iken Fatıma'dan şahit istemek ya cahilliktir ya da kasıt, zulümdür. Ey İbrahim, Tanrı'ya yemin olsun ki yüce Tanrı, Muhammed ile Ali'yi dünyanın en seçkin insanları olarak yaratmış ve buyurmuştur.

Hüsniye, "Ey İbrahim, ya cevap ver veya oturduğunuz mezhep koltuğundan aşağı in. Yahut da Ebubekir'in halifeliğini inkar et." Hüsniye bunları söyleyince meclistekiler gülmeye başladılar.

EHLİBEYT DÜŞMANLIĞI

Hüsniye, Onların cahil hücum ve hareketlerine ehemmiyet vermeyerek, hiç korkmadan söze başladı.

Ey Ehlibeyt düşmanları, ey inatçılar, Hazreti Peygamber'den korkun, utanın ve kıyamet gününde halinizin nereye varacağını düşünün. Beş günlük şu fani dünya için Hazreti Muhammed Mustafa, Hazreti Ali Yül Murteza ve Ehlibeyt hakkında düşmanlığa sapıp batıl ve çirkin olan şeyler ile insanların gözlerini kapayıp, falan adamı felan adamlara hakim ve emir etmekle Müslümanlar'ın hepsinden yüksel oldun diyerek bu ve bunun gibi hakikati ve aslı olmayan öyküler uydurup peygamberlik, imamlık, doğruluk, temizlik ve meleklerin sırları ve hakikatlerin araştırılması hususunda delil sayarak insanlara kabul ettirmeye uğraşıyorsunuz. Kıyamet gününü harş günü sonu olmayan azabı düşünmeyin

insanlar arasında yüz binlerce fitne ve fesat çıkarmasına sebep oluyorsunuz. Tanrı'nın kullarını, Tanrı'dan, peygamberden, imamlardan ve onların yollarından uzaklaştırarak, Kuran-ı Kerim'in Nur Suresi 40. Ayeti olan; "Zülümatın baduha ferge badin."

Türkçesi: Karanlık üzerine yığılmıştır derecesine düşüyorsunuz.

Uydurma hadisininiz rivayetçilerin çoğu peygamberin Ehlibeytine düşmanlar. Zalim, fesatçı karı ve çoluk çocuktan ibaret olan böylelerinin sözleri ise efsane, batıl ve gerçek dışı olup rüya ve hayal cinsindedir. Örneğin batıl gerçek dışı hayallerin akla, mantığa aykırı uydurma, yalan, yanlış hadislerle İslam alemini karanlığa sürükleyip söyledikleriniz hayaldir. Ve her gün üremekte ve çoğalmakta.

Müminlerin emiri olan İmam Ali (a.v.)'den alimlerden, temiz ve masum olan Ehlibeytten ve peygamberden anlatılan hadislere, rivayetlere ve tefsirlere inanmayıp, Ayşe, Melik oğlu Enes, Ebu Hureyre, Ömeras Muaviye ve bunlar gibi fasık ve zalim insanlardan rivayet olunan uydurma hadislere ve rivayetlere inanırsınız. Bunlar ise İslam inancına göre lanetlik olmuşlar. Bunlara lanet okumak aslında büyük bir ibadettir ve sayılır. Ey İbrahim, şimdi Sıdkı Ekber dediğiniz Ebubekir ile büyük ve üstün saydığınız Ömer'in haklarında olan fazileti ve kerametleri sayınız. Bakalım onlardan ilim fazilet, ermişlik, takva, temizlik, cömertlik ve keramet meydana çıkmıştır? Cesaretleri ve kahramanlıkları nerede gördü? Ey İbrahim, bu utanç verici şeyleri ve boş şeyleri terk ediniz. Halifelik makamı ele geçirildikten sonra bu güne kadar mezhebinizden ve tarihinizin yaprakları arasında zulüm, taassup ve inat üzerine kurulmuştur.

Ehlibeyt yolu evlatları, dostları ve Hakk alimleri doğru yolu yani Ehlibeyt ve Kuran varlığını, yolunu anlatmaya, açıklamaya sizin zulmünüzden fırsat bulamadılar.

Onların hakkında "Eseddu minel Küffar)

Türkçesi: "Onlar, kafirlerden kötüdürler" diyerek fetva verdiniz. Öldürülmelerini istediniz. Çünkü onlar gerçekleri söylemeye başladıklarında o zaman sizin bütün iç yüzleriniz meydana çıkacak. Ayıplarınız herkesçe anlaşılacak. Mezhebiniz ve tarikatınızın yanlış olduğu, batıl olduğu anlaşılacaktır. Halife Harun Reşit'in sayesinde benim meydana çıkıp ayıplarınızı,

yanlış tutumlarınızı sergilediğim gibi peygambere ve Ehlibeytine düşman olan halife ve imamlarınızın küfürlerini ve kötülüklerini açıkça ispat edilecektir.

Sizin düşünüp çekindiğiniz taraf burasıydı. Mecliste bulunanların yanında peygamberin Ehlibeytine düşman olduğunuz açıklığa kavuştu. İmamlarınız, peygamber evlatlarının düşman ve katilleridir. Hazreti peygambere sağlığında iken kızgınlıklarını ve düşmanlıklarını açıklama imkanını bulamadılar. Ve peygamberin ölümünden sonra bunların Ehlibeytten intikam alacaklarını zaten yüce Tanrı peygambere haber vermiştir.

Siz sapık imamlarınıza ve önderlerinize bağlı kalarak halen gerek peygambere ve ev halkına, Ehlibeytine gerek onları sevenlere düşmanlık yaparak bunları yeryüzünde bırakmamak amacıyla nesillerini kesmek istersiniz.

Durum böyle olmasına rağmen yine de Hazreti Muhammed dinindeniz diye Müslümanlık ve İslamlık iddiası edersiniz. Tanrı'ya and olsun ki hem Hazreti Muhammed hem de ev halkı olan Ehlibeyti mutlaka sizlerden uzak olup sizden şikayetçidirler. Hemen İbrahim Halit söze başlayarak, "Hazreti peygambere düşman olanlardan biz de şikayetçiyiz" dedi.

HÜSNİYE, ŞÖYLE CEVAP VERDİ:

Yalan söylüyorsunuz. İçinizin peygamber ailesinin düşmanlığı ile dolu olduğunu ispatlarım ki hem halife hem de mecliste bulunanlar sizleri iyi tanısınlar.

Ey İbrahim, şu söyleyeceğim şey hepinizce bilinmektedir. Bundan dört bin yıl önce kesilen bir koyun için kurban bayramında hatipler minbere çıkarken kurban bayramı hakkında ağlarsınız, sızlarsınız. Ah vah edersiniz. Başınızı direklere vurursunuz. Halbuki Hazreti İsmail'in boğazına bıçak bile değmemiş. Binlerce koyun kesilir size kimse bir şey demiyor. Sizler böyle yaptığınız halde de Hazreti Muhammed ve Ehlibeyte inat Peygamberin göz nuru, Tanrı'nın Veli Yullahı Hazreti Ali'nin ve kadınların sultanı Fatıma kalbinin parçası, yavrusu ve aziz İmam Hasan ve kardeşi genç şehit, cennet gençlerinin efendisi olan mazlum İmam Hüseyin için Muharrem ayında, Aşura gününde yas tutup ağladıkları zaman onlara Refazı dinden çıkmış diyorsunuz.

Ey İbrahim, kudret sahibi olan yüce Tanrı, yeryüzünde Hazreti Hüseyin'in ceddi Muhammed, babası Ali ve annesi Fatıma gibi bir yaratık yaratmamış. İmam Hüseyin'i kafirler, münafıklar ve lanetlenmiş insanlar insafsızca ve zulüm ile susuz bırakarak şehit edip, başını da kestiler, mızrağa taktılar.

Yetmiş iki kişilik evladını, yakınlarını ve yardımcılarını Kerbela Çölü'nde susuz bıraktılar. Başlarını kestiler. Çoluk çocuğunu esir edip Şam'a götürdüler. Bunların mazlumatına herhangi inanan bir insan ağlayınca iki yüz yıl önce şehit olan insana yaş tutup her yıl ağlamanın ne manası vardır diye o inanlara bidatçı ve refazıdırlar dersiniz. Ey İbrahim, sizler dört bin yıl önce kesilen bir koyunun olayını unutmayıp ağladığınız zaman kimse sizleri bir şey demiyor.

Bu sırada ağlamaya başladı. Allah, bir Hüseyin ki peygamberin sonuncusu ve efendisi olan Hazreti Muhammed'in boynuna binip çabuk yürümek için ayaklarını o peygamberin boynuna vurunca peygamber severek, "NA ME ERRAKİBİ VE CEDDUKE NAMEL MERKUBU"

Türkçesi: "Ne güzel binen, ne güzel binilen senin ceddin" diye buyurdu.

(GENİŞ BİLGİ, HÜSNİYE KİTABI'NDA CAN YAYINLARI)

HAZRETİ MUHAMMED'İN ÖLÜMÜ

Sayın M. ASIM KÖKSAL tarihinin diyanet yetkilisi, görevlisi olarak şöyle yazar, 11. Cildinin 28. Sayfasında yazar. Sayın M. Asım Köksal, ısrarla peygamberin humma hastalığına tutulduğunu hatta Hazreti Ali Divanı birinci cilt sahifa 687'de yazar. Hazreti Muhammed'e zehir verildiğini yazar. Saadete Ermişler Bahçesi Fuzuli kitabında "zehir verilmiş" diye yazar. Profesör 1400: Hazreti Ali Divanı sahifa 687'de yazar.

Hicri 500'de doğan hafız, Ebu Kasım Ali B. Hasan Hafii İbni Asakir yazdığı "Tarihi Medine" isimli kitabın 11. Cilt 484,485. Sahifasında şöyle yazar: "İmam Ali, peygamber hasta iken ve hastalığında yanına gitmişti. Dışarı çıkınca orada bekleyenler, halk sordu ki, "Hazreti peygamber sana ne söyledi?" Hazreti Ali buyurdu ki, "Bana bin kapı öğretti ve her kapı, bin kapı açar."

Ey kitap yazarları, bakınız İbni Asakir Taberi Hakira Zehebi gibi Sünnilik düzenin en muteber kabul ettikleri kitaplarda Ebubekir, Ömer'in peygamberin yanında hiçbir değerinin olmadığı gerçek haberi var.

Sizler ise devamlı uydurmalarınızla gerçekleri hasıraltı ettiniz. Lütfen artık vazgeçiniz. Zira bu arş, bu kadar yalanı çekemez haberiniz olsun.

Hazreti Muhammed veda haccından dönmüştü ve hasta idi. Şam tarafından bir haber geldi ki Hristiyan köyleri Müslüman köylerine saldırmışlar. Peygambere bu haber gelince Hazreti Peygamber, "Bir ordu hazırlayın" dedi. O ordunun komutanı Zeydi Bin Haris'in oğlu Husam'ı tayin etti. Husama, Medine'de Curuf denilen mevkide çadır kurdu. Hazreti Ali'den başkaları, Ebubekir, Ömer, Osman hepsinin Usama ordusuna katılmaları için Hazreti Peygamber emir verdi.

Ebubekir, Ömer, Osman bu emre itaat etmediler ve katılmadılar. Bundan dolayı Usamaya katılan çok azdı. Usama, durumu Hazreti Peygambere haber verdi.

Salmani Farisi, Mihdat Kanber bunlar peygambere dediler ki, "Ya Resulullah, sen hayattasın sözünü dinlemiyorlar. Acaba senden sonra bu İslam'ın hali ne olacak?" Hazreti peygamber hasta hali ile sahabeleri çağırdı. Bir toplantı yaptı ve konuştu. "Ey sahabeler, görüyorum ki Usama ordusuna katılmaya itiraz ediyorsunuz. Usam'ın babası Zeyt'te de itiraz ettiniz. Zeyt, nasıl iyi bir komutan idiyse oğlu da öyle bir komutandır. Babası nasıl layık biri idi ise, oğlu da buna layıktır. İtiraz etmeyin, Usam'ın emirlerine uyun" dedi.

Hazreti Muhammed, "Bana bir divit kalem getirin. Size bir vasiyet yazayım. Benden sonra delalet yoluna düşmeyin" der. Halife Ömer ve taraftarları buna mani olurlar ve, "Peygamber sayıklıyor" diye şiddetle karşı çıkarlar. Gürültü yüzünden canı sıkılan peygamber hepsini kovuyor. (KAYNAK OLARAK REVZATUL AHBAP VE PEYGAMBERLER TARİHİ. HAZRETİ MUHAMMED'İN HAYATI, ALTI ESER VE 6 PARMAK TARİHİ KİTAPLARINDA YAZAR.)

Kaynak: Sahıhul Buhari İkinci cilt bölüm hastanın konuşması, Sahihül Müslüm cilt 5, sahifa 116 (Taberi Tarihi cilt 3, sahifa 193) (İbni) Esir Tarihi cilt 2 sahifa 230) Şii ve Sünni kaynakları yazarlar.

Usama ordusuna katılmayan Ömer, Osman, Ebubekir hakkında kaynak olarak (Tabakat İbni Saad cilt 3 sahifa 190) (Tarihi İbnil Esir cilt 2 sahifa 317) (Es

Siretül Halebiye cilt 3, Tarihul Tabari cilt 3 sahife 226. Bu kaynaklar bu olayları yazar. Tam Hüsniye Mısır Kahire Kütüphanesi'nden alınmıştır.

Konu basite alınmaz. Hazreti peygamber, itiraz eden tek Ömer olsaydı onu susturmak kolay olurdu. Hazreti peygamberin (Havaya boşuna konuşması) olmayacağına göre, Ömer orada daha önceden hazırlıklıydı.

Hemen taraftar bulmakta zorluk çekmemişti. Allah'ın sözünü unutmuştu. Ömer'in tarafı kalabalıktı. Gürültü yapıyorlardı. Yüce Allah'ın ayetlerine aldırış etmiyorlardı. Vasiyeti bazı kaynaklar ve tarihler şöyle yazarlar:

Hazreti peygamber buyurur ki, "Ben aranızda iki emanet bırakırım. Aranızdan ayrılıyorum. Biri Kuran-ı Kerim biri de Ehlibeytimdir."

Enfal Suresi ayet 27, "Ya eyyühelleziyne amenu la Tehunullahe verresule ve TEhunu emanatikim ve entum Talemune."

Türkçesi: Ey inanmış olanlar, Allah'la peygamberine ve aranızdaki emanetlere bilerek hıyanetlik etmeyiniz.

Açıklama: Peygamberin buyurduğu emanetlerden biri Kuran-ı Kerim Allah'ın emanetidir. Peygamberin emaneti Ehlibeytidir buyurdu. Emanetler Kuran ve Ehlibeyttir.

Kuran-ı Kerim Nisa Suresi ayet 14, "Bu gibi muhalifler hakkında "ve menyasıllahe ve Resulehu ve yeteadde hududehu yüdhilhü naren haliden fiyha ve lehu azabün mühiynün"

Türkçesi: Her kim ki Allah-u Tealaya, Resulüne ısrarla isyan ve muhalefetle Hakk'ın hududunu geçerse Hakk Teala Hazretleri onu ebedi olarak ateşe sokar ve onlar için rezil rüsva edici azaplar vardır.

Nitekim Kuran-ı Kerim Enfal Suresi ayet 13'te yazar (Zalike biennehüm Şakkullahe ve Resulehu ve men yeşakık lahe ve Resulehufe İnnellahe Şediydul ikabi.)

Türkçesi: Onlar azabın şiddetlisi onun için oldu ki Allah-u Teala Resulünün emrini kırdılar. Kim ki Allah'ın Resulünün sözünü reddedip tutmadı ona Allah-u Teala'nın azabı şiddetlidir.

Açıklama: Halbuki Hazreti Resulullahın hiçbir sözü havai değil. Sözlerinin hepsi Kuran'dır. Resulullahı red eden Hakk Teala'yı dahi red etmiştir. Çünkü Kuran'ı Kerim Necm Suresi ayet 3'te, "Ve ma yentiku anıl hava.)

Türkçesi: Hazreti Muhammed hiç kendi arzusu ile söz söyleyemez. Her ne söylediyse onun sözü Kuran'dır buyurmuştur.

Tövbe Suresi ayet 4, "İlleleziyne ahedtüm minelmusrikiyne sümme lem yanküsüküm segen ve lem yüzahiri aleyküm ehaden feetimmü ileyhim ahdehüm ila muddetihüm innelahe yuhibbul müttekiyne."

Türkçesi: Ya Muhammed, ehli şirk münafıklardan şu kimseler ki sizin ahdu ikrar etmişler idi. Sonra onlar ikrar eylediği şeylerden aht ve ikrarlarını bozup aşikare olan düşmanlarımızdan bir kimse ile sizlere hiç yardım etmediler. Onlara ikrarlarınızdan tamamı duran o gelecek vakte kadar müddet tamam olduktan sonra Allah'tan korkup ikrarlarında duranları Allah-u Teala sever.

Açıklama: Hacul Veda beyatında ikrarlarında duranları Allah-u Teala sevmiş. Ve ikrarlarından dönenleri cehennem azabıyla yad etmiş. Ve haklarında lanetlemiş ayeti kerime gelmiş ve nazil olmuştur.

Nitekim yine Kuran-ı Kerim Maide Suresi ayet 13'te, "Fehima nakzihim miysakahüm leannahüm ve cealna Kulubehüm Kaasiyeh yüharrifunellekelime anme vahiye nesuhazzan mima zükkiru bih velatüzalü Tattaliu ala hainetin minhüm illa kaliylen minhüm fafüanhüm vasfah innellahe yuhıbbülmuhsiniyne."

Türkçesi: Hani o verdikleri evvelki ahtı ve beyatı ikrarlarını bozduklarından ötürü, bozanları rahmetimizden çıkarıp lanet ettik ve gönüllerinde öyle bir pekişti ki Hakk'tan gelen ayetleri teptil ettiler. Onlar, bir ulu bahreyi unutup Hazreti Muhammed'den aldıkları hadisleri inkar ederek başka başka söyleyerek sözlerinde durmadıkları için hayınlıklarından haberdarız. O ikrar verenlerden meğer az kimseler hıyanet etmeye. Ya Muhammed, onlardan vazgeç. Allah, ihsan sahiplerini sever.

Açıklama: Bu ayeti kerime ahkamına hürmet eden Hazreti Ali Keremullahu Veçhe, Hazreti Muhammed dünyadan göçtükten sonra beyat ikrarlarından dönenleri Hazreti Ali af edip kılıç çekmedi. Ömer, Ebubekir,

Osman Kadir Hum olayında Hazreti peygamberin huzurunda Hazreti Ali'ye biat ettiler. Sonra Hazreti Muhammed'in vefatından sonra Hazreti Ali'nin hakkını gasp ederek peygamberin hadisini ve Kuran ayetlerini değiştirip yalan hadisler uydurarak Allah'ın emaneti olan Kuran ve peygamberin emaneti olan Ehlibeytine zulüm, hıyanet ederek, kanını dökerek ve dökülmesine sebep olan Ebubekir, Ömer, Osman, Muaviye onlara tabi olanlar ve peşinden gidenler peygamberin cenazesini terk edenler, ahdından dönenler, onları müdafaa edenler Rüzü mahşer günü nasıl cevap verecekler. Hazreti Muhammed bir gün sahabelerine "Benim cenazemde bulunmayanlar şefaatimden mahrum kalsınlar" buyurmuş.

Hazreti Muhammed vefat edince, Ömer, Osman, Ebubekir ve taifesi, Kureyşin kafilesi olanlar Ebu Sufyan, Ebucehil, peygamber düşmanları cenazeyi terk edip halifelik davasına düştüler ve halifeliği Hazreti Ali'den zorla gasp ederek aldılar.

Bir haber aldılar ki peygamberi defin etmişler. O arada, "Biz peygamberin cenaze namazında bulunmadık" dediler.

"Gidelim tekrar mezardan çıkaralım. Cenaze namazını kılalım. Tekrar defin edelim. Şefaatinden mahrum kalmayalım" dediler. Ömer, Osman, Ebubekir taifesiyle mezara gittiler. Baktılar ki Hazreti Ali mezarın üstüne oturmuş elinde tığı ile toprağa vuruyor. Ömer, "Ya Ali, müsaaden varsa cenazeyi çıkaralım. Cenaze namazı kılalım. Tekrar defin edelim" dedi. Hazreti Ali, "Ya Ömer, o gün nerde idiniz neden cenaze duasına gelmediniz?"

Ebubekir, "Ben peygamberden duydum. Ali topraktan bir ata binerse elinde tığı olursa o hiddetlenirse Doğu'dan girerse Batı'da çıksa hiçbir kuvvet önleyemez. Biz bu işten vazgeçelim" dedi ve hemen geri döndüler.

Bu ne şaşkınlık, bu ne delalet. Bir gün Hazreti Ali evde yokken Ömer, Ebubekir için biat almak için Fatıma anamızdan biat istediler. Gitti Birkaç kişiyle gittiler Fatıma anamızın avlusunun kapısına. Kapıyı açmadı ve kendisine şöyle cevap verdi; "Halifelik hakkı Ali'nindir. Kuran'ın farzıyla Ali'ye verilmiş. Sizler peygamberin huzurunda Ali'ye biat etmişsiniz." Bu söz üzerine kapıya tekme vurdular kapı Fatıma anamızın üstüne düşer ve beş aylık çocuğu zay olur ve üç kaburga kemiği kırılır. O darbe üzerine babasından beş ay sonra şehit olur.

Hazreti Muhammed buyurur, “Fatıma benim vücudumun bir parçasıdır. Onu inciten beni incitmiş olur, beni inciten Allah’ı incitmiş olur. Ey Fatıma, senin gazabınla Allah gazaplanır. Senin sevincinle sevinir.” Halk böyle iken Ömer, Ebubekir, Osman bunların bu hadislerde ve peygamberin Kuran’ın ayetlerinden haberleri yok muydu bunlar İslam’ın başına bu felaketi getirdiler. Kuran-ı Kerim Munafık Suresi ayet birden altıncı ayete kadar, bunlar hakkında inmiştir. Fatıma anamızın başına gelen hadise Kumru Kitabı’nda yazılıdır. Din alimleri bunu bildikleri halde gerçeği inkar ediyorlar.

Bin dört yüz yıldır İslamiyet halifelerin getirdiği karanlık düzenlen kurtulamadı. Bu nedenle Kuran-ı Kerim’in buyurduğu gibi Allah’tan korkmadılar. Dini kendi saltanatı için alet ederek üç beş günlük dünya menfaati için ayırarak İslam alemini karanlığa ve uçuruma, cehalete, felakete sürüklediler.

Dışını Müslüman gösterdiler içerisindeki kötülüğü elden bırakmadılar. Kuran’ı Kerim Ali İmran Suresi ayet 77’de, “İnelleziyne yesterune biahdillahi ve eymanihim semenen kaliylenulaike la halaka lehum fiyl, ahireti velayükellimühümllahü vela yenzurü eliyhim yevmelkıymeti vela yüzkkiyhim ve lehüm azabun eliymün.”

Türkçesi: Hakikat şu kimseler ki peygambere iman getirmekten vefa etmeyip ikrarlarından dönüp dünyalığa saptılar ve güruha cennet nasibi yoktur. Kendilerine büyük cehennem azabı vardır. Küfürde inat edenlere cehennem azabı şiddetlidir.

Tövbe Suresi ayet 97, “Ela rabu essddü küfren ve nifakan ve ecderu ella yalemu hudude ma en zelllahu ala resulehu, vallahü aliymun hakiymun.”

Türkçesi: Arabilerin küfür, nifakı, zulmü, vahşeti çok şiddetlidir. Yine bir ayeti kerime, “Araplar biz iman ettik derlerse” deki, “sizin kalbinize iman yerleşmedi. Siz kılıç zoruyla Müslüman oldunuz” buyurur.

Açıklama: Peygamberden sonra başa gelen halifeler İslam dinine büyük darbe vurdular. Ve İslam alemine ve Kuran’a, Ehlibeyte büyük çapta haksızlık ettiler. Peygamberin hadisini Kuran’da nazil olan ayeti kerimeleri hiçe sayarak Allah’ın emaneti Kuran’a, peygamberin Ehlibeytine büyük zulüm ettiler. İslam alemini zulüm yoluyla Hakk’tan ayırdılar.

Hakk divanı olan ulu divan kurulur. Hakk ile batıl belli olur. O zaman nasıl bir cevap veririz. Din alimlerine düşen bir görevdir. Dili yalan, kalbi güman olanlarda din ne arasın. Hazreti Muhammed'in getirdiği dini Ömer yıktı. Hazreti Ali'nin getirdiği İslam dinini Muaviye yıktı.

Bu yıkım, bin dört yüz yıldır devam ediyor. Zamanımız din alimleri bu gerçeği bildiği halde buna çare aramıyorlar. İslam aleminin içine düştüğü bu karanlık ve felaketin vebali doğruyu inkar eden din alimlerinin boynundadır.

Hazreti İsa, çarmığa gerilince, Hazreti İsa'nın havarileri diyar diyar şehirleri gezerek, köy ve köy dolaşıp Hazreti İsa'nın yolunda canını feda edip, dinini yaydılar. Müslümanlar ise Hazreti Muhammed'in Ehlibeytine kıydılar.

İslam dinine bidatlar katarak yok etmek gayretine girdiler. Hazreti Muhammed'in düşmanları olan münafıklar onun ölümünden sonra böyle yapmadılar. (İstanbul Matbaası'nda basılan Kensul Mesaip Kitabının 5. Sahifasında Hazreti Muhammed'in ölümünden üç gün sonra evini yaktılar.)

BAZI TARİHLER

Bazı tarihler de hilafet olaylarını şöyle yazarlar: Peygamber efendimizin vefatı üzerine Ali, Fazıl, Abbas oğlu ve Haşim oğullarından bazısı Resulullahın cenazesinin defniyle meşgul oldukları bir sırada diğerleri hilafet için çekişmeye başladılar. Ensar'dan dahi birkaç kimse ol cemaate gitti. Halifelik için aralarında çekişme başladı. Kah Ebubekir, Ömer'e, "Ver ilini biat edeyim" dedi ve kah Abu Hüzeyfe'ye hilafet teklif ederlerdi. Ve kah "Abu Ubeyde halife olsun" derlerdi. Birkaç çekişmeden sonra Medinelilerden olanlar dediler ki (Minna emrun ve minküm emrün) yani bizden bir amir, sizden bir amir olsun dediler.

Bunun üzerine Ensar'ın (Medine) büyüğü olan Ubayda oğlu Sad'ı halife seçtiler. Sad, her ne kadar istemediyse de Ensarilerin ısrarı üzerine kabul etti. Fakat Sad oğlu Kayıs, babasının hilafeti kabul ettiğini görünce kılıcını çekip pederinin başı üstünde tutarak dedi ki, "Ey peder, Ali İbni Ebu Talip'e ne hacetle cevap vereceksin. Gadir Hum'da Allah-u Teala'nın emri ile Resulullah Ali'nin elinden tutup, "Onu size halife ve imam tayin eyledim" buyurduktan sonra

cümleniz razı olup biat ederek, tebrik ve duada bulundunuz. Şimdi ne yüzle Allah'ın hükmüne ve Resulullah'ın emrine muhalefet edersiniz.

Peygamber efendimiz daha bugün aramızdan ayrılıp gitmiştir. Ey baba, vallahül'azim bu muameleden vazgeçmez isen başını bedeninden ayırırım" dedi.

Sad, oğlunun bu sözleri üzerine halife olmaktan vazgeçti. Bundan sonra başka birini seçmeye başlarken Ömer yerinden kalkıp, "Latectemu Seyfen Fi gümdetun" yani bir kına iki kılıç sığmaz diyerek kılıcını çekerek Ebubekir'in üzerine yürüdü. "Çok laf etme. Çabuk ver elini biat edeyim" dedi.

Ömer, o saatte Ebubekir'e biat etti. Sonra Abu Ubayde daha sonra eshabı delaleten birer ikişer gidip yirmiye yakın adamlar biat ettiler. Bundan sonra Ömer, elinde kılıç sokakları gezip bulduğu eshabı cebren ve kahren biat etmeye götürdü. Böylece üç gün geçti. Üç gün sonra gidip peygamberin cenazesini kabirden çıkarıp cenaze namazını kılmak istediler. Buna sebep Hazreti Muhammed sağlığında "Cenazeme gelmeyene şefaatim yoktur) demiştir. (KAYNAK, TAM HÜSNİYE)

ON İKİ İMAMLAR

1- İmam Ali doğumu 598 ölümü 661 yaş 63

2- İmam Hasan doğumu Hicri 3, ölümü Hicri 50 yaş 47

3- İmam Hüseyin doğum hicri 4, ölüm hicri 61 yaş 57

4- İmam Zeynel Abidin doğumu hicri 38 ölümü hicri 96 yaş 58

5- İmam Muhammed Bakır doğumu hicri 57 ölümü hicri 117 yaş 60

6- İmam Caferi Sadık doğumu hicri 80 ölümü hicri 148 yaş 68

7- İmam Musai Kazım doğum hicri 127 ölüm hicri 218 yaş 65

8- İmam Rıza doğumu hicri 153 ölümü hicri 218 yaş 65

9- İmam Muhammed Taki doğumu hicri 195 ölümü hicri 220 yaş 25

10- İmam Ali Naki doğumu hicri belirsiz ölümü belirsiz yaş 49

11- İmam Hasan'ül Askeri doğumu hicri belirsiz ölümü belirsiz yaş 29

12- İmam Muhammed Mehdi doğumu belirsiz ölümü belirsiz. Gayıbta

Bu on iki imamların şehit edilişi. Beş imam Emeviler zamanında şehit edilmiş yani Emevi halifeleri şehit etmişler. Altısı Abbasi halifeleri tarafından ve zamanında şehit edilmişler.

Emeviler zamanında şehit olanlar: İmam Ali, İmam Hasan, İmam Hüseyin, İmam Zeynel Abidin, İmam Muhammed Bakır.

Abbasi halifeleri zamanında şehit olan imamlar: İmam Caferi Sadık, İmam Musai Kazım, İmam Ali Rıza, İmam Muhammed Taki, İmam Ali Naki, İmam Ali'yül Askeri, İmam Muhammed Mehdi sır olmuş Irak'ta bir mağarada.

On iki imamların başı Hazreti Şahı Merdan Ali'dir. Sonuncusu İmam Muhammed Mehdi'dir. Güruhu Naciye neslinden Ehlibeyt soyu olarak bilinen. Nasıl yüce bir varlıktır.

ON İKİ İMAMIN ANLAMI

Hazreti Musa'nı Tevrat'ında on iki oymak mukaddestir. Hazreti Musa'nın ümmeti Hazreti Musa'ya ne kadar kıymet veriyorlardı. Hazreti Musa'nın Tevrat'ında mukaddes olan on iki oymaklara aynı kıymeti veriyordu onları üstün varlık olarak kabul ederlerdi. Kendi inançlarında mukaddes sayarlardı.

Hazreti İsa'nın İncil'inde on iki havarileri mukaddestir. Hazreti İsa'nın ümmeti Hazreti İsa'ya ne kadar kıymet vermişse on iki havarilere de aynı kıymeti vermişler.

Hazreti İsa İncil'de şöyle buyurur: "Ey ümmetim, her kim ki benim havarilerimi kabul etmiş, beni kabul etmiş. Her kim beni kabul etmiş beni yaratan Tanrı'yı kabul etmiştir."

"Her kim ki havarilerimi kabul etmemiş beni kabul etmemiş olur. Her kim ki beni kabul etmemiş beni yaratan Tanrı'yı kabul etmemiş" buyurmuş.

Yüce kitabımız veya peygamberimizin hadisine göre on iki imamlar mukaddestir. Hazreti Muhammed'in neslinden ve Hazreti Ali zürriyetinde on iki imamlar gelmişler. Hazreti Muhammed buyurur, "Her kim ki benim Ehlibeytime

karşı gelirse bana karşı gelmiş, her kim ki bana karşı gelmişse Tanrı'ya karşı gelmiş" buyurmuş. Ve yine Muhammed'in hadisi, "Ehlibeytimi seven beni sevmiş, beni seven Tanrı'yı sevmiş" buyurur.

Ve yine Hazreti Muhammed buyurur, "Ben aranızdan ayrılıyorum. Size iki emanet bırakırım. Biri Kuran'ı Kerim biri de Ehlibeytimdir. Her kim ki bunlardan ayrılmaz ise mahşer günü Nuh'un gemisine benzer" buyurmuş.

Ve yine Hazreti Muhammed buyurur, "Benim Ehlibeytim Kuran'la beraberdir. Kuran, Ehlibeytimle beraberdir." Ve yine Hazreti Muhammed buyurur, "Benim Ehlibeytim Hakk ile beraberdir. Hakk Ehlibeytimle beraberdir."

Hiçbir ümmet kendi peygamberinin nesline bu kadar zulüm etmemiştir. Bu on iki imam ve Ehlibeyt hepsi, biz Müslümanız, beş vakit namaz kılarız diyenler ve Emeviler veya Abbasiler tarafından şehit edilmişler. Mahşer günü nasıl şefaat beklerler acaba?

Hazreti Muhammed'e zehir verildi. Kaynak olarak Saadede Ermişler Bahçesi'nde yazar. Ömer, Ebubekir için Fatma Ana'dan biat almak istedi. Fatma Ana biat etmedi. Ömer ve arkadaşları kapıya tekme vurunca kapı yerinden fırladı Fatma'nın üstüne düştü. Beş aylık çocuğu zay oldu. Üç kaburga kemiği kırıldı. O anda Hazreti Ali evde yoktu. Hazreti Ali kılıçla şehit oldu. Hazreti Hasan'a zehir verdiler. Hazreti Hüseyin'i Kerbela'da şehit ettiler. On iki imamlardan beşi Emeviler, altısı ise Abbasiler tarafından şehit edildiler.

AB-I HAYAT

İçene ölümsüzlük verdiğine inanılan Ab-ı Hayat "Bengi su) veya gençlik suyu olarak da anılmaktadır.

Kuran-ı Kerim'de Musa Peygambere yoldaş olan Hızır Musa şeriatına hakikati üstün kılarak Ab-ı Hayat bağlamında yol gösterici olur.

Bir söylentiye göre denizde yaşayan İlyas ile karada yaşayan Hızır ve İskender Ab-ı Hayat suyunu aramaya başlarlar ve karanlıklar ülkesine dalarlar.

Hızır ile İlyas Ab-ı Hayatı bulup içerler. Amma İskender'e söylemezler. Böylece Hızır ile İlyas arasında dostluk başlar.

Hızır karada, İlyas ise denizde yaşayanların darda kaldıklarında yardımlarına koşarlar. Ve yılda bir kez Hıdır İlyas (6 Mayıs) gecesi bir gül ağacının altında buluşup görüşürler.

6 Mayıs günü her yıl Hıdır İlyas kutlaması yapılır.

ON DÖRT MASUM-U PAK

On iki imamların henüz küçük yaşta zalim Emeviler tarafından katledilen çocukları şunlardır:

1. Hazreti Ali'nin oğlu Muhammed Ekber. Ömer'in Fatıma'yı darp edişiyle Hakk'a yürüdü.

2. İmam Hasan'ın oğlu Abdullah. Yedi yaşındayken Amr oğlu Talha tarafından şehit edildi.

3. İmam Hüseyin oğlu Abdullah iki yaşındayken Kerbela olayında Ezrak oğlu Ütbe tarafından şehit edildi.

4. İmam Hüseyin oğlu Kasım, üç yaşındayken Kerbela olayında şehit düştü. Huzme Kahili tarafından şehit edildi.

5. Zeynel Abidin oğlu Hüseyin, altı yaşında iken Nefal oğlu Maviye tarafından şehit edildi.

6. Zeynel Abidin oğlu Kasım, üç yaşındayken Adep oğlu Yezit Senan tarafından şehit edildi.

7. Muhammed Bakır oğlu Ali7Yul Eftar, dört yaşında iken Hamidi Dımıskı tarafından şehit edildi.

8. Caferi Sadık oğlu Abdullah Asgar, üç yaşında iken Urban tarafından şehit edildi.

9. Caferi Sadık oğlu Yayha Elhadi üç yaşında iken halifenin gözleri önünde Mamut Kufu oğlu Abdullah tarafından şehit edildi.

10. Musa-i Kazım oğlu Salih, üç yaşında iken Abdullah oğlu Osman tarafından şehit edildi

11. Musa-i Kazım oğlu Tayip, yedi yaşında iken İbrahim Dımışki oğlu Yusuf tarafından şehit edildi.

12. Muhammed Taki oğlu Cafer Tahir, dört yaşında iken İbrahim Dımıski oğlu Yusuf tarafından şehit edildi.

13. Hasan El Askeri oğlu Cafer, bir yaşında iken İbrahim Dımıski oğlu tarafından şehit edildi.

14. Hasan El Askeri oğlu Kasım, üç yaşında iken İbrahim Dımıski oğlu Mansur tarafından şehit edildi.

İMAM CAFERİ SADIK BUYRUĞU

İmdi, ilahe illallah Muhammed'en Resulullah diyenlere vaciptir ki Ali yyun Veliyullah dahi diyeler. Emir-ül Müminin Ali'nin hakkında denilmiştir. Çünkü Hazreti Şahı Velayet Adem'i yarattı. Kendiyü Adem'in kalbine saklandı.

Dahi cümle melike kendüye secde kıldığıiçin secde burada Hakk için oldu. Öyle olunca secde etmek ibadet oldu. Zira emir Hakk'ın oldu.

Allah, Muhammed, Ali üçünü birleyenin mayası Sit ervahı, nurdur. Ali, Muhammed birbirine bağlı kardeş musahiptirler. Bunlara şahit Cenab-ı HAkk'tır. Hakk'a ayandır. Hakk'In emri ve rızasıyla günleri yaz bahardır.

Ali ile Muhammed ikrar, imanla ve ahdı peymanla birbirine bağladır. Bunların gönülleri daime yaz bahardır. Ve yaşatıcı hayattır. Kötü fiil, şeytan emiridir. Nefes esir, Hakk'a düşmandır. Ehlihak Hakk'ın emri rızasıyla ikrar imana bağlıdır. Hakk dostu olup yaz bahardır, kar kış şeytan nefsidir. Cümle fenalık nefisten doğmuştur. Bunlar üçtür. Biri nefis, ikincisi hırs ve üçüncüsü tamahtır. Bunların yok olması için doğru yoldan ayrılmamalı. Fatıma Ana yolu, Hakk'ın emri rızasıyladır. Ak defterin malıdır. Dünyanın sonunda Ak defter gelecek. O defterde kara yoktur. O defter aktır. Yazısı aktır. Bu defter, fırkayı Naciye hakkındadır. Fırkayı Naciye de alaca olmayanları seçip alacak ve gerisi taktir hükümetine bırakacaktır.

Fatıma'yı ağlatan, ciğerini dağlayan, mazlumları, namusları ayak altına ezdiren, kızlarını bozduran, namuslarını payımal eden ve ettiren taktir hükümeti değil midir? Bunların sebebini aramaya, sormayan ve sebeplerin yüzünden olan

kavgalarda dökülen kanları dünyadaki hükümdarlar ne bilsin. Bunları ancak sahibi huruçlar bilir. Taktir hükümetinden gelen elçilerin getirdiği emirleri ispat edilirse sebebi taktir hükümeti olduğu ortaya çıkar. Dilerse bu soruya cevabını verir.

ON YEDİ KEMER BESTLER

1- Salmani Farisi, Medain'de eceliyle vefat etti.

2- Muhammed İbni Ebubekir, Mısır Valisi iken isyan neticesinde Muaviye İbni Medi tarafından şehit edildi.

3- Melik Ejder, Muaviye'nin gönderdiği zehirli bal ile misafir olduğu evin sahibi tarafından şehit edildi.

4- Ammar İbni Yaşer, Sefayin harbinde Muaviye taraftarları tarafından şehit olmuş.

5- Veysel Karani, Sefayin harbinde Muaviye'nin emri üzerine şehit edilmiş.

6- Ebu Zeri Gaferi, Osman'ın halifeliği zamanında nef yedilmiş ve memfasında vefat etmiş.

7- Hüzeme İbni Haris, Sefayin harbinde şehit oldu.

8- Abdullah İbni Badi Hazas, Sefayin harbinde şehit oldu.

9- Abdullah İbni Adil Haris, Sefayin harbinde şehit oldu.

10- Ebul Haysemut Tihani, Sefayin harbinde şehit oldu.

11- Harisi Seybanı, Sefayin harbinde şehit oldu

12- Haşimi Ebu Vakkas, Sefayin harbinde şehit oldu.

13- Muhammed İbni Ebi Huzefe, Hazreti Ali tarafından Mısır'a memur edilmişti Şam'dan yapılan ihbarla şehit edildi.

14- Kanber Ali Sultan, Hachaci Zalim Bağdat'ta şehit etti.

15- Murtevi İbni Yazza, Sefayin savaşında şehit oldu.

16- Şat İbni Kays-ı Hemedani, Sefayin harbinde şehit oldu.

17- Abdullah İbni Abbas, (Alim ve fazil bir zattı) Muvesirlerin piridir. Vefatının nerede ve nasıl olduğu meçhuldür. Allah'ın rahmeti onların üzerine olsun.

Hazreti Muhammed Miraca giderken miraç dönüşün sahabelere bilgi verdi. "Ben miraca giderken üçüncü kata varınca önüme bir aslan çıktı. Cebrail buyurdu ki, "Ya Resul, aslan senden bir nişan ister." Ben parmağımdaki hatem yüzüğünü aslanın önüne bıraktım ve geçtim.

Yedinci kata varınca Cebrail, belindeki kuşağı çıkarıp belime bağladı. "Bundan yukarı ben gelemem. Müsaade yoktur" dedi. "Nice hicaptan geçtim. Önüme bir perde geldi. Perdenin arkasında bir ses, "Ya Muhammed, sen sefa geldin" dedi ve bu ses Ali'nin sesine benzerdi. Ve doksan bin kelam geldi. Bunun otuz bini şeriata ayrıldı. Altmış bini tarikat, marifet, hakikata ayrıldı. Şeriat şanıma geldi zahir oldu.

Tarikat, hakikat sır oldu. Perdenin altından bir el bana süt, bal, elma verdi. O el yine Ali'nin eline benzerdi. Yine omuzlarımın arasına bir mühür vuruldu. Ve bir dua okudu. "Lehvle kuvvette ilah billah ali yyulazim lafetta illah Ali ila seyfi ilah Zülfikar ilah billah Aliyyul azim ilahe ilelal Muhammed'en Resullullah Aliyyul Veliyullah mürmşidi Kamilullah nasrı min" dedi.

Hazreti Ali yerinden kalkar. Resulüllaha yüzüğü verir. Hazreti Muhammed, "Ya Ali sana erdim, sırrına eremedim" buyurur. "Ya Ali, seccademi ser" Hazreti Ali seccadeyi serdi. Hazreti peygamber buyurdu: "Ya Allah, Ya Muhammed Ya Cebrail" dedi. Hazreti Ali'yi yanına aldı. "Ya Ali, sana inandım. Cebrail, bu kuşağı belime bağladı." Belindeki kuşağı çıkarıp Hazreti Ali'nin beline bağladı. "Ya Ali, sen de kime inanırsan onların belini bağla." Hazreti Ali, "Ya Salman, Ya Kamber, Ya Miğdat" diyerek on yedi kişinin belini bağladı. Bunlara on yedi meri best dediler. On yedi kemerbest böylece var oldular.

Hazreti Ali'den kalma, buna bel bağlama erkanı demişlerdir. Bunların bir kısım üçlerde yer alır, bir kısmı beşlerde yer alır. Bir kısmı yedilerde yer alır bir kısım on iki imamlarda yer alır. Hepsi on yedilerde yer alır. Bir kısmı kırklarda yer alıyorlar.

Bunlar Hazreti Muhammed ve Hazreti Ali emriyle seçilenlerdir. Gerçek mana aleminde bunlar birbirine bağlı olup hakk'a erenlerdir. Himmetleri üzerimizde olsun.

BEL BAĞLAMA ERKANI

İkrar vermek tığbed bağlamak. Ve dahi bundan sonra bilmek gerektir ki bel bağlamak. Yedi bend (öğüttür) her öğüdün de bir faydası vardır.

1- Bahil (cimrilik)'liğini bağlar, cömertliğini açarlar,

2- Hırsını bağlarlar, sabrını açarlar,

3- Cahilliğini bağlarlar, ilmini açarlar,

4- Şehvetini bağlarlar, lezzetini açarlar,

5- Tokluğunu bağlarlar, açlığını açarlar,

6- Haramını bağlarlar, helalini açarlar,

7- Şeytanını bağlarlar, rahmanını açarlar.

"Onun belini öyle Allah için bağlayalar ki ismi marifet ona sabit olsun. İmam-ı Ali Ebu Talip Tanrı yüzünü nurlandırsın" böyle buyurur. Minyabestenin sedinde bağlamasında kaç nesne ile bağlar. Ehli Tarık olan kimseye bunları bilmesi lazım ve mühim ve vaciptir. Pes miya bestenin şeddinde on iki nesne ile bağlanır. On dört nesne ile açılır. İmdi bağlanan nesne bunlardır.

1- Gözü bağlı gerek: Kendi ayıbından gayrı kimsenin ayıbını görmeye örtücü ola ve gözü ile gördüğünü eteğiyle örte.

2- Kulağı bağlı gerek: Yaramaz haberlerden gıybet sözünü işitip dinlemeye.

3- Dili bağlı gerek: Üstadı yanında dili olmaya,

4- Eli bağlı gerek: Kimseye el olmaya ve bir nesneyi koymadığı yerden eli uzunluk edip almaya.

5- Gönlü bağlı gerek: Hakk'tan başkasına meyü muhabbet etmeye.

6- Hırsı bağlı gerek: Tamahı galip olmaya.

7- Nefsi bağlı gerek: Nefsine yenilmeye, şehvet elinden biçare, zelul (aşağılık) olmaya.

8- Boynu bağlı gerek: Davet olunan yere muhalefet etmeye.

9- Gazabı bağlı gerek: Kimseye vaya ve niza (kavga) etmeye.

10- Beli bağlı gerek: (Gayret kuşağı ile) Hakk'tan gayrı kimseye ihtiyaç yüzünü göstermeye.

11- Ayağı bağlı gerek: Yaramaz yerlere varmaya.

12- Sıdk ile bağlı gerek: Yapıştığı yerde mukem (sıkı) dura, itikatı mükemmel ola.

Vallahu alem malum oluna ki daha bundan sonra minyan bestenin bendini açan on dört nesneyi de açıkla. Ben öğreneyim ki talibi Hakk olayım. Ondan bir feyiz alalar. Tarikat içinde kamil olanlar evliya izini izleyip ve gittiği yolu gözleyip o yol ile ser çeşmeye (pınarın kaynağı) bulalar.

1- Sofrası açık gerek: Hazreti Ali'nin kerametidir ki bir gün birkaç kimse İmam Ali Hazretlerinin huzuruna geldiler. "Ya Ali, bize bir keramet göster görelim" dediler. Hazreti Emurul Muminin, Kanbere buyurdu ki "Ya Kanber, sofra getir." Onlar, "bizim karnımız toktur. Senden başka bir keramet isteriz" dediler. Hazreti Ali bu kez buyurdu ki, "Ya Kamber, Zülfikarı getir bunları bir keramet göstereyim" dedi. Bunlar Hazreti Ali'nin heybetini görünce anladılar ki keramet sofra salmaktır. Dahi durmadılar. Her biri dağılıp gittiler. Böylece bilin ki sofra salmak Hazreti Ali'nin kerametidir.

2- Kapısı açık gerek: Evine gelen konuğa, izzet, hürmet ve hizmet eyleye. İmam Ali'ye vasiyet etmiştir ki, "Ya Ali, konuğunu hoş tut. Kir kişi evine konuk gelse kendi rızkını birlikte getirir. Gittiği zaman da o ev sahibinin tüm günahlarını beraberinde götürür."

3- Dili açık gerek: Zikir, teşbih eyleye (Tanrı'yı ana) ve hem tatlı dilli ola kimsenin gönlünü incitmeye.

4- Gönlü açık gerek: Daima güler yüzlü ola kimseye ekşi yüz göstermeye.

5- Hulku açık gerek: Azıcık bir şey için öfkelenip darılmaya. Hilim (yumuşaklık) suyunu gazap (Kızgın) ateşinin üzerine döke, sabırlı ola.

6- Lütfu açık gerek: katına gelen insanın ihtiyacı neyse gücü yettiği kadar yardımcı ola.

7- Kerameti açık gerek: Kerem ıssı (cömert) ola mürüvvet sahibi ola kimsenin sözünü reddetmeye.

8- Sahası açık gerek: Bu Tarıyk, (Alevilikte) içinde olan kimseye gerektir ki cömert ola, elinden geldiğince cimrilikten uzak dura.

9- Eli açık gerek: O kişi ki (Şahı Velayet İmam Ali Hazretleri) ibadet halinde iken yüzüğünü parmağından çıkarıp yoksula verdi. Ve Hakk yolunda öz canını kurban ederim dedi. O halde bu Tarıyk (Yol, erkan) içinde olan kişinin Hakk yolunda başından, canından geçmesi gerek.

10- Gözü açık gerek: Her baktığı şeye hizmet nazarıyla baka. Hakk'ın hikmetini ve kudretini göre.

11- Kulağı açık gerek: Her işittiği sözü Hakk tarafından gelen nida (ses) bile ve her sözden hisse ala.

12- Alnı açık gerek: Yani doğru ola yol içinde dürüst ola. Dört kapı, kırk makama aykırı bir iş işlemeye. Hakk içinde bu yüzden düşmeye hicaba (utanmaya.)

13- Kademi (ayağı) açık gerek: Davet olunan yerde muhalefet etmeye gide. O daveti icabet göre. Hazreti Resul, bir çorbaya çağırsalar giderdi.

14- Yakını açık gerek: Erenler yoluna talip kişi itikatını mükem etmek gerek. Bu da gerçek erenlerin eteğine yapışmaktır. Öyleyse imdi halifeler (Tarikatı seven, muhipler) ve pirler bu erkanı (ilkeleri) yerli yerine göreler, uygulayalar ve de mürşidin meşrebi ve soy kütüğünü Şahı Velayet İmamı Ali'ye ulaştıralar. Talip götüren ve kişiye gerektir ki bu sorularda kamil, olgun, mürşit olalar. Yeri gelince cevap vereler.

Yukarıda beyan olan emirlere cevap verilmese o kişinin pirliği ve mürebbiliği caiz değildir. İmdi mürebbi ve pir (mürşid) olan ve halife, talip, muhip yurdunda olan kimselerin bu suallerde hiç kusuru olmaya çok önemlidir. Ve hem farzı ayındır vaciptir.

ON İKİ FARZ

Birincisi budur ki: Hakk'tan korkmaktır. Yani talip gerektir ki evvel hakkında doğru sözlü ola ve doğru işli ve helal lokmalı ola. Şeriatı aziz tut ki

Takvan temiz ola ve her ne yolda ve ayini erkanda ne var ise cümlesini fethi Nusret ola. Hazreti Muhammed Mustafa Sallahu Taala Aleyhi Veselama itaat etmiş ola.

İkinci budur ki: Kimseye nahak söz söylemeye ve ferigullah ola. Dosta düşmana ikrardan ve inkardan kamu halka bir göz ile baka. Kendi özünü cümleden aşağı gözleye.

Üçüncü budur ki: Halka şefkat ve nasihat kıla ve edep ile ola ki yol ve erkana can ve baş vereler ki kazancı makbul olup defteri hidayete yazıla.

Dördüncü budur ki: Ehli Tazaru ola. Yani Ademi'i aziz göre ve izzet ile her birine hürmet kıla. Hakir tutmaya.

Beşinci budur ki: Rızaya teslim ola. Tanrı'dan gelene razı ve belalara sabır ede ki Hakk'ı inkar etmeye hem dahi Hakk Teala sabırlı kullarının sever.

Altıncı budur ki: Tevekel ola. Cihan esbabına meşgul olmaya.

Yedinci budur ki: Her şeye Tamul kıla. Hakk Teala görücüdür.

Sekizinci budur ki: halktan sakınır ola ki kazai asumana erişmeye. Çok kaza hasıl olur.

Dokuzuncu budur ki: Kanaat ehli ola. Aza kanaat ede çoğunu bula.

Onuncu budur ki: Hakk'tan gelen rızık için gam yemeye.

On birinci budur ki: Üzllettir. Halka karışmamak gerekir.

On ikinci budur ki: Talip olanda Hakk sermayesi ola.

Bu zikr olan on iki tarikatı ilmi alamettir. Bu yolda hikmet çoktur. (KAYNAK, İMAM CAFERİ SADIK)

İMAM ALİ VE FAZLI

Fazlı isminde bir sahabe vardı. Çok borçlanmıştı. Bir gün İmam Ali'nin yanına gider ve, "Ya Ali, ben çok borçluyum" der. Hazreti Ali, "ya Fazlı, beni götür Bedistan Kalesi'nde sat. De ki bu kölemdir. Hem de pehlivandır,

cengaverdir, silahşordur. Sizin krala layıktır. Satarım." İkisi yola çıkarlar. Hazreti Ali Dündüle, Fazlı ata biner giderler. Bedistan Kalesi'ne varınca kale burcundaki görevli seslenir, "Kimsiniz, nereye gidersiniz?"

Fazlı, cevap verir: "Benim bir kölem var satıyorum. Sizin krala layıktır. Pehlivan, cengaver, silahşor. Sizin krala layıktır." Kapı açılır ve içeri girerler. Kralın huzuruna çıkarlar. Kral, Fazlı'dan sorar, "Fazlı, bu benim kölemdir. Çok büyü silahşordur, cengaverdir ve pehlivandır ve yiğittir." "Bu kölenin değeri nedir?" Fazlı, "Onun ağırlığı kadar gümüş ve altın isterim" dedi. Kral, "Üç şartım var. Biri, bir ejderha var. O mıntıkaya giden insan ve hayvan geri gelmiyor hepsini yutuyor.

İkincisi, bu dağda yağmur ve kar suları gelince baharda tarlalara, şehre zarar veriyor. Bir gedik açsın suyu başka tarafa versin.

Üçüncüsü, Ali isminde Medine'de bir kişi var. onu bana getirsin. Bugün ejderhayı halletsin."

Hazreti Ali Dündül'e binerek o tarafa gider ve yola çıkar. Kral, halk ile beraber yüksek bir tepeye seyre çıkar. Hazreti Ali, ejderhanın olduğu yere varınca az bir nara atar. Ejderha, Hazreti Ali'ye doğru gelir. Hazreti Ali, Zülfikar'ı vurur ikiye böler. Ortalık toz duman olur. Hazreti Ali, kralın yanına döner. Kral, sevinir, halk sevinir.

İkinci gün Ali, selin geldiği yere varır. Bakar bine yakın insan çalışır. Onlara, "Durun" der. Dağa bir Zülfikar çalar dağda bir gedik açar. Seli başka tarafa verir. Kral, terazi kurar. Bir tarafa Hazreti Ali oturur bir tarafa altın, gümüş koyar. Hazreti Ali'nin tarafa kalkmaz. Hazreti Ali buyuru, "Beni toprak kaldırır. Bir avuç toprak mücevheratın üstüne koyun" der. Bir avuç toprak mücevheratın tarafına atarlar. Hazreti Ali'nin tarafı kalkar, denge eşit olur. Yedi deve yükü mücevherat çıkar. Fazlı, alır Medine'ye döner. Hazreti Ali, Bedistan Kalesi'nde bir müddet kalır. Bir gün krala, "Bana bir kafes yap ben gidip Ali'yi o kafese koyup sana getireyim" der. Padişah, demircilere emir verir bir kafes yaparlar. Kafes bitince padişaha haber verirler. Padişah, yanına Hazreti Ali'yi de alarak kafesi inceler. Hazreti Ali kafese bakarak güler, "Kralım, Ali çok güçlüdür. Bu kafesi kırmasın. Belki Ali kırıp atar."

Kral, ikinci bir kafes yapmak için demircilere talimat verir. Demirciler daha kalın ve sağlam bir kafes yaparlar. Krala haber verirler. Kral, Hazreti Ali'yi alır beraber gidip kafese bakarlar. Hazreti Ali, krala şöyle der, "Kralım bu kafesin içine girerim. Üzerime kapıyı kilitleyin. Size söyleyeceklerim var." beni dinleyin ey kral, ejderhayı öldürdüm kılıcımla. Gedik açarak şehri ve araziyi selden kurtardım. Sana söz verdim. Ali'yi getirip sana teslim ederim. Bu sözlerimi yerine getirdim. Allah, Muhammed dinini kabul edin yine sen buranın kralısın. Ali, dedikleri benim. Bak kafesteyim."

Kral, "Seni gökte arar8ken yerde bulduk" dedi ve pehlivan ve askerine emir verdi: "Yakalayın, öldürün." Şah-ı Merdan Ali bir nara attı. Kafes parçalandı. Savaştı kralı öldürdü. Geri kalanlar İslam dinini kabul ettiler. İçerisinde birini kral seçti. Medine'ye döndü.

Ya şahı merdan gel ha gel yolun gözleye gözleye gelmez oldun

Ehlibeyt sana muhtaçtır görünmez oldun

Hakk divanı kurulsun haklı hakkını alsın

Ehlibeyte zulüm edenler hor görenler belasını bulsun.

Halla, halla deyin.

MUSAHİPLİK

Hazreti Muhammed, Mekke'den Medine'ye hicret edince kendisine bazı ayetler gelir. "Ya Resulüm, bir Mekke muhaciri ile bir Medine yerlisi Hansarı bir biriyle musaip, kardeşlik et. Bu musaip kardeşliği hakkında İmam Caferi Sadık Buyruğunda şöyle buyurur:

Yer ve gök musaip olmuşlar. Adem ile Cebrail Musaip olmuşlar. Hazreti Muhammed, Hazreti Ali musaip olmuşlar.

Kuran-ı Kerim'in Sebe Suresi ayet 46 yazar, "Kul inema eizi Küm bivahiden ente Kummulillahi mesna ve Farada Sümme Tetefekeru mabisahibiküm min cennetin inhüveilla naziyrün lekün beyne yedey azabi şedidin."

Türkçesi: Ya Muhammed, müminlere de ki, "Sizi bir hakiki nasihatla irşat edeyim ki bu nasihatan halis, temiz kalp ile birer birer kalkın, birbirinizle ve

kimse de niza etmeyenler, ikişer, ikişer dikilip karşıma durun sonra halinizi düşünün. Edepsizlik ve yalancılık ve dünya zevki ile sarhoş olmayınız.”

Kuran-ı Kerim Ali İmran Suresi’nin 60. Ayeti yazar, “Elhakumin Rabbike Felatekün minel mümterine.”

Türkçesi: Hazreti İsa’nın peygamber olduğu günden verilen haber doğrudur. Sakın buna şirk edenlerden olma.

Kuran-ı Kerim Ali İmran Suresi 103. Ayetinde, “Vatesimü Bihablillahi cemiy’a ve la teferrekü vezkuru Nimetallahi aeyküm iz küntüm adaen feellefe beyne kulubuküm feasbahtüm binimetihi ihvanen ve küntüm ala sefa hüfretin minennari feenkazaküm minha kezalike yubeyyünüllahü leküm ayatihi lealleküm Tehtedüne.”

Türkçesi: Cümleniz Huda’nın kitap ve ikrarlarınıza yapışın üzerinize Allah’ın bu nimetinden hiç ayrılmayın ki sizler birbirinize düşmanlık yapmakta iken gönülleriniz arasına musahiplik ile birlik saldık. Esasen siz bir ateş çukuru kenarında tehlikede idiniz. Sizi Hakk Teala bu kardeşlik, musahiplik nimeti ile ateşten kurtardı. Size bu Hakk birliğinin delilerine bildirdi ta ki siz bu doğru yolan ikrarında sağlam durup Allah’ın hidayetine kavuşasınız. Ve haksızlık, delilikleri olan hırstan, nefisten sizlerde eser kalmayarak yüzünüz gerçek olarak önünüzde olan şiddetli cehennem azabından birbirinizi korkutup gerçek ve sadık durun.

Kuran-ı Kerim Nisa Suresi Ayet 33, “Velikulli ce’alna mevaliye mima terekelvalidani vel’akrebun veliezine akaed eymanüküm featühüm nasıybehüm innellahe kane ala külli şeyin şehiden.”

Türkçesi: Her malınızdan size geri kalan akraba ve beraber ikrar bağladığınız ikrar sahiplerinin hisselerini elbette verirsiniz.

İmam Caferi Sadık Buyru’nda buyurur: bu ayetler gelince, Mekke’den Medine’ye hicret edenlere muhacirler denir. Medine yerlilerine Ansarlar denir. Hazreti Muhammed bu ayetler üzerine bir muhacir ile bir Ensarları birbirine musahip kardeşliği hakkında bilgi verir ve onları bir araya toplar.

İki musahip bir can olurlar. Örnek olarak Hazreti Muhammed, Hazreti Ali'yi yanına çağırır ve abasının altına alır. Bir gömleğin içine girerler. Başlar iki ayak dört olur.

Tekrar ayaklar iki başlar iki ve yine bakarlar başlar bir olmuş. O zaman sahabeler, "Ya Resul, gömleği çıkar görelim" diyorlar. O zaman Resulullah gömleği çıkarır ve ikisinin vücudu bir olmuş. Hazreti Muhammed gömleği giyer Hazreti Ali gömleğin altından çıkar.

Hazreti Muhammed buyurur, "Canı cana, malı mala katın." Yani musahipler namus hariç, birbirinden malını esirgemezler. (BU KONUDA GENİŞ BİLGİ İÇİN İMAM CAFERİ SADIK BUYRUĞU'NA BAKILABİLİR. CAN YAYINLARI)

İncil'i Şerif Efesasliler 5. BAB 18-19. Ayeti "Fücüra, bahis, şaraplar sarhoş olmayınız. Yani zina ve edepsizlik şaraplarıyla sarhoş olmayınız. Fakat ruhla dolu olun. Birbirinize mezmutla (yani nasihatlarla) ve ilahilerle ve ruhani nağmeler yüreğinizde Rabb'e terunnum ve teğanini ederek birbirinize tabi olun.

Açıklama: Bu musahiplik ve ikrarlık dünyanın kuruluşundan beri vardır. Yer ile gök musahip olmuş. Adem ile Cebrail musahip olmuş. Hazreti Muhammed ile Hazreti Ali musahip olmuş.

Bazı cahiller Alevilik hakkında konuşurken Alevilik Kuran'da yok diyorlar. Halbuki Alevi demek Ehlibeyte tabi olmak ve Ehlibeyt yolunda gitmek ve onlara tabi olmak demektir. Bir çok müftü, hocalarla konuşurken diyorlar ki, "Alevilik, Kuran'ın temel taşıdır. İslamiyet'in özüdür." Biz Aleviler yolunda musahiplik vardır. Kuran'ın içinde ayetler vardır. Yine Alevilik'te dört kapı kırk makam vardır. Cümlesi Kuran'ın zahiri ve batını (sır) aleminde mevcuttur. Ve Alevilerde İmam Caferi Sadık Buyruğu'nda on yedi kemeribest bel bağlama erkanı vardır. O, incelendiğinde cümlesi Kuran'da mevcuttur. Ve yine Hazreti Muhammed buyurur, "Benim Ehlibeytim Kuran'la beraberdir, Kuran da Ehlibeytimle beraberdir. Hakk Ehlibeytimle beraber, Ehlibeytim Hakk ile beraberdir."

Elbette Ehlibeyt, dünya yok iken, melekler yok iken, Adem ile Havva yok iken onlar var idi. Yani Muhammed, Ali, Fatıma, Hasan, Hüseyin Hazretleri var idi. Alevilik yolu onlardan kalma. Yüz suhuf, dört kitap, Ehlibeytin yolu erkanı üzerine gelmiş. Bütün peygamberler, veliler, evliyalar onların soyundan gelmişler. Yani Hazreti Ali ile Hazreti Fatıma, neslinde ve zürriyetinden

gelmişler. Adem ile Havva'nın evladına yol, erkan göstermek için gelmişler. Havva, Adem, şeytan cennetten sürgün geldiler. Hazreti Ali ile Hazreti Fatıma Hakk'ın emriyle geldiler. Hazreti Ali sırdan geldi. Hazreti Fatıma nurdan geldi.

(Başköyül Hasan Efendi'nin Alevilik Yolu, Hakk'ın Emri Rızası adlı kitabında yazılıdır. O zatın, kitabını okuyun.)

ERENLERDEN BAHİSLER

Nereye bakarsan onda Allah'ı gör. Nereye yönelirsen orada Tanrı cemalini seyret. Bu ikilik perdesinden geç örtüyü kaldır gel de birlik sırrına gir. Böylece Tanrı sırrına bak. Ey ham sofu, hacı ekber ermek istersen beri gel de aşığın gönlündeki Tanrı evini seyret. Varlık aleminin iç yüzünde can gözüyle baktınsa Allah için söyle Tanrı'dan başka biri var mı?

Müslümanlık ve Hristiyanlık birdir. O Müslüman ki Hakk'a ermemişse neye yarar.

Aşağın yanında kafirlik Müslümanlık birdir. Aşık nerede yurt edinirse edinsin beydir buyruğu yürür.

(Ruhi BAĞDADİ diyor ki) Yaratıcıya ancak kendini bilenler inanırlar. Kendini bilmeyenlere inansalar kafir olurlar. Kafir yerini cehennem eder amma bu bilgisizliğindendir. Çünkü bilgisizlik gerçekten kafirliktir. Bu ne şaşılacak sırdır.

Dünyada, bilgisizlere el vermedi, olgunlarsa ayakta kalmada, bir habbeye bile güçleri yetmez.

Bu fani dünyaya öyle bir devirde geldik ki ne insanda bir lütuf ve ihsan eseri var ne melekte.

(Ruhi Bağdadi diyor ki) sizden kim uzak olduysa Allah'a yakındır. Çünkü gittiğiniz yol sapıklık yoludur. Gerçeği şu ki bütün işiniz düzenden ve gösterişten ibarettir. Taklittesiniz gerçeğe ulaşamazsınız bütün ibadetleriniz boşunadır.

Hazreti Muhammed hadisi, Tanrı'yı görmek isteyen beni görsün ve kendini görsün.

Hazreti Ali, “Sen kendini küçük bir cisim zannedersin lakin büyük alem ulu Tanrı sende gizildir. Allah kafa gözü ile görünmez, kalp gözüyle görülür” buyurmuş.

Mansur Hallac, “Enel Hakk” demiş. (Ben, Tanrıyım) ben, sevgiliyim, sevgilin benim demiş.

(Beyazidi Bestami) Gerçek ilim öğrendiğin zaman Tanrı’nın sende olduğunu anlarsın. Tanrı’nın cübbemin içinde olduğunu buyurmuştur.

Mevlana, “Ey arayan ister onu gör, ister beni. Ben oyum o benim” buyurmuştur.

(Hacı Bektaş-ı Veli) Var olan on sekiz bin alemin içinde insandan ulusu yoktur. Onun için kuru duvara değil aklı kemale insana (secde niyaz et.)

Bakara Suresi ayet 30, “Ve iz Kale rabüke lilmelalketi inniy cailun fiyl ardı halifeten kalu etec alufiyha.”

Türkçesi: Ey melekler, Adem’i yeryüzüne halife olarak yaratacağım. Ben Adem’deyim. Ona secde edin ve secde kılın dedi.

Araf Suresi ayet 11, “Velekat halak naküm sümme savverhakum summe kulna lilmelaiketi secuduli Ademe fesecedu illa ibliyse lem yekün mine ssacidlyne.”

Türkçesi: Sizi ilkin yarattık. Sonra suret, şekil verdirdik. Sonra da meleklere Adem’e secde edin dedik. Hemen secde ettiler. Fakat iblis secde etmedi.

Hıcır Suresi ayet 29, “Feiza sevaytühüu ve nefahtü fiyhi min Ruhiy feka’u lehu sacidine.”

Türkçesi: Onun yaratılışını tamamlayıp ruhumdan verdiğim zaman derhal onun için secde edin.

Bu ayanda beyan kılmış Tanrı’yı kendinde, kendini de Tanrı’da bil buyurmuş.

Araf Suresi ayet 159, “Vemin kavmi Musa ümmütün yehdüne belki ve bihi ya’dilune.”

Türkçesi: Musa Aleyhiselam’ın kavminde bir cemaat vardır ki insanları Hakk’a irşat ve onun hükümlerinden haberdar ederler.

Açıklama: Hazreti Musa’nın Tevrat kitabında on iki oymak mukaddestir. Bu on iki oymak, Yakup Peygamber’in on iki oğludur. Yakup’un on iki oğlu vardı.

Hazreti İsa’nın İncil’inde on iki havarisi yazılıdır. Bu on iki havari, mukaddestir. Hazreti İsa’yı çarmıha gerince İsa’nın dinini havarileri yaydılar.

Hazreti Muhammed peygamber dininde, Kuran’da Yasin Suresi on iki imamlar 12, ayeti, İmam Muhbin diye geçer. On iki imamlar mukaddestir ve insanlara doğru yolu gösterirler.

Araf Suresi ayet 196, “İnne veliyyüllahülleziynezzelelkitabe ve hüve yettevellessalihiyne.”

Türkçesi: Zira benim velim salih kullarımdır. Kuran’ı inzal eden buyuran Allah ve bütün salih kulları velilik ederler.

Enbiya Suresi 73, “Ve ce’alnahüm eimmeten yehdune biemrine ve evhayna ileyhimfi lelhayrati ve ikamessalati ve iytaezzekative kanu lena abidiyne.”

Türkçesi: Ve onları emrimizle insanlara gösterir ve Hakk’a davet imamlar kıldık. (Ve halkı salih amellere davet için) Kendilerine hayırlı işler, iyi ameller kılsın.

Açıklama: hazreti Muhammed buyurur, “Benim neslimden on iki imamlar gelecek. (Onlar, yol gösterecek imamlar kıldık) doğru yolu gösteren on iki imamları kast ediyor.

Bakara Suresi 269. Ayeti, “Yu tıyhhimkete men yesau ve men yü te lhikmete fekaütiye hayren kesiyren, ve ma yezzekküre illa ülül elbabi.”

Türkçesi: Hakk Teala dilediğine hikmet verir. Kime hikmet verilirse ona birçok hayırlar da verilir. Ve o hayır ahirette artar, eksilmez. Bunu ancak kamil akıl sahipleri düşünür.

Açıklama: Hikmet sahipleri ve layık olanlar Ehlibeyt ve muhipleridir. Emanete riayet edenlerdir ki Ehlibeyte candan bağlı olanlardır. Resulullahın sözünden çıkmadılar.

Ali İmran Suresi ayet 130, "Ya Eyyühelleziyne amenu la te'kumulurriba az afen muaz afetenvette kullahe le alleyküm tuflihune."

Türkçesi: Ey iman edenler, Ribayi (faizi) kat, kat yemeyin. Allah Teala'dan korun ki ferah bulasınız.

Ali imran Suresi ayet 131, "Vettkunnarelletiy u'iddetlilkafirine."

Türkçesi: Ve kafirler için hazırlanan ve ateşten sakının. Cehennem ateşi sizi yakmasın.

Aynı sure ayet 143, "Elleziyne yünfiküne fiysserrai veddarrai velkazimiynelgayza vel afiyne anınnasi vallahü yühibbulmuhsiniyne."

Türkçesi: O, müminler ki varlıkta da yoklukta da Allah yolundan infak ederler öfkelerini yenerler. (Zarar gördükleri kimselere karşı fırsatları olduğu halde intikama kalkışmazlar) ve insanların suçlarını bağışlarlar. Allah, ihsan edenleri sever.

Maide Suresi ayet 10, "Velleziyne keferu ve kezzabu biayetina ulaike ashabül cahıymi."

Türkçesi: İnkar ehli olup ayetlerimizi inkar edenler de asabı cehimdir. Cehennemliktir.

Açıklama: Birçok ayet halktan gizli tutuluyor. Bu ayetler ibadet ve Ehlibeyt hakkındaki ayetlerdir. Bunlar açıklanırsa bir çok insan Emevi ve Abbasi halifelerinin Hazreti Muhammed'in vefatından sonra Kuran dışı yalan beyanlarla ortaya getirdiği din anlayışını anlayacak. Halk bilirse Emevilerin icat ettiklerini terk ederler. Din alimleri üç beş günlük dünya menfaati çin açıklamazlar.

İlahidir Adem, Adem'dir Allah,

Ben de inandım amentü billah.

Allah'ın evi insanı kamilin gönlünde mevcuttur. Cenab-ı Hakk söyle buyurur: "MA VUS'ATİ ARDI VELA SEMAYİ VELAKİN VUSATİ KALBİ APTİL MÜMİN"

Türkçesi: Allah, yerlerime göklerime sığamam amma mümin kulumun gönlüne ve kalbine sığarım. Allah buyurmuş, mümindeki murat insani kamildir. Ağaçlar kalem olsa, deryalar mürekkep olsa ve alem katip olsa dahi insani kamilin azametini ve büyüklüğünü yazamazlar.

Yine (Levani Arş ve Mafiha Elfmerrre ta zaviyyyete men zavi kabil arıf ma Asen." Yani azim gökler alemi kaplamıştır. Bu kadar azametle binlerce dünya içinde olanla arifin kalbi köşelerinde bir köşeye konlsa idi arif duymazdı. İşte o gönül ki yere göğe sığmayan Allah-u Tealayı evine sığdırmıştır. Gönül genişliği bu kadar olması acayip değildir.

Allah'ın bin bir isminden bir ismi ikrarla birleşmiş iman şahitleridir. Bu ismi Cenab-ı Hakk'tır. Cenab-ı Hakk kendini analardan ispat eder. Hem var olmuş ve hem de var etmiş. Hakk'ın insanda olduğunu birçok kitaplarda mevcut olduğunu İncil, Tevrat, Zebur, Kuran-ı Kerim de yazar. İnsan kendi kadrini bilirse meleklerden yücedir. Bunun için Hakk Teala, Adem'i yaratırken ben Adem'deyim. Adem'e secde edin demiş. Mümin kimselerin gönlü Hakk'ın evidir. Müminler Hakk Teala ile beraberdir. Hakk Teala da müminlerle beraberdir buyurur.

Müminlerin yolu güzel ahlaktan ve temiz gönüllerden geçer. Bu gönüller her türlü pisliği kabul etmezler. Saf, berrak, tertemiz, mayası temiz, sütü temiz, sözü hoş, kendi gönlü toprak, özü Hakk, kalbi nur, sözleri cevahir, lokması helal, gönlü Hakk'a mekan olmuş mürşidi kamillerdir.

Devri Adem'den beri nice bin kere geldim gittim

Kendi kendime sormadım sonunda neydim

Hakk divanı görenlerden sorsam da ne diyeyim

Gelmek gitmek boş imiş sonu da boş imiş

Sana derler fani dünya yalan imiş

Aldatma insanları emrinde durmamış

Şahı merdan gelse de haklı haksız ayırsa

Varına yoğuna, şerrine hayrı da yalanmış

(FUKARA HIDIR)

İSLAM ALEVİSİ

Bismillahi rrmanirrahim kimlerdir? Manası nedir?

Rahman ve rahim Allah'ın gizli sırrına ermiş, Hakk ile Hakk olmuş, velilik makamında olan, Başköylü Hasan Efendi, Hakk'ın emri rızası Alevilik eserinde beyan eder. Rahman ve rahim kapısından gelenler Cenab-ı Hakk bunlarda ispat olmuştur.

Bunlardan doğanlar Allah, Muhammed, Ali'yi bir bilip bir oldukların tastik etmiş, haklamışlar. Haklayanlar Hakk'tır. Hakk'lamayanlar Nahaktır. (Haklamayan) Nahaklar ikidir. Haklayanlar ise üçtür ve bunlar Allah, Muhammed, Ali'yi bir bilip sevdikleri için bunlara 73. Fırka derler.

Bunların haklı oldukları 73'te ispat edilmiştir. Bismillahi Rahmanı Rahim'de doğanlar 73. Fırkadır. Allah'ın emriyle dünyaya gelenlerdir. Anaları Naciye'dir. Ve aşikardır. Babaları da Naci'dir ve sırdır. Naci Adem'de ispat olmuş, Adem'in oğlu olmuş adına Sit denilmiştir.

Yetmiş ikiler, Sit'de Havva'dan doğmuş diyorlar. Yetmiş üçlerde Sit'in Havva'dan doğmadığın ispat ediyorlar. Doğrusu analardan ispat olur. Doğrusu Havva'dan sormalı Sit senden doğdu mu? İnsan olsun hayvan olsun ana rahmine düşmeyince dünyaya gelemez.

Dünyanın kapısı ana rahmidir ve rahmani rahimin kapısıdır. Yetmiş üçler rahmani rahim kapısının Hakk kapısı olduğunu tastik etmiş ve haklamışlardır.

Yetmiş iki rahim kapısını haklamadıkları için haksız olmuşlar. İkilikte olanlar İseviler, Museviler ve diğer milletlerdir. İseviler ile Museviler Hazreti Muhammed'e düşman oldukları için ikilikte kaldılar ve kalmışlar. Müslümanlar

içinde de Ali'ye düşman olanlar ikilikte kalmışlardır. Çünkü bunlar salat ile Müslüman olduklarından dolayı gerçek İslam değildirler.

Müslümanların canı Allah'tır. Çobanı Ömer'dir. İsevilerin canı Allah'tır ve çobanları İsa'dır. Musevilerin canı Allah, çobanları Musa'dır. Bunlar ikiliğe kalanlardır ve Allah'ı kendilerinde hazır görmeyenlerdir. Allah insanların cümlesinde mevcuttur ve hazırdır. Allah, yerde, gökte yoktur ve mekanı da insanların kalbidir.

Allah'ı, kendilerinde hazır ve mevcut görenler İslam Alevileridir. Alevilerin canı Allah'tır, cananı Hakk'tır. Çobanları yoktur. Onun için bir tarafa yol çıkarmıyorlar. Yetmiş ikilerin esiri olmuşlar. Aslında Alevilerin çobanı Ail'dir.

Muhammed Ali'nin yerini Ömer'e verdi. Ömer de Muhammed'in yerine Ebubekir Sıddık'ı oturttu. Bunlarda sıddık ve sadık olanlar vardır. Sıddık Bekir'dir sadık Ali'dir. Ali Muhammed'in emrinden çıkmadı. Kendi evladı ayalini tabiyelerini Muhammed'e kurban verdi. Muhammed'in carıyarları da verilen kurbanlara kasap oldular. Carıyarlar şunlardır: Ebubekir, Ömer, Osman ve Muaviye'dir. Ali'ye carıyar diyorlar ancak Ali carıyarlardan değildir. Bunlar eğer ki Ali'ye carıyar demezlerse Müslümanlık'tan düşerler. Ali, carıyar olmuş olsaydı evladı ayalı ve taraftarları esir olmazlardı. Ali ve evlatları olmaza, haksıza, yanlışa, yaramaza hiçbir zaman taraftar olmadılar.

Bu nedenle doğru olan Ali'dir. Muhammed'e verdiği sözden dönmedi ve ikrardan dönmedi. İkrarına sahip olan iman sahibidir. İnsana sahip olan imandır. iman ikrarına nikah ile bağlıdır. Namusu, vicdanı olmayana kimse sahip değildir. Ve bunların çobanları da yoktur. Zalim, zulme, esir, kul olanların çobanları olmadığındandır.

İster erkek ister kadın olsun başkalarıyla zina ederlerse nikahtan düşerler. Nikahtan düşenlerin ikrarı bozulur ve iman sahibi olamazlar. Nikahını bozan evlatlar da vardır. İki, üç kadın alanlar Bismillahsızdır. Bismillahsız Kuran okunmaz. Nikahsızlardan doğanların da nikahı kılınmaz. Kıyılanlar da Bismillahsızdırlar. Nikahını bozanlar, iki defa kadın alanlar Allah kulları, şeytanın ümmetleridir. Bunun da nedenleri vardır. Biri mecburi, biri de keyfi olarak yapanlar vardır. Keyfi yapanlar şeytan müritlerdir.

Adem ile Havva'nın annesi kimdir bilen var mı? Yoktur. Yaratmış, nelerden yaratmış. Toprak, su, hava, ateşten yaratılmışlar. Bu nedenle Adem ile Havva'nın annesi dünyadır. Dünyanın başı Allah'tır. Allah'ın vücudu dünyadır. Ahiret de dünyanı çobanıdır. Dünyanın cesedini dünyaya verir ruhunu alır götürür ahirete. Ahiret de ikidir. Cennet ve cehennem de Allah'ın emrini tutmayanların yeridir. Dünyada bunların defterleri memurlar tarafından herkesin işleği, süreği, hal ve hareketi üzerine yaptıkları yazılmaktadır. Defterdeki yazılanlara göre ahirete giden ruhlara ameline göre yer veriliyor denilmektedir.

İyi, kötü nefiste ispat olur. İnsan hayatındaki imtihanın başında nefs gelir. Nefsine hakim olanlar kendinde olan bütün haksızlıkları ve vücuduna zarar veren maddeleri sürgün edip çıkardıktan sonra haksıza, yolsuza düşman olur. Her kim ki bunları yapmaz, nefse kuvvet verir, meydan verir ve dost olursa ve gerçek dostların düşmana ezdirirse böylelerini de düşman bilinmesi gerekir. Haksızlığa uğrayanları kanunla müdafaa etmeli ve Hakk'ı hukuku sorulup aranmalıdır. Arayanlar dava sahibi olurlar. Hakk'ı hukuku sormayanlar dava sahibi olamazlar. Sadece kendini kurtarmışlar başka kimseye faydası yoktur.

Bir insan kendini kurtardıktan sonra birkaç kişiyi de kendisiyle kurtarmalıdır ki kazancı karı kazanmış olsun.

Kazanılan bu kazanç insanlara sermayedir ve bu sermaye de ancak Hakk'ın sermayesi ve emriyle kazanılır.

Hakk, insanlarda mevcuttur. Daima Hakk'tan korkmalı, bütün kötülüklerden el çekmeli kendinizi kurtarmalısınız.

Bu yazdıklarımın anlamı: İnsanları bir dış bir de iç yüzü vardır. İnsanın dışı Kuran'dır. İçi buyruktur. Başı Bismillah'tır ruhu Hakk'ın emridir ve hakikattir. Hakk bu dörtlerde ispat olur. Bu dörtlerin ikisi Kuran ile buyruktur. Diğer ikisi de ruhlarıdır. Kuran Muhammed, buyruk Ali, ruhları Hadice ile Fatıma'dır. Bu dörtlerden doğanlara (İslam Alevisi) derler. Bu dörtler her kimde ise onlar insandır. Dört olmayanlar insan değil, Adem ve mahlukattır. Kendilerini Kuran buyruk bilmeyenler fanidir, Adem'dir. Bir insanı mahlukat vardır bir de insanı insan vardır.

İnsanı mahlukat vardır. Bunları içi dışı ikidir. Bir cesetleri bir de ruhları vardır. Hakk'In emri bunlarda yoktur.

Bunların emirleri kendilerine göre yaptıkları emirlerdir. Adem oğulları İslam Alevisi olmazlar. Alevilerin evveli asılları Naciye Fırkasının devamıdır ve Naciye Fırkasının sonu da Alevilerdir.

Ademlerin evveli Havva Fırkasıdır. Sonları da Hristiyan ve Müslümanlardır. Bunlarla Aleviler bir değildir. Ayrılar en başta da ayrıydı sonda da ayrıdır.

Dünya, insanların ispatıdır. Kendilerini, asıllarını, nesillerini, yollarını tastik ettikten sonra ahirete gidiyorlar. Ahirette herkes birbirinden ayrılır ve birbirine karışmazlar. Karışmamanın sebebi de asıllarının, nesillerinin, yollarının bir olmayışındandır. Herkes aslına, nesline, yoluna tabidir ve ayrılmazlar. Herkes ayrılsa kaybolur ve kayıp olanlar da vardır.

Hazreti İbrahim'in iki karısı vardı. Biri Şara biri de Hacer'di. İbrahim'in evladı olmadığı için Şara, Hacer'i İbrahim'e verdi ve Hacer'den İsmail doğduktan sonra bir zaman sonra Şara'dan İsak doğdu. Bunun üzerine Şara, Hacer'i evden kovdu. İbrahim Hacer'le İsmail'i götürüp Mekke civarında bir yere bıraktı. Ekmeği var suyu yoktu. Hacer, altı kez dağı gezdi, dolaştı. Fakat su bulamadı. Yedincide İsmail ayağını yere vurdu v eyerden su çıktı. Hacer, suyun etrafını çevirdi göl etti. Birkaç gün sonra Araplar gelerek Hacer'ni yanında çadırlarını kurdular. Böylece Hacer'e komşu oldular. Zamanla İsmail Araplardan bir kız aldı ve orasını kendisine mekan edindi.

Şara, Hacer'i ayırdıktan sonra İshak da büyüdü evlendi ve Yakup isminde bir oğlu oldu. Allah'tan gelen memurluk (peygamberlik)Yakup'a gelmiştir daha sonra Davut, Musa, İsa'ya gelmiştir. Bunlar da Naciye Fırkasındandır. İşte kayıp olanlar bunlardır ve kayıp eden de anadır. Yani Şara'dır. En sonunda Muhammed, Ali'ye geldi. Museviler, İseviler, Muhammed'e tabi olmadılar düşman oldular. Muhammed'den sonra Ali'ye düşman oldular. İsmail kolundan gelen Bekir, Ömer, Osman ve Muaviye Hazreti Ali'ye düşman oldular ve Ali'ye düşmanlıklarını sürdürdüler. Bunlar da Naciye kolundandır ancak Hazreti Ali'den ayrıldılar ve kayıp oldular.

Fırkayı Naciye'den ayrılıp kayıp olanlar, Museviler, İseviler ve Müslümanlardır. Bunlar nefse uyanlardır. Nefsine uyup Hakk'ın emrine uymayanlar Havva Fırkası ve en sonunda Naciye Fırkası Alevi namı ile bunlardan ayrılmış oldu. Alevilerin babaları Muhammed ile Ali, anaları Hadice, Fatıma'dır ve Aleviler bu dörtlerden doğmuştur.

Cennet yoluyla dünyaya Naciye geldi. Cehennem yoluyla sürgün olan Havva dünyaya geldi. Allah, Naciye'yi Havva'ya esir, kul ettiğinden dolayı cenneti, cehenneme esir, kul etmiş oldu. Böylece cennet, cehennem oldu.

Alevilerden de emirsiz, kanunsuz olanlar, çobansız olanlar gibidir. Çobansız olanlar kanundan düşkündür. Onun için cehennemdir ve kimseden korkuları yoktur. Her bir fena filleri, kötü halleri, bet muameleleri işlerler. İşleyenler cehennemdir. İşlemeyenler cennettir ve kanunlu olanların çobanı vardır.

Cenab-ı Allah herkesin irade cuziyesini eline vermiş dünyanın evveli şer, ahiri (sonu) şerdir. Hükümdarların dünyasıdır ve çobansız bir dünyadır. Bismillahın başı Allah'tır vücudu dünyadır. Allah, dünyayı var etmiş ve dünyadan var olmuştur. Allah'ın ispatı rahmani rahimdir. Kuran'ın başı Elif, lam, mim'dir. Elif, Allah, Lam Ali'dir. Mim, Muhammed'dir. Bismilahi Rahmani Rahim demeyince Kuran okunmaz.

Bismillahi Rahmani Rahim'den doğanlar bir sırlarını bir de nikahlarını haklamışlar. Doğum kapısının Hakk kapısı olduğunu tastik ettiklerinden dolayı Hakk'ın evlatları olduklarını da ispat etmişlerdir. Cenab-ı Hakk, yerde gökte yoktur. İnsanlarda mevcuttur. Bu manaya erenler kendilerini Hakk'ın emri ile ispat edenlerdir. Evlatlarının evladıdır. Bunlar arasında ayrı gayrı yoktur. Üçler, beşler, yediler, kırklar cümlesi birbirine taliptir.

Alevi olanların cümlesi bir yola taliptir ve yol da taliptir. Bu yolun kapısı Fatıma'dır ve kapı da taliptir. Yol evladının evlatlarından doğanlar da taliptir. Talipler yer gök yok iken nur yoluyla Kubbe-i Rahman'a geldiler. Allah bunları Adem ile Havva'ya esir, kul ettirdi.

Bu esirler gelen memurlardan kendilerini ispat ede ede üçlere geldiler. Talip olarak üçlere evlat olduklarını ispat edip yine talip oldular. Talip yolu

rahmet deryasından kubbeye, kubbeden de cennete ve cennetten dünyaya gelmiştir.

Yol evlatlarını kabul etmiyor ve talip olanlar üçlere, beşlere, yedilere karıştığından dolayı üçler, beşler, yediler de bunlarla aynı yoldan geldiklerini bildirmişlerdir. Böylece cümlesi bir oldular yol evladı namını aldılar ve bu yolun evladıyız dediler. Bu yolun evladıyız dedilerse de üçlerden, beşlerden, yedilerden doğanlar kendilerini HAS, talipleri ham gördüler. Talip olanlar da kendilerini ham görerek bugüne kadar evlattan ayrılmadılar.

HASANİ talipleri de aynı soydan olup evlat olduklarını tastik ediyor. Bu sözden dolayı pirler Hasani'ye düşmandır hiç ham ile has bir olur mu? Onlar Adem oğullarıdır. Biz evladı resulüz diyenler, Hakk'tan gafil olanlardır. Evlat ne ise talip de odur. Çünkü talibin kapısı Fatıma'dır ve talip cümleden yücedir. Evladı resullerde taliptirler. Talip olmayan yol kabul etmez ve kabul etmiyor. Yol taliptir. Üçler, beşler, yediler de taliptirler. Talip olmayanlar, Bekir, Ömer, Osman, Muaviye'dirler. Üçler, bunlara kuvvet verdiler ve dost oldular.

Evlatlarını, namuslarını taraftarlarını, Bekir'e, Ömer'e, Osman'a, Muaviye'ye esir ettiler. Bu nedenle bugüne kadar Adem oğulları iki koldur. Biri Naciye ana kolu biri de Havva ana koludur. Bunlar birbirinden tamamıyla ayrıdır. Yolları da Allah ile varlığı ayrıdır.

Havva kolunun Allah'ı yaratılışta ispat olur. Naciye kolunun Allah'ı doğuşta ispat olur. Doğuşta kendini ispat etmeyenler yoktan yaratılmış olanlardır. Yaratan, kimse de yaratılanların babası da yaratandır. Karısı dünyadır. Zahirde dünyadır, batın da karıdır. Hasani, dünyanın karı olduğunu batında görmüştür ve sağında solunda iki tane erkeği vardır. Hasani, kendini gizledi ve arkadaşını gösterdi. Hasani gördü ki bunlar geldiler arkadaşı alıp hemen götürüp kapının çengeline astılar. Sonra geldiler ki Hasani'yi de götürüp asacaklardı. Hasani bunlara çok yalvardı ancak dinlemediler. Bunun üzerine Hasani ikrarını çağırdı. İkrarı içeri girince dünya kaçtı ve böylece Hasani'yi ikrarı kurtarmış oldu.

Yetmiş iki milleti, on sekiz bin alemi doğuran dünyadır. Var eden Allah'tır. Annesi dünya babası Allah bilmeyenler yoktan yaratılanlardır. Ve annesi, babası olmayanlardır. Karısıyla yatınca kendisini pis görüp cenabet olanlardır.

Annesinin doğuş kapısının Hakk kapısı olduğunu söylemeyenler ve görmeyenlerdir. İşte dünyası var ahireti yok olanlar bunlardır. Böyleleri kendilerini inkar etmiş ve inkar defterine kayıt olmuş olanlardır.

Hakk, kendilerine görmeyen hazır mevcut olarak bulamayanlar boş kovandır. Şeytanın evidir ve bağlılığı yoktur. Hakk'ın emrini tutmayan ve kovanları boş olanlar şeytanın evlatlarıdır. Bunlarda her türlü kötülük mevcuttur. Hırs, nefs, tamah, dedikodu her ne ararsan vardır. Şeytanın kendileridir ve başları nefistir. Nefse kuvvet veren bazı hayvanların eti, sütü, yağı gibi hayvansal gıdalardır. Bunları bol bol yiyenler kudurmazlar mı? Bu gıdalarla beslenenler her türlü fena fillerde bulunurlar. Bunlar Adem oğullarında mevcuttur.

Nefse, hırsa, tamaha sahip olanlardır. Bunlardan hükümet olur mu? Dünyanın evveli, sonu ve cümlesi birbirine düşmandır. Asıl düşman hırs, nefs, tamahtır. Bunların başı şeytandır. Başları ne yolda ise ayakları da yolları da kanunları da o yoldadır. Ne yazık ki o da yok.

Hakk'ın emrini tutanlar, Hakk kendilerinde hazır mevcut görenler bal arıları gibidir. Ve kovanları bal ile doludur. Hakk, onların emrinde ve onlara sahiptir. Onları gezdiren, dolaştıran her türlü fena fiillerden, kötü muamelelerden, kazalardan, belalardan ve fusku fücurdan saklayan, bekleyen, gören, gözeten Hakk'tır ve Hakk'ın evlatlarıdır.

Bu nedenle gelecek Naciye oğullarındadır. Ademoğludur ve ispatı da ulu divandır. Ademoğulları, iki koldur. Biri sağ biri de soldur. Sol Havva'dır, sağ da Naciye'dir. Bunların sürekleri, işlekleri, yolları bir değildir, ayrıdır.

Nefis, bunları birbirine düşman etmiş ve Zebun ve ezilen Naciye ve evlatlarıdır. Hakk'tan gelen bütün memurlar da Naciye evlatlarıdır. Ademoğullarının cümlesi nikahtan doğmuştur. Dünyanın yolu doğuştandır ve başka yolu yoktur. Gelecek de doğuştan doğup gelecektir. Doğuş yolu aynı zamanda nefs yoludur. Nefs de milletleri ayrı yarı hükümet etmiş ve cümlesini birbirine düşman etmiştir.

Aslında cümlesi de Ademoğullarıdır ve birbirine kardeştir. Ancak nefs yolu evleri, köyleri, şehirleri, ülkeleri birbirine düşman etmiştir. Nefs Allah'ın

emriyledir. Emirsiz değildir. Haklı, haksız birbirinden ayrıdır. Bu nedenle Havva kolu ile Naciye kolu dünyanın sonuna kadar birbirinden ayrıdır.

Nefs, yolunda olanları da yoldan çıkarmıştır. Yoldan çıkanlar da kayıp olmamak için kendilerine göre bir yol tutmuşlardır. Doğuştan cümlesi de birbirine bacı kardeştir.

Hakk'ın emriyle evlenip nikahlı olanlar birbirine helal olur. Hakk'ın emrini bozanlar nikahsız duruma düşerler ve haram olurlar. Hakk'ın emri böylelerinden davacıdır. Bozulan nikahtan haram doğar. İster karı ister koca olsun zinaya düşenler ve zian edenler haramdır. Davacıları Cenab-ı Hakk'tır. Çünkü emri bozdukları için bunlar affedilemezler. İşte nefsine uyanların hali böyledir.

Secdesizler dünyada ispat olmuştur. Bunlar Muhammed'e ve Ali'ye secde etmiyorlar. Başta Havva, Allah'ın emriyle gelen Naciye'ye buğzu adavat etti. Havva oğulları, Naciye oğullarına secde etmediler ve hem de düşman oldular. Şeytan Adem'e düşman oldu. Böylece Adem'e secde etmedi sürgün oldu. Secdesiz olanlar doğuş kapısını pis görenler, cenabet olanlardır. Bunlar kendilerinin şeytan olduklarını ispatlamışlar ve cenneti kendine tapu etmişler, kimseye vermiyorlar. Böylece cümleden daha yüce olduklarını da ispat etmişlerdir. Bunlar gibi başkalarını yerde, gökte, alçak görenler şeytandır. Şeytan da Adem'i alçak görüp secde etmedi ve bu nedenle sürgün oldu.

Şimdi doğuş kapısını pis görenler. Karı ile koca arasında bir nikah kılınıyor o nikah Hakk'ın emridir. Hakk'ın sırrı ve nurudur. Ölünceye kadar o nikaha bağlı olmalı. Karı veya kocası her kim ki kendi helal eşinden başkasıyla görüşürse ve nikahını bozarsa o nikah Hakk'ın divanında onlara davacıdır ve yüzleri karadır. Derdine derman yoktur. Ve insanların içinde yüzü karadır.

Evliyalarımız, velilerimiz böyle buyurmuşlar ve demişler ki; erkek dediğin göktür. Kadın dediğin yerdir. Gökten yağmur yağmazsa yer pis olur mu? Gökte yağmur yağmasa yerde hiçbir şey bitmez. Kadın dediğin süttür, erkek dediğin mayadır. Süte maya atılmayınca yoğurt olur mu? Maya atılmayınca peynir olur mu veya süt, peynir pis olur mu? Kadın dediğin tarladır, erkek dediğin tohumdur. Tarlaya tohum atılırsa tarla pis olur mu? O tarlaya tohum atmazsan ekin biçemezsin.

Kuran-ı Kerim Bakara Suresi ayet 223,"Her kim helal hanımıyla görüşürse hayırlı evlat yetiştirirse onları cennet müjdesiyle müjdele" buyurur. Doğuş kapası Hakk'tır. Çünkü bütün peygamberler, veliler, evliyalar, cümlesi o kapıdan dünyaya gelmişler ve doğmuşlar demek bunları pis mi olur? Haşa onlar nurdur.

Cümle hayvanlar o kapıdan dünyaya doğmuşlar. O zaman onların eti, sütü, peyniri pistir yenmez. Öyle cehalet olur mu? Asıl pislik insanın içindedir. Dışını su ile yıkadın kirden temizledin. İçinin kötülüklerini nasıl temizlersin. Erenler buyurmuşlar, bir kaba pis mundar ve kenef koy ağızını sıkı pata. Dışını günde yüz kere yıka. Kapağı açılınca o pislik duruyor. O kabın içi yıkanmasa o kaptan yemek yenir mi?

Dışını yıkamasıyla ancak insanın kiri gider. İçerideki kötülükler gitmez. Kin, zulüm, zina, gıybet, yalan, iftira, nice kötülük vardır. Havva'nın bir tarafı Adem, bir tarafı şeytandır. Adem mayasından gelen Adem'dir, şeytan mayasından gelenler şeytandır ve Havva oğullarıdır. Ali'ye tabi olanlara rahmet vardır. Hazreti Ali'ye tabi olmayana rahmet yoktur. Ali'den başka rahmet sahibi yoktur. Rahmet, Naciye koludur, lanet Havva koludur. Buğuzu adavat, kin, kibir, bütün kötülükler Havva'dandır ve Havva'dan doğanlardandır. Bunlar Kandil-i Kudret malıdır. Kandilden dünyaya geldiler. Oradan cennete gittiler cennetten dünyaya sürgün geldiler.

Naciye, Kubbe-i Rahman'dan cennete geldi. Cennetten de emirle dünyaya geldi. Ali Naciye'nin kocasıdır. İspatı Fatıma ile Ali'dir ve Fatıma, Naciye'dir. Bu nedenle Fatıma rahmet deryasının malıdır ve rahmet Fatıma'dır. Fatıma'nın emrini tutmayan, dersini okumayan, sözünü dinlemeyenler talip olamazlar. Muhammed ile Hüseyin Fatıma'nın sözünü tutmadılar. Hem kendilerine düşman ve hem de Ali'ye talip olanlara düşman oldular. Verilen cennet cehennem oldu. Fatıma'nın sözünü İmam Hasan tuttu ve bu nedenle İmam Hasan kanun ondadır. Çünkü Muhammed kuvveti kanunsuzlara verdi ve olmazlar, dönekler Hüseyin'i ve taraftarlarını Kerbela'da şehit ettiler.

Hüseyin'i şehit edenler Muaviye, Yezid taraftarlarıdır. Muaviye ile Yezit kendi kanunlarını ve emirleri ile Ali'yi evlatlarını ve tabiyelerini düşman görüp meydan vermediler. Çoğunu şehit ettiler ve kırdılar.

Nefse, hırsa ve tamaha tabi olanlar Allah'ın emrini tutar mı? Tabi ki tutmaz. O halde iradesi kendi elinde olanların emirleri de kendi ellerindedir. Bundan sonra artık gelen elçi (peygamber) yoktur. En son elçi Muhammed'dir. Muhammed'e kuvvet olarak Ali ile Zülfikar geldi. Hazreti Muhammed sağlığında Ali'yi ve Zülfikar'ı dilleri ve elleriyle kabul ettilerse de Hazreti Muhammed'den sonra Ömer verdiği sözü tutmadı. Hükümeti eline aldı. Osman'dan sonra hükümdar olan Ali'yi şehit ettiren Muaviye tamamıyla hükümdar olmuştur.

Bütün bunlara yön verenler, meydan verenler Allah, Muhammed, Ali, Hüseyin, rehber, pir, mürşittir ve cümlesi de sorunludur. Doğru olan taliptir. Çünkü talip yolunu, işleğini, süreğini kayıp etmemiştir. Doğruluk talip olanları yol ile menzile ulaştırır.

Sizlere son sözüm şudur tutana: er odur ki kendinden utana, yaptıklarını göre, gördüklerini de cümlesini unuta. Kendinden utanmayan, yaptıkları fenalıkları görmeyenler cahildir. Hem de zalimdir. Ve zulumata tabiidir. Bu dünya zalimlerin, zulüm edenlerin dünyasıdır. Kamili, zalime esir etmiş, kul etmişlerin dünyasıdır.

Dünya ikidir. Kuvvet de ikidir. Biri fani dünyasıdır biri de baki dünyasıdır. Baki dünyası esir olanlarla bilinir. Kuvvetin biri dünya kuvvetidir ve hilebaz, fırıldaktır. Kuvvetin biri de Hakk'ın kuvvetidir ve doğrudur. Baki dünyasında Hakk'ın kuvveti gizlidir ve zamanı geldiğinde aşikar olur. Baki dünyası da fani dünyaya esirdir ve esir olanların yolu yanlıştır. Çünkü resul evlatlarını yanlış yola sevk etmiştir. Asıl taliplerin yolu doğrudur ve yol talipten doğrulur. Talip, Bismillahi Rahmani Rahim'den doğmuş ve hem de Bismillahi Rahmani Rahim'i doğurmuştur. Talip gelecek, talip olanları zulumattan kurtaracak. Talip, hakikattir, talip nurdur.

Talip de ikidir. Biri pire talip biri de talibe taliptir. Bismillah da ikidir. Birisi doğmuş biri de yaratılmıştır. Yaratılmış talip değildir. Doğmuş taliptir. Talip emirlidir, talip olmayan emirsizdir ve zulumattır. Zulümüt ikidir. Emirsiz olanlar vücudundaki dördü ispat etmemiş ve kendini inkar etmişlerdir.

Emirli olanlar ise dördü vücudunda ispat etmişlerdir. Dört şunlardır: rehber, pir, mürşit ve musahip. Vücudunu ispat edenler nurdur. Toprak, su, hava, ateş bunlar vücudun binasıdır ve vücuda hayat verendir. Bunlar insanın

içerisindedir. Dışarıda olanlar da rehber, pir, mürşit ve musahiptir. Bunlar vücudu zülümattan kurtaranlardır. Nur bunlardan ispat olur.

Nur, taliptir ve talip olmayınca da nur olmaz. Talip ile beş olur ve bu beşlerde taliptir. 73'den seçilenler talip namıyla seçilmişlerdir. Eğer beş olmaz ise dört zülümat ve dördün yolu yoktur. Yol taliptir. Talip yoldur ve yol ana yoludur. Anadan doğanlar talip oldu. Çünkü ana kapısı Hakk'ın kapısıdır ve Hakk'ın kapısı Bismillahi Rahmani Rahimdir.

Bismillah, Arapça'da yedi harftir. Ve (B)'nin içinde (B) de yedi harftir. Dört kalıp, üç nokta, can, canan, çobandır. Can, ikrardır. Canan, imandır. çoban, kanundur ve hakimdir. İkrar, dört canı birleştirip bir etmektir ve birlik makamıdır. İman da aralarında kılınan nikahtır. Çoban da Hakk'ın emrini tutanlara yar, tutmayanlara düşmandır. Yedi harf insanlarda mevcuttur. Toprak, su, ateş, hava, can, canan, çoban. Bu nedenle insanlar Bismillah'tır, Kuran'dır. Errahman Rahimdir. Kuran, otuz harften oluşur. Bismillah ile otuz bir eder. Bu nedenle insandır. On beş karısının, on beş kocasının bir de bunların üzerine kılınan nikah ile otuz bir olur. Çoban ve kanun bunları birleştirip bir edendir.

Kanun, İmam Hasan'dır ve hakim de İmam Hasan'dır. Kanun birlik ve doğruluk üzerinedir. Nefse düşmandır ve nefse meydan veremez. Şeriat, tarikat, marifet devirleri geçti ve belli oldular. Bu devirlerde her türlü kötülük oldu. Şimdiki devir marifet devridir. Nice kan, katil, zulümler vardır. Hakikat devri gelirse bunları doğrultacak. Sağ ile çürüğü birbirinden ayıracak Hakk divanı kurulacak.

İSLAM ALEVİSİ

KURAN: MUHAMMED

BUYRUK: ALİ

RUHLARI: HATİCE İLE FATIMA

ALEVİLERİN

BABALARI: MUHAMMED İLE ALİ

ANNELERİ: HADİCE İLE FATIMA

RUHLARI: HADİCE İLE FATIMA

Bu dörtlerden doğanlara İslam Alevisi derler. Aleviler de bu dörtlerden doğmuştur ve dört İslam Alevisidir.

MÜRŞİD: FATIMA	İNSAN
REHBER: MUHAMMED	DIŞI KURAN
PİR: ALİ	İÇİ BUYRUK
MUHASİP: HADİCE	BAŞI BİSMİLLAH
	RUHU: HAKK'IN EMRİ

Ve Hakk'tır. Bu dörtlerden doğmayınca talip olunmaz. Bu dörtler de talipten doğmayınca ne mürşit, ne rehber, ne pir, ne de musahip olabilir.

BİSMİLLAH VE ANLAMI

Bismillah, Arapçada 7 harftir ve B'nin içidir. B de 7 harftir ve 4 kalıp 3 noktadır. Dört kalıp, Muhammed, Ali, Hadice, Fatıma. Üç nokta: Can, canan, çoban. Can, ikrardır, canan, imandır, çoban, kanun ve hakimdir.

İNSAN DA

Dört kalıp: Toprak, su, hava, ateş. Üç nokta: can, canan, çoban. Sit (Naci) ile Naciye'nin kalıpları cennetten alınmıştır ve bu kalıpların aslı, ateşi: nur, havası: sır, suyu: Ab-ı hayat, toprağı: yar ve dost. Rızaya bağlanan vücut: nurla, sırla, varla, yarla gelen vücuttur ve bu vücut yok olmaz.

Cennetteki (Kubbe-i Rahman) kapısında yazar: "Hakk la ilahe illallah, Muhammedden Resulüllah, Ali yyün Veliyullah, Fatıma'yı Mürşidi Kamilullah."

Kubbe: Hadice	FATIMA'NIN
Anahtarı: Muhammed	Başındaki taç: Muhammed
Tahta oturan: Fatıma	Belindeki kemer: Ali

Kulaktaki küpeler: Hasan, Hüseyin, göz ve kol: talip, yanındakiler: Ervahı nur olanlardır.

Naciye, (Fatıma) Hakk'ın emrini başına taç etti ve rızayı kalbinde hakim etti.

Naci ile Naciye'den gelenlere Güruhu Naciye ismi verilmiş. Buna yetmiş üçüncü Fırka denilmiş. Dünya, ruhlar için bir imtihandır ve imtihanları da vücutlarıdır.

Ruhları tanıtan, bildiren, insanları, hayvanları birbirinden ayıran ve seçen vücuttur. Biri dünya biri ahiret biri de ulu divan vücudu olmak üzere üç çeşit vücut vardır. Bir insanda bu üç vücut olmazsa o vücut nardır ve nar olan vücut taktire bağlıdır.

Ulu divan vücudu, nurdur ve nur olan vücut da Hakk'ın emrine tabidir. Nur olan vücut, esir olan vücuttur ve emirle gelenlerdir. Nar olan vücut da sürgün olanların cebri kuvvet sahiplerinin ve hükümdarların vücududur. Bunların kanı (Y) harfinden alınan pis kandır. Pis kan tarlalara dökülen çöplüklerden hasıl olmaktadır. Her ağız bir değildir, her vücut bir değildir. Yukarıda yazılanlarda biri zülümat yolu olan nar yolu var.

Biri de rahmet yolu olan aydınlık, nur yolu vardır. Bu yollardan gelen vücutlar birbirine karıştığı için bunlardan doğanlar da bir olmuyor. Bu nedenle bunlardan yenilen, içilen, seçilen ağız da bir değildir. Pislikten doğan ruhlar yollarını şaşırmışlar. Duman, sis, boran, tipi de kalanlar gibidirler ve ne tarafa gideceklerini bilmiyorlar.

Ruhları şaşırtan mukadderattır. Dünyanın vücudu da ayni taktirden doğanlar gibidir. Bir asıldadır ve aslı, nesli, nesebi birdir. Dünyanın ve ahiretin vücutları kanunsuz, adaletsiz, sahipsizdir.

Bunların vücutlarında doğanlar da yaşayan vahşi hayvanların vücudu gibidir. Dünyanın canı, ruhu, mahlukat ve insandır. İki direk üzerine kurulmuştur. Direğin biri şeriat biri de marifettir. Şeriat, Azazuldur. Marifet, deccaldır. Dünyayı birbirine karıştıran, boğuşturan Azazül ile Deccal'dır. Bunlar yoktan yaratılan vücutlardır. Dünyanın sonunda bu fani dünya yok olacaktır. Mukadderat da yalanı taktire tabi etmiştir. Tabi olanlar da yularsız, gemsiz olanlardır. Yular, kanundur, gem ise; adalettir. Yuları, gemi olmayan vücutlar

hayvan vücudu gibidir ve yok olan vücutlardır. Yuları, gemi olan vücudunda yularını, gemini başından alarak yularsız, gemsizlere tabi etmiştir. Her ne kadar tabi etmişse de yuları ve gemleri yola bağlı olduğu için batın bunların yularlarını ve gemlerini başlarından aldırmamıştır. Bu nedenle yol evlatlarına sahiptir. Bu yol, var ile gelen yoldur. Ve ikrara ve imana bağlıdır. İkrar, yulardır. İman ise; gemdir. Yuları ve gemi olanlara hiçbir faydası yoktur. Bunlar baki dünyasının malıdır. Ana yolları, yuları, gemi bunların vücutlarında bir sırdır. Yuları ve gemi insanların vücutlarına, iradesine bağlıdır. Vücutları yola bağlıdır. Yol pire bağlıdır. Pir de yola bağlıdır. (KAYNAK: BAŞKÖYLÜ HASAN EFENDİ/ HAKK'IN EMRİ RIZASI/ YURT YAYINEVİ/ANKARA)

RIZA

Ve bir kavilde İmam Caferi Sadık Hazretleri buyurur ki, Eğer pir, eğer talip olanlara şöyle gerektir ki yoldan dönmeyeler. Tarikattan ve hakikattan hergiz çıkmayalar. Ondan sonra dembedem Rıza hasıl edeler. Ve Rıza'dan dönmeyeler.

Ve bir dahi mürebbi musahip onlar dahi öyle gerektir ki evliyanın ayın-ı erkanı ve mürşidin sır nefesi yerini bula. Birbirini yorduna oturup ondan sonra terki mal ve terki can ve terki dünya ve terki bed fiil ve terki heva bunları terk edip ve teslimi Rıza'yı kabul edip Rıza kapısında olmasalar ve erkanı şeriat ve erkanı tarikat ve erkanı marifet ve erkanı hakikat ile Rıza gösterip teslim olmasalar, gerek pir gerek talip ikrarları caiz olmaz.

Ve bir kavilde Hazreti İmam Caferi Sadık buyurur ki,Bunlar yoldan ve erkandan düşkündür.

Cemden reddedip komayasınız. Terçuman ve Kurban yedirmeyesiniz ve erkan çalmayasınız.

Musahipler ve pirler ve halifeler ve talipler cümlesi Muhammed Ali yoluna ikrar verip iradet getirenlerin birbirine dahi teslimleri olmasalar ve erkana teslim ve tarikatta ve hakikate kail olmasalar ve mürebbisine ve musahibini Hakk bilmeseler onlar Yezid'i pelit olurlar. Ve hem de yüzleri karadır. Yarın Hakk divanında hınzır sıfatında koysa gerektir. İmam Caferi Sadık Hazretleri buyurur ki, Ol kimseler ki evvel gelip ikrar verdiler ve talip oldular. Mürebiye ve Musahibe yettiler. Onlara gerektir ki tarikatın ve hakikatın edeplerini ve erkanların ve farzların ve sünnetlerin kabul edip Muhammed, Ali

yoluna ve erkanına boyun verip iradet getireler ki mümin ve Müslüm bacı yoldan Rızasız işlemeye ki ikrarları caiz ola. Zira Rızasız yol olmaz. Çünkü yol, erkan Hakk Teala'nın evidir.

İmdi gerektir ki talip ve musahip ve mürit ve muhip Hakk Teala'nın emridir ve erkanıdır. Erkan kadimdir. Rızasızlık, Hakk Teala'nın emridir. Sakınıp korkmak gerektir. Zira Hakk Teala Havf Havfullah demiştir.

Gerektir ki her kim olursa olsun çünkü evliyaya muhiptir Ali, Muhammed yoluna can ve baş veren ehli Hakk olan mümin ve Müslüm bacılara şöyle gerektir ki Murebbiden ve musahipten aşınasından ve meşrebinden cayıp kendi başına iş tutup yoldan dışarı iş işlerse dört kapıda hizmeti kabul olur mu? El cevap: Olmaz. Zira ki dervişler ve talipler çok hizmetullah Rızasız bir şey hasıl kılmamıştır.

Zira Muhammed, Ali'nin yolu Hakk Teala'nın nurudur ve evliyanın sırrıdır. Sır olan nur olur. Nur olur dört kapıda, kırk makamda. On iki farzı kifayede on yedi erkanda bir mümin ve Müslüm rızasız bir lokma verse ve yedirse şeriatta asi olur. Tarikatta ve hakikatta katli vacip olur mu? El cevap: Olur. Tarikatta ve hakikata murdat olur ve yüzü kara olsa gerek ve yol uğrusudur.

Yezit Sufi yol uğrusudur. Yüzü kara hüküm olunur. Öyle sufinin hayrından Rızasız lokma haramdır ve çiğdir. Haram yiyen Yezit'tir. Ne erkanı ne yolu olur sakınasınız. İş işlemeyesiniz. Rızasız lokma yedirmeyişiniz. Dahi pişirdikleri haramdır. Onunla olan evlat zinadır. Merdut ve münafıktır buyurmuştur. "Lanetellahu alel kavmil munafkın, pir olana gerektir ki iptidadan mürebbiye ve musahibe yeturmek erkani kadimdir.

Gerektir ki talip olana ve pir olana mürebbi ve tarikat ve marifet ve sırrı hakikat babların ve akamların ve farzın ve sünnetin öğreteler ve hakikatta doğru rahi kadimdir ve hem doğru binadır.

Çünkü Ali, Muhammed yolu cümlesinden uludur ve hem kadimdir buyurmuştur. Kuran'da "Ve hü ve Ali yyül Kadim ve hüve Ali yyul azim."

Türkçesi: O, öncesi olmayan yücedir ve o yüce Ali'dir. Çünkü enbiyalar ve evliyalar yoludur. Evet dahi pirler iradet getirip ikrar verip biat kılalar ki sonra talibe ve sufi-i sadık olan müminlere pir olan kimseler öğreteler. Ali,

Muhammed'in yolu, erkanı nedir varalar. Dahi yoldan çıkmayalar. Zira ki evliye yolu, erkanı ve buyruğu Rıza yolu ile icaze ile olur. Onlar dahi birbiriyle muhasiptir buyurmuştur. "RABBENA YARABBENE" demiştir. Onlar bilin ve ağa olun ki bu yolun korkusu, bu yola, Rıza ile varmak ve icazet ile olur. Talip olan yola varalar. Yoldan çıkmayalar. Pirden rızasız gezmeyeler. Zira rızasız işlerin kulusu haramdır. Mürebbiye ve musahibe kayıl olmaz.

İmam Caferi Sadık buyurur ki, Ali, Muhammed'in yolunda dini küm, imanı küm demiştir.

Çünkü pir dindir. Musahip imandır. Ol taliplerdir ki dinden döndü, pirden döndü ve musahipten döndü, imanından dönen ve bir kavilde İmam Caferi Sadık buyurur: Din, Muhammed, İman, Ali'dir. Dininden, imanından dönen talipler dahi Hakk'tan dönmüştür. Onlar da dahi şeriatta kafir oldu. Tarikatta merdut ve hakikatta murdet olur ve bir dahi haşa ve ela estağfurullah elazim kuluminzalike. Bir adam dine, imana sövse ol dahi pirine sövmüş gibidir. Neuzu billah gerek mümin ve gerek Müslüm olanların ikrarı caiz değildir. Ol yola sığmaz.

ŞİA MEZHEBİ

Ve dahi on kesiz bin alem namı, nişanı yok iken Hazreti Muhammed Mustafa, Ali yyul Murteza var idi ve nurları zahir idi. Hazreti Muhammed'in nuru Abdullah ile Ebu Talip zamanında Şahı Merdan Ali ol vakit iki oldu. Manası birdir. Hazreti Muhammed'in nuru Abdullah'ta zuhura geldi ve Hazreti Ali'nin nuru Ebu Talip'te zuhura geldi.

Muhammed ile Ali'nin sırrını bir kimse bildi. Ol zamanı yetmiş iki millet, iki bölüm olmuş idi. Otuz altı bölüğü havariç oldu. Ebubekir ve Ömer ve Osman'ı severler idi. Ve Şia mezhebi olan Muhammed ile Ali'nin dört kapı, kırk makamda, on yedi erkanda beher işleri birdir. Bir kapıdan girip çıkarlardı ve bir sofradan ve bir kaptan yiyip içerlerdi. Aralarında perde yoktu derlerdi. Ayrıları, gayrıları yoktur ve dahi Şiaların koçların, koyunlarından ve boğaları ineklerinden ve horozları tavuklarından ayrılmazdı.

Bir gün, gaipten bir seda geldi: "Ya Şialar, sizi bir er ister varın. Su aktı duruldu, nazara eren aşık oldu. Hakk didarı görmesin ne tahsil edersin. Siz varanda derman yerine bir gevher satılır. Sonra varın, pirim beni aşk küresinde

kaynattı. Aşk olan ulaşsın, payınızı alın. Mümin olan kalbiniz ve gönlünüz arı ayan olsun. Münkir olan kimsenin gönlünde kaygı kara olsun. Rakip ah desin" deyip Şialara seda verdi.

Bu beyitleri hup avaz ile gaipten mezhebi Şialara söyleyip aynı erkanca beyan eyleyip okudu.

Ey cümle cihanın şefi Ahmedi Muhtar değil midir? Ahmet, Mahmut, Ebul Kasım, Muhammed Resulullah, veliler, nebiler içinde server değil midir?

Hakk'tan selam indiren Cebrail Emin Bedir Gazası'nda avazı minder değil midir?

Çıktılar minder üzerine bir gömlek giydiler. Lehmike lahmı deyip kaçan Haydar değil midir?

Muhabbet kemerini bağlanıp mührrebi musahip oldular. Bu güftar Hakk Resulünün kurduğu erkan değil midir?

Ehli tarikat biat bel bağladılar biri Salman biri Kamber değil midir? Şirk getirmeyesiniz. Lahmike lahmi hadisine bunlarda bahrizat içinde gevher değil midir? Biz ol gevherlerdeniz. Ammena ve sadakna İmam müminlerin ikrarı değil midir?

Hazret kapsında seyyidi hudadır, Ali yyül Murteza hem cenneti Rıdvan hem sakii Kevser değil midir?

Bab-i Resul Emiril mümün cümle tarikatlar içinde Hakk rehber değil midir?

Beşiğinde yatarken hamle kılıp ejderhayı ikiye biçen bunlara aşikar olan Haydari Kerar değil midir?

Öptü, Habibullah dedi. Ya gözüm nuru Eşhadüllah oğlanları Sebbiriru Sübber İmam Hasan ve İmam Hüseyin, İmam Zeynel Abidin serveri anden Muhammed Bakır, İmam Caferi Sadık değil midir?

Andan İmam Musa Kazım, Ali Rıza, Şah Taki, hem Ali Naki, Hasan Askeri değil midir?

Andan İmam Muhammed Mehdi sahibi zaman salavatulahü aleyhum ecmain mahlukat eşiğinde kemder.

Rahmetinden ve dergahından yad eyleme, dostum muhabbetle aşina mesref virani cümleden Kemter değil midir?

Mezhebi Şialara bunu okudu. Ali, Muhammed'in yolu, erkanı aşikare oldu. Dört kapı, kırk makam, on yedi erkan üzere evliyanın ayını erkanı ve mürşidin sır nefesi beyan olundu. Ol vakitten beri şimdi evliya ayın, erkan ondan beri kalmıştır.

Ehli marifet ve arif olan canlar ve sufiler bu manadan fark eden ehli kamil bilir. Cahil, nadan olanlar bu ilmi hikmette hayran kalsa gerektir. Bunun eftali doğru gelmek ve kudretiyle amil olup amel kılmaktır.

İmdi bu ayetler hürmetine divanından ve dergahından ve didarından mahrum eylemeye. Hallah, hallah. Hallah.

(GANİ HUDA GÜRUHU NACİYE)

NAAD-I ALİ DUASI

Bismişah, nad-ı Ali yyen mazharıl acaibi fecidü avnenleke finne vaibili illallahi haceten külle hammin ve gammin seyccli Bi azemetik Ya Allah, Ya Allah, ya Allah, ve Bi nuru nübüvvetike ya Muhammed, ya Muhammed, ya Muhammed. Ve Bi velayetik ya Ali, ya Ali, ya Ali ve aleyha muha Veli edrikni edrikni edrikni. Ya Ali, ya Ali, ya Ali.

Hazreti Muhammed kaç kere dara düşünce bu duayı okuyarak, "Ya Ali, dardayım. Yetiş" diye nida etmiştir.

Eğer sorsalar ki mürşidinle senin mabeyninde ne nisan vardır?

Cevap odur ki, Tevelaha ve Tebarra vardır.

Eğer sorsalar ki, Tevvella ve Teberrah nedir?

Cevap odur ki, Tevvellah, Muhammed, Ali'nin dostuna dost olmaktır. Tebarrah, Muhammed, Ali'nin düşmanlarından uzak olmaktır.

Ey derviş, talip misin, kalıp mısın? Şeriatta kimin oğlusun, tarikatta kimin oğlusun, marifette kimin oğlusun, hakikatta kimin oğlusun?

Ey derviş, talip oğluyum. Şeriatta Adem oğluyum. Tarikatta yol oğluyum. Marifette Kemal oğluyum. Hakikatta, yer anam gök babamdır.

Ey derviş, başında, alnında, kaşında, gözünde, göğsünde, kulağında, burnunda, elinde ve ayağında ne var? Dizlerin ne yapar? Sağında ne var, solunda ne var? ardında ne var önünde ne var? Müminde ne var münkirde ne var?

Bunu bilene yerden göğe eyvallah var deyin.

Cevap: Başımda tacı devlet var. Alnımda nuru hidayet var. Kaşımda kalem/i kudret var. Gözümde nuru vahdet var. Kulağımda sedayi Hakk var. Burnumda miski amber var. Ağzımda kelime-i şehadet var. Göğsümde imanı vahdet var. Elimde desti velayet var. Ayaklarımda mahşer yerine varıp gelmek var. Dizlerimde Hakk yolunda hizmet eylemek var. Sağımda hayrı yazan melek var. Solumda günahı yazan katip var. Ardımda ecel var. Önümde nasip var. Cesedimin on iki kapısı var. Vücudumun üç yüz almış altı azası var.

Müminin ikrarı var. Münkirin inkarı var.

TAÇ

Eğer sual etseler ki gökten kaç taç indi?

Cevap ver ki yedi taç indir.

Birinci Adem Seyfullaha ak indi

İkincisi Nuh Nebi'ye ak indi

Üçüncü Halil İbrahim'e siyah indi

Dördüncü Musa'ya sarı indi

Beşinci İsa'ya gök indi

Altınca Hazreti Muhammed'e yeşil indi

Yedinci Hazreti Ali'ye kırmızı indi.

Eğer sual etseler ki taç nedir? Cevap ver ki ihsandan ibarettir. Ve ihsan da insanın vücudundadır.

Adem Aleyhisilem tereği dörttür. Car ana sır, yani ateş, su, hava, topraktır; kitaptır.

Nuh Peygamberin tacının tereği altıdır. Sescihed manasına kitaptır ve simal cenup budur.

Halil İbrahim Aleyhiselamın tacının tereği yedidir. Yıldızdır manası budur ki yıldız bunlar, kamer, Utarit, zöhre, şems, mahri, musteri, zühel.

Hazreti Muhammed'in tacının tereği on ikidir. Burca, mimasdır, Hamel, Sevr, Cevza, seretan, Esat Sünbüle, mizan akrep, kavas cedi, davi, hut.

Ve Şahı Merdan Ali'nin tacının tereği on ikidir. On bir imamın ortasıdır. Ve dahi gün yüzünde yazılmıştır. On ikinin evveli Ali'dir. Ahiri Mehdi'dir. Sahibi zamandır.

Ve hazreti resul buyurmuştur ki, evveli Ali'dir ahiri Mehdi olacaktır.

Eğer sual etseler tacın farzı nedir?

Cevap: Sendeki pirdir. Pirin sohbetini tutmak ve pire hizmet etmektir. Ve tacın sünneti itaat etmektir. Tacın feri cahille sohbete itiraz eyleyip fahişe avrattan kesilmektir.

Eğer sual etseler ki, pisi vasi ve rahnumasi nedir? Cevap ver ki, Hakk'ı tanımaktır. Sual etseler ki tacın batını, yani içi nedir? Sen deki Hakk'ın nurudur.

Sual etseler ki tacın zahiri nedir, yani dışı=?

Cevap ver ki, imamın velayetidir. Sual etseler ki tacın kelimesi nedir? Cevap ver ki, bir Eliftir, ismullahtır, methi Ali İbni Ebu Talip Keremullahı Veçhe Hazretleridir. Halife-i Rehnumadır. Evvel gelen kimselerin mezhebi Şia'nın kıblesi idi. Yol erkan bilmezlerdi.

Halife, pir görmediler. Heman bir ameret idi vahdet tacının tertibi bini hayedir. Sual etseler ki, tacın esasi nedir? De ki, sırdır. Zikri Hakk'tır. Sual etseler ki tacın rengi nedir? Cevap, kitap İmam Hüseyin İbni Ali'nin kitabıdır. Sual etseler ki tacın sulesi nedir? Cevap ver ki izzetle selam vermektir. Tacın pamuğu

Hakk'ın muhabbetidir. Taçın dirisi başa giymektir. Tacın ölüsü nedir? Cevap ver ki baştan yere koymamaktır.

Her kim taç giyip bu zikr olanları bilmese ol taç ona haramdır.

İMAM CAFERİ SADIK

Rivayet olunur ki İmam Caferi Sadık, müritleriyle sohbet ederken müritlerinden birisine, "Yarın sana bir kimse gönderirim. Kızını ona ver" dedi.

Bu kimse geldi yattı. Gün sabah oldu ki kalktı. Muntazir oldu. Ev kapasından bir ses geldi. Dışarı çıkıp gördü ki bir boz kurt durur. Meğer akşam hanımına İmam Cafer Hazretlerinin dediği bu ola deyip iki bir etmeyip kızı çıkarıp kurdun eline verdiler. Bu gelen kurt, kızı alıp gitti.

Birkaç gün sonra hanımı şöyle dedi: "Ya kişi, İmam'ın sözü ile kızı verdin. Kurt alıp gitti. Var şu ormana bak. Meşeleri ara. Ola ki kurt yediyse kemiklerini devşir getir. Bir yere defin edelim. Ondan sonra ümit keselim" dedi.

Andan bu kişi dahi kızını isteye giderken meşinin içine varınca gördü ki bir kişi bir ip döşemiş. Bir kucak odun kesin ipin üstüne koydu ki götüre. İpi eline alıp götüremedi. Vardı bir kucak daha kesip getirdi üstüne koydu ki götüre. Ahiri yine götüremedi. Bu kez vardı bir kucak daha getirdi koydu evvelkinden daha çok oldu gene götüremedi. Ahiri mağbun olup kaldı. Ondan ol kişi gitti ileri vardı. Bir kaya deliğinden bir kuş çıktı gitti sonra geldi. Yine ol deliğe nitekim cehdetti giremedi kaldı.

Andan daha gitti. Bir murgazara yere vardı. Gördü ki kim bir Cemile kız ile bir yiğit oturur idi. Bildi ki kendi kızıdır. Selam verdi. Aleyk oldular.

Ol yiğit ve kızı ile görüştüler. Bir zaman görüştü, konuştular. Andan gelip evine haber verdi. Şad olup sevindiler.

Andan gelin İmam Caferi Sadık Hazretlerine gitti. "Ya kişi, gördüklerinden sana haber vereyim" deyip gitti. "Ya kişi evvel gördüğün odun kesen sol mürebbidir ki bir kimseyi oğul edinir, müşkülün kaldırıp hakkında gelmez döner birkaç daha bulur. Oğul edinir. Bu veçhile hakkından gelemez. Günah üstüne günah işler yükünü ağır eder. Dünyadan ahirete yüzü kara gider. Belki de imansız gider.

Şöyle bilesiniz ki ol delikten çıkan kuş ol deliğe giremedi. Onlar sol kimselerdir ki bir rehbere verir ikrar bir az hile nesne eder. Sonra inkar edip gözden düşer, gönülden düşer bir daha içeri giremez öyle kalır.

Kızını alıp giden o yiğit idi. Kurt suretinde gelip alıp gitti. Emri Hakk yerini buldu. İmdi, mürit olup iradet getiren şeyh bir emir buyurduğu vakit yüzünü döndermeye, yüzünü döndürürse imansız gider.

RIZA ŞEHRİ

Bir zamanlar bir sofu dünyayı gezmeye çıktı. Bir gün bir şehre düştü. Bu şehir şimdiye dek gördüğü şehirlere benzemiyordu. Sabah saatinde herkes işine gücüne gidiyor. Sessizlik içinde yaşam sürüyordu. Şehrin alışılmamış bir düzeni vardı. Sofu, şehrin düzenini görünce şaşa kaldı. Öyle ki birisine yaklaşıp bir şey sormaya cesaret edemedi. Karnı acıkmıştı. Şehri gezerken bir fırın gördü, ekmek istedi.

Amma fırıncı hayretle paraya baktı. “Bu ne bu?” Biz bunları kaldırmak için yıllarca uğraştık. Büyük savaşlar verdik. Anlaşılan sen, Rıza Şehrinden değilsin. Dünyalı olmalısın” dedi. Sofu, “Evet bu şehirden değilim” diye karşılık verdi. Fırıncı, “Belli oluyor. Dur öyleyse seni görevlilere teslim edeyim. Onlar seninle ilgilenirler. Bizim şehrimizde para, pul geçmez” dedi. Fırıncı, sofuyu görevlilere teslim etti. Görevliler önce kendi aralarında bu sofuyu ne yapacaklarını tartıştılar.

İçlerinden biri, “Meclise götürelim. Ulular karar versin” dedi. Öbürleri de görüşe katıldılar. Bunun üzerine tümü meclisin yolunu tuttu. Yol boyu sofu düşünüyordu. İçinden paranın geçmediği bir şehir.

Bir süre yürüdükten sonra divana vardılar. Ama sofu bu kez de şaşakaldı.

Çünkü divan denen bu meclis hiç de düşündüğü gibi büyük ve göz kamaştırıcı değildi. Düşündüğünün tam karşıtıydı.

Bir sessiz köşede küçük bir yapı idi. Yerlerde basit kilimler serilmişti. Ak sakallı ulular, bağdaş kurmuş kentin sorunlarını görüşüyorlardı.

Görevliler, ululari selamladıktan sonra, “Bu dünyalı şehrimize girmiş fırıncıya para vermeye kalkmış. Bunun üzerine fırıncı farkına varmış bize teslim etti ne yapalım?” diye sordular.

Ulular, “Bunu neden buraya getirdiniz? Törelerimizi biliyorsunuz. O konakta bir odaya yerleştirin, aşevine götürün gerekeni yapın” diye buyurdular.

Önce bir aşevine götürdüler. Karnını doyurdular. Sonra kentin konuklar için yapılmış konağına götürdüler bir odaya yerleştirdiler.

Sofunun kentte ne yapması, nasıl yaşaması gerektiğini anlattılar.

Burada para pul geçmez. Burası Rıza şehridir. Rızalıkla her istediğini alır her istediğini yaparsan dediler. Yeter ki rızalık olsun. Bunu unutma diye uyardılar.

Sofu, konağa yerleşti. Gezip dolaştı. Rahatı yerinde idi. İstediği yerde yiyip içiyordu. Hiç kimse ne arıyorsun diye sormuyordu. Birkaç gün sonra eşyalarını topladı. Şehirden ayrılıp yola koyulmak istedi. Amma görevlileri karşısında buldu. Görevliler, “Gidemezsiniz” dediler. Bu şehir Rıza şehridir. Adı üstüne. Sen buraya rızan ile geldin. Biz de sana yiyecek verdik. Yatak, yer sağladık. Bu şehirde kaldığın sürece bizden razı kaldın mı? Sofu, “Kuşkusuz razı kaldım. Sağ olun” diye karşılık verdi. Görevliler, “Şimdi bizim de senden razı kalmamız gerekir. Bu yiyip içip yattığın günler için çalışmalısın.” Sofu, “O ki töreniz böyle çalışayım” diye kabul etti. Görevliler, sofuya yapabileceği bir iş verdiler. Konakladığı odadan alıp daha büyük bir eve yerleştirdiler.

Artık o da Rıza şehrinden bir adam olmuştu. Her sabah işine gidiyor akşama dek çalışıp evine dönüyordu. Yavaş yavaş dost, arkadaş edinme çabasına girişti.

Amma her kimle konuşmaya başlasa ilk sorulan “Sen dünyalı mısın?” oluyordu. Bu şehrin insanları kavga, çekememezlik, kendini beğenmişlik gibi tüm kötülüklerden arınmışlardı. Böylece gün geçtikçe, ay geçtikçe sofu şehri iyiden iyiye sever oldu.

Dünyayı gezme düşüncesinden vazgeçti. Bu şehirde kalmaya karar verdi. Amma hala yalnızdı.

Bir gün yakın bulduğu bir arkadaşına açıldı. "Siz bu şehirde nasıl evlenilir, ne yapılır?" diye sordu. Arkadaşı, "Şehrin ortasındaki bahçe var ya işte orada her Cuma günü tanışmak, dost edinmek isteyenler toplanırlar. Gençler gelirler. Herkes orada tanışır, anlaşır, birbiriyle evlenme yolunu ararlar. Anlaşırlarsa evlenirler." Sofu Cuma günü söylenilen bahçeye girdi. Kocaman bahçe, tıklım tıklım doluydu. Türlü giysiler içinde genç kızlar, kelebekler gibi dolaşıyorlar. Genç kızlar, oğlanlar sohbet ediyorlardı. Birbirini beğenip anlaşanlar uzaklaşıyorlardı. Anlaşamayanlar ayrılıp başkasına yaklaşırlardı. Sofu, olup bitenleri bir süre hayranlıkla izledi. Sonra kanının kaynadığı bir kıza yaklaştı. O bacının ilk sorusu, "Sen, dünyalı mısın?" oldu. Sofu, aylardan beri hep bu sözü duymaktan iyiden iyiye bıkmıştı. "Evet, dünyalıyım ne olacak?" karşılığını verdi.

Bacı, "Davranışlarından hemen belli oluyor. Ama zararı yok. O ki beni kendine eş seçmek istiyorsan bu konuda sana yardımcı olurum. Davranışlarını düzeltirsen" dedi.

Bacı ile sofu anlaşmaya niyet ettiler. İşten artan boş zamanlarda buluşup konuşuyorlardı. Sofu, bir keresinde bacı ile buluşmaya giderken yolun kenarında kocaman bir nar bahçesi buldu. Bahçenin ne duvarı, ne bekçisi ne de koruyucusu vardı. Sofu hemen bahçeye daldı. Kimse görmeden bahçeden birkaç nar kopardı. Yakalanırım korkusuyla acele ederek birkaç nar kopardı. Birkaç dal kırdı.

Amma ne kimse geldi ne de sordu. Sofu, narları toplayıp bacı ile buluştuğu yere gitti. Henüz bacı gelmemişti. Narları tabağa koydu masanın üzerine bıraktı. Bacının gelmesini bekledi. Nitekim bir süre sonra bacı geldi. Ne var ki narları görüp sevinmesini bekliyordu. Bacı her zaman ki gibi yerine oturdu. O zaman sofu, dayanamadı. Bacıya narları gösterdi.

Bacı, "Bunları nereden aldın?" dedi. Sofu, narları nereden kopardığını söyledi. Bunun üzerine bacı, "Beni düşündüğün için sağol. Amma o bahçenin yerini varlığını bende bilirim. Canım isteseydi gidip ben de alabilirdim. Şimdi benim canım istemiyor. Bu narlar, burada boşuna çürüyecek. Başkalarının Hakk'ını boşuna çürütmüş olacağız.

Gelirken öğrendim. Narları koparırken bahçeye bir sürü zarar vermişsin. Oysa daha dikkatli davranıp bahçeye zarar vermeyebilirdin. Burada kimse

senden bir şey kaçırmıyor ki. Bunca süredir Rıza şehrinde yaşıyorsun. Bu şehirde rızalıkla her şeyin serbest olduğunu bilmeliydin.

Şimdi anlıyorum sen bu şehre ayak uyduramamışsın" bacı bunları söyledikten sonra sofuyu bırakıp gitti. Görevlilere söylemiş olacak ki, görevliler sofunun yaptıklarını divana bildirdiler. Divan, sofunun durumunu tartıştıktan sonra sofunun Rıza şehrine uymayacağına karar verdi. Bunun üzerine görevliler dünyalı sofuyu şehirden attılar.

Şimdi bu olay kulağınıza küpe ola.

Rıza, üç türlüdür.

Birincisi, kişinin kendi rızasıdır.

İkincisi, toplumla rızasıdır.

Üçüncü, kişinin tarikatla rızasıdır. Kendi kendiyle rızası sofunun pir önünde başı secdede iken kendini ölçmesi, kendi kendini yargılamasıdır. Kendi özüyle yüzleşmesidir.

Hiç kimsenin tanıklığı, şikayeti olmaksızın kendi sözünü yargılamasıdır. Ve de kendi suçunu kendi gözü ile görmesidir.

Yeryüzünü bir uğraş alanı, secde bir aynadır. Sofu ayna içinde kendini görecektir. Orada kendisiyle başbaşa kalacaktır. Kendi ele verebilecektir. İşte o zaman sofu insan evresine çıkmıştır. Bir kelebek bir yumurta bırakır. O yumurta pişmanlık yaprağı ile beslenir. Tövbe ipliğiyle kozasını örmeye başlar. Ve erdem ipliğini yaratır. Kendini o ipekten hücrede tutsak eder. Aylarca, yıllarca yalnızlık köşesinde kendisi ile hesaplaşır. Pir önünde secdeye durmak, Tanrı katında secdeye durmaktır.

Tanrı, her şeyi görücü ve bilicidir. Bu dünyada piri kandırmak olasıdır. Amma Tanrı'yı kandırmak olası değildir. İşte kişinin kendi kendinin rızası, kendi özüyle yüzleşmesidir. Seçenek kişinin yine kendisine bırakılmıştır.

İkincisi, kişinin toplumla rızasıdır. Bu kişinin içinde bulunduğu toplumdan, toplumun kişiden rızasıdır. Bunun kuralları bellidir. Yolumuzda kişinin eline, beline, diline sahip olması gerekir. Bu üç mühür kişiyi kötülükten uzak tutar. Bir

sofu bunlara gem vuramaz ise, sofu olamaz. Kendini bulamaz, toplum ondan o toplumdan razı olamaz.

Üçüncüsü: Rıza kişinin tarikatla rızasıdır. Yolumuza giren can rıza ile girer. Hiçbir zorlama, hiç baskı söz konusu değildir. Yolumuza Rıza ile giren canın yolumuzun gereklerini inanarak, severek, Rıza ile yerine getirmesi gerekir. Yolumuz musahiple başlar. Musahip olmak demek malı mala, canı cana katmak demektir. Rızalık olayını en küçük çerçeve içinde başlatmak demektir. Bu nedenle İmam Caferi Sadık Hazretleri ister pir olsun ister talip bütün tarikat ehlinin her an rıza ile iş yapması gerekir, kendi aralarında Rıza olması gerekir. Ve Rızadan dönmemeleri gerekir buyurmuştur. Tarikatta Rıza musahiplikle başlar. Musahipler arasında gerçek anlamda Rıza olursa tarikatta Rıza olur. Tarikatta Rıza olursa toplumda Rıza olur.

Toplumda Rıza olursa kişinin özünde Rıza olur. Böylece üç Rıza birleşmiş olur. El ele, el Hakk'a ulaşır. Şimdi yukarıdaki dünyayı gezmek isteyen sofunun durumuna dönelim. Gerçekte o sofu, ne kendi içinde ne de toplum içinde ne de tarikatta Rıza oluşturmamış.

Bu nedenle önce kendi içinde sonra toplum içinde sonra da tarikatta Rıza oluşturmamış. Rıza şehrine uymamıştır. Rıza şehrinde yaşayanlar malı mala, canı cana katmışlardır. Eğer o sofu, gerçekten rızaya teslim olsaydı o şehirdeki canlarla malı mala, canı cana katar, eline, beline, diline sahip olurdu. Oysa o sofu, üçüne de sahip olmamış, Rıza şehrinden kovulmuştur. Onun derdine derman yoktur.

Tarikat ehlinin isteklerine gem vurması gerekir. Tarikat ehli Rızasız lokmaya el uzatamaz. Kendi karısından başkasına bakamaz. Kendi karısı dışındakilere bacı gözüyle bakmalı. Onlara kötü bakan sofu, kötü gözle bakarsa onun derdine derman olamaz. Yol, erkan kabul etmez.

Pirler, halife, musahip, talip tümü Muhammed Ali'nin yoluna Rıza ile ikrar verip iradet getirmiş kimselerdir. Bunların birbirine teslim olmaları dört kapıya teslim olmaları murebbi ve Muhasibi tanımamalaır Yezit'liktir. Böylelerinin yüzü karadır. Hakk divanında Tanrı onları domuz görünümüne sokacaktır.

İmam Caferi Sadık Hazretleri buyurur ki, "İkrar verip talip olmuş mürebbi ve musahibe ermiş, Muhammed Ali'nin yoluna girmiş, erkana boyun eğmiş mümin, Müslüm, bacı, kardeş, Rızasız iş işlememiş ki Razıları geçerli olsun. Çünkü rızasız iş olmaz. Yol ve erkan ulu Tanrı'nın evidir. Rızasızlık ulu Tanrı'nın yasağıdır.

Ondan sakınmak ve ondan korunmak gerek. Muhammed, Ali'nin yolu Tanrı'nın nurudur. O yolda mümin, Müslüm rızasız lokma yese, yedirse şeriatta asi olur. Tarikatta, marifette ve hakikatte dönek olur.

Yüzü karadır ve yol uğrusudur. Onun lokması çiğdir, haramdır. Haram yiyen ise Yezit'tir. Onun erkanı, yolu yoktur. Mümin, Müslüm kesinlikle ondan sakınmalıdır. Onunla iş yapılmaz. Ona Hakk lokması yedirilmez. Onun pişirdikleri yenmez; haramdır. Odan olmuş çocuk zinadır. Böyle kimseler için Tanrı'nın laneti tüm münafık insanlara olsun" buyurmuştur.

MÜRŞİDİN NEFESİ

Ve dahi zamanı evveli de bir ulu padişah var idi. Mağruptan, meşruka hüküm eder idi. Bu padişah, bir çöle bir bahçe çevirmek murat eyledi. Kırk bin ırgatı kırk yıl işletip bir bahçe ihya eyledi. İçinde acı meyveler, tatlı meyveler, yiyince deli olacak meyveler, yiyince akıllı olacak meyveler, cihanda her ne türlü meyve var ise içinde mevcut bulundu.

Nice bin bahçıvanlar hizmet eder idi. Padişah, bunlara tembih eyledi ki, "Bu bahçe, vakıftır. Her gelen, giden yesin. Amma mukayyet olun eğer acı meyve yerlerse panzehir verin, ölmesin. Eğer deli olacak meyve yerlerse akıllı olacak meyveden yedirin" diye tembih eyledi. Bu bahçıvanın cümlesi padişahın emrine mahkum oldular. Bu bahçe erişti kemalini buldu. Bir gün bir bölük kavim geldi. Biraz yediler. Bahçenin içine dalmadılar, kapısından yediler. Acısına, tatlısına, tamah etmediler hemen biraz nafakalanıp gittiler.

Sonra bir bölük kavim daha geldi. Bahçenin içine daldılar. Acısından, tatlısından yediler. Kimi delirdi kimi ağulandı. "Amanın ölüyoruz" deyu çağrıştılar. Bahçıvanlar gelip biraz panzehir verip ağuyu kestirdiler. Ancak kurtulup selamete gittiler.

Selisan, bir bölüm kavim daha geldiler. Bahçenin içine daldılar. Onlar da gözlerinin gördüğünden yediler. Cümlesi ağulandılar. Bahçıvanlar geldiler. “amanın bu panzehirden için, bu tiryaki şerbetten için” dediler. Ol adamlar dediler ki, “Senin bahçende ağu var imiş. Bize şerbetinden verip, bizi ağulayacaksın” deyip bahçıvanların verdiği şerbeti içmediler, mundar oldular.

Ey mümin kardeşler, şuna kıyas eyle ki bu bahçe bu dünyadır. Bahçıvanlar mürşitlerdir. Padişah, Allah’tır. Bu bahçeye evvel gelen adamlar, cihana bel bağlamadılar. Bir içim su, bir lokma ekmek yeter deyip haram yemediler. Doğru gelip doğru gittiler. Ulemaya, mürşide muhtaç olmadılar.

Andan sonra gelen mahlukat kavim dünyanın içine daldı. Bulduğunu yedi. Yani yanlış yola gittiler. Ağızlarına geleni söylediler. Bahçede ağu yiyenler gibi bunlar doğruyu yitirip mundar olacak. Vakit bahçıvanlara kıyas bu mürşitler diyeler ki, “Gelin bu bet fiili bırakın. Hazreti Allah’ın emri budur. Yolu budur” diyeler. Hazreti resulün sünneti budur, Hazreti Ali’nin tarikatı budur diyeler. Yiyenlere öğüt, nasihat verdiği gibi kar etmedi. Mürşit, alim nefesi, sözü dahi kar etmedi.

Mürşit ve alimlerin sözü, nasihatı Hakk’ın emridir. Tutanlar Hakk’a kul, yola talip olur. Tutmayanlar yol sapkını olur, yoldan düşer. Şeytana kul olur derdine derman bulunmaz. Yeri cehennem azabıdır.

(KAYNAK: İMAM CAFERİ SADIK BUYRUĞU)

KURU VIZILTILAR

Kuru vızıltılar, bal yapmayan arılardır. Balı olmadığından dolayı insanlara bir faydası yoktur. Olmadığı gibi zararı daha çoktur. İnsanlara zarar veren her ne olursa olsun ve her kim olursa olsun zararlıdır ve de düşmandır. Bu nedenle zararlı olanlara ve zarar verenlere kuru vızıltı denir. Kuru vızıltılı arılar bal yapamazlar. Bal yapan arılara düşmandır ve düşman olan bu arılara harami arılar denir. Bu arılar birkaç cinse mensuptur. Alaca, sarı ve gök olanlar büyükleridir. Diğerleri bunlardır, küçükleridir. Bir de sivrisinek vardır. İnsanın kanını emiyor.

Bal yapamayan harami arılar ile sineklerin insanlara hiçbir faydası yoktur. Ancak bal yapan arıların sahipleri vardır. Bunlar sahiplerine faydası

olduğu için iradeleri sahiplerinin elindedir. Ve sahipleri daima bal yapan arılara sahip olur. Harami arıları da ilaçlarla ve daima duman ile kovarak yaşamlarına izin vermiyor ve öldürüyorlar.

Açıklama: Haramilere meydan vermeyen kanundur. Kanunsuz olanlara kuru vızıltı diyorlar. Hayvanların kuru vızıltıları olduğu gibi insanların da kuru vızıltıları vardır ve bunların da bal yapanları var, bal yapmayanları vardır. Bal yapan insanlar Hakk'ın emri rızasına tabi olanlardır. Bal Hakk'ın emri rızasıdır. Kanun üzerinedir ve kanundur. Kanunla bal yapamayan sahipsizdir ve bu nedenle sahibi olmayanlara kuru vızıltı deniliyor. Kanun, Hakk'ın emri rızasıdır. Cenab-ı Hakk emrini tutanlara dosttur. Tutmayanlara da düşmandır. Kanun insanları doğru yola sevk edendir. Bal yapanlar kanun emriyledir. Hakk Teala bal yapanlara sahiptir. Bal yapmayanlara sahip değildir.

Bu nedenle kuru vızıltılar sahipsizdirler ve bal yapanlar ayrıdırlar. Bal yapanlarla, yapmayanları hakim birbirinden ayırıyor ve ayıran hakim de Hakk'tır.

Herhangi bir hakim ne olursa olsun bal yapanlarla bal yapamayanları birbirinden seçer, ayırırsa bal yapanlara dost olur ve yapmayanlara düşman olur. Bal yapanları tutar bal yapmayanları atarsa o hakim Hakk'tır. Divanı, Hakk'ın divanıdır. Bal yapanların başının şehididir cümlesi ona tabidir ve onun emrindedirler. Şahları, padişahları ve hükümdarları kanun, adalet üzerine muhakeme eder, yargılar.

Kanun ve adalet haklıyı ve haksızı birbirinden ayırmak içindir. Haksıza meydan veren, kuvvet ve kudret veren haksızı hükümdar edip mazlumlara zulmü hakaret ettirenler kanuna mahkumdurlar. Bunlara taraftar olanlar yardım eden hakim ve hükümetler kanun milletin ve hükümetin düşmanıdırlar. Böylesi hakim ve hükümetler kuru vızıltılı olup boş kovanda oturarak çevreni ve kapısını soran kuru vızıltılardandır. Bunları destekleyenler de millete, hükümete, kanuna düşmandır ve bal yapanların balını emen harami arılardandır. Bal insanların imanıdır. Zarar vızıltıdır ve yoludur. Kar ise bal yapanların yoludur. Bu iki yolun başları ana yollarıdır ve ana yolundan ispat olurlar. Bal yapanların yolu Hakk'ın emri rızasıdır. Emirle gelenlerdir. Bal yapamayanların yolu da Hakk'tan emirsiz gelenlerdir ve nefse uygun olanlardır. Bal yapanlar Hakk'ı kendi özünde ve kovanında bulmuşlar. Tastik ve ispat

ediyorlar kendilerinde. Hakk mevcuttur kendilerinin de Hakk olduğunu ve Hakk'ın emri rızasında olduklarını ispat ediyorlar. Hakk'ın emriyle yapılan bal, Hakk'ın emriyle gelenlerin yoludur ve bu yoldan gelenler Hakk'tır. Bu iki yol birbirinden ayrıdır.

Hakk'ın ne sıfatta olduğu emirle gelen yolda ispat edilmiştir. İnsan sıfatından başka Hakk'a uygun sıfat olmadığı için diğer sıfatların da mahlukat sıfatları olmasından dolayı ve bu sıfatlar da Hakk'a uymadığı için insan sıfatında karar verilmiştir.

Boş kovanlarda balı olmadan vızıltılar Allah'ın hiçbir sıfatta olmadığını ve Allah'ın hiçbir mekanda bulunmadığını munehzzah olduğunu söyleyerek ispat ediyorlar. Hiçbir sıfatta olmayan ve hiçbir şeye benzemeyen Allah olur mu? Hiçbir sıfatta olmayan Allah ibadethanelerde olur mu, ne arıyor? Bunlar ancak ibadethanelerde Allah'ı hazır görüyorlar. Halbuki kalpte olmayan ve kalbe sığmayan Allah, ibadethanelere sığar mı hiç? Allah'ın büyüklüğü yerin, göğün arasıdır. Yapılan dünyanın evrenin büyüklüğü ne kadar ise Allah da o kadar büyüktür ve bu kalpte olan Allah bir noktadır. O da insanların kalbindedir.

Bu nedenle kalpte noktası olanlar Hakk'ı haklamışlardır ve Hakk bal yapanların kalbindedir. Kalbinde noktası olmayanlar boş kovandır. Kuru vızıltılardır. Bunların yeri ölünce yer altındadır. Kayıp olup giderler.

İnsanları kaybeden nefstir ve dünyanı kuruluşu nefs üzerinedir. Bu nedenle kurulan bu dünya kötülüklerin dünyasıdır. Kanunsuzların dünyasıdır. Kötülere, fesatlara fırsat verilmiş, iyileri, müminleri eziyorlar.

Çünkü iyelerin insanlara, milletlere ve hükümetlere her zaman karı var. Bu nedenle karlı iyileri kötülerden korumak ve kollamak hakimlere ve hükümetlere bir borçtur. Tefrikat milleti birbirine düşman eder ve düşman olanlar da birbirinden ayrıdırlar. Birlikte bal yapanlar da tefrikat yoktur. Terfikata bal yapmayanlardan zuhur etmiştir. Dünyada olan bütün insanlar dünyanın başlangıcından bu ana kadar birbirine düşmandır ve düşman olarak devam edecektir. Sebebi de nefes üzerine kurulan dünyadır. Mukadderatta ve taktire tabih olduğundandır. Bal yapanlar da yapmayanlar da taktire bağlıdır.

Taktir bal yapanları kendisine tabi etmişse de bal yapanların yolu bal yapmayanların yolundan ayrı olduğu için taktire meydan vermiyorlar. Bal

yapanların yedi günde bir gün pir divanında sorguları olur. Pir divanında oturun pir bunları kötü hallerden, fena fiillerden, bed muamelelerden geri alıyor.

Pirin divanı Hakk'ın divanıdır. Pir de ölmezden evvel ölmüşse, nefsini öldürmüşse ve mürşitten doğmuşsa, talip ise Hakk'tır. Yoksa her pir Hakk olamaz. Her mürşitten mürşit olamaz. Fatıma'nı n yolunda, süreğinde, işleğinde olanlar ancak talip olabilirler. Talip yolunda olanlar talipten doğanlar ancak pir olurlar. Bu makamda olanlar cemevinde sorgulama yapabilirler. Bunların dışındaki başka pirler, mürşitler sorgulama ve yargılama yapamazlar. Çünkü talipten ve yoldan doğmamış ki sorgulamayı yapabilsin, soru sorsun. Soru soranlar, sorgulayanlar kovanlarında bal olanlardır.

Bunlar, kuru vızıltılara dahil değildirler ve ayrıdırlar. Sorulan bütün sorular ve yapılan sorgulamalar Hakk'ın emriyledir. Eğer ki ibadethanelerde sorgu, sual olmuyorsa yapılan ibadetler kuru vızıltıdan başka bir şey değildir. Bu nedenle bunlar Allah'ı hiçbir sıfata benzetmiyorlar ve bunlar insana secdesi olmayanlardır. İnsana olan secde Hakk'ın emriyledir. Hakk, kendini insanlarda ispat ettiği için insanın kalbinde olan noktaya secde etmiştir. Hakk kendisi de kendi noktasına secde etmiştir. Onun için talip olanlar birbirine secde, niyaz ediyorlar. Secde, niyaz edenler bal yapanlardır.

Hakk'ın insan sıfatında olduğu insana edilen secdede anlaşılmaktadır. Ve yapılan bu secdede Hakk ispat olmuştur.

Hakk da kendisine secde edenlerde ispat ediyor. İnsana secde edenlerde ispat ediyor. İnsana secde etmeyen kuru vızıltıdır ve taktire tabidir. Bunlar taktiri Allah'tan alıyorlar ve cümlesinin de taktiri Allah'ın emriyledir. Allah'tan alıyorlar ve Allah'tan emirsiz hiçbir şey yoktur.

Edip eyleyen, bal yapanlarla, yapmayanları birbirine karıştıran, kuru vızıltılara meydan, yardım eden, kendi yerlerine başkasını tayin eden ve ettiren ve yerlerini kuru vızıltılara veren; evladı ayalini vızıltılara esir, kul edenlerin hükümeti de kuru vızıltıdır.

Taktir Allah'tır ve cümlesi de taktir hükümetine bağlıdır. Tabi olanlara yüksek makamlar vermiştir. Bu nedenle taktire bağlı olanlar taktir hükümetinden ayrılmıyorlar. Bağları çok kuvvetlidirler koparamıyorlar. Çok rica,

minnet ettikse de bağlandıkları hükümetten ayrılmadılar. Bağları cennet ipi ile bağlanan iptir.

Kuru vızıltılara meydan, kuvvet verip, yerini, varını, malını, evladı ayalını ve tabilerini kul ve esir edenlere bağlıdır. Allah'ın taktire bağladığı bağdır bu cennet bağına aldanmışlar. Bal yapanlara sebep olmuşlar cennet ipi ile bağlamışlar ve böylece düşman olmuşlardır. Yardımcı olanlar kuru vızıltılara yardım etmelerinden dolayı vızıltılara dahil olmuşlar ve bal yapanlara da düşman olmuşlardır. Bunların yardımı Allah'ın emri ile taktir üzerinedir.

Nuh'un tufanı afetlere, gazaplar, depremler, seller, yıldırımlar, kasırgalar, denizlerin yükselmesi, millete her zulmü hakaret olmuşsa cümlesinin taktiri Allah'ın hükümetinin emriyledir. Hem iradelerini ellerine vermiş fırsata meydan vermiş, hem de zulmü hakaret etmişler. Böylesi hükümetler milletin düşmanıdır.

Terbiyesizler, terbiye edilmemiş onun için insanlık alemi kötülerin elinden zulüm görmüş ve sebeplerden bunun hesabını sorması gerekir.

Ana yolları, yuları, gemi bunların vücutlarında bir sırdır. Yular ve gem insanların vücutlarına, iradesine bağlıdır. Vücutlar yola bağlıdır, yol, pire bağlıdır pir de yola bağlıdır.

Yol, Hakk'a bağlıdır. Hakk ise; emrine bağlıdır. Rızasına bağlıdır. Emir ve rıza da vücuda bağlıdır. Vücut, rızaya bağlıdır. Rızaya bağlanan vücut, nurla, varla, sırla, varla, yarla gelen vücuttur ve bu vücut yok olmaz. Bu vücudu yok etmeye çalışan, vücudun kalbi hain, dili dosttur. Bir dost ki ikrarına ve yoluna hain olursa, dost vücudunu hükmüne almayan kendisine düşman olanlarla ve düşmanla vücudunu dost eden sahte dosttur. Dünyaya uymuş ve dünyayı da kendisine uydurmuştur. Yaratan bu dünyayı böyle yaratmış ve yaratılan dünya da kendi vücududur. Bu vücut dili dost, kalbi hain olan vücuttur. Gelen vücutları yalan dille kendine bağlamış ondan almış ona vermiş, dünyada olan vücutları da birbirine salmış, düşman etmiştir.

Düşmanı da dostu da birbirine katmış, karıştırmıştır.

Dostunu kayıp eden gerçek dostun, kalbi kanı nokta olup iman mührü ile mühürlendiğinden mührü bozulmuyor.

Mührü bozulmayanların defterleri ayrıdır ve defteri aktır. Taktiri Rabaniye onun içinde taktire tabi olmadığı için bu mührü bozulmuyor.

(KAYNAK, BAŞKÖYLÜ HASAN EFENDİ)

HAZRETİ İSA

Hazreti İsa, bir gün bir vadiden geçerken yolun üstünde bir çeşme gördü ve bir su içti ve çeşmenin suyu acı idi. Dağa bir nazar eyledi dağ titrerdi. Hazreti İsa, haliyle çeşmeye sordu. "Ya çeşme, suyun niçin acıdır? Üstündeki bu dağ neden titrer?"

Çeşme, dile gelir. "Ya İsa, Hazreti Musa zamanında bir yiğit geçti. O yiğit, dua ederken "Ya Rabb, bizi cehennem ateşinden ve cehennem taşından koru" diye bir ayet okudu. Bu dağın içinde bir piri fani vardır. O piri fani, bu ayeti o yiğitten duyunca o günden beri ağlar."

Tevrat'ta İncil'de ve Furkan'da böylesi bir ayet var mı? Hazreti İsa, "Evet, böyle bir ayet vardır" der. Çeşme, "Ya İsa, dua et sen bir resulsün. Duan kabul olur. Bu piri faninin ağlaması onun gözyaşları bu suya karışır. Bu su ondan acıdır. Bu dağ da ondan titrer." Hazreti İsa, dua etti ve dağın titremesi durdu ve su da tatlı oldu. Hazreti İsa, bir çanağı bir de hırkasını yamalamak için bir iğnesi vardı. Onları çeşmenin başına bıraktı. Dünya malıdır diye götürmedi.

Dünya malına tamah eden insan dünyada ve ahirette Hakk'ın didarını bulamaz.

İMAM ALİ SÖZÜ

İmam Ali buyurur, "dört kitabın hükmü. Bismillahi Rahmani Rahimde'dir. Bismillahi Rahmani Rahimin hükmü B'dedir. B'nin hükmü, B'nin altındaki noktalardadır. O nokta benim."

Hazreti Muhammed İmam Ali hakkında o kadar alametlerden bahseder ki kendi hadislerinde.

Hazreti peygamberin hadisi, “Her kim ki Adem’in ilmini, Hazreti Nuh’un takvasını, Hazreti İbrahim’in hilmini, Hazreti Musa’nın heybetini, Hazreti İsa’nın ibadetini görmek isterse İmam Ali’nin yüzüne baksın.”

İmam Ali hakkında Mevlana’nın Divan-ı Kebiri adlı kitabından alınmış bu sözler. “Hakk’ın yüksek sıfatları Ali’nin vasfıdır. Hakk’ın sıfatları ayrı değildir. Hakk’ın hikmetini ondan başka kimse bilemez. Zira o hakimdir. Her şeyin bilgini Ali’dir. Adem’in toprağı, onun nurundan idi o sebeple meleklerin tacı oldu.

Allah’ın isimleri onda belirdi. O temiz ve yüce İmamın ilmi sayesinde Adem her şeyi anladı. O nur, tek olan yaradanın nuru olduğu içindir ki melekler onun huzurunda secde ettiler. Evet muhakkak ki Adem o imamın nuruyla bütün ilahi işleri bildi. İmranı’ın oğlu Musa onun nurunu gördü uzun geceler hayran kaldı. Kırk gece, kendinden geçti. Kavuşma ve görüşme zevkine daldı. Sonra dedi ki, “Ya Rabbi bana bu lütfundan bir alamet ver.” Hakk, ona, “İste sana (yedi beyaz nurlu eli) verdi. Ali’nin vergisidir.

BİR HACININ MEZARI

Askere mal ve erzak vermeyi yasak edenler ancak Allah ve resuluna karşı kafir olanlardır. Onların namazlarında sıdık ve rıza, haç ve namazı yoktur. Onların ellere sofuluk göstermek için yaptıkları ibadet karahattır. Rezalettir. Yiyeceklerini askere vermenin ne kadar sevap olduğunu bilmezler ve Allah’ın cehenneminden korkmazlar.

Müzeki Nüfus adındaki kitabın 89. Sahifesinde yazar: Abdülhamit İbni Mahmut ile İbni Abbas otururlar idi. Hacca giden yolculardan birisi ölmüş idi. Bunları o hacının mezarını kazmaya gönderdiler. Mezar kazıcılar nereye mezar kazdılar ise orada bir yılan çıktı.

Aciz kaldılar. Gelip İbni Abbas Abdülhamid’e haber verdiler. Bu hikmete şaşan Abdulhamit etti, “Ya İbni Abbas ne yapalım. Ol yılanlar hacının amelleridir. Mezarını her nereye değiştirsek amelleri beraberdir.” Ahiri aciz kaldıklarından hacıyı yılanların arasında defnettiler.

Benim adı hacı olsun diye askerden, fukaradan kaçırıp hacca gidenler kendi akıllarınca Hacer-ül Esved’i ziyaret edip ona yüz sürmeyi sevap

bilip, cehennem azabından kurtulduk sanırlar. Halbuki haç taşı ziyaret etmek değildir. Hazreti peygamberin buyurduğu gibi, bir müminin kalbine girip kabeyi huzurda salata girip ahiret hesabını dünyada verip ölmeden evvel harş olup mahşeri görmek hac ile değil güzel ahlak iledir.

Hazreti peygamber, "Mevtü kable enta mevt;" ölmeden evvel ölün diye buyurduğu mübarek hadisi budur.

Yetmiş yıllık dedikodu, gıybet bir saatlik ibadete denktir.

Yetmiş yıllık ibadet, bir saatlik tefekküre denktir.

Yetmiş yıllık tefekkür bir saatlik münacata denktir.

Dedikodu şeriatta babında olur

İbadet tarikat babında olur

Tefekkür marifet babında olur

Münacat hakikat babında olur.

YARADILIŞTA BİRİZ

Gerek Türkiye'de gerekse komşu devletlerde olan Amerika, İngiltere ve başka ülkelerde fikir adamları millet dirliğine ve komşuluk birliğine düşman olup milletler arasına ikilik sokanların kendi aralarından çıkarılmasını isterler. Bunu istedikleri gibi biz Müslümanlar da ayrılık yapan boş ve beyhude inanışları, Muhammed'in ölümünden sonra peygamberin Kuran'la bizlere farz buyurduğu mümin dinine katılan bidatları seçerek Kuran-ı Kerim ile farz olanlara iman edelim. Bazı yabancıların İslam görünüp de müminler arasına soktukları tarikat ve mezhep ayrılığı ve ikilikleri bertaraf edip Kuran ile bilinmiş anlaşılmış olan farzı ekber ipini sımsıkı tutalım ki birlik olsun.

Çünkü bir bay veya bayan mademki Müslümandır. Zaruri ehli Kuran'dır. Bu İslam birliğinin gerçek duygusuna hizmet edip Hazreti Muhammed'in Kuran'ın kalbi olduğunu bildirdiği Yasin Suresi'nin ayetinde,

Ayet 1, "Ya siyn", ayet 2, "Vel Kuran'ıl hakim", ayet 3, "İnnekelleminel mürselin", ayet 4, "Ala süretin mustakıymin." Türkçesi: Ya

Muhammed, içinde hikmetli olan Kuran'la takik seni peygamber gönderdik buyurdu.

Enam Suresi ayet 98, "Ve hüvelleziy Enseeeküm min nefsin vahidetin femüstekarrün ve müstevde un kad fassal nel ayeti Likavmin yefkahüne."

Türkçesi: Allah bizi bir tek nefesten yarattı. Verdiğiniz hakiki ikrarda durmak farzdır. Anlayan müminler için ayetlerimiz ayırdık. Müminliğe ayrılan ve ayrılmayan insanlar bir nefeste yaratıldığını bilen arifler, Adem'i hor görüp onları birbirinden ayırmazlar ve birbirine düşman etmezler. Çünkü günahtır, günah.

Hac Suresi ayet 3'de yazar "Ve minennasi men yücadilu fiyllahi biğayri ilmin ve yetebi u külle şeytanın merydin."

Türkçesi: Halktan bazı kimseler var ki kitapların ilimlerine uymayıp şeytana tabi olup ona uydular.

Açıklama: Hazreti peygamberden sonra başa geçen halifeler bu dini ve İslami ibadeti değiştirerek Hakk'ın emrinden ayırdılar. Bu yüzden bin dört yüz yıldır İslami bu fitne, fesat, kan, katil ile yoğrulduk. Bunun sebebi Emevi halifeleridir.

Elbette Hakk'ın divanında bu hesaplar sorulacak ve onların peşinden gidenler bu hesaba tabi olacaklar.

Ebubekir, Ömer, Osman, Muaviye. Bunlar Hazreti Muhammed'den sonra bu Müslümanlık alemini kendi çıkarı için zulüm yoluyla olmadık felakete sürüklediler. Kuran ve ilim yolunu terk ettiler.

DÖRT SEMAVİ KİTAP BİR ALLAH'TAN GELDİ

Allah-u Teala Nuh Peygambere, İbrahim, Musa ve İsa peygamberlere bir emirle birer kitap vermiştir ki Hakk'ın birliğinde ihtilaf olmasın. Bütün milletler birlikte hidayete ersinler. Nitekim Kuran'ı Kerim Şura Suresi ayet 13'te buyurur, "Sere'a leküm mineddiyni ma vassa bihi Nuhan vellezi evhayna ileyke vema vassayna bihi İbrahime ve musa ve iysa en

ekıymuddiyne vela teteferrekü fiyhi kebure Alelmuşrikiyne ma tedühüm ileyhi Allahu vectebiyileyhi men yeşau ve yedhiy ileyhi men yüniybü."

Türkçesi: Allah-u Teala cümlesinin dinini de bir peygamberlerle bildirmiştir. Nuh Aleyhiselama emrettiği gibi o emir, İbrahim, Musa ve İsa Aleyhiselamlara daha öyle bildirdiği gibi cümlesi bir dinde berk kalıp dinin asıl ve esası olan sevgi ve ibadet şekillerinde ayrılık, ikilik etmeyesiniz. İkilikte kalanlar müşriktir, müşrikler büyüklenirler.

Onlar, Hakk dinine davet etmeyişin onlara büyük ceza var. Allah-u Teala istediği kimselere hidayet edip birlik verir. Allah-u Teala istediği güzel ahlak sahiplerini benimsemiştir.

Cümle peygamberler ahlakı tavsiye ettikleri için bütün dinlerde ahlak başta gelir. Din ahlaktır. Güzel ahlakı olmayanın dini çıplak kalır. Dört kapı, kırk makam cümlesi güzel ahlaktan geçer, bahseder. Hazreti Ali on yedi kemeribest erkanı buyrukta güzel ahlaktan bahseder.

CİN PADİŞAHI

Cinde adaletli bir padişah vardı. Bu padişahın narin ve selvi boylu biricik oğlu var idi.

Bu delikanlı, gayet gürbüz idi. Babası ve halkı tarafından sevilen bir kişi idi. Babası bir gün baktı çocuk gün be gün erimeye başladı. Babası onun bu haline görünce yakınlarını çağırıp, "Şu oğlumun derdini öğrenin" dedi.

Çocuğu, sorguya alan yakınları olayı ve durumu öğrendiler. Çocuk, "Ben rüyamda Hatay Kralının kızını gördüm. O günden sonra aşık oldum. Ve merak ederek erimeye başladım" dedi.

Yakınları durumu padişaha bildirdiler. Padişah hazırlık yaparak hazine ve mücevherlerle birlikte oğlunu beş gemi ve hayli askerle Hatay padişahına yolladı.

Fakat aradan bir sene geçtiği halde ne şehzadeden ne de beş gemiden ve askerden haber alamadı. Padişah ve ahalinin telaşı gittikçe arttı. Acaba gidenlere ne oldu diye haberciler ve postacılar çıkardılar. Ta Hatay

memleketini dolaşan postacılar ve Tatarlar ne denizden ne karadan hiçbir haber alamadılar. Bu vaziyet karşısında cin padişahı tacını yere vurdu. Tahtından inerek oğlu ve askeri için ahu feryatlar koparmak suretiyle yüzlerini yerlere sürdü. Ağladı. Oğlunun hasret ve kederinden bir pınar yakınında kulübe yaptırdı (beytülnüzün) denilen bu ağır evinde ağlaya ağlaya şahı cinin gözleri kör oldu. Padişahın gayet marifetli ve akıllı bir veziri vardı. Şahın yanına varıp der ki, "Ey padişahım, işittim ki Medine şehrinin bir ulu sultanı vardır. Adına Muhammed derlermiş. Cümle ashabın başkanı imiş. Onun Haydar adında amcası oğlu varmış. Muhammed cümle müminlerin şefaatçisiymiş. Ve insu cinin batın padişahı ve ahir zamanı nebisiymiş. Gel sen sözünü o ululların dergahına yetir ki ancak derdine derman ol ulu dergahtan olur. Evladın ile askerlerinden haber almak ancak bu suretle mümkün olur."

Padişah, canı gönülden fazlı Hakk'a sığınıp yola çıkarak kona göçe Medine şehrine ulaştı. Hazreti Muhammed'in dergahına yüz sürdü ve bütün askeri ile birlikte Müslüman dinini kabul etti. Dini İslam'a müşerref oldular ve şahı cin ağlaya ağlaya hem oğlunun hem de askerleriyle beş gemisinin deryada kayıp olduğunu arzuhal eyledi. Hazreti Muhammed bu acı haberi işitince şaha merhamet edip Hazreti Ali Keremullahı Vechi çağırdı. Dedi ki, "Ya sakii kevser bu şahı cinin müşkülünü hallet. Zira bütün zorluklar yanında kolaydır. Buna benzer nice müşkül meseleler hallettin. Hakk'ın sırrı sendedir. Bu alem cennetinden sen bir gülsün. Nice mucizeler icra ettin ve etmektesin. Ay, gün, çarkı felek senin zatı sıfatınla dönmektedir."

Hazreti Ali, Hazreti Muhammed'den bu haberi işitince Dündül'e binip peygamber ve sahabeyle vedalaştıktan sonra cin şahı ve yanındakilerle cin memleketine yöneldi.

Ancak cin memleketinin gemilerini saldıkları deryaya geldiklerinde gördüler. Hazreti Ali, Kamber'e buyurdu ki, "Var deryaya çağır. Balıkların sultanı gelsin" diye çağırınca cümle balıkların padişahlarıyla birlikte yığılıp Hazreti Ali şahı velayetin huzuruna cem oldular. Hal dilleriyle şahı velayat Hazreti Ali'ye karşı methüsenalar ettiler. Bu hali gören cin şahı, vezir ve büyüklerinin cümlesi hayrette kalıp şaştılar. Hazreti Ali buyurdu ki, "Ey balıklar sultanı bana şehzadenin kemiklerinde veyahut ondan bir nişan getirin." Balıklar gittiler derya ve denizde suları gezdiler.

Utanır bir yüzle Hazreti Ali'nin huzuruna çıktılar. Bu defa da insan gibi konuşarak, "Biz deryaları gezdik ve kayaları dolaştık. Padişahın gemilerinden ve şehzadeden bir namı nişan bulamadık. Keremkani sensin" dediler.

Hazreti şahı velayet Ali balıklar sultanına haykırdı: "Ey aciz hayvan, şehzadenin parmağının bir bendi kalmıştır. Onu felek bir kırmızı taş altına salmıştır. Getir ol uzvu insani dua eylerim. Fazlı yezdan zuhur eder. Bu eylerim. Hakk izniyle dirilip canını bağışlarım."

Balık, varıp yine ol deryaya daldı. Derya içinde parmak kemiğini orada bularak getirip Hazreti Ali'ye sundu. Hazreti Ali kemiği aldı, ona Hakk'tan beden rica etti. Hakk'tan dua kabul olup çocuk dirildi. Cana geldi. Niceler bu mucizatı görüp imana geldiler. Cin şahının gözleri de açıldı. Cin şahı dünyayı aydın görüp, murada erip gamdan kurtuldu. Oğlunu görünce itikatı gün be gün arttı. Buna şek etme İsa dahi beş yüz yıllık ölüleri diriltti. Hususa bizzat varisi enbiye ve İbni Emmi Mustafa Ali'dir.

Dönüp ağlayarak şahzad ol şahı merdanaki ey hükmü cari olan cümle cana ne yüzle varayım. Keremkani şehri cine çünkü benimle beraber batan on beş bin yüzlü yiğitler var idiler. Akraba ve yarı akrabaları beni gördükçe ahuzar ederler. Kerem kıl onların ihyası için bana yaptığın gibi onlar için dahi bir dua eyle. Yeter çektiğim beni bir daha sevindir diye yalvardı.

O sırada Hazreti Muhammed'e Cebrail nazil olup Allah'tan selam getirdi. Hazreti Muhammed merakını gidermek için Ali'den müjde getirdi dedi. Ashabınla yürü doğa var. Ali'nin keramet ve sırrını seyir eyle buyruğu işitince Hazreti Muhammed yüksek dağa çıktı asabıyla orada perde kalktı seyrettiler.

Baktılar Hazreti Ali bir deniz kenarında Cin şahı ve halkı ile beraber elini denize daldırarak her parmağı da bir gemi ve askerleriyle beraber çıkardı. Cin şahı ve adamları sevindiler. Şahı merdan Ali rüzgara emir eyledi. Hakk'ın emriyle rüzgar gemileri alıp Hatay şehrine iletti. Hatay halkı havada gemilerin geldiğini görünce krala haber verdiler. Karal havadan gelen gemileri görünce bu Cenab-ı Hakk'ın bir hikmetidir dedi. Gemiler denize indiler. Hazreti Ali beraberindekilerle cin şahı ve halkı Hatay kralının sarayına gittiler. Kral bunları karşıladı. Hazreti Ali Allah'ın emriyle kralın kızını cin şahının oğluna istedi. Ve

her ikisin nikahını kıldı. Cin şahı ile Hatay kralının kızı muradına erdiler. Cin şahı ve Hatay kralı İslamiyet'i kabul ettiler. Hatay halkı o günden sonra Hazreti Ali'ye Allah diye hitap eder.

HAZRETİ ALİ ÇAĞIRMASI SÜNNETİ RESULULLAHTIR.

Bu çağrı Yetiş Ya Ali gülbengi sünneti Resullullahtır.

MEYDANDA

Kandile Hakk demek hatadır

Anası vesvese şeytan atadır

Secdesi der daim putadır

İkrarsızın aslı meydanda.

Sular çekildi yere indi

İsmi namına Adem dendi

Cennetten sürgün emri verildi

İmansızın geldiği yol meydanda

Sürgünler zulumatta kaldı

Dara düştü gayet bulandı

Sit ile Naciye'yi elçi saldı

Yolsuzun ahdı peymanı meydanda

Allah'ın emrini kırdı kanlı

Yüzü kara kara canlı

İçi yılan devin alnı

Ağusu zehir meydanda.

Elçiye oldular haşim

Fırkası oldu iki kısım

Adem okuttu verdi dersin

Koyunun hocası meydanda

Naci Fırkası Adem'den ayrıldı

Adem oğlu kana sarıldı

Naciye evladı kana boyandı

Zalimin döktüğü kan meydanda

FIsku fesat Adem'den doğdu

Dünyaya Hakk'ın laneti yağdı

Hasan'ı Havva Naciye Anayı kovdu

Aralarındaki düşmanlık meydanda.

YOK DEDİLER

Yer gök yok iken biz var idik

Varın, emriyle sır gömleğini giydik

Nikahımız kılındı ervahı ezele erdik

Rahmet deryasından gayrı yok dediler.

Mekanımız oldu Rahimi Rahman

Otuz harfle heceyi kuran

Başımızda tacı belde kemerin nuran

Kalbimizde Furkan yok dediler

Cennette kubbemiz nurdandır ışık

Doğurduk doğduk sallandı beşik

Adem gördü onu oldu aşık

Kebbeye girmeye yol yok dediler

Cenabı Hak ile bir mekanda kararımız

Biz kul olduk Hakk ile kararımız

Yaptık, yoğurduk verdi fermanımız

Bu dünyadan başka dünya yok dediler

Dünyayı biz yaptık yoğurduk

Muhammed Ali ervahını doğurduk

Du cihana tellal olduk bağırdık

Hakikattan gayrı ikrarımız yok dediler.

Dünya ahiret iki kısma ayrıldı

Birine baki diğerine fani ismi verildi

Her can aslı aslına sarıldı

Kuran'da kan katil yok dediler

Baki Kuran'dır fani Furkan

Fani dünya için döküldü kan

Baki Hakk'ın emriyle mutlu Hasan

Hilafı yok doğrudur dediler

İmtihan olmak için geldik cihana

Kol kol olduk dağıldık her yana

Sit, İsmail ile sarıldık bir cana

Ana, baba bir yad yok dediler

Sit ile nikahımız kubbede kılındı

Doğum beşiğimiz sırda sallandı

Emri fermanımız ikrarda alındı

Ervahımız birdir fark yok dediler

Cümlemiz birbirimize secde

Nur doğdu aleme eyleyin müjde

Secdeye varın niyaz edin siz de

Adem ile Havva'ya secde yok dediler

Fırkayı Naciye, Fırkayı acıdan ayrıldı

İkrar imana yol namı verildi

Kırklar cemine postumuz serildi

İkrarsıza dar didar yok dediler

Nuh'un tufanı çıktı dize

Sırdan nikabı çektik yüze

İbrahim Halillah dediler bize

Narı nur oldu ateş yok dediler

Sağ kolumuzu verdik hacere

Kurban olana verildi secere

Mekke yolunda susuz kaldık biçare

Aradık dağı taşı su yok dediler

Ayağımızı vurduk su çıktı yüze

İkrar rahmet deryasında verildi bize

Abu zemzem dediler suyumuza

Bundan başka Kevser yok dediler

İbrahim Hacer aslındadır aslımız

Kureyşi Haşimi neslindendir neslimiz

Nur ile münevver olmuş kara kaşımız

Mustafa'dan gayrı güzel yok dediler

Ana rahmine düştük hayırlı gecede

Bir makam göründü gayet yücede

Hem doğurdu hem doğduk Hadice'den

Fatıma'dan başkası yok dediler

Atam Muhammed'dir başta tacımız

Ali Murteza'dır belde kemerimiz

Hasan, Hüseyin'dir sepperi süpperimiz

Talipten gayrı göz yok dediler

Doğumda ispat olundu vücut

Rahmet çeşmesi Fatıma'da mevcut

Cümlemiz birbirimize eyledik sücut

Talipten öteye yol yok dediler

Evladı resulde yolumuz düzüldü

Talip namıyla ismimiz yazıldı

Doksan bin kürede ezilip süzüldük

Pişmiş hal olmuş çiğ yok dediler

Doğumdan doğuma geldik İsmet'e

Aldılar bizleri halkayı çembere

Aradılar bulamadılar harami şerre

Seydi Zulal olmuş haram yok dediler

Dedem İbrahim'dir ebem Emine

Kamer'de süzüldük İsmet damına

Defterimiz yazıldı Hacı Kureyş namına

Evladı resuldür yalan yok dediler

Tamam oldu günümüz geldik dünyaya

Cenabı nurumuz benzer gün ile aya

Elestu bezminden geliyor bu maya

Sütü temizdir çiğ yok dediler

Anamız emzirdi geldik yediye

Nefs ile düştük dedikoduya

Kulak verildi içerdeki maddeye

Kendinden haberik yok dediler

Yirmiye kadar çok bela çektik

Bir iki tarlaya tohumu ektik

Yirmi birinde nikah altına girdik

Ondan sonra haram yok dediler

Kendimize baktık ne uzun ne kısa

Görürüz yanımızda vardır bir kimse

Taksimi ezelden verildi bu hisse

Bundan iyi tellal yok dediler

Bize dediler mahşer tellalı

Ak defter ile seçsin helali

Seçilecektir hakikatın narı

Aşikardır gizli yok dediler

Kıyamet olunca ölüler dirilecek

Her can kendini meydanda bulacak

Fatıma talip olanı alacak

Geriye kalana şefaat yok dediler

Fatıma kim olduğu olduğunu edelim beyan

Gahı kız gahı oğlan geldik ayan

Zülfikarı biz eyledik ihsan

Buna şek şüphe yok dediler

Batın erenleri böyle okudu künyemiz

Kendim Mustafa'yım İbrahim'dir özümüz

İmam Hasan, Hüseyin'dir Ali nikahımız

Tasdikli künyeye Hakk'tır dediler

İmtihan olduk imtihan bitti

Kırk birinde defterine kaydetti

İkrar, iman ciharımıza yetti

Dünya, ahiret korkusu yok dediler

İmam Hasan evladıyız gizlidir sırrımız

Nice bin kez geldik kimse bilmez yerimiz

Nesli, Hacı Kureyş Mevali'dir pirimiz

Kureyş'ten gayrı bir pir yok dediler

Şimdiki ismimiz koyduk Hasani

Ervahi ezelden beri Fatıma canı

Koyunun evladıyız hem de çobanı

Bu çobandan yüce yok dediler

İKRAR-İMANDIR

Yer gök yok iken biz var idik

Kubbede ervahı nurla bir idik

Cennette emirle kalıba girdik

Dünyaya gelen ikrar imandır

Güruhu Naciye doğurmuştur bizi de

Kardeş bacı cümlesi de bir izde

Hakk'ın emriyle birbirimize eyledik secde

Edilen secde ikrar imandır.

Rahmet deryasındadır mevcudumuz

Sırrı nurla yoğrulmuş vücudumuz

Yaradılışa kalmadı hacetimiz

Amirimiz emrimiz ikrar imandır

Emirle geldik kubbeyi rahmana

Kapı açıldı girdik sırrı subhana

Bir tahtın üzerinde oturur ana

Başındaki tacı ikrar imandır

Buyur ya ata dedi kalktı ayağa

Etrafına baktı bir sola, bir sağa

Cümle mevcudiyet yazılmış bağa

Yazılan yazılar ikrar imandır

Sordu kimdir başındaki tacın

Atamdır kalbimde olan mihracım

Sensin benim Hakk'ım duacım

Atam Mustafa ikrar imandır

Ali'dir belimdeki kemeri beştim

Hem nikahım em yarim dostum

Yarımla birlik bu mekana düştüm

Hakk'ın emri ikrar imandır

Nice bin yerden geldi geçti

Son yerde cennet kapısını açtı

Naciye cennetten geldi şer kaçtı

Firar ettiren ikrar imandır

sepperle süpper iki kulağın

talip oldu durağım ayağım

Hakk'ın emriyledir solum sağım

Hakk'ın rızası ikrar imandır

Gözlerimin ışığı, nuru taliptir

Cümle eşyayı mevcuda galiptir

Cennet kalıbına girdiğimiz kalıptır

Kalıbımız canımız ikrar imandır

Mevcudiyetle geldik dünyaya

Emir verildi güneşle aya

Nurlandı dağ ile toprak, kaya

Nur Hakk'ın emri ikrar imandır

Eşim Naci ile geldik Adem'e

Naciye ile Naciye'ydim Sit dediler adıma

Ervahın nurla kulak verildi sedama

Söz öz ikrar imandır

İbrahim Hacer'den doğan İsmail

Hakk'ın emri rızasına olduk nail

Nur göründü nura oldum mail

Çalınan bıçak ikrar imandır

Hadice'den doğdum babam aldı kucağına

Baktı etrafına soluna, sağına

Verildi Ali'ye var cennet bağına

Hakk'ın emri ikrar imandır

Nice bin kere geldim gittim

Ancak kemalet sırrına erdim

Özümü sözümü kemalete kattım

Katılan söz ikrar imandır

Kendim Mustafa'yım özüm İbrahim

İmam Hasan, Hüseyin'dir İbrahim daim

Yatağım Ali'den verildi payım

Verilen pay ikrar imandır

Hasan'i saniyim anadır İsmet

Cavidan ilmi oldu bize kısmet

Babam Kanber'e verildi himmet

Verilen himmet ikrar imandır

BİZDEDİR

Gafil aç gözünü bak yüzüme

Görmeden taş atma izime

Rahi hakikata özümüze

Hakk'ın emri rızası bizdedir

Daima yalan, isnattır sözünüz

Hakk'ı görmez kördür gözünüz

Hakk'ın divanında karadır yüzünüz

Gözünüz duman kalbiniz güman sizde

Hakk'ın emriyle geldik rızadır yolumuz

Doğruyuz doğru söyler dilimiz

Güruh-u Naciye'yiz nurdur ilimiz

Hakk'ın nuru, sırrı bizdedir

Hakk'tan gafilsiniz şerdir işiniz

Ayağınız yerde göktedir başınız

Cenabet olur pistir edep yeriniz

Hakk'tan emirsiz sürgünlük sizdedir

Biz gafil değiliz Hakk bizde mevcut

İkrar imanla yoğrulmuş vücut

Adem secdegamızdır eyleriz sücut

Hakk'ın mekanı durağı bizdedir

Secdemiz kalbimizde cevahir dükkandır

İbadet edenlere kani mekandır

Aşikari gizlisi hepsi Hakk'a ayandır

Hakk'a giden doğru yol bizdedir

Hakk'ı yerde gökte sakın arama

Nefse uyup serre surra yarama

Aklın varsa dizilirsin sırama

Saf saf olan ulu divan bizdedir

Salavatla doğduk geldik cihana

Ali babamız anamızdır Fatıma ana

Ebemiz Hatice yoktur bahane

Hakk'tan gelen emri Kuran bizde

Emri tutmadınız şefaat yoktur size

Yalan isnat ettiniz her daim bize

Hakk'tan sürgün yolunuz uğradı göze

Tipi boran narı cehennem sizedir

Kuran'ı yalan yanlış okuma

Renksiz halı kilim bize dokuma

Ansızın uğrarsınız sonra okuma

Hakk'tan atılan atom bizdedir

Evladı resule ettiniz buğzu adavat

Cenneti aldınız yoktur sizde kasavet

Kim size edecek böyle bir şefaat

Havva'yı aldatan Tavus sizdedir

Hakk'ın emri nerede ise Hakk orada

Hakk cümleden uludur her yanda

Kaldır perdeyi gizlilik çıksın aradan

Hakk'ın emri rızasına bağlılık bizde

Hakk emri rızasını tutanların kuludur

Kalbimiz sırrı hikmet nurla doludur

Yolumuz Hakk'ın emri rızasına doğrudur

Hasan ile kul olanların sultanı bizdedir

İNANDIM SANA

Ey sevdiğim şu alemi yaratan var

Bu dünyayı evirip çeviren yar

Dünyada kul hakkı yiyen var

Behey şaşkın Hakk divanında hesap vermek var

Bu dünyayı boş mu sandın

Kul hakkını yemek hoş mu sandın

Hakk'a kul olmak kolay mı sandın

Mahşer günü hesap vermez mi sandın

Hakk buyurdu yemeyelim kul hakkını

Ateşten gömlektir ahirette yakar canı

Cehennemde yana yana ödersin kul hakkını

Hakk affetmez kul hakkını

Fukara Hıdır, kul hakkı zehir yemez

Yiyenler cefadan asla kurtulamaz

Cehennem narından yarılmaz

O hakkı ödemekten kurtulmaz

DÜNYA BOŞ İMİŞ

Dünya boş imiş içi cefa imiş

Hakk'tan gelen vefa imiş hoş imiş

Malım mülküm bana cefa imiş

Hakk'ın cemali nuru kemal imiş

Aldandım tamah ettim var imiş

Fark ettim kendime zarar imiş

Aldanma bu dünya malı yalan imiş

Seni aldatmasın cevri cefa imiş

İnsanoğlu nefis ile aldanır imiş

Kendi kötülüğüyle kendini cezalandırırmış

Yaptığı hatanın cefasını çekermiş

Er geç bunun bedelini sorarmış

Gafil gezme seni senden sorar imiş

Hakk, Muhammed, Ali sende var imiş

Bu dünyaya gelen nice imiş

Kendi kendini beyan eylemiş

Var dünyanın talanına meyil vermemiş

Hakk'ın cemalini kendi özünde görmüş

Hakk kulu özünde şeytana yer vermemiş

Hakk cemali kendi özünde görmüş

Hakk kulu özünde şeytana yer vermemiş

Rahmandan gayriya varmamış

Şer olan yerde, insan olan varmaz imiş

Şeytan meydanında kullar azarmış

İyiliklerin başı Hakk imiş

Kötülüklerin başı şeytan imiş

Hakk'ı var eden insan imiş

İnsanı var eden Hakk imiş

Hakk kamilde imiş

Kamil de Hakk'ta imiş

Ne ararsan sende imiş

Fukara Hıdır gel gör Hakk kimde imiş

VARDIM BAŞKÖY'E

Vardım Başköy'e gördüm mekanı

Arzularım Hakk'a varan kervanı

Çoktur efendimin erenleri

Kulun olayın gözlerim seni

Muhabbetin görsem düşümde

Kervanınla varayım coşumda

Muhabbetin Hakk'tır her işimdi

Gerçek Hakk'tır muhabbetin içimde

Efendim ayrılıp gideli

Aşığım gördüğümden beri

Efendimin elinden içsem bir dolu

Görsem Hakk'a giden doğru yolu

Fukara Hıdır arar gece gündüz seni

Efendim gurbet elde bırakma beni

Perişanım çekemem şu günahkar teni

Ölmeden kurtar kemter canı

BİZİM ELLER MELUL, MELUL

Yollar eller virane döndü

Geleni, gidene yok melüle döndü

Arayanı, soranı bulanı yok hayale döndü

Bizim eller melül bizim yollar melül

Bu yolun seyri Hakk Ali

Bu yolun yolcusu olur veli

Bilmeyenlere göre derler deli

Bizim eller melül, bizim yollar melül

Felek bizi ağlattı güldürmedi

Dağlara sürüldük yıldırmadı

Gelip gidenler soran yok darılmadı

Bizim eller melül, bizim yollar melül

Nice erler nice pirler yürüdü

Muhammed Ali'nin yoluna büründü

Gerçeklerin himmetiyle sarılıp soruldu

Bizim eller melül, bizim yollar melül

Hakk'tan bir emir gelse de

Ehlibeyt sevinip dağlar coşa gelse de

Fukara Hıdır bayram seyran etse de

Bizim eller melül, bizim yollar melül

DERDİM ÇOKTUR

Derdim çoktur söyler ağlarım

Gündüz, gece ah çeker eylerim

Şu dünyanın sefasını neylerim

Yalan dünya isteyene var lazım değilsin

Gündüz gecem oldu haram

Haklının hakkı oldu yalan

Ahu feryadımız arşa dayan

Yalan dünya mor sümbülün lazım değilsin

Bu dünyada kimi sarhoş kimi ayık

Kimi Hakk didarına oldu layık

Kimi cevri cefaya oldu layık

Yalan dünya cevahir, elmasın lazım değilsin

Çekilen emekler olmasın zay

Ali ile Fatıma gün ay

Naciye Fırkası Hakk'ın emrine oldu pay

Yalan dünya bal olsan lazım değilsin

Kalmadı edep ile haya

Keramet çekildi arşa

Erenler düştü kavgaya

Yalan dünya cennet olsan lazım değilsin

Hakk kanunu kabul etmez oldular

Zulümden yana haksızdan yana oldular

Haklını hakkını vermez oldular

Yalan dünya köşkün, sarayın lazım değilsin

Fukara Hıdır söyler ağlarım

Ehlibeyt yolu meydana gelsin söylerim

Hakk erenlerden himmet beklerim

Yalan dünya malın sana olsun lazım değilsin

EY BÜLBÜL

Ey bülbül nedir bu nalan

Dünyanın evveli, ahiri yalan

Çıkar kalbinden verme talan

Hazinen gider aklın başına devşir

Gül için etme efkarı feryat

Nefsine uyup etme yinat

Çölde kalır kırılır kanat

Bil ki sendendir günah, kusur

Derdin varsa ara kimdir ilacı

Dertlerin dermanı başında tacı

Hakikat rahıdır Hakk'ın miracı

Çeheteyle muhabbeti haleyle pişir

Hakk’ın rahını açan yeşil eldir

Hal olan muhabbet erimiş baldır

Gülün rengi ak, yeşil, aldır

Hakikatın rengi Fatıma’ya ulaşır.

Atası başında yeşil tacı

Belinde kemeri dertler ilacı

Hatemi nebi fırkayi Naci

Miraç yolu ikrar imana ulaşır

Nevtu entemevtu kavlu

Kuran buyruktur miraç yolu

Yenilmez açılan tarikat gülü

Giyme ayağına çalı dolaşır

Hakikat Hadice Kubbeyi Rahman

Fatıma kubbede idi yer su iken gök düm

Kandil zülümatta bir emri ferman

Hakikat işine akıl mı kavuşur

Kandili kudret zülümat koludur

Kubbeyi rahman ikrar yoludur

Fatıma kubbenin gonca gülüdür

Hakikat yolun Naciye ulaşır

Fırkayi Naci emri ilahi

Ali’den gayri göster Allah’ı

Şefaat Muhammed’e emhamdülüllahi

Kumda oynayana çöp mü bulaşır

Can Hasan'i bilir misin heceyi

Hakikat rahını açan Hadice'yi

Aşıktan maşuka açılan goncayı

Var olan yar ile helalleşir.

HAKK'IN YOLU

Ey akıl gel fikir eyle

Fahmın varsa sözümü dinle

Yıkıp viran eyleme yap senle

Hakikat yolu buyruk Kuran'dır

Buyruğun gömleği ikidir

Biri nikah çekmez çekidir

İki can bir gömleğin hakkıdır

Hakk'ın emri ceset ile candır

Nikahın emri Kuran'ı buyruktur

Koyunun kuyruğu gibi kuyruktur

Kuyrukta çıkanın cesedi çürüktür

Münkirin, münafığın nameti küfrandır

Diğer gömlek ikrar iman

Sil kalbinden kalmasın güman

Dört can bir gömleğe girdiği zaman

Zülfikarı elinde şahı merdandır

Nefse uyup olma katil

Vesveye verme fitil

Hakk isen olursun batıl

Narı cehenneme düşen hal yamandır

Hakikat Güruhu Naci'dir

Cümlesi birbirine kardeş bacıdır

Nefse zehirden acıdır

Yol Yezidi simiri Mervan'dır

Hasani bakma dünya mülküne

Meydan verme içindeki tikine

Tavus gibi ede büküne

Sureti insan kendisi hayvan

YEMEN ELLERİNDEN

Yemen ellerinden beri gelirken

Turnalar Ali'yi görmediniz mi?

Hava üzerinde semah dönerken

Turnalar Ali'yi görmediniz mi?

Deryada kim buldu balık izini

Öptüm Kanberin iki gözünü

Turnalardan işitti vaazını

Turnalar Ali'yi görmediniz mi?

Şahım Hayber Kalesi'ni yıkarken

Nice münkir helak olup bakarken

Muhammed Miraca çıkarken

Turnalar Ali'yi görmediniz mi?

Pir Sultan Abdalım konup göçelim

Ebu Kevser şarabından içelim

Ali'nin yolundan can, baştan geçelim

Turnalar Ali'yi görmediniz mi?

MÜRŞİT

Mürşit olanın doğrudur sözü

Hakk'a doğru gider yolu, izi

Nur ile nurlanır cemali, yüzü

Zatsız, sıfatsız mürşit olur mu?

Mürşidin kalbi nur ile doludur

Hakk'ın rızasını oğlu, kuludur

İnsanların açılan sevgili gülüdür

Kara çalıdan açılan gül mürşit olur mu?

Ben mürşidim diyen yalancı kezap

Çareyim deme mezhebin hangi mezhep

Narı cehennemde çeker azap

Hakk'ın emrini tutmayan mürşit olur mu?

İkrarsız kimin malı helaldir kime

İnanmayan baksın kitabı cime

Hakk'ı görmeyen gözler gele o ceme

Kendini tanımayan kör mürşit olur mu?

Tavusu melek de alim ulamaydı

Benlik edip gururlandı silindi kaydı

Hakk'ın divanında ayağı kaydı

Yüzünde gurur olan mürşit olur mu?

Gönlü yüzü var dünyalıkta

Yolu zulumattır kalmış aralıkta

Can gözü görmeyen kalır karanlıkta

Canana ermeyen mürşit olur mu?

Mürşit şeriatın serini otar

Varını tarikatın varına katar

Marifette kıymetli cevahir satar

Hakikata damgası olmayan mürşit olur mu?

Bir bakışta car köşeyi görmeli

Hakk'ın gizli sırlarına ermeli

Dost evine edep ile varmalı

Güzelde gözü olan mürşit olur mu?

Hasani Saniyim mürşidin dükkanı cevahir

Nüfuzu dağları, taşları eritir

Diriyi öldürür ölüyü diriltir

Bu makamda olmayan mürşit olur mu?

GEL BERİ

Otuz bin şeriat beş ile kuruldu

Otuz harfi Kuran'a verildi

Seken bir tarikat yediye ayrıldı

Heceyi, Kuran'ı al da gel beri

Doksan bin marifet Kuran'ın anası

Yüz bin hakikat Kuran'ın manası

Elif, Nun, Cim, Dal ile kuruldu binası

Nun vel kalemi al gel beri

Elif Nun'a nikah kılındı

Doksan bin kelamın aslı bilindi

Cim, dal ile nesli alındı

Yüz bin manayı al da gel beri

Okudum Kuran'ı Elif, lam, mim

Başı bismillahi rahmannirahim

Encet, Ebcet, Emicet kayim

Seksen bin heceyi al gel beri

Elif, Nun, Kaf vel Kuran

Nun'un karnında noktayı eyle beyan

Bismillahın noktası rahimi rahman

Fe ile Kaf-ı al da gel beri

Fe fark eyledi du cihanı

Otuz harf okunur Kuran'ın her yanı

Kaf, vel hükmül Kuran'ı

Yasının esrarını al gel beri

Yasının esrarı tamamı beştir

Elhamdülillah ile yoldaştır

Dört kalıp bir can ile eştir

Canan ile çobanı al da gel beri

Çoban olan koyunu güder

Canının Hakk'a kurban eder

Dört harf üç nokta yedi eder

Talip isen heceyi al gel beri

Hocadan okuyan hoca olur

Hem gündüz hem gece olur

Hem Kuran hem hece olur

Sekiz cenneti al da gel beri.

Yedi ile sekiz ikrarın bendi

Umul kitaptır vücudun kundu

Sebel mesani Esmail Hüsniye'dir kendi

Fırkayi Naciye'yi al da gel beri.

Hakk, Muhammed, Ali cümlede yüce

Hadice, Fatıma hem gündüz hem gece

Evladı resuldür talibe hoca

Otuz harfi al da gel beri

Talebe olan arar bulur hocayı

Öğrenir Kuran ile heceyi

Be'nin noktasıyla bin bir geceyi

Kırkların cemini al da gel beri

Kırkların cemi ispati vücut

Beyan oldu nurlar eylediler sücut

Hatemi nişan onda mevcut

Kemeri best belleri al da gel beri

Dört can bir gömleğe girdiler

Şeriat, tarikat yolunu kurdular

Marifet, hakikat dara durdular

Kendi Zülfikarı al da gel

Erkek, dişi diyene lanet

Hadice, Fatıma'dan alındı himmet

İkrar kapısı farz ile sünnet

Mevtü Ente mevft kavlini al da gel beri

Ölmezden evvel ölenler gelsinler

Koyup dersini nefsini bilsinler

Yıkanıp abdestini şeriatını alsınlar

Rehber kapısını al da gel beri

Şeriat, tarikatta pirimiz hazır

Marifet, hakikatta mürşidimiz nazır

Cemin bekçisi Hazreti Hızır

Darul emani al da gel beri

Darul eman kapısı talip kapısıdır

Secdegahımız talip kapısıdır

Noktanın malıdır Fırkayı Naci'nin hepsidir

Talip olanı al da gel beri

Talip Elif, Nun, Cim, dalın malıdır

Hal içinde hal olmuş halıdır

Talip olan Hakk, Muhammed, Ali'dir

Hadice Fatıma'yı al da gel beri

Hasan'a yol, Hüseyin'e pir dediler

İşte bunlardır üçler, beşler, yediler

Canını başını meydana koydular

Kelleyi koltuğa al da gel beri

Başını koltuğa alan talip oldu

Sekizin kapısını talip aldı

Bahi Bismillahın noktasına daldı

Naci deryasını al da gel beri

Deryaya dalanlar fırkayı Naci'dir

Cümlesi birbirine kardeş, bacıdır

Ne incinir ne de kimseyi incitir

Rıza şehrini al da gel beri

Şeriat nikahtır erkek dişi haktır

Tarikat ikrardır erkek dişi yoktur

Marifet hakikate giren yalancılar çoktur

Onlara laneti yapanı al da gel beri

Otuz bin şeriat altmış bin oldu

Pay oldu beşlere on bini kaldı

On bini de emri ilahi ile yol aldı

Yerin göğün direğini al da gel beri

Nikahtır yerin göğün direği

İki eldir cesedin küreği

Gemi yelken açar görür süreği

Hakk'a giden yolu al da gel beri

Şeriatın yolu tarikata gider

Tarikat ikrar imanını güder

Marifet canını Hakk'a kurban eder

Hakikate niyaz ile kurbanı al da gel beri

Marifet şeriatın nikası

Marifet hakikatın anası

Hakikat marifetin hanesi

Nikah ile ikrarı al da gel beri

Şeriat ile tarikat aldı ikrarın bendini

İkrarda erkek dişi yoktur tanı kendini

Marifetle hakikata ara kaydını

Hırsını, nefseni öldüreni al da gel beri

Nefsi olanın kendisi zinadır

Yıkılmış viran olmuş binadır

Hançeri çekmiş simır-i mervandır

Yolu bozanı yol Yezit'ini al da gel beri

Yol Yezidi'i her daim yolu bozar

Şeytanın kuludur ona söyleyin hazer

Hakk, Muhammed, Ali laneti yazar

Narı cehennemi al da gel beri

İki nika eden yolu bozdu

Onun için yolcu yolundan azdı

Aslından evlenmeyen ikrarını bozdu

Baş ile leşi al da gel beri

Hasaniyem diğer namım Sani

Fırkayı Naciye'nin sırrı, çobanı

Bir ile eylemiş ahdı peymanı

Yolu, erkanı al da gel beri

HASANİ BİR DÜKKANDIR

Başı Bismillah ile kurulan bina

Bismillahsız menzil almaz bir bina

Hakk'ın emrine bağlı olan baba, ana

Cennet, cehennem atılır bir yana

Kubbeyi rahman Naciye mekanıdır

Naciye evlerinin cevahir dükkanıdır

İşlekleri, sürekleri Hakk'ın canıdır

Güruhu Naciye'nin yolları ikrar imandır

Dört ceset olmuştur bir kalıp

Birbirine bağlı olmuşlar talip

Hırsına nefsine olmuşlar galip

Kalıpta olanlar can, canan, çobandır

Yolları Hakk'a doğru giden yoldur

Cümlesi birbirine taliptir, kuldur

Hakk'ın rahmeti talip yoludur

Hakk onlara kanı mekandır

Talibin kalbi Hakk'ın evidir

İkrar imanı gayet güçlüdür

Hakk'ın emriyle çakılan çividir

Rahmet deryasından gelen yol erkandır

73'ler 72'den ayrıdır

Cennetten sürgün olan karıdır

Şeytan 72'nin varıdır

Cennetten Havva ile gelen kandır

Kan bismillahsızlardan döküldü

Dünyaya zina tohumu ekildi

Zinadan doğanlar ayrı çekildi

Biri Muaviye biri de Osman'dır

Bismillahın babası Rahman anası Rahim

Bismillahın üzerine kuruldu cim

Dünyaya gelmeyen tanımayan kim

Dünyaya gelip gidenlere Hasani bir dukadir

BAĞLIDIR

Cümleyi bir bilmek bilmeyene bildirmek

Cümleyi tanımak, anlamak demek

Cümle fırkayi Naci'nin aslını bir bilmek

Cümlenin bendi ikrara bağlıdır

Aslı nesli bir olmazsa olur azap

Her daim birbirine ederler gazap

Araya giriyor ayrı ayrı mezhep

Şerre tabi olanın işleği şeytana bağlıdır

Bu iki bölük birbirine varılmaz

Varılanların hiç birinin hayrı görülmez

Doğanlar hangisinin malıdır bilinmez

Seçimi anaya babaya bağlıdır

İki bölüğü birbirinden ayırmalı

Emri rızaya tabi olanları kayırmalı

Alevilerin aslı fırkayi Naciye malı

Cümlesi ikrar imana bağlıdır

Ana ceset baba da can

Sebepleri birbirinden ayırır her zaman

Ceset ölür can yolumuzda iman

Canda birlik canana bağlıdır

Cümlemiz fırkayi Nacidir

Gönülleri Hakk'ın miracıdır

İkrar iman eşiği hacıdır

Cümlenin canı bire bağlıdır

Bire bağlı olanlar birden çıkmaz

Huri melek alsa yüzüne bakılmaz

Can erler canandan bıkmaz

Can ise ceset yola bağlıdır

Cesedi Kuran canı buyruktur

Koyunun namusunu örten kuyruktur

Nikahları birbirine uygun koruktur

Nikahını bozan şeytana bağlıdır

Fırkayı Naci'de erkek, dişi yoktur

Cümlesi cümlesine bağlı Hakk'tır

Hasani'nin hazinesi çoktur

Alabilenler edep hayaya bağlıdır

Adem'in devrinden beri geldik

Hakk idik batım göründük

Mümin idik münafık göründük

Mazlum idik zalim göründük

Hakk'tan asla ayrılmadık

Doğru yoldan asla şaşmadık

Kul hakkını Hakk'tır dedik

Yine de kötü göründük

Yüz suhuf dört kitabı Hakk bildik

Cümle peygamberlere Hakk'tır dedik

Çünkü cümlesi Güruhu Naciye'den gelmiş bildik

Şek süphe bu yolda olmaz dedik.

Ehlibeyt yolunda canımızı kurban verdik

Muhammed, Ali, Fatıma, Hasan, Hüseyin yolu bildik

Kuran yoludur yolumuz Kuran'a bak dik

Cümle Aleviler yolumuzda Hakk'a vardık

Dört kitapta Ehlibeyt ismini okuduk

Ehlibeyt yolunu kubbei Rahmanda kurduk

Sonra dünyayı kurduk melekleri yarattık

Adem'i yarattık meleklere secde edin dedik

Dünya yok iken biz var idik

Cümlesi kardeş yar idik

Rahmet deryasında kubbei rahmana geldik

Hakk'ın emriyle dünyanın cennetine vardık

Şeytan Hava, Adem biz cennetten sürgün eyledik

Naci ile Naciye biz cennetten Hakk'ın emriyle geldik

Emir ile geldik sürgünlere esir olduk

Cümle peygamberler neslimizden geldi dedik

Cümle alem onların varlığıyla döner dedik

Müminler Hakk'ın emri budur bunu söyledik

Cahil, biz bunu bilmez idik

Hakikatten haberimiz yok cahil idik

Mahşer günü bir gün gelir söyledik

Haklı haksız birbirinden ayrılır dedik

Haklı hakkını alır bunu söyledik

Fukara Hıdır der ki; her şey mahşer günü bellidir.

CEM

PİRİN POSTTA OTURMA DUASI

Bu post, Şahı merdan postudur. Üçlerin, beşlerin, on iki imamların, kırkların postudur. Bu post, Hacı Bektaş-ı Veli'nin postudur. Bu postta oturmak için, bu demi sürmek için sırrı hakikate varmalı. Dört kapı, kırk makamı bilmeli, vahdeti vücuda ermeli. Eline, beline, diline sahip olmalı.

Her türlü kötülüğü, kini, kibri ve düşmanlığı gönülden uzak tutmalı. Ya Allah, Ya Muhammed, Ya Ali, üçler, beşler, yediler, on ikiler, on yedi kemerbestler, Ya kırklar, pirimiz Hacı Bektaş-ı Veli, mürşidim Hasan Efendi yardımcımız, bekçimiz ve gözcümüz ola. Dört kapı, kırk makam içinde yüzümüzü kara çıkarmaya. Ayini cemimiz bizi birleştirici ve bir ede. Dil bizden uymak canlardan, yardım Allah'tan, nefes pirden, hizmet bizden ola. Üçlüyelim. Üç kere şahı merdan Ali'ye gerçeğe hü diyelim.

TERCÜMANI ÇERAĞ

Bismi Şah Allah, Allah. Cün çerağı uyandırdık ol hudanın aşkına. Du cihan Fahri Muhammed Mustafa'nın aşkına. Şakki Kevser Aliyyül Murteza'nın aşkına.

Hem Hadice, Fatıma, Hayrünisa'nın aşkına, on iki imam Sadri aşkına, Hazreti hünkar alem kutbil evliyanın aşkına. Her sedek yansın yakılsın Allah'ın aşkına.

Ber cemal Muhammed, Kemal, Hasan, Hüseyin, Ali bunlara salavat

DEDE, ÇERAĞ YAKARKEN; Ber Cemal

Muhammed Kemal, İmamı Hasan, Şah Hüseyin Ali rabulende selavet. Allah'uma salli ala seyidine Muhammed ve ala Ali seyidine Ehlibeyt Muhammed.

DEDE: Çerağı yakana: Bismişah Allah, Allah, hizmetin kabul ola, muradın hasıl ola, üçlerin, beşlerin, on iki imamlar, kırkların dergahına yazıla, yüzün ak,

kalbin pak ola. Hakk erenler haldaşın ola, Hızır yoldaşın ola, gerçeğe hü, Mümine Ya Ali.

ON İKİ HİZMET DUASI

Bismi Şah Allah, Allah, akşamlar hayır ola, hayırlar fet ola, şerler def ola, münkir münafık mat ola, meydanlar abat ola, sırlar mestur ola, gönüller mesrur ola, Hakk, Muhammed, Ali yardımcımız ola, Pir Hacı Bektaş-ı Veli, mürşidim Hasan Efendi gözcümüz ola.

Hizmetleriniz kabul, muradınız hasıl ola, hazır gaip erenler batın ayni cem erenlerinin nur cemaatlarına aşk ola gerçek erenler demine HÜ.

CEME GELEN LOKMA DUASI

Bismi Şah Allah, Allah. Allah niyazı nur ola, gönüller bir ola, saha huzur ola, Hak, Muhammed, Ali defterine yazılmış ola, kazaya kalkan, belaya bekçi ola. Kırkların cemine vasıl ola. On iki imamların defettire yazıla. Gerçeğe HÜ.

SÜPÜRGECİ BUNU OKUR

Bismi Şah, Allah, Allah. Güruhu Naciyim. Kırklar meydanında süpürgeciyim. Hüseyin'i Kerbela için gözlerim kanlı yaştır. Lanet Yezid'e bağrı kara taştır. Pirimiz Şeyit Feraş'tır. Allah, Eyvallah. Hizmet bizden, nefes pirden ola.

DEDE BU DUAYI OKUR

Bismi Şah Allah, Allah. Hizmetin kabul ola, muradın hasıl ola, Seyit Feraş'ın himmeti üzerinde ola. Süpürgeci Selman, kör olsun Yezit Mervan. Yetişsin ciharımıza ol şahı merdan. Dil bizden, nefes pirden ola. Gerçeğe HÜ.

SAKİ GÜLBENGİ

Bismi Şah, can-ı baştan geçmişiz biz Rum erenler aşkına. Can gözüyle Hakk'ı görenler aşkına. Kerbela desti gamda can verenler aşkına. Sol Yezid'in elinden susuz kalanlar aşkına. Sebil ederim canlar Şah Hüseyin aşkına. Ber cemal Muhammed Ali Kemal, Hasan, Hüseyin bunlara salavat.

CEM DAĞILMA GÜLBENGİ

Oturan, duran, Kaygusuz, gıybetsiz evine varan, hazıran, gariban, piran civanan, üçler, beşler, yediler, kırklar, keremi evliya Allah, eyvallah. Cümle gerçekler demine HÜ.

KURBAN GÜLBENGİ

Muhammed Ali'nin hürmeti için bu dergahtan ayırma ey gani şah. Fermanı celil, kurbanı halil, delili Cebrail, tekbiri İsmail; Tekbir Allahu, Tekbir Allahu, Tekbir Allahu, tekbir Velihulham lahevla vela kuvvet illah billah Ali yyül azim.

Duazı on iki imam sizleri saklıya, bekleye. Zalime, zulüme uğratmaya. Kurbanınız, kazaya kalkan, belaya bekçi ola. Hakk Muhammed Ali dergahına yazıla. Allah, Muhammed, Ya Ali.

TERCÜMAN-I LOKMA

Elham dülillah şükürüllah nimet-i celil, bereketi Halil, habibi huda, resuli Kibriya, serveri enbiya, Muhammed Mustafa, mecmu-i enbiya ve evliya. Allah ulu, sofra dolu ola, nuru nebi, keremi Ali, pirimiz Hacı Bektaş-ı Veli. Güruhu Naciye hayırlı evlat vere, hayırlı devlet vere. Kazadan, beladan koruya, dertlilere deva, hastalara şifa vere. Gerçekler demine HÜ.

CEM SONUNDA OKUNAN DUA

Allah, Allah. Allah, Muhammed, Ali, pirimiz üstadımız Hacı Bektaş-ı Veli, mürşidim Hasan Efendi. Saklaya, bekleye, göre, gözete, neyleyim, nideyim dedirmeye, hastalara şifalar, dertlilere devalar vere, evlat isteyene hayırlı evlat vere, devlet isteyene hayırlı devlet vere, deryada, denizde, top tüfek ağzında, sahrada, çölde, girdapta Ya Ali ciharımıza yetiş diyenin cihanına, imdadına yetişesin, darda komayasınız.

Cemi cümlemiz Muhammed ümmeti ile eşimizi, dostumuzu, talibimizi, muhibbimizin ağız tadımızı bozmaya. Elem, keder vermeye, daima bu günleri bize nasip eyleyesin Ya Allah, Ya Muhammed, Ya Ali.

SOFRA DUASI

Bismi şah evvel Allah diyelim. Kadim Allah diyelim. Geldi Ali sofrası, destur ya şah diyelim. Şahın gönderdiğini biz yiyelim, demine HÜ diyelim.

DAR GÜLBENGİ

Bismi şah Allah, Allah. Erenler yüzüm yerde, özüm darda, erenler meydanında Muhammed, Ali divanında, pir huzurunda, canım kurban, tenim tercüman.

Bu fakirden ağrınmış, incinmiş, gücenmiş kardeşler var ise dile gelsin, bile gelsin. Hakk'ın talep eylesin. Allah eyvallah, gerçekler demine HÜ diyelim ya dost.

SABAH GÜLBENGİ

Bismişah Allah, Allah Erenler. Sabahlar hayır ola, hayırlar fet ola, münkir, münafık yuf ve mat ola, niyazınız kabul ola, muradınız hasıl ola, şahı merdan on iki imam yardımcımız ola. Hazreti pir efendimiz hayırlar verdikçe vere. Şah Abdal Musa Sultan gözcümüz ve bekçimiz ola. Hakk, Muhammed, Ali, Fatımatül Zehra, Hasan Efendi, Kaygusuz Abdal himmetleri üzerimizde hazır ve nazır ola. Allah eyvallah gerçekler demine hü.

AKŞAM GÜLBENGİ

Bismişah Allah, Allah. Erenler akşamlar hayır ola, hayırlar fet ola, şerler def ola, münkir münafık yuf ve mat ola. On iki imam efendilerimiz yardımcımız ola. Nuri nebi Keremi Ali, pirim Hacı Bektaş-ı Veli, mürşidimiz Güruhu Naci, Hasan Efendilerimiz yardımcılarımız ola. Yuf lanet Yezid'e. Rahmet mümine. Gerçekler demine, keremine hü.

UYKU GÜLBENGİ

Bismi Şah vakitler hayır ola, hayırlar fet ola. Er Hakk Muhammed, Ali mürşidi Güruhu Naci, Fatıma Ana yardımcımız ola. Er Hakk hakikat kardeşlerimizi postunda seyiri gazan eyleye. Fukaraya kast edenin boynunda Ali'nin zülfikarı eksik olmaya.

Yuf münkire lanet Yezid'e, rahmet mümine hünkarın demine hü.

EŞİK GÜLBENGİ

Bismi şah menüm bülbül bugün gülüzara geldim. Halimi arz etmeye didara geldim. Koyarlarsa bizi içeri erenler kapıda düşmeye didara geldim.

Ber Cemal zati bala Ali aba ra salavat hü dost.

AYRILIŞ GÜLBENGİ

Bismişah kadri visalin nur-u sadet vasfi cemalin. Ruzu kıyamet, dem mail oldu. Gam zail oldu. Gelmek iradet gitmek icadet. Ber cemal Muhammed Kemal Hasan Hüseyin Ali bulanlara salavat.

ON İKİ İŞLEK

Sual etseler ki tarikatın icabı kaçtır? Cevap ver ki on ikidir.

Birinci: Evvel kendi özün hassastır.

İkinci: Marifet tohumunu ekmektir.

Üçüncü: Şefkat beslemektir.

Dördüncü: Rıza eteğini tutmaktır.

Beşinci: Hikmet sıfatını cem etmektir.

Altınca: Özünü yakınlarıyla birleştirmektir.

Yedinci: Özünü mukarribiyle hurdetmektir.

Sekizinci: Özünü arındırmaktır.

Dokuzuncu: Muhabbet kilesiyle ölçmektir.

Onuncu: Takfa değirmeninde özün darınmaktır.

On birinci: Su ile yoğurmak.

On ikinci: Akıl, fikir, biliş tandırında pişmek ve ihlas sofrasına girmek, özünü dervişlere ve fukaralara sarfetmektir. İmdi malim ola ki dört kitabın manası Ali hakkını söyler. Birinci Tevrat, ikinci Zebur, üçüncü İncil, dördüncü Kuran-ı Azümunssandır. Dört ırmağa sakidir, birinci su, ikinci süt, üçüncü bal, dördüncü kevserdir.

Cümle alem halkı imam Ali'nin Hakk'lığını söylese kıyamete değin anlatmak yetersiz kalır.

LA MEKAN İLİNDE BAŞKÖYLÜ HASAN EFENDİ

La mekan ilinde, bir nişan iken, nasıl zuhura getirdin bir an içinde.

La yok mekanda yok. La mekan ilinde bir an içinde meydana çıkardın. Mekanı, namı nişanı yok. Yok olan yerdeki dünyada insan olur mu? Olmaz. Yoku ispat eden ilmi ledün ve ilmi hikmettir. Bu ilimler yoku keramet ve mücüzatla alıyor.

Allah dünyayı keramet ve mucüzatıyla kurmuştur. Kurulan dünya Allah'ın kuvvetiyledir. Allah'ın kuvveti kerameti, mucizatı itikat üzerinedir. Yaratılan keramet, mucizat, itikatla yaratılmıştır. Kurulan dünyanın ve yaratılanların anası, babası keramet ve mucizattır ve yolu itikattır. İtikat Allah'ın dünyasını yaptırdığı yoldur. Bu yol keramet ve mucizatla geliyor. Gelen yol ilmi lüdün, ilmi hikmet üzerinedir.

İlmi ledün yer, ilmi hikmet göktür. Gökte yağmur, kar, dolu yağar. Yer de ise biten otlar, ağaçlar yağan yağmurlardan alınan kuvvetle büyür ve meydana gelir.

Gökte yağmur yağmasa yerde hiçbir şey bitmez. Gök baba, yer anadır. Gök keramet ve mucizattır. Yerde her türlü ot, ağaç biter. Göğün kerametiyle yağan yağmur, kar, ateş, rüzgar bunların hepsi yere yağmakta. İnsanlar, hayvanlar ve cümlesi yerde, gökte kalıplarını almış oluyor. Alınan kalıplar ateş, rüzgar, su ve topraktır.

Kalıp, Allah'ı ispat eden, tanıtıp bildiren keramet, mucizat üzerine itikattır. Bunların üçünde doğmuş. Allah, Muhammed, Ali'nin ispatı la mekandır ve bi mekandır. Anası, babası olmayan bir kimsenin vücudu yoktur.

Ruhu varsa göze görünmeyen la mekan bi mekandır. Gerek insan gerek Allah olsun anadan doğmayınca kendini ispat edemez. Ancak anadan doğan insan ve Ali'dir. Dünyada ispat olan tasdiklidir. Vücutlu olan la mekandır. Mekanı yok, namı, nişanı yok olanlar kendilerini ne ile ispat edebilecekler. Ateş, toprak, su, rüzgardan vücudunu almayan ispatsız la mekandır.

Noksaninin met etiği la mekansız bi mekansız cismin içinde cansın cansın dediği ismi var, vücudu yok olan Allah'tır. Allah da baba da doğmuş ve doğanlar var.

Doğan evlatlar emrini herkese tebliğ etmişler. Allah vardır diye emirleri bu yoldadır. Bu babalar da Allah'ı doğuranlardır. Doğuranlarda keramet ve mucizatla doğarlar. Muhammed, Ali'dir. Muhammed'in babası Abdullah, anası Emine'dir. Ali'nin babası Ebu Talip, anası Fatıma'dır.

Bunlar Abdulmuttalib'in oğullarıdır. Dedeleri Haşim'dir. Onun için bunlara Haşimiler diyorlar. Haşimiler Hacer'den doğmuş İbrahim'in oğullarıdır. İbrahim'in de aslı Naciye'den gelmiş ve doğmuş. Babası SİT'tir.

SİT de Adem'in öz nefsi talibiyle ağızdan doğmuş ve Allah'ın emriyle gelmiştir. Yine Allah'ın emriyle gelen Naciye ile evlenmiş ve bunlardan doğan evlatlara Güruhu Naciye namı verilmiştir. Allah'ı düşünce yoluyla ağızdan doğurup ikrar edenler Allah'ın babasıdır. Ahmet Edip Harabi bir beyitinde bunu ne güzel açıklamış:

Henüz Allah ile cihan yok iken,

Biz onu var edip ilan eyledik,

Hakka layık hiçbir mekan yok iken,

Alıp hanemize mihman eyledik.

Yukarıdaki cümleleri ile Allah'ı ağızdan doğuran baba olmuş oluyor. Babalar vardır ki nur yoluyla dünyaya gelmişler. Bu gelen babalar Allah'ın varlığını bilip bildiriyorlar. Bildirenler, Hakkı kendilerinde hazır mevcut gördükleri için varlığını ispat tasdik etmişler. Allah bizi yoktan yaratmıştır diyenler Allah'ı la mekanda bi mekan olduğunu bilenlerin babası Adem, annesi Havva'dır. Havva'dan doğanlar Allah'ın mekanı yoktur, mekansızdır. Hiçbir şeye benzemez diyenler Havva'nın evlatlarıdır.

Allah'tan emirsiz Tavusa uyan ve dünyaya emirsiz gelen sürgünlerdir. İlmi ledün, ilmi hikmetin evlatlarıdır. Yoktan yaratılmışız diyenlerin yoktan yaratılmışlar.

Ancak ilmi cavidanla bir alakası yoktur. Olmayanlardır. İlmi cavidan yer ile göğün içini nur ile dolduran, dünyayı gece, gündüz aydınlatan ilmi cavidandır.

İlmi cavidan güneş, ay, yıldızlardır. Işıkla nur ilmi cavidan'da ispat olmuş ve aşikar olmuştur. Cavidan daima iyilik taraftarıdır.

Hakk'ın merini herkese tebliğ edenler kötülükle alakası olmayanlardır. Bunlar Allah'ın emri ile gelen Naci ile Naciye'dir. İlmi cavidan bunlardan doğanlardır. Allah'ı ağızdan doğuran babalardır. Bu babalar Hakk'tan doğmuş, Hakk'ı ispat ve tasdik edenlerdir. Keramet, mucizattan doğan Muhammed, Ali'dir. Muhammed, Ali'den mevcuttur.

Allah'ın emrini tutana cennet, tutmayana cehennem olur. Noksani Baba Allah'ın mekanı dünyadır demiş olsaydı noksan kalmazdı. La mekan olan insanlar içindedir.

Çocuk doğurmayan le mekandır. Allah'ın bin bir ismi vardır bir ismi de ikrar ile birleşmiş imanı şahitleridir. Bin bir isminden bir ismi Cenab-ı Hakk'tır.

Sahipsiz ne olursa olsun azgın olur. Kuran ve İncil azgınların eline geçti. Kendilerine göre uydurdular. Uyduranlar Kuran ve İncil'e uymadılar. Dillerinden, kalplerinden olmadığından dili yalan, kalbi düşman olanlardır. Bunların dilde ikrarı olup, kalpte imanı olmayanlardır. İnsanın dile, kalbi ikrarla imana bağlıdır. Hakk da dil ile kalbe bağlıdır. Tasdik eden dil ile kalptir. Göz ile kulaktır. Kulak hırstır, göz temahtır. Kulağı sağır, gözü kör edenler için yol selamettir. Dövüş, kavga, yalan, zina, isnat, fiski fücur, dili küfür, kalbi kafir olan insanlar ne fenalık etmişse kendilerine etmiştir. Karşınızdaki adamın size yaptığı küfür ve fenalığa sabır edin. İnsan, insanlığını ispat etmiş. Sabır etmeyenler de küfür etmiş gibi olur. Her kötü fenalık bet muameleler adama hoş gelir. Damağına lezzet verir.

Böyleleri ettiğinden geri kalmazlar. Sabır edenler Hakk'ı bulur. Sabır, sabır edenler menzile erer. Her türlü kötülüğü, her türlü engeli, her türlü zorluğu aşarlar. Ve selamete kavuşurlar. Ne mutlu sabır edenlere.

Küfür ağızdan çıkan bir nefestir, dağılır gider, elle tutulmaz, yeri olmaz, eseri görülmez. Sabır etmek lazım. Gözle görülmez, kulak duyar. O anda kulak sağır olsa duymasa iyi olur.

HAZRETİ ALİ'NİN ŞAM'DAN ÇAĞRILIP KAVUŞMASI

Hazreti Muhammed Şam hükümdarı Herkül ve Pulis üzerine askerle yürüyünce İmam Ali gözlerinden rahatsızdı. O savaşa katılmadı, Medine'de

kaldı. Yapılan muharebede İslam askerleri perişan bir halde muharebede kalınca, şehitler çoğalınca asker bozulmaya yüz tüttü ve o vakit, Halit Pehlivan ve Abbas'la ağladılar.

Ya Muhammed sen Ali'yi çağır. Ali yetişmedikçe Kuffar bütün müminleri kırıp kaleye bizi esir edecek diye söylediler. O zaman Hazreti Muhammed'e Allah'ın meleği gelip dedi ki Ya Muhammed Ali'yi çağırır isen Ali kavuşur dedi.

Hazreti Muhammed meleğin ihbarı üzerine bir yüksek yere çıktı Ya Ali diye üç kere Şam'dan Medine'ye nida edince İmam Ali Medine'de hurma üzerinde idi. Rivayete göre Medine ile Hayber Kalesi yedi günlük yol imiş. Uzak imiş.

Kendisi hurma döker ve Fatıma, Hasan ve Hüseyin Radiallahu Anhlara hurma devşirirken aniden Hazreti Ali Kerem Allahu en Vecheden Lebbyk Ya Resulullah diye sedasını verdi. Hazreti Fatma hayretle İmam Ali'ye yukarı bakınca Ya Fatıma askeri İslam Şam'da bunaldı. Baban beni istedi diyerek hurmadan indi. Ve Hazreti Fatıma'dan himmet alarak Dündülüne binip aniden Şam'a Hayber Kalesi'ne kavuştu. İncil Şerif vahi Yuahnna'nın ikinci Bab Ayet 13,14, 16 ve 17 ayetlerinde verilecek olan çatal kılıç ve keskin kılıçla ve verilen at ile Şam'a kavuştu. Ve aniden oranın hükümdarı Herkül ile pehlivanı olan Pulisi yakalayıp askeri derya gibi dalgalanıp birbirinin üzerine yıkılınca bir köle ağasına Hazreti Ali'nin narasını müjdeledi ve o köleye at ve kılıçlar ikram edilerek azat edildi.

Hazreti Ali'nin zaferi yalnız başına kazanması Şam ve Halep civarları Hazreti Ali'ye düşman olduklarını bilen Hazreti Peygamber ölüm döşeğine düşünce zahiren İslamlığı kabul eden Şam'In ıslahı için bir ordu gönderilmesini düşündü. Başta bu konudan bahsetmiştik.

BİR BACI ERZİNCAN'DA

Bir bacımız bize konuştu. Bana bir kadın dedi ki yarın mahşer günü haliniz ne olacak. Ben cevap veremedim çok, çok üzüldüm.

Kendisine dedim sana Kuran'da iki ayet okurum. Şeffat Suresi ayet 28: "Peşinden gidenler öncülerine diyecekler bu gün mahşer günüdür. Hakikat

meydana gelmiş siz bize doğru yolu göstermemişsiniz. Biz cehennem ateşi karşımızda diyecekler."

Şeffat Suresi 29; "Öncüler cevap verecekler. Siz iman etmediniz ki biz sizi aldatalım diyecekler. Peşinden gidenler, Allah'ım bu cehennem azabını bize öncülerimiz getirdi, onların azabını kat kat arttır diyecekler."

Seffat Suresi Ayet 31, "Artık Rabbimiz bize bu azabı verecek, biz de sizin gibi cehennem azabına müstahak olduk öncüleri diyecekler."

Sad Suresi ayet 60, 61, "Kalu Rabbena men kaddeme lena haza fezidhu azaben dıfen fiynari.)

Türkçesi: Buyurur peşinden gidenler din alimlerine diyecekler bu gün mahşer günüdür hakikat meydana gelmiş. Siz bize hakikati söylememişsiniz. Bu durumda cehennem ateşiyle karşı karşıyayız. Öncüleri, siz iman edeydiniz kendinizi kurtaraydınız. Bizler de sizin gibi cehenneme müstahak olduk diyecekler. Peşinden gidenler, Allah'ım bunların azabını kat, kat arttır bu azabı bize, başımıza bu alimler getirdi diyecekler.

Açıklama: bu ayetlerin tefsirine İslam alemine göre Hazreti Peygamber zamanında dinimiz İslam dini idi. Kitabımız Kuran'ı Kerim idi. Peygamberimiz Hazreti Muhammed idi. Hazreti Muhammed dünyasını değişince ben size iki emanet bırakırım. Biri Kuran biri de Ehlibeytimdir. Bunlar birbirinden ayrılmaz. Mahşer günü ikisi bana ve Allah'a gelirler. Ehlibeytim Kuran'la beraberdir. Hakk da Ehlibeytimle beraberdir. Onlar birbirinden ayrılmaz.

Hazreti peygamber dünyasını değişince İslam alemi ikiye bölündü.

Biz Aleviler İmam Ali ve evladı peşinden gittik. İmam Ali ve evladı bize yanlış yola ve Kuran'dan ayırmışsa bu ayetlere göre vay bizim başımıza ve İmam Ali ve evladının başına gelenler. O mahşer günü, o cehennem ateşi Sünniler de Ebubekir, Ömer, Osman, Muaviye'nin peşlerinden gittiler. Bu Kuran'ın ayetlerine göre vay Ebubekir, Ömer, Osman, Muaviye'nin başlarına ve onların peşinden gidenlerin başlarına, mahşer günü cehennem ateşi onların başına gelenler. Gitsinler müftü ve hocaları yemine vursunlar doğruyu öğrensinler. Sonra Alevileri suçlasınlar. Nice müftüleri, nice hocaları yemine vurmuşum

onlar size ve yolunuza diyecek yoktur. Bizim derdimize derman yoktur. Hakikati bile bile inkar ediyoruz diyorlar.

Bu gibi olanların hakkında Kuran'ı Kerim Münafık Suresi ayet 1 indi (İzacaekel münafikine Kaalu neshedü inneke resulullahü vallahü yağlemü inneke leresuluhu valalhü yeshedü innel münafikune.)

Türkçesi: Ya Muhammed seninle gelen münafıklar konuştuklarından gönüllerindekini saklayarak sana Eşhüde Lailahe İllallah Muhammed'en Resullullah derler. Yani biz şehadet ederiz ki sen başka Allah yoktur. Allar birdir ve yine biz şehadet ederiz ki sen o Allah'ın peygamberisin.

Yine Allah'ın meleği gelip buyurdu ki; Ya Muhammed Allah-u Teala sana selam etti ve buyurdu ki ben şahidim onlar münafıklardır. Ve müminlerin arasını açıp senden ayırmak isterler. Yalan söylüyorlar. Ve bu İslam'a geldikleri ve şehadetleri kalpleri ile değildir. Ancak dillerinden çıkan bir yalan sözdür, inanma.

Açıklama: Hazreti Muhammed bunların bu suretle olan İslamlığına ve surette inanıp onlara yakın bir inançla emniyet edeceği zaman tekrar Allah'ın meleği gelip, Münafık Suresi 2. Ayetini getirir. (İttehazı eymanehüm cünneten fesaddü an sebilillah innehüm saemakanü yamelüne)

Türkçesi: Ya Muhammed bunların kelime-i şehadetleri getirip yemin etmeleri yalandır, gafil olma. Onların kendilerinin ölümüne karşı korkuyorlar. Ancak askerin arasına ikilik düşürüp iman göstermekle kafirliklerini saklıyorlar. Bilmiş ol ki bunların niyetleri senin aleyhinde çok çirkin ve çok kötüdür.

Açıklama: Hazreti Muhammed bunların iman ehli olduğunu tahmin edip ve iman ehli olmasalar bile imana geleceklerine inanır idi. Çünkü bu münafıklar çok kurnaz ve çok usta olduklarından Hazreti Muhammed'e iman ettiklerine dair peygamberin inanacağı sırada Rabb'ın meleği aynı suretin 3. Ayetini getirdi. "Zalike biemehüm amenü sümmekeferu fetübia ala kulbuhim fehüm layefkahune.)

Türkçesi: Ya Muhammed, onların yaptıkları kabahatlerinin sebebi dilleri ile iman gösterirler. Amma kafirliklerinde inat ederler. Onların kalpleri hakikata imanın ne olduğunu bilmezler.

Açıklama: Hazreti Muhammed bunların dillerinde fesat olup kendilerinde Mekke'nin ileri gelenleri olup bazıları kendi ile muhacirlikte bulundukları için Hazreti Muhammed bunlardan hiçbir tehlike hissetmeyecek kadar hareketlerinde ve onların dillerine aldandığı bir sırada Tanrı'nın meleği Cebrail aynı surenin 4. Ayetini getirdi. (VEizareeytehüm Tucibüke ecsamuhüm vein yekulutesma likavlihimkeennehüm huşabum müsenne detün yahsebune kulle seyhetün aleyhimhumul adüvüü fahzerhüm katele hümullahü ennayu fekune.)

Türkçesi: Ya Muhammed sen onları gördüğün zaman onların sana söyledikleri sözlerin tatlı olduğunu dinleyip onları dost sanıyorsun, onlar duvara dayanmış direk gibidir.

Eğriliklerinden doğrulmazlar. Özleri çürüktür. Kafirliklerini anlarsın diye korkarlar. Onlar sana, müminlere ve Ensar'a düşmandırlar. Herhalde onlardan onlardan kor ve çekin. Tanrı onları öldürsün ki Hakk yola gelmemişlerdir.

Açıklama: Keza Hazreti Resulün hatırına geldik. Ben bunları tövbeye davet ederim. Belki Allah'tan gönüllerine ilham eriştirip pişman olurlar. Allah da onları affeder diye hatırladığı zaman yine aynı surenin 5. Ayeti gelir, "Ve izakıyle lehümtealev yestafirleküm Resulullahü levvel rüüsehüm ve reeytehüm yesuddüne ve hüm mestekbirün.)

Türkçesi: Ya Muhammed o münafıklara gelin özür dileyin peygamber de sizin için Allah Teala'dan af dilesin denilse görürsün ki başlarını eğip büyüklenirler. Aynı sure 6. Ayeti, "Sevaun aleyhüm estakfertelehüm emlem Testağfir lehüm len yağfirullahü lehüm innellahelayeh dilkavmelfasikine.)

Türkçesi: Ya Muhammed onlar için tövbe istesen ve istemesen de birdir. Onlar münafıklıklarından inatları için onları Allah-u Teala asla affetmez. Allah-u Teala ıslahı nefis etmeyeni affetmez. Hazreti Muhammed'le Mekke'den Medine'ye hicret edenlerdir. Bu sureler, bunlar için indiler.

Münafık Suresi 6 ayet peş peşe gelmiştir. Bunlar Hazreti Resulün cenazesini terk edenler, İmam Ali'nin hakkını zorla elinden alanlar, Hazreti Fatma Ana'ya Ebubekir için biat isteyen, kapıyı kırıp Fatma Anamızın üç kaburga kemiğini kıran, beş aylık çocuğu zay ettiren, İmam Ali'yi şehit eden, Hazreti Hasan'a zehir veren, Hazreti Hüseyin'i Kerbela'da yetmiş üç kişiyi susuz şehit edenler, münafık sureleri bunlar için gelmişlerdir.

RİVAYETE GÖRE

Bir gün birkaç kişi Hazreti Muhammed'in yanına gelir. Biz İslam dinini kabul etsek bize ne verirsiniz. Hazreti Peygamber, size seksen kızıl deve mücevherat altın ve gümüş veririm demiş kendisine bir vasiyet imzalayıp vermiş. Adamlar bizim dört bin hanemiz vardır deyip ayrılıp gitmişler. Kendi aşiretlerine durumu anlatmışlar. Biz İslam olmasak bizi zorla İslam ederler, en iyisi biz İslam olalım hem de seksen deve mücevherat, kesken kızıl deve ile beraber alırız. Kimisi kabul eder kimisi kabul etmez. Tartışırlar ve neticede hayli zaman sonra kabul ederler.

Medine'ye giderler. Biz Hazreti Peygamber ile görüşmeye geldik derler. Medine'de haber alırlar ki Hazreti Peygamber dünyasını değişmiş ve ahirete göçmüş. Alırlar yerine Ebubekir'in yanına götürürler. Çünkü Hazreti Peygamber ölünce Ebubekir halife olur peygamberin yerine. Ebubekir'e durumu anlatırlar. Hazreti Peygamberin verdiği vasiyet senedini Halife Ebubekir'e verirler. Ebubekir okur, bakar ki seksen kızıl deve yükü mücevherat vereceğim diyor. Gelenlere cevap verir. Hazreti Peygamber dünyasını değişti. Bizim böyle bir varlığımız ve paramız yoktur. İster İslam olun ister gidin der. Dışarı çıkarlar. Sokakta yürüyünce Salmani Farisi rast gelir. Bakar ki çok üzgün ve üzüntülü birkaç yabancı görür. Yanlarına yaklaşıp sorar; Siz yabancısınız. Çok üzgünsünüz bir kederiniz mi var?

Onlar cevap verir. Biz beş ay önce geldik Hazreti Peygamberin yanına. Biz dört bin beş yüz aileyiz. İslam olursak bize mükafat olarak ne verirsin dedik. Hazreti Muhammed size seksen deve yükü mücevherat altın ve gümüş kızıl deve vereceğim diye senet vermişti. Bizde aşiret olarak anlaştık ve Medine'ye geldik. Peygamberi sorduk dediler ki peygamber dünyasını değişti. Halife Ebubekir'e bizi götürdüler. Halifeye peygamberin bize verdiği senet mükafat hediyesini verdik. Bize dedi ki bizim böyle bir varlığımız ve paramız yok. İster İslam olun ister gidin. Onun için çok üzgünüz. Aşiretimize nasıl cevap verelim, onun için üzülüyoruz dediler.

Salmani Faris Hazretleri cevap verdi. Ben sizi Hazreti Ali'ye götüreyim. Eğer Hazreti Peygamber sağ olsaydı bu görevi yine Hazreti Ali'ye verirdi. Merak etmeyin. Beraber İmamı Ali'nin evine giderek kapıyı çaldılar. İmam Ali avlu kapısını açar ve "ya zırav sen hoş geldin" der. Zırav, sevinir Ya Ali benim ismimi

bu şehirde kimse bilmezdi. Sen benim adımı bildiğin için sende yaradanın hikmeti vardır. Elindeki sözleşmeyi İmam Ali'ye verir. İmam Ali okur, İmam Ali Ya Zırav, "Adamlarınız gelsin. Ya Salman sen Kamber ve tellal çağır. Halk Tilli kayanın önünde toplansın. Şu gelen İslamiyet'i kabul eden aşiret reislerinin Hazreti Peygamberle sözleşmeyi yapalım bu olayı halledelim." İmam Ali ve gelen kişiler ve Medine Halkı Telli Asa kayalığı önünde toplanırlar. İmam Ali, İmam Hasan'a kamçıyı verir. "Ya Hasan sen git Bismillah de üç kamçı vur. İmam Hasan birinci kamçıyı vurdu Meryem Ana ve İsa Peygamberin ismi kayalıkta yazıldı. İkinci kamçıyı vurdu. Allah ve Hazreti Muhammed'in ismi kayalığa yazıldı. İmam Hasan üçüncü kamçıyı vurdu bir kızıl deve çıktı. İmam Hasan devenin yularını alıp çekti. Hayli çekerken dönüp baktı yetmiş dokuz deve çıkmış, sekseninci devenin yarısı çıkmış yarısı içeride kalmış. Kaya kapandı deve de taş kesildi. Sırav ve aşireti İslam oldular. Kelime-i Şehadet getirdiler memleketine döndüler.

RİVAYETE GÖRE

Halife Ömer döneminde bir grup halife Ömer'in yanına gelir. Biri der ki "Ben, Hazreti İbrahim Peygamber'in dinindenim. Benim peygamberimi ateşe attılar yanmadı. Nemrut, Hazreti İbrahim'i ateşe attı yanmadı. Ateş göl, odun balık oldu."

İkinci adam, "Ben Hazreti Davet Peygamberin dinindenim. Benim peygamberim demiri hamur gibi yoğururdu. Böyle bir kerameti vardı. Siniz dininiz Hakk ise siz de böyle bir keramet gösterin."

Üçüncü adam, "Ben Hazreti Musa Peygamberin dinindenim. Benim peygamberim asasını yere atardı ejderha olurdu. Ve keramet gösterirdi. Dininiz Hakk ise siz de bize böyle bir keramet gösterin görelim."

Dördüncü adam, "Ben Hazreti İsa'nın dinindenim. Benim peygamberim ölüleri diriltirdi. Sizin dininiz Hakk ise siz de bize böyle bir keramet gösterin görelim. Böyle keramet gösteremezseniz dininiz batıldı. Hepimiz birleşiriz siz Müslümanları ortadan kaldırırız." Halife Ömer düşünür ve şaşar. Böyle bir keramet kendisinde bulamaz. Düşünür aklına İmam Ali gelir. "İmam Ali nerededir, öğrenin" dedi. Her tarafa adam yollarlar. İmam Ali, bir Hristiyan'ın bağında bağ buduyormuş. Gelen adamlarla beraber bağa giderler.

İmam Ali, Halife Ömer'i görünce karşılar ve "Ya Ömer, niye zahmet ettin. Bana haber yollasaydın ben gelirdim. Sen, bir İslam halifesisin makamına gelirdim" der. Ömer, "Ya Ali bu adamlar diyorlar ki bizim peygamberlerimiz kerametler göstermişler, dinimiz Hakk'tır. Sizin dininiz Hakk ise bize bu kerametleri gösterin görelim." İmam Ali önce Hazreti İbrahim dininden olana sorar, "Sen ne istersin?" O kişi şöyle der, "Ben Hazreti İbrahim'in dinindeyim. Benim peygamberimi Nemrut ateşe attı. Hazreti İbrahim yanmadı." İmam Ali budadığı bağın odunlarını ve bağın kestiği çırpılarını bir yere yığarak ortasını açtı; ortasına oturdu. Ateşte bağın odunları yanmaya başlar. Alevler metrelerce yükselir ve ateş köz olur. İmam Ali içinden çıkar. Hazreti İbrahim'in dinindeki kişi, "Dininiz Hakk dinidir" kabul eder.

Davut Peygamber'in diniden olana sorar İmam Ali, "Sen ne istersin?" O, der ki, "Benim Davut Peygamberim demiri hamur gibi yoğururdu." İmam Ali beli sapından çıkarır, hamur gibi yoğurur ve demir yaparak yerine takar. O da iman eder ve İslam olur.

Hazreti Musa dininden olana İmam Ali sorar, "Siz ne istersiniz?" O da "Benim peygamberim asasını yere atardı ejderha olurdu. Gayet heybet saçardı." İmam Ali, belin sapını çıkarır yere atar öyle bir ejderha olur ki korkudan feryat ederler. "Durdur Ya Ali" derler ve iman ederler.

Sıra Hazreti İsa'nın adamına gelir. İmam Ali sorar, "Sen ne istersin?" O da der ki, "Benim peygamberim ölüleri diriltirdi." İmam Ali, bunları alır bir mezarlığa götürür. Ve mezarın başında durur, çağırır, "Ya kişi mezardan kalk." Kişi kalkar. Adını sorar ve "Sen hangi ümmettensin?" O da, "Ben Hazreti İsa'nın ümmetindenim" der. İmam Ali sorar, "Kaç yıldır ölmüşsün ve peygamberin size ne söyledi?" O zat, "Beş yüz elli yıldır ölmüşüm. Bize dedi ki benden sonra ahir zaman peygamberi gelecek. Ona tabi olun. Dinini kabul edin." Ve iman ettiler; imana geldiler.

Ömer, Osman, Ebubekir; bunlar dara düşünce hemen İmam Ali'ye koşar, yardım isterlerdi. İşleri bitince hiç sormazlardı. Anlayışları böyle idi. Hazreti Ali'nin hakkını zorla elinden aldılar. Ona büyük hıyanet yaptılar. İslam dinine büyük kötülük ettiler. Sahte softalar onlara överek gökyüzüne çıkarırlar. Doğruyu söylemeyen din alimlerinin yüzü kara olsun. Yerleri narı cehennem

olsun. Peygamber şefaatinden mahrum kalsınlar. Eğer bu din alimleri doğruyu söyleseler insanlık alemi huzur içinde yaşar.

KURAN'DA İBADETİN EVDE YAPILMASI

Kuran'da ibadetin evlerde yapılması. Yunus Suresi ayet 87, "Ya Muhammed biz Musa ve kardeşine kavimleri için Mısır'da ev alıp yerleşmelerini emrettik. Evlerinde dua ve niyaz eden müminleri dünyada kurtuluş ve ahirette cennetle müjdele" bu ayet Hazreti Musa için Kuran'da emir olunmuş.

İncil Markos BAB 11 Ayet 17'de yazar, "Onlara diyordu benim evim dua evidir. Bütün milletlere Ya rabbi bize kerem eyle."

İncil Matta 6. BAB 6. Ayet, "Fakat sen dua ettiğin zaman kendi iç odana gir ve kapını kapatarak gizlide dua et. Seni yaratan Allah senin ne istediğini bilir; sana verir."

İncil Luka 20. BAB ayet 47 buyurur, "Onlar dul kadınların hakkını yerler, kul hakkını yerler. Gösteriş için uzun uzadıya dua ederler. Bunlar büyük bir mahkumiyete uğrayacaklardır."

Kuran Nur Suresi ayet 36, "Fiy büyütin ezinallahü en Türfea ve yüzkere fiyhesmühu yüsebbihu lehu fiyha bilğüdüvvi velasali.)

Türkçesi: Ya Muhammed, kendi evlerinde ibadet edenlere Tanrı Teala tarafından tanzim olunup sevap derecelerinin yükselmelerine izin verip emreyledi. Onlar sol güruhtur ki evlerinde Allah-u Teala'ya ibadet, zikrü teşbih edenlerdir.

Azab Suresi ayet 34, "zikir ve ibadeti evlerinizde yapınız. Ve evlerinizde okunan Allah'ın ayetlerinden ve hikmetlerinden olan ilahi duaları hatırlayıp zikrettiniz. Allah her vakit menfaatli işleri bilir."

KURAN VE İNCİL HAKK'IN EMRİNE DELİL

Milletleri birbirine kötüleyerek menfaat temin etmek için dini ve kitapları alet ederek yalan yanlışlarla insanların arasını açarlar.

Bakara Suresi ayet 39'da buyurur, "Velleziyne Keferü ve Kezzabü biayetine ülaike eshabünnar hümfiyha Halidun)

Türkçesi: Şu kimseler ki Allah'ın kitaplarına karşı iman getirmeyip lisanlarıyla yalan söylediler. Onlar cehennem ateşinde ebedi kaldılar.

Açıklama: Böyle iken Kuran'ın emrine uymayıp da mesela İmam-ı Azam mezhebinde bir damla kan olsa abdest bozulur. İmam Şafi mezhebinde çizmeniz kan ile dolarsa abdest bozulmaz. Hanifi mezhebinde elin kadına dokunsa bozulmaz. Şafi mezhebinde elin kadına değse abdest bozulur gibi. Hakk mezhep budur diye mezheplerin biri öbüründen ayrı inanışlarını araya sokup İslam dünyasını birbirine düşürmekte, menfaat temin eden yalancılar hakkında yukarıda olduğu gibi Kuran-ı Kerim bir çok ayette yazar.

Bakara Suresi 79. Ayet, "Feveylün lilleziyne yektubunel kitabe bieydiyhim sümme yekulune hazamin indillahi li şeyterü bihi Semenen feveyylehüm mimna ketebeteydiyhim veheylünlehüm mimma yeksibüyn.)

Türkçesi: Vay şunlar ki böyle bozuk olan şeyleri elleriyle yazıp sonra derler bu Allah'ın Kuran farzı ile yazılmış mezheplerdir. Onunla para kazanırlar. Yani cehennem deresi onların olsun ki elleri ile yazdıklarına şahsi menfaatleri için halkı inandırıp Hakk'ın birliğini parçalarlar.

Açıklama: İncil ve Kuran'ın bir mezhep bir olan emirlerine itaat edelim de evvela ehli kitap olanlar bu benliklere ve ikiliklere veda edelim de ondan sonra şu aşağıdaki Kuran ve İncil'i ilmi ile farz olan kitaplara bakılacak olursa birbirini öldürmek günahtır.

Kuran Azap Suresi birinci ayette buyurur, "Ya eyyühennebiyyüttekullahe ve la tüti ıl kafiriyne velmünafikiyna innellahe kane aliymen hakiymen.)

Türkçesi: Ey hüdadan haber getiren ahdı ahir peygamberi Muhammed, Allah'tan kork dinsiz olanlara uyma, milletleri birbirlerine düşman etme. Allah Rab her şeyi bilici ve barışık ve birlik ile hükmedicidir.

Açıklama: Böyle olduğu gibi İncil-i Şerif Korintoslular birinci mektubu 4 BAB 12 ve 13. Ayetleri:

Ayet 12, "Ve kendi ellerimizle işleyerek çalışıyoruz. Sövülünce yani küfür edilince hayır dua ederiz. Eze çekince sabrederiz."

13. ayet, “İftira edilince yalvarırız. Şimdiye kadar dünyanın süprüntüsü cümlenin kazıntısı gibi olduk.)

Hazreti peygamberin hadisi (Setdeferreku ümmeti Selasen ve sebayni firkatan küllehüm finnari illa vaidetin.)

Türkçesi: Yani benim ümmetim, 73 fırka olup bunlardan 72 cehennemlik olup ve ancak içlerinden bir fırkası cennetliktir.

Peygamberimiz Hazret Muhammed’in bu hadisini yukarıdaki ayeti kerimeleri bırakıp da ayrı ayrı mezhep fırkaları icat eden ümmetin bu nifakçılık halleri kendine ayan olduğu için birlik hakkında hadis söylemiştir ki ayrılık olmasın. Bu hususta ümmetim dört bölük olmasın dememiştir.

Eğer dört mezhep hak olsaydı Hazreti Muhammed böyle buyurmazdı. Benim ümmetim dört mezhep olacak buyurur idi. 72’si cehennemliktir demezdi.

BURSA’DA BAZI HOCALARLA KONUŞMAM

Fethiye Mahallesi’ne gittik. Kahve ile cami yan yanadır. Bir tarafta cemaat oturuyor. Beş kişi de bir tarafta oturuyor. O beş kişiye selam verdim, yanlarına oturdum. Bize “Merhaba” dediler. Bizim Alevi olduğumuzu anladılar. Meğer hocalar grubu imiş. Bir hoca, İmam Ali’yi methetti, şanını yaptı. Sonra Ebubekir’i methetti. Sonra Ömer’i methetti. Hocam, “Müsaadeniz var mı? Hazreti Resulullah zamanından bir olay anlatayım.” Hoca, “Anlat, bilelim” dedi. Hazreti Peygamber zamanında asabeler arasında bir konuşma geçer. İmam Ali taraftarı Salmani Faris, Mihtat, Kamber bu zatlar diyorlar ki erkeklerden ilk iman eden İmam Ali’dir. Ebubekir taraftarları da diyorlar ki erkeklerden ilk iman eden Ebubekir’dir. Hazreti Ali çocukmuş. Çocuğun iman etmesi geçersizdir. Çocuğa ne desen onu kabul eder derler. Bu olayı Hazreti Muhammed’e mescitte sorarlar. Salmani Faris, “Ya Resulullah, bazı kişiler İmam Ali hakkında bazı şeyler söylüyorlar. Bizi üzüyor. Diyorlar ki imam Ali’nin iman etmesi geçersizdir. İmam Ali çocuk olduğu için geçersizdir.”

Hazreti Peygamber, “Ya sahabeler, ben size durumu öyle açıklayayım ki sabah güneşi doğunca gece karanlığı kayıp olur. Sizin de gönlünüz öyle aydınlık olsun. Çocuğun iman etmesi geçersizdir diyorsunuz. Nemrut zamanında falcılar fala baktılar Ya Nemrut bu sene bir çocuk dünyaya gelir sana karşı gelir. Nemrut

o sene dünyaya gelen çocukları öldürdü. Hazreti İbrahim annesi kendisini kimseye göstermedi. Doğum anında gidip bir mağarada doğum yaptı. Hazreti İbrahim doğunca konuştu. Anne beni sar bir kundağa buraya bırak git eve. Annesi şaşırdı bir çocuk doğunca nasıl konuşur. Annesi, evladım yılan seni yer, yabani hayvan seni yer. Hazreti İbrahim anne sen korkma ben peygamberim. Allah beni korur, sana kavuşurum dedi. Hazreti Musa zamanında Firavun'un falcıları fala baktılar ya Firavun bu sene bir çocuk dünyaya gelir sana karşı gelir o sene dünyaya gelen çocukları Firavun emir verdi öldürdüler. Hazreti Musa'nın annesi hamile olduğunu kimseye göstermedi. Evde doğum yaptı. Hazreti Musa dünyaya geldi. Anne bana bir sandık yap beni o sandığın içine koy kilitle suya at. Annesi suda boğulursun dedi. Musa, anne ben peygamberim Allah beni korur sana kavuşurum dedi. Hazreti Ali dünyaya gelince Cebrail bana haber verdi. Ya Muhammed İmam Ali dünyaya geldi. Sen, peygamberliğini ilan edersin. Ben o an amcamın evine gittim. İmam Ali kundağa sarılı teyzemin kucağındadır. Ben kucağıma aldım. Ali dile geldi Ya Muhammed sen ahir zaman peygamberisin. İlahe illallah Muhammeden Resulullah dedi. Ya Muhammed sana okuyayım mı dedi. Ben de oku dedim. Ali başladı Adem'e gelen suhufları, Sit aleyhiselama gelen suhufları, Nuh aleyhiselama gelen suhufları, İdris aleyhiselama gelen suhufları, İbrahim aleyhiselama gelen suhufları öyle okudu ki o peygamberler hazır olsaydı bu suhuflar yazılınca Ali hazırmış. Musa, Davut, İsa bana gelmeyen Kuran-ı öyle okudu ki onlar hazır olsaydı derlerdi bu kitaplar yazılırken Ali hazırmış. Cennet Ali dostları için yaratılmış. Hocam, siz nasıl Hazreti Ali ile Halife Ebubekir, Ömer, Osman'ı bir tutarsınız. Peygamberimizin Ali hakkında nice hadisleri vardır."

KIZILBAŞ ANLAMI, KIZILBAŞLIK

İslamiyet'in ilk yıllarında Mekke Halkı Hazreti Muhammed'e karşı gelerek peygamberliğini kabul etmediler. Gizli bir anlaşma yaparak "Bu gece peygamberi öldürelim" dediler. Hazreti Cebrail peygambere vahiy getirerek "Bu gece Mekke müşrikleri gelip seni öldürecekler. Ya Muhammed sen Ali'yi evine çağır. Ali onları oyalasın sen kaç." Hazreti Muhammed kendisine tabi olanları çağırır. "Bu gece kimse evden çıkmasın. Ya Ali, sen bu gece benim evimde kal" buyurur. Karanlık çöker. Hazreti Muhammed evden çıkar Hira Dağı'na doğru yürür. Geriden bir kişinin geldiğini sezer, durur ve seslenir: "Kimsin?" "Ben Ebubekir." Peygamber Ebubekir'e "Geri dön" der. O anda Cebrail yetişir, "Ya

Muhammed, sakın onu geri çevirme. Beraber götür. O geri giderse onu Mekke müşrikleri yakalar. Senin yerini söyler. Beraber götür." Beraber götürür. Hira Dağı'nda mağaraya girerler. Örümcek kapıyı örer. Kuş yuva yapar. Mekke müşrikleri iz sürerek mağaraya kadar gelirler. Bir bakarlar kuş yuva yapmış, örümce ağ örmüş. Derler ki insan buraya girse örümcek ağı bozulurdu, güvercin yuvası bozulurdu. Vakit kaybetmeyelim. Başka taraflarda arayalım der giderler. Hazreti peygamber üç gün ve güç gece kalır ve oradan Medine'ye gider. Orada iyi karşılanır. Gelelim Hazreti Ali'ye. Mekke müşrikleri gece Hazreti Muhammed'in evini basarlar. Bir bakarlar Hazreti Ali'yi görürler. Mekke müşrikleri, "Muhammed nerededir" diye sorarlar. Hazreti Ali, "Ben Muhammed'in bekçisi miyim?" der. Sabahleyin Hazreti Peygamberin ev halkını alır Medine'ye gelir. Medine Halkı, Medine etrafında bir hendek kazar. Mekke halkı bir ordu hazırlar ve Medine'ye yollar. Güçlü bir pehlivan vardı ismi Abdu idi. Baktı hendek var. Bağırdı, "Ya Muhammed siz diyorsunuz bizden biri ölürse cennete gider. Birkaç kişi gönder öldürelim cennete gitsinler." Hazreti Peygamber sağa, sola bakar. Kimse çıkmaz. Hazreti Ali, "Ya Resulullah izin ver ben varayım." Hazreti Muhammed müsaade vermez. Hazreti Ali çocuk yaşta imiş. Abdu yine bağırır, "Ya Muhammed birkaç kişi gönder öldürelim cennete gitsinler " diye dalga geçer. Yine hazreti peygamber bakar kimse çıkmaz. Hazreti Ali der, "Ya Resulullah izin ver ben çıkayım" deri. Hazreti Muhammed der ki, "Ya Ali, Abdu güçlü bir pehlivandır. Sen çocuksun." Abdu, "Ya Muhammed ben oraya gelirsem hepinizi kılıçtan geçireceğim." Yine kimse çıkmaz. Hazreti Ali, "Ya Resulullah izin ver ben çıkayım" der. Hazreti peygamber kılıcını Hazreti Ali'ye verir. Kalkanını verir. Hazreti Ali bir atlar hendeğin öbür tarafına geçer. Abdu, güler. "Be ey çocuk başka kimse yok mu?" Hazreti Ali kendini tanıtır. "Bana Ebu Talip oğlu Ali derler." Abdu, "Ya Ali, ben Ebu Talib'in ekmeğini yedim. Sana kılıç çalmam." Hazreti Ali, "Ya Abdu sana üçü sözüm var" der. Abdu, "Söyle bakalım Ya Ali." Hazreti Ali, "Bizim dinimiz Hakk dindir. Gel İslam ol." Abdu, "Biz bu dini kabul etmeyiz." Hazreti Ali, "Varın gidin bizimle savaşmayın."Abdu, "Biz savaşmak için geldik." Hazreti Ali, "Ya Abdu, ben yayayım sen atlısın. Bari atından in savaşalım" der. Bu söz Abdu'nu zoruna gider. Abdu atından iner. Var gücüyle kendi atının ön ayaklarına bir kılıç vurur. Atın ön ayakları kopar hiddetle. Hazreti Ali'nin üstüne şiddetli bir kılıç vurunca Hazreti Ali'nin elindeki kalkan iki kat olur, alnına gelir ve alnı kanar. Hazreti Ali bir vuruşta Abdu'yu ikiye böler. Mekke'den gelen ordu Mekke'ye kaçar. Hazreti Peygamber şu hadisi

okur, “Ali’nin bugün vurduğu kılıç devri kıyamete kadar insan ve melekler dua etseler dahi kılıcın sevabı ondan büyüktür.”

Bir müddet sonra Hazreti peygamber bir ordu hazırlar. Mekke’nin üzerine yürür. İki ordu Uhud veya Bedir’de karşıları. Bazı sahabeler, “Ya peygamber biz Mekkeliyiz. Onlar da Mekkeli’dir. Yanlışlıkla birbirimize kılıç çalarız” derler. Hazreti peygamber der ki “İmam-ı Ali’nin başındaki taç kızıldır. Siz de başınıza kırmızı çaput bağlayın.” Bunlar da kırmızı çaput bağlarlar. Hazreti peygamberin kendi ordusuna verdiği bir semboldür. Mekkeliler, Hazreti Muhammed’in ordusuna kızılbaş dediler. Mekkelilerde başına karaçaput bağladılar.Hazreti Muhammed’in ordusu da Mekke ordusuna karabaş ordusu dediler. Ondan sonra İslam’da kızılbaş ve karabaş kelimeleri ortaya çıktı.

Bir diğer olay. Hazreti Peygamber Hayber Kalesi’ni almaya giderken İmam-ı Ali’nin gözleri ağrıyormuş. Hayber Kalesi’ne gitmemiş. Medine’de kalmış. Hazreti Ali, Fatıma Ana, İmam Hasan, İmam Hüseyin Hazretleri beraber hurma bahçesine giderler. Hazreti Ali hurmaya çıkar devşirir. O anda İmam Ali “Lebeyke ya resulullah” der. Fatıma yukarı bakar sorar, “Ya İle ne oldu?” İmam Ali der, “İslam ordusu dardadır.” Dündüle biner hareket eder anında oraya varır.

Olay tarihlerde şöyle yazılıdır. İmam Ali’nin gözleri ağrır. Hazreti peygamber, “Ya Ali sen Medine’de kalacaksın” der. Medine ile Mekke arası yedi günlük yol uzakmış. Bazı tarihlere göre daha fazla olduğu da yazılıdır.

Hazreti peygamber Hayber Kalesi’ne varır. Çadırlar kurar ve emir verir. İlk gün Ebubekir’e sancağ-ı şerifi verir. Ordu komutanı tayin eder. Ebubekir, kaleyi sarar İslami ordusu hayli zayiat verir geri döner.

İkinci gün Ömer’e verir. Ömer, sancağı alır kaleyi sarar. İslam ordusu çok zayiat görür ve geri döner.

Üçüncü gün Osman’a görev verir. Sancağı Osman’a teslim eder. Osman kaleyi sarar İslam ordusu çok ölü verir geri gelir, kaleyi alamaz. Peygamberin amcası Abbas ve Selman Faris, Abuzer, Hazreti peygamberin yanına giderler ve ağlarlar. “Ya resulullah bu civarda Hristiyan kaleleri çoktur. Haber alırlar veya haber verirler. İmdada gelirlerse biz İslam ordusu büyük bir zayiata uğrarız. Ya Resulullah sen İmam Ali’yi çağır” derler. Hazreti peygamber bir tepeye çıkar ve

bağırır. “Yetiş ya Ali” der. Bu sözü üç sefer tekrar eder. Yedi günlük yoldan İmam Ali bu sesi Medine’den duyar. O zaman İmam Ali hurma ağacı üstüne çıkmış. Hazreti Fatıma’ya, İmam Hasan ve İmam Hüseyin’e hurma dökermiş. O anda İmam Ali, “Lebeyke ya resulullah” der. Peygamberin sedasını duyunca iner. Fatıma Ana sorar, “Ya Ali, kim seni çağırdı?” İmam Ali, “İslam ordusu dardadır. Baban bizi istiyor ya Fatıma. Himmet eyle” der Düldüle biner Hayber Kalesi’ne varır. Hazreti Muhammed İmam Ali’ye Hayber Kalesi’ni almak için görev verir. İmam Ali sancağı alır, başına kırmızı çaput bağlar der ki “Ölmek var dönmek yok.” Hayber Kalesi’nin etrafında bir hendek varmış. Kale kapısını tutuğu gibi koparır hendeğin üstüne atar. Arkasından İslam ordusu kaleye girer; kaleyi alır.

Bir diğer Kızılbaş olayı böyledir. Şah İsmail, kendi devletini kurunca kendi ordusunun başına kırmızı fes takarak birer gürz verir. Ordusu böylelikle bu ismi alır. Kızılbaş olayı devam eder İslam aleminde.

ÜÇ SÜNNET YEDİ FARZ

Muhammed, Ali erkanın, erenleri şöyle bildirir ki sofuluğun üç sünneti ve yedi farzı vardır.

ÜÇ SÜNNET

Evvel sünnet budur ki: sofu olan kimse daima Allah’ın kelamı dilinden gitmeye. Kelam-ı Tevhit kalbinden gitmeye.

İkinci sünnet budur ki: Kalbinden adavati gidere. Kimseye kin, kibir tutmaya, kıskançlık etmeye. Hırsına uyup şeytana uymaya, gönül vermeye.

Üçüncü sünnet budur ki: Sözü Hakk’ın kudreti ola. Kimseyle kavga etmeye, kimseye düşmanlık etmeye, eğer talip bin ise bir gibi otura. Hem de bir söyleye.

Birinci farz budur ki: Sofu olan kimse çok sır saklaya, zahit dinini şeytan nice sakınırsa Ehli tarikat dahi yolunu, dinini öyle sakına.

İkinci farz budur ki: Desti kudret makamına iletmiş ola. Kanı candan geçe Hakk’tan dönmeye.

Üçüncü farz budur ki: Hakk'ın terazisine itaat ede. Yaptığı bir günaha bin özür ve niyaz eyleye.

Dördüncü farz budur ki: "Murebi hakkında itaat ede. Emrine uya, halifeden tövbe ede.

Beşinci farz budur ki: Musahip hakkını cemiyete yetire.

Altıncı farz budur ki: Halifeden hırka giye kuşak kuşana el alıp tövbe eyleye.

Yedinci farz budur ki: Halifeden taç urunmaktır. Özünü ulaştıra, özünü, mesihini yetire.

Bir gün hocanın biri bize bir soru sordu. Suudi Arabistan'da din tahsilini görmüş. Bazı müftüler, bazı hocalar gelirdi. Ondan bilgi alırlardı. Aramız çok iyiydi. Elini gösterdi. "Bu elin manasını bana verir misin?" dedi.

Soru: Bu elin manasını bana ver dedi.

Cevap: Dedim ki yer su, gök duman iken deryanın ortasında Kubbe-i Rahman var idi. Hazreti Muhammed, İmam Ali, Fatma Ana, İmam-ı Hasan, İmam-ı Hüseyin Hazretleri var idi.

Bu zatlar, Kubbe-i Rahman'da birbirine ikrar verdiler. Dünya yok idi. Melekler yok idi. Adem ve Havva yok idi. Hazreti Muhammed, İmam Ali, Ana Fatma, İmam Hasan, İmam Hüseyin Hazretleri var idiler.

Dünyayı kurdular. Dünya bu zatların emriyle kuruldu. Melekler bunların emriyle yaratıldı. Melekler Ehlibeytin yolu erkanı üzerine Allah'a secde ederlerdi. Hazreti Peygamber buyurur, "Adem yok iken balçıktan melekler benimle Ali'ye dua ederlerdi. Adem ile Havva nice yıllar sonra Hazreti Muhammed, İmam Ali, Fatıma Ana, İmam Hasan, İmam Hüseyin emriyle yaratıldılar. Melekler Adem'e Allah'ın emriyle secde ettiler. Adem, Havva, şeytan dünyaya sürgün geldiler. Hazreti Ali sırdan, Fatma Ana nurdan geldi. İmam Ali ve Fatma Ana Adem'le Havva'ya yol, erkan gösterdiler. Peygamberler soyu bunlardan gele, gele Nuh Peygambere geldi. Ali ile Fatma'nın soyu Havva ile Adem'in soyuna yol, erkan gösterdi. Nuh'tan gele gele İbrahim'e geldi. İsak, Yakup, Yusuf gele gele Davut, Süleyman gele gele Hazreti Musa'ya, gele gele

Hazreti İsa ve son olarak NUR ikiye bölündü. Yarısı Abdulu Talibe, yarısı Ebu Talibe geldi.

Abdulu Talip'ten Hazreti Muhammed dünyaya geldi, Ebu Talip'ten İmam Ali dünyaya geldi. Hazreti Muhammed'in Nuru ve İmam Ali'nin nuru Fatma Ana'da birleşti. İmam Hasan'dan ve İmam Hüseyin'den devam etti. On iki imamlardan. Bu elin manası dini kitaplarda Peçe-i Ali Aba diye geçer.

Kuran'da Ehlibeyt diye geçer dedim. Hoca Allah'a Kasam yemin ederim ki bu dünya Hazreti Muhammed, Hazreti Ali, Hazreti Fatıma, Hazreti Hasan, Hazreti Hüseyin'in emriyle kurulmuş, onların emriyle yok olacak. Allah dedikleri onların birliğine denir. Her kim ki onlardan başka Allah varlığını ararsa gaflete düşmüş olur.

Cevap: Hocam, erenlerimiz, velilerimiz, evliyalarımız, ilmi ledün, ilmi hikmet, ilmi cavidan tahsilini gören seyidi saadet evlatlara bize demişler bu cihan Ehlibeytin emriyle var olmuş onların emriyle yok olacak. Siz bildiğiniz halde niye söylemiyorsunuz. Bize dedi ki "siz haklısınız. Biz söylemiyoruz. Bir çok hoca ve müftüler bizim derdimize derman yok. Biz hakikati bile bile inkar ediyoruz. Kızılbaş kelimesini kabul etmeyen İslam dinini kabul etmez. Kızılbaş kelimesi Hazreti Peygamberin kendi ordusuna verdiği bir semboldür. Gerçeği söyleyen din alimleri bunu bilirler. "